34
З-41

Збірник
законів та розпоряджс.
Робітничо-Селянського
Уряду України.
1932р.

34
3-41
(54 номера)
IV-4
3-41

ЗБІРНИК
ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 3 27 лютого 1932 р. № 3

8352

ЗМІСТ

ПОСТАНОВА ВУЦВК І РНК УСРР

16. Про перетворення Вищої ради народнього господарства УСРР на Народній комісаріят легкої промисловости УСРР.

Постанови президії ВУЦВК

17. Про увільнення т. Скалиги від обов'язків заступника Народнього комісара земельних справ УСРР.

18. Про настановлення т. Сухомлина К. В. на заступника голови Ради народніх комісарів УСРР.

19. Про настановлення т. Ріппо Я. П. на Народнього комісара легкої промисловости УСРР.

ПОСТАНОВА РНК УСРР

20. Про сталі ставки збору на потреби культурного та господарського будівництва села по УСРР і реченці сплати цього збору.

ПОСТАНОВА НКЮ УСРР

21. Про відповідальність пожежників за самовільне залишення служби до закінчення обов'язкового реченця служби.

ПОСТАНОВА НАРКОМГОСПУ ТА НАРКОМПРАЦІ УСРР

22. Про встановлення переліку категорій трудящих, виселюваних із житлових приміщень, розташованих на території підприємств державної промисловости, що має оборонне значення, яким місцеві ради повинні давати іншу житлову площу.

ПОСТАНОВА ВУЦВК І РНК УСРР

16. Про перетворення Вищої ради народнього господарства УСРР на Народній комісаріят легкої промисловости УСРР.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Перетворити Вищу раду народнього господарства УСРР на Народній комісаріят легкої промисловости УСРР.

ЦГИА УССР
ПРОВЕРЕНО
1950 г.

КОІА
Інв. № 2058
Від друк. вид.

2. Доручити Народньому комісаріятові легкої промисловости УСРР:

а) протягом декади подати до законадавчих органів проєкт Устави про зазначений Народній комісаріят і проєкт змін законодавства УСРР, що виникають з цієї постанови;

б) протягом двох декад розробити й подати на затвердження до Ради народніх комісарів УСРР проєкт конкретних заходів до стимулювання й розвитку місцевої промисловости;

в) протягом декади подати на затвердження до законодавчих органів проєкт змін устави про міські ради й устави про районові з'їзди рад і районові виконавчі комітети в частині визначення компетенції та обов'язків міських рад і районових виконавчих комітетів щодо керівництва місцевою промисловістю;

г) протягом декади розробити й подати на затвердження до Ради народніх комісарів УСРР розподіл республіканської й місцевої промисловости на легку й важку промисловість.

II.

3. Цю постанову видано на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 5 січня 1932 р. „Про утворення народніх комісаріятів важкої, легкої й лісової промисловости" (Зб. Зак. СРСР 1932 р. № 1, арт. 4).

Харків, 20 січня 1932 р.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Заст. голови РНК УСРР Сербиченко
Секретар ВУЦВК М. Василенко.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 6 лютого 1932 р. № 31.

ПОСТАНОВИ ПРЕЗИДІЇ ВУЦВК

17. Про увільнення т. Скалиги від обов'язків заступника Народнього комісара земельних справ УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

Зважаючи на те, що тов. Скалига перейшов на іншу роботу, увільнити його від обов'язків заступника Народнього комісара земельних справ УСРР.

Харків, 20 січня 1932 р.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Секретар ВУЦВК М. Василенко.

---

18. Про настановлення т. Сухомлина К. В. на заступника голови Ради народніх комісарів УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

Науково-дослідча бібліотека ЦДІА УРСР у м. Києві
№ 6352
ПЕРЕІНВЕНТАРІЗАЦІЯ

Настановити тов. Сухомлина Кирила Васильовича на заступника голови Ради народніх комісарів УСРР, увільнивши його від виконання обов'язків голови президії ВРНГ УСРР.

Харків, 5 лютого 1932 р.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Секретар ВУЦВК М. Василенко.
Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 6 лютого 1932 р. № 31.

---

19. Про настановлення т. Ряппо Я. П. на Народнього комісара легкої промисловости УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

Настановити тов. Ряппо Яна Петровича на Народнього комісара легкої промисловости УСРР.

Харків, 5 лютого 1932 р.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Секретар ВУЦВК М. Василенко.
Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 6 лютого 1932 р. № 31.

ПОСТАНОВА РНК УСРР

20. Про сталі ставки збору на потреби культурного і господарського будівництва села по УСРР і реченці сплати цього збору.

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

I.

1. Встановити для АМСРР і окремих районів УСРР зазначені в додаваній таблиці ставки збору на потреби культурного і господарського будівництва села:

а) з колгоспників, що мають неусуспільнені прибутки, оподатковувані 1931 року єдиним сільсько-господарським податком;

б) з колгоспників, що мають неусуспільнені прибутки, звільнені 1931 року від єдиного сільсько-господарського податку;

в) з осібних господарств, звільнених 1931 року від єдиного сільсько-господарського податку.

Раді народніх комісарів АМСРР надається право змінити встановлені для АМСРР ставки по окремих районах АМСРР.

Встановлені порайонові ставки є обов'язкові для всіх сіл району. За виключних випадків районові виконавчі комітети і міські ради, підпорядковані безпосередньо центрові, можуть змінювати встановлені ставки для окремих сіл району.

2. Встановити для всієї території УСРР такі реченці сплати збору на потреби культурного і господарського будівництва села:

а) колгоспники, що мають неусуспільнені прибутки, осібні трудові господарства і некооперовані кустарі та ремісники сплачують:

до 1 березня 1932 р. . . 50%
до 1 квітня 1932 р. . . 50%

б) господарства, опадатковані 1931 року єдиним сільськогосподарським податком індивідуальним порядком і нетрудові господарства, що не провадять сільського господарства, сплачують увесь належний з них збір повністю до 15 лютого 1932 р.

в) робітники і службовці, кооперовані кустарі і ремісники сплачують:

до 1 березня 1932 р. . . 25%
до 1 квітня 1932 р. . . 25%
до 1 травня 1932 р. . . 25%
до 1 червня 1932 р. . . 25%

3. Щоб забезпечити правильне проведення збору на потреби культурного і господарського будівництва села і надати пільги окремим дійсно неспроможним колгоспникам, звільненим від єдиного сільсько-господарського податку осібним трудовим господарствам, робітникам, службовцям, кооперованим кустарям і ремісникам (арт. арт. 4, 5 і 7 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 17 січня 1932 р.: „Про збір на потреби культурного і господарського будівництва села"), (Зб. Зак. СРСР 1932 р. № 2, арт. 10) запропонувати Раді народніх комісарів АМСРР, районовим виконавчим комітетам і міським радам провести цей збір за широкої участи бідноти, колгоспників та активістів середняків.

II.

4. Цю постанову видано на підставі арт. арт. 6 і II постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 17 січня 1932 р.: „Про збір на потреби культурного і господарського будівництва села", (Зб. Зак. СРСР 1932 р. № 2, арт. 10).

Харків, 27 січня 1932 р.

Заст. голови РНК УСРР О. Сербиченко. Заст. керівничого справ РНК УСРР В. Стойкевич.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 28 січня 1932 р. № 23.

Додаток до арт. 20 Зб. Зак. арт. 1 постанови РНК УСРР „Про сталі ставки збору на потреби культурного і господарського будівництва села по УСРР і реченці сплати цього збору").

Ставки одноразового збору з колгоспників, що мають неусуспільнені прибутки, та з осібних господарств, що їх звільнено 1931 р. від сільсько-господарського податку.

I.

В нижченаведених районах встановити такі ставки:

з колгоспників, звільнених від сільсько-господарського податку — 9 крб.;

з колгоспників, що сплачують сільсько-господарський податок — 15 карб.;

з осібних господарств, звільнених від сільсько-господарського податку — 11 карб.

1. Олевський, 2 Городницький, 3. Ярунський, 3. Славутський, 5. Заславський, 6. Ляхівецький, 7. Теофіпільський, 8. Волочиський, 9. Юринецький, 10. Чемерівецький, 11. Оринінський, 12. Ново-Ушицький, 13. Каменецький, 14. Старо Ушицький, 15. Мурована-Курилівецький, 16. Могилівський, 17. Ямпільський, 18. Мархлевський.

II.

В нижченаведених районах встановити такі ставки:

з колгоспників, звільнених від сільсько-господарського податку — 11 карб.;

з колгоспників, що сплачують сільсько-господарський податок — 17 карб.;

з осібних господарств, звільнених від сільсько-господарського податку — 13 карб.

1. АМСРР, 2. Словечанський, 3. Овруцький, 4. Народницький, 5. Хабнянський, 6. Чорнобильський, 7. Ріпкинський, 8. Добрянський, 9. Городнянський, 10. Сновський, 11. Корюківський, 12. Семенівський (Кон.), 13. Серед.-Будський, 14. Ємельчинський, 15. Лугинський, 16. Базарський, 17. Розважівський, 18. Іванківський, 19. Димерський, 20. Березнянський, 21. Понорницький, 22. Новоград-Волинський, 23 Барашівський, 24. Володарський (Вол.), 25. Потіївський, 26. Радомишльський, 27. Бородянський, 28. Вище-Дубечнянський, 29. Остерський, 30. Олишівський, 31. Мінський, 32. Коробський, 33. Кролевецький, 34. Путивльський, 35. Баранівський, 36. Пулінський, 37. Черняхівський, 38. Макарівський, 39. Шепетівський, 40. Полонський, 41. Дзержинський, 42. Троянівський, 43. Коростишівський, 44 Брусилівський, 45. Грищевський, 46. Любарський, 47. Чуднівський, 48. Андрушівський, 49. Попільнянський, 50. Антонинський, 51. Старо-Костянтинівський, 52. Уланівський, 53. Янушпільський, 54. Махнівський, 55. Ружинський, 56. Меджибізький, 57. Літичівський, 58. Хмільницький, 59. Калинівський, 60. Погребищенський, 61. Володарський (Білоц.), 62. Рокитянський, 63. Кагарлицький, 64. Ржищівський, 65. Городоцький, 66. Ярмолинецький, 67. Михалпільський, 68. Деражнянський, 69. Літинський, 70. Липовецький, 71. Плисківський, 72. Тетіївський, 73. Ставищанський, 74. Таращанський, 75. Богуславський, 76. Каневський, 77. Смотрицький, 78. Солобківецький, 79. Затонський, 80. Барський, 81. Тивривський, 82. Вороновицький, 83. Немирівський, 84. Іллінецький, 85. Оратівський, 86. Жашківський, 87. Лісянський, 88. Корсунський, 89. Дунаївецький, 90. Копайгородський, 91. Станіславчинський, 92 Шаргородський, 93. Браславський, 94. Манастиришанський, 95. Будський, 96. Звенігородський, 97. Ім. Петровського, 98. Смілянський, 99. Бабчинецький, 100. Томашпільський, 101. Тульчинський, 102. Тростянецький (Він.), 103. Теплицький, 104. Христинівський, 105. Тальнівський, 106. Шполянський, 107. Златопільський, 108. Кам'янський (Шевч.), 109. Чигиринський, 110. Крижопільський, 111. Піщанський, 112. Ободівський, 113. Бершадський, 114. Джулінський, 115. Бабанський, 116. Грушківський, 117. Голованівський, 118. Біляївський, 119. Спартаківський, 120. Обухівський.

III.

В нижченаведених районах встановити такі ставки:

з колгоспників, звільнених від сільсько-господарського податку — 13 карб.;

КОІА Інв. № 20581

з колгоспників, що сплачують сільсько-господарський податок — 19 карб.;

з осібних господарств, звільнених від сільсько-господарського податку — 15 карб.

1. Новг.-Сіверський, 2. Малинський, 3. Шостенський, 4. Глухівський, 5. Фастівський, 6. Васильківський (Київ), 7. Козятинський, 8. Сквирський, 9. Білоцерківський, 10. Проскурівський, 11. Жмеринський, 12. Черкаський, 13. Гайсинський, 14. Вел.-Димерський, 15. Козелецький, 16. Бобровицький, 17. Носівський, 18. Борзянський, 19. Буринський, 20. Білопільський, 21. Баришпільський, 22. Баришівський, 23. Яготинський, 24. Мало-Дівицький, 25. Ічнянський, 26. Іваницький, 27. Дмитрівський, 28. Велико-Бубнівський, 29. Недригайлівський, 30. Улянівський, 31. Миропільський, 32. Переяславський, 33. Варвинський, 34. Липово-Долинський, 35. Лебединський, 36. Краснопільський, 37. Гельм'язівський, 38. Драбівський, 39. Чорнухівський, 40. Лохвицький, 41. Гадяцький, 42. Зінківський, 43. Охтирський, 44. Тростянецький (Сум.), 45. Вел.-Писарівський, 46. Золотоніський, 47. Оржицький, 48. Миргородський, 49. Опішнянський, 50. Краснокутський, 51. Золочівський, 52. Чорнобаївський, 53. Оболонський, 54. Хорольський, 55. Вел.-Багачанський, 56. Диканський, 57. Чутівський, 58. Валківський, 59. Липецький, 60. Градизький, 61. Семенівський (Крем.), 62. Глобінський, 63. Решетилівський, 64. Карлівський, 65. Ново-Водолазький, 66. Ст.-Салтівський, 67. Вовчанський, 68. Вел.-Бурлуцький, 69. Бригадирівський, 70. Ново-Санжарський, 71. Олексіївський, 72. Балаклійський, 73. Печенізький, 74. Двурічанський, 75. Кишенківський, 76. Кобиляцький, 77. Нехворощанський, 78. Красногородський, 79. Сахновщанський, 80. Петрівський, 81. Барвінківський, 82. Вільшанський, 83. Ново-Златопільський, 84. Калініндорфський, 85. Сталіндорфський.

IV.

На території нижченаведених міських рад, підпорядкованих безпосередньо центрові, і в нижченаведених районах встановити такі ставки:

з колгоспників, звільнених від сільсько-господарського податку — 15 карб.;

з колгоспників, що сплачують сільсько-господарський податок — 20 карб.;

з осібних господарств, звільнених від сільсько-господарського податку — 16 карб.

1. Коростенський, 2. Чернігівський, 3. Житомирська м/р., 4. Бердичівська м/р., 5. Київська м/р., 6. Вінницька м/р, 7. Уманський, 8. Ніженський, 9. Бахмацький, 10. Конотопський, 11. Сумська м/р., 12. Прилуцький, 13. Роменський, 14. Пирятинський, 15. Лубенський, 16. Богодухівський, 17. Харківська м/р., 18. Полтавська м/р., 19. Зміївський, 20. Чугуївський, 21. Кременчуцька м/р., 22. Куп'янський, 23. Лозовський, 24. Ізюмський, 25. Лиманський, 26. Ново-Архангельський, 27. Хмільовський, 28. Ново-Миргородський, 29. Вел.-Висківський, 30. Знам'янський, 31. Ново Георгіївський, 32. Онопріївський, 33. Царичанський, 34. Магдалинівський, 35. Ново-Московський, 36. Павлоградський, 37. Близнюківський, 38 Троїцький(Харк.), 39. Білолуцький, 40. Добровеличківський, 41. Ново-Український, 42. Зінов'ївська м./р, 43. Ново-Празький, 44. Олександрівський, 45. Лихівський, 46. Верхне-Дніпровський, 47. Петриківський, 48. Синельниківський, 49. Васильківський (Дніпр.), 50 Межівський, 51. Рубіжанський, 52. Сватівський, 53. Ново-Псковський, 54. Марківський, 55. Криво Озерський, 56. Першомайський 57. Арбузінський, 58. Бобринецький, 59. Устимівський, 60. Долинський, 61. П'ятихатський, 62. Ново-Миколаївський (Зап.), 63. Покровський, 64. Велико-Янісольський, 65. Селидівський, 66. Ново-Айдарський, 67. Старобільський, 68. Біловодський, 69. Міловський, 70. Любашівський, 71. Доманівський, 72. Вознесенський, 73. Ново-Бузький, 74. Високопільський, 75. Василівський (Запорізький), 76. Оріхівський, 77. Чубарівський, 78. Старо-Керменчицький, 79. Павлівський, 80. Верх. Теплицький, 81. Троїцький (Одеськ.), 82. Андріїво-Іванівський, 83. Карло-Либкнехтівський, 84. Ново-Одеський, 85. Баштанський, 86. Снігурівський, 87 Вел.-Олександрівський, 88 Вел.-Лепетихський, 89. Вел.-Білозерський, 90. Михайлівський, 91. Молочанський, 92. Вел.-Токмацький, 93. Царекостянтинівський, 94. Люксембургський, 95. Волновахський, 96. Стильський, 97. Амвросіївський, 98. Фрунзівський, 99. Цебриківський, 100. Жовтневий (Одеський), 101. Березівський, 102 Миколаївська м/р., 103. Херсонська м/р., 104. Бериславський, 105. Кахівський, 106. Нижн.-Сирогізький, 107. Мелітопільський, 108. Терпинянський, 109. Ново-Василівський, 110. Коларівська м/р., 111. Бердянський, 112. Ст.-Микольський, 113. Мангуський, 114. Маріюпільська м/р., 115. Сартанський, 116. Старо-Каранський, 117. Ново-Миколаївський, 118. Гросулівський, 119. Роздільнянський, 120. Благоївський, 121. Антоно-Кодинцівський, 122. Анатолівський, 123. Очаківський, 124. Голопристанський, 125 Цурюпинський, 126. Скадівський, 127. Хорлівський, 128. Ново-Троїцький, 129. Генічеський, 130 Якимівський, 131. Зельцський, 132. Одеська м/р., 133. Кам'янська м/р., 134. Двірпропетровська м/р., 135. Софіївський, 136. Божедарівський, 137. Солонянський, 138. Криворізька м/р., 139. Апостолівський, 140. Нікопільський, 141. Томаківський, 142. Запорізька м/р., 143. Кам'янський (Запорізький), 144. Слов'янський, 145. Лисичанський, 146. Краматорський, 147. Костянтинівський, 148. Артемівський, 149. Попаснянський, 150. Кадіївський, 151. Гришинський, 152. Горлівський, 153 Ворошилівський, 154. Луганська м/р., 155. Риківський, 156. Краснолуцький, 157. Сорокинський, 158. Сталінська м/р., 159. Макіївська м/р., 160. Чистяківський, 161. Рівенківський.

Харків, 24 січня 1932 р.

Заст. голови РНК УСРР О. Сербиченко. Заст. керівн. справ РНК УСРР В. Стойкевич.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 28 січня 1932 р., № 23.

ПОСТАНОВА НКЮ УСРР

21. Про відповідальність пожежників за самовільне залишення служби до закінчення обов'язкового реченця служби.

За арт. 2 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 3 січня 1930 р. „Про службу в пожежних організаціях" (Зб. Зак. СРСР 1930 р. № 3, арт. 35) пожежники, що обіймають муштрові й командно-адміністративні посади, стаючи на службу, дають підписку, що вони зобов'язуються прослужити найменш один рік і не перестануть виконувати свої службові обов'язки, аж доки їх повідомлять встановленим порядком про звільнення їх з посади та про здання її.

Зважаючи на це, Народній комісаріят юстиції УСРР, на підставі п. 5 арт. 10 та арт. 12 Устави про НКЮ (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 22, арт. 173), п о я с н ю є:

Пожежників, що на них поширюється чинність постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 3 січня 1930 р., за самовільне залишення служби, в пожежних організаціях до закінчення обов'язкового реченця служби притягати до права за част. 2 арт. 7 та за арт. 66 КК УСРР.

Харків, 28 січня 1932 р.

Т. вик. об. НКЮ та ГПР А. Вікторов. Член колегії НКЮ керівник сектору С. Прігов.

ЦГИА УССР ПРОВЕРЕНО 199 г.

ПОСТАНОВА НАРКОМГОСПУ ТА НАРКОМПРАЦІ УСРР

22. Про встановлення переліку категорій трудящих, виселюваних із житлових приміщень, розташованих на території підприємств державної промисловости, що має оборонне значення, яким місцеві ради повинні давати іншу житлову площу.

Підстава: Постанова ВУЦВК і РНК УСРР з 15 листопада 1931 р. „Про доповнення постанови про адміністративне виселення громадян із житлових приміщень" (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 33, арт. 257).

1. Встановити такі категорії трудящих, виселюваних із житлових приміщень, розташованих на території підприємств державної промисловости, що має оборонне значення, яким місцеві ради протягом місяця з дня, коли повідомлять про виселення, повинні дати разом з родинами, які живуть з ними, іншу житлову площу за пересічними фактичними нормами даної місцевости:

1) робітники й службовці радянських, кооперативних, партійних, професійних і громадських підприємств та установ;
2) члени промислових кооперативів і артілей, що працюють у спільних майстернях;
3) члени товариств політкаторжан і старих більшовиків;
4) особи, що їх нагороджено орденами СРСР та УСРР;
5) військовики і червоноармійці;
6) інваліди праці та громадянської війни;
7) робітники літературної праці, художники, актори, різбярі та наукові робітники;
8) члени колегії оборонців;
9) студенти ВИШ'ів і ВТИШ'ів та технікумів;
10) родини осіб, перелічених в п. п. 1—9 цього артикулу, що мають окрему від цих осіб площу, якщо цих осіб мобілізовано, або переведено на роботу до інших місцевостей Союзу РСР або за кордон.

2. Трудящих, що увіходять до кола осіб, перелічених в арт. 1 постанови НКЮ і Наркомгоспу УСРР з 27 вересня 1931 р. „Про коло осіб, що їх не можна виселити адміністративно без фактичного надання житлової площі" (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 30, арт. 236), не можна виселяти хоч би який реченець минув інакше, як фактично надавши їм придатну житлову площу.

Харків, 20 січня 1932 р.

Заст. Наркомгоспу УСРР Косило. Заст. Наркомпраці УСРР Худокормов.

Видає НКЮ — Видавництво радянського будівництва та права при ВУЦВК

2 друкарня ДВОУ УПП — Харків, Пушкінська вул. 40

Тир. 23.000 — 8 друк. стор. Зам. № 100

8352

ЗБІРНИК
ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 4 — 29 лютого 1932 р. — № 4

ЗМІСТ

ПОСТАНОВА ВУЦВК і РНК УСРР.

23. Про зміну Устави про місцеві фінанси УСРР і Устави про місцеві фінанси АМСРР.

Постанови РНК УСРР.

24. Про порядок, як видавати друковані твори.
25. Про Всеукраїнський комітет стандартизації і його місцеві органи.
26. Устава про Всеукраїнський комітет стандартизації.

Постанова Наркомсоцзабезу УСРР.

27. Устава про Всеукраїнську комісію міської допомоги.

ПОСТАНОВА ВУЦВК І РНК УСРР

23. Про зміну Устави про місцеві фінанси УСРР і Устави про місцеві фінанси АМСРР.

Щоб збільшити прибутки місцевих бюджетів від податків і оплат, що їх встановлюють місцеві ради, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР **постановили.**

I.

1. Арт. арт. 17, 19, 24, 26, 27 і 80 „Устави про місцеві фінанси УСРР" (Зб. Зак. УСРР 1926 р. № 74—76, арт. 463; 1928 р. № 4, арт. 51; 1929 р. № 16, арт. 135; 1931 р.: № 1, арт. 8, № 3, арт. 36 і № 12, арт. 111) ухвалити в такій редакції:

„17. Розмір разової оплати не повинен перевищувати на день: в розносної торгівлі — 1 крб. у межах міських селищ і 30 коп. в інших місцевостях.

З розвозної торгівлі та за продаж худоби разова оплата має бути не вища за 2 крб. 50 коп. у межах міських селищ і 1 крб. в інших місцевостях.

Увага. Для міст Харкова, Києва, Одеси й Дніпропетровського розмір разової оплати можна збільшувати: для розносної торгівлі до 2 крб., а для розвозної торгівлі та за продаж худоби — до 5 крб.".

КОІА Інв. № 20582 Від друк. вид.

„19. Від разової оплати увільняється осіб, що продають у рознос ношені речі свого хатнього вжитку".

„24. Від податку з транспортових засобів увільняється:

а) коней, що належать військовикам кадрового рядового і старшинського складу (крім відпускних на довгий реченець) і родинам цих військовиків, в кількості одного коня, коли ним роблять лише в своєму господарстві;

б) вельосипеди, що належать військовикам кадрового рядового і старшинського складу (крім відпускних на довгий реченець) і родинам цих осіб, в кількості одного вельосипеда;

в) вельосипеди, мотоцикли, ялики і човни, призначені виключно для спортивних змагань;

г) автомобілі, що належать чужоземним громадянам — членам чужоземних автомобільних товариств, які приїжджають до УСРР, додержуючи правил, установлених у „Міжнародній конвенції дотично руху автомобілів" (Зб. Зак. СРСР 1926 р. № 23, арт. 153) на час перебування їх у межах УСРР, проте на реченець не більший як 12 місяців. Встановлену в цьому артикулі пільгу дається громадянам тільки тих держав, де відповідну пільгу надано громадянам Союзу РСР.

Увага. Органи комунального господарства провадять реєстрацію мотоциклів і вельосипедів, призначених для спортивних змагань, беручи плату розміром дійсної вартости реєстрації та видаваного ярлика, але найбільш один карбованець.

За місця постою спортивних яликів і човнів береться тільки орендну плату".

„26. Податкові з худоби (п. 2, арт. 11) підлягає велика рогатизна, належна приватним юридичним і фізичним особам у міських і сільських місцевостях, старіша за три роки і не оподаткована податком з транспортових засобів".

„27. Від податку з худоби увільняється:

а) худобу, що належить військовикам кадрового рядового старшинського складу (крім відпускних на довгий реченець) та родинам цих військовиків, в кількості одної голови великої та трьох голів дрібної худоби;

б) худобу, що належить платіям єдиного сільсько-господарського податку та яку ураховано під час вирахування цього податку.

„80. Спеціяльну оплату з осіб, яких не можна призначити на сільських виконавців (п. „с", арт. 11) береться розміром не вище 50 коп.).

Увага. Місцеві ради мають право зменшувати розмір зазначеної в цьому артикулі оплати для окремих груп платників залежно від їх майнового стану".

2. Поробити такі зміни та доповнення в „Уставі про місцеві Фінанси АМСРР" (Зб. Зак. УСРР 1927 р. № 22—23, арт. 1

1928 р. № 16, арт. 140; 1931 р. № 1, арт. 8, № 3, арт. 36 і № 12, арт. 111):

1) п. л арт. 12 ухвалити в такій редакції:

„л) податок на собак (арт. 64)".

2) Арт. арт. 18, 20, 25, 27, 28 і 64 ухвалити в такій редакції:

„18. Розмір разової оплати не повинен перевищувати на день: в розносної торгівлі 1 крб. в межах міських селищ і 30 коп. в інших місцевостях".

Для розвозної торгівлі та для продажу худоби разова оплата має бути не вища за 2 крб. 50 коп. у межах міських селищ і 1 крб. в інших місцевостях".

„20. Від разової оплати увільнюється осіб, що продають у рознос ношені речі свого хатнього вжитку".

„25. Від податку з транспортових засобів увільнюється:

а) коні, що належать військовикам кадрового рядового і старшинського складу (крім відпускних на довгий реченець) і родинам цих військовиків в кількості одного коня, якщо ним роблять лише в своєму господарстві;

б) вельосипеди, що належать військовикам кадрового рядового і старшинського складу (крім відпускних на довгий реченець) та родинам цих осіб, в кількості одного вельосипеда;

в) вельосипеди, мотоцикли, ялики і човни, призначені виключно для спортивних змагань;

г) автомобілі, що належать чужоземним громадянам — членам чужоземних автомобільних товариств, що приїжджають до УСРР, додержуючи правил, установлених у „Міжнародній конвенції дотично руху автомобілів" (Зб. Зак. СРСР 1926 р. № 23, арт. 153), протягом часу перебування їх у межах УСРР, проте, на реченець не більший як 12 місяців. Встановлену в цьому артикулі пільгу дається громадянам тільки тих держав, де відповідну пільгу надано громадянам Союзу РСР.

Увага. Органи комунального господарства провадять реєстрацію мотоциклів і вельосипедів, призначених для спортивних змагань, беручи плату розміром дійсної вартости реєстрації та видаваного ярлика, але найбільш один карбованець.

За місце постою спортивних яликів і човнів береться тільки орендну плату".

„27. Податкові з худоби (п. „г" арт. 12) підлягає велика рогатизна, належна приватним юридичним і фізичним особам у міських і сільських місцевостях, старша за три роки, не оподаткована податком з транспортових засобів".

„28. Від податку з худоби увільнюється:

а) худобу, що належить військовикам кадрового рядового і старшинського складу (крім відпускних на довгий реченець) та родинам цих військовиків в кількості одної голови великої і трьох голів дрібної худоби;

б) худобу, що належить платіям єдиного сільсько-господарського податку та яку ураховано під час вирахування цього податку;

„64. Податок на собак (п. „л“ арт. 12) встановлюється у містах розміром найбільш 2 крб. з кожного собаки. Податок на собак, що належать робітникам та службовцям, зменшується на 50%. Члени Всеукраїнської кооперативної спілки мисливців і рибалок сплачують цей податок розміром найбільш 1 крб. на рік з кожного собаки.

Увага. Від податку на собак увільнюється дворові сторожеві собаки, а так само розшукні собаки міліції й військові собаки“.

3) Арт. арт. 65—67 „Устави про місцеві фінанси АМСРР“ — скасувати.

3. Додаток 1 до „Устави про місцеві фінанси УСРР“ (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 16, арт. 135) та додаток до „Устави про місцеві фінанси АМСРР“ (Зб. Зак. УСРР 1928 р. № 16, арт. 140) ухвалити в такій редакції:

Найвищі крайні розміри податків, що їх установлюють місцеві ради.

Які саме податки	Найвищі розміри	
	Для великих міст, списки яких встановила РНК УСРР	Для інших місцевостей
	В карбованцях	
А. Податок з транспортових засобів.		
1. З кожного виїзного коня, в тому числі й візників-лихачів (на дутих шинах) за півріччя:		
а) в міських селищах	80	40
б) поза міськими селищами	—	30
2. З інших не зазначених в арт. 1 коней і тварин, що ними користуються у візництві, легковому і вантажному, з кожного коня або тварини за півріччя:		
а) у міських селищах	50	25
б) поза міськими селищами	—	15
3. З кожної сили автомобіля або моторового судна, призначеного для перевозу пасажирів або вантажу, за півріччя	15	8
4. З кожної сили мотоцикла за півріччя	8	4
5. З кожного вельосипеда за сезон	3	1—50
6. З кожного човна або ялика для перевозу людей або вантажу (крім спортивних) за сезон:		
а) в міських селищах і дачних місцевостях	30	15
б) поза зазначеними селищами	—	5
7. З кожного парому або парусного судна за сезон:	—	—
а) в міських селищах	70	35
б) поза міськими селищами	—	25
Б. Податок з худоби		
8. З кожної голови великої худоби за півріччя:		
а) з робітників, службовців і прирівнених до них громадян	10	10
б) з інших осіб	20	20

II.

4. Цій постанові, крім правил про разову оплату, надати чинности з 1 січня 1932 року.

Харків, 20 січня 1932 р.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Голова РНК УСРР Сербиченко. Секретар ВУЦВК М. Василенко.

ПОСТАНОВИ РНК УСРР

24. Про порядок, як видавати друковані твори.

Щоб поліпшити державну реєстрацію друкованої продукції, яка виходить на території УСРР, та забезпечити справжню контролю над тим, як видавництва, організації й установи, розташовані на території УСРР, використовують приділювані їм норми паперу, та щоб контролювати час перебування видань у друкові, Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л а:

1. Зобов'язати всі видавництва, що перебувають на території УСРР, а так само усі установи, заклади та осіб, на кожному примірникові книги, брошур, журналів, бюлетенів, газет, листівок, нот, мап та плянів, видаваних ними, зазначати:

а) продажну ціну (номінал) або помітку „неплатно“;

б) порядковий нумер видання, що його видає видавництво, установа, заклад або особа в кожному календарному році;

в) фактичну кількість видрукованих примірників (тираж);

г) прізвище відповідального та технічного редактора;

ґ) час здання видання в роботу (складання) і надпису „друкувати“;

д) формат паперу, вагу метричної стопи паперу та кількість паперових аркушів в одному примірникові даного видання;

е) загальну кількість друкарських знаків на одному паперовому аркуші (щільність шрифту);

є) нумер замовлення друкарні;

ж) нумер місцевого органу або уповноваженого упрліту;

з) назва міста, видавця друкарні та рік випуску з друку.

Увага. Вищезазначені відомості проставляти тільки наприкінці тексту, на останній сторінці видання, крім відомостей, зазначених у п. п. „а“ і „з“, що їх треба проставляти на обкладинці та титульній сторінці.

2. Запропонувати Народньому комісаріятові освіти по сектору літконтролю зобов'язати підлеглі йому місцеві органи не давати візи на випуск перелічених в арт. 1 друкованих творів, коли на них нема відомостей, зазначених в арт. 1 цієї постанови.

3. Зобов'язати Книжкову палату УСРР повідомляти Комітет у справах друку при Раді народніх комісарів УСРР про всі випадки недодержання від видавництв чинних норм та стандар-

тів, друкованих творів, перелічених в арт. 1 та подавати щоквартальні розроблені відомості про надруковану продукцію, відповідно до вимог арт. 1.

4. Запропонувати комітетові у справах друку при РНК УСРР протягом декади видати інструкцію як прикладати цю постанову.

Харків, 14 лютого 1932 р.

Заст. голови РНК УСРР Сухомлин. Заст. керівничого справ РНК УСРР Стойкевич.

---

25. Про Всеукраїнський комітет стандартизації і його місцеві органи.

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

I.

1. Встановити, що Всеукраїнський комітет стандартизації є при Українській економічній нараді.

2. Затвердити уставу про зазначений комітет.

3. Місцевими органами Всеукраїнського комітету стандартизації є обласні і міжрайонові бюра стандартизації з їх філіями та бюрами експертиз. Зазначені бюра і філії організує Всеукраїнський комітет стандартизації, і вони чинять на підставі затверджуваних від нього статутів.

4. Цю постанову видано на зміну постанов РНК УСРР з 3 березня 1931 р.: „Про ліквідацію Української головної палати міри й ваги та реорганізацію її місцевих органів“ (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 6, арт. 57) і „Про передачу комітету стандартизації у відання Державної плянової комісії УСРР та про скасування Ради стандартизації“ (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 6, арт. 58) та на скасування постанови РНК УСРР з 13 січня 1930 р.: „Устава про Комітет і Раду стандартизації при Українській економічній нараді“ (Зб. Зак. УСРР 1930 р. № 3, арт. 26).

Харків, 14 лютого 1932 р.

Заст. голови РНК УСРР Сухомлин. Заст. керівничого справ РНК УСРР Стойкевич.

---

26. Устава про Всеукраїнський комітет стандартизації.

1. Всеукраїнський комітет стандартизації є при Українській економічній нараді і являє собою вищий на території УСРР республіканський орган стандартизації, науково-технічної й прикладної метрології та боротьби за якість продукції в царині промисловости, сільського господарства, будівництва, торгівлі, транспорту та в інших галузях народнього господарства УСРР.

2. За основні завдання Всеукраїнського комітету стандартизації є:

1) організаційно і пляново керувати роботами щодо стандартизації, метрології і якости продукції;

2) затверджувати українські стандарти й норми на продукцію та технологічні процеси, на які не встановлено загальносоюзних стандартів (ОСТ), а так само затверджувати спрощені показники, що характеризують якість продукції;

3) контролювати запровадження на виробництві загально-союзних стандартів, українських стандартів, норм і метричної системи.

3. Відповідно до цих завдань, на Всеукраїнський комітет стандартизації покладається:

1) складати перспективні й річні республіканські пляни стандартизації на підставі плянів, що їх розробляють урядництва;

2) методологічно керувати складанням від наркоматів та центральних установ УСРР річних і перспективних плянів стандартизації;

3) організувати й наглядати розробіток українських стандартів і норм;

4) виключне право затверджувати й оголошувати українські стандарти та норми як обов'язкові або рекомендовані;

5) давати висновки на проєкти загальносоюзних стандартів;

6) організувати, керувати й контролювати роботи щодо стандартизації, метрології і поліпшення якости продукції в наркоматах та в прирівнених до них центральних установах УСРР і в порядкованих їм об'єднаннях і підприємствах, а так само в кооперативних центрах, затверджувати пляни їхніх робіт відповідно до загальносоюзного пляну або окремих завдань Всесоюзного комітету стандартизації;

7) організувати й керувати роботами щодо поліпшення якости продукції української промисловости, сільського господарства, будівництва та інших галузів народнього господарства, спираючись на відділи технічного контролю на підприємствах та інспектуючи роботу цих відділів;

8) провадити експертизи та давати висновки про якість продукції за таксою, встановленою від комітету.

Увага. Акти експертизи, що їх затвердив Всеукраїнський комітет стандартизації, є обов'язкові для сторін під час розрахунків;

9) контролювати запровадження у всіх галузях народнього господарства загальносоюзних і українських стандартів та застосування метричної системи; перевіряти вимірні й контрольні прилади, наглядати правильне вживання їх, притягаючи до цієї роботи робітників та колгоспні маси.

Увага. Всеукраїнський комітет стандартизації наглядає запровадження загальносоюзних стандартів на підприєм-

КОЛ
Інв. № 20582
Від друк. вид.

ствах і республіканського та місцевого значення, і загальносоюзного значення, що є на території УСРР, за пляном, затвердженням від всесоюзного комітету стандартизації;

10) контролювати роботу органів стандартизації на підприємствах, в об'єднаннях і урядництвах щодо розроблення стандартів та щодо нормалізації виробничих процесів;

11) наглядати внесення до промфінплянів підприємств організаційно-фінансових заходів, що забезпечують запровадження загально-союзних і українських стандартів та норм, а так само гарантують відповідну якість продукції за встановленими стандартами і нормами;

12) організувати міжрайонові бюра стандартизації, бюра експертиз при них і товарово-дослідні лабораторії та керувати їхньою роботою;

13) розробляти справи готування кадрів робітників у галузі стандартизації, метрології і якости продукції, організувати курси для підготовки і піднесення кваліфікації осіб, що працюють в органах стандартизації і відділах технічної контролі;

14) організувати з'їзди і наради у справах стандартизації, а так само брати участь на загальносоюзних з'їздах та нарадах у справі стандартизації, метрології якости продукції, організувати постійні і пересувні виставки у справах стандартизації, метрології і якости продукції;

15) видавати періодичну і неперіодичну літературу у справах стандартизації, метрології і якости продукції;

4. Всеукраїнський комітет стандартизації має право жадати від урядництв, організацій і підприємств УСРР подання, за встановленою від нього формою, регулярних відомостей про плян і хід їхніх робіт щодо стандартизації, метрології і динаміки якости продукції.

5. Всеукраїнський комітет стандартизації чинить у складі голови, двох його заступників і членів комітету, що їх персонально настановлює Українська економічна нарада.

6. Голова комітету і його заступник складають президію комітету.

7. Голова комітету, а на час його відсутности його заступник мають право дорадчого голосу ни Українській економічній нараді.

8. Для ув'язки плянування стандартизації і якости продукції з плянування у всіх галузях народнього господарства голова Всеукраїнського комітету стандартизації увіходить до складу президії Державної плянової комісії УСРР.

9. Всеукраїнський комітет стандартизації може скликати наради представників заінтересованих урядництв і організацій для попереднього розробітку і погодження планів, програм та проєктів стандартів, а так само утворювати спеціяльні комісії для розробітку тих чи інших справ.

Розглядаючи спеціяльні питання, комітет має право притягати

науково-дослідчі інститути, а так само поодиноких фахівців, у у тому числі і чужоземних.

10. При Всеукраїнському комітеті стандартизації є науково-дослідчі та науково-консультаційно-експертні установи для розробітку справ стандартизації, метрології і якости продукції та для провадження експертизи в цих справах. Ці установи чинять на підставі окремих статутів.

11. Оперативну роботу на периферії Всеукраїнський комітет стандартизації провадить через обласні й міжрайонові бюра стандартизації і їхні філіяли, а так само через бюра експертизи при зазначених бюрах стандартизації.

12. Постанови Всеукраїнського комітету стандартизації оголошується в газеті „Вісті ВУЦВК" або в спеціяльних виданнях комітету.

13. Постанови комітету заінтересовані урядництва або організації можуть опротестувати протягом десятьох день до Української економічної наради.

14. Утримують Всеукраїнський комітет стандартизації і його місцеві органи з коштів державного бюджету за кошторисом Управління справ РНК УСРР і УЕН.

Надходження від плати за провадження експертиз, дання консультацій, від видавничої діяльности Комітету і прибутків науково-допомічних установ складають спеціяльні кошти комітету, і їх витрачається на розвиток роботи науково-дослідчих та науково-консультаційно експертних установ Комітету, згідно з законом про спеціяльні кошти. До спеціяльних коштів комітету повертається також 90% надходжень із плати за перевірку вимірних і контрольних приладів. Ці надходження витрачається на поширення лабораторій Комітету.

Голова Комітету є розпорядчик кредитів Всеукраїнського комітету стандартизації.

15. Для потреб науково-допомічних установ, що є при ньому, Комітет має право від свого імени брати замовлення і укладати інші потрібні правочини.

Стягання за зобов'язання Комітету, що виникають на підставі цього артикулу, можна звертати тільки на прибутки науково-допомічних установ, а так само на їхнє майно, коли його за чинним законодавством не вилучено з майново-правного обороту і воно є у вільному розпорядженні Комітету. Державна скарбниця за ці зобов'язання не відповідає.

16. Всеукраїнський комітет стандартизації має права і пільги, надані законом науково-дослідчим установам.

17. Комітет має печатку з державним гербом, а так само особливі тавра для таврування перевірених вимірних і контрольних приладів.

Харків, 14 лютого 1932 р.

Заст. голови РНК УСРР Сербиченко. Заст. керівничого справ РНК УСРР Стойкевич.

27. Устава про Всеукраїнську комісію міської допомоги.

Підстава: п. 3 арт. 4-го та увага до нього Устави про Народній комісаріят соціяльного забезпечення УСРР (З. З. УСРР 1931 р., № 26, арт. 207).

1. Всеукраїнська комісія міської допомоги („ВУК міської допомоги") має за своє завдання керувати і наглядати діяльність товариств допомоги нужденним громадянам у містах та селищах міського типу УСРР, встановлювати між ними зв'язок, складати загальні пляни діяльности товариств допомоги, провадити заходи, що сприяють розширенню та поглибленню діяльности цих товариств тощо, і є при Народньому комісаріяті соціяльного забезпечення УССР на засадах господарчого розрахунку.

2. Щоб здійснити зазначені в арт. I завдання, Всеукраїнська комісія міської допомоги має:

1) плянувати діяльність товариств допомоги, контролювати, як виконують ці пляни, і складати збірні звіти та доповіді в цій справі;

2) розробляти й затверджувати, в межах чинного законодавства, постанови, правила та інструкції в справах щодо діяльности товариств допомоги;

3) обговорювати й розв'язувати різні питання, що виникають з діяльности товариств допомоги;

4) вживати заходи до популяризації справи міської допомоги та встановлювати в цій справі зв'язок з відповідними державними та іншими установами й організаціями;

5) допомагати організації й діяльності товариств допомоги, інструктувати їх, вживати заходів до розвитку й поширення їх діяльности, а так само наглядати й контролювати їх роботу, зупиняючи або касуючи неправильні постанови й розпорядження цих товариств;

6) порушувати перед колегією Народнього комісаріяту соціяльного забезпечення УСРР Народнім комісаром соціяльного забезпечення УСРР та перед відповідними державними, кооперативними й громадськими організаціями справи про життя належних заходів щодо розвитку діяльности товариств допомоги;

7) складати пляни й заявки на сировину та інші матеріяли й товари для потреб товариств допомоги й розподіляти поміж цих товариств товарові фонди, що їх відпущено від державних та інших органів для товариств допомоги;

8) організувати й провадити централізованим порядком постачання й збут продукції підприємств товариств допомоги;

9) складати проєкти кошторисів комісії, подаючи їх на затвердження Народнього комісара соціяльного забезпечення УСРР, давати вказівки товариствам допомоги, як вони повинні складати свої кошториси прибутків і видатків, а так само брати участь

ПОПРАВКИ
до Зб. Зак. УСРР за 1932 рік

№ З. З.	Сторінка	Рядок	Надруковано	Треба
1	4	3 зг.	№ 257	№ 267
„	9	13 зн.	Встановлюючи...	5. Встановлюючи...
„	„	6 зн.	Коли право...	6. Коли право...
„	10	10 зн.	(літ. „Р"...	(літ. „Л"...

ВИДАВНИЦТВО РАДЯНСЬКОГО БУДІВНИЦТВА ТА ПРАВА ПРИ ВУЦВК

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
НА 1932 РІК

ЗБІРНИК

ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

Офіційне видання Народнього комісаріяту юстиції.

Крім українського видання, Збірник Законів видається так само окремо для російських нацрайонів та російських організацій мовою російською.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ: 7 крб. на рік з періодичними й річними абетково-предметовими покажчиками.

Ті, що хочуть мати, крім українського, й російське видання, мусять доплатити ще таку ж суму, тобто 7 крб.

Передплату слід здавати через поштові філії та листонош.

у розподілі коштів і кредитів, що їх надано централізованим порядком від державних та інших органів на підсилення діяльности товариств допомоги;

10) утворювати центральний фонд коштів товариств допомоги УСРР з відповідних відрахувань від прибутків цих товариств та від інших надходжень до комісії й керувати цим фондом;

11) репрезентувати товариства допомоги перед державними органами, іншими установами й організаціями а так само боронити інтереси товариств допомоги в судових і адміністративних установах без окремого доручення від цих товариств;

12) розв'язувати скарги на чинності і постанови товариств допомоги;

13) подавати до Народнього комісаріяту соціяльного забезпечення УСРР звіти й доповіді про свою роботу та про діяльність товариств допомоги УСРР;

14) скликати встановленим порядком наради товариств допомоги для проробітку загальних питань міської допомоги.

3. Всеукраїнська комісія міської допомоги має права юридичної особи та має право набувати, вивласнювати й заставляти майно, укладати договори й інші правочини, приймати зобов'язання, позивати й відповідати на суді.

4. Всеукраїнська комісія міської допомоги має печатку із своєю назвою.

5. Склад Всеукраїнської комісії міської допомоги встановлює Народній комісаріят соціяльного забезпечення УСРР.

6. Для виконання своєї роботи Всеукраїнська комісія міської допомоги має свій апарат, що його утримується за кошторисом комісії.

Структуру та штати цього апарату комісія встановлює, додержуючи чинного законодавства та за порозумінням з народнім комісаріятом соціяльного забезпечення УСРР.

7. Постанови й чинності комісії, що суперечать чинному законодавству або засадам організації міської допомоги, можна оскаржувати до Народнього комісаріяту соціяльного забезпечення УССР.

Харків, 3 лютого 1932 р.

Наркомсоцзабез УСРР Покорний

Видає НКЮ

Видавництво радянського будівництва та права при ВУЦВК

2 друкарня ДВОУ УПП

Харків, Пушкінська вул. 40

Тир. 23.000 — 12 друк. стор. Зам. № 113

34
3-41

ЗБІРНИК
ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 6 20 березня 1932 р. № 6

ЗМІСТ

ПОСТАНОВИ ВУЦВК І РНК УСРР.

33. Про запровадження в УСРР серед народів арабської письменности латинізованої абетки.
34. Про заряд студентськими гуртожитками м.м. Харкові, Києві, Одесі та Дніпропетровському.
35. Про постачання державним установам і підприємствам УСРР офіційних видань.
36. Про зміну арт. 82 Кодексу законів про працю УСРР.
37. Про доповнення Поправно-трудового кодексу УСРР.
38. Про затвердження Устави й устава про обласні організаційні комітети.

Постанова РНК УСРР.

39. Зміна правил про заріз свиней.

Постанови НКЮ УСРР.

40. Як справляти з колгоспів невнесені вчасно платежі, належні з них за лісовпорядні роботи.
41. Як справляти пеню, недодержку та штраф за провадженими через банки розрахунками установ, підприємств і організацій усуспільненого сектору з їхніми покупцями.

Інструкція Наркомгоспу УСРР.

42. Як платити за житло в студентських гуртожитках.

20584
Всеукраїнський Історичний Музей Обласний

ПОСТАНОВИ ВУЦВК І РНК УСРР.

33. Про запровадження в УСРР серед народів арабської письменности латинізованої абетки.

Зважаючи на прагнення трудящих арабської письменности, що живуть на території УСРР, запровадити латинізовану абетку і визнаючи велике культурно-економічне значення цього, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

1. Зобов'язати всі державні установи і підприємства УСРР за всіх випадків писаного і друкованого вживання тюрко-татарських мов уживати латинізованої абетки.

20584

2. Запропонувати Народньому комісаріятові освіти УСРР забезпечити навчання латинізованою абеткою учнів по школах народів арабської письменности і роботу в політично-освітніх установах для них.

3. Для керівництва роботою щодо запровадження в УСРР латинізованої абетки для народів арабської письменности зорганізувати при президії ВУЦВК Комітет латинізованої абетки для народів арабської письменности.

Доручити Народньому комісаріятові освіти УСРР, разом з Центральною комісією національних меншостей, подати на затвердження ВУЦВК проєкта устави про зазначений комітет і персональний склад його.

Харків, 20 лютого 1932 р.

Вик. об. голови ВУЦВК Ю. Войцехівський. Заст. голови РНК УСРР Сербиченко. За секретаря ВУЦВК О. Пилацька.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 20 лютого 1932 р. № 42.

---

34. Про заряд студентськими гуртожитками у м.м. Харкові, Києві, Одесі та Дніпропетровському.

Щоб встановити безпосередню відповідальність урядництв і вищих шкіл за стан студентських гуртожитків у м.м. Харкові, Києві, Одесі та Дніпропетровському, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Централізовані студентські гуртожитки в м. м. Харкові, Києві, Одесі та Дніпропетровському вилучити з-під заряду міських рад.

Ці гуртожитки, коли вони обслуговують студентів декількох вищих шкіл того самого урядництва, передати під безпосередній заряд даного урядництва. Інші гуртожитки є під безпосереднім зарядом окремих вищих шкіл.

II.

2. Арт. арт. 2, 6, 10, 12, 15 і 16 „Устави про студентські гуртожитки" (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 1, арт. 2) ухвалити в такій редакції:

„2. Студентські гуртожитки організується при окремих вищих школах і вони є під безпосереднім зарядом цих шкіл.

У м. м. Харкові, Києві, Одесі і Дніпропетровському студентськими гуртожитками, що обслуговують студентів декількох вищих шкіл того самого урядництва, безпосередньо заряджає дане урядництво. Для порядкування такими гуртожитками відповідні урядництва організують управи студентських гуртожитків, як самостійні бюджетово-кошторисні одиниці".

„6. Місця в студентських гуртожитках, що є під безпосереднім зарядом урядництв, вони розподіляють між окремими своїми школами з участю представників відповідних шкіл і студентських організацій. Коли перелічених в п.п. 1—7 арт. 3 категорій студентів шкіл даного урядництва задоволено в зазначених гуртожитках житловою площею, то це урядництво повинне давати місця в гуртожитках студентам вищих шкіл інших урядництв за договорами між урядництвами".

„10. Правила про домовий лад у гуртожитках затверджує: для гуртожитків при окремих вищих школах — директор відповідної школи, порозумівшися з місцевими професійними студентськими організаціями, а для гуртожитків, що є під безпосереднім зарядом урядництва, — ці урядництва, порозумівшися з Центральним бюром професійної студентської організації".

„12. Студентські гуртожитки, що є під безпосереднім зарядом урядництв, утримується коштом цих урядництв.

Кошториси на утримання студентських гуртожитків при окремих школах увіходять до складу кошторисів відповідних шкіл".

„15. Культурно-освітню роботу серед студентства у гуртожитках і утримання культурно-освітніх установ (червоні кутки, бібліотеки, кіно тощо) провадиться: у гуртожитках, що є під безпосереднім зарядом урядництв, за кошторисами цих гуртожитків, а в гуртожитках при окремих вищих школах — за кошторисами відповідних шкіл".

„16. Відповідальність за стан студентських гуртожитків, що є під безпосереднім зарядом урядництв, покладається на ці урядництва.

Відповідальність за стан гуртожитків при окремих вищих школах покладається на директорів цих шкіл".

Харків, 20 лютого 1932 р.

Вик. об. голови ВУЦВК Ю. Войцехівський. Заст. голови РНК УСРР Сухомлин. За секретаря ВУЦВК О. Пилацька.

---

35. Про постачання державним установам і підприємствам УСРР офіційних видань.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Доручити Народньому комісаріятові юстиції УСРР зорганізувати з 1 січня 1932 року постачання обов'язковим порядком „Збірника законів та розпоряджень Робітничо-селянського уряду України" всім місцевим і центральним органам влади УСРР, а так само іншим державним установам і підприємствам УСРР за списком, від нього встановленим.

Увага. Список установ та підприємств АМСРР, що мають одержувати „Збірник законів та розпоряджень Робітничо-селянського уряду України", встановлює Народній комісаріят юстиції АМСРР.

2. Відділам та інспектурам районових виконавчих комітетів і міських рад, підпорядкованих безпосередньо центрові, сільським і селищним радам, міським радам, підпорядкованим районовим виконавчим комітетам, та іншим установам і підприємствам, що є на місцевому бюджеті, „Збірника законів та розпоряджень Робітничо-селянського уряду України" надсилається коштом місцевих бюджетів. Районові виконавчі комітети й міські ради, кому слід, стягають відповідні суми з місцевих рад, що для них і підлеглих їм установ та підприємств надсилається „Збірника законів та розпоряджень Робітничо-селянського уряду України".

3. Установам і підприємствам, що є на державному бюджеті, „Збірника законів та розпоряджень Робітничо-селянського уряду України" надсилається коштом їхніх центральних органів.

4. Підприємствам, організаціям і закладам, що чинять на засадах господарського (комерційного) розрахунку, „Збірника законів та розпоряджень Робітничо-селянського уряду України" надсилається коштом управ відповідних трестів, об'єднань чи інших організацій.

5. Суми, належні за „Збірник законів та розпоряджень Робітничо селянського уряду України", що його надсилається на підставі цієї постанови, стягається безспірним порядком.

6. Центральний виконавчий комітет АМСРР може встановлювати обов'язкову передплату від державних установ й підприємств, що є на території АМСРР, офіційного органу Уряду АМСРР, а районові виконавчі комітети й міські ради, підпорядковані безпосередньо центрові, можуть встановлювати обов'язкову передплату від державних установ і підприємств місцевого офіційного органу.

7. Загально-союзні підприємства, їхні філії та контори, що є на території УСРР, кооперативні, професійні та інші громадські організації і приватні особи передплачувати зазначені у цій постанові офіційні видання не зобов'язані.

II.

8. Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 17 квітня 1929 року „Про встановлення обов'язкової передплати офіційних органів друку" (Зб. Зак. УСРР 1929 року № 19, арт. 157), скасувати.

Харків, 20 лютого 1932 р.

Вик. об. голови ВУЦВК Ю. Войцехівський. Заст. голови РНК УСРР Сербиченко. За секретаря ВУЦВК О. Пилацька.

---

36. Про зміну арт. 82 Кодексу законів про працю УСРР.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Арт. 82 Кодексу законів про працю УСРР (Зб. Уз. УСРР 1922 р. № 52, арт. 751) ухвалити в такій редакції:

„82. Робітникам і службовцям, переводячи їх на іншу роботу, приймаючи наново та надсилаючи на роботу, якщо це сполучено з переїздом до іншої місцевості, наймач видає компенсації на підставах, зазначених у спеціяльних законах (див. додаток 3)".

2. Постанову ЦВК і РНК Союзу РСР з 23 листопада 1931 року „Про компенсації і гарантії при переводі, прийомі заново і надісланні на роботу в інші місцевості (Зб. Зак. СРСР 1931 р. № 68, арт. 453) включити до Кодексу законів про працю УСРР, як додаток третій (до арт. 82).

II.

Цю постанову видано на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 23 листопада 1931 р. „Про компенсації й гарантії при переводі, прийомі заново і надісланні на роботу в інші місцевості" (Зб. Зак. СРСР 1931 р. № 68, арт. 453) і на скасування постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 29 лютого 1928 р. „Про зміну і доповнення арт. 82 Кодексу законів про працю УСРР" (Зб. Зак. УСРР 1928 р. № 4, арт. 52).

Харків, 20 лютого 1932 р.

Вик. об. голови ВУЦВК Ю. Войцехівський. Заст. голови РНК УСРР К. Сухомлин. За секретаря ВУЦВК О. Пилацька.

---

37. Про доповнення Поправно-трудового кодексу УСРР.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

додати до Поправно-трудового кодексу УСРР артикул 179^1 такої редакції:

„179^1. Працю ув'язнених і осіб, що відбувають обов'язкову роботу за вироком суду без тримання під вартою, не можна використовувати на роботах, пов'язаних з добуванням, виготовленням, переховуванням, навантажуванням та розвантажуванням, або перевозом товарів (сировини, напівфабрикатів та готових виробів), повністю чи частково призначених для експорту.

Харків, 20 лютого 1932 р.

Вик. об. голови ВУЦВК Ю. Войцехівський. Заст. голови РНК УСРР К. Сухомлин. За секретаря ВУЦВК О. Пилацька.

---

38. **Про затвердження Устави й устава про обласні організаційні комітети.**

На виконання постанови IV (позачергової) Сесії ВУЦВК про утворення областей Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР **постановили** затвердити й надати чинности нижченаведеній уставі про обласні організаційні комітети:

Устава про обласні організаційні комітети.

1. Обласні організаційні комітети утворюється для підготування й запровадження до життя всіх заходів, пов'язаних з утворенням на території УСРР обласної системи і для здійснення, до скликання обласних з'їздів рад, загального та оперативного керівництва місцевими органами влади в усіх галузях соціялістичного будівництва.

2. Особовий склад обласних організаційних комітетів настановлює президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

3. Обласні організаційні комітети підпорядковано безпосередньо президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету й Раді народніх комісарів УСРР.

4. Постанови обласних організаційних комітетів у підзарядних їм справах, обов'язкові для чинних на території області районових виконавчих комітетів, міських та сільських рад, всіх державних, кооперативних та громадських організацій і для всієї людности в області.

5. На засіданнях обласних організаційних комітетів беруть участь з правом дорадчого голосу уповноважені центральних урядництв у справах, що їх стосуються, та інші особи,—на запрошення голів обласних організаційних комітетів.

6. На обласні організаційні комітети покладається:

1) розглядати й затверджувати проекта контрольних чисел перспективного та оперативного плянів народнього господарства та інші плянові проектування в межах області;

2) складати обласний бюджет і давати директиви міським радам та райвиконкомам, щодо складання місцевих бюджетів області в межах чинного законодавства;

3) складати, розглядати й затверджувати проект розподілу між місцевими радами, виконкомами та обласним установами, що є на території області, місцевого майна підприємств і соціяльно-культурних установ місцевого значення;

4) розробляти та затверджувати типові штати обласних установ;

5) підготовляти й скликати обласні з'їзди рад.

Увага. Реченці скликання обласних з'їздів рад визначається у постановах президії ВУЦВК'у на подання обласних організаційних комітетів.

6) розглядати й розв'язувати всі інші питання та справи господарського й культурного будівництва та управління, пов'язані з утворенням областей.

7. Для здійснення завдань, покладених на обласні організаційні комітети, їм надається право:

1) жадати від усіх установ і підприємств, що є на території області, всіх потрібних відомостей та матеріялів;

2) викликати для спільного розгляду й погодження питань, що належать до компетенції обласних організаційних комітетів, відповідальних представників установ та підприємств, що чинять на території області;

3) удаватися до законодавчих органів УСРР з різними питаннями, що стосуються області;

4) скликати наради в справах, підурядних обласному організаційному комітетові.

8. У виняткових випадках за особистою відповідальністю всього складу членів обласного організаційного комітету, що беруть участь в ухваленні відповідної постанови, обласний організаційний комітет має право зупинити запровадження до життя розпоряджень окремих народніх комісаріятів, прирівнених до них установ, а також уповноважених народніх комісаріятів Союзу РСР при Уряді УСРР, коли ці розпорядження не відповідають чинному законові чи директивам центральних керівних органів, негайно повідомляючи про це відповідний народній комісаріят, центральну установу УСРР або уповноваженого народнього комісаріяту СРСР при Уряді УСРР та Раду народніх комісарів УСРР.

9. До скликання обласних з'їздів рад обласні організаційні комітети здійснюють загальне та оперативне керівництво роботою райвиконкомів і міських рад у всіх галузях господарського та культурно-соціяльного будівництва на території області і видають, коли треба, обов'язкові до виконання постанови, інструкції та розпорядження.

10. При обласних організаційних комітетах утворюється планову комісію, комісію виконання та відповідні органи для оперативної роботи в окремих галузях управління на чолі з керівниками, що їх настановлюють обласні організаційні комітети, погодивши з відповідними наркоматами та прирівненими до них центральними установами.

Керівники цих обласних оперативних органів відповідають за свою роботу перед обласним організаційним комітетом та відповідними народніми комісаріятами й прирівненими до них центральними установами.

11. Організаційні комітети й утворюваний при них потрібний технічний апарат утримується з коштів, що їх дається встановленим порядком.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Голова РНК УСРР В. Чубар. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

Харків, 20 лютого 1932 р. Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 22 лютого 1932 р. № 44.

20587

ПОСТАНОВА РНК УСРР.

39. Зміна правил про заріз свиней.

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

I.

1. Скасувати всі, що є в УСРР, обмеження щодо зарізу свиней, крім маточного стада і плідників, а так само заборону продавати поросятину.

2. Скасувати в сільських місцевостях обов'язковість різати на різницях і різничних пунктах свині для особистого споживання, залишивши в силі обов'язковий ветеринарно-санітарний огляд.

3. Запропонувати Народньому комісаріятові земельних справ УСРР і місцевим органам влади протягом декади поробити в своїх інструкціях і обов'язкових постановах зміни, що виникають із цієї постанови.

II.

4. Цю постанову видано на підставі арт. 10 постанови РНК Союзу РСР з 29 січня 1932 року „Про розвиток свинарства" (Зб. Зак. СРСР 1932 р. № 6, арт. 38) на зміну постанови РНК УСРР з 25 липня 1930 р. „Про заходи боротьби з хижацьким нищенням худоби" (Зб. Зак. УСРР 1930 р. № 16, арт. 163).

Харків, 13 лютого 1932 р.

Заст. голови Ради РНК УСРР **Сухомлин.** Заст. керівничого справ РНК УСРР **Стойкевич.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 20 лютого 1932 р. № 42.

ПОСТАНОВИ НКЮ УСРР.

40. Як справляти з колгоспів невнесені вчасно платежі, належні з них за лісовпорядні роботи.

НКЮ УСРР постановив:

Поширити чинність постанови своєї від 3-го листопада 1931 р. „Про порядок, як справляти з колгоспів та осібних господарств невнесені вчасно платежі, належні з них за землевпорядні роботи" (Зб. Зак. УСРР 1931 р., № 32, арт. 247) на випадки невчасного внесення колгоспною системою за виконані від органів Наркомземсправ УСРР лісовпорядні роботи, відповідно до правил п. п. 13 та 14 арт. 103 Адміністративного Кодексу УСРР.

Харків, 20 лютого 1932 р.

Т. в. об. НКЮ та ГПР **А. Вікторов.** Член колегії НКЮ — кер. кодсектору **С. Прігов.**

---

41. Як справляти пеню, недодержку та штраф за проваджуваними через банки розрахунками установ, підприємств і організацій усуспільненого сектору з їхніми покупцями.

НКЮ УСРР постановив:

Пеню, недодержку і штраф за проваджуваними через банки розрахунками установ, підприємств та організацій усуспільненого сектору з їхніми покупцями справляється так:

1. За правилами постанови НКЮ УСРР з 4 серпня 1931 р. „Про видання судових наказів на вимогу установ, підприємств та організацій усуспільненого сектору за їхніми розрахунками з покупцями, проваджуваними через банки" (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 25, арт. 202) та виданої на її зміну постанови НКЮ УСРР з 4 вересня 1931 р. „Про місце видання судових наказів на вимогу установ, підприємств та організацій усуспільненого сектора за їхніми розрахунками з покупцями, проваджуваними через банки" (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 27, арт. 216), водночас з основним боргом, справляється:

а) пеню за невчасну оплату поданих рахунків-фактур,

б) недодержку, встановлену за недодержання зумовлених у договорі реченців оплати поданих рахунків-фактур та

в) штраф за невидання вантажу на вимогу постачальника або використання вантажу до його оплати (арт. 10 постанови РНК СРСР з 17 серпня 1931 р. „Про відповідальний схов покупцями неоплачених вантажів" (З. З. СРСР 1931 р. № 53, арт. 343).

2. Всіляку іншу пеню, недодержку і штраф за розрахунками, зазначеними в цій постанові, справляється загальним порядком, встановленим для розв'язання майнових спорів між установами, підприємствами та організаціями усуспільненого сектору.

3. Для справляння порядком судового наказу пені і недодержки зазначених в п. п. „а" і „б" арт. 1 цієї постанови, треба подати витяг із договору, що в ньому передбачено відповідну пеню і недодержку.

Підставою для справляння штрафу, передбаченого в п. „в" арт. 1 цієї постанови, є подавана для справляння основного боргу довідка від банку про те, що покупець не виконав поданої йому банком від імени постачальника вимоги повернути вантаж постачальникові або переслати його на іншу адресу (п. 2 арт. 2 згаданої постанови НКЮ УСРР з 4 серпня 1931 р. (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 25, арт. 202).

Харків, 20 лютого 1932 р.

Т. в. об. НКЮ і ГПР **А. Вікторов.** Член колегії НКЮ—кер. кодсектору **С. Прігов.**

ІНСТРУКЦІЯ НАРКОМГОСПУ УСРР.

42. Як платити за житло в студентських гуртожитках.

Погоджено з НКФ, НКЮ та ВУРПС

I.

1. Студенти вищих шкіл, робітничих факультетів і технікумів, що живуть у студентських гуртожитках, підзарядних міським радам, платять щомісячно за перебування в них (комірне, комп послуги, опалення та інші послуги), залежно від місячної стипендії, що її одержують вони, або від свого заробітку за такою скалою:

а) з суми стипендії або заробітку понад 25 крб. до 60 крб. 3%
б) „ „ „ „ „ „ 60 „ „ 100 „ 4%
в) „ „ „ „ „ „ 100 „ „ 150 „ 5%
г) „ „ „ „ „ „ 150 „ та вище 7,5%

Увага 1. Коли студент одержує одночасно і стипендію і заробіток, то плату слід вираховувати із загальної суми стипендії та зарплати.

Увага 2. Студенти, що їх стипендія або зарплата менші за 25 крб. на місяць, за житло не платять нічого.

Увага. 3. Плату із студентів за перебування в гуртожитках полегшеного типу (бараках) зменшується на 50%.

Увага 4. Під час перебування студента на виробничій практиці якщо він звільнює приміщення у гуртожитку, плати з нього не беруть.

2. Міським радам, що під їх зарядом є студентські гуртожитки, дається право зменшувати для студентів розміри за житло зазначеної в цій інструкції плати, але в жадному разі не збільшувати.

3. Розмір плати в студентських гуртожитках, що не є під зарядом міських рад, встановлюють установи та організації, що під їх зарядом є гуртожитки, залежно від фактичних видатків на утримання гуртожитків, проте не вищу за норми, встановлені цією інструкцією.

4. Із студентів, ще є на утриманні інших осіб, плату за житло береться розміром 2% від заробітку тих осіб, що утримують студента, але найменш два крб. на місяць.

5. Студенти, що живуть у гуртожитках разом із своїми родинами, платять за себе за встановленою в арт. 1 скалою, та, крім того, ще за кожного члена їх родини, що не має самостійного прибутку або має прибуток щомісячно розміром найбільш 60 крб., по 2 крб. на місяць, але в жадному разі не більш 15% всіх прибутків студента (стипендії та зарплати).

Увага. За тих членів родини студентів, що мають самостійний прибуток розміром понад 60 крб. на місяць та мешкають в гуртожиткові, плату беруть за скалою, встановленою в арт. 1 цієї інструкції.

6. Аспіранти під час дозволеного їм перебування в студентських гуртожитках, платять за житло на тих самих підставах, що й студенти.

7. Жодної іншої плати, крім зазначеної в цій інструкції, за перебування студентів в гуртожитках та користування всіма послугами в них, не береться.

8. Дирекції шкіл, виплачуючи щомісячно стипендії, повинні вивертати із студентів, що живуть у гуртожитках, зазначену в цій інструкції плату за житло та повернути її на утримування гуртожитків.

Плату за користування з гуртожитків, що є під зарядом міських рад, дирекція шкіл повинна найпізніш 10 числа поточного місяця передати відповідним міським радам, або утвореним від цих рад управам будинків пролетарського студентства.

Увага. Плату з членів родини студента справляє безпосередньо управа гуртожитку.

9. Всі інші особи, що живуть у гуртожитках, крім тих осіб адміністративного та обслужного персоналу гуртожитків, що їм приміщення в гуртожитку дається за колективним договором, платять за свої приміщення в гуртожитку на загальних підставах (згідно з законодавством про комірне, оплату компослуг, опалення тощо).

10. Брання плати за цією інструкцією встановлюється з 1-го січня 1932 року.

11. Порядку плати за житло, встановленого цією інструкцією, повинно додержувати по всіх студентських гуртожитках.

II.

12. Цю інструкцію видано на скасування інструкції Головкомгоспу УСРР з 3-го червня 1931 року в цій справі.

Харків, 29 січня 1932 р.

Заст. Наркомгоспу УСРР Косило.

Видає НКЮ — Видавництво радянського будівництва та права при ВУЦВК

2 друкарня ДВОУ УПП. Укрліт 95 ж/б. — Харків, Пушкінська вул. 40. Тир. 23.000 — 12 друк. стор. Зам. № 157

292 а

ВИДАВНИЦТВО РАДЯНСЬКОГО БУДІВНИЦТВА
ТА ПРАВА ПРИ ВУЦВК

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
НА 1932 РІК

ЗБІРНИК
ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

Офіційне видання Народнього комісаріяту юстиції.

Крім українського видання, Збірник Законів видається так само окремо для російських нацрайонів та російських організацій мовою російською.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ: 7 крб. на рік з періодичними й річними абетково-предметовими покажчиками.

Ті, що хочуть мати, крім українського, й російське видання, мусять доплатити ще таку ж суму, тобто 7 крб.

Передплату слід здавати через поштові філії та листонош.

34
3-41

ЗБІРНИК
ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 7 | 9 квітня 1932 р. | № 7

ЗМІСТ

ПОСТАНОВА ВУЦВК І РНК УСРР.

43. Про склад комісій виконання при обласних організаційних комітетах.

ПОСТАНОВИ ПРЕЗИДІЇ ВУЦВК.

44. До міжнародного комуністичного жіночого дня 8 березня.
45. Про перечислення Олексіївської, Андріївської, Червоної, Пустинської, Ново-Троїцької та Зеленянської сільрад Сталінської міськради до Тришинського району.
46. Про перечислення Оленівської та Комісарівської сільрад і селищ при Жилівській брикетній фабриці та Жилівській копальні Кадіївського району до складу Ворошилівського району.
47. Про настановлення т. т. Костіна О. Е. та Чуйка І. Я. на заступників уповноваженого Народнього комісаріяту шляхів Союзу РСР при Уряді УСРР.
48. Про настановлення т. т. Цуцульківського Я. С. та Винокаменя А. М. на заступників Народнього комісара легкої промисловости УСРР.
49. Про настановлення т. Хармадар'яна Г. І. на заступника Народнього комісара охорони здоров'я УСРР.
50. Про настановлення т. Рашіна Г. Л. на керівника Управи народньо-господарського обліку при Держпляні УСРР.
51. Про настановлення т. т. Мусульбаса І. А., Конотопа В. Я., Савицького К. Ф. та Прохоренка Я. К. на заступників Народнього комісара земельних справ УСРР.
52. Про настановлення т. Бойка П. М. на уповноваженого Народнього комісаріяту зв'язку Союзу РСР при Уряді УСРР.

ПОСТАНОВА НКЮ УСРР.

53. Про зміну арт. 4 постанови НКЮ УСРР з 2-го січня 1932 р. „Про порядок, як оформляти визнання громадянам права пожиткоємців у полісах чужоземних товариств особистого страхування".

Постанова НКЮ УСРР і Всеукраїнської контори Держбанку СРСР.

54. Про видання судових наказів на справляння залеглостей (прострочених платежів) з короткотермінових позик, що їх видав Держбанк організаціям усуспільненого сектору.

ПОСТАНОВА НАРКОМСОЦЗАБЕЗУ УСРР.

55. Про надання права пенсіонерам промстрахкас вступати до складу кооперативних об'єднань інвалідів.

ІНСТРУКЦІЯ УКРВОДГОСПУ ПРИ РНК УСРР.

56. Про нагляд за водоймищами.

20585
КОЛ
Інв. № 20

ПОСТАНОВА ВУЦВК І РНК УСРР.

43. Про склад комісій виконання при обласних організайційних комітетах.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

Комісії виконання при обласних організаційних комітетах утворити в такому складі:

Голова комісії — голова обласного організаційного комітета.

Заступник голови комісії — голова обласної контрольної комісії робітничо-селянської інспекції.

Члени комісії — другий секретар обласного бюра КП(б)У, голова обласної ради професійних спілок і голова обласної колгоспспілки.

II.

Цю постанову видано на розвиток арт. 10 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 20 лютого 1932 р. „Про затвердження устави й устава про обласні організаційні комітети (Зб. Зак. УСРР 1932 р., № 6, арт. 38).

Харків, 20 березня 1932 р.

Вик. об. голови ВУЦВК Ю. Войцехівський. Голова РНК УСРР В. Чубар. За секретаря ВУЦВК О. Пілацька.

ПОСТАНОВИ ПРЕЗИДІЇ ВУЦВК.

44. До міжнароднього комуністичного жіночого дня 8 березня.

1. Вирішальні успіхи в боротьбі за вивершення фундаменту соціялістичної економіки забезпечили перемогу соціялізму в країні рад, „підготували базу для дальнішого, ще потужнішого зростання соціялізму в СРСР“ (XVII партконференція).

СРСР будує нові велетні індустрії, розвиває промисловість, передусім — важку, позбуваючися залежности від капіталістичних країн.

Соціялістичні форми господарювання стали панівні в сільському господарстві. В основному зліквідовано паразитарні кляси. На базі суцільної колективізації ліквідується останній загін капіталізму — глитайство. Зросла численність робітничої кляси, зростає рік-у-рік добробут і культурний рівень робітників та трудящих селян.

По капіталістичних країнах лютує, заглиблюючись, незнана в історії капіталізму криза, загострюються всі противенства капіталістичного суспільства. Катастрофічно занепадає виробництво, майже цілком припинено будівництво, невпинно зростає безробіття, а зубожіння робітництва і трудящого селянства досягло нечуваних розмірів.

2. Криза, наступ на робітничу клясу в капіталістичних країнах передусім лягає тягарем на жіночу частину робітництва. Успіхи соціялістичного будівництва в СРСР забезпечили 1931 року зростання ролі трудящого жіноцтва в народньому господарстві та його участи в політичному житті країни рад.

Близько 6 млн. жінок залучено до праці в СРСР. Понад 991 тис. жінок працювало 1931 року в народньому господарстві УСРР (без колгоспного сектора). Це дорівнює 27,5% до загальної кількости працівників народнього господарства УСРР. Завдання залучити 190 тис. жінок 1931 р. перевиконано — залучено 323 тис., що збільшило кількість працюючих жінок проти 1930 року на 49%. Збільшується прошарок кваліфікованих робітниць. Розгортається готування фахових та масових кваліфікованих жіночих кадрів. В промислових ВТИШ'ах вони становлять 13,2%, в технікумах — 31%, в робітфаках — 14,4%, а в школах ФЗУ та ШУМП 25,5%.

У школах соціялістичного сільського господарства по ВИШ'ах 20,4%, в технікумах — 30,3% жінок. Десятки тисяч колгоспниць навчалося на короткотермінових курсах і на курсах масових кваліфікацій.

В інститутах Наркомосу жінок — 39,7%, в технікумах — 46,5%, в робітфаках — 37,6%.

В промисловій кооперації понад 90 тис. жінок, або 24,7% до всіх кооперованих. В інститутах промкооперації навчається 37% жінок, в технікумах — 38%, на курсах готування до технікумів — 35%.

Зросла політична свідомість та виробнича активність робітниць і колгоспниць. До соцзмагання і ударництва залучено 52,8% робітниць промисловости УСРР. Численні маси робітниць радгоспів та колгоспниць на основі соцзмагання і ударництва боролися за успішне здійснення виробничих плянів радгоспів, колгоспів, МТС.

Зросла політична активність робітниць та колгоспниць. Їхня участь в управлінні країною, у практичній повсякденній роботі рад, у проведенні господарсько-політичних кампаній вирішального року.

1931 рік відзначився широким розгортанням культурно-побутового обслуговання робітниць і колгоспниць, насамперед — дитячими закладами та громадським харчуванням: 885 ясел та 729 постійних садків у місті охопили понад 86 тис. дітей. Близько 900 тис. дітей охоплено оздоровними заходами; 17.500 сезонних ясел та 1416 садків в соцсекторі села охопили понад 900 тис. дітей.

350 тис. жінок зліквідували 1931 року неписьменність. 1932 року маємо вивершити поспільну письменність, зокрема серед жінок.

Здійснення повнотою пляну 1932 р.—вивершного року першої п'ятирічки — потребує дальшого збільшення ролі трудящого жіноцтва в усьому соціялістичному будівництві, збільшення питомої ваги жіночої праці в народньому господарстві, мобілізації творчої ініціятиви та самодіяльности робітниць, дружин робітників і колгоспниць на виконання кількісних та якісних показників народньо-господарського пляну, дальшого піднесення політичної та виробничої їх активности.

Президія ВУЦВК ухвалила:

1. Зобов'язати НКПраці організованим набором жіночої робітної сили забезпечити цілковите виконання контрольних чисел впровадження 1932 року жіночої праці в усі галузі народнього господарства.

Укрдержпляновi та НКПраці в місячний реченець закінчити остаточне складання контрольних чисел впровадження жіночої праці в народнє господарство в 1932 р.

2. Зобов'язати всі господарські наркомати та об'єдиання здійснити правильну та чітку організацію жіночої праці на виробництві: ліквідація знеосібки, запровадження відрядности, правильне розташування жіночої робсили та ліквідація зрівнялівки, опанування техніки виробництва і організація госпрозрахункових жіночих бригад.

Реалізація повнотою 6 вказівок тов. Сталіна на виробництві вимагає безпосередньої участи широких верств робітниць у виробничому житті підприємства. Надалі забезпечити участь геть усіх робітниць, передусім робітниць-ударничок у виробничих нарадах—змінних, бригадних, тощо.

3. Зобов'язати НКПраці, всі господарські наркомати та об'єднання забезпечити 1932 року плянове готування кваліфікованих жіночих кадрів і охоплення технічним навчанням найменш 25% усього числа робітниць та всіх ударниць.

Технавчання пов'язати з пляновим просуненням робітниць на кваліфікованішу роботу.

4. Наркомзем, Укрколгоспцентр, Облоргкомітет, РВК та ради повинні забезпечити залучення мас колгоспниць до організаційно-господарського зміцнення колгоспів, боротьби за збільшення врожайности. Для цього залучити до участи в с.-г. виробничих кампаніях усіх працездатних колгоспниць, забезпечивши їх активну участь в готуванні до третьої більшовицької весни, насамперед—у виявленні та збиранні насіння, вишуканні та мобілізації середових ресурсів, устаткування для побутових установ тощо.

Особливої уваги треба приділити організації праці жінок в колгоспах, залученню колгоспниць до участи у виробничих нарадах, організації жіночих виробничих, госпрозрахункових та галузевих бригад і жіночих виробничих нарад, застосувавши в організації жіночої праці 6 вказівок тов. Сталіна.

5. Культурно-побутове обслуговання трудящого жіноцтва міста і села в 1932 р. треба цілком підпорядкувати завданням виконання повнотою виробничих плянів народнього господарства. За вихідний пункт всієї побутової роботи радянських, господарських, кооперативних, громадських і профспілкових організацій має бути перебудова побуту трудящих на основі максимальної організації самодіяльности та ініціятиви трудящих мас, зокрема жіночих.

6. Укржитлоспілка повинна піднести на вищий щабель культурно-побутове обслуговання членів житлової кооперації, зокрема—забезпечити приміщеннями дитячі установи в ЖОК та в нових житлових будкоопах.

Наркомгосп та Укржитлоспілка повинні в місячний реченець опрацювати питання організації при ЖОК та ЖБК побутових колективів.

7. Запропонувати облоргкомітетам, РВК та радам подбати про дальше залучення робітниць, дружин робітників та колгоспниць до практичної роботи РВК і рад, зокрема, до повсякденної практичної роботи секцій рад, депутатських груп тощо.

Облоргкомітети повинні забезпечити від РВК і президій сільрад заходи кращого, ніж досі, використання на практичній роботі жінок—членів і кандидатів на членів РВК і рад; вони повинні систематично вивчати та висувати радянський жіночий актив на радянську громадську і господарську роботу.

8. Оргвідділ ВУЦВК та всі облоргкомітети повинні здійснювати систематичний контроль за виконанням цієї постанови та організувати диференційований провід місцями у виконанні її.

Харків, 7 березня 1932 р.

Голова ВЦКВК Г. Петровський. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 8 березня 1932 р. № 56.

---

45. Про перечислення Олексіївської, Андріївської, Червоної, Пустинської, Ново-Троїцької та Зеленянської сільрад Сталінської міськради до складу Гришинського району.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

Зважаючи на те, що північно-західня та східня частини колишнього Селидівського району, що його приєднано то території Сталінської міськради, розташовані на віддалі 60—70 клм. від міста Сталінього й тяжіють до Гришинського району,—перечислити Олексіївську, Андріївську, Червону, Пустинську, Ново-Троїцьку та Зеленянську сільради Сталінської міськради до складу Гришинського району.

Харків, 4-го березня 1932 р.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 8 березня 1932 р. № 56.

46. Про перечислення Оленівської та Комісарівської сільрад і селищ при Жилівській брикетній фабриці та Жилівській копальні Кадіївського району до складу Ворошилівського району.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

Зважаючи на щільний економічний зв'язок з Ворошилівським районом, зокрема з містом Ворошилівським, Оленівської та Комісарівської сільрад і селищ при Жилівській брикетній фабриці та Жилівській копальні Кадіївського району—перечислиги їх до складу Ворошилівського району.

Харків, 4-го березня 1932 р.
Голова ВУЦВК Г. Петровський. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.
Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 8 березня 1932 р. № 56.

---

47. Про настановлення т.т. Костіна О. Є. та Чуйка І. Я. на заступників уповноваженого Народнього комісаріяту шляхів СРСР при уряді УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

Настановити т.т. Костіна Олексія Єлисеевича та Чуйка Івана Яковича на заступників уповноваженого Народнього комісаріяту шляхів СРСР при уряді УСРР.

Харків, 4-го березня 1932 р.
Голова ВУЦВК Г. Петровський. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.
Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 8 березня 1932 р. № 56.

---

48. Про настановлення т.т. Цуцульківського Я. С. та Винокаменя А. М. на заступників Народнього комісара легкої промисловости УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

Настановити т. Цуцульківського Я. С. на першого заступника Народнього комісара легкої промисловости УСРР і тов. Винокаменя А. М. на заступника Народнього комісара легкої промисловости УСРР (по постачанню, збуту та торгівлі).

Харків 13 березня 1932 р.
Голова ВУЦВК Г. Петровський. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.
Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 15 березня 1932 р. № 62.

---

49. Про настановлення т. Хармадар'яна Г. І. на заступника Народнього комісара охорони здоров'я УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

Настановити тов. Хамадар'яна Г. І. на заступника народнього комісара охорони здоров'я УСРР.

Харків, 13 березня 1932 р.
Голова ВУЦВК Г. Петровський. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.
Оголошено в „Вістях ВУЦВК 15 березня 1932 р. № 62.

---

50. Про настановлення т. Рашіна Г. Л. на керівника Управи народньо-господарського обліку при Держпляні УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

Настановити тов. Рашіна Г. Л. на керівника Управи народньо-господарського обліку при Держпляні УСРР та на заступника голови Держпляну УСРР.

Харків, 13 березня 1931 р.
Голова ВУЦВК Г. Петровський. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.
Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 15 березня 1931 р. № 62.

---

51. Про настановлення т.т. Мусульбаса І. А., Конотопа В. Я., Савицького К. Ф. та Прохоренка Я. К. на заступників народнього комісара земельних справ УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

Настановити т. Мусульбаса І. А. на першого заступника народнього комісара земельних справ УСРР (за сумісництвом з роботою в Колгоспцентрі) і т т. Конотопа В. Я., Савицького К. Ф., Прохоренка Я. К. на заступників Народнього комісара земельних справ УСРР.

Харків, 18 березня 1932 р.
Головна ВУЦВК Г. Петровський. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.
Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 15 березня 1932 р. № 62.

---

52. Про настановлення т. Бойка П. М. на уповноваженого Народнього комісаріяту зв'язку Союзу РСР при уряді УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

Настановити тов. Бойка Петра Максимовича на уповноваженого Народнього комісаріяту зв'язку Союзу РСР при Уряді УСРР.

Харків, 20 березня 1932 р.
Вик. об. голови ВУЦВК Ю. Войцехівський. За секретаря ВУЦВК О. Пілацьк:
Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 26 березня 1932 р., № 76.

20585

ПОСТАНОВА НКЮ УСРР.

53. Про зміну арт. 4 постанови НКЮ УСРР з 2 січня 1932 р. „Про порядок, як оформляти визнання громадянам права пожиткоємців у полісах чужоземних товариств особистого страхування".

НКЮ УСРР постановив:

Ухвалити арт. 6 постанови своєї з 2 січня 1932 р. „Про порядок, як оформляти визнання громадянам права пожиткоємців у полісах чужоземних товариств особистого страхування" (Зб. Зак. УСРР 1932 р. № 1, арт. 5) в такій редакції:

„Коли право на одержання страхової суми чи викупного платіжу має, як спадкоємець пожиткоємця, особа, що фактично була на його цілковитому утриманні найменш один рік перед його смертю (арт. 418 Див. Код. УСРР), то факт такого утримання встановлює нотаріяльний орган (нотконтора), а там, де нотконтори нема,—народній суд, до якого подано заяву про визнання за пожиткоємця. Нотконтори і народні суди встановлюють зазначені факти всіма приступними для них способами, з тим, що народній суд чинить за цих випадків як нотаріяльний орган, не зв'язаний встановленими для суду процесуальними правилами".

Харків, 23 лютого 1932 р.

Т. в. об. НКЮ та ГПР **А. Викторов.** Член Колегії НКЮ — кер. кодсектору С. Пригов.

ПОСТАНОВА НКЮ УСРР І ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ КОНТОРИ ДЕРЖБАНКУ СРСР.

54. Про видання судових наказів на справляння залеглостей (прострочених платежів) з короткотермінових позик, що їх видав Держбанк організаціям усуспільненого сектору.

НКЮ УСРР і Всеукраїнська контора держбанку УСРР постановили:

1. Щоб справляти залеглості (прострочені платежі) з короткотермінових позик, які видав Держбанк організаціям усуспільненого сектору, народні суди видають судові накази порядком арт. 222 ЦПК УСРР (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 36, арт. 282).

2. Щоб одержати судового наказа, органи Держбанку повинні подати народньому судові оригінал простроченого зобов'язання і копію з нього, засвідчену підписом і печаткою правіжника (арт. 223 ЦПК УСРР).

3. Судові накази порядком цієї постанови видають народні суди у місці осідку правіжника.

Харків, 8 березня 1932 р.

НКЮ та ГПР **В. Поляков.** Всеукраїнська контора Держбанку СРСР **С. Харін, Гриньов.**

ПОСТАНОВА НАРКОМСОЦЗАБЕЗУ УСРР

55. Про надання права пенсіонерам промстрахкас вступати до складу кооперативних об'єднань інвалідів.

ПІДСТАВА. Увага до арт. 7 „Устави про кооперацію інвалідів" (З. З. УСРР 1930 р., № 22, арт. 219). Погоджено з Вукопінспілкою.

I.

Щоб надати інвалідам-пенсіонерам та іншим пенсіонерам кас взаємного страхування та взаємодопомоги промислової кооперації промстрахкас змогу брати трудову участь у соціялістичному будівництві в різних галузях господарського життя УСРР та щоб притягти зазначених пенсіонерів до громадсько-корисної праці, Народній комісаріят соціяльного забезпечення УСРР постановив:

1. Надати право повнолітнім пенсіонерам кас взаємного страхування та взаємодопомоги промислової кооперації промстрахкас вступати до складу кооперативних об'єднань (артілей, товариств) інвалідів за членів цих об'єднань.

2. Зобов'язати Всеукраїнську спілку кооперативних об'єднань інвалідів протягом місяця скласти, за порозумінням із Всеукраїнською спілкою кас взаємного страхування та взаємодопомоги промислової кооперації (Вукопромкасспілка) плян кооперування в системі кооперації інвалідів, зазначених в арт. 1 цієї постанови пенсіонерів промстрахкас протягом 1932 р. і надалі в щорічних загальних планах кооперування передбачати окремо контрольні цифри кооперування пенсіонерів промстрахкас.

II.

3. Відповідно до арт. 1 цієї постанови, абз. 1 уваги до літ. „А" арт. 1 постанови НКОЗ УСРР з 15 січня 1930 р. „Про категорії осіб, що мають право вступати до складу кооперативних об'єднань (артілей) інвалідів" (З. З. УСРР 1930 р. від. II, № 17, арт. III) ухвалили в такій редакції:

Увага. Нарівні з особами, зазначеними в літ. „А" арт. I, до складу кооперативних об'єднань (артілей, товариств) інвалідів можуть вступати члени товариства політкатаржан і засланців та повнолітні особи, що мають право на пенсію від кас взаємного страхування та взаємодопомоги промислової кооперації промстрахкас, а так само такі особи, що є на обліку органів соціяльного забезпечення та мають виборчі права до рад.

Харків, 29 лютого 1932 р.

Заст. Наркомсоцзабезу УСРР **Іванов.**

ІНСТРУКЦІЯ УКРВОДГОСПУ ПРИ РНК УСРР.

56. Про нагляд за водоймищами.

І. Засади.

1. Водогосподарські споруди здебільшого пов'язані з явищами природи, тому навіть незначні хиби в стані споруди спричиняють катастрофи.

Щоб запобігти руйнуванню водоймищ і затримати в них скільки треба води для водопостачання промисловості, залізницям, залюдненим пунктам та для рибного господарства й інших потреб, а так само, щоб запобігти руйнуванню низових споруд і залюднених пунктів від прориву гребель, які утворюють водоймища, треба налагодити за греблями та спорудами на них і за самими водоймищами пильний нагляд.

Правила цієї інструкції мають за мету дати найголовніші вказівки про нагляд за спорудами та водоймищами.

2. Загальна відповідальність за охорону водоймища і зв'язаних із ним споруд лежить на організації, що дане водоймище використовує.

3. Заходи до охорони споруд і водоймищ, більший чи менший нагляд за ними залежать від важливости водоймища, призначення його, величини, а також від шкоди, яку може заподіяти руйнування споруд низовим спорудам і залюдненим пунктам.

Усі водоймища поділяються щодо цього на дві групи.

І група. Великі водоймища, що обслуговують промисловість та значні залізничні станції, де прорив гребель може припинити роботу підприємств або зруйнувати низові селища й споруди.

ІІ група. Невеликі водоймища, призначені для водопостачання невеликим підприємствам, для господарських потреб радгоспів, колгоспів і сіл та рибницькі стави й стави іншого призначення, де прорив гребель не завдає шкоди низовим селищам і спорудам.

Увага. Список водоймищам І й ІІ групи складає організація, що відає експлуатацією водоймища, а затверджує його Укрводгосп.

4. Приймаючи споруду для експлуатації, треба скласти приймального акта на водоймище, точно зазначивши в ньому господарство, якому передається на експлуатацію водоймище та додавши інвентарний опис майна.

Увага. Інструкцію про приймання водоймищ видається окремо.

До приймального акту слід додати також рисунки й пояснення до проєктів, за якими будовано споруди, зокрема:

а) генеральний плян розміщення споруди,
б) технічні рисунки (виконавчі),
в) проєкт деталів окремих частин,
г) робітні рисунки,
д) контури споруди,
е) книгу водоймища.

Прийнята для експлуатації споруда має точно відповідати доданим до документів виконавчим рисункам, а якщо є будь-які відхили від рисунків, про це слід зазначити в акті.

Увага. Коли приймають в експлуатацію так звані давні споруди, що на них зазначених документів нема, то на експлуатаційну установу покладається обов'язок зібрати відомості й документи про ці споруди і разом з обміром споруд занотувати все з акті.

5. Щоб можна було зручно і вчасно користуватися всіма зазначеними документами, їх слід зберігати в певному місці, по змозі близько до споруди. Таким місцем може бути або контора споруди, або, в крайньому разі, районова контора експлуатаційної установи. Найголовніші дубликати треба мати на самій споруді в приміщенні для варти.

6. Для кожного водоймища слід завести так звану книгу водоймища. Завести її треба з початку експлуатації, зареєструвавши в Укрводгоспі. Перед реєструванням слід зазначити в книзі: а) рік спорудження, б) схему географічного розміщення й плян водоймища в установленому маштабі, в) короткий опис споруди та мету спорудження її, г) найголовніші показники про статичні та гідравлічні елементи споруди, д) засади експлуатації водоймища, е) інструкцію для варти.

7. За цілість зазначених документів відповідає особа, що переховує їх.

8. Щоб зручніш було користуватися документами і щоб краще було їх зберігати, пояснювальні записки та матеріяли взагалі повинні мати форму книжки, а рисунки слід наклеїти на полотно.

ІІ. Штат для нагляду за водоймищами і його обов'язки.

А. Водоймища І групи.

9. Зважаючи на важливість водоймищ І групи, на кожне водоймище призначається окремого наглядача, а коли треба—ще й заступника його.

10. На наглядачів водоймищ та на заступників їх призначають фахівців, що добре знаються на цій справі. Одночасно з призначенням їм дається повну інструкцію про охорону та експлуатацію водоймищ.

Увага. На наглядача й на заступника його можно призначати завідувача смоковні, якщо він добре знається на справі.

11. Разом із призначенням наглядача, йому передають під його відповідальність усі згадані в арт. 4 документи та загальний плян експлуатації споруди.

12. Щоб постійно охороняти споруду й майно, а так само щоб повідомляти наглядача про всякі зміни в роботі й стані споруди, при водоймищі ставлять варту, яка відповідає за стан споруди в межах своїх обов'язків.

13. Незалежно від характеру споруди вартові повинні мати точну вичерпливу інструкцію з зазначенням всіх їхніх обов'язків.

Обов'язки наглядача.

14. На виглядачеві тяжить уся відповідальність за виконання пляну експлуатації водоймища та тримання споруд у належному стані, тобто він керує дрібним ремонтом, перепуском повеней, запобігає зміні якости води, замулюванню та заболочуванню водоймищ тощо.

15. Наглядач повинен записувати до книги водоймища:

а) акти й висновки періодичного огляду споруд, зазнаючи час, коли складено їх;

б) рапорти та зауваження про стан споруд;

в) схеми зміни стану споруд;

г) дані про приплив води у водоймища за рік і про витрату її з нього особливо відзначаючи максимум та мінімум;

д) час роботи водозбігу і висоти рівня повеней;

е) час підіймання та закривання заставок і засувок, а також рівень води, що збігає через водозбіг;

ж) інші записи важливі для даної споруди.

16. Наглядач мусить опрацювати, на підставі загальних засад цієї інструкції, конкретні інструкцію для вартових і взагалі правила внутрішнього розпорядку, пояснити вартовий зміст їх і видати вартовим під розписку. Він таки мусить навчити вартових правильно робити прочити на мірницях та приладах, а також перевіряти їхні прочити.

17. Наглядач повинен або сам особисто робити або перевіряти:

а) прочити на мірницях водоймища та на водомірах і запис у зшитках спостережень;

б) щоденний запис у зшитках температури, опадів, напряму й сили вітру, кількости випару води, якщо відповідне устаткування встановлено;

в) запис показників п'єзометрів;

г) щоденний запис кількости води, що просочується крізь дренажі греблі або основу її.

18. У звичайних умовах прочити й записи рівня води в водоймищах слід робити щодня о певній годині, а при зливі чи під час повені прочити слід робити щогодини.

19. Одна з найвідповідальніших частин греблі водоймища є її дренаж. Прийнявши греблю для експлуатації, наглядач повинен систематично оглядати дренаж, занотовуючи всі зміни в його стані й роботі.

20. Користуючись установленими коло греблі реперами, наглядач мусить періодично провадити інструментальні перевірки нівелюванням поверхні греблі. Надто дбайливо слід перевіряти подовжні осі на злуці з берегами.

21. Якщо помічено буде велике осідання греблі, то, крім згаданих спостережень, досліджують стан греблі шурфами й свердловинами.

22. Коли наслідки огляду та вимірів відхиляються від звичайних, то наглядач повідомляє про це своїй центральній установі.

23. Наглядач мусить виявляти й виточнювати потреби всіх водоспоживачів водоймища, а також виявляти всі споруди що можуть впливати на режим водоймища.

24. При зміні обставин наглядач повинен на підставі загального пляну експлуатації виточнити оперативні пляни експлуатації й подати їх на затвердження до своєї центральної установи.

25. З самого початку експлуатації слід забезпечити споруду від можливих пошкод її людьми, худобою, звіром та зливами. Для цього треба уздовж греблі, якщо греблею прокладено шлях, зробити поруччя.

Обов'язки варти.

26. Варта має:

а) пильнувати незмінности стану споруд;

б) сповіщати наглядача про всякі пошкоди або при потреб безпосередньо виправляти їх негайними заходами;

в) наглядати за незмінністю роботи споруди, правильною роботою дренажу, своєчасно повідомляючи про все наглядачеві;

г) виконувати інші обов'язки варти, зазначені в інструкції їй та в правилах внутрішнього розпорядку.

27. До обов'язків варти зокрема належить:

а) пільнувати й повідомляти про підвищення води у водоймищі, про розколини, що утворюються в тілі греблі або в тілі водозбігів, про осуви мокрої й сухої споховини, про зашерети криги, що утворюються підчас роботи водозбігів, про нанесення водою на водозбіг копиць сіна, соломи, дерева й інших речей, які можуть забити водозбіг, про осідання ґрунту греблі, про розмив греблі талою водою, про просочування води крізь тіло греблі, про пошкоди водозбігу та зміни в його роботі (упали заслінки, затнуло колоду тощо);

б) не припускати пошкод греблі їздою (якщо греблею прокладено шлях), худобою та людьми;

в) не припускати псування чагарнику на греблі;

г) не дозволяти пасти худобу на споховинах греблі;

д) помітивши нори землериїв, винищувати їх, а нори забивати відповідним ґрунтом і найпильніше забутиновувати.

28. На обов'язку варти лежить так само санітарна охорона водоймища, згідно з інструкцією про санітарний нагляд. Зокрема варта повинна забороняти:

а) забруднювати воду, купатися, прати білизну та мочити льон, коноплі тощо в інших місцях, крім на те призначених;

б) занечищувати воду покидями, падлом тварин тощо;

в) закопувати поблизу водоймищ падло й покиді;

г) з'їздити не в призначеному місці у водоймище по воду, якщо вода питна;

д) викопувати очерет, осоку й інші водяні рослини.

Б. Водоймища II групи.

29. Водоймища II групи і призначенням своїм, і розмірами, і вартістю мають значення другорядне. Тому і нагляд за ними організується з найменшими витратами, одначе такий, щоб забезпечити цілість споруд.

Відповідальний момент у роботі водоймищ II групи є перепуск весняних вод; отже, на весні особливо слід посилювати нагляд за водоймищами.

30. Наглядати за водоймищами, призначеними для водопостачання або рибного господарства, та за експлуатацію їх має наглядач, а за водоймищами сільського типу — уповноважений, виділений із складу сільради.

Увага. На наглядача за водоймищами, з яких постачається воду невеликим залізничним станціям або невеликим підприємствам, можна призначити завідувача смоковні. На всю систему рибницьких ставів, розміщених в одній долині, призначається одного наглядача.

31. На період весняної повені до всіх водоймищ II групи призначається, крім наглядача, варту.

32. Обов'язки наглядача чи уповноваженого сільради при водоймищах II групи визначено в арт. арт. 14, 15, 16 та 19 цієї інструкції.

33. Обов'язки варти водоймищ II групи визначено в п. п. 26 і 27 цієї інструкції.

III. Устаткування.

А. Для водоймищ I групи.

34. Залежно від градації водоймищ кожна споруда повинна мати для охорони її відповідне устаткування.

35. Щоб забезпечити правильну експлуатацію споруд I групи, на кожній із них установлюють репери і дві водомірниці (одну — запасну). Коли для виміру рівня однієї робочої мірниці не вистачить, установлюють додатково другу робочу мірницю.

36. Нуль мірниці установлюють на висоті дна найнижчого водоспуску, а коли його нема, то на висоті дна водоймища і зв'язують його з реперами.

37. Водомірниці встановлюють так, щоб їм не завдавали шкоди ні хвилі, ні крига. Головну робочу мірницю встановлюють близько біля греблі. На мірницях виразно, помітними зазначками позначають найвищий і найнижчий робочий рівень, а так само найвищий передбачений у проєкті рівень води у водоймищі. На великих спорудах установлюють також самописний прилад — лімніграф.

38. У головному річищі водоймища слід установити водомірний пост і виміряти на ньому доплив води у водоймище. Водомірні пункти треба встановлювати за межами підпору і так, щоб не шкодила їм зміна річища. Водомірними постами може порядкувати і організація, що експлуатує водоймище, і Гімеком.

39. Коли на греблі не установлено приладу, щоб стежити за станом фільтрації, його установлюють при потребі залежно від умов, характеру та важливости споруди.

40. Крім зазначеної в арт. 46 комори, при водоймищі I групи має бути вартівня, та ще помешкання для завідувача й вартових. Житло слід будувати по змозі ближче до споруди і сполучати їх одне з одним та з вартівнею телефоном.

41. Крім середового телефонного зв'язку, треба мати певний, надійний телефонний зв'язок із районовою установою, адміністративним центром, метеорологічними пунктами та з горішніми й низовими селищами.

Б. Для споруд II групи.

42. На кожній споруді II групи слід установити дві водомірниці — одна робочу й одну резервну, як зазначено в арт. арт. 36 та 37.

43. Біля споруд II групи слід мати, залежно від умов, вартивню й приміщення на інвентар; споруди сільсько-господарського значення можна в крайньому разі забезпечувати тільки землянками, де б тимчасово могли перебувати люди та можна було переховувати інвентар.

IV. Забезпечення інвентарем і матеріялами.

44. Щоб забезпечити безперебійну роботу та вчасний ремонт водоймищ, слід завжди мати обов'язковий мінімум номенклятури інвентарю й матеріялів (в належній кількости й належної якости):

І. На водоймищах I групи треба мати:

Ось такий інвентар:

1) сокири, 2) лопати, 3) ломи, 4) дзьобаки, 5) коси, 6) ноші, 7) граблі, 8) ручні тачки, 9) ліхтарі, 10) щупзонд, 11) котіль-

ниці, 12) човни, 13) очепи, 14) ланцюги, 15) причали, 16) мішки, 17) рятівні круги, 18) бутини та 19) вила.

Ось такі матеріяли:

1) цемент, 2) пісок, 3) камінь, 4) глину, 5) щебру, 6) гній, 7) солому, 8) дошки, 9) колоди, 10) цвяхи, 11) попіл, 12) кілки та 13) хмиз.

2. На водоймищах II групи треба мати:

Ось такий інвентар:

1) сокири, 2) лопати, 3) ломи, 4) коси, 5) граблі, 6) ноші, 7) мішки, 8) ліхтарі.

Ось такі матеріяли:

1) пісок, 2) глину, 3) гній, 4) солому.

Решту потрібних матеріялів визначають на місці залежно від потреби.

45. В арт. 44 перелічено інвентар і матеріяли, потрібні найбільше для земляних гребель. Номенклятуру інвентарю й матеріялів для гребель неземляних та водоперепускних отворів визначає організація, що експлуатує водоймище, відповідно до типу греблі.

46. Зазначені матеріяли й інвентар переховують у спеціяльній коморі, яку будують близько від водоймища, поруч із помешканням для варти.

47. Щоб заготовлені матеріяли, пісок та глина не промерзали взимку, їх треба укривати гноєм і соломою.

V. Готування до зими.

48. Готуючись до зими, слід заздалегідь утеплити тим чи тим способом частини водоперепускних споруд: приймачі, випуски, засувки тощо, а також місця, де частини споруди злучаються з землею. Надто слід пильнувати, щоб ніде в спускних трубах не лишалося води, а всі засувки було випробувано й утеплено.

49. Коли споруда (гребля) нова, то перші два-три роки треба особливо уважно наглядати за її станом. Помітивши відхили деформації від норм, слід уживати відповідних заходів. Щоб зменшити промерзання гребеня греблі, першого року його слід укрити на зиму соломою або гноєм. При сприятливих умовах можна використати для цього настил снігу. Нову земляну греблю залишати на зиму невкритою ні в якому разі не дозволяється.

50. Щоб захистити рови водозбігів від занесення їх снігом, треба встановлювати протиснігові щити.

VI. Готування до перепуску весняної повені.

51. До весняної повені треба готуватися заздалегідь. Насамперед слід перевірити стан споруд та наявний інвентар і матеріяли, зазначені арт. 44. Коли можна сподіватися на велику повінь, то інвентар і матеріяли треба посилити, збільшити їх кількість, поліпшивши якість та змінивши при потребі гатунок.

52. Надто треба подбати, щоб було досить глини, піску, мішків, гною, хворосту та брезентів, а також дощок, човнів і гаків.

53. Щоб запобігти утворенню взимку у водозбігові міцного шару криги, треба заздалегідь вичистити водозлив і пильно стежити за його станом.

54. Одночасно слід запобігати розколинам на злуці водозбігу з греблею, якщо водозбіг збудовано в тілі греблі; слід також пильнувати, щоб водозбіг був цілком справний.

55. Заздалегідь до проходу повені водозбіг треба відремонтувати, а перед проходом повені випробувати роботу підоймів.

56. Якщо помічено буде велике осідання й зниження греблі, то щоб забезпечити греблю від переливання хвилі, її слід досипати на проєктну вишину, зробивши запас на осідання промоклого ґрунту.

57. Помітивши будь-які пошкоди на споховинах, треба їх відремонтувати, а також заздалегідь пообрубувати коло споховин, опустів та заставок кригу. Для тимчасового захисту споховин від хвилі укладають мішки, ліси тощо.

58. Особливо уважно треба наглядати місце, де споховини греблі злучаються із споховинами балки та з водозбігами, і помітивши пошкоди, слід негайно їх відремонтувати.

59. На початку весни споруди треба гаразд очистити від снігу, надто ж нову земляну греблю. Щоб легше помітити розколини, якщо вони утворилися, треба згортати сніг обережно, уважно приглядаючись до поверхні ґрунту. Помітивши розколину, слід виявити її напрям:

а) якщо помічено буде поздовжню розколину, то треба обережно викопати в тім місці рів завширшки близько 1 м., а завглибшки — доки доходить розколина, ще й з деяким запасом, і потім забити рів глиною, укладаючи її шарами завгрубшки 10—15 см. та гаразд забутиновуючи кожний окремий шар;

б) якщо помічено буде поперечну розколину, то її треба перетягти ровом і забити таким самим способом. Копати рови слід ближче до мокрої споховини.

60. Майже завжди буває, що в нових земляних греблях мерзлий поверхневий ґрунт відшаровується від немерзлого спіднього ґрунту. Причина цього явища — природне осідання тіла греблі взимку, коли поверхневий мерзлий шар тримається як склепіння. Надзвичайно важить, отже, спочатку весни пильно оглянути всю греблю, а надто там, де вона найвища, а осідання найбільше. Для огляду треба закласти шурфи, приблизно на 1 м. глибші за глибину промерзання. Виявивши відшарування, наглядач повинен телеграфом повідомити про це установу, що відає експлуатацією водоймища.

61. Разом з іншими заходами до перепуску весняної повені треба поширити штат варти, призначивши, крім звичайної, три

зміни і давши варті інструкцію, як пильнувати рівня води на мірницях.

62. Щоб забезпечити споруду на час повені потрібною робочою силою, слід заздалегідь зорганізувати робочі бригади належної кількости й фаху відповідно до споруди. До кожної бригади треба призначити окремого бригадира, давши йому вказівки про його обов'язки.

63. Додатковим вартовим при окремих спорудах слід дати суворого наказа пильно наглядати стан греблі й повені і вчасно повідомляти про всі зміни наглядача водойомища або керівника експлуатаційної установи, з якими споруду слід сполучити телефоном.

64. Ще заздалегідь перед повінню наглядач водойомища мусить налагодити найдосконаліший зв'язок з усіма горішніми й низовими пунктами, де є водогосподарські або метеорологічні станції і повсякчас тримати з ними безперервний контакт.

VII. Перепуск весняної повені.

65. На підставі відомостей, одержаних з горішньої частини водозбору, якщо ці відомості загрозливі або відхиляються від норми, наглядач повинен змобілізувати всі сили, приготувати матеріяли та інвентар біля самої споруди і про загрозу повідомити всі села та наглядачів по долині вниз.

66. Варта мусить увесь час пильнувати і давати відомості про рівень води на мірницях, про характер піднесення її (валом чи поволі), про великий приплив та зашерети криги, про посилення вітру й хвиль, про нагромадження криги коло отвору опусту, про наплив дерева, сіна і взагалі про всі зміни в споруді навіть про найдрібніші. Надто треба пильнувати, чи не просочується вода на злуках греблі з берегами й опустом, негайно повідомляючи про все помічене наглядача, щоб він міг вчасно вжити відповідних заходів.

67. Якщо коло водозбігу та опусту утворюються зашерети криги, або накопичується дерево, сіно, гілля тощо, то треба негайними заходами ліквідувати накопичення. Велику кригу слід розбивати набоями, гаками, ломами, а дерево, сіно й інше, по змозі, витягати гаками на берег.

68. Якщо при проході води гілля, оберемки сіна, хмиз, сміття затримуються в самому водозливі чи в опусті, їх повсякчас треба витягати гаками, не даючи накопичуватися.

69. Помітивши, що злуки стоянів споруди з берегами деформувалися або своїм станом непевні, треба своєчасно зміцнити ці місця досипанням чи то й захистом мішками та дощаними струминовідбивними заставками.

70. Помітивши, що крізь греблю починає просочуватися вода, треба зараз же знайти місце, де вона входить. Місце це слід шукати не тільки проти виходу води, а, що ще важливіше—в напрямі найбільшої вишини греблі (над річищем). Треба також пильно стежити, де на поверні води утворюється вир.

71. Щоб знайти місце, де входить вода, слід не барячися відразу в кількох місцях уздовж греблі копати рови насамперед проти входу та виходу води, а також над річищем.

72. Знайшовши місце, де входить вода, треба негайно його забити, спускаючи на те місце гній, пісок та глину. Одночасно, перерізавши хід води поздовжнім ровом, слід гаразд забити рів глиною. Для певности цю операцію слід робити у двох, а то й у трьох місцях за водою. Коли вода просочується повільно, можна обмежитися самим лише засипанням входу.

73. Якщо вода йде дуже, то на місце входу її треба ще спускати важкі тараски та мішки з піском. Іноді доцільніше буває, помітивши місце, де проходить вода, зараз же спустити туди брезент і розіслати його над входом води.

74. Коли рівень чи хвиля загрожує переливом води через греблю, треба для захисту її або насипати вал, або укладати мішки з землею, присипаючи їх глиною й поширюючи при потребі вал досипанням.

Коли вода не вміщується в опусті і мусить піти через верх греблі, треба подбати, щоб вона йшла через верх рівним шаром. Слід домагатися й рівномірного збігу води споховинами. У всякому разі споруду треба обороняти до останньої змоги.

75. Якщо, не зважаючи на всі зусилля, греблю чи засип коло стоянів прорве, треба всіх заходів ужити, щоб якнайбільше зберегти споруду. Для того, крім інших заходів, слід спускати з боків прориву та на дно його важкі тараски з камінням і пригничувати їх мішками з землею.

76. Коли вода в греблі зробить глубокий прорив, то треба подбати про те, щоб затримати певну кількість води тимчасовою перегаткою. Часто будують її, забиваючи гари або палі й обшиваючи їх дошками та засипаючи глиною. Найчастіш перегатки ставлять із місцевих матеріялів (камінь тощо).

77. Про характер і розмір пошкоди споруди, про всі зміни в стані споруди та про всі вжиті під час прориву заходи слід записувати у відповідні акти, складаючи їх в разі зміни стану споруди при найобізнаніших у справі свідках. Ці акти вписують до книги водойомища.

78. На всі витрачені матеріяли та на втрати інвентарю під час повені чи прориву так само слід складати акти. Акти треба складати і на втрати, заподіяні іншим організаціям та приватним особам.

VIII. Ремонт і догляд на весні.

79. Як пройде повінь, треба зробити найпильніші проміри й нівелювання греблі, а при потребі ще й свердління і заходитися коло організації ремонту споруди.

80. Після проходу повені слід оглянути споруду і все водоймище та його чашу і виявити всі пошкоди захисних споруд. якщо вони є, а також забруднення водоймища.

81. Якщо в найближчих до водоймища берегах долини сталися великі промиви чи провалля, що можуть загрожувати інтенсивним замулюванням, треба негайно ж заходитися коло зміцнення цих ярків відповідними засобами. Слід також полагодити і всі пошкоди охоронних валів та ровів.

82. Тільки но стане на погоді, треба відразу ж почати лагодити пошкоди, погодивши попереду проєкта ремонту з відповідними інстанціями. Надто слід дбати, щоб своєчасно полагодили частини в місцях росколин та дренажу.

83. Після проходу повені нагляд за водоймищем і спорудами має свої особливості. Уже в травні можуть бути раптові великі зливи, що можуть загрожувати водоймищу більш, за весняні повені. Коли максимум повеней можна передбачити заздалегідь, то передбачити заздалегідь зливи багато важче. Отже, слід пильнувати, щоб споруда завжди готова була перепустити максимум, тобто, щоб вона була цілком справна.

84. Якщо влітку помічається фільтрація крізь греблю або за стоянами споруди, то треба пильно приглянутися, яка виходить вода. Коли вода виходить каламутна, це свідчить що йде розмив. Негайно слід виявити місця, де входить вода. Для того над підозрілими місцями кидають попіл або тирсу. Інколи це може дати позитивні наслідки: частки, що тонуть, прямуватимуть до місця просочування, а ті, що плавають, скупчуватимуться над цим місцем.

85. Основи греблі слід забезпечувати від розмиву при зливах нагірними ровами, що відводять воду за межу споруди. Треба так само пильнувати, щоб на греблю не потрапила вода, яка назбирується в кар'єрах, якщо кар'єри ці містяться поряд із греблею.

86. Слід так само повсякчас пильнувати, щоб гребінь земляної греблі на всьому її протязі був горизонтальний (крім місць злуки греблі з берегами й опустами). Якщо гребля осідає, треба ввесь час підсипати її, щоб в разі катастрофи дати воді змогу зливатися рівномірно на всій довжині.

87. Треба стежити за тим, щоб опусти були відремонтовані й вільні від усякого замулу. Якщо є засувки тієї або іншої конструкції, їх час від часу слід випробувати і, виявивши якісь дефекти в роботі їх (наприклад, механізми чи засувки затиняють), слід вчасно їх полагодити.

88. Не можна припускати, щоб робота опустів (заставки, заметини, вальці тощо) проходила з труднощами. Треба, отже, пильнувати, щоб службові містки були відремонтовані, а крути, ланцюги Галя, підойми тощо, завжди були помащені і обов'язково випробувані в кожному прогоні.

89. Увесь інвентар, потрібний для підіймання чи усунення можливих затримок, має бути на місці, біля самої споруди.

90. Якщо засувки механізовано не досить, то слід подбати про те, щоб для підіймання їх у потрібний момент було досить людей. Коли вчасно не відкрити під зливу всього отвору, це неминуче призведе до катастрофи.

91. Одержавши телефоном чи іншим способом відомості про велику зливу або прорив горішніх водоймищ, треба відразу ж збільшити отвір і спустити воду; кількість такої води для цих випадків визначає окрема інструкція центрального органу. Спуск води дасть змогу трансформувати хвилю повені і тим зменшити вплив катастрофи.

92. Треба дбати про те, щоб споруду завжди було устатковано освітленням, та зобов'язати варту пильнувати освітлення споруди вночі.

93. Якщо досвід з експлуатації даної споруди приводить до висновку, що споруда якоюсь мірою чи в якійсь частині не відповідає своєму призначенню, тоді відповідна установа повинна зробити перерахунок спроможности споруди і своєчасно її перебудувати.

94. Щоб забезпечити правильний контроль урядництва за станом, обслуговуванням та роботою окремих споруд, адміністрація споруди повинна давати представникам урядництва всі потрібні матеріяли і всяким способом допомагати безпосередньому оглядові водоймища та його споруд.

Увага. Адміністрація споруди повинна давати представникам урядництва всі потрібні матеріяли тільки по пред'явленні документів, що видала організація, під зарядом якої є дана споруда.

Харків, 23 лютого 1932 р.

Заст. нач. Укрводгоспу Тіліс.

Редагує редактор-консультант НКЮ

Видає НКЮ

Видавництво радянського будівництва та права при ВУЦВК

2 друкарня ДВОУ УПП. Укрліт 95 ж/б.

Харків, Пушкінська вул. 40

Тир. 28.000 — 20 друк. стор.

Зам. № 218

34
3-41

/3

ОБ'ЯВИ

Заочний сектор

ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ РАДБУДІВНИЦТВА та ПРАВА

Харків. Пушкінська вул. № 81

почав надсилати лекції всім слухачам, зарахованим на перший курс.

Ті, слухачі, що не одержать лекцій, мусять про це повідомити Заочний сектор ВІРП, точно зазначивши адресу, на яку слід надсилати лекції.

Директор Юшкевич

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ
РАДБУДІВНИЦТВА та ПРАВА

(Харків, Пушкінська вул., № 81) ОГОЛОШУЄ

весняне приймання

на 1 курс Заочного сектору на факультети: радбудівництва та судовий.

Вступні умови вміщено в проспекті, що його висилається на зажадання.

Заяви прийматиметься до 10 травня 1932 р.

Директор Юшкевич

ЗБІРНИК
ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ
РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 8 — 20 квітня 1932 р. — № 8

З М І С Т

ПОСТАНОВИ ВУЦВК

57. Про утворення при обласних організаційних комітетах ради фізичної культури, комісії національних меншостей, комісії земельного впорядження трудящих євреїв і комісії сприяння держкредитові та ощадній справі.
58. Про затвердження Устави і Устава про Державне видавництво національних меншостей УСРР при президії ВУЦВК.

ПОСТАНОВИ ВУЦВК І РНК УСРР

59. Про перебіг готування до весняної с.-г. виробничої кампанії.
60. Про реорганізацію органів влади в Горлівському, Риківському, Артемівському, Ворошилівському, Костантинівському та Кадіївському районах.
61. Про інвентаризацію майна місцевих рад, громадських, професійних і кооперативних організацій.
62. Про зміну постанови „Як соціяльно забезпечувати родини військовиків, признаних до кадрів і до переміннього складу територіяльних частин Робітничо-селянської червоної армії".
63. Про увільнення органів Робітничо-селянської міліції від орендної плати за зайняті ними приміщення.
64. Про затвердження Статуту і Статут служби в поправно-трудових установах Народнього комісаріяту юстиції УСРР.

ПОСТАНОВИ ПРЕЗИДІЇ ВУЦВК

65. Про настановлення тов. Макаренка І. Г. на заступника Народнього комісара постачання УСРР.
66. Про настановлення тов. Триліського О. Л. на голову Укркомзету.

ПОСТАНОВА РНК УСРР

67. Про реорганізацію заготівельного апарату в УСРР.

ПОСТАНОВИ НКЮ УСРР

68. Про обов'язок подавати разом з позовною заявою копії з цієї заяви, та з доданих до неї документів у справах, що в них запізвано будь-яку кооперативну, професійну або громадську організацію.
69. Як прикладати арт. 337 ЦПК УСРР, звертаючи справляння на рахунок довжника в банкові.

20586

КОІА
Інв. № 20586
Від друк. вид.

70. Про непоширення на кошти установ, підприємств та організацій усуспільненого сектору, що є в кредитових установах і державних трудових ощадкасах, арт. арт. 1 і 2 закона про заходи до розвитку вкладних і переказових операцій кредитових установ та уваги 1 до арт. 349 ЦПК УСРР.

71. Про порядок, як мають відповідати за арт. 345 ЦПК УСРР особи, установи, підприємства та організації, в яких обіймає посаду або працює довжник, що на його зарплату звернено справляння.

ПОСТАНОВА НКЮ ТА НАРКОМЗДОРОВ'Я УСРР

72. Про відповідальність за середньоуразові впорскування йоду в невідповідних умовах.

ОБОВ'ЯЗКОВА ПОСТАНОВА № 3 ГОЛОВШЛЯХУПРАВИ ПРИ РНК УСРР

73. Правила про рух усіх видів місцевого транспорту шляхами і залюдненими пунктами.

ПОСТАНОВИ ВУЦВК

57. Про утворення при обласних організаційних комітетах ради фізичної культури, комісії національних меншостей, комісії земельного впорядження трудящих євреїв і комісії сприяння держкредитові та ощадній справі.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет постановив:

I

Утворити при обласних організаційних комітетах:

1. Раду фізичної культури в складі голови — члена обласного організаційного комітету і 44 членів: 3 осіб, що їх персонально призначає обласний організаційний комітет, 13 представників від профспілкових об'єднань та низових фабрично-заводських колективів фізичної культури, 6 представників від обласної організації Ленінської комуністичної спілки молоді України, 3 представників від червоної армії, 5 представників від обласної колгоспної спілки та низових колгоспівських фізкультурних організацій, 5 представників від міських та районових рад фізичної культури та по одному представникові від пролетарського спортивного т-ва „Динамо", обласних відділів народньої освіти, праці та охорони здоров'я, обласного комітету незаможних селян, обласного об'єднання промислових виробничих кооперативів Укртуре, Осводу та Автодору.

Персональний склад обласної ради фізичної культури затверджує обласний організаційний комітет.

Всю поточну роботу провадить президія обласної ради фізичної культури в складі 9 — 13 осіб, що їх обирає рада і затверджує обласний організаційний комітет.

2. Комісію національних меншостей в складі голови — члена обласного організаційного комітету, його заступника та двох членів з призначення обласного організаційного комітету.

3. Комісію земельного впорядження трудящих євреїв (облкомзет) в складі голови — члена обласного організаційного комітету і 5 членів, що їх затверджує обласний організаційний комітет,—

представників від: обласних відділів земельних справ і праці, обласного об'єднання промислових виробничих кооперативів, обласного комітету незаможних селян та обласного товариства земельного впорядження трудящих євреїв.

4. Комісію сприяння держкредитові та ощадній справі в складі 13 осіб: голови — члена обласного організаційного комітету і членів — двох представників від обласного організаційного комітету та по одному представникові від обласного об'єднання професійних спілок, обласного комітету незаможних селян, обласного об'єднання промислових виробничих кооперативів, обласного об'єднання житлових кооперативів, обласної спілки споживчих товариств, обласної колгоспспілки, обласної організації Ленінської комуністичної спілки молоді України, обласної філії Державного банку, обласної ощадної каси та обласної преси.

Персональний склад обласної комісії сприяння держкредитові та ощадній справі затверджує обласний організаційний комітет.

II

Цю постанову видано на розвиток арт. 10 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 20 лютого 1932 р. „Про затвердження Устави й Устава про обласні організаційні комітети (Зб. Зак. УСРР 1932 р., № 6, арт. 38).

Харків, 25 березня 1932 р.

Вик. об. голови ВУЦВК Ю. Войцехівський. За секретаря ВУЦВК О. Пілацька.

58. Про затвердження Устави і Устава про Державне видавництво національних меншостей УСРР при президії ВУЦВК

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет постановив затвердити таку Уставу про державне видавництво національних меншостей УСРР при президії ВУЦВК:

1. Засади

1. Для найповнішого і плянового обслуговування трудящих нацменшостей України літературою, видаваною їхніми мовами, при президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету утворюється Державне видавництво національних меншостей УСРР (Держнацменвидав).

2. Держнацменвидав УСРР має такі завдання:

а) видавати за відповідними видавничими плянами та програмами періодичну й неперіодичну літературу мовами нацменшостей УСРР (газети, журнали, книги, підручники, брошури, тощо);

б) видавати наочне приладдя мовами нацменшостей УСРР;

в) розповсюджувати на території УСРР, а з дозволу належних органів влади — і на території інших частин Союзу РСР, свої і чужі видання мовами нацменів і через власні книготорговельні заклади, і через заклади інших видавництв та книготорговельних організацій.

3. Держнацменвидав УСРР становить самостійну господарську одиницю, що чинить на засадах господарського розрахунку відповідно до плянових завдань, затверджуваних від президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, і має права юридичної особи, право набувати й перевласнювати майно, укладати зобов'язання, позивати й відповідати на суді.

Зокрема, Держнацменвидав УСРР для здійснення покладених на нього завдань має право вступати в договірні взаємини, кредитуватися в банках, видавати зобов'язання, укладати всілякі правочини, відкривати поточні (спеціяльні й інші) рахунки, одержувати гроші, йому асиґновані або переказані тощо.

4. За всі свої зобов'язання Держнацменвидав УСРР відповідає тим належним йому майном, що на нього за чинним законодавством можна звертати справляння.

ВУЦВК за борги видавництва не відповідає.

5. Держнацменвидав УСРР має печатку з зазначенням своєї назви.

6. Управа Держнацменвидаву УСРР міститься в м. Харкові.

II. Кошти видавництва

7. Кошти видавництва складаються:

а) з основного й обігового капіталу, а також із спеціяльних капіталів;

б) з коротко- та довгореченцевих позик і інших прибутків.

8. Статутний (основний і обіговий) капітал видавництва визначається розміром, що його окремою постановою встановить президія ВУЦВК.

9. Майно Держнацменвидаву УСРР амортизується певними відсотковими відрахуваннями з вартости майна до амортизаційного капіталу за правилами, що їх встановлює Комітет у справах друку при РНК УСРР.

10. Держнацменвидав УСРР зобов'язаний ту частину зиску, що їй, відповідно до постанови ЦВК і РНК СРСР з 3 вересня 1931 р., буде залишено в розпорядженні видавництва, використовувати на здешевлення видань та забезпечення своїх дефіцитних видань.

III. Структура видавництва і порядок його діяльности

11. Органами управи Держнацменвидаву УСРР є:

а) директор видавництва;

б) редакційна рада, що чинить з правами колегії видавництва.

12. Директора видавництва настановлює і звільняє президія ВУЦВК на подання секретаря ВУЦВК.

13. На директора видавництва покладається безпосередньо керувати й порядкувати видавництвом, а так само відповідати за його діяльність.

Зокрема на директора видавництва покладається:

а) розробляти оперативні й перспективні виробничо-фінансові пляни діяльности видавництва;

б) встановлювати штати видавництва; настановлювати завідателів секторів його, укладати колективні й трудові договори, наймати й звільняти службовців та робітників видавництва і встановлювати розмір платні їм.

в) розв'язувати питання про відкриття місцевих філій видавництва, крамниць, контор і інших допоміжних установ;

г) укладати від імени видавництва різні умови відповідно до завдань видавництва;

ґ) організувати заготівлю речей і матеріялів потрібних видавництву для його діяльности;

д) провадити торговельні та кредитові операції й брати участь у різних комерційних об'єднаннях відповідно до завдань видавництва та в межах його господарських потреб;

е) брати і здавати в оренду та набувати споруди, а так само набувати право забудови;

є) перевласнювати і заставляти споруди, будівлі та устаткування, а так само заставляти й перевласнювати право забудови;

ж) брати й здавати в оренду підприємства, пов'язані з оперативною діяльністю видавництва.

14. Видавництво має головного редактора, який водночас є заступником директора видавництва. Головного редактора настановлюється за постановою президії ВУЦВК.

15. Редакційну раду видавництва утворюється, щоб нав'язати широкі зв'язки видавництва з радянською громадськістю і щоб пильнувати ідеологічної витриманности у діяльності видавництва.

16. Редакційна рада дає загальний напрям діяльності видавництва, обмірковує та розглядає його видавничі пляни й питання масової роботи видавництва.

17. Персональний склад редакційної ради та порядок її діяльности визначається за інструкцією, яку затверджує Комітет у справах друку при РНК УСРР.

18. Листування в справах видавництва та всі зобов'язання, доручення, умови й інші акти провадяться від імени Держнацменвидаву УСРР за підписом директора видавництва, або його заступника чи особи, яку спеціяльно на це було уповноважено.

Увага. Директор Держнацменвидаву УСРР чинить від імени видавництва без окремого на це доручення в межах наданих йому за цією Уставою прав.

19. Загальну програму робіт Держнацменвидаву УСРР на кожний оперативний рік встановлюється за річним пляном, затвердженим від Комітету в справах друку при РНК УСРР.

Увага. План видання підручників мовами нацменшостей попереду погоджується з НКО УСРР.

20. Видавництво подає звіти та балянси порядком, передбаченим чинним законодавством.

21. Держнацменвидав УСРР звільняється від податків і оплат, що їх встановлюють місцеві ради.

IV. Як ревізувати діяльність видавництва.

22. Діяльність Держнацменвидаву ревізує Комітет у справах друку при РНК УСРР за вказівками ВУЦВК.

V. Як видавництво ліквідується.

23. Держнацменвидав УСРР ліквідується за постановою президії ВУЦВК.

24. Ліквідує Держнацменвидав особлива комісія, що її призначає президія ВУЦВК.

25. Ліквідаційна комісія справляє за зобов'язаннями дебіторів видавництва та задовольняє вимоги його кредиторів відповідно до чинних законів, для чого вона має право реалізувати майно видавництва. Кошти, що залишаться після ліквідації видавництва (грошеві й матеріяльні), надходять у розпорядження ВУЦВК.

26. Зміни в уставі Держнацменвидаву УСРР можна робити лише за постановою президії ВУЦВК.

Харків, 20 березня 1932 р.

Вик. об. голови ВУЦВК **Ю. Войцехівський**. За секретаря ВУЦВК О. Пілацька.

ПОСТАНОВИ ВУЦВК і РНК УСРР

59. Про перебіг готування до весняної с.-г. виробничої кампанії.

Сільське господарство України вступає в четвертий вивершний рік першої п'ятирічки з величезними досягненнями, що їх здобуто на базі бурхливого зростання індустріялізації країни, піднесення радгоспного будівництва, утворення сітки машинотракторних станцій, успішного здійснення суцільної колективізації й ліквідації на її основі глитайства, як кляси.

Ці досягнення забезпечили вивершення фундаменту соціялістичної економіки та зумовили дальший розвиток і зміцнення соціялістичного с.-г. виробництва.

В здійсненні програми 1932 року в галузі сільського господарства весняна с.-г. виробнича кампанія відіграє вирішну ролю. Вона має своїм завданням забезпечити дальше організаційно-господарське зміцнення колгоспів, розвиток і поширення радгоспів, повне виконання планів засіву ярих, технічних і кормових культур, рішуче піднесення якісних показників сільськогосподарського виробництва та забезпечення на основі масового застосування агротехніки високих сталих урожаїв.

Тимто успішне розгортання підготовних робіт до виконання завдань весняної с.-г. виробничої кампанії 1932 року набуває виняткової політично-господарської ваги. Рештки ворожих соціялізмові елементів в місті й на селі, глитаї та їх прихильники намагаються пошкодити більшовицькому готуванню до сівби.

Дружньою нещадною відсічю повинна відповісти колгоспна та бідняцько-середняцька маса на ці спроби клясових ворогів.

Спільними силами центральних і місцевих радянських органів, широкої робітничо-колгоспної громадськости та багатомільйонових трудящих мас міста й села мусимо неодмінно забезпечити успішне більшовицьке виконання пляну весняної с.-г. виробничої кампанії цього року.

Здійснення цього пляну покладає на всі радянські, господарські та громадські організації виняткову відповідальність і потребує якнайбільшого напруження всіх виробничих сил і ентузіязму робітничих, колгоспних та бідняцько-середняцьких мас.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Рада народніх комісарів УСРР відзначають, що в багатьох районах, селах, радгоспах, МТС і колгоспах готування до весняної сівби проходить незадовільно, зокрема:

1) не всюди скінчили збирати насінньові фонди, дарма що термін минув 10 березня; не всі райони, радгоспи і колгоспи перечистили насіння;

2) не скрізь відремонтували трактори та с.-г. реманент; тракторний парк не повнотою забезпечено паливом та мастивом;

3) кінське тягло не підготували до сівби, не забезпечили кормами для підсиленого годування;

4) по багатьох колгоспах і радгоспах не скінчили з утворенням постійних бригад, не закріпили за ними ділянок землі, реманенту, не довели виробничих завдань; подекуди перекрутили постанову ЦК ВКП(б) з 4 лютого 1932 р. про організацію бригад, організуючи ці бригади не за виробничою, а за територіяльною ознакою;

5) навколо завдань весняної сівби не скрізь змобілізовано маси;

6) надто відстають у готуванні до сівби осібницькі господарства;

7) в районах масового бурякосіяння не приділили належної уваги цій надзвичайно важливій культурі в сільському господарстві України.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Рада народніх комісарів УСРР підкреслюють, що успіх весняної сівби цілком залежатиме від вчасного та ретельного виконання підготовних робіт, і звертають на це увагу обласних організаційних комітетів, райвиконкомів, міських, селищних та сільських рад.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Рада народніх комісарів УСРР *постановили*:

1. Провести між 1 і 10 квітня ц. р. декадник масової перевірки готовости до сівби. Під час декадника треба уважно виявити, як підготувався до сівби кожний колгосп, радгосп, МТС та осібницьке господарство, забезпечивши негайне усунення будь-якого відставання в цій справі.

2. Цією перевіркою треба охопити насамперед заходи, що вирішають успіх сівби:

а) організацію постійних бригад, доведення до них конкретних виробничих завдань, закріплення ділянок землі, живого та мерт-

вого реманенту, забезпечення кожної бригади випробованим досвідченим керівництвом;

б) мобілізацію насіння на основі середколгоспних позик, міжколгоспної, міжрайонної та колгоспно-радгоспної соціялістичної взаємодопомоги розмірами, що забезпечують повну реалізацію пляна сівби за культурами;

в) перебіг очищення насіння, сортозаміну та протруєння;

г) стан кінського тягла, утворення кормових фондів для підсиленого годування, ліквідацію знеосібки в догляданні коней, поліпшення ветеринарного нагляду, ремонтування та припасування збруї і возів;

ґ) закінчення ремонту тракторів і с.-г. реманенту, перевірку якости ремонту, забезпечення тракторів пальним, мастивом, запасними частинами, ліквідацію знеосібки;

д) забезпечення правильної сівозміни, закріплення земельних дільниць, використання угноєнь; заготівлю засобів боротьби із шкідниками;

е) в радгоспах крім перелічених заходів, ще треба перевірити забезпеченість робочою силою;

є) щодо осібницьких господарств — треба перевірити доведення до кожного з них виробничих завдань, цілковиту мобілізацію насіння, реманенту, тягла цих господарств, організацію гуртків (супряг) для спільного обробітку землі;

ж) в районах масового бурякосіяння перевірити виділення площі під засів буряків, готовість тягла, тракторів, реманенту бурякових радгоспів, МТС, колгоспів, осібників, чи вивезено гній на лани та як забезпечено збільшення врожайности.

3. Безпосереднє проведення декадника покласти на сільські ради, поручивши їм, спільно з управами колгоспів, негайно розгорнути навколо завдань декадника широку масову роботу, організувати спеціяльні перевірні бригади, залучивши до їх складу актив рад, колгоспів, КНС, наймитсько-бідняцьких груп і громадських організацій.

Протягом декадника забезпечити повне закінчення готування до сівби.

4. Райвиконкоми і міські ради через земельні відділи, с.-г. секції та спеціяльних уповноважених повинні допомогти сільрадам провести декадник, забезпечити оперативне керівництво ним і спрямувати активність рад, колгоспів, громадських організацій, колгоспних і бідняцько-середняцьких мас на успішне проведення сівби.

5. ЦВК АМСРР, обласним організаційним комітетам, райвиконкомам і міськрадам Донбасу забезпечити нагляд за проведенням декадника і до 15 квітня подати звіт про його наслідки.

Харків, 26 березня 1932 р.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Голова РНК УСРР В. Чубар. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 27 березня 1932 р. № 72.

---

60. Про реорганізацію органів влади в Горлівському, Риківському, Артемівському, Ворошилівському, Костянтинівському, та Кадіївському районах.

Зважаючи на економічні умовини Горлівського, Риківського, Артемівського, Ворошилівського, Костянтинівського та Кадіївського районів Донбасу, їх велике промислове значення й перспективи розвитку, президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

1. Горлівський, Риківський, Артемівський, Ворошилівський, Костянтинівський та Кадіївський райони і відповідні районові виконавчі комітети розформувати.

Селища міського типу Горлівку, Ворошилівське та Костянтинівку залучити до категорії міст.

2. Перетворити Горлівську, Риківську, Артемівську, Костянтинівську, Ворошилівську та Кадіївську міські ради на міські ради, підпорядковані безпосередньо центрові, приєднавши до них територію розформовуваних районів, порядком приєднання сільських місцевостей до міст, виділених на окремі адміністративно-господарські одиниці.

3. До проведення загальних перевиборів рад поповнити склад згаданих в арт. 2 міських рад делегатами приєднаних до них сільських і селищних рад, яких ці ради обирають за модусом, установленим виборним законодавством для виборів депутатів міських рад.

4. Пленуми міських рад, що їх поповнено делегатами від сільських і селищних рад розформовуваних районів (арт. 3), обирають президію, організують секції та виконавчі органи порядком, що його встановлено Уставою про міські ради для міських рад, підпорядкованих безпосередньо центрові.

5. НК РСІ УСРР має встановити штати для кожної зазначеної в цій постанові міської ради.

Харків, 4 квітня 1932 р.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Голова РНК УСРР В. Чубар. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 9 квітня 1932 р. № 82.

---

61. Про інвентаризацію майна місцевих рад, громадських, професійних і кооперативних організацій

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I

1. Обласні організаційні комітети, районові виконавчі комітети, міські, селищні й сільські ради, а так само громадські, професійні й кооперативні організації повинні робити основну й поточну інвентаризацію підзарядного їм майна.

2. Уставу про методи й реченці інвентаризації майна видає Управа народньо-господарського обліку УСРР при Державній пляновій комісії УСРР. На підставі цієї устави народні комісаріяти й центральні установи та організації видають інструкції про порядок інвентаризації підзарядного їм майна.

Встановлені цим порядком правила не стосуються майна, що для нього видано спеціяльні правила інвентаризації (майно трестів, колгоспів тощо).

3. Загально керувати й наглядати інвентаризацію майна, зазначеного в арт. 1 цієї постанови, покладається на Управу народньо-господарського обліку УСРР при Державній пляновій комісії УСРР. Керувати й наглядати провадження інвентаризації на місцях покладається на обласні організаційні комітети, районові виконавчі комітети й міські ради, підпорядковані безпосередньо центрові.

4. Видатки на інвентаризацію провадиться коштом відповідних установ і організацій.

II

5. Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 15 березня 1930 року „Про інвентаризацію майна, що є у віданні місцевих рад, громадських, професійних і кооперативних організацій" (Зб. Зак. УСРР 1930 р. № 8, арт. 86) скасувати.

Харків, 4 квітня 1932 р.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Заст. голови УСРР Сербиченко. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

---

62. Про зміну постанови „Як соціяльно забезпечувати родини військовиків, призваних до кадрів і до перемінного складу територіяльних частин Робітничо-селянської червоної армії"

Щоб пристосувати розміри запомог, що їх дається родинам військовиків, до економічних умов окремих районів УСРР, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I

1. Встановити, що норми запомог, видаваних родинам військовиків, призваних до кадрів і до перемінного складу територіяльних частин Робітничо-селянської червоної армії, встановлює щороку Рада народніх комісарів УСРР відповідно до умов окремих економічних районів УСРР. Ці норми встановлюється окремо для осіб, що провадять сільське господарство, і для осіб, що сільського господарства не провадять.

Якщо в складі родини, де є три і більш неповнолітніх або непрацездатних, є інший працездатний член родини крім призваного, то норми запомог визначається в половинному розмірі

до норм, встановлених для родин, де призваний був єдиним працездатним.

2. Норми запомог, що їх встановила Рада народніх комісарів УСРР, є мінімальні. Ці норми за постановами районових виконавчих комітетів і міських рад, підпорядкованих безпосередньо області або центрові, можна збільшувати коштом місцевого бюджету.

II

3. Цю постанову видано на зміну арт. арт. 2, 3 і 6 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 4 грудня 1931 року „Як соціяльно забезпечувати родини військовиків, призваних до кадрів і до перемінного складу територіяльних частин Робітничо-селянської червоної армії" (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 34, арт. 265).

Харків, 4 квітня 1932 р.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Голова РНК УСРР В. Чубар. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

---

63. Про увільнення органів Робітничо-селянської міліції від орендної плати за зайняті ними приміщення

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I

1. Увільнити з 1 січня 1932 року органи і установи Робітничо-селянської міліції від орендної плати за зайняті ними приміщення, поклавши на них всі видатки на капітальний і поточний ремонт цих приміщень.

2. Увільнення від орендної плати не поширюється на випадки, коли приміщення зайняли ті установи й підприємства Робітничо-селянської міліції, що є на господарському розрахункові.

II

3. Цю постанову видано на доповнення арт. 31 „Устави про належні державі будинки у містах і селищах, де утворено селищні ради, та про порядок використування житлових приміщень у цих будинках" (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 18, арт. 167 і 1929 р. № 28, арт. 218) та арт. арт. 5 і 7 постанови ВУЦВК і РНК УСРР „Про орендну плату за будинки, що ними відають міські та селищні ради" (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 1, арт. 1).

Харків, 4 квітня 1932 р.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Голова РНК УСРР В. Чубар. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

---

64. Про затвердження Статуту і Статут служби в поправно-трудових установах Народнього комісаріяту юстиції УСРР

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I

Затвердити новий статут служби в поправно-трудових установах Народнього комісаріяту юстиції УСРР такої редакції:

СТАТУТ СЛУЖБИ В ПОПРАВНО-ТРУДОВИХ УСТАНОВАХ НАРОДНЬОГО КОМІСАРІЯТУ ЮСТИЦІЇ УСРР

Засади

1. Цим статутом встановлюється загальні права та обов'язки робітників поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ народніх комісаріятів юстиції УСРР і АМСРР, порядок, як приймати їх на службу та звільняти від служби, правила про службу, заходи дисциплінарного впливу, що їх можна застосовувати до цих робітників, заходи заохочування та премію вання і правила про резерв старшинського складу поправно-трудових установ.

2. Цей статут поширюється на всіх штатних робітників поправно-трудових установ та Управ поправно-трудових установ. Зазначених робітників поділяється на оперативно-муштровий та адміністративно-господарський склад. Цей поділ здійснюється за постановами начальників Управ поправно-трудових установ, і його затверджують, відповідно, народні комісаріяти юстиції УСРР та АМСРР.

3. Оперативно-муштровий склад поділяється на старшинський та рядовий склад. Старшинський склад і собі поділяється на групи: вищу, старшу, середню та молодшу.

Поділ осіб оперативно-муштрового складу на групи (з підподілом на категорії) встановлюється правилами про службу в поправно-трудових установах.

4. Правила про службу в поправно-трудових установах і в Управах поправно-трудових установ видають начальники Управ поправно-трудових установ, а затверджують їх, відповідно, Народні комісаріяти юстиції УСРР і АМСРР на підставі цього статуту.

Поділ І. Приймання на службу робітників поправно-трудових установ

5. Особи, що стають служити в поправно-трудових установах і Управах поправно-трудових установ на зазначених в арт. 2 цієї постанови штатних посадах повинні:

1) мати за конституцією виборчі права,

2) бути не молодшими 21 року,

3) бути письменними,

4) за станом здоров'я відповідати вимогам, встановленим правилами про службу в поправно-трудових установах і не хворіти на хвороби, які перешкоджають виконувати цю службу, за переліком, що його видають: Народній комісаріят юстиції УСРР по Управі поправно-трудових установ за згодою з Народнім комісаріятом охорони здоров'я УСРР і Народній комісаріят юстиції АМСРР по Управі поправно-трудових установ за згодою з Народнім комісаріятом охорони здоров'я АМСРР;

5) пройти іспита в спеціяльних комісіях перевірки ступеня придатности до служби в поправно-трудових установах:

Увага. Як виняток, начальникові, що настановлює на посаду, надається право приймати на посаду осіб і таких, що не дійшли 21 року, проте не молодших за 18 років, а так само осіб, що не пройшли іспита в комісіях, зазначених у п. 5 цього артикулу.

6. Порядок організації та правила діяльности іспитових комісій встановлює Народній комісаріят юстиції УСРР по Управі поправно-трудових установ.

7. Не можна приймати на службу до поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ:

1) осіб, що перебувають під судом або слідством;

2) звільнених від служби дисциплінарним порядком або через непридатність із поправно-трудових, адміністративних та судово-слідчих установ, з органів військового урядництва, а так само з воєнізованих установ;

3) осіб, що їх засуджено за злочини контрреволюційні, особливо для Союзу РСР небезпечні, проти порядку управління та корисливі, коли з цих осіб не знято судимости належним порядком.

8. На посади до поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ настановлюють так:

1) начальника Управи поправно-трудових установ, що є член колегії Народнього комісаріяту юстиції УСРР, настановлює Рада народніх комісарів УСРР; його заступників, інший оперативно-господарський склад Управи поправно-трудових установ та адміністративно-господарський склад Управи поправно-трудових установ настановлює народній комісаріят юстиції УСРР;

2) начальників поправно-трудових установ та їхніх заступників настановлює і звільняє Народній комісаріят юстиції УСРР;

3) помічників начальників поправно-трудових установ та інших осіб оперативно-муштрового і адміністративно-господарського складу робітників поправно-трудових установ настановлюють та звільняють начальники поправно-трудових установ. Осіб, що входять до номенклятури робітників особливого обліку, затверджує на посаді Народній комісаріят юстиції УСРР; до затвердження їх вважається за тимчасово виконуючих обов'язки. Звільняти номенклятурних робітників можна тільки з затвердження від Народнього комісаріяту юстиції УСРР;

Увага. Номенклятуру осіб особливого обліку встановлює Народній комісаріят юстиції УСРР.

4) начальників відділів поправних робіт при обласних судах настановлює Народній комісаріят юстиції УСРР; начальників районових і міських бюр примусових робіт в областях настановлюють начальники відділів поправних робіт при обласних судах.

В місцевостях, підпорядкованих міжрайоновому судові, начальників районових і міських бюр примусових робіт настановлюють

народні судді відповідних районів і міст з наступним затвердженням від Управи поправно-трудових установ;

Звільняти зазначених осіб можна тим самим порядком.

5) начальників учбових закладів для підготування та перепідготування робітників поправно-трудових установ настановлює Народній комісаріят юстиції УСРР.

Увага. Настановлення і затвердження на відповідальні посади і звільнення з посади в АМСРР провадять за правилами, встановленими в цьому в артикулі, відповідні органи влади АМСРР.

9. Осіб адміністративно господарського та оперативно-муштрового складу, що задовольняють поставленим умовам допускають виконувати обов'язки із спробним терміном до одного місяця, після чого їх або затверджують на посаді або звільняють.

10. Робітники поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ, що стають на службу за цим статутом, зобов'язуються прослужити найменш два роки.

11. Особи, що навчалися в учбових закладах підготовування та перепідготовування робітників поправно-трудових установ, повинні, як скінчать вони курс навчання, прослужити в цих установах по два місяці за кожний місяць навчання, але найменш два роки.

12. Звільнення на особисте бажання до кінця реченців, установлених в арт. арт. 10 і 11 цього Статуту, допускається тільки за виняткових випадків, на розсуд начальника, що має право настановлювати на цю посаду, і тільки через хворобу, або через особливо тяжкі родинні обставини.

13. За свавільне залишення служби до кінця встановлених в арт. арт. 10 і 11 реченців робітників поправно-трудових установ притягають до права за Уставою про військові злочини.

14. З оголошенням мобілізації і аж до скінчення воєнних дій робітників поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ, коли не буде інших постанов Уряду, вважається за закріплених за цими установами, хоч би й минув реченець даного зобов'язання про дворічну службу.

Поділ II. Права та обов'язки робітників поправно-трудових установ

15. Загальні права та обов'язки робітників поправно трудових установ встановлюється в правилах про службу робітників поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ.

16. На штатних робітників поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ не поширюється загальне законодавство про працю, крім законів про соціяльне страхування та про пільги осіб, що працюють в далеких місцевостях Союзу РСР і поза межами великих міських селищ.

Умови праці, порядок, як наймати на службу, відбування та увільнення від служби цих робітників встановлюється в цьому статуті та в правилах про службу на такій основі:

1) робітників поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ поділяється на робітників з нормованим і ненормованим робітним часом. До робітників з ненормованим робітним часом належать робітники середнього, старшого та вищого старшинського складу, а так само робітники адміністративно-господарського складу за списком, що його встановлює Народній комісаріят юстиції УСРР.

2) нормальний день для робітників встановлюється 8 годин, а для осіб розумової та конторської праці $6^1/_2$ годин (або 6 годин для установ, що перейшли на перервний тиждень), за винятком осіб що працюють на тих виробничих підприємствах, для яких встановлюється восьми-годинний робітний день;

3) в разі потреби робітники з нормованим робітним часом повинні виконувати оперативну роботу понад нормований час без окремої за це плати. Визначення випадків оперативної роботи, коли треба робити понад нормований час, встановлюється в правилах про службу в поправно-трудових установах;

4) в разі потреби робітники не можуть відмовитися робити в нічний час, а також у вихідні дні та в дні відпочинку, а замість цих днів їм дається інші вихідні дні, по змозі, найближчим часом;

5) тривалість щорічної відпустки встановлюється залежно від роду службових обов'язків, але не може бути менша за 15 робітних днів. Порядок надання відпусток і щорічних чергових, і позачергових, встановлюється в правилах про службу в поправно-трудових установах.

Коли робітник бажає провести свою відпустку поза місцем постійного мешкання, то на переїзд від місця служби до місця, що його обрав він на час відпустки, і назад дається покілометровий реченець за особливими нормами, згідно з правилами про службу в поправно-трудових установах;

6) жінок розумової та конторської праці увільняється від роботи на 42 дні перед і 42 дні після пологів, а жінок фізичної праці—на 56 день перед і 56 день після пологів;

7) жінок, починаючи з 5-го місяця вагітности, не можна посилати на роботу в нічний час, а так само відряджати поза місце постійної роботи;

8) матерям, що годують грудьми, під час роботи дається перерву годувати дитину; ці перерви залічується в робітний час.

17. Робітникам вищого, старшого, середнього та молодшого старшинського складу поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ та їх родин дається забезпечення і право на одноразову запомогу з пенсійного фонду Управ поправно-трудових установ в розмірах, встановлених для осіб вищого, старшого, середнього та молодшого понадреченцевої служби старшинського складу Робітничо-селянської червоної армії та їх родин.

Право призначати пенсії і запомоги особам старшинського складу РСЧА та їх родинам, надані Народньому комісаріятові військових і морських справ, здійснює стосовно робітників по-

правно-трудових установ та Управи поправно-трудових установ і їх родин Народній комісаріят юстиції УСРР.

Порядок утворення та розмір пенсійного фонду Управи поправно-трудових установ, а так само правила дання пенсії та запомог встановлює Народній комісаріят юстиції УСРР, погодивши це з Народнім комісаріятом фінансів УСРР і Всеукраїнською радою професійних спілок.

Увага. Порядок, як призначати пенсії і запомоги робітникам вищого, старшого, середнього та молодшого старшинського складу поправно-трудових установ і Управи поправно-трудових установ АМСРР та їх родинам і джерела для цього встановлюється в законодавстві АМСРР.

18. Інших робітників поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ та їх родин забезпечують порядком соціяльного страхування.

19. Робітників рядового оперативно-муштрового складу поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ, незалежно від соціяльного страхування, страхується обов'язковим порядком за рахунок коштів поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ порядком державного страхування. Це страхування передбачає виплату порядком державного страхування одноразової запомоги на випадок смерти або каліцтва під час виконання службових обов'язків.

Цю запомогу не залічується під час призначення пенсій та запомог порядком соціяльного страхування.

20. На осіб оперативно-муштрового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ поширюється пільги в царині народньої освіти, землекористування, сільського господарства, медичного обслуговування, а так само житлові пільги й пільги з місцевих податків та оплат, що їх дається військовикам РСЧА та їх родинам.

21. Для робітників оперативно-муштрового та адміністративно господарського складу поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ встановлюється періодичні надвишки до заробітньої плати за вислугу років таким розміром: за 3 роки безперервної служби в поправно-трудовій установі і Управі поправно-трудових установ — 10%, за 6 років — 20%, за 9 років — 30% і за 12 років — 50% основної ставки обійманої на цей момент посади.

Обчислюючи надвишку до заробітної плати за вислугу років для осіб, що скінчили школи підготування та перепідготування робітників поправно-трудових установ, час навчання в них обчислюється в подвійному розмірі.

22. Для робітників оперативно-муштрового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ встановлюється військову дисципліну.

23. Злочини, що їх вчинили особи оперативно-муштрового та адміністративно-господарського складу, скеровані проти встановленого порядку відбування служби в поправно-трудових установах і Управах поправно-трудових установ, визнається за військові злочини.

24. Особи оперативно-муштрового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ у справах військових злочинів підсудні військовим трибуналам, а в справах інших злочинів—загальним судам.

25. Робітники поправно трудових установ і Управ поправно-трудових установ, виконуючи службові обов'язки, носять надану їм за посадою зброю та уніформу з відповідними відмінними знаками.

Види зброї, уніформу та відмінні знаки встановлюється правилами служби в поправно-трудових установах, що їх видає Народній комісаріят юстиції УСРР по згоді з командуванням Української військової округи.

Поділ III. Як робітники поправно-трудових установ відбувають службу

26. Робітники поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ навчаються спеціяльних та військових знаннів обсягом і за програмами, що їх видає начальник Управи поправно-трудових установ з затвердження Народнього комісаріяту юстиції УСРР.

Для політичного виховання робітників поправно-трудових установ у складі Управ поправно-трудових установ та в поправно-трудових установах організується політорґани.

27. Виконуючи свої обов'язки та відбуваючи службу, робітники поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ керуються:

1) цим статутом та іншими постановами Уряду Союзу РСР, УСРР і АМСРР — якими слід:

2) наказами відповідного Народнього комісаріяту юстиції, начальників Управ поправно-трудових установ та начальників поправно-трудових установ — відповідно до засад цього статуту та правил про службу в поправно-трудових установах.

28. Робітники поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ не можуть обіймати посади з наймів в інших державних установах, громадських організаціях, а так само обіймати будь-які посади в приватних підприємствах або в приватних осіб.

Робітникам поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ можна сполучати роботу тільки в межах урядництва Народнього комісаріяту юстиції УСРР або АМСРР з особливого, кожного окремого разу, дозволу.

29. Роботою за сполученням не вважається:

1) участь на засіданнях в міжурядницьких і урядницьких постійних та тимчасових комісіях;

2) робота культурно-освітня, науково-дослідча, лекційна та літературна.

30. Всі робітники поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ мають право членства в професійних спілках.

КОЛА 205
Від друк. вид.

У поправно-трудових установах місцевих комітетів не утворюють. Замість них для професійного обслуговування робітників утворюють профкоми, які чинять на підставі спеціяльних устав, що їх видає Всеукраїнська рада професійних спілок за погодженням з Народнім комісаріятом юстиції УСРР або АМСРР, з яким слід.

31. Для оцінки підготованости робітників до служби в поправно-трудових установах, для встановлення ступеня засвоєння та вмілого запроваджування правильної політичної лінії, а так само для встановлення професійно-службової здатности та інших даних, що мають значення для служби в Управах поправно-трудових установ та в поправно-трудових установах утворюють атестаційні комісії, які чинять на підставі правил, що їх видає начальник Управи поправно-трудових установ і затверджує, відповідно, Народній комісаріят юстиції УСРР або АМСРР.

32. Народні комісаріяти юстиції УСРР і АМСРР та начальники Управ поправно-трудових установ, незалежно від згоди робітника, мають право з мотивів службової доцільности переміщати робітників поправно-трудових установ на роботу до інших поправно-трудових установ у межах УСРР. Переміщувані робітники одержують компенсацію за арт. 82 Кодексу законів про працю.

Поділ IV. Заходи дисциплінарного впливу

33. За зламання встановлених постановами Уряду, цим статутом та іншими уставами, інструкціями і розпорядженнями обов'язків та правил поведінки, а так само за несумлінне, неуважливе та недбайливе ставлення до служби, що не являє собою такий злочин, за який заводять кримінальну справу, застосовують ось такі заходи дисциплінарного впливу:

1) попередження,
2) зауваження,
3) догану,
4) сувору догану з попередженням і без нього,
5) позачергове призначення на варту до трьох загадів,
6) арешт до двадцятьох діб,
7) переміщення на нижчі посади,
8) звільнення від служби.

34. Порядок, як застосовувати та зносити заходи дисциплінарного впливу, а так само, як оскаржувати постанови про застосування цих заходів впливу, встановлюється правилами про службу в поправно-трудових установах.

Поділ V. Заохочування та премійовання

35. За старанну роботу, за виявлену ініціятиву або розпорядливість та за окремі заслуги на службі робітників поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ заохочується:

1) подякою в наказі,
2) данням позачергової короткотермінової відпустки,

3) нагородою почесною грамотою,
4) нагородою грішми або іменним подарунком,
5) настановленням на вищу посаду,
6) поданням до нагороди орденами,
7) нагородою зброєю.

36. Список осіб, що їм надається право уживати передбачених в п. п. 1—7 арт. 35 видів заохочування та порядок цього заохочування встановлюється правилами про службу в поправно-трудових установах.

37. Для здійснення заохочування, зазначеного в п. 4 і 7 арт. 35, а так само для премійовання робітників поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ (арт. 38) та для запровадження заходів до поліпшення матеріяльного стану зазначених робітників, утворюється спеціяльний фонд, що складається з 5% відрахувань із чистого зиску підприємств поправно-трудових установ.

38. За ударну роботу порядком соціялістичного змагання та за раціоналізаторські пропозиції робітників поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ премію ють на підставі спеціяльних законів.

Поділ VI. Відстановлення і увільнення з посади та звільнення від служби.

39. Тимчасову заборону виконувати обов'язки на обійманій посаді здійснює:

1) начальник, що настановлює на цю посаду, а за виключних випадків, коли не можна відкласти цього, — особи старшинського складу даної або вищої поправно-трудової установи, що не мають права настановлювати на цю посаду, лише з умовою негайне повідомити про це начальника, що має право настановлювати на цю посаду;

2) органи або особи, що їм це право надане законом.

40. Начальник, що відстановив з посади, негайно вживає заходів до розсліду, крім випадків, коли відстановлення сталося на зажадання слідчих, прокурських або судових органів.

41. Відстановленого з посади використовують на роботі в поправно-трудовій установі за розсудом начальника, що відстановив його, за згодою у відповідних випадках, судово-слідчих органів.

42. Начальник, що відстановив підлеглого з посади без важливих причин, відповідає за це дисциплінарно або кримінально.

43. Увільнення з посади робітників поправно-трудових установ і Управ поправно-трудових установ має місце:

1) в разі вступу до шкіл підготування або перепідготування робітників поправно-трудових установ;
2) в разі настановлення на іншу посаду;
3) в разі переміщення;
4) в разі призначення до резерву.

44. Звільнення від служби робітників поправно-трудових установ має місце:

1) в разі повної ліквідації або скорочення обсягу роботи даної поправно-трудової установи або Управи поправно-трудових установ;

2) в разі виявлення непридатности до служби;

3) в разі систематичного невиконання робітником його службових обов'язків або нестання на роботу без уважливих причин;

4) за вчинення одного із зазначених у п. 3 арт. 7 цього статуту злочину, встановленого вироком суду, що набув правної сили, коли робітник понад 2 місяці перебуває під вартою або протягом такого самого реченця не працює тому, що його відстановлено з посади з розпорядження слідчих, прокурорських або судових органів;

5) атестаційним порядком;

6) дисциплінарним порядком;

7) в наслідок нездатности до служби, якщо цю нездатність установить лікарська комісія.

45. Робітник поправно-трудової установи і Управ поправно-трудових установ, що бажає залишити службу по скінченні речення обов'язкової служби (арт. 10 — 11 цього статуту), повинен попередити про це начальника, що має право настановити його на дану посаду найпізніш за два місяці перед скінченням реченця обов'язкової служби.

Робітник, що не зробив такої заяви вчасно, повинен служити далі, аж доки не приймуть на цю посаду нового робітника, проте найбільш два місяці з дня, відколи подано заяву про звільнення від служби.

46. Скарги на неправильне звільнення подають до вищого начальника. Як подавати такі скарги та як їх розглядати, це встановлюється правилами про службу в поправно-трудових установах.

Поділ VII. Про резерви старшинського складу

47. При Управах поправно-трудових установ УСРР і АМСРР, де слід, утворюють резерв старшинського складу.

48. До резерву залічують за випадків:

1) коли робітник не дістане настановлення безпосередньо, як він скінчить школу для підготування або перепідготування робітників поправно-трудових установ;

2) в наслідок реорганізації тієї чи іншої установи й скорочення штатів;

3) в разі відстановлення з посади до з'ясування наслідків розсліду;

4) в разі увільнення з посади в наслідок переміщення:

5) в разі вступу на службу до відкриття вакансій.

49. Порядок, як залічувати до резерву, реченці перебування в резерві й виключення з резерву, а так само порядок, як призначати на роботу робітника під час перебування в резерві,

встановлюється правилами про службу в поправно-трудових установах.

II

Цю постанову видано на скасування постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 25-го листопада 1925 року „Про надання чинности статутові служби в поправно-трудових установах" і зазначеного статуту (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 98, арт. 534) та на розвиток п. 4 арт. 3, п. п. 4 і 7 арт. 8 і арт. 9 Устави про Народній комісаріят юстиції УСРР (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 22, арт. 173).

Харків, 4 квітня 1932 р.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Заст. РНК УСРР Сербиченко. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський

ПОСТАНОВИ ПРЕЗИДІЇ ВУЦВК.

65. Про настановлення тов. Макаренка І. Г. на заступника Народнього комісара постачання УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

Настановити тов. Макаренка Івана Григоровича на заступника Народнього комісара постачання УСРР.

Харків, 4 квітня 1932 р.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський

Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 8 квітня 1932 р. № 81.

66. Про настановлення тов. Триліського О. Л. на голову Укркомзету.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

настановити тов. Триліського, Олексія Лукича на Голову комісії землевпорядження трудящих євреїв.

Харків, 4-го квітня 1932 р.

Голова ВУЦВК Г. Петровський. Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

ПОСТАНОВА РНК УСРР.

67. Про реорганізацію заготівельного апарату в УСРР.

Рада народніх комісарів УССР постановила:

Реорганізувати заготівельний апарат в УСРР на таких засадах.

1. Уповноважений Комітету заготівель при РПО по УСРР здійснює регулювання та загальний провід всіма заготівлями сільсько-господарської продукції на території УСРР.

2. Операції заготівель хлібофуражних культур, бавовни, льону, прядива та олійнасіння уповноважений комітету заготівель здійснює через безпосередньо підлеглі йому Всеукраїнські контори заготівельних організацій, перелічених в арт. 3 цієї постанови.

Оперативний провід заготівлями інших продуктів покладається на відповідні Народні комісаріяти та Вукоспілку, що повинні здійснювати заготівлі за планами та інструкціями Комітету заготівель при РПО та уповноваженого Комітету заготівель при РПО по УСРР.

3. Відповідно до цього підпорядкувати уповноваженому Комітету заготівель при РПО по УСРР:

а) Всеукраїнську контору єдиної загально-союзної державної організації заготівлі зернових, бобових, круп'яних, олійних та фуражних культур—Заготзерно, утворивши цю контору на основі об'єднання Всеукраїнської контори Союзхліба та відповідних секторів Укрсількоопцентра. Зосередити під зарядом Всеукраїнської контори Заготзерна елеваторне господарство (за винятком елеваторів Експортхліба та спеціяльних елеваторів при млинах), всі хлібниці для приймання хліба та всі млинарські підприємства, що беруть мірчук;

б) Всеукраїнську контору єдиної загально-союзної державної організації заготівлі льону та коноплі — Заготльон, утворивши цю контору на основі об'єднання льно- та прядивозаготівельних апаратів сільсько-господарської та споживчої кооперації з переданням під заряд всеукраїнської контори Заготльон всіх склепів для приймання, сортування та транспортування льону, прядива, лляного та конопляного насіння;

в) Всеукраїнську контору загальносоюзного об'єднання заготівлі бавовни — Заготбавовна, передавши під її заряд заготівельний апарат тресту Укрбавовна, а так само заготівельний апарат бавовняного сектору Укрколгоспцентру.

4. Всеукраїнські контори Заготзерна, Заготльону та Заготбавовни є під безпосереднім зарядом своїх управ та уповноваженого Комітету заготівель при РПО по УСРР. Всеукраїнські контори цих об'єднань здійснюють свою роботу через мережу обласних, міжрайонових та районових заготівельних контор та через мережу заготівельних пунктів.

5. Заготівлю худоби зосередити в Народньому комісаріяті постачання УСРР, утворивши, на основі об'єднання заготівельного апарату Укрм'ясо, Укрсількоопцентра та Вукоспілки Всеукраїнську державну контору заготівлі худоби Укрзаготхудоба.

6. Заготівлю городини, садовини, молока, масла, птахопродуктів покласти на відповідні заготівельні об'єднання Наркомпостачання УСРР (Укрптахпродукт, Укрплодоовоч, Укрмаслпром, Укрмолоко та інші) та на систему споживчої кооперації, залишивши в системі споживчої кооперації належні їй кустарні маслярні. Заготівельні апарати сільсько-господарської кооперації по городині, садовині, молоку, маслу та птахопродуктах передати відповідним заготівельним об'єднанням Наркомпостачання УСРР, а по інших продуктах—заготівельним об'єднанням інших наркоматів.

7. Заготівлю сировини харчосмакової промисловости (цукровий буряк, тютюн, махорка, картопля тощо) залишити під зарядом Наркомпостачання УСРР, що заготовляє тютюн та махорку через Всеукраїнську контору спеціяльного заготівельного об'єднання Тютюнсировина, а буряку, технічної картоплі, плодоовочів та молока—через переробні підприємства відповідних промислових об'єднань (Союзцукор, Спиртотрести, Укркрохмальпатокотрест, Укрмаслопром, Укрконсервтрест тощо.

8. Передати під заряд Народнього комісаріяту легкої промисловости УСРР заготівлі, вовни, шкіри, новолуб'яних культур та утильсировини (за винятком харчової утильсировини, що її заготовляє Наркомпостачання УСРР), зосередивши ці заготівлі у Всеукраїнських конторах державних заготівельних організацій (Союззаготвовна, Союззаготшкіра та Укрутиль), що провадять заготівлі і через власну заготмережу, і через низову мережу споживчої кооперації (споживчі товариства, ларки тощо). Заготівлю новолуб'яних культур покласти на Новолубтрест Наркомзему, залишивши регулювання заготівлі новолуб'яних культур за Наркомлегпромом УСРР.

9. Заготівлі хутра, міхсировини, ліктехсировини та експортних відходів тваринної сировини (щетина, кінський волос, пух та перо, роги, копита та інше), покласти на відповідні заготівельні органи уповноваженого Наркомзовнішторгівлі, Наркомпостачання УСРР та кооперативні заготівельні організації. Регулювати ці види заготівель покласти на Уповноваженого Наркомзовнішторгівлі.

10. Передати Всеукраїнским конторам заготівельних об'єднань Комітету заготівель та об'єднанням Наркомпостачання УСРР, Наркомлегпрому УСРР та Уповноваженого Наркомзовнішторгівлі заготівельний апарат с.-г. кооперації у відповідних галузях та її переробні підприємства.

11. Встановити, що в своїй заготівельній роботі всі народні комісаріяти є підлеглі уповноваженому Комітету заготівель при РПО по УСРР, який здійснює провід заготівлями хліба, льону, коноплі та бавовни через свої спеціяльні заготівельні органи (Заготзерно, Заготльон, Заготбавовна), а по інших видах заготівель—через відповідні наркомати.

12. Зобов'язати уповноваженого Комітету заготівель, Наркомпостачання УСРР, Наркомлегпром УСРР та уповноваженого Наркомзовнішторгівлі реорганізувати заготівельний апарат в УСРР, відповідно до цієї постанови найпізніш 10 квітня 1932 року та забезпечити на той самий час закінчення приймання заготівельного апарату й кадрів Укрсількоопцентру.

13. Покласти на уповноваженого Комітету заготівель та організації, що одержують майно порядком передання їм заготівельних апаратів, оплату заборгованости цього майна.

14. Цю постанову видається на підставі постанови РНК Со-

юзу РСР з 13 лютого 1932 року „Про реорганізацію заготовного апарату“ (Зб. Зак. СРСР 1932 р. № 10, арт. 53).

Харків, 5 квітня 1932 р.

Голова РНК УРСР В. Чубар. Керівничий справ РНК УСРР Легкий.

ПОСТАНОВИ НКЮ УСРР.

68. Про обов'язок подавати разом із позовною заявою копії з цієї заяви та з доданих до неї документів у справах, що в них запізвано будь-яку кооперативну, професійну або громадську організацію.

Народній комісаріят юстиції УСРР постановив:

1. Поширити чинність ч. 2 арт. 93 ЦПК УСРР (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 36, арт. 282) на справи, що в них запізвано будь-яку кооперативну, професійну або громадську організацію, та зобов'язати позивачів у цих справах подавати разом з позовною заявою копії з цієї заяви та з доданих до неї документів.

2. Цю постанову не поширюється на справи про заробітну платню й про відшкодування за каліцтво або смерть.

Харків, 26 березня 1932 р.

Заст. НКЮ та ГПР А. Приходько. Член Колегії НКЮ — керівник кодсектору С. Прігов.

69. Як прикладати арт. 337 ЦПК УСРР, звертаючи справлення на рахунок довжника в банкові.

Спостережено, що справляння з рахунків довжників у банкові порядком арт. 337 ЦПК УСРР (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 36, арт. 282) роблять механічно, а саме: заборгованість в експлуатаційних видатках, що їх фінансується з розрахункового рахунку справляється часто-густо з рахунку капітального будівництва і навпаки, дивлячися, на якому рахункові є гроші.

Тим часом постановою Ради праці та оборони з 9 червня 1931 року „Про зміни в системі фінансування капітального будівництва промисловости“ (Зб. Зак. СРСР 1931 року № 38, арт. 275), заборонено витрачати на експлуатаційні потреби, кошти, приділені на капітальне будівництво.

Так само і за правилами про кредитову роботу Державного банку категорично заборонено витрачати гроші не за тим призначенням, на які їх відпущено.

З огляду на це, НКЮ УСРР постановив:

1. Роз'яснити, що справляння з рахунку довжника в банкові порядком арт. 337 ЦПК УСРР треба робити, зважаючи на те, з чого саме виникла дана заборгованість: чи з капітального будівництва, чи з експлуатаційної діяльности довжника (закупівля сировини й товарів, збут продукції і товарів, поточний ремонт, зарплата робітникам і службовцям та інші експлуатаційні видатки).

У згоді з цим, справляння порядком арт. 337 ЦПК УСРР повинно звертати виключно на той рахунок довжника, з якого фінансують відповідні операції, і ні в якому разі не покривати заборгованости, виниклої з експлуатаційної діяльности довжника, коштами, відпущеними на капітальне будівництво, і навпаки.

2. Щоб здійснити ці директиви, зобов'язати:

1) суди та органи державного арбітражу, розв'язуючи справу, повинні ставити та розв'язувати питання про те, на який саме рахунок можна, відповідно до вищенаведеного, звертати справляння присуджених у справі сум, і зазначити це в ухвалюваних вироках, постановах і видаваних виконавчих документах;

2) у судових наказах цього не зазначати, а замість цього обов'язково прикладати до видаваного судового наказу копію рахунку-фактури, що на його підставі судовий наказ видано, або викладати судового наказа на самому рахункові-фактурі.

Харків, 7 квітня 1932 р.

Заст. НКЮ та ГПР А. Приходько. Член колегії — керівник кодсектору НКЮ С. Прігов.

70. Про непоширення на кошти установ, підприємств та організацій усуспільненого сектору, що є в кредитових установах і державних трудових ощадкасах, арт. арт. 1 і 2 закону про заходи до розвитку вкладних і переказових операцій кредитових установ та уваги 1 до арт. 349 ЦПК УСРР.

Закон про заходи до розвитку вкладних і переказових операцій кредитових установ (З. З. УСРР 1929 р. № 28, арт. 220 і 1930 р. № 4, арт. 42) встановив, що звертати справляння на суми, вношувані до кредитових установ на вклади, поточні рахунки і для переказу, а так само на цінні папери, передані до кредитових установ на схов, можна не інакше, як за спеціяльною кожного окремого разу постановою судових і судово-слідчих органів.

Дотично сум і цінних паперів, що їх вносять як вклад у державні трудові ощадні каси, а там само в споживчі, промислові і сільсько-господарські кооперативні товариства, вищенаведене правило доповнено, крім того, вказівкою, що на вклади, вношувані в зазначені організації, справляння допускається тільки за випадків, коли воно пов'язане з кримінальною справою.

Оскільки наведені правила встановлено, щоб стимулювати приплив і скупчення в кредитових установах і державних трудових ощадкасах вільних грошей, що є в обігові, остільки цілком зрозуміло, що ці правила мали на увазі не тих вкладників, що для них існує обов'язок держати свої кошти в кредитових установах та ощадкасах, а виключно тих, що для них такого обов'язку не встановлено.

За чинними правилами обов'язок держати свої кошти в кредитових установах та ощадкасах встановлено тільки для установ, підприємств та організацій усуспільненого сектору.

Тому, НКЮ УСРР постановив:

Пояснити, що арт. арт. 1 і 2 закону про заходи до розвитку вкладних і переказових операцій кредитових установ (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 28, арт. 220 і 1930 р. № 4, арт. 42), а так само основана на цьому законі увага 1 до арт. 349 ЦПК УСРР (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 36, арт. 382) не шириться на ті, що є в кредитових установах і державних трудових ощадкасах кошти установ, підприємств та організацій усуспільненого сектору за випадків, коли правіжниками є установи, підприємства та організації того самого сектору.

Харків, 7 квітня 1932 р.

Т. вик. об. НКЮ та ГПР А. Приходько. Член колегії — керівник кодсектору НКЮ С. Пригов.

---

71. Про порядок, як мають відповідати за арт. 345 ЦПК УСРР особи, установи, підприємства та організації, в яких обіймає посаду або працює довжник, що на його зарплату звернено справляння.

НКЮ УСРР постановив:

1. Щоб звернути справляння порядком арт. 345 ЦПК УСРР на державні, кооперативні і громадські установи, підприємства та організації, що уникають провадити безпосереднє справляння з зарплати особи, яка обіймає посаду або працює в них, правіжник повинен удатися із заявою про це до народнього суду в місці виконання судового вироку.

2. Одержавши заяву правіжника, народній суд доручає судовому виконавцеві перевірити, що саме зробила зазначена у заяві правіжника установа, підприємство або організація за поданими їй порядком арт. 342 ЦПК УСРР виконавчим листом, зокрема, встановити, скільки за цим листом справлено, скільки залишилося справити і чи дійсно вищезазначена установа, підприємство чи організація уникає провадити безпосереднє справляння.

Ці обставини судовий виконавець перевіряє, допитуючи відповідних співробітників установи, підприємства або організації, де працює або має посаду довжник, і складає про це акта, обов'язково записуючи у цьому акті пояснення згаданих осіб.

Опріч цього, ці особи можуть подати до народнього суду протягом трьох день, відколи їх допитано, ще свої додаткові пояснення в справі.

Складеного акта судвиконавець повинен подати до народнього суду протягом 5 день, відколи йому дано доручення.

Якщо на підставі цього акту і поданих до нього додаткових пояснень народній суд встановить факт безперечного уникання від провадження безпосереднього справляння, то він жадає від установи, підприемства або організації, де працює або обіймає посаду довжник, виданого на довжника виконавчого листа і, одержавши цього листа, видає заявникові судового наказу проти вищезазначеної установи, підприємства або організації розміром суми, що її на день видання судового наказу ця установа, підприємство або організація повинна була справити але не справила з особи, що обіймає посаду або працює в ній.

Якщо ж народній суд вищезазначеного факту не встановить, то він ухвалює постанову про відмову задоволити клопотання правіжника.

Постанову суду про видання судового наказу або про відмову видати його оскаржувати не можна.

3. На суму судового наказу, виданого порядком цієї постанови, зменшується суму правіжу за відповідним виконавчим листом, про що народній суд робить написа на самому виконавчому листі водночас з виданням судового наказу.

4. Якщо сума виданого судового наказу цілком покриває суму, що її залишилося справити за виконавчим листом, то справляння за цим виконавчим листом вважається за скінчене, а виконавчого листа залишається у справах суду.

В іншому разі народній суд направляє виконавчого листа для продовження справляння за ним за правилами розділу 32 ЦПК УСРР до тієї установи, підприємства або організації, де довжник обіймає посаду або працює.

5. Установа, підприємство чи організація, що проти неї видано судового наказу порядком цієї постанови, повинна справити суму цього судового наказу з особи, із зарплати якої повинно було провадити, але не провадилось справляння за правилами арт. 342 ЦПК УСРР.

На справляння згаданої суми, зазначений в арт. 1 цієї постанови, народній суд видає відповідній установі, підприємству або організації судового наказа на перше її зажадання.

Якщо приватна особа, приватне підприємство або організація не подадуть судовому виконавцеві відомостей про роботу і заробіток довжника або не виконають наказу судвиконавця про вивертання із заробітної плати довжника належних з нього платежів, судовий виконавець повинен з власної ініціятиви поставити питання про застосування до вищезазначеної особи, підприємства або організації правила ч. 1 арт. 345 ЦПК УСРР. Для цього судвиконавець повинен подати до народнього суду у місці виконання вироку відомості, зазначені в арт. 2 цієї постанови, разом з усім дотичним до справи виконавчим справуванням.

На підставі цих відомостей народній суд видає на ім'я правіжника в справі судового наказу проти відповідної приватної особи, приватного підприємства чи організації розміром суми, що її на день видання судового наказу дана особа, підприємство чи організація повинна була справити, але не справила з особи, що має посаду або працює в ній.

Виданого таким способом судового наказа народній суд направляє безпосередньо до судового виконавця для провадження за ним справляння на загальних підставах.

У всьому іншому народній суд чинить за правилами арт. арт. 3 і 4 цієї постанови, з тим, проте, що за випадку, зазначеного в уступі другому арт. 4, суд для продовження справляння направляє виконавчого листа безпосередньо судовому виконавцеві.

7. Приватна особа, а так само приватне підприємство чи організація, що проти неї видано судового наказа порядком цієї постанови, мають право загально-позовним порядком справити суму судового наказу з тієї особи, що з її зарплати слід було провадити, але не провадилося справляння за правилами арт. 342 ЦПК УСРР.

8. За заяви правіжників, подавані до судвиконавця чи до народнього суду порядком арт. 345 ЦПК УСРР, єдиної державної оплати не береться.

Так само не береться єдиної державної оплати і за видавані порядком цієї постанови судові накази.

Харків, 7 квітня 1932 р.
Заст. НКЮ і ГПР А. Приходько. Член. колегії НКЮ — керівник кодсектору С. Прігов.

ПОСТАНОВА НКЮ ТА НАРКОМЗДОРОВ'Я УСРР

72. Про відповідальність за середноуразові впорскування йоду в невідповідних умовах

НКЮ та Наркомздоров'я УСРР постановили пояснити:

1. Середноуразові впорскування (змазування) йоду або інших речовин на запобігнення або перерву вагітности слід уважати за вчинення аборту.

За такі впорскування з недодержанням умов, передбачених арт. 143 КК УСРР винних осіб треба притягати до права на підставі згаданого 143 арт. КК УСРР.

Харків, 21 березня 1932 р.
Заст. НКЮ та ГПР А. Приходько. Наркомздоров'я УСРР Конторович.

ОБОВ'ЯЗКОВА ПОСТАНОВА № 3 ГОЛОВШЛЯХУПРАВИ ПРИ РНК УСРР.

73. Правила про рух усіх видів місцевого транспорту шляхами і залюдненими пунктами.

Загальні правила

1. Цю постанову поширюється на всі види місцевого транспорту, а саме: на вантажні і легкові (пасажирські) автомобілі, вози, сани, а так само на автобуси, мотоцикли, трактори, велосипеди, тощо.

Далі всі ці види транспорту скорочено зватиметься „екіпажі".

2. Рух усіх видів транспорту припускається лише в один ряд, правим боком (за напрямом руху). Рух більш, як в один ряд, припускається лише за виключних випадків, коли його окремо регулюють відповідні представники влади (шляхового персоналу, міліції, тощо).

Правила цього артикулу щодо руху поза залюдненими пунктами є обов'язкові лише при значному рухові тими шляхами, де фактично можна додержувати цих правил (шосові, асфальтові, поліпшені ґрунтові тощо).

3. Коли на шляху є люди або тварини, то керманич екіпажу (шофер, візник, погонич) повинен заздалегідь подати запобіжне гасло, або оклик. При цьому, коли вони шлях не звільнять, то треба або негайно спинити екіпаж, або коли це можна, об'їхати тихим ходом і тільки позад них.

4. Коли екіпаж, що за ним їдуть інші екіпажі, має спинитись, то керманич (шофер, візник, тощо) повинен зменшити хуткість до хуткости руху пішоходу (автомашини — 5 клм. на годину, а кінні — кроком) та подавати заднім екіпажам гасло про це піднесенням догори руки, а керманичі автомобілів та мотоциклів крім цього подають ще низку звукових гасел.

5. Коли рух екіпажів перехрещується (де перехрещуються шляхи), то проїзд дається тому екіпажеві, що є праворуч. При цьому за тих випадків, коли у такому русі є цілі валки, то вони через кожні 10 екіпажів валки, повинні перепускати екіпажі, що перетинають їм шлях, кількістю до 10 екіпажів поспіль.

Правила цього артикулу поширюються так само і на випадки, коли екіпажі з бічних шляхів в'їздять на шлях, що на ньому є вже в русі транспорт.

За випадків перехрещування транспортового руху, або в'їзду з бокових шляхів рух екіпажів обов'язково зменшується.

6. При зустрічі екіпажів у таких місцях, де фактично вони проїздять однією колією обома напрямами (ґрунтовими шляхами), звертає з колії той з них, що для нього зручніше звернути праворуч, а за однакових умов — той, що менш навантажений.

7. На вимогу представників міліції і автоінспекторів, а так само представників шляхових органів (начальників шляхдільниць, шляхмайстрів, ремонтарів, райшляхінспекторів, тощо) керманичі екіпажів повинні зупинити свої екіпажі і їхати далі лише після дозволу цих представників і за їх вказівками.

8. Зупиняти екіпажі на шляху дозволяється лише в разі дійсної в цьому потреби і тільки з правого краю шляху. Влаштовувати стоянку на шляху не в установленому для цього місці забороняється.

II. Особливі правила про рух транспорту мостами

9. Рух транспорту мостами провадиться з додержанням і виконанням тих самих правил, що їх встановлено для руху шля-

ками, і крім того, ще треба додержувати правил арт. арт. 10—13 цієї постанови.

10. Проїзд мостами кінних підвод та верхівців, а під час ремонту мостів, туману, сильного дощу і снігу та в нічний час і інших екіпажів (автомобілів, мотоциклів тощо) припускається лише тихою ходою: кінних — кроком, а решти — швидкістю найбільш 5 клм. на годину.

11. Валки підвод із снігом, соломою, бочками і іншими невикладистими речами дозволяється перепускати мостами лише з умовою, що при кожній підводі буде окремий керманич.

12. Зупиняти екіпажі на мостах та випереджати інші екіпажі забороняється. В разі змушеної зупинки, коли далі їхати не можна (пошкодження, падіння вантажу тощо) керманич екіпажу повинен вжити всіх заходів, щоб дати змогу проїхати іншим екіпажам та щоб найшвидше звільнити міст.

13. Забороняється в'їздити на мости, коли про цю заборону вивішено об'яву, або коли шлях до них перегороджено бар'єрами, рогатками тощо.

III. Особливі правила про рух транспорту у залюднених пунктах

14. Виїжджати на вулицю з гаражу або двору треба зменшеною до мінімума швидкістю, виявляючи виключну обережність та подаючи гасла.

15. Рух екіпажів вулицями відбувається щонайближче до пішоходів, за винятком автомобілів і мотоциклів, що можуть їхати і ближче до середини вулиць.

15. Швидкість їзди на вільному шляху в залюдненому пункті припускається:

а) для легкових автомобілів — найбільш 40 кілометрів на годину;

б) для вантажних автомобілів на пневматиках найбільше 30 кілометрів на годину;

в) для вантажних автомобілів на вантаговізних шинах найбільше 20 кілометрів на годину;

г) для автобусів найбільше 30 кілометрів на годину;

д) для мотоциклів найбільше 40 кілометрів на годину;

е) для вельосипедів найбільше 15 кілометрів на годину;

ж) для легкових візників найбільше 12 кілометрів на годину;

з) для вантажних візників без вантажу найбільше 10 кілометрів на годину;

і) для вантажних візників з вантажем — кроком.

Швидкість автомашин, що не мають окремих устатковань для гасел, гальм або освітлення, не може бути вища за 8 кілометрів на годину.

Швидкість екіпажів на перехрещуванні вулиць зменшується до пішоходного руху.

Забороняється їздити в людних місцях також швидкістю, хоч би вона і не перевищувала вищезазначених норм, що в наслідок

її людей оббризкується болотом або водою з шляху або закурюється курявою.

17. Під час повороту екіпажів ліворуч або до другої вулиці, треба обов'язково гаслувати про це, витягнувши руку в той бік, куди має звертати екіпаж, так, щоб її обов'язково було видно для тих екіпажів, що їдуть ззаду.

18. Пересікаючи лінію трамваю або автобусу, екіпажі зменшують швидкість, а якщо треба, то і зовсім зупиняються, даючи насамперед проїхати трамваєві, або автобусові.

19. Забороняється їздити рейками трамваю за винятком окремих випадків, коли нема де проїхати за станом руху на даний момент.

20. Забороняється проїжджати екіпажам повз трамвай або автобус з правого боку під час посадки до них, а так само випереджати трамвай з лівого боку при подвійній колії та на розминках;

21. Усі екіпажі, не ждучи на попередження, повинні дати дорогу: а) пожежним командам та їх екіпажам; б) швидкій допомозі. в) організованим походам (військовим колонам, колонам маніфестантів, похоронним процесіям тощо); г) партіям заарештованих.

22. Випереджувати екіпажі (вози, автомобілі, тощо) дозволяється виключно для того, щоб надати перевагу швидкохідному транспортові, випереджувати екіпажі, коли спереду шлях закрито іншими екіпажами, натовпом тощо забороняється.

Випереджувати екіпажі, що їдуть з переду, дозволяється лише з лівого їх боку, а трамваї при подвійній колії та на розминках лише з правого боку. Випереджуючи, випереджувач повинен попередити гаслами або покликами передній екіпаж та випереджувати його лише після гасла — відповіді від нього. Прискорювати рух того екіпажу, що його випереджують, задля змагання, тобто, щоб не дати його випередити, забороняється.

23. В разі нещасливого випадку, що стався від екіпажу, а так само за випадків сутички з іншими екіпажами тощо, керманичі цих екіпажів повинні негайно зупинити їх. При цьому, коли в наслідок таких випадків сталася смерть, екіпажі можуть їхати далі лише з дозволу представників влади, а за випадків, коли будь-кого при цьому поранено, керманич придатного до руху екіпажу повинен негайно відвезти пораненого до найближчої лікарні і заявити про це органам влади.

24. Усі екіпажі, що спеціяльно призначені перевозити пасажирів, мають бути чисті і цілком справні та відповідати всім умовам, що їх визначають місцеві ради.

25. Стосовно до руху автотранспорту, крім правил цієї постанови, треба додержувати ще особливих правил про рух цього транспорту, що їх окремо видає Головшляхуправа УСРР, облвиконкоми, райвиконкоми і міські ради.

IV. Відповідальність за зламання правил цієї постанови і нагляд виконання цих правил.

26. За зламання правил цієї постанови до візників і шоферів, а так само і інших осіб, що зламали ці правила після попередження їх або повторно, встановлюється примусову працю до одного місяця, або штраф до 100 крб., або арешт до 14 діб, а до інших осіб за зламання цієї постанови застосовується громадську догану, або примусову працю до 10 діб або штраф до 50 карб., або арешт до 5 діб.

За такі зламання цієї постанови, що спричинили наслідки, передбачені Кримінальним кодексом УСРР, винних притягається до судової (кримінальної) відповідальности.

27. Нагляд за виконанням правил цієї постанови здійснюють органи міліції, а так само колійний персонал шляхдільниць, міжрайонові автоінспектори, районові і міські шляхінспектори та сільради.

28. Скарги на постанови про застосування заходів адміністративного впливу за зламання цієї постанови подається до президії відповідного райвиконкому або міськради, підпорядкованої безпосередньо центрові, кому слід, протягом найпізніш 3-х день, відколи оголошено постанову про застосування зазначених заходів особі, що до неї їх застосовується.

29. Ця постанова чинна з дня оголошення її і аж поки не буде її скасовано.

30. Чинність цієї постанови поширюється на всю територію УСРР.

Харків, 2 квітня 1932 р.

Начальник Головшляхуправи УСРР Напаренус

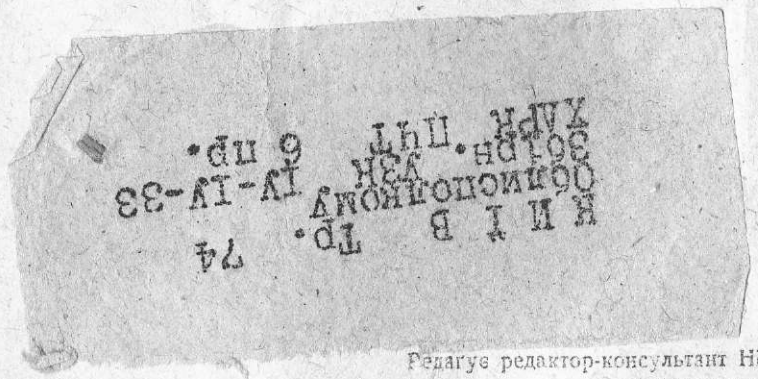

Редагує редактор-консультант НКЮ

Видає НКЮ

Видавництво радянського будівництва та права при ВУЦВК

2 друкарня ДВОУ УПП. Харків, Пушкінська вул. 40
Укрліт 95 ж/б. Тир. 23.000 — 2 друк. арк. Зам. № 275

34
3-41
696
696

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 9 | 8 травня 1932 р. | № 9

ЗМІСТ

ПОСТАНОВИ ВУЦВК І РНК УСРР

74. Про основні агротехнічні заходи в сільському господарстві.
75. Про планування і планову систему УСРР в зв'язку з утворенням областей.
76. Про постійні комісії сприяння державному кредитові та ощадній справі при виконавчих комітетах і радах.

ПОСТАНОВИ ПРЕЗИДІЇ ВУЦВК

77. Про настановлення т. т. Гіллера В. Д. та Павлова Н. Р. на заступників керівника Управи народньо господарського обліку УСРР при Держпляні УСРР.
78. Про увільнення т. Гулого К. М. від обов'язків Народнього комісара праці УСРР.
79. Про настановлення т. Виросткова І. О. на Народнього комісара-праці УСРР.

ПОСТАНОВА РНК УСРР

80. Про затвердження Устави й Устава про Головну управу робітничо-селянської міліції при Раді народніх комісарів УСРР.

ПОСТАНОВА НКЮ УСРР

81. Перелік вимог і документів, що за ними народні суди УСРР видають судові накази.

ПОСТАНОВИ ВУЦВК І РНК УСРР

74. Про основні агротехнічні заходи в сільському господарстві

Вивершення в основному суцільної колективізації сільського господарства УСРР та ліквідації на цій базі глитайні, як кляси, величезні досягнення соціялістичної індустріялізації країни, зокрема щодо розвитку сільськогосподарського машинобудівництва, широко розгорнуте будівництво радгоспів та машинотракторних станцій, широке застосування соціялістичних метод праці та механізації значної кількости процесів сільськогосподарського виробництва створили передумови для дальшого по-

тужного розвитку соціялістичного сільського господарства й піднесення врожайности на базі широкого запровадження досягнень аґрономічної науки, техніки й передової практики.

Щоб повністю забезпечити на основі 6-ти історичних вказівок тов. Сталіна виконання плянових завдань партії й радянської влади в справі піднесення врожайности, використання досягнень с.-г. науки, техніки й досвіду с.-г. виробничих організацій, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили запровадити такі основні обов'язкові аґротехнічні заходи:

I.

У справі застосування сівозмін та обробітку ґрунту.

1. Зобов'язати всі радгоспи та колгоспи запровадити на своїх землях сівозміни так, щоб запровадження їх забезпечило найвищі та сталі врожаї, високу якість і найменшу собівартість с.-г. продукції.

2. Зобов'язати НКЗС з участю науково-дослідчих установ і господарських організацій встановити й оголосити до широкого відому засади запровадження раціональних сівозмін та типові сівозміни.

3. Радгоспи й колгоспи запроваджують на землях, що є в їхньому с.-г. призначенні, сівозміни встановлених типів після широкого проробітку плянів на нарадах робітників радгоспів, машинотракторних станцій та колгоспів з обов'язковою участю місцевих фахівців сільського господарства.

4. Зобов'язати всі радгоспи, колгоспи й інших користувачів земель с.-г. призначення запроваджувати ось такі заходи до обробітку ґрунту:

а) обов'язково лущити стерню встановленими способами та у визначені реченці;

б) у визначені реченці орати під озимину та на зяб всю площу орної землі;

в) провадити під ярові культури передзасівний обробіток ґрунту культиваторами та боронуванням;

г) обробіток ранніх чистих парів та занятих під просапні культури, обов'язково провадити так, щоб вони весь час були чисті від бур'янів, не вкривалися б корою та зберегли достатню кількість вологи для вчасного засіву озимини;

ґ) орати під озимину після трав та зернових бобових рослин треба відразу ж як зберуть ці рослини і негайно ж боронувати.

Відкладати оранку під озимину дозволяється тільки за випадків великої сухости ґрунту і тільки з умовою, що поле буде негайно злущене;

д) передзасівний обробіток ґрунту під озимину та засів озимини провадити так, щоб забезпечити максимальне збереженян вогкости ґрунту та потрібне заволочення насіння;

е) щоб захистити озимину від пошкод і загибелі під час зимівлі—застосувати такі заходи:

1) кулісні пари, 2) утворення мертвих куліс, 3) снігорозорювання.

5. Встановити систему премію вання та матеріяльної заінтересованости у виконанні всіх наведених заходів і цілих господарств, і окремих робочих бриґад.

У справі угноєння ґрунту.

6. Зобов'язати всі радгоспи, колгоспи й інших користувачів землі с.-г.призначення повністю використовувати для угноєння ґрунтів всі наявні види добрива (гній, мінеральне добриво покидьки) відповідно до характеру ґрунтів кожного району насамперед для найцінніших культур.

7. Всі невикористані покидьки с.-г. виробництва (бадилля листя, попіл, солому, торф тощо) використовувати для одержання гною або компосту.

Гній та компост слід зберігати в таких умовах, щоб максимально забезпечувати їх від втрат поживних речовин.

8. Крім гною та мінерального добрива, слід запроваджувати ще зелене угноєння та вапнування ґрунту в тих районах, де цього треба за станом ґрунту.

У справі проведення засіву.

9. Для боротьби із засміченністю засівів, треба обов'язково чистити засів насіння від домішки різного бур'янового насіння та сіяти виключно відсортоване і очищене насіння.

10. Усі господарства повинні сіяти протруєне насіння.

Способи й порядок протруювання та перелік культур, що їх треба протруювати, встановлює Народній комісаріят земельних справ УСРР.

11. Тому що в підвищенні врожаю виняткового значення набирають реченці сівби, зобов'язати всі господарства провадити сівбу вчасно і в найкоротший строк, додержуючи відповідних вказівок від Народнього комісаріяту земельних справ.

12. Всі культури, крім висадних, треба висівати рядковими сівалками.

Розкиданий засів припускається тільки в особливих випадках, передбачених у спеціяльних інструкціях Народнього комісаріяту земельних справ або з окремого дозволу РВК чи міськради.

У справі сортозаміни.

13. Зобов'язати всі радгоспи, колгоспи та інших користувачів землі с.-г. призначення провадити сортові засіви за встановленим районуванням сортів.

Використовувати інші сорти дозволяється тільки за браком стандартних чи рекомендованих сортів.

14. Для якнайширшого використання наслідків сортозаміни в господарських умовах, зобов'язати всі радгоспи й колгоспи, що висівають чистосортне насіння, брати на точний облік їхні площі та врожайність.

15. Зобов'язати Народній комісаріят земельних справ УСРР облвиконкоми, міськради та РВК, на підставі кількісного та якісного обліку сортового матеріялу й практичних досягнень розробити:

а) пляни, реченці та порядок сортозаміни по окремих районах,

б) порядок сортопоновлення вже сортозамінених площ.

Увага. Розроблюючи пляни, реченці, розміри та порядок сортозаміни слід передбачати збереження місцевих сортів, старих селекційних і акліматизованих сортів на площах, достатніх для збереження їх, як матеріялу для виведення сортів (селекції).

16. Зобов'язати Народній комісаріят земельних справ УСРР, лінією спеціяльних насінньово-виробничих організацій і в радгоспах, та колгоспах зокрема, в господарствах різних організацій і установ організувати насінневе розмноження відповідних рослин і сортів (зернових, олійних, городніх культур, трав, корінняків тощо) таким розміром, що цілком забезпечував би плянове проведення сортозамін та повнотою задовольняв би ці господарства поліпшеним насінням власного виробництва.

У справі нагляду засівів.

17. Зобов'язати всі радгоспи, колгоспи, одноосібні господарства та інших користувачів землі с.-г. призначення організувати найпильніший нагляд засівів з моменту висіву й до збирання культур, зокрема:

а) винищувати на засівах бур'яни та вживати запобіжних заходів проти поширення бур'янів;

б) боротися із шкідниками і хворобами на засівах, та вживати запобіжних заходів проти появи й поширення шкідників та хороб;

в) забороняти випас на озимині й неорганізований випас на луках, що їх належним чином обробляється;

г) вчасно обробляти поверхню ґрунту — просапувати, прополювати, проривати, пасинкувати та вживати інших способів, що їх потребують ті чи інші культури відповідно до аґронормативів.

У справі збирання й зберігання врожаю.

18. Всі господарства зобов'язані збирати врожай у визначені реченці, а під час збирання всіма можливими способами запобігати найменшим утратам.

19. Зернові культури на всій площі, врожай з якої не можна обмолотити протягом 5—7 день, відколи його зібрано, треба обов'язково одразу скиртувати, провадячи всю роботу одночасно з молотьбою.

У справі використання тракторів, коней, с.-г. машин та реманенту

20. Стимулювати досягнення й преміювати за виконання та перевиконання плянових норм виробітку тракторів, с.-г. машин та реманенту, а також за заощадження палива й мастива, за досягнені якісні показники в ремонті та кращому догляді с.-г. реманенту.

21. Зобов'язати управи колгоспів, директорів радгоспів, директорів МТС та бідняцько-середняцькі господарства рішуче посилити догляд живого тягла та його розплід, рішуче ліквідуючи знеосібку та недбайливе ставлення до коней, преміюючи за найкращий догляд коней і розплід поліпшених коней.

Щоб здійснити зазначені в цій постанові преміювання встановити натуральні й грошеві фонди преміювання, зобов'язавши відповідні господарські організації виділити на це потрібні кошти.

Порядок, як виконувати цю постанову

22. Рада народніх комісарів УСРР, на подання Народнього комісаріяту земельних справ УСРР, видає операційні пляни основних аґротехнічних заходів. На підставі цих оперативних плянів для всієї України в кожній області й районі, опрацьовують конкретний річний операційний плян, що його доводиться до кожної дільниці радгоспів і до кожної бриґади колгоспів, керівники яких персонально відповідають за його виконання.

23. Обов'язкові постанови про аґротехнічні заходи в межах цієї постанови видають РНК АМСРР, обласні і районові виконавчі комітети та міські ради, кому слід.

24. Безпосередньо відповідають за виконання передбачених цим законом і обов'язковими постановами та інструкціями заходів в цілому директори радгоспів, директори МТС, голови та члени управ колгоспів.

Директори радгоспів, керівники відповідних державних установ, голови й члени управ колгоспів та інших громадських організацій за невиконання запроваджених цією постановою аґротехнічних заходів відповідають, залежно від конкретних обставин справи, судовим порядком, а за менш важливі випадки — дисциплінарним порядком.

Одноосібники за невиконання обов'язкових постанов про агротехнічні заходи відповідають на підставі і порядком, передбаченим артикулом 46 Адміністративного кодексу УСРР.

Стосовно глитаїв, що не виконують агротехзаходів або обов'язкових постанов відповідних виконкомів чи міськрад, цим органам надається право позбавляти їх користуватися землею, конфіскувати майно і с.-г. реманент та висилати за межі села, незалежно від притягнення їх до відповідальности за частиною II арт. 58 Кримінального кодексу УСРР.

25. Штрафні суми, стягнені порядком цієї постанови, надходять до бюджетів відповідних сільських, селищних та міських (підпорядкованих РВК) рад і їх використовують на запровадження агротехнічних заходів з тим, що 10% з цих сум повертають у фонд преміювання.

26. Безпосередній нагляд за належним опрацюванням на місцях типових сівозмін, пов'язаних з ними комплексів агротехнічних заходів та застосування їх від землекористувачів, як і нагляд взагалі за виконанням цієї постанови, покладається на сільські, селищні, та міські ради й районові виконавчі комітети.

27. Покласти на обласні і районові виконавчі комітити, міські, селищні та сільські ради організацію широкого обговорення цього закону в радгоспах, колгоспах та серед бідняцько-середняцького одноосібного селянства.

28. Вирішальною передумовою виконання від колгоспів плянів боротьби за високі сталі врожаї є утворення та виховання в кожному колгоспі активу, що забезпечить організаційно-господарське зміцнення колгоспів, опанує агротехніку та організує в кожному колгоспі творчу ініціятиву колгоспників на боротьбу за найвищі досягнення соціялістичного с.-г. виробництва.

На чолі цієї боротьби за високі сталі врожаї, за виконання основних агротехнічних заходів у сільському господарстві в кожному селі повинні стати сільські ради.

Зобов'язати РВК та сільради поставити це завдання на чільне місце у всій господарській діяльності рад, залучаючи до виконання його всю радянську громадськість.

II.

Цю постанову видається на скасування постанови ВУЦВК і РНК УСРР від 25 лютого 1930 року „Про найменші агрокультурні вимоги, що їх повинні виконувати установи, організації та окремі селянські господарства, які користуються землею с.-г. призначення". (Зб. Зак. УСРР 1930 р. № 7, арт. 80).

Харків, 16 квітня 1932 р.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський.** Голова РНК УСРР **В. Чубар.**

Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський.**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 17 квітня 1932 р. № 89.

---

75. Про плянування і плянову систему УСРР у зв'язку з утворенням областей

Відповідно до утворення областей на території Української соціялістичної радянської республіки й для дальшого зміцнення плянування народнього господарства та плянової системи, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л и:

1. Державна плянова комісія АМСРР, а також обласні плянові комісії й плянові частини державних установ і підприємств та кооперативних і громадських організацій складають річні й перспективні пляни за принципом охоплення всього господарства відповідної території УСРР.

Молдавський центральний виконавчий комітет і обласні організаційні комітети можуть установити для окремих районів скорочений обсяг плянування, проте такий, що відповідає вимогам формування єдиного територіяльного пляну УСРР

Всі державні та кооперативні установи і підприємства, незалежно від їх підпорядкованости, подають свої пляни на попередній розгляд та висновок до відповідних обласних плянових комісій та плянових частин за територіяльною ознакою.

2. На Державну плянову комісію АМСРР і обласні плянові комісії покладається опрацьовувати методологію зустрічного плянування, забезпечувати найповніше та вчасне розгортання робіт щодо складання зустрічних плянів, розроблювати основні напрями й конкретні завдання, що потребують особливої уваги від робітничої та колгоспної громадськости, а також забезпечувати для плянових органів найкраще використання зустрічних плянів під час складання плянів соціялістичного будівництва.

3. В Державних установах і підприємствах та кооперативних і громадських організаціях АМСРР і областей повинно організувати не пізніше 1 травня 1932 року плянові частини.

Порядок, як утворювати ці плянові частини і підприємства та установи, де їх треба утворювати, а так само їх структуру та функції визначають відповідні наркомати, кооперативні центри і громадські організації, за погодженням з Держпляном УСРР, Держпляном АМСРР і обласними пляновими комісіями, з ким слід, та ще з відповідними органами робітничо-селянської інспекції.

4. Всі директивні вказівки Держпляну АМСРР і обласних плянових органів, а так само реченці, встановлені від них на підставі директив загально-союзних та республіканських інстанцій на подання матеріялу в галузі плянування та контролю виконання плянів, є обов'язкові для всіх відповідних органів.

5. На Молдавський центральний виконавчий комітет і обласні виконавчі (організаційні) комітети в галузі планування покладається:

1) розробляти й складати річні й перспективні пляни соціялістичного будівництва та подавати ці пляни до центральних органів УСРР на погодження із з.гальним пляном народнього господарства УСРР та Союзу РСР;

2) розробляти й складати контрольні числа соціялістичного будівництва й подавати їх, на затвердження Уряду УСРР; затверджувати оперативні пляни з окремих галузей народнього господарства й соціяльно-культурного будівництва на підставі затверджених контрольних чисел;

3) розглядати пляни бюджетного фінансування й банківського кредитування галузей господарства, підлеглих Молдавському центральному виконавчому комітетові та обласним організаційним комітетам;

4) давати висновки на пляни фінансування галузей народнього господарства;

5) наглядати запровадження до життя планів соціялістичного будівництва АМСРР, області;

6) розробляти й затверджувати пляни та заходи на дослідження виробних сил та вивчення народнього господарства АМСРР, області;

7) систематично контролювати виконання планів, і наданих від Уряду УСРР, і тих, що є під безпосереднім зарядом Молдавського центрального виконавчого комітета та обласних організаційних комітетів;

8) розглядати перспективні та операційні пляни установ і підприємств загальносоюзного й республіканського значення в частині, що стосується їх роботи на території АМСРР, області, а так само пляни фінансування зазначених підприемств і давати відповідні на них висновки;

9) затверджувати квартальні пляни соціялістичного будівництва в обсязі, що належить до відання Молдавського центрального виконавчого комітету та обласних організаційних комітетів.

6. Доручити Державній пляновій комісії УСРР розробити уставу про планову систему в зв'язку з організацією областей та подати на затвердження Ради народніх комісарів УСРР найпізніш 1 травня 1932 року.

Харків 20 квітня 1932 р.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський.** Голова РНК УСРР **В. Чубар.**

Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський.**

---

76. Про постійні комісії сприяння державному кредитові та ощадній справі при виконавчих комітетах і радах

У зв'язку з переходом на обласну систему управління та щоб залучити ширші кола громадськости до роботи постійних комісій сприяння державному кредитові та ощадній справі при виконавчих комітетах і радах, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л и:

I

Постійні комісії сприяння державному кредитові та ощадній справі при виконавчих комітетах і радах реорганізувати на таких засадах:

1. Постійні комісії сприяння державному кредитові та ощадній справі утворити:

1) Всеукраїнську комісію—при Всеукраїнському центральному виконавчому комітеті;

2) Центральну комісію АМСРР—при Центральному виконавчому комітеті АМСРР;

3) обласні комісії—при обласних організаційних комітетах;

4) міські й районові комісії—при міських радах і районових виконавчих комітетах, підпорядкованих безпосередньо центрові, або обласним організаційним комітетам;

5) міські, міські районові, селищні й сільські комісії—при міських радах, підпорядкованих районовим виконавчим комітетам, міських районових, селищних і сільських радах, де слід.

2. Зазначені в арт. I цієї постанови постійні комісії обирається на реченець повноважень відповідного виконавчого комітету, або ради в складі:

1) Всеукраїнську комісію—в складі, голови, його заступника відповідального секретаря і членів, що їх персонально настановлює президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету;

2) Центральну комісію АМСРР і обласні комісії—в складі тринадцяти осіб: голови, двох представників від Центрального виконавчого комітету АМСРР, або обласного виконавчого комітету і по одному представникові від: об'єднання професійних спілок (Центрального—в АМСРР) або обласного комітету незаможних селян, об'єднання промислових виробничих кооперативів, об'єднання житлових кооперативів, спілки споживчих товариств (Всемолдавської—в АМСРР) або обласної колгоспспілки, організації ленінської комуністичної спілки молоді України, філії Державного банку (Центральної—в АМСРР) або обласної ощадної каси і преси;

3) міські й районові комісії—при міських радах і районових виконавчих комітетах, підпорядкованих безпосередньо центрові, або обласним виконавчим комітетам, у складі тринадцяти осіб: голови, двох представників від міської ради, або районового виконавчого комітету й по одному представникові від: об'єднання професійних спілок, міського, або районового комітету незаможних селян, об'єднання промислових виробничих кооперативів, об'єднання житлових кооперативів, спілки споживчих товариств, колгоспспілки, організації ленінської комуністичної спілки молоді України, філії Державного банку, міської або районової ощадної каси й преси;

4) міські—при міських радах, підпорядкованих районовим виконавчим комітетам, міські районові й селищні комісії—у складі дев'яти осіб: голови, двох представників відповідної ради й по одному представникові від: професійної організації найбільшого фабрично-заводського підприємства, найбільшого промислового виробничого кооперативу, найбільшого житлового кооперативу, найбільшого споживчого товариства, організації ленінської комуністичної спілки молоді України й найбільшої ощадної каси;

5) сільські комісії—у складі: голови, двох представників від сільської ради, двох представників від комітету незаможних селян і по одному представникові від: партійного осередку села, професійної організації найбільшого фабрично-заводського підприємства, найбільшого промислового виробничого кооперативу, найбільшого споживчого товариства, організації ленінської комуністичної спілки молоді України, каси колективізованого селянства, сільської ощадної каси, місцевої почтової установи і від комісій сприяння при фабрично-заводських підприємствах, колгоспах і радгоспах, що є в межах сільради.

Крім того, за постановою сільської ради, до складу сільської комісії можна залучати поодиноких сільських активістів, агрономів, лікарів тощо.

Для здійснення роботи по окремих залюднених пунктах, що є на території сільської ради, сільські комісії призначають уповноважених, що чинять під проводом цих комісій.

3. За голову кожної із зазначених комісій, крім сільських, повинен бути голова, заступник голови, або член президії відповідного виконавчого комітету або ради, а за голову сільської комісії повинен бути голова сільської ради.

Персональний склад комісій затверджують відповідні виконавчі комітети, або ради.

4. Комісії можна переобрати до скінчення зазначеного в артикулі 2-му реченця, за постановою відповідного виконавчого комітету, або ради, ухваленою і з власної ініціятиви цих органів, і з ініціятиви вищої комісії.

5. На постійні комісії сприяння державному кредитові та ощадній справі покладається:

1) організувати масову пояснювальну роботу щодо державних позик і ощадної справи, як засобів сприяння індустріялізації народнього господарства Союзу РСР;

2) організовувати, керувати та контролювати роботу комісій при нижчих виконавчих комітетах і радах, а так само комісій в установах, підприємствах і організаціях, що є в районі їхньої діяльности і чинять на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 15 травня 1929 року „Устава про постійні комісії сприяння державному кредитові й ощадній справі" (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 34 арт. 297);

3) припиняти діяльність і призначати нові вибори тих комісій при установах, підприємствах і організаціях які не виконують покладених на них законом обов'язків, чинитимуть зловживання тощо;

4) підсумовувати наслідки робот підлеглих їм комісій і подавати звіт про свою діяльність до відповідного виконавчого комітету, або до ради, а так само до вищої комісії.

Увага. Сільські постійні комісії, крім функцій, зазначених у цьому артикулі, безпосередньо обслуговують людність стосовно до арт. 5 вищезгаданої постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 15 травня 1929 р. „Устава про постійні комісії сприяння державному кредитові й ощадній справі" (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 34, арт. 297).

6. Постійні комісії працюють за планами, що їх затверджують відповідні виконавчі комітети, або ради. Ці пляни складається за директивами вищих постійних комісій і подається до відома цих комісій.

II.

7. Цю постанову видано на підставі арт. арт. 10-12 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 15 травня 1929 р. „Устава про постійні комісії сприяння державному кредитові та ощадній справі" (Зб. Зак. СРСР 1929 р. № 34, арт. 297) на скасування постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 30 серпня 1929 р. „Про постійні комісії сприяння державному кредитові та ощадній справі при виконавчих комітетах і радах" (Зб. Зак. УСРР 1929 р. № 21, арт. 174).

Харків, 20 квітня 1932 р.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський.** Голова РНК УСРР **В. Чубар.**
Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський.**

ПОСТАНОВИ ПРЕЗИДІЇ ВУЦВК

77. Про настановлення т.т. Гіллера В. Д. та Павлова М. Р. на заступників керівника Управи народньо-господарського обліку УСРР при Держпляні УСРР

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

настановити тов. Гіллера В. Д. на першого заступника та тов. Павлова М. Р. на другого заступника керівника Управи народньо-господарського обліку УСРР при Держпляні УСРР.

Харків, 20 квітня 1932 р.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський**. Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський**

---

78. Про увільнення т. Гулого К. М. від обов'язків народнього комісара праці УСРР

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

в зв'язку з переходом т. Гулого Костянтина Макаровича на іншу роботу, увільнити його від обов'язків Народнього комісара праці УСРР.

Харків, 20 квітня 1932 р.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський**. Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 23 квітня 1932 р., № 94.

---

79. Про настановлення т. Виросткова І. О. на народнього комісара праці УСРР

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

настановити т. Виросткова Івана Олексійовича на Народнього комісара праці УСРР

Харків, 20 квітня 1932 р.

Голова РУЦВК **Г. Петровський**, Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський**

Оголошено в „Вістях ВУЦВК" 23 квітня 1932 р. № 94.

ПОСТАНОВА РНК УСРР

80. Про затвердження Устави і Устава про Головну управу робітничо-селянської міліції при Раді народніх комісарів УСРР

Відповідно до арт. 8 постанови РНК Союзу СРСР з 25 травня 1931 р.: „Устава про робітничо-селянську міліцію" (Зб. Зак. СРСР 1931 р. № 33, арт. 247), Рада народніх комісарів УСРР постановила затвердити і надати чинности нижченаведеній

УСТАВІ

про Головну управу робітничо-селянської міліції при РНК УСРР

1. Головна управа робітничо-селянської міліції керує діяльністю органів міліції в справі охорони революційного ладу й громадської безпеки, а так само в справі охорони особистої безпеки громадян, їхніх прав і майна.

2. Головна управа робітничо-селянської міліції УСРР є при Раді народніх комісарів УСРР і чинить на підставі однієї для всіх органів міліції „Устави про робітничо-селянську міліцію" (Зб. Зак. СРСР 1931 р. № 33, арт. 247).

3. В царині організації міліції на Головну управу робітничо-селянської міліції покладається:

1) організувати за випадків, зазначених у законі, органи міліції та керувати їхньою діяльністю через Головну управу робітничо-селянської міліції АМСРР, обласні управи робітничо-селянської міліції, а в Донбасі—безпосередньо через районові і міські управи робітничо-селянської міліції;

2) встановлювати дислокацію органів міліції;

3) встановлювати та регулювати порядок проходження служби робітників міліції;

4) організувати політичний апарат в органах міліції й керувати його діяльністю;

5) керувати Головною управою робітничо-селянської міліції АМСРР, обласними управами робітничо-селянської міліції, а так само районовими і міськими управами міліції на території Донбасу у справах міліційного, муштрового та бойового готування органів міліції і провадити заходи до забезпечення міліції потрібним технічним устаткуванням;

6) керувати формуванням урядницької міліції та укладати генеральні договори з державними установами, підприємствами і громадськими організаціями загально-союзного і республіканського значення на організацію охорони підприємств, споруд та іншого майна цих органів;

7) організувати та керувати, порозумівшися з відповідними громадськими організаціями, роботою щодо втягнення широких мас трудящих до безпосереднього виконання окремих функцій, покладених на органи міліції, організувати для цього добровільні товариства сприяння міліції та керувати їхньою діяльністю;

8) розробляти та здійснювати заходи, скеровані на поліпшення матеріально-побутового стану робітників міліції.

4. В царині охорони революційного ладу та громадської безпеки на Головну управу робітничо-селянської міліції покладається керувати діяльністю місцевих органів міліції щодо виконання функцій, зазначених в арт. арт. 17 і 20 „Устави про робітничо-селянську міліцію" (Зб. Зак. СРСР 1931 р. № 33. арт. 247).

5. В царині боротьби із злочинністю на Головну управу робітничо-селянської міліції покладається:

1) керувати діяльністю місцевих органів міліції щодо здійснення функцій, зазначених в арт. 18 „Устави про робітничо-селянську міліцію";

2) брати на облік і вивчати рух злочинности та причини, що її породжують, вишукувати і застосовувати практичні заходи в царині боротьби з злочинністю;

3) розробляти науково-технічні методи в царині боротьби із злочинністю і керувати їх здійсненням органами міліції, а так само провадити науково-технічні експертизи.

6. У галузі політичної роботи на Головну управу робітничо-селянської міліції покладається: організувати і керувати політичною роботою, спеціяльним вихованням і підвищенням загальнокультурного рівня особового складу міліції, готувати кадри політробітників і керувати політичним вихованням в школах міліції.

7. В царині забезпечення кадрами на Головну управу робітничо-селянської міліції покладається:

1) добирати, брати на облік і розподіляти кадри міліції та керувати комплектуванням місцевих органів міліції;

2) розробляти пляни готування й перепідготування кадрів міліції та встановлювати типи, мережі і штати відповідних шкіл;

3) укомплектовувати школи Головної управи робітничо-селянської міліції й керувати укомплектуванням шкіл, підзарядних місцевим органам міліції;

4) розробляти, за згодою з Народнім комісаріятом освіти УСРР, навчальні пляни і програми та керувати встановленим порядком програмно-методичною роботою шкіл міліції.

8. В царині фінансово-матеріяльного забезпечення міліції на Головну управу робітничо-селянської міліції покладається:

1) встановлювати норми і види речового постачання, озброєння та лаштунку органів і робітників міліції та централізовано постачати їх органам міліції;

2) провадити заходи до вкомплектування органів міліції кіньми і до постачання харчфуражу;

3) керувати будівництвом жител і урядницьких будинків, що його провадять органи міліції;

4) складати контрольні числа на утримання органів міліції за бюджетом АМСРР і місцевими бюджетами та централізувати кошти, передбачені цими бюджетами;

5) затверджувати кошториси цілевих коштів місцевих органів міліції з правом перерозподіляти їх між окремими адміністративно-територіяльними одиницями;

6) розпоряджати кредитами, передбаченими на утримання міліції за державним бюджетом;

7) провадити державне забезпечення робітників старшинського складу міліції і їх родин;

8) наглядати неухильне надання пільг і переваг, встановлених для робітників міліції і їх родин.

9) Щоб здійснювати покладені на неї завдання, Головній управі робітничо-селянської міліції надається права:

1) розробляти і подавати до РНК УСРР проєкти постанов Уряду у справах, дотичних діяльности органів міліції або стосовних інтересів робітників міліції;

2) видавати статути, устави, накази та інструкції у справах, дотичних діяльности органів міліції;

3) закладати школи для підготування і перепідготування кадрів міліції;

4) видавати встановленим порядком офіційні збірники, огляди й інші друковані матеріяли у справах, дотичних діяльности органів міліції;

5) розглядати скарги на вчинки і розпорядження місцевих органів міліції та урядових осіб цих органів;

6) касувати, змінювати і зупиняти розпорядження місцевих органів міліції;

7) скликати наради у справах діяльности міліції.

10. Структуру Головної управи робітничо-селянської міліції; встановлює начальник Головної управи робітничо-селянської міліції, порозумівшися з Народнім комісаріятом робітничо-селянської інспекції УСРР.

Харків, 23 квітня 1932 р.

Голова РНК УСРР **В. Чубар.** Керівничий справ РНК УСРР **Легкий.**

ПОСТАНОВА НКЮ УСРР

81. Перелік вимог і документів, що за ними народні суди УСРР видають судові накази

ПІДСТАВА: арт. 219 ЦПК УСРР (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 36 арт. 282).

НКЮ УСРР постановив:

Затвердити нижчеподаний перелік вимог і документів, що за ними народні суди УСРР видають судові накази за правилами розділу 20 ЦПК УСРР і виданих на його розвиток постанов НКЮ УСРР:

А. Не жадаючи пояснень від запізваного (арт. 222 ЦПК УСРР), судові накази видається:

1. За писаними трудовими договорами, розрахунковими книжками й розрахунковими листами, — на справляння заробітної плати.

2. За видавничими договорами — на справляння авторського гонорару.

Увага. Для одержання судового наказу за цим пунктом треба подати писаного видавничого договора, де повинен бути визначений характер і умови використання авторського права, а так само визначена належна авторові плата за повне або часткове перевласнення авторського права. У випадках, коли в законі обов'язкової писаної форми для видавничого договору не встановлено, треба подати 2 примірники друкованого твору, або дві копії рукопису, що їх засвідчив правіжник, та інші документи, свідчать, що рукописа видавництво прийняло для надрукування.

3. За угодами про розмір утримання дітям і дружині, укладеними передбаченим у законі порядком (арт. 130 Код. Зак. про родину, опіку подружжя та акти громадянського стану), на справляння невиплаченого утримання.

4. За вимогами: 1) трудових кас взаємодопомоги; 2) кас колективізованого селянства; 3) селянських товариств взаємодопомоги промислової кооперації; 5) кас взаємодопомоги системи кооперації інвалідів і 6) допомоги у містах і селищах міського типу, — про справляння з членів та учасників цих кас і товариств залеглостей (прострочених платежів) позик, а так само членських і страхових внесків, на підставі писаних зобов'язань членів та учасників вищезазначених організацій, витягів із особистих рахунків довжників та інших документів, що встановлюють прострочення і несплату вищезгаданих платежів і внесків.

5. За зобов'язаннями, виданими від довжників державним і кооперативним організаціям за договорами купівлі-продажу на виплату, укладеними за правилами постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 3 жовтня 1924 року (Зб. Уз. УСРР 1924 р. 40, арт. 261) і постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 5 січня 1925 р. (Зб. Уз. УСРР 1925 р. № 2, арт. 12) 1928 р. № 26 арт. 232, 1930 р. № 2, арт. 17 і 1931 р. № 12, арт. 111), на справляння залеглостей (прострочених платежів) за вищезазначеними зобов'язаннями, а у випадках, зазначених у законі, так само і платежів, що їм реченець ще не настав.

Увага. Щоб одержати судового наказа за цим пунктом, треба подати, крім оригіналу зобов'язання, ще й засвідчену від правіжника копію з договора купівлі-продажу на виплат.

6. За витягами із особистих довжникових рахунків та іншими документами, які доводять що члени промислових кооперативних товариств (артілей) не повернули видану їм на переробіток сировину та інші матеріяли, а так само за документами, які встановлюють, що члени цих товариств (артілей) прострочили платежі за видані їм у кредит засоби виробництва, сировину та інші матеріяли, — на справляння їх вартости.

Увага. 1. Вартість сировини та інших матеріялів, виданих на переробіток справляється у п'ятиразовому розмірі до їх заготівельної вартости.

2. Щоб одержати судового наказа за цим пунктом, треба подати, крім витягу з рахунку тощо, ще й засвідчену від правіжника копію договору, що за ним дається у кредит засоби виробництва, сировину й матеріяли, або росписку про одержання сировини на переробіток.

7. За документами (зобов'язаннями довжника, витягами з його особистого рахунку, договорами на кредитування), що встановлюють прострочення платежів за індивідуальним товаровим кредитуванням, одержаним у державних підприємствах та в організаціях споживчої кооперації, — на справляння залеглостей (прострочених платежів).

8. За розрахунками, що склали ліквідаційні комісії неспроможних кооперативних організацій про розподіл між членами цих організацій, порядком додаткової відповідальности, сум, потрібних на покриття задовженности зліквідованої організації, — на справляння цих сум з членів організації, які не сплатили їх у встановлений реченець.

9. За розрахунками, що їх склали управи промислових кооперативних організацій на підставі постанови їх загальних зборів, про розподіл між членами цих організацій їхніх втрат за даний операційний рік, — на справляння цих втрат з членів організацій, які не сплатили їх в установлений від загальних зборів реченець.

10. За документами (зобов'язаннями, договорами тощо), які встановлюють допущене від довжника чи його поручника прострочення платежів у позиках, що видали кредитові установи порядком їх кредитових операцій, — на справляння прострочених платежів.

11. За рахунками про перестій суден, поданими від органів Народнього комісаріяту водного транспорту СРСР, а так само від кооперативних артілей морського і річкового транспорту, що увіходять до системи промислової кооперації, на справляння зазначених у цих рахунках сум з установ, підприємств та організацій усуспільненого сектору (пересилачів та одержувачів вантажу).

Увага. Для одержання судового наказу за цим пунктом треба подати, крім оригіналів рахунків, ще й засвідчені від правіжника копії з актів про перестій судна, що їх склали належні органи за правилами НКВоду СРСР.

12. За вимогами органів Народнього комісаріяту водного транспорту СРСР про справляння прострочених орендних платежів за орендовані у вищезазначених органів судна, на підставі рахунків, які акцептував довжник.

13. За повідомленнями дирекцій залізниць або за іншими відповідними документами, що встановлюють визнання від дирекцій залізниць поданих до них претенсій за прострочення в приставі вантажів,—на справляння відшкодування за таке прострочення.

14. За вимогами про справляння штрафних сум за зламання відповідальних плянів перевозів, пред'явленими згідно з додатком № 6 до арт. 50 Статуту залізниць та подаваними від органів транспорту до вантажолосилачів і навпаки на підставі актів про неподання вантажів або вагонів і рахунків або сальдових відомостей, що їх підписали обидві сторони.

15. За особовими картками (особовими рахунками) абонентів телефонних мереж та радіоуправ—на справляння з абонентів плати за користування телефоном або радіом, несплаченої в установлений для того реченець.

16. За орендовими зобов'язаннями на музичні струменти, що їх видають державні органи на справляння плати за користування цими музичними струментами, несплаченої в установлені для того реченці.

17. За зобов'язаннями, які видають увільненні з військових частин та установ військовики та військово-зобов'язані про те, що вони сплатять задовженість за нездане державне майно,—на справляння вартости цього майна.

18. За витягами з контокорентного рахунку відкритого на виконання договору контокорента—на справляння суми сальдо, що його визнала друга сторона повнотою або частково, а так само суми сальдо, що його довжник не заперечив в установлений у договорі контокорента реченець або протягом 15 день, відколи вручено довжникові витяг з рахунку, якщо в договорі реченця на заперечення сальдо не встановлено.

Увага. Щоб одержати за цього випадку судового наказа, треба подати:

1) копію договора контокорента, яку засвідчив правіжник;
2) витяг з контокорентного рахунка, з визначеннями належного за ним сальдо;
3) повідомлення довжника про те, що він визнав сальдо за цим розрахунком усе чи частково, або даних, які переконають народнього суддю в тому, що подане в рахункові сальдо не заперечив довжник у встановлений у договорі реченець, чи протягом 15 днів, відколи довжникові вручено витяга з рахунку, якщо в договорі реченця на заперечення сальдо не встановлено.

19. За проваджуванними через банк розрахунками установ, підприємств та організацій усуспільненого сектору у взаємно постачені товари, надані послуги й переведені роботи, у випадках, зазначених у постановах НКЮ УСРР з 4 серпня 1931 року (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 25, арт. 202 і № 27 арт. 216) і з 20 лютого 32 року (Зб. Зак. УСРР 1932 р, № 6, арт. 41), на підставі документів, зазначених у цих постановах.

20. За вимогами про справляння з робітників неповерненого від них спецодягу, струменту, охоронних приладів тощо, а так само невідробленого авансу, подорожнього та добового на підставі документів, зазначених у постанові НКЮ УСРР з 15 липня 1931 року (Зб. Зак. УСРР 1931 року № 24, арт. 186).

21. За вимогами, подаваними до колгоспів та осібних господарств про справляння з них плати за виконані для них від органів НКЗемсправ УСРР землевпорядні й лісовпорядні роботи, на підставі постанов НКЮ УСРР з 3 листопаду 1931 року і 20

лютого 1932 року (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 32, арт. 247 і 1932р. № 6, арт. 40).

22. За вимогами державних, кооперативних і громадських бібліотек про справляння номінальної вартости не повернених книг на підставі: а) документу, який установлює факт, що читач одержав книгу із бібліотеки і не повернув її; б) довідки про номінальну вартість цієї книги.

23. За вимогами про виселення домових робітників (робітниць) із замешкуваного ними наймачевого приміщення за випадків, передбачених в арт. 21 пост. ВУЦВК і РНК УСРР з 24 липня 1930 р. (Зб. Зак. УСРР 1930 р. № 16 арт. 158), на підставі розрахункових книжок і писаних трудових договорів, на яких зроблено написа про розірвання трудового договору, з якого можна встановити сплив реченця на звільнення наймачевого приміщення від увільненого домового робітника (робітниці).

24. За вимогами правіжників про звернення справляння порядком ч. 1 арт. 345 ЦПК УСРР на особи, установи, підприємства та організації, де працює або має посаду довжник, на підставі даних зазначених у постанові НКЮ УСРР (Зб. Зак. УСРР 1932 р. № 8, арт. 71).

25. За мировими, затвердженими судовно.

Б. Жадаючи наперед пояснень від запізваного (арт. арт. 225—227 ЦПК УСРР), судові накази видається:

1. За нотаріяльно засвідченими правочинами, крім договорів застави.

2. За витягами з особистих рахунків державних органів, кооперативних і громадських організацій—на взаємні вимоги цих органів та організацій за операціями, що розрахунки по них не провадять через банки.

3. За колективними й трудовими договорами на вимоги професійних спілок до наймачів про справляння з них відсотків на утримання комітетів професійних спілок і на освітню роботу серед робітників та службовців.

4. За вимогами Держбанку про справляння з колгоспів прострочених платежів за виробничими позиками, на основі документів зазначених у постанові НКЮ УСРР з 4 вересня 1931 р. (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 27, арт. 215).

5. За вимогами Держбанку по дотермінове справляння з позичальника виданих йому цілевих позик, коли позичальник зламав правила Банку про реченцеві цілеві позики та коли в наслідок цього зламання Банкові надано згаданими правилами право справляти видану ним позику дотерміново.

Увага. Для одержання судового наказу за цим пунктом треба подати: позичкове зобов'язання та акт кредитового інспектора (консультанта) Держбанку, що встановлює зламання правил банку, в наслідок якого постає дотермінове справляння позики.

6. За рахунками домоуправ будинків, що є у відданні організацій усуспільненного сектору, а так само власників та орендарів приватних будинків на належне з житців комірне, не сплачене в реченці, встановлені:

а) для осіб, що живуть у будинках усуспільненого сектору, у постанові ВУЦВК і РНК з 25 січня 1931 р. (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 2, арт. 23) і

б) для інших осіб — у законі про комірне з 29 лютого 1928 р. (Зб. Уз. УСРР 1928 р. № 4, арт. 54).

Увага. Разом з комірним з осіб, що живуть у будинках усуспільненого сектору, справляється й пеня за прострочку виплати комірного за розмірами, зазначеними у постанові ВУЦВК і РНК УСРР з 25 січня 1931 року (Зб. Зак. УСРР 1931 р. № 2, арт. 23).

7. За рахунками домоуправ будинків усуспільненого сектору на належну з житців цих будинків плату за опалення й комунальні послуги (воду, каналізацію, освітлення, газ тощо).

8. За рахунками житлобудівельних кооперативних товариств на несплачені від членів цих товариств пайові внески, встановлені від загальних зборів товариств у грошовій формі, а так само на несплачені від членів зазначених товариств платежі на покриття видатків для утримання будинку (п. 3. арт. 52 устави про житлову кооперацію — Зб. Зак. УСРР 1930 р. №3, арт. 36), у разі вищезгадані внески й платежі не сплачено протягом реченця, що його встановили загальні збори товариства.

Увага. Щоб одержати судового наказа за цим пунктом, треба подати, крім рахунку, ще й засвідчений від правіжника витяг з відповідних постанов загальних зборів товариства.

9. За рахунками місцевих органів комунального господарства на видатки, зроблені коштом зобов'язаних осіб за правилами розділу 5 Адм. кодексу УСРР.

Увага. Щоб одержати судового наказа за цим пунктом треба подати, крім рахунку, ще й засвідчені від правіжника копії з відповідних постанов адміністративних органів, що на їх підставі виконано зазначені у рахункові роботи.

10. За вимогами про справляння штрафних сум за зламання відповідних плянів перевозів, пред'явленими згідно з додатком № 6 до арт. 50 Статуту залізниць і подаваними від органів транспорту до вантажопосилачів і навпаки на підставі актів про неподання вагонів або вантажів і відповідних рахунків або сальдових відомостей, що їх підписала лише та сторона, яка подає вимогу.

11. За вимогами про недобори перевозної плати за транспортові послуги залізниць, основаними на виправках (повідомленнях), розрахунках перевозної плати і дорожних відомостях, подаваних від органів транспорту.

12. За вимогами про відшкодування за перестій вагонів, основаними на відомостях подання—повернення вагонів і розрахунках, подаваних від органів транспорту, на підставі зазначених відомостей.

II

1. Заяви про видання судових наказів за документами, зазначеними в цій постанові, подається до народнього суду або за домівкою довжника чи правіжника, або в місці, де є виправлюване майно, або в місці виконання, зазначеному в тому документі, що на ньому основано вимогу.

Виняток з цього становлять:

а) заяви про видання судових наказів за арт. 13 літери А розділу I цієї постанови, які належить подавати у місці осідку дирекції відповідної залізниці, і

б) заяви про видання судових наказів за арт. 24 літери А розділу I цієї постанови, що їх треба подавати у місці виконання судового вироку.

Вказівки про місце подання заяви на видання судових наказів, що є в окремих постановах НКЮ УСРР, на які є покликування в цій постанові, касується, якщо вони суперечать правилам цього артикулу.

2. Відмовляючи видати судового наказа на підставі арт. 227 ЦПК УСРР та ухвалюючи водночас передати справу на розгляд загально-позовним порядком, народний суддя направляє справу, додержуючи правил підсудности, наведених у розділі 3 ЦПК УСРР.

III

З виданням цієї постанови касується постанову НКЮ УСРР з 16 червня 1928 року „Як справляти гроші за одержаний від споживчої кооперації в кредит хліб (борошном і зерном) (Зб. Уз. УСРР 1928 р. від. II, № 13, арт. 77).

Харків, 7 квітня 1932 р.

Заст. НКЮ і ГПР **А. Приходько.** Член колегії НКЮ —керівник кодсектору **С. Прігов.**

ПОПРАВКА

Секретаріят Президії ВУЦВК повідомляє, що назву постанови 4-ої позачергової сесії ВУЦВК 12-го скликання **„Про утворення обласних виконавчих-комітетів на території УСРР,"** оголошену в „Вістях ВУЦВК" 10 лютого 1932 р. № 34 і в Зб. Зак. УСРР 1932 р. № 5, арт. 28 слід виправити так:

„ПРО УТВОРЕННЯ ОБЛАСТЕЙ НА ТЕРИТОРІЇ УСРР".

Видає НКЮ Видавництво Радянське будівництво та право при ВУЦВК

НКЛП—УСРР УПО. Газ.-журн. ф-ка ім. В. Блакитного. Здано 29/IV; підписано 3/V. Укрліт 95 ж/6. Тир. 13.500 Зам. № 1669

ОБ'ЯВА

ЗАОЧНИЙ СЕКТОР

ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ
РАДБУДІВНИЦТВА ТА ПРАВА

(Харків, Пушкінська вул., №81)

почав надсилати лекції всім слухачам, заліченим на перший курс

Ті слухачі, що не одержать лекції, мусять про це повідомити ЗАОЧНИЙ СЕКТОР ВІРП, точно зазначивши адресу, на яку слід надсилати лекції.

Директор ЮШКЕВИЧ.

Видавництво Радянського будівництва та права при ВУЦВК

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ НА 1932 РІК

ЗБІРНИК

ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ
РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

Офіційне видання Народнього комісаріяту юстиції.

Крім українського видання, Збірник Законів видається так само окремо для російських нацрайонів та російських організацій мовою російською

Умови передплати з 1 липня 1932 року (на зміну попередніх оголошень) 7 крб. на рік

Ті, що хочуть мати, крім українського, й російське видання, мусять доплатити ще таку ж суму, тобто 7 карбованців.

Передплату слід здавати через поштові філії та листонош.

34
З-41

ЗБІРНИК
ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 10 || 19 травня 1932 р. || № 10

ЗМІСТ

Постанови ВУЦВК і РНК УСРР.

82. Про реорганізацію управління республіканською і місцевою промисловістю УСРР.
83. Про зміну арт. 96¹ Кримінального кодексу УСРР.
84. Про зміну п. «б» арт. 206⁷ Кримінального кодексу УСРР.

Постанови Президії ВУЦВК

85. Про заборону Державним установам і організаціям вимагати від громадян довідки про наявність виборчих прав до рад.
86. Про організацію при ВУЦВК комісії нагляду за будуванням будинків для фахівців.
87. Про увільнення т. Полоцького О. А. від обов'язків заступника НК Освіти УСРР.
88. Про увільнення т. Сидерського З. Й. від обов'язків заступника НК-Земсправ УСРР
89. Про увільнення т. Піскарьова М. П. від обов'язків заступника НК-Праці УСРР
90. Про увільнення т. Олександрівського С. С. від обов'язків УпНКЗаксправ.
91. Про увільнення т. Синькова К. М. від обов'язків УпНКЗв'язку.
92. Про увільнення т.т. Тараненка К. С. і Попова Н. С. від обов'язків заступників голови Держкіпляну УСРР.
93. Про увільнення т.т. Чебукіна П. В. і Плиса І. І. від обов'язків заступників НКПостачання УСРР.
94. Про увільнення т.т. Фіялківського З. С. і Яцевського І. Ш. від обов'язків заст. НКФінансів УСРР.
95. Про настановлення тов. Дорофеєва Л. П. на. першого заступника УпНКЗв'язку.

КОІА
Інв. № 20588
Від друк. вид.

ПОСТАНОВИ ВУЦВК І РНК УСРР.

82. Про реорганізацію управління республіканською й місцевою промисловістю УСРР.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л и:

I.

1. Запропонувати Молдавському центральному виконавчому комітету реорганізувати Раду народнього господарства АМСРР на народній комісаріят легкої промисловости АМСРР.

2. Утворити в складі обласних організаційних комітетів обласні управління легкої промисловости. У складі районових виконавчих комітетів та міських рад Донбасу, підпорядкованих безпосередньо центрові, можна утворювати відділи або інспектури легкої промисловости з дозволу Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, на подання Народнього комісаріяту легкої промисловости УСРР.

3. Народній комісаріят легкої промисловости АМСРР, управління, відділи та інспектури легкої промисловости виконавчих комітетів та міських рад, становлячи собою, відповідно, органи Ради народніх комісарів АМСРР, обласних організаційних комітетів, районових виконавчих комітетів і міських рад, одночасно є місцеві органи Народнього комісаріяту легкої промисловости УСРР.

4. В системі та у віданні Народнього комісаріяту легкої промисловости УСРР, Народнього комісаріяту легкої промисловости АМСРР, управлінь легкої промисловости обласних організаційних комітетів, відділів і інспектур районових виконавчих комітетів та міських рад, підпорядкованих безпосередньо центрові,—залишити такі галузі промисловости: текстильну (бавовняну, вовняну, катонінну), трикотажну, кравецьку, шкіряно-взуттєву, лимарно-сідельну, смухово-шубну, жиро-парфумерну, миловарну, кістяно-обробну, поліграфічну, сірникову, скляно-порцелянову (крім підприємств, переданних за постановами союзних органів до системи наркомату важкої промисловости), конопляно-джутову, цупово-повстяну, галянтерійну, навчальних підручників, канцелярського приладдя, кіно-фото-промисловість, а так само ремонтно-механічні й допоміжні підприємства, що обслуговують зазначені галузі легкої промисловости.

Крім того, до системи легкої промисловости УСРР належать підприємства виробу господарських дрібнометалевих виробів (метизів: фурнітури, речей хатнього вжитку, посуду) і музичних струментів, проєктові й будівельні організації за окремим списком, встановлюваним на підставі постанови Ради праці й оборони.

5. Залишити під зарядом Ради народніх комісарів УСРР, Ради народніх комісарів АМСРР, обласних організаційних комітетів, районних виконавчих комітатів та міських рад, підпорядкованих безпосередньо центрові та віднести до системи Народнього комісаріяту важкої промисловости Союзу РСР всі республіканські й місцеві об'єднання, трести та підприємства таких галузів промисловости: машино-будівельної, кріпильних матеріялів, струментальної, риштункової, обозо-будівельної, хемічної, гірничо-рудної, рудо-мінеральної, паливної та будівельних матеріялів а так само підприємства металевих виробів, крім віднесених до системи легкої промисловости УСРР.

6. Залишити під зарядом Ради народніх комісарів УСРР, Ради народніх комісарів АМСРР, обласних організаційних комітетів, районових виконавчих комітетів і міських рад, підпорядкованих безпосередньо центрові, та віднести до системи Народнього комісаріяту лісової промисловости підприємства лісової та дерево-обробної промисловости.

7. Загальне плянування виробництва й капітального будівництва стосовно до об'єднань, трестів і підприємств республіканського та місцевого значення по галузях промисловости, зазначених в арт. арт. 5 і 6 цієї постанови, здійснюють народні комісаріяти важкої та лісової промисловости Союзу РСР через своїх уповноважених при Раді народніх комісарів УСРР, Раді народніх комісарів АМСРР і обласних організаційних комітетах.

При районових виконавчих комітетах і міських радах, підпорядкованих безпосередньо центрові, є уповноважені Наркомату важкої промисловости. Список цих районових виконавчих комітетів і міських рад затверджує Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету на подання Уповноваженого Наркомату важкої промисловости при Раді народніх комісарів УСРР.

Для здійснення зазначених функцій при уповноважених народніх комісаріятів важкої й лісової промисловости утворюється відповідний апарат.

8. Уповноважені народніх комісаріятів важкої й лісової промисловости в частині керівництва республіканською й місцевою промисловістю, що стосується до галузів важкої й лісової промисловости, підлягають Народньому комісаріятові важкої промисловости, Народньому комісаріятові лісової промисловости і, відповідно, Раді народніх комісарів УСРР, Раді народніх комісарів АМСРР, обласним організаційним комітетам, районовим виконавчим комітетам та міським радам, що при них вони є.

9. Відповідно до арт. арт. 5 і 6 цієї постанови запропонувати Народньому комісаріятові легкої промисловости УСРР, Раді народніх комісарів АМСРР, обласним організаційним комітетам, районовим виконавчим комітетам та міським радам, підпорядкованим безпосередньо центрові, не пізніш 15 травня 1932 року передати управлінням уповноважених народніх комісаріятів важкої та лісової промисловости при Раді народніх комісарів УСРР, Раді народніх комісарів АМСРР, обласних організаційних комітетах, районових виконавчих комітетах і міських радах підприємства, зазначені в арт. арт. 5 і 6 цієї постанови за балянсом на 1 січня 1932 року з усіма асиґнуваннями, передбаченими контрольними числами на 1932 рік.

II.

Цю постанову видано на доповнення й розвиток постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 20 січня 1932 р. «Про перетворення Вищої Ради народнього гос-

подарства УСРР на народній комісаріят легкої промисловости УСРР» (Зб. зак. УСРР 1932 р. № 3, арт. 16) відповідно до постанови РНК Союзу РСР з 10 січня 1932 р. «Про передачу об'єднань і підприємств, що є у віданні Вищої ради народнього господарства Союзу РСР, народнім комісаріятам легкої й лісової промисловости» (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 4, арт. 24) і до постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 27 березня 1932 р. «Про організацію управління республіканською і місцевою промисловістю у зв'язку з реорганізацією ВРНГ Союзу РСР» (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 22, арт. 134).

Харків, 4 травня 1932 р.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський.** Голова РНК УСРР **В. Чубар.**

Заст. Секретаря ВУЦВК **К. Горлинський.**

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» 6 травня 1932 р. № 104.

---

83. Про зміну арт. 96¹ Кримінального кодексу УСРР.

У зв'язку з утворенням Народнього комісаріяту водного транспорту і Всесоюзної центральної управи шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту при Раді народніх комісарів Союзу РСР, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

Арт. 96¹ Кримінального кодексу УСРР (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 17, арт. 137) ухвалити в такій редакції:

«96¹. За зламання встановлених обов'язковими постановами Народнього комісаріяту шляхів, Народнього комісаріяту водного транспорту, Всесоюзної центральної управи шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту й їхніх органів правил щодо охорони порядку й безпеки руху, охорони транспортового майна, для попередження та запобігнення незаконного використання транспорту, а так само запровадження санітарних і протипожежних заходів, коли зламання спричинило тяжкі наслідки,—

позбавлення волі на реченець до трьох років, або штраф до трьох тисяч карбованців.

II.

Цю постанову видано відповідно постанови РНК Союзу РСР з 28 березня 1932 р. «Про зміни законодавства Союзу РСР у зв'язку з утворенням Народнього комісаріяту водного транспорту й Всесоюзної центральної управи шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту при Раді народніх комісарів Союзу РСР» (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 24, арт. 149).

Харків, 4 травня 1932 р.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський.** Голова РНК УСРР **В. Чубар.**

Заст. Секретаря ВУЦВК **К. Горлинський.**

---

84. Про зміну п. «б» арт. 206⁷ Кримінального кодексу УСРР.

Всеукраїнський Центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I

Пункт «б» арт. 206⁷ Кримінального кодексу УСРР (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 18, арт. 147) ухвалити в такій редакції:

«б» За втечу з частин чи з місця служби з наміром довший час або зовсім ухилитися від виконання обов'язків військової служби—

позбавлення волі на реченець до трьох років».

II.

Цю постанову видано на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 17 березня 1932 р. «Про зміну арт. 7 Устави про військові злочини» (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 20, арт. 117).

Харків, 4 травня 1932 р.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський.** Голова РНК УСРР **В. Чубар.**

Заст. Секретаря ВУЦВК **К. Горлинський.**

ПОСТАНОВИ ПРЕЗИДІЇ ВУЦВК.

85. Про заборону державним становам і організаціям вимагати від громадян довідки про наявність виборчих прав до рад.

Деякі центральні установи та місцеві органи влади встановили такий порядок, коли в тих чи тих випадках (прописування на проживання, взяття на облік в органах праці, вступ до шкіл, тощо) громадяни повинні, щоб довести подані від них відомості про наявність у них виборчих прав до рад, подавати відповідні довідки.

Такий порядок утруднює трудящим здійснення належних їм прав, а органам влади завдає зайвої роботи.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

1. Заборонити всім державним установам і організаціям вимагати від громадян подання довідок на потвердження поданих від них відомостей про наявність у них виборчих прав до рад.

2. Державні установи і організації в разі потреби, можуть одержати відомості про наявність виборчих прав у тих чи інших громадян або безпосередньо від громадян через обпитування їх, заповнення анкети тощо—під особисту відповідальність того, хто дає відомості, або, в разі сумніву в правдивості подаваних відомостей, безпосередньо запитуючи відповідні органи влади.

3. Запропонувати прокуратурі Республіки дати вказівки на місця розпочинати кримінальні справи на всіх осіб, що дали неправдиві відомості про

Інв. № 20588
Від друк. вид.

наявність у них виборчих прав до рад і користають у зв'язку з цим з прав їм непалежних.

4. Запропонувати ЦВК АМСРР, місцевим виконавчим комітетам і радам, народнім комісаріятам і центральним установам УСРР скасувати свої розпорядження, що суперечать цій постанові, і вжити заходів до скасування таких розпоряджень підпорядкованих їм органів і установ.

Харків, 27 квітня 1932 р.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський.** Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський.**

86. Про організацію при ВУЦВК комісії нагляду за будуванням будинків для фахівців.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

I.

1. Для нагляду будування будинків для фахівців, будованих за постановою Ради народніх комісарів Союзу РСР і Центрального комітету ВКП(б) з 25 березня 1932 р. «Про будівництво будинків для фахівців (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 21, арт. 128) в м. м. Харкові, Артемівському, Сталіні, Горлівці, Дебальцеві, Луганському, Макіївці, Микитівці, Києві, Дніпропетровському, Одесі та Кам'янському, утворити при Всеукраїнському центральному виконавчому комітеті комісію в складі: тов. Войцехівського—Голова комісії, тов. Іванова (НК РСІ), тов. Косило (НККГ), тов. Макаренко (НК Постачання), тов. Легкого (РНК УСРР), тов. Гуцуляка (УДПК), тов. Блейхмана (НКФін), тов. Ісаєва (ВУРПС), тов. Худокормова (НКПраці), тов. Цуцульківського (НКЛегпром), тов. Маслова (УНПКВажпром), тов. Тодера (Харківська міськрада), тов. Бутвина (НКО)—члени комісії.

2. Для нагляду будування будинків для фахівців в містах, перелічених в арт. 1 цієї постанови, утворити при відповідних облвиконкомах, міськрадах і райвиконкомах Донбасу спеціяльні комісії з участю в них заінтересованих установ.

II.

Цю постанову видано відповідно до постанови РНК Союзу РСР з 14 квітня 1932 р. «Про організацію комісій догляду за будівництвом будинків для фахівців» (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 27, арт. 165).

Харків, 27 квітня 1932 р.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський.** Заст. Секретаря ВУЦВК **К. Горлинський.**

87. Про увільнення Полоцького О. А. від обов'язків заступника НКОсвіти УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

В зв'язку з переходом на іншу роботу увільнити т. Полоцького, Олександра Аркадієвича від обов'язків заступника Народнього комісара освіти УСРР.

Харків, 4 травня 1932 р.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський.** Заст. Секретаря ВУЦВК **К. Горлинський.**

88. Про увільнення т. Сидерського З. Й. від обов'язків заступника НКЗемсправ УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

В зв'язку з переходом на іншу роботу увільнити т. Сидерського, Зиновія Йосиповича від обов'язків заступника Народнього комісара земельних справ УСРР.

Харків, 4 травня 1932 р.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський.** Заст. секретаря ВУЦВК **К. Горлинський.**

89. Про увільнення т. Піскарьова М. П. від обов'язків заступника НКПраці УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

В зв'язку з переходом на іншу роботу увільнити Піскарьова М. П. від обов'язків заступника Народнього комісара праці УСРР.

Харків, 4 травня 1932 р.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський.** Заст. секретаря ВУЦВК **К. Горлинський.**

90. Про увільнення т. Олександрівського С. С. від обов'язків УпНКЗаксправ.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

В зв'язку з переходом на іншу роботу увільнити т. Олександрівського С. С. від обов'язків уповноваженого Народнього комісаріяту закордонних справ СРСР при уряді УСРР.

Харків, 4 травня 1932 р.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський.** Заст. секретаря ВУЦВК **К. Горлинський.**

91. Про увільнення т. Синькова К. М. від обов'язків УпНКЗв'язку.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

В зв'язку з переходом на іншу роботу увільнити т. Синькова К. М. від обов'язків Уповноваженого Народнього комісаріяту Зв'язку СРСР при уряді УСРР.

Харків, 4 травня 1932 р.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський.** Заст. секретаря ВУЦВК **К. Горлинський.**

92. Про увільнення т.т. Тараненка К. С. і Попова Н. С. від обов'язків заступників голови Держпляну УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

В зв'язку з переходом на іншу роботу увільнити т. т. Тараненка К. С. і Попова Н. С. від обов'язків заступників голови Держпляну УСРР.

Харків, 4 травня 1932 р.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський.** Заст. секретаря ВУЦВК **К. Горлинський.**

---

93. Про увільнення т.т. Чебукіна П. В. і Плиса І. І. від обов'язків заступників НКПостачання УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

В зв'язку з переходом на іншу роботу увільнити т.т. Чебукіна П. В. і Плиса І. І. від обов'язків заступників Народнього комісара постачання УСРР.

Харків, 4 травня 1932 р.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський.** Заст. секретаря ВУЦВК **К. Горлинський.**

---

94. Про увільнення т.т. Фіялківського З. С. і Яцевського І. П. від обов'язків заступників НКФінансів УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

В зв'язку з переходом на іншу роботу увільнити т.т. Фіялківського Захара Семеновича і Яцевського Івана Петровича від обов'язків заступників Народнього комісара фінансів УСРР.

Харків, 4 травня 1932 р.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський.** Заст. секретаря ВУЦВК **К. Горлинський.**

---

95. Про настановлення тов. Дорофеєва Л. П. на першого заступника УпНКЗв'язку.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

Настановити тов. Дорофеєва, Леоніда Павловича на першого заступника Уповноваженого Народнього комісаріяту зв'язку СРСР при уряді УСРР.

Харків, 4 травня 1932 р.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський.** Заст. секретаря ВУЦВК **К. Горлинський.**

Видає НКЮ **Видавництво Радянське будівництво та право при ВУЦВК**

Укрголовліт 95 ж/б. Тир. 13.500 Зам. № 1863

НКЛП—УСРР УПО. Газ.-журн. ф-ка ім. В. Блакитного. Здано 15/IV підписано 19/

34
З-41

ЗБІРНИК
ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 11-12 **29 травня 1932 р.** **№ 11-12**

ЗМІСТ

Постанови ВУЦВК і РНК УСРР

96. Про утворення обласних органів державного арбітражу.
97. Про зміну Поправно-трудового кодексу УСРР.
98. Про надання ударникам пільг і переваг.

Постанова президії ВУЦВК

99. Про настановлення тов. Косила І. П. на першого заступника НК Комгоспу.

Постанови РНК УСРР

100. Про організацію масового робітничого відпочинку в УСРР на 1932 рік.
101. Про порядок проведення сільськогосподарського податку 1932 р. на території УСРР.

УСРР Київський Обласний Історичний Архів Бібліотека
39336

ПОСТАНОВИ ВУЦВК і РНК УСРР

96. Про утворення обласних органів державного арбітражу.

У зв'язку з утворенням областей на території Української соціялістичної радянської республіки Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Утворити державний арбітраж при обласних виконавчих (організаційних) комітетах, у складі державних арбітрів, що їх персонально настановлюють обласні виконавчі (організаційні) комітети.

2. Міжрайонові органи державного арбітражу в містах Харкові, Києві, Одесі й Дніпропетровському зліквідувати.

Район діяльности міжрайонового органу державного арбітражу в м. Сталіному встановити на території підпорядкованих безпосередньо центрові

міст—Луганського, Макіївки, Марюполя, Сталіного, Артемівська, Ворошилівського, Горлівки, Кадіївки, Костянтинівки, Рикова районів—Гришинського, Краматорського, Краснолуцького, Лисичанського, Ровеньківського, Сорокинського й Чистяківського.

3. Наглядати за діяльністю обласних органів державного арбітражу покладається на обласні виконавчі (організаційні) комітети. Нагляд за діяльністю міжрайонового органу держарбітражу в м. Сталіному здійснює Рада народніх комісарів УСРР через Головного державного арбітра при РНК УСРР.

4. Справи, що є на розгляді ліквідованих міжрайонових органів держарбітражу, передати до відповідного державного арбітражу при обласних виконавчих (організаційних) комітетах.

II.

5. Цю постанову видано на зміну постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 5 червня 1931 р. «Про державний арбітраж в УСРР» (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 21, арт. 168).

Харків, 20 травня 1932 року.

Вик. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету—**Ю. Войцехівський.**

Заступник Голови Ради народніх комісарів УСРР—**Сухомлин.**

За секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету—**О. Пілацька.**

97. Про зміну Поправно-трудового кодексу УСРР.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили зробити в Поправно-трудовому кодексі УСРР (Зб. уз. УСРР 1928 р. № 7 ,арт. 76) такі зміни:

1. Артикули 185, 186 і 188—скасувати.

2. Арт. 187 ухвалити в такій редакції:

«187. Особам з трудящих, що відбувають примусові роботи за вироком суду або за постановою адміністравних органів, виплачують відповідний заробіток, вивертаючи з нього найбільш 50% до фонду місцевого бюра примусових робіт. Ці вивертання із заробітку осіб, що відбувають примусові роботи в місці своєї роботи, або служби з наймів, не мають перевищувати 25% заробітньої платні.

Правила про вивертання певного відсотку із заробітку осіб, що відбувають примусові роботи, встановлюється в інструкції Народнього комісаріяту юстиції УСРР, взявши до уваги родинний й майновий стан цих осіб».

3. До арт. 190 додати увагу такої редакції:

«УВАГА. Призначати колгоспників на примусові роботи в колгоспі, що його членами вони є, не дозволяється».

4. В арт. 190 Поправно-трудового кодексу УСРР виключити покликання на арт. арт. 185 і 186 цього Кодексу, і в арт. 194—виключити покликання на арт. 185 цього Кодексу.

Харків, 20 травня 1932 р.

Вик. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету—**Ю. Войцехівський.**

Голова Ради народніх комісарів УСРР—**Чубар.**

За Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету—**О. Пілацька.**

98. Про надання ударникам пільг і переваг.

У героїчній боротьбі за будівництво соціялізму трудящі радянської країни, перемагаючи опір клясового ворога, показують нечувані в історії зразки соціялістичної праці. У перших лавах будівників соціялізму йдуть загони ударників—організаторів та активних учасників соціялістичного змагання та інших форм соціялістичної праці.

Щоб забезпечити цим передовим бійцям соціялістичного наступу найкращі умови до виконання ними своїх ударних зобов'язань та вияву творчої ініціятиви і щоб допомагати дальшому залученню всіх трудящих до ударництва і соціялістичного змагання, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР визнають за потрібне надати ударникам усіх галузів народнього господарства й соціяльно-культурного будівництва переважне перед іншими трудящими право на задоволення матеріяльно-побутових і культурно-освітніх потреб і постановляють:

1. Зобов'язати народні комісаріяти, обласні і районові виконавчі комітети, місцеві ради, державні установи й підприємства, а також, відповідно, кооперативні й громадські організації:

а) розподіляючи й даючи житлову площу, що є в розпорядженні місцевих рад, житлово-орендних кооперативів, установ, організацій і підприємств задовольняти насамперед житлові потреби ударників;

б) постачаючи продукти широкого споживання й промисловий крам, задовольняти ударників у першу чергу, збільшеним розміром і речами лінної якости;

в) приймаючи до всіх шкіл ФЗУ, робітфаків, технікумів, ВИШ та ВТИШів давати переваги всередині відповідних категорій ударникам і їхнім дітям;

г) провадячи санітарно-оздоровні й профілактичні заходи, зокрема посилаючи на курорти, санаторії і будинки відпочинку, а так само до дитячих дошкільних та оздоровних установ, давати переваги ударникам і членам їхніх родин, що є на їхньому утриманні;

д) просуваючи на кваліфікованішу роботу й висуваючи на посади порядком соціялістичного сумісництва, давати перевагу ударникам;

е) забезпечувати ударників переважним порядком всіма засобами культурного обслуговування, як-от: театрами, кіно, бібліотеками, радіо- апаратурою, спортивними речами тощо.

2. Зобов'язати Народній комісаріят праці УСРР, порозумівшись з відповідними урядництвами та Всеукраїнською радою професійних спілок, видати протягом місяця інструкцію про прикладання цієї постанови.

Харків, 20 травня 1932 р.

Вик. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Ю. Войцехівський.**

Голова Ради народніх комісарів УСРР—**Чубар.**

За Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **О. Пілацька.**

ПОСТАНОВА ПРЕЗИДІЇ ВУЦВК

99. Про настановлення тов. Косила І. П. на першого заступника НК Комгоспу.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

настановити тов. Косила І. П. на першого заступника Народнього комісара комунального господарства УСРР.

Харків, 20 травня 1932 р.

Вик. об. Голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **Ю. Войцехівський.**

За Секретаря Всеукраїнського центрального виконавчого комітету **О. Пілацька.**

ПОСТАНОВИ РНК УСРР

100. Про організацію масового робітничого відпочинку в УСРР на 1932 рік.

Величезні досягнення, що їх здобула країна рад в боротьбі за виконання першого п'ятирічного пляну соціялістичного будівництва, є наслідок все більшого зростання революційної активности найширших трудящих мас й застосування соціялістичних метод праці — соцзмагання та вдарництва.

Наслідком цих успіхів стає можливим, поряд піднесення матеріяльного рівня трудящих мас, піднести на вищий рівень соціяльно-культурне

обслуговування трудящих, у тому числі й організацію робітничого відпочинку.

Зважаючи на надто важливу ролю, що відограє правильна побудова здорового й раціонального робітничого відпочинку в справі збереження робітничої сили, підвищення продуктивности праці й успішного виконання завдань соціялістичного будівництва, Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Перебудувати форми організації робітничого відпочинку в напрямку утворення справді масового робітничого відпочинку, максимально використовуючи для цього всі місцеві природні можливості, підносячи на належну височінь політосвітню, культурно-виховну та оздоровчу роботу по установах масового робітничого відпочинку.

2. За основні форми дальшого розвитку масового робітничого відпочинку на Україні вважати такі:

а) парки культури та відпочинку та парки санітарної та фізичної культури;

б) позаміські бази масового відпочинку;

в) міські бази масового відпочинку;

г) туристські та екскурсійні бази;

д) колонії та табори молоді й піонерів;

е) будинки відпочинку для відпускників;

ж) будинки відпочинку вихідного дня;

з) плавучі будинки відпочинку та маршрутні туристські бази.

3. Схвалюючи поданий від НКОЗ УСРР, відповідно до наведеного, план організації масового робітничого відпочинку в 1932 р., Рада народніх комісарів УСРР зобов'язує:

а) Міськради Харкова, Сталіного, Луганського, Дніпропетровського, Запоріжжя, Кам'янського, Києва та Одеси організувати по цих містах парки культури та відпочинку загальною сумою видатків на впорядкування й доброустрій цих парків, як мінімум 570 тис. крб.

б) НКОЗ УСРР організувати: на курортах Одеси, Слов'янського, Києва, Бердянського парки санітарної та фізичної культури; на курортах Одеси й Слав'янського будинки відпочинку вихідного дня на 600 ліжок; на курортах Миргороду, Слав'янського, Бердянського та Одеси туристські бази на 125 ліжок, забезпечивши всі ці заходи потрібними коштами в розмірі 490 тис. карб.

в) НКПраці УСРР організувати: в Червоних Горах — парк санітарної та фізичної культури; в Луганському, Кадіївці, Рикові, Горлівці, Макіївці, Сталіному та Ровеньках нові будинки відпочинку вихідного дня на 1100 ліжок, в Соснівці туристську базу на 25 ліжок, довести мережу будинків відпочинку звичайного типу до 20.000 ліжок; утворити 8 колоній робітничої молоді з річною перепускною здатністю 19320 чол., і довести кількість ліжок в таборах юних піонерів до 200 з річною перепускною здатністю на 2800 піонерів. Крім того НКПраці повинен організувати

разом з Укртуре: 15 палаточних туристських таборів на 2640 ліжок по різних місцях України, один плавучий будинок відпочинку на 200 ліжок —в Києві, дві плавучих маршрутних туристських бази на 300 чол. між Києвом і Дніпропетровським та між Запоріжжям і Одесою. Щоб забезпечити всі ці заходи коштами НКПраці має виділити в 1932 році 20.321,5 т. карб.

г) ЦК УЧХ організувати в Артемівському, Краматорському, Луганському, Сталіному та Вінниці бази відпочинку вихідного дня на 1500 ліжок виділивши на цю потребу 500 тис. крб.

д) Укртуре організувати по різних місцях УСРР 29 нових туристських баз, що складатиме з тими базами, що вже існують—48 туристських баз з загальною кількістю 4060 ліжок, забезпечуючи всі ці заходи потрібними коштами в розмірі 1.796,3 тис. карб.

е) Взяти до відому, що лінією ВУРПС здійснюється додаткова система заходів, спрямованих на організацію відпочинку членів профспілок.

4. Запропонувати НКОЗ, НКПраці, ВРФК, ВУКС, НКПостачання, УЧХ та іншим зацікавленим установам і організаціям вжити термінових заходів, щоб забезпечити реалізацію пляну організації масового робітничого відпочинку на Україні на 1932 р.

5. Запропонувати УпНКВоду забезпечити організацію плавучих установ відпочинку відповідними суднами.

6. Запропонувати НКОЗ'у, погодивши з НКПраці та іншими установами й організаціями, опрацювати до 1 червня устави про всі перелічені в арт. 2 цієї постанови форми робітничого відпочинку.

7. Обласним організаційним комітетам, АМСРР, районовим виконавчим комітетам і міським радам Донбасу забезпечити всебічну допомогу в справі організації масового робітничого відпочинку, використовуючи, зокрема, для цього парки й садки, зелені масиви, береги річок і ставків, максимально розвиваючи нові зелені масиви так в містах, як і поза ними.

8. Щоб упорядкувати справу побудови та використання установ масового робітничого відпочинку, доручити НКЗдоров'я, НККомгоспові, НКПраці, НКФ разом з ВУРПС проробити питання про утворення при міських радах великих промислових центрів управи масового культурного робітничого відпочинку на засадах госпрозрахунку.

9. Зобов'язати міськради великих міст та промислових центрів, насамперед Харкова, Києва, Дніпропетровського, Сталіного, Луганського, Запоріжжя та Одеси до 1 червня 1932 року виявити ввесь дачний фонд цих міст та остаточно проробити план використання цього фонду для відпочинку робітників з родинами, притягаючи до цієї роботи місцеві органи комунального господарства, охорони здоров'я й праці та профспілкові організації.

НККомгоспові простежити і взяти на облік весь виявлений міськрадами дачний фонд для дальшого планового розвинення дачної справи.

10. НКПраці, розгортаючи нові будинки відпочинку звичайного типу для тарифних відпусток, а також будинки відпочинку вихідного дня, при-

стосувати не менш 25% ліжок для відпочинку робітниць з дітьми, влаштовуючи при цих будинках відповідні оздоровчі установи для дітей (ясла, фізкультурні майданчики, дитсадки тощо).

11. Доручити обласним організаційним комітетам, райвиконкомам та міськрадам Донбасу закріпити земельні, лісові та паркові фонди за відповідними санаторно-курортними установами та об'єктами масового робітничого відпочинку.

12. Влаштування по всіх парках культури та відпочинку культосвітніх політвиховних, фізкультурних та інш. закладів — покласти на відповідні міські ради за участи профорганізацій, місцевих філій ВРФК, добровільних товариств, громадськости тощо.

13. Зобов'язати НКЗдоровя УСРР неухильно стежити за виконанням цієї постанови та забезпечити всі установи робітничого відпочинку пильним сандоглядом і потрібним медсанперсоналом.

Харків, 14 травня 1932 року.

Голова Ради народніх комісарів УСРР **В. Чубар.**

Керівничий справ Ради народніх комісарів УСРР **Легкий.**

---

101. Про порядок проведення сільськогосподарського податку 1932 року на території УСРР.

На розвиток постанови Центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів Союзу РСР з 4 травня 1932 р. «Устава про сільськогосподарський податок» («Известия ЦИК СССР и ВЦИК» з 6 травня 1932 р. № 124) встановити нижченаведений порядок проведення на території УСРР сільськогосподарського податку 1932 року.

I.

А. Оподаткування колгоспів.

1. Колективні господарства (сільськогосподарські комуни, артілі і товариства спільного обробітку землі) оподатковувати сільськогосподарським податком з їхнього гуртового прибутку, визначеного на підставі річного звіту колгоспу за оподатковуваний рік.

До оподаткування сільськогосподарським податком залучити гуртові прибутки колгоспів, виключивши з них:

1) відрахування до фондів: а) неподільного, б) готування кадрів, в) премію вання та г) культфонду; 2) всі знижки за пільгами, встановленими в уставі про сільсько-господарських податок на 1932 рік; 3) всі добутки від рибальства, що їх оподатковується єдиною рибальською оплатою, і 4) всі виробничі витрати на нехліборобські прибутки колгоспів.

2. Оподатковуючи засіви м'яти, інші лікорослини та плянтації хмелю, добутковість кожного гектара під цими культурами дорівнювати до прибутковости гектара зернових культур в тому ж колгоспі.

3. Звільнити від оподаткування сільськогосподарським податком засіви рижу та льону-довгунця в колгоспах на всій території УСРР.

4. Щоб сприяти організації колгоспів колишніми червоноармійцями та червоними партизанами,—звільнити від сплати сільськогосподарського податку сільсько-господарські комуни та артілі, що їх організували особи, звільнені з кадрів Робітничо-селянської Червоної армії в довготермінову відпустку, запас, або зовсім від служби, а також червоні партизани, за умов:

а) якщо комуну або артіль організували колишні червонормійці протягом першого року після звільнення їх з Червоної армі.

б) якщо колишні червоноармійці та червоні партизани складають у колгоспі не менш, як половину загального числа працівників чоловіків—членів комуни чи артілі.

5. Встановити для колгоспів, розташованих на території АМСРР такі ставки сільськогосподарського податку:

а) для с.-г. комун та артілів — 3,0 коп. з кожного карбованця оподаткованого прибутку.

б) для товариств спільного обробітку землі—5,0 коп. з кожного карбованця оподаткованого прибутку.

6. Для решти колгоспів на території УСРР ставки сільськогосподарського податку встановлюється:

а) для с.-г. комун та артілей—3,5 коп. з кожного карбованця оподаткованого прибутку.

б) для товариств спільного обробітку земл—5,0 коп. з кожного карбованця оподаткованого прибутку.

Надати Київському і Вінницькому обласним організаційним комітетам право зменшувати ставку податку для сільськогосподарських комун та артілів до 3 коп. з кожного карбованця гуртового прибутку для окремих районів, де колгоспи ще не досить зміцнилися.

7. Встановити для колгоспів на території УСРР такі терміни оплати сільськогосподарського податку:

I—1 листопада 1932 р. — 50% податку.

II—15 грудня 1932 р. — 50% податку.

Б. Оподаткування неусуспільнених частин господарств колгоспників та трудових господарств одноосібників.

8. Добуток від рільництва на всій території УСРР вираховувати з усієї площі орної землі, що є в господарстві.

9. Залишити на 1932 рік застосовуваний останніми роками на території УСРР порядок оподаткування сільськогосподарським податком садибні землі, не виключаючи: тієї частини, що є під дворами та будівлями.

10. Господарства, що не мають ріллі та сіножатів, по окремих селах дозволяється не оподатковувати сільськогосподарським податком, а притягати їх до сплати ренти та прибуткового податку.

Перелік таких сіл встановлюють міські ради та районові виконавчі комітети.

11. Встановити для АМСРР, окремих областей, а також міських рад і районів, безпосередньо підпорядкованих центрові, зазначені в доданій таблиці пересічні норми добутковости рільництва, луківництва, великої та дрібної худоби, а також спеціяльних галузів сільського господарства (додаток).

Виходити з зазначених норм Рада народніх комісарів АМСРР та обласні організаційні комітети встановлюють норми прибутковости для районів, що входять до складу АМСРР та окремих областей з тим, щоб сума оподаткованого прибутку від кожної галузі сільського господарства, що її обчислено за встановленими АМСРР чи даної області пересічними нормами, по даній території з цілому, залишилася без змін.

12. Міськради та районові виконавчі комітети мають право змінювати встановлені для них норми по окремих селах, де є гострі відхилення економічних умов. При цьому в кожному районі або території міської ради повинна лишитися без зміни загальна сума оподаткованого прибутку від кожної галузі сільського господарства, що її визначено за встановленими для даного району або міста пересічними нормами.

13. Надати Раді народніх комісарів АМСРР, обласним організаційним комітетам, а також міськрадам та районовим виконавчим комітетам, безпосередньо підпорядкованим центрові, право встановлювати різні норми прибутковости для різних видів сіножатів (заливних, незаливних), городів (поливних та неполивних) баштанів та садів.

14. Надати Раді народніх комісарів АМСРР, обласним організаційним комітетам, а також міськрадам та районовим виконавчим комітетам, безпосередньо підпорядкованим центрові, право встановлювати норми прибутковости по тих спеціяльних галузях, що для них не встановлено норм за цією постановою.

15. Звільнити від оподаткування прибутки від бджільництва, птахівництва, кролівництва, шовківництва та мисливства, а також земельні площі під шовківничними насадженнями по всій території УСРР в усіх категоріях господарств.

16. Звільнити від оподаткування сільськогосподарським податком у колгоспах, господарствах колгоспників та трудових одноосібних господарствах площі під засівами культурних запашних (этеромаслинуватих) рослин, як от: майорану, кмину, ганусу, шеншелю, шалвії мускатної тощо—від часу засіву до закінчення 5 років, як знімуть перший врожай. Перелік запашних (етеромаслинуватих) рослин, що до них застосовується зазначену пільгу, встановлюють Рада народніх комісарів АМСРР і обласні організаційні комітети.

17. Звільнити від оподаткування сільськогосподарським податком 1932 р., крім заробітків, звільнених уставою про сільськогосподарський податок на 1932 р., також прибутки, що їх одержали колгоспи, колгоспники і спеціяльно організовані артілі одноосібників від перевозу збіжжя та фуражу з глибинних пунктів до залізничних та водяних шляхів; за роботу — навантажування й розвантажування збіжжя та фуражу на залізницях, пристанях і в портах, а також за роботу—вивозу лісу для державних лісозаготувачів і вивозу будівельних матеріялів для шляхового будівництва в районах великого шляхового будівництва, перелік яких встановлюють Рада народніх комісарів АМСРР і обласні організаційні комітети.

18. Розмір притягнення до оподаткування кустарних та рємісничих заробітків без найманих робітників встановлюють Рада народніх комісарів АМСРР, обласні організаційні комітети, а також міські ради й районові виконавчі комітети, підпорядковані безпосередньо центрові, але цей розмір не може бути менший за 40% та вищий за 60% визначеного прибутку від цих заробітків.

19. Надаючи знижки з сільськогосподарського податку господарствам, що мають у своєму складі непрацездатних, залічувати до числа непрацездатних: чоловіків—віком молодших за 16 років та старших за 60 років, жінок—віком молодших за 16 років та старших за 55 років.

20. Доручити Раді народніх комісарів АМСРР та обласним організаційним комітетам встановити по окремих районах терміни сплати сільськогосподарського податку для господарств колгоспників і одноосібних трудових господарств.

Встановлюючи ці терміни, Рада народніх комісарів АМСРР та обласні організаційні комітети повинні забезпечити надходження по АМСРР та області в цілому сум сільгоспподатку в терміни, встановлені для УСРР уставою про сільськогосподарський податок на 1932 рік.

Для міських рад і районів, безпосередньо підпорядкованих центрові, встановити:

I термін — 15 вересня 1932 року 50% окладу податку;
II термін — 15 листопада 1932 року 50% окладу податку.

В. Оподаткування куркульських господарств.

21. Всі куркульські господарства оподатковувати з їхньої справжньої прибутковости індивідуальним порядком, а не за нормами.

Для оподаткування індивідуальним порядком куркульських господарств сільськогосподарським податком встановити такі ознаки цих господарств:

1) коли господарство систематично вживає найману працю для сільськогосподарських робіт або в кустарних промислах та підприємствах, якщо за виборчим законодавством уживання найманої праці спричиняється до позбавлення права обирати до рад;

2) коли в господарстві є млин, олійня, куподерня, шеретівка, вовночесальня, шаповальня, терковий заклад, сушарня для картоплі, плодів або городини, чи інше промислове підприємство, якщо в цьому підприємстві вживається механічного двигуна, використовується силу вітру або води, а також керат;

3) коли господарство має промислове підприємство, з допомогою якого експлуатує навколишню людність, даючи роботу додому, або здає підприємство в оренду;

4) коли господарство систематично здає в найми складні сільськогосподарські машини з механічними двигунами або кератом, чи виконує за плату роботу цими машинами для інших господарств;

5) коли господарство орендує землю на умовах, визнаних районовою податковою комісією за кабальні для наймачів;

6) коли господарство орендує для торгівлі й промислової експлуатації сад, виноградник тощо;

7) якщо члени господарства займаються торгівлею, скуповуванням та перепродажем, лихварством або мають інші нетрудові прибутки.

Рада народніх комісарів АМСРР, обласні організаційні комітети, а також міські ради та районові виконавчі комітети, безпосередньо підпорядковані центрові, мають право доповнювати цей перелік ознак, стосовно до місцевих умов.

22. Запропонувати Раді народніх комісарів АМСРР, обласним організаційним комітетам, а також районовим виконавчим комітетам та міським радам, підпорядкованим безпосередньо центрові, встановити пильний нагляд за тим, щоб не припускати оподаткування індивідуальним порядком середняцьких господарств. Для цього встановлені Радою народніх комісарів УСРР, Радою народніх комісарів АМСРР та обласними організаційними комітетами ознаки, прикладати не механічно, а враховувати загальний стан господарства та ролю зазначених ознак, як способів експлуатації навколишньої людности та нагромадження нетрудових прибутків.

За оподаткування сільськогосподарським податком індивідуальним порядком середняцьких господарств притягати винних до суворої адміністративної або судової відповідальности.

23. Встановити термін сплати сільськогосподарського податку для господарств, оподаткованих індивідуальним поряком 15 серпня 1932 року.

Г. Органи проведення сільгоспподатку.

24. При Раді народніх комісарів АМСРР та обласних організаційних комітетах утворюється комісії сільськогосподарського податку в складі:

а) Голови, якого призначає Рада народніх комісарів АМСРР або обласний організаційний комітет; б) по одному представникові з відповідних фінансових, земельних, планових органів, народньогосподарського обліку, а також профспілкових об'єднань, промкооперації, колгоспного об'єднання та відповідного комітету незаможних селян.

25. На зазначені в попередньому артикулі комісії покладається попередній розгляд та подання відповідних проектів постанови Ради народніх

комісарів АМСРР та обласних організаційних комітетів, за належністю, з питань: а) встановлення норм прибутковости окремих джерел прибутку, б) притягнення до оподаткування прибутків від спеціяльних галузів, для яких не встановлено норм прибутковости цією постановою, в) доповнення, ознак куркульських господарств, г) оподаткування господарств, що мають сільське господарство у міській смузі, д) встановлення відсотку притягнення до оподаткування прибутків від кустарних та ремісничих заробітків, е) встановлення термінів сплати податку.

26. Проведення сільськогосподарського податку в сільських місцевостях покладається на сільські та селищні ради й на районові виконавчі комітети та міські ради в містах, де людність оподатковується сільськогосподарським податком.

Міські ра[illegible], районові виконавчі комітети, селищні та сільські ради відповідають за правильність проведення сільськогосподарського податку.

27. На міські ради та районові виконавчі комітети покладається:

а) видавати постанову про порядок проведення сільськогосподарського податку на території району;

б) керувати та наглядати за 1) обліком об'єктів та джерел прибутків, 2) визначенням розмірів прибутків, 3) складенням списків маломіцних господарств, господарств, що продають продукти на приватному ринкові, та господарств, що їх оподатковується індивідуальним порядком, 4) наданням пільг, 5) вираховуванням та збиранням сільськогосподарського податку, 6) поданням встановленої звітности щодо податку та запровадження податкового рахівництва;

в) інструктувати правління колгоспів щодо вирахування податку, наглядати як визначають вони прибуток та вираховують сільськогосподарський податок й перевіряти чи правильно вираховують вони попереднъо і остаточно податок;

г) накладати штрафи за несвоєчасне подання та за дання неправильних відомостей, потрібних для вирахування податку з колгоспів.

28. На сільські та селищні ради покладається:

а) провадити облік об'єктів та джерел добутку;

б) затверджувати: 1) розміри нехліборобських добутків у господарствах колгоспників та одноосібників; 2) списки малосилих господарств, що їх цілком або частково належить звільнити від податку; 3) списки господарств, в яких оподатковується добутки від продажу сільськогосподарських продуктів на приватному ринкові та розміри цих добутків; 4) списки куркульських господарств, що їх належить оподаткувати індивідуальним порядком, та розміри цих прибутків;

в) вираховувати розміри оподатковуваного добутку по трудових одноосібних господарствах і неусуспільненій частині господарств членів колгоспів;

г) вираховувати сільськогосподарський податок, заповнювати та вручати окладні листи на одноосібні господарства та господарства членів колгоспів;

д) приймати виплати сільськогосподарського податку та переказувати їх встановленим порядком до кредитових установ;

е) складати акти у випадках стихійного лиха;

ж) повертати та зараховувати переплати податку;

з) запроваджувати податкове діловодство, рахівництво та звітність з податку;

і) накладати штрафи за приховання об'єктів обліку та джерел добутку,

и) застосовувати примусові заходи стягання порядком, передбаченим уставою про стягнення податків.

29. При районових виконавчих комітетах утворюється районові податкові комісії сільськогосподарського податку під головуванням голови районового виконавчого комітету або його заступника, у складі представників: районового фінансового відділу, земельного відділу, об'єднання колгоспів, профспілкової організації, представника колгоспу та двох представників селян, платників сільськогосподарського податку, одного — вибраного від районового комітету незаможних селян і другого—від відповідного сільського комітету незаможних селян.

30. На районові податкові комісії покладається:

а) заздалегідь розглядати проєкт постанови райвиконкому про порядок проведення сільськогосподарського податку на території району;

б) звільняти від оподаткування малосилі колгоспи;

в) розглядати й остаточно затверджувати: 1) списки малосилих господарств колгоспників та трудових господарств одноосібників, що їх звільняється від сільськогосподарського податку, 2) списки одноосібних господарств, що продають сільськогосподарську продукцію на приватному ринкові, та розміри їхніх прибутків від цього продажу, 3) списки куркульських господарств, що їх оподатковується індивідуальним порядком, і визначити розміри їхніх прибутків;

г) затверджувати підсумки обліку об'єктів та джерел прибутків по кожній раді, що входить до району;

д) розглядати й розв'язувати скарги господарств, членів колгоспів та одноосібних господарств на постанови сільських податкових комісій, а також скарги та прохання колгоспів.

31. По всіх сільських та селищних радах утворюється сільські й селищні податкові комісії за головуванням голови відповідної ради, в складі членів: двох членів фінансово-бюджетної секції сільської або селищної ради, представника комітету незаможних селян, представника колгоспу, уповноваженого статистика при сільській раді та представника від платників, що його обирають загальні збори виборців.

32. На сільські і селищні податкові комісії покладається:

а) складати списки малосилих господарств, що їх звільняється від сільськогосподарського податку;

б) визначати прибутки від нехліборобських заробітків членів колгоспів та одноосібних господарств;

в) складати списки господарств, у яких оподатковується прибутки від продажу сільськогосподарських продуктів на приватному ринкові, і визначати розміри цих прибутків;

г) виявляти куркульські господарства, що підлягають оподаткуванню індивідуальним порядком, та визначати розміри їхніх прибутків;

д) розглядати скарги господарств членів колгоспів та одноосібних господарств і подавати до районових податкових комісій висновки по скаргах на постанови сільської та селищної податкової комісії.

Списки малосилих господарств, списки господарств, що продають сільськогосподарські продукти на приватному ринкові, та списки куркульських господарств, оподаткованих індивідуальним порядком, треба ретельно обговорити та перевірити на зборах бідноти, колгоспного активу та активістів-середняків.

33. У тих міських селищах, де проводять оподаткування сільськогосподарським податком, при міських радах організується комісії сільськогосподарського податку, за головуванням керівника фінансової секції міської ради, у складі членів—представників: фінансової секції, органу комунального господарства, профспілкової організації, колгоспу та представника від платників за призначенням міської ради.

34. На міські комісії сільськогосподарського податку покладається обов'язки, передбачені цією постановою для сільських податкових комісій.

35. Надати міським, сільським та селищним радам також право накладати на окремі господарства штраф розміром найбільш 10 крб. за зламання постанов про порядок проведення сільськогосподарського податку, що їх видають на розвиток цієї постанови Рада народніх комісарів АМСРР, обласні організаційні комітети, міські ради та районові виконавчі комітети, а також за неприбуття на облік та за дання платниками неправильних відомостей про об'єкти, що не підлягають оподаткуванню сільськогосподарським податком, але підлягають облікові.

36. Рада народніх комісарів АМСРР, обласні організаційні комітети, а також міськради й районові виконавчі комітети, підпорядковані центрові, повинні видати свої постанови про порядок проведення сільськогосподарського податку на 1932 р. до 20 травня 1932 року.

37. Доручити Народньому комісаріятові фінансів УСРР видати на розвиток цієї постанови директивні вказівки про порядок проведення сільськогосподарського податку на 1932 рік.

II.

З виданням цієї постанови скасувати: постанову Ради народніх комісарів УСРР з 14 квітня 1931 р. «Про порядок проведення на території

УСРР єдиного сільськогосподарського податку в 1931 році» (Зб. зак. УСРР 1931 р., № 14, арт. 129) та додаток до постанови РНК УСРР з 14 квітня 1931 р. з 20 травня 1931 р. (Зб. зак. УСРР 1931 р., № 17, арт. 151).

Харків, 16 травня 1932 року.

Заст. Голови Ради народніх комісарів УСРР **К. Сухомлин.**

Заст. Керівничого справ Ради народніх комісарів УСРР **Блеєр.**

ДОДАТОК № 1

ТАБЛИЦЯ

норм добутковости окремих галузів сільського господарства по АМСРР, областях УСРР, а також міськрадах і районах Донбасу на 1932 рік.

(карбованцями)

Назва територіяльних одиниць	Добутковість гектара землі						Добутковість голови худоби				
	Ріллі	Сіножаті	Городу та баштана	Виноградника	Садка	Засів тютюну	Коня	Великої рогатої худоби крім волів	Вола	Вівці та кози
1. АМСРР	30	30	180	300	250	150	26	22	20	2,60
Області										
2. Харківська	50	32	300	—	360	320	30	26	24	2,60
3. Київська	49	32	300	400	360	320	28	22	20	1,80
4. Вінницька	50	30	385	350	320	2:0	28	22	20	1,80
5. Дніпропетровська	33	27	300	475	360	300	30	26	24	2,60
6. Одеська	31	27	300	475	360	300	30	26	24	2,60
Міськради та райони Донбасу										
7. Артемівська м-рада	40	30	320	—	360	—	30	26	24	2,60
8. Ворошилівська м-рада	38	30	320	475	360	—	30	26	24	2,60
9. Горлівська м-рада	38	30	320	—	360	—	30	26	24	2,60
10. Гришинський район	36	30	280	—	360	—	30	26	24	2,60
11. Калінівська м-рада	38	30	320	475	360	—	30	26	24	2,60
12. Костянтинівська м-рада	38	30	300	—	360	—	30	26	24	2,60
13. Краматорський район	38	30	280	—	360	—	30	26	24	2,60
14. Краснолуцький „	36	28	300	475	360	—	30	26	24	2,60
15. Лисичанський „	38	30	300	—	360	—	30	26	24	2,60
16. Луганська м-рада	38	30	360	475	360	—	30	26	24	2,60
17. Макіївська м-рада	38	30	320	—	360	—	30	26	24	2,60
18. Маріупільська м-рада	30	30	360	500	360	—	30	26	24	2,60
19. Рівенківський район	36	28	320	475	360	—	30	26	24	2,60
20. Риківська м-рада	40	30	320	—	360	—	30	26	24	2,60
21. Сорокінський район	42	30	320	475	360	—	30	26	24	2,60
22. Сталінська м-рада.	36	28	320	—	360	—	30	26	24	2,60
23. Чистяківський район	36	28	320	—	360	—	30	26	24	2,60

Видає НКЮ. Видавництво «Радянське будівництво та право» при ВУЦВК.

Укрліт 95-жб. Зам. № 2025—15000

НКЛП—УСРР. УПО. Газетно-журнальна фабрика ім. В. Блакитного.

34
3-41

ЗБІРНИК
ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ
РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 13 17 червня 1932 р. № 13

ЗМІСТ

Постанова ВУЦВК і РНК УСРР

102. Про зміни в законодавстві УСРР у зв'язку з постановами: РНК Союзу ССР і ЦК ВКП(б) з 6 травня 1932 р. «Про план хлібозаготівель з врожаю 1932 р. і розвиток колгоспної торгівлі хлібом», з 10 травня 1932 р. «Про плян скотозаготівель і про м'ясну торгівлю колгоспників і одноосібних трудящих селян» та ЦВК і РНК РСР з 20 травня 1932 р. «Про порядок провадження торгівлі колгоспів, колгоспників і трудящих одноосібних селян та про зменшення податків на торгівлю сільськогосподарськими продуктами».

Постанова РНК УСРР

103. Про планування оздоровчих заходів та нагляд за здійсненням їх.

Постанови НКЮ УСРР

104. Про порядок пенсійного забезпечення викладачів робітничих факультетів у випадках утрати працездатности—інвалідности раніш 65-літнього віку.

105. Про визнання за обласними філіями товариства Червоного Хреста прав юридичної особи.

Постанова НКЮ УСРР і Всеукраїнської контори держбанку.

106. Про доповнення постанови НКЮ УСРР і Всеукраїнської контори Держбанку СРСР «Про видання судових наказів на справляння залеглостей (прострочених платежів) з короткотермінових позик, що їх видав Держбанк організаціям усуспільненого сектору». (Додаток).

Інструкція державного інспектора будівництва при державній пляновій комісії УСРР

107. Про заходи до здешевлення і раціоналізації будівництва.

ПОСТАНОВА ВУЦВК І РНК УСРР

102. Про зміни в законодавстві УСРР у зв'язку з постановами: РНК Союзу РСР і ЦК ВКП(б) з 6 травня 1932 р. «Про плян хлібозаготівель з врожаю 1932 року і розвиток колгоспної торгівлі хлібом», з 10 травня 1932 р. «Про плян скотозаготівель і про м'ясну торгівлю колгоспників і одноосібних трудящих селян» та ЦВК і РНК Союзу РСР з 20 травня 1932 р. «Про порядок провадження торгівлі колгоспів, колгоспників і трудящих одноосібних селян та про зменшення податків на торгівлю сільськогосподарськими продуктами».

Виходячи з постанов РНК Союзу і ЦК ВКП(б) з 6 травня 1932 року «Про плани хлібозаготівель з врожаю 1932 року і розвиток колгоспної торгівлі хлібом», з 10 травня 1932 року «Про плян скотозаготівель і про м'ясну торгівлю колгоспників і одноосібних трудящих селян» та ЦВК і РНК Союзу РСР з 20 травня 1932 року «Про порядок провадження торгівлі колгоспів, колгоспників і трудящих одноосібних селян та про зменшення податків на торгівлю сільськогосподарськими продуктами», а також ураховуючи потребу максимально посилити товарообіг с.-г. продуктів і скасувати обмеження для колгоспів, колгоспників і одноосібних трудящих селян в галузі торгівлі с. г. продуктами та запровадити в законах УСРР зміни, що випливають з цього, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л и:

I.

Зробити нижченаведені зміни й доповнення в законодавстві УСРР:

1. До «Устави про місцеві фінанси УСРР» (Зб. зак. УСРР 1932 року № 4, арт. 23) додати арт. 17^1 такої редакції:

«17^1. Розмір разової оплати з торгівлі колгоспів, колгоспників і одноосібних трудящих селян не повинен перевищувати за день торгівлі в усіх місцевостях УСРР:

за торгівлю з рук, з рундуків тощо—20 коп.,

за торгівлю з воза—1 крб.,

за продаж великої худоби—1 крб. з голови,

за продаж дрібної худоби—50 коп. з голови».

2. Арт. 19 «Устави про місцеві фінанси УСРР» (Зб. зак. УСРР 1932 р. № 4, арт. 23) ухвалити в такій редакції:

«19. Від разової оплати увільняється:

а) колгоспників і одноосібних трудящих селян, що продають з рук птицю, яйця, молоко, масло, сир,

б) осіб, що продають у рознос пошені речі свого хатнього вжитку».

3. До «Устави про місцеві фінанси АМСРР» (Зб. зак. УСРР 1932 р. № 4, арт. 23) додати арт. 18^1 такої редакції:

«18^1. Розмір разової оплати з торгівлі колгоспів, колгоспників і одноосібних трудящих селян не повинен перевищувати за день торгівлі в усіх місцевостях АМСРР:

за торгівлю з рук, з рундуків тощо—20 коп;

за торгівлю з воза—1 крб.;

за продаж великої худоби—1 крб. з голови;

за продаж дрібної худоби—50 коп. з голови».

4. Арт. 20 «Устави про місцеві фінанси АМСРР» (Зб. зак. УСРР 1932 рік, № 4, арт. 23) ухвалити в такій редакції:

«20. Від разової оплати увільняється:

а) колгоспників і одноосібних трудящих селян, що продають з рук птицю, яйця, молоко, масло, сир;

б) осіб, що продають у рознос пошені речі свого хатнього вжитку».

5. Увага до арт. 4 постанови РНК УСРР з 9 травня 1927 року «Про порядок здачі в оренду і сплату торговельних, промислових і склепових приміщень, що ними відають органи місцевого (комунального) господарства в містах і селищах міського типу» (Зб. зак. УСРР 1927 рік, № 21, арт. 100) ухвалити в такій редакції:

«У в а г а. Тарифні ставки можна диференціювати також залежно від розряду і виду торговельного або промислового підприємства через певні знижки і надвишки до встановленого тарифу. Здаючи приміщення державним органам або кооперативним організаціям для торгівлі, робиться знижку розміром від 20% до 30%, а, здаючи рундуки і крамниці колгоспам для торгівлі продуктами сільського господарства, треба робити максимальну знижку, в усякому разі не менш як 30%.

6. Арт. 7 і увагу до нього зазначеної постанови РНК УСРР з 9 травня 1927 р. ухвалити в такій редакції:

«7. Якщо надійде декілька заяв на одне і те саме приміщення, то їх задовольняється нижченаведеним порядком черговости:

а) державні органи, колгоспи і кооперативні організації;

б) громадські організації;

в) об'єднання інвалідів і кустарів.

Якщо надійде декілька заяв від підприємств та організацій одної і тої ж категорії, то перевагу дається за інших однакових умовин тому, хто раніш подав заяву.

Здавати приміщення приватним крамарям під крамниці для торгівлі сільськогосподарськими продуктами не дозволяється.

У в а г а. Органи місцевого (комунального) господарства мають право вимагати від підприємств та організацій, що подали заявки на одне і

те саме приміщення, подати докази потреби для них даного приміщення і на підставі поданих даних, на виняток з установленого порядку черговости, здати приміщення підприємству або організації, що найбільш потрібує його, враховуючи при цьому потребу забезпечити належний розвиток колгоспної торгівлі».

7. Додати до арт. 430, Адміністративного кодексу УСРР (Зб. зак. УСРР 1927 рік, № 63-65, арт. 240) увагу з такої редакції:

«У в а г а 3. Приватним крамарям відкривати крамниці для торгівлі сільськогосподарськими продуктами забороняється.

Перекупців сільськогосподарських продуктів і спекулянтів цими продуктами притягають до відповідальности за п. 40, арт. 72, Адмін. Кодексу УСРР, а за випадків особливої злісности—за арт. 135 Кримінального кодексу УСРР».

8. Арт. 3 постанови РНК УСРР з 25 липня 1930 року «Про заходи боротьби з хижацьким нищенням худоби» (Зб. зак. УСРР 1930 рік, № 16, арт. 163), постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 25 лютого 1931 року «Про заходи проти хижацького нищення худоби» (Зб. зак. УСРР 1931 р., № 7, арт. 62) і постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 9 січня 1932 року про продовження чинности постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 25 лютого 1931 року «Про заходи проти хижацького нищення худоби» (Зб. зак. УСРР 1932 року № 2, арт. 9) — с к а с у в а т и.

9. Зобов'язати Народні комісаріяти і прирівняні до них Центральні установи УСРР, Раду народніх комісарів АМСРР, а так само обласні виконавчі (організаційні) комітети і всі інші місцеві органи скасувати свої постанови, що суперечать цій постанові.

Нагляд за виконанням цього покласти на органи Прокуратури.

II.

10. Цю постанову видано на підставі постанов РНК Союзу РСР і ЦК ВКП(б) з 6 травня 1932 року «Про план хлібозаготівель в врожаю 1932 року і розвиток колгоспної торгівлі хлібом» (Зб. зак. СРСР 1932 рік, № 31, арт. 190) і з 10 травня 1932 року «Про план скотозаготівель і про м'ясну торгівлю колгоспників і одноосібних трудящих селян» (Зб. зак. СРСР 1932 рік, № 33, арт. 195) та постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 20 травня 1932 року «Про порядок провадження торгівлі колгоспів, колгоспників і трудящих одноосібних селян та зменшення податку на торгівлю сільськогосподарськими продуктами». («Известия ЦИК СССР и ВЦИК» з 21 травня 1932 року № 139).

Харків, 4 червня 1932 року.

Вик. об. Голови Всеукраїнського центрального
виконавчого комітету **Ю. Войцехівський.**

Заст. Голови Ради народніх комісарів УСРР **Сербиченко.**

За Секретаря Всеукраїнського Центрального
виконавчого комітету **О. Пілацька.**

ПОСТАНОВА РАДИ НАРОДНІХ КОМІСАРІВ УСРР

103. Про плянування оздоровчих заходів та нагляд за здійсненням їх.

Щоб посилити пляновість оздоровчих заходів та забезпечити нагляд за здійсненням їх, Рада народніх комісарів УСРР постановила:

I.

1. Запропонувати всім підприємствам, установам і організаціям, що на них покладено обов'язок здійснювати заходи оздоровлення праці та побуту трудящої людности,—пляново здійснювати порядком, визначеним органами влади, погодивши з органами охорони здоров'я.

2. Запропонувати підприємствам, установам та організаціям, що приділяють кошти на медсансправу, відбити їх в своїх п'ятирічних та щорічних планах і контрольних цифрах в окремому додатковому розділі під назвою «заходи охорони здоров'я», порозумівшись з органами охорони здоров'я про характер і обсяг цих заходів та про розмір асиґнувань на них.

У в а г а. Плянування заходів промсанітарії підпадає під чинність цієї постанови з тим, що органи санітарної інспекції подають до Народнього комісаріяту охорони здоров'я УСРР проєкти планів передбачуваних ними оздоровчих заходів.

3. Всі підприємства, установи та організації зобов'язані погоджувати з Народнім комісаріятом охорони здоров'я УСРР та його місцевими органами проєкти планових оздоровчих заходів, що стосується до розвитку комунального господарства й інших заходів, що істотно впливають на стан здоров'я і працездатність трудящої людности (житлова справа, водопостачання, каналізація, зелені насадження, меліоративні заходи, заселення і переселення, громадське харчування, стандартизація речей особистої гігієни тощо) і, подаючи їх до планових органів, додавати висновки органів охорони здоров'я.

4. Запропонувати Народньому комісаріятові охорони здоров'я УСРР та його місцевим органам щорічно складати зведені плани всіх оздоровчих заходів, передбачених арт. 2 і 3 цієї постанови і для окремих місцевостей УСРР, і для УСРР в цілому, та подавати їх, порозумівшись з плановими органами УСРР, до Ради народніх комісарів УСРР та до місцевих виконавчих комітетів і рад, за належністю.

5. Позапланові надзвичайні заходи в галузі охорони здоров'я, як от: ліквідація пошестей тощо, та витрачання коштів на них, відповідні підприємства, установи й організації здійснюють, порозумівшись з відповідними органами охорони здоров'я та під їхнім наглядом.

6. Запропонувати урядництвам УСРР погоджувати з Народнім комісаріятом охорони здоров'я УСРР та його місцевими органами наукові та навчальні плани підпорядкованих їм науково-дослідчих і навчальних установ щодо широких оздоровчих заходів санітарної культури та особистої гігієни.

7. Доручити Державній плановій комісії УСРР разом з Народнім комісаріятом охорони здоров'я УСРР та іншими зацікавленими урядництвами

опрацювати питання про єдиний плян науково-дослідчої та навчальної роботи в галузі оздоровлення, а так само про заходи широкої профілактики, залучаючи до цієї роботи широкі маси трудящих.

8. Запропонувати Народньому комісаріяту охорони здоров'я УСРР забезпечувати належною науково-практичною консультацією в питаннях охорони здоров'я, як плянові органи УСРР, і ті підприємства, установи та організації, що зобов'язані здійснювати оздоровчі заходи.

9. Нагляд за здійсненням зведених плянів оздоровчих заходів, передбачених цією постановою, покласти: на органи охорони здоров'я, зобов'язавши їх залучати до цього широкі кола робітників та колгоспників, а про наслідки періодично доповідати відповідним виконавчим комітетам і міським радам.

10. Визнати за потрібне встановити точно визначене коло осіб із провідного складу підприємств, установ та організацій, що відповідали б за здійснення плянів оздоровчих заходів згідно з цією постановою.

Беручи на увагу важливу ролю заходів у галузі охорони здоров'я трудящих, особливо на провідних підприємствах та господарствах, на новобудівництвах, в Донбасі та по великих промислових центрах, а так само й те, що система часткового штрафування не може за всіх випадків бути достатнім заходом репресії дотично осіб, що відповідають за реальне оздоровлення в межах встановлених плянів оздоровчих заходів, запропонувати органам прокурорського нагляду, слідства, міліції, робітничо-селянської інспекції та охорони здоров'я за важливіших випадків притягати винних в зламанні правил оздоровних заходів—до кримінальної відповідальности за арт. 99 або за арт. 100 Кримінального кодексу УСРР, залежно від конкретних обставин справи.

Так само підлягають кримінальній відповідальності особи, що винні в зловмисному невикористанні призначених на здійснення пляну оздоровчих заходів кредитів або в зловмисному використанні їх на інші потреби.

11. Цю постанову не поширюється на органи охорони здоров'я Робітничо-селянської Червоної армії й залізничого транспорту, що для них порядком спеціяльного законодавства Союзу РСР встановлено інший порядок пляну-вання оздоровчих заходів.

12. Пляпування оздоровчих заходів від органів АМСРР, витрачання коштів на них і нагляд цього визначає Рада народніх комісарів АМСРР стосовно до правил цієї постанови.

13. Державна плянова комісія УСРР має видати протягом місяця інструкцію про застосування цієї постанови, порозумівшись з Народнім комісаріятом охорони здоров'я УСРР.

II.

14. Цю постанову видається на розвиток постанов РНК Союзу РСР з 27 березня 1928 р. «Про заходи до підсилення обслуговування дітей робітниць яслами» (Зб. зак. СРСР 1928 р. ч. 21, арт. 190 і 1929 р. № 42, арт. 374) і з 26 грудня 1929 р. «На доповідь Народнього комісаріяту Робітничо-селянської інспекції Союзу РСР про наслідки обсліду будівництва лікарень у промислових районах» (Зб. зак. СРСР 1930 р. № 1, арт. 6); 12 січня 1930 р. «Про умови праці в радянських господарствах» (Зб. зак. СРСР 1930 р. № 6, арт. 70), і на розвиток та доповнення постанов: РНК УСРР з 20 березня 1930 р. «Про матеріяльну участь промислових підприємств у боротьбі з пошестями в промислових районах» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 10, арт. 77); РНК УСРР з 23 березня 1929 р. «Про заходи санітарної охорони річки Північний Донець, у зв'язку з водопостачанням донецького басейну» (Зб. зак. 1929 р. № 10, арт. 78); ВУЦВК і РНК УСРР з 5 березня 1930 р. «Про заходи колективізації та оздоровлення дитячого побуту» (Зб. зак. 1930 р. № 7, арт. 83); РНК УСРР з 20 березня 1930 р. «Про розширення мережі медичних пунктів першої допомоги» (Зб. зак. 1930 р. № 8, арт. 94); РНК УСРР з 10 січня 1931 р. «Про санітарний мінімум» (Зб. зак. УСРР, 1931 р. № 1, арт. 12); РНК УСРР з 5 серпня 1931 р. «Доповнення постанови «Про санітарну охорону вод» (Зб. зак. УСРР 1931 р., № 26, арт. 209).

Харків, 2 червня 1932 року.

Заст. Голови Ради народніх комісарів УСРР **Сербиченко.**

Т. в. о. Керівничого справ Ради народніх комісарів УСРР **Блеер.**

ПОСТАНОВИ НКЮ УСРР

104. Про порядок пенсійного забезпечення викладачів робітничих факультетів у випадках утрати працездатности-інвалідности раніш 65-літнього віку.

Щоб запровадити правильне застосування пільгових умов, визначених у постанові ВУЦВК і РНК з 11-XI 1925 року «Про пенсійне забезпечення викладачів вищих шкільних закладів і робітничих факультетів, а також наукових робітників» (Зб. зак. 1925 року № 88—89, арт. 507) під час пенсійного забезпечення викладачів робітничих факультетів у випадках втрати ними працездатности — інвалідности, раніш 65-літнього віку, НКЮ УСРР на підставі п. 5 арт. 10 та 12 Устави про Народній комісаріят юстиції (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 22, арт. 173) п о я с н ю є:

1. Увага до арт. 3 постанови ВУЦВК і РНК СРСР з 11-XI—1925 року «Про пенсійне забезпечення викладачів вищих шкільних закладів і робітничих факультетів, а також наукових робітників» (Зб. зак. УСРР 1925 року № 88-89, арт. 507) визначає пільгові скорочені реченці служби викладача—10 років і 5 років—для викладачів робітничих факультетів, щоб одержати пенсію на випадок інвалідности раніш 65-літнього віку, порівнюючи з викладачами вищих шкільних закладів або наукових робітників, для яких, для цього випадку, встановлено реченці 15 і 20 років служби на посаді викладача або наукового робітника у вищих шкільних і наукових закладах перед інвалідністю.

2. Тому згідно з вищенаведеною увагою до арт. 3 викладачі робітничих факультетів мають право на пенсійне забезпечення у випадках інвалідности

раніш 65-літнього віку, тоді, коли вони з загальної кількости 15-20 років (арт. 3 постанови ВУЦВК і РНК з 14-XI—1925 року), пропрацювавши на службі з наймів у різних державних установах, підприємствах або громадських і профспілкових організаціях, як правило, останні 10 років перед втратою працездатности—інвалідности працювали на посаді викладачів робітфаку.

3. Тіж викладачі робітфаку, що вступили на службу до робітфаку перед 1 січня 1925 р., дістають право на пенсію у випадках інвалідности, якщо із загальної кількости 15-20 років служби з наймів вони останні 5 років перед інвалідністю працювали на посаді викладача робітфаку.

4. Тіж роки служби, що викладач робітфаку пропрацював перед втратою працездатности як викладач вищих шкільних або наукових закладів та робітфаку залічується йому як повноцінні на загальних підставах, арт. 1 постанови ВУЦВК і РНК з 11-XI, наприклад: 12 років викладання в різних вищих шкільних закладах, 5 років роботи науковим робітником у Науково-дослідчому інституті та 3 роки—у робітфакові дають право, на випадок втрати працездатности, одержувати пенсію в розмірі повної платні.

Харків, 4 червня 1932 року.

Заст. НКЮ та ГПР **Приходько.**

Член Колегії НКЮ—керівник Кодсектора **Прігов.**

---

105. Про визнання за обласними філіями товариства Червоного Хреста прав юридичної особи.

За арт. 4 постанови ВУЦВК і РНК УСРР «Про товариство Червоного Хреста УСРР» в редакції 22 вересня 1930 р. (З. з. УСРР 1930 р. № 22, арт. 217), права юридичної особи має зазначене товариство в цілому, а так само всі його філії, у тому числі районові, міські і в АМСРР.

Отже, на думку вищезазначеної постанови ВУЦВК і РНК УСРР, права юридичної особи надається всім філіям товариства Червоного хреста УСРР, організованим у межах окремих адміністративно територіяльних одиниць УСРР.

Зважаючи на це, НКЮ УСРР постановив: пояснити, що обласні філії товариства Червоного хреста УСРР, організовані в наслідок переходу на обласну систему управління, мають права юридичної особи так само, як і всі інші філії вищезазначеного товариства.

Харків, 4 червня 1932 року.

Заст. НКЮ та ГПР **Приходько.**

Член Колегії НКЮ—Керівник Кодсектора **Прігов.**

ПОСТАНОВА НКЮ УСРР І ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ КОНТОРИ ДЕРЖБАНКУ.

106. Про доповнення постанови НКЮ УСРР і Всеукраїнської контори Держбанку СРСР «Про видання судових наказів на справляння залеглостей (прострочних платежів) з короткотермінових позик, що їх видав Держбанк організаціям усуспільненого сектора».

НКЮ УСРР і Всеукраїнська контора Держбанку СРСР п о с т а н о в и л и:

Доповнити свою постанову з 8 березня 1932 р. «Про видання судових наказів на справляння залеглостей (прострочених платежів) з короткотермінових позик, що їх видав Держбанк організаціям усуспільненого сектора» (Зб. зак. УСРР 1932 р. № 7, арт. 54) артикулом 4 такого змісту:

«4. Ця постанова не касує права Держбанку, для покриття належних йому від клієнтури довгів, вживати заходів, передбачених п.п. «б» і «в» арт. 36 і арт. 39 статуту Держбанку СРСР (Зб. зак. СРСР № 38, арт. 333).

Однак, за випадків справляння з поточних рахунків колгоспів, списувати будь-які суми з цих рахунків можна тільки на підставі судових наказів та інших виконавчих документів або за постановою, на кожний окремий випадок, правління колгоспу чи за правилами, встановленими кредитовою реформою для розрахунків госпорганів усуспільненого сектора між собою (арт. 11 постанови РНК СРСР з 10 червня 1931 р.—З. з. СРСР 1931 р. № 38, арт. 372 та обіжник всеукраїнської контори Держбанку СРСР з 9 травня 1932 р. № 49/223)».

Харків, 23 травня 1932 року.

Заст. НКЮ та ГПР **Приходько.**

Всеукраїнська контора Державного банку **Гринев.**

Додаток до арт. 104 Зб. зак. про доповнення постанови НКЮ УСРР і Всеукраїнської контори Держбанку «Про видання судових наказів на справляння залеглостей (прострочених платежів) з короткотермінових позик, що їх видав Держбанк організаціям усуспільненого сектора.

Обіжник № 49/223 з 9-V—32 року Управління філіями Всеукраїнської контори Державного банку СРСР. — Про списання сум з поточних рахунків колгоспів.

ДО ВСІХ облконтор Держбанку та філій Держбанку на Україні.

Не зважаючи на неодноразові директиви Укрконтори Держбанку, де категорично заборонено списувати з рахунків колгоспів буд-які суми без відому та дозволу правлінь колгоспів, ще й до цього часу досить часто бувають випадки адміністрування з боку філіялів Держбанку колгоспними коштами (Тульчинський, Дніпропетровський, Макіївський, Крижопільський та інші райони) є також випадки відібрання філіялами Держбанку постій-

них доручень для колгоспів на списання коштів з їхніх поточних рахунків. Відзначаючи абсолютну неприпустимість таких чинностей, що суперечать постанові ЦК КП(б)У з 28-III—ц. р. про організаційне зміцнення колгоспів, цим категорично підтверджуємо:

1. Філіялам Держбанку категорично забороняється робити будь-які списання коштів з рахунків колгоспів без розпорядження на це кожного разу Правління колгоспу.

На кожну списану з рахунку колгоспну суму обов'язково має бути постанова Правління колгоспу, крім випадків, передбачених правилами, що встановлені кредитовою реформою.

2. Категорично забороняється філіям Держбанку виконувати будь-чиї розпорядження про списання з рахунків колгоспів, крім розпоряджень Правлінь останніх.

3. Негайно скасувати практику постійних доручень колгоспів філіям Держбанку або іншим організаціям на списання будь-яких сум з рахунків колгоспів.

Цей порядок списання коштів з поточних рахунків колгоспів повинен знати кожний колгосп і колгоспник.

Заст. Керівника Всеукрконтори Держбанку **Танціора.**

Голова Правління Укрколгоспцентру **Мусульбас.**

ІНСТРУКЦІЯ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЕРА-ІНСПЕКТОРА БУДІВНИЦТВА ПРИ ДЕРЖАВНІЙ ПЛЯНОВІЙ КОМІСІЇ УСРР

107. Про заходи до здешевлення й раціоналізації будівництва.

(Погоджено з НК РСІ і НКФ УСРР).

Підстава: Протокольна постанова Ради народніх комісарів УСРР з 26 квітня 1932 р. «Про заходи до здешевлення й раціоналізації будівництва» (Проток. РНК УСРР з 26 квітня 1932 р. № 13/743, п. 14).

1. Органи державного контролю та нагляду за будівництвом при Держпляні УСРР (Держбудконтроль) зобов'язані, попередньо розглядаючи будівельні проєкти, а також наглядаючи за будівельними роботами, фіксувати в спеціяльних актах:

а) ті зміні й корективи в проєктових матеріялах, що їх органи Держбудконтролю пропонують на здешевлення й раціоналізацію даного будівництва,

б) суми заощаджень коштів, що мають бути наслідком цих змін і коректівів у вищезазначених проєктових матеріялах.

Увага. Зазначений в цьому артикулі порядок не поширюється на індивідуальне робітниче будівництво.

2. Організації—замовці будівельних робіт, що мають одержати від органів Держбудконтролю дозвіл на провадження будівельних робіт, подаючи

всі проєктові матеріяли (в тому числі кошториси, технічні умови, пляни організації робіт та інш. матеріяли на вимогу відповідних інспекторів) зобов'язані одночасно подавати до органів Держбудконтролю відомості про фінансове обґрунтування будівництва й в цих повідомленнях зазначати:

а) усі джерела (союзні, республіканські, місцеві) та розподіл по цих джерелах фінансування даного будівництва.

б) назву та адреси кредитової установи, що повністю або частково фінансує дане будівництво,

в) розмір відкритого кредиту,

г) власні кошти тощо.

Увага 1. Якщо будь-яких із зазначених питань до моменту подання проєктових матеріялів ще не вирішено, організації-замовці подають пояснення причин, що унеможливлюють подання зазначених у цьому артикулі відомостей і водночас визначають найпізніший термін подання їх.

В усякому разі повідомлення про джерела та розмір фінансування, а також про назву та адресу кредитової установи, щоб одержати дозвіл на провадження робіт, є обов'язкове.

Увага 2. Організації-замовці тих будівництв, що їх вже провадиться 1932 року або дозвіл на будування їх отримано після 1 січня 1932 р., зобов'язані протягом трьох днів після оголошення цієї інструкції повідомити ті інспектури будівництва, що видали їм дозвіл, про те, як саме розв'язано питання їхнього фінансування згідно з викладеною в першому абзаці цього артикулу схемою.

Увага 3. Кредитові установи не мають права видавати будь-які суми на витрати для відповідного будівництва, за винятком витрат на складання та оформлення будівельних проєктів та кошторисів, на підготовні роботи та оплату за будівельні матеріяли, доки організації-замовці не подадуть свідоцтва-дозволу від органів Держбудконтролю на будівельні роботи, і повідомляють відповідного інспектора будівництва про видачі, що їх зроблено за цим винятковим порядком.

3. Відповідні органи інспектури, приймаючи проєктові матеріяли повідомляють замовців, коли даного проєкта буде розглянено на технічній нараді інспектури, а також про встановлений час на складання передбачених в арт. I цієї інструкції актів, від якого дня починається термін подання скарг (арт. 6 цієї інструкції) на те, що їм зміпено проєкти, або зменшено вартість будівельних об'єктів.

Якщо проєктові матеріяли надіслано поштою, то замовців повідомляється про це листом зі зворотною розпискою.

Якщо представники організацій-замовців прибудуть на засідання технаради, то вони можуть брати участь в обговоренні тих змін та коректівів будівельних проєктів, що можуть спричинитися до складання акту про здешевлення будівництва.

Якщо інспектори будівництва встановлять потребу запровадити належні зміни та корективи до здешевлення будівництва в процесі здійснення фактичного контролю за провадженням будівельних робіт, то про час складення акту, від якого починається термін оскарження (арт. 6 цієї інструкції) повідомляється організацію-замовця та будівельну організацію в особі виконроба даної будівлі.

4. Зазначені в арт. 1 цієї інструкції акти про потребу змін та коректівів будівельних проєктів повинні містити:

1) назву та адресу органу інспектури, організації-замовця, будівельної організації, будови та кредитової установи, що фінансують будівництво,

2) вказівки про зміни та корективи, що їх вніс до проєктів інспектор будівництва,

3) вказівки про грошовий розмір здешевлення,

4) підпис інспектора або його заступника та прикладення печатки.

У додаткових до цих актів пояснюється, чому саме внесено зміни та корективи, а так само дається підрахунок скорочення вартости будівельного об'єкту.

Копію зазначених актів, разом з додатками за підписом інспектора, надсилається до організації—замовця, а в належних випадках і до будівельної організації.

5. Зміни й корективи проєктових матеріялів і будівельних робіт, а також відповідні скорочення будівельних витрат, зафіксовані, згідно з арт. I цієї інструкції в спеціяльних актах органів Держбудконтролю, є обов'язкові і для будівельних організацій, і для організацій—замовців.

6. Акти дільничих інспекторів Держбудконтролю можна оскаржити інстанційним порядком протягом 5 днів з тим, що ухвали по цих скаргах контролера-інспектора будівництва АМСРР, обласних інспекторів будівництва (міжрайонових інспекторів будівництва в Донбасі) є остаточні.

Акти контролера-інспектора будівництва АМСРР, обласних інспекторів будівництва (міжрайонових інспекторів будівництва в Донбасі), якщо загальна сума скорочення витрат за цими актами перевищує 5% суми вартости будівельних об'єктів, можна оскаржити інстанційним порядком протягом 5 днів з тим, що ухвали Державного контролера-інспектора будівництва при Держпляні УСРР щодо цих скарг є остаточні. За інших випадків зазначені акти оскаржувати не можна.

7. Інспектори будівництва посилають копії складених ними актів, без додатків (якщо нема права на оскарження,—негайно, якщо таке право є, а скаргу не подано—через 5 днів, і коли подано скаргу, то після відповідного остаточного розв'язання справи)—до тої кредитової установи, що фінансує будівництво.

Увага. Державний контролер-інспектор будівництва, а в належних випадках контролер-інспектор будівництва АМСРР і обласні та міжрайонові інспектори, якщо погодяться повністю, або частково з міркуваннями скарги, розглядають знов питання у відповідному обсягові по суті, а в інших випадках виносять ухвалу про залишення скарг без наслідків. В обох випадках надіслані до них матеріяли вони повертають до відповідних інспектур, одночасно повідомивши скаржників про наслідки їхніх скарг.

8. Кредитові установи, одержавши копії актів, складених інспекторами будівництва, перераховують відповідні суми з тих рахунків, що з них фінансуються дані будівництва, або утримують відповідні суми з тих кредитів, що призначені або асиґновані на відповідне будівництво, і перераховують всі ці суми на рахунок державного контролера-інспектора будівництва в Харківському аґентстві Держбанку, одночасно повідомивши Управу держконтролера-інспектора будівництва при Держпляні УСРР і відповідну інспектуру про перераховану суму, додержуючи таких правил:

а) якщо на підставі затвердженого належними органами пляну даного будівництва, його провадять протягом більш одного року, то загальну суму здешевлення перераховується порядком, зазначеним далі в п.п. «б», «в» цього артикулу, відповідними частинами щороку;

б) якщо до часу одержання копії акту відповідний рахунок чи кредит тимчасово вичерпався, то суми перераховується за тією ж самою копією акту зразуж після першого поповнення рахунку чи кредиту;

в) перерахування зазначеної в копії акту суми, вирахованої в належних випадках згідно п. «а» цього артикулу, якщо зниження не перевищує 2% вартости будівельного об'єкту за пляном даного року, робиться негайно, а якщо перерахування перевищує 2% вартости будівельного об'єкту за пляном даного року, то на клопотання перед органами контролю його розкладається на 4 рівні внески з тим, що перше перерахування роблять негайно, наступні щомісяця, а останні не пізніш терміну закінчення даного будівництва за встановленим пляном і, в усякому разі, не пізніш 1 жовтня 1932 р.

Щодо тих будівництв, дозвіл на провадження яких дала система Держконтролю до оголошення цієї інструкції, відповідні суми перераховується таким самим порядком, як зазначено попереду, проте, якщо вартість скорочення не перевищує 2% вартости будівельного об'єкту, то відповідну суму перераховується повністю негайно, а якщо вона перевищує 2% вартости, то на клопотання замовців перед органами контролю перерахування її можна розкласти на два терміни, а саме: першу половину перераховується негайно, а другу половину не пізніш 1 серпня 1932 року.

Увага 1. Зазначене в цьому артикулі перерахування відповідних сум з рахунків провадиться незалежно від того, як звуться рахунки (поточні, контокорентні, тощо) і чи дане будівництво має окремий рахунок або має його разом з іншими будівельними об'єктами.

Увага 2. Кредитові установи, на вимогу органів Держбудконтролю, зобов'язані давати відомості про стан відповідних рахунків та кредитів.

Зазначена інструкція набирає сили відносно республіканського та місцевого будівництва з 1 січня 1932 р., тобто, зокрема, має силу й відносно тих проєктових матеріялів, що їх органи системи Держбудконтролю вже розглянули до оголошення цієї інструкції.

Щождо будівництва, що його фінансується зі союзних джерел, то про це будуть окремі вказівки.

Харків, 16 травня 1932 року.

Державний контролер-інспектор будівництва
при Держпляні УСРР—член президії
Держпляну УСРР **Гуцуляк.**

Видає НКЮ. Видавництво «Радянське будівництво та право» при ВУЦВК.

Матер. здано 11/VI. **Підписано до друку 19/VI**

Укрліт 95-жб. Зам. № 2220—15000

НКЛП—УСРР. УПО. Газетно-журнальна фабрика ім. В. Блакитного.

До відома міськрад, сільрад, загсів, нарсудів та інших

Вартість об'яв у Бюлетені НКЮ з дня цього оголошення встановлюється:

за об'яву про зміну прізвища— — 5 крб.

„ „ „ розлучення — — — 3 „

„ „ „ безвісно відсутніх — 3 „

Гроші треба переказувати:

Видавництву ВУЦВК „Радянське Будівництво і Право"—Харків, Спартаківський пров., № 3.

34
3-41

№ 1 3-ма 22-а Тр. 74
Колонна 22-а
Центр. Держ. Музей
Зб. ун. 1932
Укр. Зб.
1 пр.

697

ЗБІРНИК
ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 14—15 | 20 червня 1932 р. | № 14—15

ЗМІСТ

Постанови ВУЦВК і РНК УСРР.

108. Про зміну арт. 82 Кримінального кодексу УСРР та арт. арт. 74, 75 і 77 Адміністративного кодексу УСРР.
109. Про зміну арт. 44 Цивільного кодексу УСРР і про доповнення цього кодексу додатком 10.
110. Про зміну Кодексу законів про працю.
111. Про організацію Управи народнього господарства обліку УСРР та її місцевих органів.

Постанова РНК УСРР.

112. Про обов'язкову реєстрацію в Управі водного господарства УСРР всіх проєктів гідротехнічних споруд, що їх затверджують інші організації.

ПОСТАНОВИ ВУЦВК І РНК УСРР.

108. Про зміну арт. 82 Кримінального кодексу УСРР та арт. арт. 74,75 і 77 Адміністративного кодексу УСРР.

Щоб посилити боротьбу з лісовими праволомствами, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л и:

1. Арт. 82 Кримінального кодексу УСРР (Зб. уз. УСРР 1928 р. № 29, арт. 253) ухвалити в такій редакції:

«82. За зламання законів та правил, установлених в інтересах охорони від крадіжу і нищення лісів, чагарників, парків, скверів, садів і деревинних розсадників, плянтацій, полезахисних та снігорозбірних посадок та деревинних посадок уздовж вулиць, шляхів, ріг, ставків тощо, коли зроблена шкода, вирахувана за нормальною таксою, перевищує п'ятдесят карбованців, або коли його вчинили особи, до яких раніше вжито заходів впливу за зазначені праволомства адміністративно або судовно,—

примусову роботу або штраф до одної тисячі карбованців за всіх випадків, з конфіскацією знаряддя злочину.

За ті самі вчинки, коли їх вчинено в характері промислу,

2059/

позбавлення волі на реченець до п'ятьох років, з конфіскацією майна або без неї, і заборону перебувати в лісових місцевостях лісокультурної зони».

2. Арт. арт. 74 і 75 Адміністративного кодексу УСРР (Зб. узак. УСРР 1927 р. № 63-65, арт. 239 і 1929 р. № 23, арт. 189) ухвалити в такій редакції:

«74. Крім випадків, передбачених в арт. 72 начальники районової та міської міліції застосовують заходи адміністративного впливу за зламання законів та правил, встановлених в інтересах охорони від крадіжу і нищення лісів, чагарників, парків, скверів, садів і деревинних розсадників, плянтацій, полезахисних і снігозбірних посадок та деревинних посадок уздовж вулиць, шляхів, рік, ставків тощо, коли заподіяна шкода, вирахована за нормальною таксою, не перевищує 50 карбованців, і коли це зламання вчинено вперше.

Увага. Заходи адміністративного впливу за зламання, передбачені у цьому артикулі, можна застосовувати, коли від часу вчинення зламання до його виявлення минуло не більш як рік, а постанову про застосування заходів адміністративного впливу треба виносити не пізніш, як через два місяці від дня виявлення праволомства.

75. За лісові праволомства, зазначені в арт. 74 цього Кодексу, начальники районової та міської міліції накладають, залежно від соціяльного й матеріяльного стану праволомця, а так само від обставин, за яких вчинено праволомство, штрафи в розмірі не менш від потрібної дійсної вартости заподіяної шкоди і не більш від найвищого розміру, встановленого таксою штрафів за лісові праволомства, конфіскуючи знаряддя праволомства.

Якщо не можна стягти накладений штраф тому, що штрафований не має майна, начальники районової та міської міліції, кому належить, мають право замінити штраф примусовою роботою на лісових або інших роботах реченцем до одного місяця.

Увага. Таксу штрафів за лісові праволомства встановлює Народній комісаріят земельних справ УСРР, порозумівшись з Народнім комісаріятом фінансів УСРР, та затверджує Народній комісаріят юстиції УСРР».

3. Частину 1 арт. 77 Адміністративного кодексу (Зб. уз. УСРР 1927 р. № 63-65, арт. 240) ухвалити в такій редакції:

«77. Штрафи, що їх наклав за лісові праволомства начальник районової або міської міліції, стягають у сільських місцевостях сільські ради, поверталочи із стягнених сум: 1) 30%—до фонду премію вання, 2) одинарну вартість заподіяної шкоди—лісокористувачеві, а коли лісокористувач є Наркомзем—до місцевого бюджету і 3) з решти суми 75%—до сільського і 25%—до районового бюджетів».

4. Додаток 1 до арт. 75 Адміністративного кодексу УСРР (Зб. уз. УСРР 1927 р. № 63-65, арт. 240)—скасувати.

Харків, 20 травня 1932 року.

Вик. об. Голови ВУЦВК **Ю. Войцехівський.**
Заст. Голови РНК УСРР **Сухомлин.**
За Секретаря ВУЦВК **О. Пілацька.**

---

109. Про зміну арт. 44 Цивільного кодексу УСРР і про доповнення цього кодексу додатком 10.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Арт. 44 Цивільного кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

«44. Право на позов зникає з проминенням реченця позовної давности.

Реченці позовної давности у спорах між установами, підприємствами та організаціями усуспільненого сектора народнього господарства регулюється спеціяльним союзним законом (див. додаток 10).

Реченець позовної давности в справах приватних осіб і організацій так між собою, як і з установами, підприємствами та організаціями усуспільненого сектора встановити в один рік, коли в спеціяльному законі не встановлено іншого реченця давности».

2. Включити до Цивільного кодексу УСРР, як додаток 10 (до арт. 44) постанову ЦВК і РНК Союзу РСР з 7 квітня 1932 року «Про реченці позовної давности за суперечками між установами, підприємствами та організаціями усуспільненого сектора народнього господарства» (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 26, арт. 161).

II.

Цю постанову видано на зміну постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 15 квітня 1931 р. «Про зміну й доповнення Цивільного кодексу УСРР (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 13, арт. 121) на підставі арт. 4 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 7 квітня 1932 р. «Про реченці позовної давности за суперечками між установами, підприємствами та організаціями усуспільненого сектора народнього господарства» (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 26, арт. 161).

Харків, 4 червня 1932 року.

Вик. об. Голови ВУЦВК **Ю. Войцехівський.**
Голова РНК УСРР **Чубар.**
За Секретаря ВУЦВК **О. Пілацька.**

---

110. Про зміну Кодексу законів про працю.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

Поробити в Кодексі законів про працю (Зб. зак. УСРР 1922 р. № 52, арт. 751) такі зміни:

1. Додати до арт. 56 увагу в такій редакції:

«Увага. Для недолітніх робітників, що працюють неповний робочий день, при оплаті від часу норми виробітку встановлюється відповідно до норм виробітку для дорослих робітників, пропорційно до встановленого для них робочого часу».

2. Арт. 57 (з увагою до нього) ухвалити в такій редакції:

«57. В підприємствах і установах усуспільненого сектора оплату при недовиробітку норми, а також оплату браку провадять таким порядком:

Робітник, що за нормальних умов роботи із своєї вини не виробить встановленої норми, одержує заробітну платню відповідно до виконаної ним роботи.

Якщо робітник недовироблятиме норму систематично, то його можна звільнити за артикулом 47 цього Кодексу.

За нормальні, в розумінні цього артикулу, умови роботи вважають:

а) справний стан машин, верстатів і пристроїв;

б) вчасне подання потрібних для роботи матеріялів і інструментів;

в) належна якість матеріялів і інструментів;

г) належне тігієнічне і санітарне обладнання приміщення для роботи (освітлення, опалення тощо).

Брак з вини робітників не оплачується.

За частковий брак з вини робітника (коли продукція своєю якістю не задовольняє встановленим вимогам) сплачується в зменшеному розмірі. При цьому відсоток придатности продукції й розмір сплати до половини тарифної ставки робітника встановлює адміністрація.

Цілковитий брак не з вини робітника оплачується розміром 2/3 тарифної ставки часової оплати даного робітника.

Увага 1. За брак виробів, який стався через дефект в оброблюваному металі (невідповідної якости матеріял, сказ або розколина в металі), що його виявлено після того, як витрачено на обробку або складання деталі не менш як один робочий день, оплачують за нормальними відрядними розцінками.

Увага 2. Питання, передбачені в цьому артикулі щодо приватних (в тому числі й концесійних) підприємств і господарств регулюють окремі правила, що їх видав Народній комісаріят праці Союзу РСР, порозумівшись з Всесоюзною центральною радою професійних спілок.

3. Додати до Кодексу законів про працю арт. 57¹ такої редакції:

«57¹. На період освоєння нових виробництв (обробка деталів, верстатів, машин, моторів, трансформаторів, турбін тощо) за простій й брак не з вини робітника оплачується так на нових, як і на дієвих підприємствах, з розрахунку тарифної ставки часової оплати даного робітника.

Реченці освоєння нових виробництв у межах трьох місяців для кожного підприємства визначають відповідні господарські об'єднання, порозумівшись з професійною спілкою».

4. Арт. 73—скасувати.

5. Арт. 87 ухвалити в такій редакції:

«87. Оплату простою в підприємствах і установах усуспільненого сектора провадять таким порядком:

За час простою, що стався з вини робітника, заробітну платню не виплачується.

За час простою, що стався не з вини робітника, заробітну платню виплачують в розмірі половини тарифної ставки часової оплати робітників відповідної кваліфікації, крім металюргійної, гірничо-рудної й коксової промисловости, де за простій не з вини робітника виплачують в розмірі 2/3 тарифної ставки.

На період освоєння нових виробництв простій не з вини робітника оплачують згідно з арт. 57¹ цього Кодексу.

Робітників, вільних від роботи через простій, треба на час простою переводити на іншу роботу, що є в тому ж або іншому підприємстві або установі тієї ж місцевости, зберігаючи за ними пересічний заробіток з попередньої роботи.

Увага. Оплату простоїв у приватних (в тому числі й концесійних) підприємствах і господарствах регулюють окремі правила, що їх видав Народній комісаріят праці Союзу РСР, порозумівшись із Всесоюзною центральною радою професійних спілок».

III.

Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 25 лютого 1931 року «Про доповнення арт. 87 Кодексу законів про працю» (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 7, арт. 65) і з 4 грудня 1931 р. «Про доповнення арт. 87 Кодексу законів про працю» (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 34, арт. 266)—скасувати.

Цю постанову видано на підставі арт. 9 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 30 грудня 1931 р. «Про заходи до впорядкування оплати перестою й браку на виробництві й транспорті» (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 2. арт. 11 і № 23, арт. 144).

Харків, 4 червня 1932 року.

Вик. об. Голови ВУЦВК **Ю. Войцехівський.**
Заст. Голови РНК УСРР **Сухомлин.**
За Секретаря ВУЦВК **О. Пілацька.**

---

111. Про організацію Управи народньогосподарського обліку УСРР та її місцевих органів.

Сучасний період соціялістичного будівництва вимагає утворити відповідно до нових завдань господарювання й плянування систему єдиного соціялістичного обліку, засновану на точному й вчасному первісному обліковій та звітности, та запровадити її по всіх ланках народнього господарства й культурного будівництва.

Щоб створити організаційні передумови, потрібні, щоб виконати це завдання, щоб забезпечити централізоване керівництво всією справою обліку і статистики в УСРР та зміцнити дисципліну по всіх обліково-статистичних органах, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Перетворити сектор народньогосподарського обліку Держпляну УСРР на самостійну центральну установу—Управу народньогосподарського обліку УСРР при Держпляні УСРР, що є республіканським органом Центральної управи народньогосподарського обліку Союзу РСР при Держпляні Союзу РСР та відає всією справою обліку і статистики на території УСРР.

2. Утворити обласні Управи народньогосподарського обліку при обласних планових комісіях і перетворити обліково-статистичний апарат районових та міських планових бюр на інспектури народньогосподарського обліку при районових виконавчих комітетах та міських радах міст, виділених в окремі адміністративно-господарські одиниці.

3. Запропонувати Раді народніх комісарів АМСРР перетворити сектор народньогосподарського обліку Держпляну на Управу народньогосподарського обліку АМСРР при Держпляні АМСРР та обліково-статистичний апарат

районових плянових бюр—на інспектури народньогосподарського обліку при районових виконавчих комітетах.

4. Управи народньогосподарського обліку УСРР і АМСРР, обласні управи народньогосподарського обліку та районові й міські інспектури народньогосподарського обліку входять в єдину загальносоюзну систему органів центральної управи народньогосподарського обліку СРСР, є безпосередньо підлеглі й чинять під безпосереднім керівництвом відповідного вищого органу народньогосподарського обліку на підставі «Устави про республіканські, обласні (краєві) й районові органи Центральної управи народньогосподарського обліку Союзу РСР при Держпляні Союзу РСР», затвердженої від РНК СРСР 10 березня 1932 р. (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 19, арт. 108-в).

5. Управа народньогосподарського обліку УСРР безпосередньо подає до вищих урядових органів проекти, пропозиції, доповіді в усіх справах, зв'язаних з обліком і статистикою та доповіді, що висвітлюють наслідки обліковостатистичних робіт в УСРР.

6. Управа народньогосподарського обліку УСРР, складаючи республіканський пляп робіт, враховує вимоги Уряду УСРР на потрібні обліково-статистичні відомості та матеріяли.

7. Управа народньогосподарського обліку УСРР та її органи подають урядові та відповідним плановим комісіям, виконавчим комітетам та міськрадам, на їхню вимогу, потрібні обліково-статистичні відомості й матеріяли в обсязі свого пляну обліково-статистичних робіт.

8. Управа народньогосподарського обліку УСРР розробляє методологію соціялістичного обліку відповідно до загальних настанов та директив Центрального управління народньогосподарського обліку Союзу РСР і здійснює методологічне керівництво, контроль та інструктування всіх обліково-статистичних органів УСРР.

9. Постанови, директиви й завдання Управ народньогосподарського обліку УСРР та АМСРР та обласних управ народньогосподарського обліку у справах обліку й статистики є обов'язкові для всіх урядництв, організацій, підприємств та установ (в тому числі загальносоюзних та громадських), що містяться, відповідно,—на території УСРР, АМСРР та області.

Відповідно до цього, сектор обліку й статистики урядництв та організацій, підлягаючи оперативному керівництву відповідного урядництва чи організації, повинні виконувати директиви й завдання органів народньогосподарського обліку. Опротестування урядництвом чи організацією такої директиви чи завдання перед вищим органом народньогосподарського обліку не зупиняє їх виконання.

10. Урядництва й організації зобов'язані на вимогу органів народньогосподарського обліку подавати матеріяли зі всіх обліково-статистичних робіт у першій-ліпшій стадії їх розроблення.

Всі урядництва та організації повинні подавати Управі народньогосподарського обліку УСРР примірники всіх оголошуваних ними обліково-статистичних робіт та матеріялів, в кількості за згодою з Управою народньогосподарського обліку УСРР.

11. На чолі Управи народньогосподарського обліку УСРР є начальник Управи та його заступники; при начальникові управи є Колегія. Начальник Управи народньогосподарського обліку УСРР є одночасно заступник Голови

Держпляну УСРР, начальники обласних управ народньогосподарського обліку є водночас заступники голів обласних плянових комісій.

Порядок настановлення начальника Управи, його заступника, членів Колегії, а також керівних робітників Управи народньогосподарського обліку АМСРР, обласних управ та районових і міських інспектур народньогосподарського обліку визначається «Уставою про республіканські, обласні (краєві) і районові органи Центральної Управи народньогосподарського обліку Союзу РСР», затвердженою від РНК Союзу РСР 10 березня 1932 року.

12. Управа народньогосподарського обліку УСРР має право організовувати науково-дослідні та учбові заклади, господарські установи й підприємства, щоб практично здійснити роботи над запровадженням удосконаленої системи й техніки обліку в різних галузях народнього господарства, публікувати окремі статистичні роботи та видавати, додержуючи встановленого порядку, періодичні органи, скликати наради, конференції та з'їзди в питаннях компетенції Управи народньогосподарського обліку УСРР.

III.

У зв'язку з цією постановою:

13. Скасувати постанову ВУЦВК від 27 лютого 1929 р. «Про затвердження устави про Центральну статистичну управу УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 9, арт. 63 і № 24, арт. 196, под. II).

14. В літ. «б» п. 3, арт. 2 «Устави про Народній комісаріят робітничо-селянської інспекції УСРР» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 6, арт. 46) виключити слова: «про спрощення й скорочення звітности».

15. Зробити в постанові ВУЦВК і РНК УСРР з 25 січня 1928 р. «Про порядок заждання й одержання звітних відомостей від державних органів, кооперативних організацій та акційних товариств з участю державного й кооперативного капіталу» (Зб. зак. УСРР 1928 р. № 3, арт. 25) такі зміни:

а) арт. арт. 2, 3 з увагами до нього, 10, 11, 12 і 13—**скасувати**;

б) увагу до арт. 5 викласти в такій редакції:

«**Увага.** Виняток з правил, установлених в цьому артикулі, допускається тільки для Управи народньогосподарського обліку УСРР при Держпляні УСРР, а так само за тих випадків, коли інший порядок одержання звітних відомостей безпосередньо передбачено в постанові вищих урядових органів».

в) арт. 8 ухвалити в такій редакції:

«8. Всілякі анкети, що їх надсилається заповнити державним органам, кооперативним і громадським організаціям, науковим установам тощо, крім анкет, що їх надсилає для заповнення Управа народньогосподарського обліку УСРР, можна приймати для доброхітного заповнення тільки з дозволу того урядництва або центральної установи, що відає установами й підприємствами, які заповнюють анкету. Форми зазначених анкет затверджує Управа народньогосподарського обліку УСРР при Держпляні УСРР».

16. Цю постанову видано на зміну постанови РНК УСРР з 26 вересня 1931 р. «Про організацію обліково-статистичних робіт» (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 30, арт. 235) і зміну поділу 1 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 25 вересня 1929 р. «Про об'єднання робіт у царині статистики праці» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 24, арт. 196), на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 17 грудня 1931 р. «Про організацію центральної управи народньогосподарського обліку Союзу РСР при Держпляні Союзу РСР» (Зб.

зак. СРСР 1931 р. № 73, арт. 488), відповідно до постанови РНК Союзу РСР з 10 березня 1932 р. «Про затвердження устави про центральну управу народньогосподарського обліку Союзу РСР при Держпляні Союзу РСР і устави про республіканські, обласні (краєві й районові органи центральної управи народньогосподарського обліку Союзу РСР» (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 19, арт. 108-а), та до постанови ЦВК і РНК Союзу з 30 серпня 1931р. «Про скасування п. «а», арт. 1 постанови Центрального виконавчого комітету й Ради народніх комісарів Союзу РСР з 4 травня 1927 р. «Про поширення прав Робітничо-селянської інспекції» (Зб. зак. СРСР 1931 р. № 56, арт. 360).

Харків, 4 червня 1932 р.

Вик. об. Голови ВУЦВК **Ю. Войцехівський.**
Голова РНК УСРР **Чубар.**
За Секретаря ВУЦВК **О. Пілацька.**

ПОСТАНОВА РАДИ НАРОДНІХ КОМІСАРІВ УСРР.

112. Про обов'язкову реєстрацію в Управі водного господарства УСРР всіх проєктів гідротехнічних споруд, що їх затверджують інші організації.

Щоб встановити справжній нагляд та контроль над водогосподарським будівництвом, що його провадять різні організації на території УСРР, та координувати заходи цих організацій, а також реґулювати їх в інтересах різних галузів народнього господарства,—Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Зобов'язати всі установи та господарські організації, і республіканського, і союзного значення, що провадять водогосподарське будівництво на території УСРР, подавати на реєстрацію в Управу водного господарства УСРР всі ті проєкти гідротехнічних споруд та водогосподарських заходів, що їх не затверджує безпосередньо Управа водного господарства УСРР, коли вартість передбачених цими проєктами робіт та водогосподарських заходів перевищує 50.000 крб.

2. Керуючись арт. 1 цієї постанови, установи і організації не мають права починати водогосподарські роботи на здійснення поданих ними проєктів, доки Укрводгосп видасть належне реєстраційне свідоцтво.

Зобов'язати Укрводгосп на заяви про реєстрацію проєктів, подані до нього порядком цієї постанови, давати відповідь протягом декади від дня одержання заяви.

3. Інструкцію на розвиток цієї постанови про порядок реєстрації проєктів гідротехнічних споруд та водогосподарських заходів видає Укрводгосп.

Харків, 5 червня 1932 року.

Заст. Голови РНК УСРР **Сербиченко.**
Т. в. о. Керівничого Справ РНК УСРР **Блеєр.**

Видає НКЮ **Видавництво „Радянське будівництво та право" при ВУЦВК**

Укрголовліт 95-жб Здано 20-VI; підписано 9-VII Зам. 2376—15070

НКЛП—УСРР. УПО. Газетно-журнальна фабрика ім. В. Блакитного.

34
3-41

КИЇВ
Короленка 22-а
Центр. Історичн
УЗК.

...НИК ЗАКОНІВ Т... ...ОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 16 5 липня 1932 р. № 16

ЗМІСТ:

Постанови ВУЦВК і РНК УСРР

113. Про зміни в організації органів юстиції УСРР у зв'язку з утворенням областей.

114. Про заходи до поліпшення санітарного обслуговування робітників.

115. Про заходи до поліпшення матеріяльно-побутового стану медперсоналу.

116. Про доповнення Кримінального кодексу УСРР.

117. Про адміністративне виселення з будинків підприємств вугільної, залізорудної, манґанової, металюрґійної і коксо-хемічної промисловости в копальневих і заводських робітничих селищах, осіб, що не працюють на цих підприємствах.

118. Про зміну арт. 20 постанови «Про бюджетові права АМСРР і про порядок складання її державного бюджету».

119. Про заходи до попередження перекручувань у практичному здійсненні постанови ЦВК та РНК СРСР з 20-V 1932 року.

УСРР Київський Обласний Історичний Архів Бібліотека

ПОСТАНОВИ ВУЦВК І РНК УСРР

113. Про зміни в організації органів юстиції УСРР у зв'язку з утворенням областей

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

У зв'язку з переходом на обласну систему управління поробити в організації органів юстиції УСРР такі зміни:

А. Обласні суди.

1. Організувати обласні суди у м.м. Харкові, Києві, Дніпропетровському, Одесі та Вінниці на встановлених у цьому розділі засадах.

2. Міжрайонові суди скасувати, крім Сталінського, на який покласти обслуговувати райони й міста Донецького басейну, підпорядковані безпосередньо центрові.

Обсяг компетенції Сталінського міжрайонового суду зберегти у межах прав, наданих міжрайоновим судам, уставою про судоустрій УСРР.

3. Обласні суди організувати на таких засадах:

1) обласні суди поширюють свою діяльність на територію цілої області, де вони є;

2) Найвищий суд УСРР є орган касаційного та ревізійного перегляду справ, розв'язаних обласними судами у першій інстанції, а так само орган, що переглядає порядком нагляду всі справи, розв'язані обласними судами.

4. На обласні суди покладається:

1) переглядати, як суд другої інстанції, касаційним та ревізійним порядком вироки, ухвали й постанови в кримінальних і цивільних справах, що їх розглянули народні суди, які є у межах області, а так само за випадків, передбачених у процесуальних кодексах УСРР, переглядати вищезазначені справи порядком нагляду;

2) розглядати, як суди І інстанції, кримінальні й цивільні справи—за випадків, передбачених у процесуальних кодексах УСРР;

3) керувати судовою політикою і практикою народнього суду у межах області, а так само адміністративно керувати, інструктувати, наглядати і ревізувати всі чинні в межах області народні суди, трудові сесії народнього суду, нотаріяльні органи, судових виконавців, судових перекладачів, колегії оборонців і бюра виправних робіт.

У в а г а. Функції, передбачені у п. 3 цього артикулу, оперативно здійснюють обласні суди через об'єднаний організаційно-інструкторський відділ обласного суду та прокуратури і через відділ поправних робіт при облсуді, за належністю.

5. Обласні суди чинять у складі:

1) президії,
2) кримінально-касаційного відділу,
3) цивільно-касаційного відділу,
4) надзвичайної сесії.

Для розсуду цивільних і кримінальних справ, що їх обласні суди мають розглядати як суди першої інстанції, обласні суди утворюють у міру потреби спеціяльні склади суду.

Щоб розв'язувати справи на місцях, утворюється виїзні сесії обласного суду.

Щоб організувати в межах області поправні роботи для осіб, що присуджені до цих робіт без позбавлення волі, а так само для керівництва, інструктування, нагляду і ревізії місцевих бюр поправних робіт, при обласних судах утворюється відділ поправних робіт, що чинить на підставі окремої устави про нього, затверджуваної від Народнього комісаріяту юстиції УСРР.

Структуру та штати обласних судів розробляє Народній комісаріят юстиції УСРР і їх затверджується встановленим порядком.

6. Для розсуду справ, передбачених у законі про залізничі лінійні суди, організувати залізничі лінійні суди при Харківському, Київському і Дніпропетровському обласних судах.

7. Голів, їхніх заступників і членів обласних судів обирають на один рік, відповідні обласні виконавчі комітети з числа осіб, що їх вони висувають безпосередньо, а так само з кандидатів поданих від Народнього комісаріяту юстиції УСРР.

Обраних цим порядком голів, їхніх заступників і членів обласного суду затверджує Народній комісаріят юстиції УСРР.

Якщо Народній комісаріят юстиції УСРР двічі не затвердить осіб, обраних для обласного виконавчого комітету на посади голови, його заступників або членів суду, Народній комісаріят юстиції може настановити їх безпосередньо своїм розпорядженням.

8. Дотерміново відкликати голів, їхніх заступників, членів обласних судів, можна тільки за постановою відповідного обласного виконавчого комітету, погодженою з Народнім комісаріятом юстиції УСРР. Одностороннею постановою обласного виконавчого комітету відкликати вищезазначених осіб не можна.

Усувати з посади цих осіб можна тільки судовно.

До остаточного розв'язання порушеної проти голови, його заступників або членів обласного суду кримінальної справи зазначених осіб можна тимчасово відстановлювати від посади за постановою Народнього комісаріяту юстиції УСРР.

9. Президію обласного суду становлять: голова обласного суду, голова надзвичайної сесії, заступники голови обласного суду і завідатель об'єднаного оргінстру обласного суду та прокуратури. До складу Президії Харківського, Київського і Дніпропетровського обласних судів увіходять також голова відповідного залізничого лінійного суду.

На засіданні президії обов'язково бере участь обласний прокурор або його заступник чи один з його старших помічників.

Засідання президії обласного суду дійсні, коли на них бере участь найменш 3 члени президії і прокурор.

10. До відання президії обласних судів віднести:

1) вислухувати доповіді завідателів кримінально-касаційного і цивільно-касаційного відділів обласного суду, голови залізничого лінійного суду, та голови колегії оборонців, а так само ухвалювати відповідні постанови на заслухані доповіді;

2) попередньо обговорювати обіжники, видавані на розвиток та оперативне здійснення в умовах даної області директив, обіжників та інструкцій Народнього комісаріяту юстиції УСРР, а так само обіжники, видавані за невикладних випадків у питаннях, що в них нема директив Народнього комісаріяту юстиції УСРР.

У в а г а. Передбачені в цьому пункті обіжники набирають сили після підписання їх від голови обласного суду і прокурора. Про обіжники, видані у питаннях, що в них нема директив Народнього комісаріяту юстиції УСРР, негайно повідомляється цьому останньому.

3) розв'язувати скарги членів обласної колегії оборонців на вжиті до них від президії колегії заходи дисциплінарного впливу;

4) висувати кандидатів на народніх суддів і нотарів;

5) здіймати питання про дотермінове відкликання народніх суддів, а так само обговорювати питання про дотермінове відкликання, коли його робиться з ініціятиви відповідних виконкомів, міських і селищних рад;

6) розв'язувати питання про тимчасове відстановлення від посади народніх суддів у разі порушення проти них кримінальної справи;

7) розв'язувати питання про перевід народніх суддів з одної дільниці до іншої.

11. Постанови президії обласних судів у питаннях, що в них голова президії подав окрему думку, а так само постанови, опротестовані прокурором, не запроваджується до життя, а спірне питання передається на розв'язання до Народнього комісаріяту юстиції УСРР.

12. Голова обласного суду відповідає за правильну судову лінію, що відповідає інтересам пролетарської держави та соціялістичного будівництва, за правильну роботу підурядних обласному судові органів юстиції, за організаційний стан цих органів, а так само за точне й неухильне дедержання в них законів, належних розпоряджень і директив Народнього комісаріяту юстиції УСРР.

Зокрема на голову обласного суду покладається:

1) передавати складені згідно з директивами Народнього комісаріяту юстиції УСРР проекти кошторисів підурядних обласному судові органів юстиції на затвердження до обласного виконавчого комітету або до Народнього комісаріяту юстиції, за належністю;

2) настановляти, переводити та звільняти всіх робітників обласного суду за правилами наказу обласним судам, що його затверджує Народній комісаріят юстиції УСРР;

3) призначити судовим перекладачам їхнє місце осідку в межах области;

4) подавати на затвердження кошториси на утримання обласного суду і підурядних йому органів, що є на державному або місцевому бюджеті, а так само наглядати за вчасним фінансуванням органів юстиції, що є на місцевому бюджеті;

5) подавати до Народнього комісаріяту юстиції УСРР звіти про діяльність обласного суду та всіх підурядних йому органів, а так само доповіді про діяльність цих органів обласному виконавтому комітетові;

6) мати зв'язки в справах обласного суду з Народнім комісаріятом юстиції УСРР та іншими урядництвами, установами й особами;

7) наглядати, щоб вчасне й відповідно до вимог закону складалися списки народніх засідателів;

8) призначати й скликати завдання президії обласного суду, головувати на них і затверджувати порядки денні президії;

9) вживати заходів згідно з законом про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглости дисциплінарного впливу проти всіх робітників обласного суду, крім заступників голови обласного суду й завідателів об'єднаного оргінстру та об'єднаного відділу кадрів, а так само вживати зазначених заходів проти робітників, органів, підурядних обласному судові за винятками, встановленими у наказі обласним судам;

10) розподіляти членів обласного суду по відділах, формувати з числа членів суду особливі склади для розгляду окремих справ, призначати виїзні сесії й їхній склад, а так само підносити перед Народнім комісаріятом юстиції питання про зміну штатів обласного суду;

11) видавати обіжники у питаннях своєї компетенції;

12) наглядати за обласною колегією оборонців.

13. На час своєї тимчасової відсутности голова обласного суду покладає виконувати свої обов'язки на одного з своїх заступників. Як постійні функції, на заступників голови суду покладається керувати роботою касаційних відділів суду. Крім того, голова обласного суду може покласти на своїх заступників також інші обов'язки.

14. Засідання обласного суду, як суду першої інстанції, відбуваються в складі одного постійного члена обласного суду, як голови, та двох народніх засідателів, що їх викликає голова відповідного відділу обласного суду або його виїзної сесії за списком народніх засідателів обласного суду.

Засідання касаційних відділів обласного суду відбуваються під головуванням голови відповідного касаційного відділу обласного суду або одного з членів відповідного касаційного відділу за призначенням його голови, в складі одного постійного члена обласного суду та одного народнього судді, викликуваного для участи на засідання за чергою, встановленою від голови обласного суду.

Голова обласного суду має право взяти на себе головування в кожній справі, що її розглядається в обласному суді у всякій інстанції.

Б. Народні суди.

15. Народні суди в межах областей підпорядкувати щодо адміністративно-організаційного керівництва—безпосередньо обласному судові.

16. Встановлення мережі народнього суду у межах цілої области, покласти на обласний виконавчий комітет, на подання обласного суду. Разом з тим права, надані Народньому комісаріятові юстиції УСРР в арт. 31 Устави про судоустрій УСРР щодо райвиконкомів, надати НКЮ УСРР так само дотично обласних виконавчих комітетів.

17. Обрання народніх суддів, щоб обслуговувати дільниці нарсуду в районах, що увіходять до складу областей, за винятком народніх суддів, що обслуговують дільниці нарсуду у містах і селищах, де є міські та селищні ради, покласти на районові з'їзди рад, а в період між цими з'їздами—на пленуми відповідних районових виконавчих комітетів.

У містах і селищах, що є у межах областей і в яких є міські або селищні ради, обирати народніх суддів покласти на пленуми відповідних міських і селищних рад.

Право подавати до обрання кандидатів на народніх суддів, передбачених цим артикулом, надається президіям відповідних районових виконавчих комітетів, міських і селищних рад, а так само Народному комісаріятові юстиції УСРР і відповідним обласним судам.

18. Дотерміново відкликати народніх суддів можна виключно на підставі постанов президії відповідного обласного чи районового виконавчого комітету, міської чи селищної ради, за належністю. Вищезазначені органи мають право дореченцево відкликати народніх суддів або з власної ініціятиви, або на подання Народнього комісаріяту юстиції УСРР чи обласного суду. Дотермінове відкликання народніх суддів з власної ініціятиви відповідних виконавчих комітетів, міських і селищних рад повинно бути обов'язково погоджене з належним обласним судом; міські ради та районові виконавчі комітети Донбасу погоджують ці питання з Народнім комісаріятом юстиції УСРР.

Право переводити підпорядкованих обласним судам народніх суддів у межах району, міста або селища з одної дільниці народнього суду до іншої надається безпосередньо відповідним обласним судам, порозумівшись з президією відповідного районового виконавчого комітету, міської чи селищної ради, за належністю.

Обласним судам надається так само право тимчасово відстановляти підпорядкованих їм народніх суддів, якщо проти них порушено кримінальну справу.

У всьому іншому до народніх суддів, підпорядкованих обласним судам, застосовується загальні правила, встановлені в уставі про судоустрій УСРР.

В. Народні засідателі.

19. Народніх засідателів для участи на судових засіданнях судових органів области обирають за правилами ч. 3 поділу 2 Устави про судоустрій з тим, що всі права та обов'язки міжрайонових судів поширюються відповідно на обласні суди.

Затверджувати списки народніх засідателів, що беруть участь на засіданнях обласних судів та їхніх виїзних сесіях, покладають на відповідні обласні виконавчі комітети.

Г. Органи прокуратури та слідства.

20. Органи прокуратури реорганізувати на таких засадах:

1) у кожній області утворити обласну прокуратуру, яка поширює свою діяльність на цілу територію області, де вона є;

2) у містах, підпорядкованих безпосередньо обласним виконавчим комітетам, а так само у містах Донбасу, підпорядкованих безпосередньо центрові, утворити міські прокуратури;

3) в інших місцевостях утворити дільничі прокуратури, згідно з мережею, встановленою від Народнього комісаріяту юстиції УСРР;

4) міжрайонові прокуратури скасувати;

5) на Сталінську міську прокуратуру покласти обслуговувати Сталінський міжрайоновий суд і Сталінський сектор ДПУ УСРР.

21. На чолі обласних прокуратур є обласний прокурор, якому підпорядковані всі органи прокуратури области.

Обласний прокурор має заступників і помічників у числі, встановленому штатами.

Міські й дільничі прокурори, що є на чолі міських і дільничих прокуратур республіки так з власно їніціяти, як і на подання обласного прокурора.

Обласних прокурорів настановлює, переводить, тимчасово відстановлює та звільнює Генеральний прокурор республіки.

Заступників і помічників обласних прокурорів так само настановлює, переводить, тимчасово відстановлює та звільняє Генеральний прокурор республіки так з власної ініціятиви, так і на подання обласного прокурора.

Міських і дільничих прокурорів у містах і районах Донбасу, підпорядкованих безпосередньо центрові, настановлює, переводить, тимчасово відстановлює і звільняє Генеральний прокурор республіки безпосередньо.

22. Покласти на обласні прокуратури виконувати стосовно державних органів, громадських організацій та приватних осіб, що чинять на території области, усі функції органів державної прокуратури, передбачені в арт. 156 Устави про судоустрій УСРР.

За цього, обласні прокурори (безпосередньо або через своїх помічників) виконують функції прокурорського нагляду, передбачені в процесуальних кодексах УСРР щодо всіх справ, що підсудні обласному судові, а так само народнім судам, що є на території области.

У галузі слідства й дізнання обласні прокурори (безпосередньо або через своїх помічників) наглядають діяльність всіх органів слідства та дізнання, що є на території области, а так само безпосередньо керують діяльністю старших слідчих, що є при обласній прокуратурі.

У галузі слідства й дізнання обласні прокурори (безпосередньо або через своїх помічників) здійснюють стосовно всіх обласних та інших місцевих установ і організацій усі права, передбачені в пп. 1—3, арт. 164, арт. арт. 165 і 166 Устави про судоустрій УСРР.

23. Крім того, покласти на обласних прокурорів:

1) керувати, інструктувати, наглядати й ревізувати усі чинні у межах области органи державної прокуратури та слідства;

2) Вживати заходів дисциплінарного впливу щодо робітників, підпорядкованих обласному прокуророві, крім заступників та старших помічників обласного прокурора, згідно з законом, про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглости й за правилами наказу місцевим органам прокуратури, затвердженого від Народнього комісаріяту юстиції УСРР;

3) розробляти та подавати встановленим порядком на затвердження проекти мережі дільничих та міських прокуратур, камер народніх слідчих, їхніх штатів і конторисів на їх утримання, а так само наглядати вчасне фінансування народніх слідчих і вимагати від них подання грошової та іншої звітности;

4) подавати до прокуратури республіки періодичні звіти про діяльність обласної прокуратури та підпорядкованих їй органів, а так само ро-

бити періодичні звіти про діяльність облархної прокуратури обласному виконавчому комітетові.

24. На підпорядкованих обласним прокурорам міських і дільничих прокурорів покладається виконувати функції органів державної прокуратури, передбачені в арт. 156 Устави про судоустрій УСРР стосовно державних органів, громадських організацій і приватних осіб, що є на території даної прокурорської дільниці.

25. При обласних прокуратурах утворити посади старших слідчих у числі, встановленому в штатах.

Старших слідчих, що є при обласних прокуратурах, настановлює, звільняє й тимчасово відстановлює Генеральний прокурор республіки з власної ініціятиви й на подання обласного прокурора.

Д. Судові перекладачі, нотаріяльні органи та колегії оборонців.

26. Утворити при обласних судах посади судових перекладачів, у числі, встановленому в штатах.

Обласним судам надається право настановлювати, переводити та звільняти судових перекладачів, що є при них, а так само призначати їм місце осідку в межах області.

27. Адміністративне керівництво, нагляд та інструктування нотаріяльних органів, у тому числі нотаріяльних контор, що є у межах областей, передати обласним судам.

28. Колегії оборонців реорганізувати на таких засадах:

1) міжрайонові колегії оборонців скасувати, крім Сталінської, залишивши її безпосередньо підпорядкованою Народньому комісаріятові юстиції УСРР за правилами поділу 9 Устави про судоустрій УСРР;

2) при обласних судах утворити обласні колегії оборонців, підпорядковані безпосередньо обласним судам.

29. Поширити на обласні колегії оборонців всі правила, встановлені розділом 9 Устави про судоустрій УСРР. Надати президіям колегії оборонців право вживати заходів дисциплінарного впливу щодо своїх членів.

Увага. Ці заходи можна оскаржувати до того обласного суду, при якому колегія оборонців чинить.

II.

Щоб координувати роботу обласних судів і прокуратур та інших органів юстиції в межах областей, утворити при обласних судах і прокуратурах нижченаведені органи:

А. Нарада робітників обласного суду та обласної прокуратури.

30. Нараду робітників обласного суду та обласної прокуратури утворюється для розгляду основних принципових питань судової політики, стану революційної законности та діяльности органів юстиції області. Нараду робітників обласного суду та прокуратури скликається в міру потреби, але найменш один раз на місяць.

31. До складу наради робітників обласного суду та обласної прокуратури, крім членів обласного суду та прокурорів обласної прокуратури, входять також військові прокурори, голови військових трибуналів, що є в області, начальник обласного органу ДПУ та представник обласного органу державного арбітражу.

Точний склад наради і порядок її діяльности встановлює Народній комісаріят юстиції УСРР.

32. Питання на нараді робітників обласного суду та обласної прокуратури розв'язується звичайною більшістю голосів.

Якщо обласний прокурор або голова обласного суду залишиться при окремій думці, постанову наради у життя не проводиться а спірне питання передається на остаточне розв'язання до Народнього комісаріяту юстиції УСРР.

Б. Об'єднані організаційно-інструкторські відділи (оргінстри).

33. Об'єднані організаційно-інструкторські відділи (оргінстри) утворюється при обласних судах і прокуратурах, щоб забезпечити єдність політичної лінії в роботі зазначених органів відповідно до директив партії та уряду і щоб погоджено здійснити належне обласним судам і прокуратурам адміністративно-організаційне керівництво, інструктування і нагляд за чинними на території області органами суду і прокуратури та слідства. Структуру та порядок роботи об'єднаних оргінстрів встановлює Народній комісаріят юстиції УСРР.

34. На чолі об'єднаного оргінстру обласного суду та прокуратури є завідатель оргінстру, що його настановлює та звільнює Народній комісар юстиції.

Завідатель оргінстру у питаннях, що стосуються до судових органів є підпорядкований голові обласного суду, а в питаннях, що стосуються до органів прокуратури та слідства—обласному прокуророві.

35. При оргінстрі утворюється оргнараду в складі завідателя оргінстру, представників відділів обласного суду, оперативних груп прокуратури та інспекторів оргінстру.

36. Оргнарада обговорює наслідки ревізій та обслідувань органів суду і прокуратури та звітні доповіді цих органів.

37. Порядок роботи оргнаради встановлює Народній комісаріят юстиції УСРР.

В. Об'єднані відділи кадрів.

38. Об'єднані відділи кадрів утворюється при обласних судах і прокуратурах для провадження обліку, розподілу, виявлення якости, підбору та підготови робітників юстиції в межах області.

39. На чолі відділу кадрів стоїть завідатель, що його настановлює Народній комісаріят юстиції УСРР.

40. Порядок роботи відділу кадрів визначає Народній комісаріят юстиції УСРР.

III.

41. Цю постанову видано на зміну та доповнення Устави про судоустрій УСРР з 25 вересня 1931 року (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 35, арт. 281), а так само на скасування арт. 3 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 25 вересня 1931 р. «Про надання чинности уставі про судоустрій УСРР в редакції 1931 року» (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 35, арт. 280).

42. У зв'язку з виданням цієї постанови в Уставі про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглости (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 10, арт. 104) поробити такі зміни:

а) Увагу 3 до арт. 4 ухвалити в такій редакції:

«У в а г а 3. Заходи дисциплінарного впливу до членів колегії оборонців може застосовувати Народній комісаріят юстиції УСРР, а так само президія відповідної колегії оборонців.

Постанови президії колегії оборонців у дисциплінарних справах оскаржуються до президії відповідного обласного або Сталінського міжрайонового суду за загальними правилами цієї постанови».

б) арт. 7 ухвалити в такій редакції:

«7. Звільнення з посади до членів чинних в УСРР судів застосовується за правилами Устави про судоустрій УСРР та інших відповідних законів.

Переведення на нижчу посаду, як захід дисциплінарного впливу, до членів судів зовсім не застосовується».

Харків, 20 травня 1932 року.

Вик. об. Голови ВУЦВК **Ю. Войцехівський.**

Голова РНК УСРР **Чубар.**

За Секретаря ВУЦВК **О. Пілацька.**

---

114. Про заходи до поліпшення санітарного обслуговування робітників

Щоб упорядкувати санітарний стан робітничих районів і селищ та поліпшити санітарне обслуговування робітників, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л и:

I.

1. Виділити в складі Народнього комісаріяту охорони здоров'я УСРР, міських рад та райвиконкомів промислових міст та районів, зокрема Донбасу та Криворіжжя, в межах існуючих штатів, спеціяльну інспектуру санітарного нагляду.

На інспектуру санітарного нагляду покладається обов'язок здійснювати повсякденний нагляд за культурним станом робітничих селищ, гуртожитків і установ громадського харчування.

2. Запропонувати всім державним і громадським організаціям негайно впорядкувати санітарний стан всіх підлеглих їм підприємств й установ та

неухильно виконувати вказівки й вимоги місцевих органів санітарного нагляду в цій справі.

3. Запропонувати районовим виконавчим комітетам і міським радам промислових районів та міст:

а) організувати систематичну перевірку санітарного стану робітничих селищ і кварталів, промислових і комунальних підприємств, гуртожитків і установ громадського харчування, зокрема чергову перевірку провести протягом двох найближчих декад;

б) накреслити згідно постанови РНК УСРР з 14 січня 1931 року «Про санітарний мінімум» (З. з. УСРР 1931 р. № 1, арт. 12) для кожного з селищ, підприємств, гуртожитків і установ громадського харчування конкретні санітарні заходи з визначенням календарних термінів їх виконання, а також осіб за це відповідальних.

4. Зобов'язати санітарних лікарів і інспекторів провадити рішучу боротьбу з антисанітарним станом робітничих районів, селищ, житл, гуртожитків і установ громадського харчування, неухильно притягаючи порушників до відповідальности адміністративним, а за випадків, що передбачають кримінальну відповідальність судовим порядком за арт. 193 Кримінального кодексу УСРР.

5. Надати Народньому комісаріятові охорони здоров'я УСРР право притягати до здійснення санітарного нагляду за підприємствами, робітничими селищами, гуртожитками та установами громадського харчування, якщо для виконання цієї роботи не вистачає санітарних лікарів—лікарів іншого фаху, надавши їм права працівників органів санітарного нагляду.

6. Доручити Народньому комісаріятові праці УСРР, спільно з Народнім комісаріятом охорони здоров'я УСРР і Народнім комісаріятом фінансів УСРР, встановити норми додаткової оплати лікарів несанітарного фаху, що їх прикріплено для санітарної роботи до робітничих гуртожитків, селищ, промпідприємств і установ громадського харчування.

7. Народньому комісаріятові охорони здоров'я УСРР спільно з ВУРПС, ЦК Українського Червоного Хреста, Тсоавіяхему та іншими громадськими організаціями опрацювати заходи широкого притягнення робітничої суспільности до санітарного обслуговування людности, зокрема організувати по промислових районах і містах зі складу робітничого активу санітарні дружини, а також інститут громадських санітарних уповноважених з місцевого робітничого активу, поклавши на цих уповноважених, під загальним керівництвом лікарів поточний санітарний нагляд за промисловими підприємствами, громадським харчуванням, робітничими гуртожитками й установами загального користування.

Права та обов'язки громадських санітарних уповноважених визначити окремою інструкцією, що її має видати Народній комісаріят охорони здоров'я УСРР, порозумівшись із Всеукраїнською радою професійних спілок.

8. Надати санітарним лікарям і санітарним інспекторам право безпосередньо накладати адміністративним порядком штрафи розміром до 50 крб., а помічникам санітарних лікарів до 25 крб. за виявлені ними випадки злам ання правил охорони здоров'я, що їх встановлено законом, або обо-

в'язковими постановами центральних і місцевих органів влади, коли за зламання цих правил не встановлено кримінальної відповідальности.

9. Штрафи, накладені за постановами санітарних лікарів і інспекторів та помічниками санітарних лікарів, стягають органи міліції або сільські ради безспірним порядком, передбаченим Адміністративним кодексом УСРР.

10. За невідкладних і особливо загрозливих для здоров'я людности випадків санітарним лікарям і санітарним інспекторам надається право адміністративним порядком закривати заклади загального користування (їдальні, перукарні, лазні, готелі, клюби, театри тощо) і торговельні підприємства на час до усунення санітарних дефектів.

У в а г а. Якщо промислові підприємства перебувають у такому санітарному стані, що загрожує здоров'ю людности, то закриття їх провадиться на подання місцевих органів охорони здоров'я за постановою райвиконкому, або міськради, на території яких розташовані ці підприємства.

11. Скарги на постанови санітарних лікарів і інспекторів та помічників санітарних лікарів розглядають відповідно голови районних виконавчих комітетів і міських рад, а також селищних рад загальним порядком.

Подання скарги не припиняє виконання відповідних постанов.

II.

12. Арт. 78-2 Адміністративного кодексу УСРР (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 23, арт. 189) ухвалити в такій редакції:

«Порядок, як застосувати заходи адміністративного впливу на зламання постанов про працю, а так само заходи адміністративного впливу за зламання постанов про охорону здоров'я, що їх вживають санітарні лікарі, санітарні інспектори й помічники санітарних лікарів, визначається спеціяльним законом».

III.

13. Цю постанову видано на підставі постанови РНК Союзу РСР з 9-го вересня 1931 року «Про заходи до поліпшення санітарного стану робітничих районів та виселків, робітничих гуртожитків та установ громадського харчування» (Зб. зак. СРСР 1931 р. № 59, арт. 382) на скасування постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 25 липня 1931 року «Про надання санітарним лікарям права накладати адміністративним порядком штраф за зламання правил охорони здоров'я» (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 25, арт. 191) та на доповнення постанов РНК УСРР з 1 червня 1923 року «Про санітарні органи республіки» (Зб. зак. УСРР 1923 р. № 22-23, арт. 331).

Харків, 20 червня 1932 року.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський**

Заст. Голови РНК УСРР **Сербиченко**

Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський**

---

115. Про заходи до поліпшення матеріально-побутового стану медперсоналу

Щоб утворити найсприятливіші умови роботи медичного персоналу і поліпшити його матеріально-побутовий стан, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л и:

I.

1. Старший та середній медперсонал та їхні родини постачається харчуванням і речами широкого вжитку в промислових районах та новобудовах за нормами інженерно-технічних робітників, а по сільських місцевостях за нормами вчителів.

Зазначене постачання провадиться з централізованих фондів через робітничі або спеціяльні закриті розподільники, а там, де їх немає—через загальну систему споживчої кооперації.

Медробітників старшого і середнього персоналу, медсанщехів, пунктів першої допомоги на підприємствах та інших медичних і санітарних установ, що обслуговують промислові підприємства або новобудови, прикріплюється до закритих розподільників і їдалень даного підприємства, новобудови, нарівні з інженерно-технічними робітниками.

Запропонувати НКПостачання УСРР забезпечити здійснення всіх цих заходів з 1 липня 1932 року.

2. Старший і середній медперсонал, що працює в робітничих селищах, на новобудовах та на селі, забезпечуються безплатним житлом, опаленням і освітленням засобами відповідних промпідприємств, міськрад і райвиконкомів та сільрад за належністю; якщо житлоплощі надати натурою не можна, то медперсоналові виплачується вартість найнятого приміщення за існуючими нормами.

3. Для старшого та середнього медперсоналу, що працює в промислових районах та сільських місцевостях, починаючи з 1 січня 1932 року встановити періодичні надвишки до основного річного розміру зарплатні за кожні 3 роки безперервної роботи 10% основної зарплати. Надвишки встановлюється незалежно від того, чи робота відбувалася в одній чи декількох місцевостях.

4. Запропонувати Народнім комісаріятам фінансів і Охорони здоров'я УСРР у межах асигнувань на охорону здоров'я вишукати кошти для утворення спеціяльних фондів на підвищення зарплати та преміювання кращих медробітників—ударників. Розмір коштів на цю мету встановити в 3% до загального фонду зарплати для медробітників УСРР.

5. Старший та середній медперсонал, що працює в промислових районах, відряджати до курортів, санаторій і будинків відпочинку нарівні з робітниками.

II.

Цю постанову видається на зміну та доповнення постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 24 липня 1930 року «Про пільги робітникам соцкультустанов» (Зб. зак. УСРР 1930 року № 17, арт. 165) та постанови ВУЦВК і РНК

УСРР з 6 травня 1931 року «Про поліпшення матеріяльно-побутового стану медперсоналу» (Зб. зак. УСРР 1931 року № 16, арт. 141).

Харків, 20 червня 1932 року.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський**

Заст. Голови РНК УСРР **Сербиченко**

Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський**

---

116. Про доповнення Кримінального кодексу УСРР

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

Додати до арт. 69[1] Кримінального кодексу УСРР (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 28, арт. 217) частину 2 такої редакції:

«За побої або за інші насильницькі вчинки над громадськими активістами, ударниками на виробництві, а так само колгоспниками у зв'язку з громадською або виробничою їхньою діяльністю за випадків, коли ці вчинки характером, обстановою заподіяння їх або наслідками, не можна вважати за терористичний акт,—

позбавлення волі на реченець до п'ятьох років».

Харків, 20 червня 1932 року.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський**

Голова РНК УСРР **В. Чубар**

Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський**

---

117. Про адміністративне виселення з будинків підприємств вугільної, залізорудної, манганової, металюргійної і коксо-хемічної промисловости в копальневих і заводських робітничих селищах, осіб, що не працюють на цих підприємствах

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Надати рудоуправам і заводоуправам підприємств вугільної, залізорудної, манганової, металюргійної і коксо-хемічної промисловости право виселяти адміністративним порядком, осіб, що не працюють на цих підприємствах, з будинків, що на тій чи іншій підставі є у віданні зазначених підприємств, хоч би і не на території цих підприємств, в копальневих і заводських робітничих селищах на території таких міських рад і районів:

Міські ради: Артемівська, Ворошилівська, Горлівська, Кадіївська, Костянтинівська, Луганська, Макіївська, Маріюпільська, Риківська, Сталінська, Дніпропетровська, Запорізька, Кам'янська і Криворізька.

Райони: Гришинський, Краматорський, Краснолуцький, Лисичанський, Рівеньківський, Сорокинський, Чистяківський, Нікопільський і П'ятихатський.

2. Надати зазначеним в арт. 1 рудоуправам і заводоуправам право провадити адміністративним порядком потіснення осіб, що живуть у будинках, які є у віданні цих рудоуправ і заводоуправ, у межах, не нижчих від фактичної пересічної норми забезпечення житловою площею робітників, що живуть у даному копальневому або заводському селищі.

3. Виселення і потіснення за вин[illegible] зазначених у цій постанові, провадити порядком встановленим в арт. а[illegible] 2—8 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 3 липня 1929 року «Про адміністрат[illegible]вне виселення з будинків трестів «Донвугілля» і «Південкриця» у копальневих робітничих селищах осіб, що не працюють на цих підприємствах» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 18, арт. 152).

4. Постанови рудоуправ і заводоуправ про виселення і потіснення можна оскаржити протягом п'яти день до відповідного міського чи дільничого прокурора.

II.

5. Цю постанову видано як виняток з постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 31 серпня 1927 р. «Про адміністративне виселення громадян з житлових приміщень» (Зб. зак. УСРР 1927 р. № 43, арт. 196), на зміну постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 3 липня 1929 р. «Про адміністративне виселення з будинків трестів «Донвугілля» і «Південкриця» у копальневих робітничих селищах, осіб, що не працюють на підприємствах» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 18, арт. 152), та на скасування постанов ВУЦВК і РНК УСРР з 25 лютого 1930 р. «Про поширення чинности постанови «Про адміністративне виселення з будинків трестів «Донвугілля» і «Південкриця» у рудницьких робітничих селищах, осіб, що не працюють на цих підприємствах» на осіб, які живуть у будинках Південно-рудного тресту» (Зб. зак. УСРР 1930 р. № 6, арт. 70) і з 25 січня 1931 р. «Про заходи до забезпечення житлом робітників коксо-хемічної промисловости (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 2, арт. 25).

Харків, 20 червня 1932 року.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський**

Заст. Голови РНК УСРР **Сухомлин**

Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський**

---

118. Про зміну арт. 20 постанови «Про бюджетові права АМСРР і про порядок складання її державного бюджету»

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

Артикул 20 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 7 жовтня 1925 року «Про бюджетові права АМСРР і про порядок складання її державного бюджету» (Зб. ув. УСРР 1925 р., № 77, арт. 442) ухвалити в такій редакції:

«20. Встановити у Всемолдавській конторі Державного банку Союзу РСР окремий централізований поточний рахунок для касового виконання державного бюджету АМСРР.

Установи Державного банку Союзу РСР на території АМСРР, що за їхніми рахунками відкрито кредити за РНК УСРР державним бюджетом АМСРР, сплачують кредити в межах грошової готівки на централізованому поточному рахунку Народнього комісаріяту фінансів АМСРР за державним бюджетом АМСРР.

Харків, 20 червня 1932 року.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський**

Заст. Голови РНК УСРР **Сербиченко**

Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський**

ПОСТАНОВА РНК УСРР

119. Про заходи до попередження перекручень у практичному здійсненні постанови ЦВК та РНК СРСР з 20-V 1932 року

Щоб попередити перекручування в практичному здійсненні постанови ЦВК та РНК СРСР з 20-V-32 р. «Про порядок проведення торгівлі колгоспів, колгоспників та трудящих одноосібних селян і зменшення податку на торгівлю сільськогосподарськими продуктами»—Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л а:

Заборонити всім республіканським наркоматам та об'єднанням, які регулюють колгоспну торгівлю, а також обласним установам і місцевим радянським органам, видавати постанови, розпорядження, інструкції щодо порядку провадження та регулювання колгоспної торгівлі без попереднього погодження: а) республіканських наркоматів та об'єднань, а також міськрад і райвиконкомів Донбасу, підпорядкованих центрові—з Уповноваженим Комітету товарових фондів та регулювання торгівлі при РНО СРСР на Україні; б) обласних установ та місцевих радянських органів—з обласними уповноваженими комітету товарових фондів та регулювання торгівлі.

Харків, 11 червня 1932 року.

Заст. Голови РНК УСРР **Сербиченко**

Тво Керівничого справ РНК УСРР **Бляєр**

Видає НКЮ Видавництво „Радянське будівництво та право" при ВУЦВК

Укрголовліт 95 жб. Матер. одержано 10/VII; до друку 29/VII Зам. 2659—15.000

НКЛП—УСРР. УПО. Газетно-журнальна фабрика ім. В. Блакитного

ЗБІРНИК
ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ
РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 17-18 14 липня 1932 р. № 17-18

З М І С Т:

Постанови ВУЦВК і РНК УСРР.

120. Про використання приміщень, шкіл I і II концентру.
121. Про реорганізацію органів влади в Краснолуцькому та Краматорівському районах.
122. Про центральну архівну управу УСРР, її місцеві органи та установи, що є при ній та при її місцевих органах.
123. Про зміну постанови «Про комісії в справах недолітків».

Постанова ВУЦВК.

124. Про Всеукраїнський центральний музей революції.

Постанова РНК УСРР.

125. Про порядок розірвання та зміни договорів, укладених між підприємствами й організаціями республіканського й місцевого значення.

Постанова Головшляхуправи УСРР.

126. Про доповнення обов'язкової постанови Головшляхуправи УСРР з 21-IV 1932 р. № 3 «Правила про рух усіх видів місцевого транспорту шляхами і залюдненими пунктами».

Постанова НКСЗ.

127. Устава про Всеукраїнський Комітет товариств сліпих і глухонімих.

ПОСТАНОВИ ВУЦВК і РНК УСРР.

120. Про використання приміщень шкіл I і II концентру.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л и:

I.

1. Надати органам народньої освіти (Народньому комісаріятові освіти, обласним, міським та районовим відділам народньої освіти) право виселяти адміністративним порядком, в усяку добу року, з приміщень шкіл I та II концентру всі сторонні організації та установи, в тому числі спеціяльні курси й технікуми, а так само всіх сторонніх осіб та осіб, що хоча мають трудовий зв'язок із школою, але за характером виконуваної ними в даній школі роботи не зобов'язані мешкати в приміщенні школи.

2. Органи Народньої освіти не зобов'язані надавати виселюваним іншої жилої площі.

3. Місцеві ради повинні давати виселюваним державним установам і організаціям відповідні приміщення, а трудящим—придатну для житла площу за чинними в даній місцевості нормами.

Увага. Точний перелік категорій трудящих, яким місцеві ради повинні давати житлову площу, встановлює Народній комісаріят праці УСРР, порозумівшись з Народнім комісаріятом комунального господарства УСРР.

4. За тих випадків, коли виселяють з приміщень, розташованих у межах сільського або міського селища і виселюваний вибирає домівку в цьому селищі, виселюваним порядком цієї постанови трудящим, що їх зазначено в увазі до арт. 3 цієї постанови, відповідні місцеві ради зобов'язані дати потрібні кошти на перевіз хатнього майна виселюваного.

5. При виселенні військових службовців додержувати правил, передбачених в арт. 12 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 15 січня 1931 р. «Про зміни в законодавстві УСРР у зв'язку з виданням у новій редакції Кодексу про пільги для військових службовців і військово-зобов'язаних Червоної армії та їхніх родин» (Зб. зак. УСРР 1931 р., № 1, арт. 8).

6. Трудящих, а також установи й організації, виселяти з приміщень шкіл I та II концентру через місяць від дня коли їх про це повідомить відповідний орган народньої освіти, незалежно від того, чи дасть їм місцева рада за зазначений реченець інше приміщення.

Осіб, що належать до нетрудових елементів, виселяти через сім днів після повідомлення.

7. Примусове виселення за постановами органів народньої освіти здійснюють міліція або сільські ради.

8. Цій постанові надати чинности з 1 червня 1932 р.

II.

9. До пункту «е» арт. 1 постанови ВУЦВК і РНК з 31 серпня 1927 р. «Про адміністративне виселення громадян із житлових приміщень» (Зб. зв. УСРР 1927 р. № 43, арт. 196) додати увагу такої редакції:

«Увага. Адміністративне виселення шкіл I і II концентру провадиться на підставі окремого закону».

10. Цю постанову видано на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 7 квітня 1932 р. «Про використання шкільних приміщень». (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 25, арт. 153).

Харків, 20 червня 1932 року.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський**

Заст. Голови РНК УСРР **Сербиченко**

Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський**

---

121. Про реорганізацію органів влади в Краснолуцькому та Краматорському районах.

Зважаючи на економічні умови Краснолуцького та Краматорського районів Донбасу, їх велике промислове значення тепер і перспективи дальшого розвитку, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в л я ю т ь:

1. Краснолуцький та Краматорівський райони й відповідні районові виконавчі комітети розформувати.

Селища міського типу—Красний луч та Краматорівку віднести до категорії міст.

2. Перетворити Краснолуцьку та Краматорівську міські ради на міські ради підпорядковані безпосередньо центрові, приєднавши до них територію зліквідованих районів, порядком приєднання сільських місцевостей до міст, які виділено на окремі адміністративно-господарські одиниці.

3. До проведення загальних перевиборів рад поповнити склад згаданих в арт. 2 міських рад делегатами приєднаних до них сільських і селищних рад, яких ці ради обирають за модусом, встановленим виборчим законодавством для виборів депутатів міських рад.

4. Пленуми міських рад, що їх поповнено делегатами від сільських і селищних рад ліквідованих районів (арт. 3), обирають президію, організують секції та виконавчі органи порядком, що його встановлено за установою про міські ради для міських рад, підпорядкованих безпосередньо центрові.

5. НК РСІ встановити штати для кожної зазначеної в цій постанові міської ради.

Харків, 20 червня 1932 року.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський**

Заст. Голови РНК УСРР **Сербиченко**

Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський**

---

122. Про Центральну архівну управу УСРР, її місцеві органи та установи, що є при ній та при її місцевих органах

За сучасного етапу соціялістичного будівництва вивчення історії партії, радянської влади та революційного руху пролетаріяту і трудящого селянства покладає на архівні установи завдання ще більш поглибити роботу над використанням архівних матеріялів для ще більшого ідеологічного зміцнення диктатури пролетаріяту для боротьби за завершення процесу побудови соціялізму.

Відповідно до цього, а так само в зв'язку з переходом на обласну систему управління треба змінити систему архівних установ УСРР та поширити обсяг їхньої діяльности. Тому Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л и:

I.

Затвердити нижченаведену Уставу:

УСТАВА ПРО ЦЕНТРАЛЬНУ АРХІВНУ УПРАВУ УСРР, ЇЇ МІСЦЕВІ ОРГАНИ ТА УСТАНОВИ, ЩО Є ПРИ НІЙ ТА ПРИ ЇЇ МІСЦЕВИХ ОРГАНАХ

А. Про архівну управу УСРР.

1. Центральна архівна управа УСРР є при Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і відає, у межах наданих їй прав, як наукова установа й центральний орган управління, організацією та керівництвом архівного будівництва на території УСРР.

2. На чолі Центральної архівної управи УСРР стоїть Керівничий, що його настановлює Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

3. Для розгляду найважливіших питань, що виникають в процесі діяльности архівних установ та для обговорення пляну роботи центральної архівної управи при Керівничому Центральної архівної управи та за його головуванням є дорадчий орган—Рада, що складається з керівників секторів Центральної архівної управи, керівників обласних архівних управ, представників від Народнього комісаріяту освіти УСРР, директора інституту історії партії та Жовтневої революції при ЦК КП(б)У, представника уповноваженого Народнього комісаріяту закордонних справ Союзу РСР при Уряді УСРР, представника від Всеукраїнської академії наук, представника від Всеукраїнської ради професійних спілок і представника від Української асоціяції марксо-ленінських інститутів (ВУАМЛІН) та по одному представникові від Всеукраїнських рад товариства старих більшовиків і товариства політкаторжан і засланих-поселенців.

Персональний склад ради затверджує Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

4. Для обговорення найважливіших поточних питань роботи при Керівничому Центральної архівної управи УСРР за його головуванням є колегія,

що складається з керівників секторів Центральної архівної управи та директорів—Всеукраїнського центрального архіву революції в м. Харкові та Всеукраїнського центрального державного архіву в м. Харкові.

5. Центральна архівна управа УСРР складається з двох секторів:

1) пляну вання та кадрів;

2) науково-методологічного кабінету.

У в а г а. Керівники секторів є одночасно заступники Керівничого Центральної архівної управи УСРР.

6. На Центральну архівну управу УСРР по сектору пляну вання та кадрів покладається:

1) керувати діяльністю місцевих органів Центральної архівної управи, а також організувати й керувати діяльністю установ, що є при ній;

2) провадити роботу щодо наукової публікації документів, щоб створити друковану документальну базу для науково-історичних досліджень з різних галузів науки;

3) керувати агітаційною та пропагандистською роботою архівних установ щодо видання масової науково-популярної документальної літератури, влаштування виставок архівних документів, організації екскурсій в архівосховища, організації використання архівних матеріялів для кіно, радіо тощо;

4) керувати роботою архівних установ щодо обслуговування державних і громадських установ, підприємств і організацій архівними матеріялами господарсько-практичного значення для потреб соціялістичного будівництва;

5) видавати архівну літературу (описи і огляди, архівні матеріяли, списки фондів тощо), щоб ознайомлювати наукові, науково-дослідчі та пляново-господарські установи та організації з матеріялами, що є в архівосховищах установ;

6) видавати журнали та бюлетені Центральної архівної управи УСРР;

7) відати підготовою та перепідготовою кадрів архівних робітників і керувати роботою обласних архівних управ в цій галузі;

8) встановлювати, додержуючи чинних законів, правила переховування закінчених діловодством матеріялів державних та громадських установ і організацій та порядок здання цих матеріялів до архівних органів;

9) наглядати запровадження до життя від державних і громадських установ, підприємств та організацій законів і директив Уряду УСРР та інструкцій Центральної архівної управи УСРР у питаннях архівного будівництва;

10) розробляти порозумівшися з органами робітничо-селянської інспекції і видавати правила постановки архівної справи в архівах державних і громадських установ, підприємств та організацій;

11) керувати вилученням з архівів непотрібних матеріялів, що їх не належить переховувати, і регулювати продаж цих матеріялів;

12) керувати роботою щодо концентрації архівних матеріялів в архівосховищах Центральної архівної управи УСРР та її місцевих органів;

13) завідувати господарсько-фінансовою справою та технічним обслуговуванням Центральної архівної управи УСРР.

7. На Центральну архівну управу УСРР по науково-методологічному кабінеті покладається:

1) розробляти методологію і методику з усіх основних галузів архівної роботи;

2) провадити наукову розробку архівно-виробничих питань;

3) розв'язувати питання наукової організації збереження архівних матеріялів;

4) керувати науково-учбовою роботою з аспірантами для підготови високо-кваліфікованих фахівців з архівного будівництва;

5) провадити методологічну та методичну роботу над підготовою кадрів архівних робітників.

8. Центральна архівна управа УСРР та установи, що є при ній (крім державних історичних архівів Донбасу), утримуються на державному бюджеті. Кредити на утримання їх провадиться за загальним кошторисом Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

9. Центральна архівна управа УСРР і установи, що є при ній, мають печатку з державним гербом.

Б. Про місцеві органи Центральної архівної управи УСРР.

10. Місцевими органами Центральної архівної управи УСРР є Головна архівна управа АМСРР, обласні архівні управи, районові та міські архіви.

11. Головна архівна управа АМСРР є при Президії Молдавського центрального виконавчого комітету і керує архівним будівництвом на території АМСРР.

У справах науково-архівознавчого управління архівами Головна управа АМСРР виконує всі директиви й розпорядження Центральної архівної управи УСРР і дає їй звіти про свою діяльність.

Головна архівна управа АМСРР, з Державним історичним архівом при ній чинить на підставі окремої устави, затвердженої Молдавським центральним виконавчим комітетом відповідно до цієї устави.

12. Обласні архівні управи є при президіях обласних виконавчих комітетів і керують архівним будівництвом на території відповідної області, держуючи правил, директив та інструкції видаваних Центральною архівною управою УСРР та постанов обласного виконавчого комітету, даючи їм звіти про свою діяльність.

13. На обласні архівні управи покладається:

1) організувати та керувати роботою обласних і державних історичних архівів, районових та міських архівів на території області;

2) запроваджувати до життя директиви та завдання Центральної архівної управи УСРР в питаннях організації та постановки архівної справи на території області, видаючи на розвиток цих директив інструкції та розпорядження;

3) керувати й наглядати правильне і своєчасне передання архівних матеріялів до районових та міських і державних історичних архівів;

4) перевіряти виконання всіма державними й громадськими установами, підприємствами та організаціями законів і правил в архівній справі, інструктувати районові та міські архіви щодо налагодження ними цієї роботи та допомагати їм в їхній діяльності;

5) настановлювати та звільняти, з затвердженням від Центральної архівної управи УСРР, директорів обласних і державних історичних архівів;

6) вживати заходів проти пошкодження, знищення та незаконного продажу архівних матеріялів, притягаючи винних до законної відповідальности;

7) керувати агітаційною та пропаґандистською роботою обласних і державних історичних архівів щодо видання масової науково-популярної документальної літератури, влаштування виставок архівних документів, організації екскурсій в архівосховища, організації використання архівних матеріялів для кіно, радіо тощо;

8) вживати заходів до підготовки та перепідготовки кадрів архівних робітників;

9) скликати обласні конференції і наради в архівній справі;

10) подавати президії обласного виконавчого комітету та Центральній архівній управі УСРР пляни й звіти про свою діяльність та діяльність підпорядкованих їм архівних органів і установ.

14. На чолі обласної архівної управи є завідатель, що його настановлює і звільняє президія обласного виконавчого комітету, порозумівшись з Центральною архівною управою УСРР. У питаннях архівного будівництва завідатель обласної архівної управи бере участь на засіданнях президії обласного виконавчого комітету з правом дорадчого голосу.

15. Обласна архівна управа складається з двох секторів: 1) сектора пляново-інструкторського та кадрів і 2) сектора агітації, пропаґанди і наукової публікації документів.

16. Обласні архівні управи утримується за бюджетом обласних виконавчих комітетів і мають печатку з державним гербом.

17. Районові та міські архіви є при президіях районових виконавчих комітетів і міських рад, підпорядкованих безпосередньо області або центрові, і підрядні відповідному районовому виконавчому комітету або міській раді та обласній архівній управі, за винятком районових і міських архівів Донбасу, що працюють під безпосереднім керівництвом Центральної архівної управи УСРР та відповідних районових виконавчих комітетів або міських рад, даючи їм звіти про свою діяльність.

18. На районові та міські архіви покладається:

1) концентрувати архівні матеріяли сільських, селищних та міських рад, а також всіх інших державних і громадських установ, підприємств та організацій, що є на відповідній території, порядком та в речениці, що їх

передбачено чинним законодавством і правилами, встановленими від Центральної архівної управи УСРР та інструкціями й директивами обласної архівної управи;

2) переховувати архівні матеріяли районового виконавчого комітету або міської ради, підпорядкованої безпосередньо області або центрові, і архівні матеріяли, зазначені в п. «1» цього артикулу, до спливу 10 років з дня їх закінчення й передавати їх до обласних або державних історичних архівів, за належністю;

3) наглядати за поставою архівною справи в архівах державних і громадських установ, підприємств та організацій, що є на території їхньої діяльности;

4) видавати довідки за архівними матеріялами, що вони їх переховують;

5) передавати на паперові фабрики за уповноваженням Центральної архівної управи УСРР або обласної архівної управи, за належністю, матеріяли, що не підлягають переховуванню.

19. Районовими й міськими архівами відають особи, що їх настановлює відповідний районовий виконавчий комітет або міська рада, порозумівшись з обласною архівною управою або центральною архівною управою УСРР за належністю. В районах і містах, де в штатах не передбачено окремого керівника архівної роботи, безпосереднє керівництво цією справою покладається на одного з членів президії районового виконавчого комітету або міської ради.

20. Районові та міські архіви утримуються за бюджетом відповідного районового виконавчого комітету або міської ради.

21. Районові та міські архіви мають печатку з державним гербом.

В. Про установи, що є при Центральній архівній управі УСРР та її місцевих органах.

22. При Центральній архівній управі УСРР в її безпосередньому відданні є:

1) Всеукраїнський центральний архів революції в м. Харкові;
2) Всеукраїнський центральний державний архів в м. Харкові;
3) Всеукраїнський центральний архів праці в м. Харкові;
4) Всеукраїнський центральний архів стародавніх актів в м. Харкові;
5) Всеукраїнський центральний архів стародавніх актів в м. Києві;
6) Всеукраїнський центральний фото-кіно архів в м. Києві;
7) державні історичні архіви в м. м. Артемівському, Луганському, Маріюполі й Сталіні.

23. При обласних архівних управах є обласні та державні історичні архіви, а саме:

1) При Харківській обласній архівній управі є—Харківський обласний історичний архів та державні історичні архіви в м. м. Полтаві, Сумах, Кременчузі, Ромнах, Прилуках, Лубнах, Куп'янському й Старобільському;

2) при Київській обласній архівній управі є:—Київський обласний історичний архів та державні історичні архіви в м. м. Житомирі, Чернігові, Черкасах, Білій-Церкві, Ніжині, Конотопі й Глухові;

3) при Вінницькій обласній архівній управі є—Вінницький обласний історичний архів та державні історичні архіви в м. м. Бердичеві, Кам'янець-Подільському, Проскурові і Умані;

4) при Дніпропетровській обласній архівній управі є—Дніпропетровський обласний історичний архів та державні історичні архіви в м. м. Запоріжжі, Кривому-Розі, Мелітополі;

5) при Одеській обласній архівній управі є—Одеський обласний історичний архів та державні історичні архіви в м. м. Зінов'євському, Миколаєві, Херсоні й Первомайському.

24. Установи, що є при Центральній архівній управі УСРР та при обласних архівних управах (арт. арт. 22 і 23) є наукові архівні установи, які переховують, систематизують і науково обробляють архівні матеріяли науково-історичного значення, що стосується діяльности державних, громадських і інших установ та організацій, а так само діяльности поодиноких осіб.

25. На чолі із зазначених в арт. арт. 22 і 23 архівних установ стоїть директор, що його настановлює і звільняє Центральна архівна управа УСРР або обласна архівна управа, за належністю.

26. Установи, що є при Центральній архівній управі та її місцевих органах (арт. арт. 22 і 23), чинять на підставі устави, що її затверджує Центральна архівна управа УСРР. У цій уставі встановлюється характер архівних матеріялів, що їх переховує, систематизує та обробляє кожна з архівних установ. Список основних фондів, що належить переховувати у Всеукраїнському архівові праці, Центральна архівна управа УСРР погоджує з Всеукраїнською радою професійних спілок. Структуру й штати архівних установ визначається загально встановленим порядком.

27. Обласні та державні історичні архіви, підпорядковані обласним архівним управам (арт. 23), утримуються за кошторисом обласних архівних управ, а державні історичні архіви в м. м. Артемівському, Луганському, Маріюполі та Сталіному—за бюджетом міських рад або районових виконавчих комітетів, на території яких вони є.

Центральна архівна управа УСРР фінансує науково-публікаційну діяльність обласних та державних історичних архівів, особливо маломіцних, за рахунок спеціяльно відпущених для цього коштів за кошторисом Укрцентроархіву.

II.

28. З виданням цієї постанови скасувати: постанову ВУЦВК'у і РНК УСРР з 25 січня 1928 року «Про Центральне архівне управління УСРР», установи, що є при ньому та його місцеві органи», (Зб. Зак. УСРР 1928 р. № 3, арт. 29) і постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 13 серпня 1930 р. «Про

Всеукраїнський центральний державний архів» (Зб. зак. УСРР 1930 р., № 18, арт. 172).

Харків, 20 червня 1932 року.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський.**

Заст. Голови РНК УСРР **Сербиченко**

Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський**

ПОСТАНОВА ВУЦВК І РНК УСРР.

123. Про зміну постанови «Про комісії в справах недолітків».

У зв'язку з запровадженням в УСРР обласної ситеми управління Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л и:

Поробити в своїй постанові з 25 березня 1931 р. «Про комісії в справах недолітків» (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 10, арт. 85) такі зміни й доповнення:

1. Арт. 274 Кодексу законів про народню освіту УСРР ухвалити в такій редакції:

«274. Щоб розв'язувати справи про недолітніх праволомців віком до 16 років та організувати й керувати допомогою дітям у всіх питаннях права, а дорослим—у питаннях права дотично дітей, а так само, щоб організувати громадськість навколо справи запобігнення й боротьби з праволомством недолітків—утворюється комісії у справах недолітків:

1) районні і міські в містах, підпорядкованих безпосередньо області, 2) обласні і 3) Всеукраїнську».

2. Додати до Кодексу законів про народню освіту УСРР арт. арт. 276^1 і 276^2 в такій редакції:

«276^1. Обласні комісії в справах недолітків утворюється при обласних відділах народньої освіти в складі: голови обласного інспектора дитячої соціяльної інспекції і комісій в справах недолітків та членів: представника обласного суду, що його виділяє президія обласного суду і по одному представнику від обласного відділу охорони здоров'я, обласного комітету ЛКСМУ і від обласного т-ва «Друзі Дітей».

«276^2. На обласні комісії в справах недолітків покладається:

1) безпосередньо наглядати й керувати в межах області діяльністю міських та районових комісій, а так само місцевих рад щодо розгляду справ недолітків;

2) переглядати, порядком нагляду або за протестом органів прокуратури або завідувача обласного відділу народньої освіти, справи, що їх розв'язали районові й міські комісії;

3) керувати діяльністю міських та районових комісій у справах недолітків, щоб запобігти праволомствам недолітків, давати юридичну допомогу та роботу, організувати громадськість навколо справи запобігнення й боротьби з праволомствами недолітків».

3. Арт. арт. 277 і 277^1 Кодексу законів про народню освіту УСРР ухвалити в такій редакції:

«277. Всеукраїнська комісія в справах недолітків є при Народньому комісаріяті освіти УСРР у складі голови, що його настановлює народній комісар освіти, і чотирьох членів, що їх настановлює відповідно Народній комісаріят юстиції УСРР, Народній комісаріят охорони здоров'я УСРР, ЦК ЛКСМУ і Центральна Управа т-ва «Друзі дітей».

«277^1. До відання Всеукраїнської комісії належить:

1) Безпосередньо наглядати й керувати діяльністю обласних комісій у справах недолітків;

2) опрацьовувати проекти заходів щодо запобігнення і боротьби з праволомствами недолітків та наглядати, як запроваджують відповідні організації ці заходи до життя;

3) встановлювати порядок розгляду справ недолітків в обласних, районових і міських комісіях, а так само в культурно-соціяльних секціях місцевих рад, порядок звітности та діловодства в цих справах.

Харків, 4 липня 1932 року.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський**

Заст. Голови РНК УСРР **Сербиченко**

Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський**

ПОСТАНОВА ВУЦВК

124. Про Всеукраїнський центральний музей революції.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет постановив затвердити нижченаведену уставу про Всеукраїнський центральний музей революції.

УСТАВА ПРО ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТРАЛЬНИЙ МУЗЕЙ РЕВОЛЮЦІЇ.

1. З а с а д и.

1. Всеукраїнський центральний музей революції є науково-дослідна установа, що вивчає, наочно відображає та популяризує в усіх етапах історію пролетарської революції ,історію КП(б)У, ВКП(б), історію міжнародного комуністичного руху, а також є центральна управа, що керує місцевими музеями революції на території УСРР.

Всеукраїнський центральний музей революції є при Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і працює під загальним її керівництвом. Безпосереднє ідеологічне керівництво музеями революції належить інститутові історії партії і Жовтневої революції при ЦК КП(б)У.

2. Всеукраїнський центральний музей революції має своїм основним завданням:

а) провадити науково-дослідну роботу над матеріялами і документами історично-революційного характеру;

б) провадити масову роботу щодо комуністичного виховання трудящих на базі матеріялів і документів, що їх опрацьовує музей;

в) концентрувати усі потрібні для музею матеріяли і документи;

г) плянувати, інструктувати та організаційно-методично керувати роботою місцевих музеїв революції, а також постачати їм музейні матеріяли.

3. Всеукраїнський центральний музей революції утримується коштом з державного бюджету за загальним кошторисом Всеукраїнського центрального виконавчого комітету.

Щоб поширювати і поліпшувати музейну справу Всеукраїнський центральний музей революції має спеціяльні кошти, що складаються із:

а) субсидій зацікавлених державних та громадських установ і організацій;

б) плати за відвідування музею та виставок, що їх організує музей;

в) надходжень від влаштування лекцій, кінодемонстрацій, видань тощо;

г) прибутків від виробничих підприємств музею.

4. Всеукраїнський центральний музей революції користується з права, що належать науково-дослідчим інститутам УСРР.

2. Компетенція та порядок діяльности музею.

5. Щоб здійснити покладені на нього завдання, Всеукраїнський центральний музей революції:

а) збирає, переховує, систематизує та науково-опрацьовує матеріяли й документи музейного характеру, що висвітлюють історичні події та факти, стосовно до цільового настановлення музею, згідно з арт. І цієї Устави;

б) організує постійні та періодичні, стандартні та пересувні виставки музейних матеріялів і документів як при музеї, так і на заводах, фабриках, у радгоспах, колгоспах, МТС, робітничих клюбах, будинках колгоспника, хатах-читальнях тощо;

в) організує пропаґанду історії революційного руху, комуністичної партії, радянської влади та соціялістичного будівництва, використовуючи для цього кіно, радіо та влаштовуючи лекції, бесіди, масові екскурсії тощо;

г) організує коротко та довгореченцеві курси, щоб підготовляти та перепідготовляти музейні кадри, а також партійно-робітничих пропаґандистів для роботи музеїв революції;

ґ) організує, порозумівшись з відповідними органами, підготовку кваліфікованих знавців музейної справи (аспірантура);

д) організує зв'язок та обмін матеріялами й виданнями з іншими музеями революції Союзу РСР та закордоном;

е) мобілізує навколо музею революції робітничу громадськість, залучаючи широкі кола робітників, колгоспників, зокрема ударників до повсякденної участи в роботі музею і здійснює через ці кола масові заходи музею;

є) видає наукові праці, журнали, популярну літературу, альбоми, плякати і інш.;

ж) організує лабораторії, майстерні, інші наукові та допоміжні підприємства для задоволення потреб музеїв;

з) скликає з'їзди, наради, конференції тощо;

и) організує наукові експедиції та відрядження;

і) здійснює керівництво місцевими музеями революції через виїзди на місця, періодичне вислухання доповідів цих музеїв, методичне обслуговування їх тощо.

6. Всеукраїнський центральний музей революції в своїй роботі підтримує щільний зв'язок з історично-науковими та іншими державними й громадськими установами та організаціями, зацікавленими в розвиткові досліджень з історії партії та революції, соціялістичного будівництва і в розвиткові музейної справи, організуючи взаємодопомогу в роботі музею та згаданих установ і організацій.

7. Всеукраїнський музей революції користується з усіх пільг, встановлених для науково-дослідчих інститутів арт. 152 Митничого кодексу Союзу РСР (Зб. зак. СРСР 1929 р. № 1, арт. 2) щодо одержання закордонної наукової книжки, журналів, музейного приладдя та інших закордонних вантажів, призначених для наукових ,пропаґандистських та учбових потреб музею.

3. Структура музею.

8. На чолі Всеукраїнського центрального музею революції є директор, що його настановлює та увільнює з посади Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету. Директор здійснює керівництво роботою музею і відповідає за його діяльність.

9. Для обговорення найважливіших питань поточної роботи музею при директорові музею та під його головуванням є колеґія, що складається з помічників директора і по одному постійному представникові від Інституту історії партії та Жовтневої революції при ЦК КП(б)У і товариства «Старих більшовиків». Колеґія є дорадчий орган при директорі.

10. Всеукраїнський центральний музей революції складається з трьох відділів:

а) науково-дослідного;

б) місцевих музеїв з інструкторським апаратом та методичним кабінетом;

в) фінансово-господарського з виробничою частиною (фото-лябораторією, художньою майстернею тощо).

На чолі кожного з цих відділів є помічник директора, що його настановлює та звільнює з посади директор Всеукраїнського центрального музею революції. Помічники директора мають право настановлювати й звільняти робітників відповідного відділу музею, по згоді з директором музею, керують

роботою відділу й відповідають за його діяльність перед директором музею.

Щоб забезпечити активну участь в роботі музею всіх зацікавлених установ, підприємств й організацій і втягнути до цієї роботи широкі шари трудящих, при Всеукраїнському центральному музею революції є дорадчий орган, що працює під головуванням директора музею,—Рада, яка складається з помічників директора та наукових співробітників музею, представників від інституту історії партії та Жовтневої революції при ЦК КП(б)У, Всеукраїнської ради професійних спілок, Всеукраїнського центрального архівного управління, музейного відділу Народнього комісаріяту освіти, Харківського істпарту, істмолу, істпрофу, Музею Червоної Армії, Товариства політкаторжан, Товариства старих більшовиків, представників від інших зацікавлених установ та організацій, кращих ударників підприємств і колгоспів.

12. Рада при Всеукраїнському центральному музеї революції обмірковує та подає свої висновки на річні пляни роботи музею, його кошториси, а також на піврічні та річні звіти про роботу музею. На обміркування і висновки Ради можна бути поставити також інші питання роботи музею з ініціявити директора, членів ради або зацікавлених організацій.

13. Штати Всеукраїнського центрального музею революції встановлюється загальним, визначеним у законі порядком.

14. Всеукраїнський центральний музей революції має печатку з державним гербом встановленого зразку.

Харків, 20 червня 1932 року.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський**

Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський**

ПОСТАНОВА РНК УСРР

125. Про порядок розірвання та зміни договорів, укладених між підприємствами й організаціями республіканського і місцевого значення

Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л а:

I.

1. Однобічно розривати або змінювати договори, укладені між підприємствами й організаціями республіканського та місцевого значення, категорично забороняється.

2. Розривати або зміцнювати зазначені договори можна тільки:

1) за згодою сторін;

2) за постановою відповідного народнього комісаріяту або прирівненої до нього центральної установи, обласного виконавчого (організаційного) комітету, районового виконавчого комітету або місцевої ради—за випадків, коли за сторони в договорі є підприємства чи організації, підпорядковані

безпосередньо одному наркомату, центральній установі, виконавчому комітетові або місцевій раді;

3) за постановою відповідного районового виконавчого комітету або міської ради підпорядкованої безпосередньо центрові чи області, за випадків:

а) коли за сторони в договорі є підприємства різних місцевих рад, розташованих на території даного району або міської ради;

б) коли однією із сторін в договорі є підприємство районового виконавчого комітету або міської ради; а другою—підприємство іншої місцевої ради, розташованої на території даного району або міської ради,

4) за постановою обласного виконавчого (організаційного) комітету за випадків:

а) коли за сторони в договорі є підприємства різних районових виконавчих комітетів або міських рад, підпорядкованих безпосередньо даному обласному виконавчому (організаційному) комітетові;

б) коли однією із сторін в договорі є підприємство обласного виконавчого (організаційного) комітету, а другою—підприємство районового виконавчого комітету чи місцевої ради даної області;

5) за постановою Ради народніх комісарів АМСРР за випадків:

а) коли за сторони в договорі є підприємства та організації підпорядковані різним народнім комісаріятам АМСРР або різним районовим виконавчим комітетам АМСРР, або районовому виконавчому комітетові АМСРР, з одної сторони, і міській раді столичного міста АМСРР, з другої;

б) коли однією із сторін в договорі є підприємство або організація, підпорядкована народньому комісаріятові АМСРР, а другою—підприємство районового виконавчого комітету АМСРР, або міської ради столичного міста АМСРР, або іншої місцевої ради АМСРР;

6) за постановою Української економічної наради—за всіх інших випадків, коли за сторони в договорі є підприємства й організації республіканського або місцевого значення.

II.

Цю постанову видано відповідно до арт. 3 постанови РНК Союзу РСР з 17 грудня 1931 року «Про укладення договорів на 1932 рік» (Зб. зак. СРСР 1931 р. № 74, арт. 495).

Харків 26 червня 1932 року.

Голова РНК УСРР **Чубар**

Т. в. о. Керівничого справ РНК УСРР **Блеєр**

ОБОВ'ЯЗКОВА ПОСТАНОВА ГОЛОВШЛЯХУПРАВИ УСРР

126. Про доповнення обов'язкової постанови Головшляхуправи УСРР з 21-IV-32 р., № 3 «Правила про рух усіх видів місцевого транспорту шляхами і залюдненими пунктами»

На підставі постанови РНК Союзу РСР з 21-V-1932 р., № 764 на доповідь Цушляхтрансу (З з. СРСР 1932 р., № 39, арт. 236) Головна Управа шосових і ґрунтових шляхів та місцевого транспорту УСРР **постановила** доповнити свою обов'язкову постанову з 2 квітня ц. р., № 3 (З. з. УСРР 1932 р., № 8, арт. 73) арт. 2^1 в такій редакції:

«2^1. Заборонити негайно по всіх шляхах УСРР рух автовантажних машини зі швидкістю, що перевищує 40 км на годину».

м. Харків, 27 червня 1932 року.

Начальник Головшляхуправи УСРР **А. Усач.**

ПОСТАНОВА НКСЗ

127. Устава про Всеукраїнський комітет товариств сліпих і глухонімих

Підстава: п. 4 арт. 4 Устави про Народній комісаріят соціяльного забезпечення УСРР (Зб. з. УСРР 1931 р. № 26, арт. 207).

1. Всеукраїнський комітет товариств сліпих і глухонімих має за своє завдання організовувати справу притягнення трудящих сліпих і глухонімих до участи в соціялістичному будівництві та підготовити з них кваліфіковані кадри для державної і кооперативної промисловости, поліпшувати культурно-політичне виховання та навчання сліпих і глухонімих, матеріяльно забезпечити їх та загальні умови їхнього життя на соціялістичних засадах, а так само керувати і наглядати, через відповідні обласні комітети товариств сліпих і глухонімих діяльність цих товариств, складати загальні пляни діяльности зазначених комітетів і товариств, проводити інші заходи, що сприяють розширенню та поглибленню їхньої діяльности тощо,—перебуває при Народньому комісаріяті соціяльного забезпечення УСРР на засадах господарського розрахунку.

2. Щоб здійснити зазначені в арт. 1 завдання, Всеукраїнський комітет товариств сліпих і глухонімих:

1) плянує діяльність обласних комітетів товариств сліпих і глухонімих та цих товариств, контролює, як виконують ці пляни, і складає збірні звіти та доповіді в цій справі;

2) розробляє і затверджує, в межах чинного законодавства, постанови, правила та інструкції в справах діяльности обласних комітетів товариств сліпих і глухонімих і цих товариств;

3) обговорює й розв'язує різні питання, що виникають з діяльности обласних комітетів товариств сліпих і глухонімих та цих товариств:

4) встановлює в справах сліпих і глухонімих зв'язок з відповідними державними та іншими установами й організаціями;

5) допомагає діяльності обласних комітетів товариств сліпих і глухонімих та цих товариств, інструктує їх, вживає заходів до розвитку й поширення їхньої діяльности, а також наглядає й контролює їхню роботу, припиняючи та касуючи неправильні постанови й розпорядження зазначених комітетів і товариств;

6) порушує перед колегією Народнього комісаріяту соціяльного забезпечення УСРР, Народнім комісаром соціяльного забезпечення УСРР та іншими відповідними державними, кооперативними й громадськими організаціями справу про вжиття належних заходів до розвитку діяльности обласних комітетів товариств сліпих і глухонімих та цих товариств;

7) складає пляни й заявки на сировину та інші матеріяли й товари для потреб учбово-виробничих підприємств товариств сліпих і глухонімих і розподіляє поміж цих товариств, через відповідні обласні комітети товариств сліпих і глухонімих, товарові фонди, що їх видали державні та інші органи на учбово-виробничі підприємства товариства сліпих і глухонімих;

8) організує й провадить централізованим порядком постачання учбово-виробничим і іншим учбовим закладам та установам товариств сліпих і глухонімих;

9) складає проекти кошторисів комітету, подаючи їх на затвердження Народнього комісара соціяльного забезпечення УСРР, а так само дає вказівки обласним комітетам товариств сліпих і глухонімих та цим товариствам, як вони мають складати свої кошториси прибутків і видатків;

10) утворює центральний фонд коштів товариств сліпих і глухонімих УСРР з відповідних відрахувань від прибутків цих товариств і надходжень до обласних комітетів товариств сліпих і глухонімих, а так само від інших надходжень до Всеукраїнського комітету й керує цим фондом;

11) репрезентує обласні комітети товариств сліпих і глухонімих та ці товариства перед державними органами, іншими установами й організаціями, а так само боронить інтереси зазначених обласних комітетів і товариств у судових і адміністративних установах, без окремого доручення від цих комітетів і товариств;

12) розв'язує скарги на чинності і постанови обласних комітетів товариств сліпих і глухонімих;

13) скликає, встановленим порядком та з дозволу Народнього комісаріяту соціяльного забезпечення УСРР Всеукраїнські наради з представників обласних комітетів товариств сліпих і глухонімих та цих товариств для пророблтку загальних питань щодо роботи серед сліпих і глухонімих.

Увага. Функції, передбачені цим артикулом, щодо товариств сліпих і глухонімих, які є на території області, Всеукраїнський комітет товариств сліпих і глухонімих здійснює через відповідні обласні комітети товариств сліпих і глухонімих.

3. Всеукраїнський комітет товариств сліпих і глухонімих має права юридичної особи та має право набувати, перевласнювати й заставляти майно. Складати договори й інші правочини, приймати зобов'язання, позивати й відповідати на суді.

4. Всеукраїнський комітет товариств сліпих і глухонімих має печатку із своєю назвою.

5. Склад Всеукраїнського комітету товариств сліпих і глухонімих установлює Народній комісаріят соціяльного забезпечення УСРР.

6. Для виконання своєї роботи Всеукраїнський комітет товариств сліпих і глухонімих має свій апарат, що його утримується за кошторисом комітету, на засадах господарського розрахунку.

Структура та штати цього апарату комітет установлює, додержуючи чинного законодавства та за порозумінням з Народнім комісаріятом соціяльного забезпечення УСРР.

7. Дії й постанови комітету, що суперечать чинному законодавству, або відповідним директивам щодо організації роботи серед сліпих і глухонімих, можна оскаржувати до Народнього комісаріяту соціяльного забезпечення УСРР.

Харків, 28 червня 1932 року.

Народній комісар соціяльного забезпечення УСРР **Покорний.**

ПОПРАВКИ

1. У «Збірнику Законів» № 9, арт. 81 п. 4 надруковано: «... 3) селянських товариств взаємодопомоги промислової кооперації», треба читати: «... 3) селянських товариств взаємодопомоги; 4) кас взаємного страхування та взаємодопомоги промкооперації».

2. У «Збірнику Законів» № 11-12, арт. 101 в таблиці (додаток № 1) надруковано: «4. Вінницька 50, 30, 385, 350...», треба читати: «4. Вінницька—50, 30, 285, 350...»

3. У «Збірнику Законів» № 13, арт. 106 у додаткові надруковано: «Додаток до арт. 104 Збір. Зак.—Про доповнення постанови...», треба читати: «Додаток до арт. 106 Зб. Зак.—про доповнення постанови...»

4. У «Збірнику Законів» № 13, арт. 107, п. 4, передостанній абзац надруковано: «У додаткових до цих актів...», треба читати: «У додатках до цих актів»

Видає НКЮ. Видавництво «Радянське будівництво та право» при ВУЦВК.

Матер. здано до складу 20-VII **Підписано до друку 29 VII**

Укрголовліт 95-жб. Зам. 2761—15000

НКЛП—УСРР. УПО. Газетно-журнальна фабрика ім. В. Блакитного

34
З-41

ЗБІРНИК
ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 19 **20 липня 1932 р.** **№ 19**

ЗМІСТ:

Постанова ВУЦВК і РНК УСРР

128. Про каси громадської взаємодопомоги колгоспів.

Постанови ВНО УСРР

129. Про поширення пільг та переваг персональних пенсіонерів на осіб, що одержують персональні пенсії за постановою відповідних органів Союзу РСР та інших союзних республік і мешкають на території УСРР.

130. Перелік довжникового майна, що на нього не можна звертати справляння.

Бібліотека Київський Обласний

ПОСТАНОВА ВУЦВК і РНК УСРР

128. Про каси громадської взаємодопомоги колгоспів.

Досвід півторарічної діяльности в УСРР кас взаємодопомоги колективізованого селянства довів, що з суцільною колективізацією бідняцько-середняцьких господарств підводиться найпотужнішу базу під селянську взаємодопомогу. Остання набирає виробничого значення й спрямовується передусім в річище організації усуспільнених культурно-побутових закладів і кращого та ширшого обслугування індивідуальних потреб колгоспників, а так само бідняків та середняків—членів кас.

З часу видання постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 13 серпня 1931 року «Про реорганізацію селянських товариств взаємодопомоги в селах, де проведено суцільну колективізацію» каси взаємодопомоги колективізованого селянства зміцнилися, перетворюючись на один із чинників суцільної колективізації і піднесення добробуту мас трудящого колгоспного та позаколгоспного селянства.

Щоб посилити дальший розвиток громадської взаємодопомоги на селі відповідно до завдань організаційно-господарського зміцнення колгоспів, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

Реорганізувати існуючі каси взаємодопомоги колективізованого селянства на каси громадської взаємоподомоги колгоспів на нижченаведених засадах:

I.

1. Каси громадської взаємодопомоги колгоспів організується при колгоспах за постановами загальних або делеґатських зборів колгоспів.

2. У селах, де в основному вивершено суцільну колективізацію, селянські товариства взаємодопомоги ліквідується.

3. Всі грошові й натуральні кошти та цінності, а так само фонди допомоги матері-селянці під час вагітности та пологів, що належать ліквідованим селянським товариствам взаємодопомоги, а також право справляти по виданих від цих товариств позиках, передається відповідним касам взаємодопомоги колгоспів.

Земельні ділянки, приділені ліквідованим селянським товариствам взаємодопомоги, а так само сільськогосподарський реманент, прокатні пункти й різні підприємства передається відповідним колгоспам, які повинні сплатити касам взаємодопомоги колгоспів вартість одержаного майна (крім землі) й передати їм урожай з земельних дільниць, що їх засіяли селянські товариства взаємодопомоги.

Каси взаємодопомоги колгоспів, що прийняли зазначене майно, відповідають за довги зліквідованих селянських товариств взаємодопомоги в межах вартости одержаного від них майна.

4. Порядок ліквідації в селах суцільної колективізації селянських товариств взаємодопомоги, передання їхнього майна касам взаємодопомоги колгоспів та колгоспам, а так само порядок оплати колгоспами одержаного майна встановлює Народній комісаріят соціяльного забезпечення УСРР, порозумівшись з Укрколгоспцентром.

5. Як ухвалять загальні або делеґатські збори колгоспу постанову про організацію каси взаємодопомоги, всіх членів колгоспу вважається за членів каси.

Увага 1. В селах, де в основному вивершено суцільну колективізацію, за членів кас громадської взаємодопомоги колгоспів, після постанови загальних або делеґатських зборів колгоспників, можуть бути і одноосібники-бідняки та середняки, що не є члени колгоспу.

Увага 2. У селах, де є одночасно і каси взаємодопомоги колгоспів і селянські товариства взаємодопомоги, подвійне членство — в касі взаємодопомоги колгоспу і в селянському товаристві взаємодопомоги—забороняється.

6. Каси взаємодопомоги колгоспів чинять на підставі статуту, ухваленого загальними або делеґатськими зборами колгоспу і зареєстрованого в місцевих радах або районових виконавчих комітетах порядком, установленим від Народнього комісаріяту соціяльного забезпечення УСРР.

Статут каси взаємодопомоги повинен відповідати типовому статутові кас громадської взаємодопомоги колгоспів, виданому від Колгоспцентру Союзу РСР і затвердженому від Ради народніх комісарів Союзу РСР.

Зміни й доповнення, що їх запроваджують до статуту каси, порівнюючи з типовим статутом, не повинні суперечити засадам про організацію

кас громадської взаємодопомоги колгоспів, установленим загальносоюзним законом, законодавству Союзу РСР і УСРР, цій постанові та засадам типового статуту.

Увага. Від часу оголошення типового статуту кас громадської взаємодопомоги колгоспів, існуючі каси взаємодопомоги колективізованого селянства переходять на цей статут.

7. Каси взаємодопомоги колгоспів від часу реєстрації їхніх статутів (арт. 6) мають права юридичної особи і виконують свої завдання самостійно, керуючись у своїй діяльності статутом каси, чинними законами і загальними вказівками Народнього комісаріяту соціяльного забезпечення УСРР, місцевих органів соціяльного забезпечення й сільських рад.

Народній комісаріят соціяльного забезпечення УСРР і місцеві органи соціяльного забезпечення здійснюють загальне керівництво і контроль діяльности кас взаємодопомоги колгоспів відповідно через Всеукраїнський і місцеві комітети цих кас (арт. 17) й мають право, як рівно і зазначені комітети та сільські ради, зупиняти й касувати постанови кас взаємодопомоги, що ламають закон, статут каси або видані для них встановленим порядком правила.

8. Каси взаємодопомоги колгоспів, діючи на засадах самодіяльности своїх членів, мають за завдання подавати допомогу своїм членам на випадок інвалідности, старости, хворости, вагітности та пологів, а так само за інших випадків, коли члени каси позбавлені змоги брати участь в роботі колективного господарства й потрібують громадської допомоги.

Разом з тим, діяльність кас взаємодопомоги повинна сприяти організаційно-господарському зміцненню колгоспів, піднесенню продуктивности праці й посиленню трудової дисципліни в них.

9. Зазначені в арт. 8 завдання каси взаємодопомоги здійснюють насамперед через обслуговування своїх членів організацією культурно-побутових закладів, через трудове влаштування, навчання й протезування інвалідів, а так само через організацію лікувально-профілактичної допомоги своїм членам, а для цього каси взаємодопомоги:

а) влаштовують, додержуючи встановлених правил, і утримують своїм коштом будинки для непрацездатних і престарілих своїх членів, а так само лікарні й інші лікувальні заклади;

б) організують учбово-виробничі підприємства та інші заклади для навчання інвалідів і пристосування їх до праці;

в) влаштовують протезні майстерні тощо.

10. Розмір, порядок й форми допомоги визначають загальні або делеґатські збори кас взаємодопомоги, відповідно до статуту кас, загальних вказівок органів, що керують їхньою діяльністю, та засобів кас.

11. Кошти кас взаємодопомоги складаються з:

а) відрахувань від добутків членів каси, що їх вони мають і в колгоспі і поза колгоспом, а так само з інших членських внесків членів каси;

б) спеціяльних відрахувань з громадських фондів колгоспів, що при них ці каси є;

в) добутків від установ, підприємств та іншого майна кас;

г) коштів, що їх передається за ліквідації селянських товариств взаємодопомоги;

д) усіх тих коштів, що їх за чинним законодавством передають селянським товариствам взаємодопомоги (відумерщина, безгосподарне й конфісковане майно, відрахування різних організацій до фонду допомоги матері-селянці тощо);

е) інших надходжень.

Увага. Кошти, передбачені за п. «д» цього артикулу, надходять до кас взаємодопомоги тільки в селах, що в основному вивершили суцільну колективізацію, де селянські товариства взаємодопомоги зліквідовано.

12. Кошти кас взаємодопомоги витрачають органи управління цих кас виключно на передбачену в цій уставі мету і їх не можна видаткувати на будь-які інші потреби.

Жодні органи влади не мають права порядкувати коштами кас взаємодопомоги. Наглядають правильне видаткування коштів кас комітети цих кас (арт. 17), сільські ради, районові виконавчі комітети та міські ради.

Увага. Кошти кас взаємодопомоги повинні зберігатися в державному банку або в державних ощадних касах.

13. Каси взаємодопомоги колгоспів відповідають за свої зобов'язання всім майном. Колгоспи й члени кас за довги кас жодної відповідальности не несуть.

На кошти кас взаємодопомоги не можна звертати справляння за довги їхніх членів і колгоспів, що при них ці каси є.

14. Прострочені довги з виданих касами поворотніх запомог стягуються з довжників безспірно.

Претенсії визначених кас, що випливають із довгів по виданих ними запомогах, дорівнюється щодо черговости задоволення до претенсій державних установ і підприємств.

15. Каси взаєм допомоги колгоспів та їхні установи звільняється від усіх державних і місцевих податків і оплат та від єдиної державної оплати.

16. Касам взаємодопомоги колгоспів та їхнім установам щодо оренди і оплати за приміщення та комунальні послуги дається знижку в розмірі 50 відсотків плати, встановленої за ці приміщення для державних і кооперативних установ.

17. Щоб найуспішніше виконати завдання, що стоять перед касами громадської взаємодопомоги колгоспів, Центральну комісію селянської взаємодопомоги при Народньому комісаріяті соціяльного забезпечення УСРР реорганізувати на Всеукраїнський комітет кас громадської взаємодопомоги колгоспів та селянської взаємодопомоги й утворити такі самі місцеві комітети при органах соціяльного забезпечення обласних виконавчих (організаційних) комітетів, районових виконавчих комітетів та міських рад, безпосередньо підпорядкованих центрові або області.

Функції, порядок організації й діяльности цих комітетів установлюється в окремій про них уставі.

Доручити Народньому комісаріятові соціяльного забезпечення УСРР протягом двох декад подати до Ради народніх комісарів УСРР проект устави про зазначені комітети кас взаємодопомоги.

II.

18. Поробити в уставі про селянські товариства взаємодопомоги (Зб. уз. УСРР 1925 р. № 3, арт. 21 і 1928 р. № 3, арт. 21) такі зміни й доповнення:

а) арт. 1 зазначеної устави ухвалити в такій редакції:

«1. Селянські товариства взаємодопомоги організується в селах, де ще в основному не вивершено суцільну колективізацію бідняцько-середняцьких господарств.

Селянські товариства взаємодопомоги утворюються за постановами загальних зборів громадян села, що мають виборчі права до рад.

Увага. Скликати загальні збори громадян села для організації селянських товариств взаємодопомоги покладається на сільські ради».

б) додати до арт. 11 зазначеної устави увагу такої редакції:

«Увага. В селах, де є одночасно і селянські товариства взаємодопомоги, і каси громадської взаємодопомоги колгоспів, подвійне членство—у касі взаємодопомоги колгоспів і в селянському товаристві взаємодопомоги—забороняється»;

в) арт. 28 зазначеної Устави ухвалити в такій редакції:

«28. Для найуспішнього виконання завдань, що стоять перед селянськими товариствами взаємодопомоги, при Народньому комісаріяті соціяльного забезпечення УСРР та при органах соціяльного забезпечення обласних виконавчих (організаційних) комітетів, районових виконавчих комітетів та міських рад, безпосередньо підпорядкованих області або центрові, організується на основах виборности відповідно Всеукраїнський й місцеві комітети кас громадської взаємодопомоги колгоспів і селянських товариств взаємодопомоги.

Функції, порядок організації та діяльности цих комітетів установлюється в окремій про них уставі, виданій законодавчим порядком»;

г) додати до арт. 31 зазначеної Устави частину 2 такої редакції:

«В селах, де в основному вивершено суцільну колективізацію бідняцько-середняцьких господарств, селянські товариства взаємодопомоги ліквідується порядком, що його встановлює Народній комісаріят соціяльного забезпечення УСРР, порозумівшись з Укрколгоспцентром»;

д) в увазі до арт. 22 та в арт. 33 зазначеної установи назву: «Центральна комісія селянської взаємодопомоги» замінити на Всеукраїнський комітет кас громадської взаємодопомоги колгоспів і селянських товариств взаємодопомоги».

III.

19. Запропонувати урядові АМСРР поробити в законодавстві АМСРР зміни, що випливають з цієї постанови та провести заходи до ліквідації селянських товариств взаємодопомоги в селах АМСРР, де в основному вивершено суцільну колективізацію бідняцько-середняцьких господарств.

IV.

20. Цю постанову видано відповідно до постанови ЦВК Союзу РСР з 1 лютого 1932 р. «Про каси громадської взаємодопомоги колгоспів» (З. з. СРСР 1932 р. № 9, арт. 51) та на зміну й доповнення «Устави про центральну й округові комісії селянської взаємодопомоги» (З. у. УСРР 1928 р. № 3, арт. 22).

21. З виданням цієї постанови вважати постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 13 серпня 1930 р. «Про реорганізацію селянських товариств взаємодопомоги в селах, де проведено суцільну колективізацію» (З. з. УСРР 1930 р. № 19, арт. 193) за таку, що втратила силу.

Харків, 18 червня 1932 року.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський**

Голова РНК УСРР **Чубарь**

Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський**

ПОСТАНОВИ НКЮ УСРР

129. Про поширення пільг та переваг персональних пенсіонерів на осіб, що одержують персональні пенсії за постановою відповідних органів Союзу РСР та інших союзних республік і мешкають на території УСРР

Підстава: а) арт. 23 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 5-V 1931 р. «Про персональні пенсії особам, що мають виняткові заслуги перед республікою, та про пільги й переваги для персональних пенсіонерів» (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 17, арт. 147).

б) п. 5 арт. 10 та арт. 12 «Устави про НКЮ УСРР» (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 22, арт. 173).

Додержуючи змісту арт. 23 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 5-V 1931 р. «Про персональні пенсії особам, що мають виняткові заслуги перед республікою, та про пільги й переваги для персональних пенсіонерів» (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 17, арт. 147) Народній Комісаріят юстиції УСРР постановив пояснити:

Пільги й переваги, встановлені за арт. 22 вищезгаданої постанови ВУЦВК і РНК УСРР, з 5-V 1931 р. про персональні пенсії поширюється так само і на осіб, що живуть на території УСРР та одержують персональні пенсії за постановами Президії Центрального виконавчого комітету Союзу РСР, Президії Всеукраїнського центрального комітету або президій центральних виконавчих комітетів інших союзних республік.

Харків, 14 липня 1932 року.

ТВО НКЮ ГПР **Вікторов.**

Член Колегії НКЮ—керівник кодсектора **Пригов**

130. Перелік довжникового майна, що на нього не можна звертати справляння

Підстава арт. 320 ЦПК УСРР.

НКЮ УСРР постановив:

I.

Затвердити нижченаведений перелік довжникового майна, що на нього не можна звертати справляння за всіх випадків, коли справляння провадиться за правилами ЦПК УСРР.

А. У СПРАВЛЯННЯХ З ДОВЖНИКІВ, НАЛЕЖНИХ ДО УСУСПІЛЬНЕНОГО СЕКТОРА НАРОДНЬОГО ГОСПОДАРСТВА.

Не можна звертати справляння на нижчеперелічене майно:

Арт. 1. Усіляке майно, належне державним установам і підприємствам, що є на державному і місцевому бюджетах.

Арт. 2 Майно, що є у віданні державних установ і підприємств, які є на господарському розрахункові, що його ці установи та підприємства не можуть за чинними законами перевласнювати і заставляти (арт.. 22 Цив. Код. УСРР і додаток 5 до Цив. код. УСРР).

Арт. 3. Право забудови, належне установам, підприємствам та організаціям усуспільненого сектора, коли за правіжника є особа чи організація приватного сектора.

Арт. 4. Підприємства, передані до відання сільськогосподарських колективів (комун, артілів і товариств громадського обробітку землі) і комітетів незаможних селян порядком постанов ВУЦВК і РНК УСРР: з 23 листопада 1927 р. (З. уз. УСРР 1927 р. № 66, арт. 244) і 14 березня 1928 р. (З. уз. УСРР 1928 р. № 5, арт. 62).

Арт. 5. Підприємства, передані промисловим кооперативним організаціям порядком постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 19 червня 1929 р. (З. з. УСРР 1929 р. № 16, арт. 134), за випадків, коли правіжник є приватня особа чи організація.

Увага: За виняткових випадків дозвіл звернути справляння приватніх осіб та організацій на вищезазначені підприємства може дати відповідний районовий виконавчий комітет або міська рада.

Арт. 6. Нижченаведене майно, належне сільськогосподарським колективам (комунам, артілям і товариствам громадського обробітку землі):

1) жилі будинки з їх хатнім начинням;

2) сільськогосподарські будівлі;

3) соціяльно-культурні заклади колективу (ясла, клюб, бібліотека, школа, медичний пункт тощо);

4) промислові заклади (млини, олійні, круподерні, молочарні, електровні, ремонтні майстерні тощо) з усім їхнім устаткуванням;

5) сільськогосподарські машини та інший мертвий реманент;

6) продуктова та тяглова худоба і продуктова птиця з молодняком;

7) гроші відрахування до неподільних фондів, що є на спеціяльних рахунках колективу в банкові;

8) насінньовий, страховий і фуражний фонд колективу у межах його виробничого пляну і 50% залишку натуральних запасів колективу, що є в його вільному розпорядженні;

9) законтрактована продукція колективу натурою;

10) суми, що є на рахунку контрактаційних авансів, відкритому колективові банком, а так само матеріяли, дотично яких колектив може довести, що вони видані йому як аванс на законтрактовану продукцію або придбані на авансові гроші для виробничих цілей, зв'язаних з виконанням договору контрактації;

11) суми, що є на рахунку виробничих цілевих позик, що їх відкрив колективові банк;

12) майно ,зазначене в арт .арт. 7, 8, 9, 10 і 11 цього розділу;

У в а г а 1. Справляючи з колективів, треба уважно обміркозувати наслідки провадженого справляння, уникаючи всіляких чинностей, що могли б спричинитися до руйнації колективу.

У в а г а 2. Якщо майна колективу, на яке можна звернути справляння не вистачає на задоволення кредиторів, належних до усуспільненого сектора, ці кредитори мають право прохати відповідну райколгоспспілку визначити, яке майно колективу можна вилучати на задоволення кредиторів без шкоди для виконання виробничого пляну колективу на поточний рік, і звернути справляння на зазначене майно на загальних підставах.

Порядком цієї уваги можна дозволити звернути справляння тільки на майно, зазначене у п. п. 5 і 6 цього артикулу, а так само зазначене в арт. арт. 8, 9 і 11 цього розділу.

Арт. 7. Готівка, а так само суми, що їх довжник має одержати від третіх осіб або що є на довжникових поточних рахунках і вкладах у кредитових установах, сільськогосподарських, споживчих і промислових кооперативних товариствах у розмірі, що потрібний на видання заробітної платні робітникам і службовцям довжника за минулий час і півмісяця наперед, а так само на виплату внесків соціяльного страхування за той самий час.

У в а г а 1. За випадків, коли справляння звертається на гроші, належні промисловим кооперативним товариствам (артілям), що входять до системи промислової кооперації, вищенаведене правило ширіться на заробіток належний за мину лий час і півмісяця наперед членам згаданих товариств (артілів), що працюють у спільних майстернях.

У в а г а 2. На суми, що є на поточних рахунках і вкладах у кредитових установах, сільськогосподарських, споживчих і промислових кооперативних товариствах, правіжники, що належать до приватного сектора, можуть звертати справляння, тільки додержуючи правил уваги 1 до арт. 349 ЦПК УСРР. На справляння правіжників усуспільненого сектора зазначена увага не ширіться (З. з. УСРР 1932 р. № 8, арт. 70).

Арт. 8. Сировина та паливо, що потрібні для фактичної роботи довжникового підприємства на 3 місяці.

Арт. 9. Суми страхової плати або відшкодування втрат у майні (арт. 2 пост. ЦВК і РНК СРСР з 3-II—31 р. З. з. СРСР 1931 р. № 8, арт. 88), що їх органи державного страхування мають виплатити довжникові, а так само ті самі суми, виплачені зазначеними органами, якщо ці суми призначено на відновлення загиблого застрахованого майна і для цього їх зберігається на спеціяльно відкритому для цієї мети рахункові довжника у банкові.

У в а г а. Як виняток дозволяється звертати справляння на зазначені у цьому артикулі суми за таких випадків:

1) за претенсіями робітників і службовців, що постають із законодавства про працю, колективних і трудових договорів;

2) за претенсіями авторів та їхніх спадкоємців про сплату їм винагороди за повне або часткове відчуження їхнього виключного права;

3) за претенсіями осіб, що мають встановлені свідоцтва на свої винаходи або технічні вдосконалення, а так само за претенсіями авторів промислових зразків за використання зазначених винаходів, удосконалень і промислових зразків;

4) за претенсіями на відшкодування за каліцтво і смерть, у тому числі у формі капіталізованих установленим порядком платежів;

5) за претенсіями професійних спілок на відрахування відсотків із зарплатні на утримання фабрично-заводських і місцевих комітетів;

6) за претенсіями з соціяльного страхування з належною пенею та за іншими претенсіями, віднесеними щодо порядку задоволення їх до першої черги (арт. 310 ЦПК УСРР);

7) за претенсіями, забезпеченими заставою застрахованого загиблого майна.

Арт. 10. Пайові внески до кооперативних організацій і союзів сільськогосподарських колективів.

У в а г а. На суми зазначених у цьому артикулі внесків, що їх належить повернути довжникові через його вибуття з складу кооперативної організації чи союзу після остаточного розрахунку з ними, можна звертати справляння на загальних підставах розд. 33 ЦПК УСРР.

Арт. 11. Усіляка племінна худоба за всіх випадків, а так само непле-мінні коні і кінський молодняк за випадків, коли правіжник належить до приватного сектора.

Арт. 12. Будинки та устаткування, потрібні для нормальної безперешкодної роботи профспілкових організацій, а так само належні цим органі-

заціям фонди: 1) страхові, 2) культурно-освітні і 3) для видання допомоги безробітним членам спілки.

Арт. 13. Кошти фондів поліпшення побуту робітників і службовців (З. з. СРСР 1928 р., № 43, арт. 387).

Арт. 14. Судно морської торговельної фльоти, що не закінчило рейсу, у правіжах, не зв'язаних з даним рейсом, крім позовів про право власности на це судно.

Б. У СПРАВЛЯННЯХ З ДОВЖНИКІВ, НАЛЕЖНИХ ДО ПРИВАТНОГО СЕКТОРА НАРОДНЬОГО ГОСПОДАРСТВА

І. Загальні норми

Не можна звертати справляння на нижчеперелічене майно:

Арт. 1. Пайові внески довжника до кооперативних (колективних) організацій усіх видів, а так само членські внески до трудових кас взаємодопомоги.

Увага. На суми зазначених у цьому артикулі внесків, належних до повернення довжникові в наслідок його вибуття із кооперативу, колективу чи каси взаємодопомоги після остаточного розрахунку з ними, можна звертати справляння на загальних підставах розд. 33 ЦПК УСРР.

Арт. 2. Суми страхової плати, що їх органи державного страхування мають виплатити довжникові.

Увага. Дозволяється звертати справляння на ці суми за випадків, зазначених в увазі до арт. 9 розділу «А» цієї постанови, а так само коли ці суми належать особам нетрудових категорій і справляння на ці суми звертають організації усуспільненого сектора.

Арт. 3. Авторське право, а так само право на винаходи та технічні удосконалення.

Увага. Справляння можна звертати тільки на прибутки, що їх довжник має, використовуючи зазначені права.

Арт. 4. Позики й допомоги, що їх видається від трудових кас взаємодопомоги колективізованого селянства, селянських товариств взаємодопомоги, кас взаємного страхування і взаємодопомоги промислової кооперації, кас взаємодопомоги кооперації інвалідів, товариств допомоги у містах і селищах міського типу тощо.

Увага. Справляючи на утримання членів родини (аліменти), можна звертати справляння і на всі вищезазначені позики й допомоги, додержуючи правил, встановлених для справлянь із зарплати (арт. 346 ЦПК УСРР—З. з. УСРР 1931 р., № 26, арт. 206).

Арт. 5. Належні трудящим суми, перелічені в арт. 347 ЦПК УСРР (З. з УСРР 1931 р. № 36, арт. 282), за винятками, зазначеними у тому ж таки артикулі.

Арт. 6. Позики на виробничі цілі, що їх видають державні органи і кооперативні організації бідняцьким і середняцьким сільським господарствам.

Арт. 7. Грошові аванси та інші грошові виплати, належні довжникові за договором контрактації сільськогосподарської продукції, від державних органів і кооперативних організацій, законтрактована сільськогосподарська продукція в натурі, а так само матеріяли, дотично яких довжник може довести, що вони видані йому як аванс на законтрактовану для виробничих цілей, зв'язаних з виконанням договору контрактації.

Увага. Справляння державних органів і кооперативних організацій можна звертати на законтрактовану ними у довжника сільськогосподарську продукцію, а так само на вищезазначені матеріяли.

Арт. 8. Предмети натурального постачання, що його одержують особи рядового і старшинського складу Робітничо-селянської червоної армії, а так само грошове постачання, що його одержують особи рядового складу рэченевої служби РСЧА (арт. 267 Закону про обов'язкову військову службу—З. з. СРСР 1930 р., № 40, арт. 424).

Арт. 9. Потрібний для довжника й осіб, що перебувають на його утриманні, носильний зимовий і літній одяг, взуття й інші речі хатнього вжитку, а саме:

1) носильний літній і зимовий одяг: на кожну особу одне літнє або осіннє пальто або свитку тощо, одне зимове пальто або кожух, шубу тощо, один літній костюм (для жінок дві літніх одежі), один зимовий костюм (для жінки два зимових одяги), один картуз (капелюх) і одна шапка, а для жінок капелюх, дві літні хустки й одна тепла хустка чи шаль;

2) білизна по три зміни на кожну особу;

3) одна пара літнього та зимового взуття на кожну особу;

4) інші речі хатнього вжитку:

а) на кожну особу одне столове приладдя (тарілка, виделець, ніж і ложка і одне чайне приладдя (шклянка або філіжанка з підставкою), один стілець (табуретка), одне ліжко (матрац, подушка, два простирадла, дві пошивки, ковдра), два рушники;

б) на кожну родину—самовар, чайник, чавун для окропу, один примус або інше що його замінює приладдя; одна лямпа, один їдальний стіл, два бруси, два чайні рушники, два кухенні рушники, два відра, одна скриня (або інший предмет для схову одягу) найпотрібніший кухонний посуд (каструлі, чавуни, кочерга, діжа тощо), одне корито для прання білизни.

Увага. Встановлюючи кількість вищеперелічених речей, що їх звільнюється від справляння, береться до уваги і тимчасово відсутніх членів середняцьких і бідняцьких селянських господарств (дворів, що їх взято на увагу при вирахуванні сільськогосподарського податку.

Арт. 10. Паливо варити страви та опалювати приміщення в кількості, потрібній на 3 місяці, за нормами, встановленими для податкових справлянь (З. з. УСРР 1930 р. № 3, арт. 28).

Арт. 11. Продукти харчування в кількості, потрібній на 3 місяці для самого довжника, членів його родини та утриманців, що живуть спільно з ним, за нормами, встановленими для податкових справлянь (З. з. УСРР 1930 р № 3, арт. 28)).

Арт. 12. Житлові й господарські будівлі, що є невід'ємна приналежність сільського господарства, як от один будинок для проживання довжника і членів його родини, одна комора або клуня, два хліви та один льох.

Арт. 13. Сільськогосподарський живий та мертвий реманент кількістю на одне господарство: 1) один кінь або пара волів, чи відповідна кількість іншої тяглової худоби; одна корова, один віз, одні сани, упряж до них, а так само дрібний реманент (коси, серпи, топори, граблі, вили, лопати тощо) у кількості, потрібній, щоб вести трудове сільське господарство

Арт. 14. Бугаї—плідники, якщо вони обслуговують громадську череду, племінна худоба, за посвідченням земельних відділів, та молодняк тяглової худоби віком до 3 років і телята до півтора року, числом не більш, як одна штука будь-якого племени на господарство.

Арт. 15. Корми для худоби, переліченої у п. п. 13 і 14, у кількості, потрібній до часу вигону худоби на пасовисько, за нормами, що їх встановив НКЗем УСРР і АМСРР—за належністю.

Арт. 16. Насіння в кількості, потрібній для чергового (весняного або осіннього) засіву оброблюваної довжником землі з розрахунку на одну десятину фактично засівної площі, за нормами, встановленими за належністю: від НКЗему УСРР і АМСРР.

Арт. 17. Нижчеперелічені знаряддя виробництва та струмент, конче потрібний для ремесства або кустарного промислу довжників, належних до категорій, що їх оподатковується промисловим податком за твердими ставками, коли відповідне знаряддя чи струмент служить для довжників засобом для життя без визиску найманої праці:

1) для теслярів і столярів: верстат ,стругач, сокира, ручна й поперечна пила і струг—по одному предмету кожної назви, а так само набір найпотрібніших молотків і долот;

2) для шевців: набір найпотрібніших молотків, шевських ножав, шил і затяжних кліщів не більш як 5 пар копил і найбільш одна пара гачків;

3) для шевців-закроювачів: одна закрійна машина, одні ножиці, 1 пара ножів;

4) для ковалів: одна гартовня, одні міхи, одне ковадло, а так само набір найпотрібніших молотків, кліщів, рашпілів тощо;

5) для слюсарів: один слюсарний верстат, одна лютувальна лямпа і набір найпотрібніших молотків, кліщів, пильників, щипців, абценьок, щруплів тощо;

6) для точильників—один точильний верстат;

7) для голярів—одне дзеркало, один стіл, 2 стільця, одна бритва, одні ножиці, одна машинка для стрижіння, одне приладдя для голення;

8) для склярів: одна скринька для розношування скла, один склоріз, одне долотце.

9) для домашніх ткачів—один ткацький варстат.

10) для в'язальників-трикотажників: одна в'язальна машина, один верстат для розмотування пряжі:

11) для кравців і кравчинь; одна швальна машина, одні ножиці, одна праска.

Арт. 18. Струмент, підручники і книги, потрібні для особистих професійних занять довжника як от:

1) для лікарів, інженерів, агрономів та інших робітників розумової праці—струмент, підручники і книги, відповідно до спеціяльности та характеру роботи довжника;

2) для зубних техніків—набір зуботехнічних струментів;

3) для музикантів і співаків—музичні струменти і ноти—відповідно до спеціяльности та характеру роботи довжника;

4) для малярів—палітри, мольберти, пензлі;

5) для різбярів—набір найпотрібніших струментів і прилядь для різбярства;

6) для рисувальників: одна дошка, одна лінійка, одне справилля.

7) інші предмети, що потрібні для виконання вищезазначених та іншої фахової праці.

Загальні уваги до I розд. «Б».

1. Не можна звертати справляння на належні трудовому селянському господарству засоби виробництва (будівлі, живий і мертвий реманент, племінну худобу тощо), що їх це господарство, вступаючи до колективного господарства передає останньому, навіть за тих випадків, коли кількість переданих речей перевищує норми, встановлені цим розподілом.

2. Справляючи з куркульсько-заможницьких господарств, з окремих їх членів, а так само з осіб, що їх оподатковується відприбутковим податком за списком № 3, правіжники усуспільненого сектора у всіх справляннях, а приватні особи, з числа трудящих, за справляння заробітної платні, відшкодування за каліцтво і смерть та аліментів, можуть звертати справляння на все без жодного винятку майно, перелічене в арт. арт. 10, 11, 12, 13, 14, 15 і 16 ч. 1 розд. «Б».

3. На майно, що його довжник придбав за гроші, одержані позикою або авансом від державних органів, кооперативних і громадських органів, кооперативних і громадських організацій на виплату, ці правіжники можуть звертати справляння навіть і тоді, коли відповідне майно належить, згідно з част. 1 розд. «Б» цього переліку, до такого майна, що на нього за всіх інших випадків звертати справляння не можна.

4. Накладати арешт і звертати справляння на майно, що належить чужоземній державі, можна тільки з попереднього, кожного окремого разу, дозволу Ради народніх комісарів СРСР. Правило це стосується, однако, тільки до майна тих чужоземних держав, що додержують засад взаємности стосовно до майна, належного Союзу РСР.

II. Спеціяльні норми (список «а»).

За справляння сум, присуджених на покриття розтраченого, загарбаного або привласненого майна державних установ і підприємств кооперативних, профспілкових та громадських організацій (арт. 321 ЦПК УСРР) не можна звертати справляння на нижчеперелічене майно.

Арт. 1. Одяг та взуття, потрібні для самого засудженого (запізваного) та його утриманців, що живуть при ньому, а саме: по одній речі верх-

нього одягу й щоденного носильного одягу, по парі чобіт чи черевик або повстяників та по шапці чи кашкетові й хустці, або зимовій хустці на кожного з перелічених осіб, з тим, що влітку справляння можна звертати на речі, вживані узимку, й навпаки.

Арт. 2. Потрібна для всіх вищезазначених осіб білизна (носильна та постільна) найбільш по 2 зміни на кожну з них.

Арт. 3. Ліжка, постілі (матрац, подушка) та ковдри по одній з цих речей на кожну з перелічених вище осіб.

Арт. 4. Потрібні всім згаданим особам харчі та 1 місяць за нормами, зазначеними в арт. II, ч. I, розд. «Б» цієї постанови, а так само паливо для варіння страви та опалення приміщення загалом 500 кілограмів кам'яного вугілля ,або 1000 кг. дров, або 1500 кг соломи або торфу на всю родину.

Арт. 5. Потрібний згаданим особам посуд: один чайник або чавун на окріп та одне відро на всю родину, а так само по одній тарілці, виделці, ножеві, ложці, склянці або чашці та миски на кожного з члена родини.

Арт. 6. Потрібні для трудового сільського господарства: одна хата, одна комора або клуня, один хлів та льох, а так само такий живий та мертвий с.-г. реманент: один кінь, пара волів чи відповідна кількість іншої тяглової худоби, один плуг та одна борона.

Арт. 7. Корми, потрібні для вищепереліченої худоби до часу вигону її на пасовисько, а так само насіння для наступного чергового засіву, за нормами, встановленими від НКЗему УСРР і АМСРР—за належністю.

Арт. 8. Нижчеперелічені знаряддя особистої праці засудженого (запізваного), якщо суд не позбавив його права працювати в даному фаху та коли ці знаряддя служать для нього засобом до життя без визиску найманої праці, а саме:

1) загально-поширений набір найпростіших струментів, верстатів і машин (без механічного двигуна), уживаних у даному ремеслі, промислі або фаху;

2) набір найпотрібнішої довідкової науково-технічної літератури за фахом засудженого (запізваного).

Арт. 9. Пайові внески у кооперативні (колективні) організації усіх видів, додержуючи правила, наведеного в увазі до розд. «Б» цієї постанови.

Арт. 10. Заробітна плата в розмірі, що його визначив суд, але не нижчому від встановленого для даної місцевости державного мінімуму заробітної платні, а так само пенсії й допомоги, видані від страхових кас, допомоги у разі народження дитини (на догляд і годування) та в разі смерти членів родини (на похорони).

Список «б».

За справляння сум, присуджених на відшкодування активних робітників села від осіб, що на ґрунті класової боротьби знищили їхнє майно підпалами (ч. I арт. 322 ЦПК УСРР), а так само за справляння штрафів, що їх присудив кримінальний суд за відмову здати хліб або опір про-

веденню хлібозаготівельного пляну (ч. 2 арт. 322 ЦПК УСРР) не можна звертати справляння на нижчеперелічене майно:

Арт. 1. Одяг та взуття, потрібні для засудженого (запізваного) і членів його родини, що є на його утриманні, а саме: по одному предмету верхньої одежі і щоденного носильного одягу, по парі чобіт чи черевиків або повстяників та по шапці чи кашкетові і хустці, або шалю на кожну з перелічених тут осіб з тим, що в літку справляння можна звертати на предмети, уживані взимку і навпаки.

Арт. 2. Потрібна для всіх вищезазначених осіб білизна, в кількості найбільше по дві зміни на кожну з них.

Арт. 3. Ліжка, постілі (матраци, подушка) та ковдра, потрібні для дітей віком не більш 14 років та хворих членів родини засудженого (запізваного), по одному із наведених предметів на кожну із вищезазначених осіб.

Арт. 4. Потрібні дітям до 14 років і хворим членам родини засудженого (запізваного) харчі найбільш на один місяць за нормами, зазначеними в арт. II ч. I розд. «Б» цієї постанови, а так само паливо для варіння їжі та опалення приміщення загалом на всю родину—500 кг кам'яного вугілля або 1000 кг дров, або 1500 кг соломи або торфу.

Арт. 5. Посуд, потрібний засудженому (запізваному) та членам його родини, що є на його утриманні, у кількості: один чайник або чавун на окріп та одне відро на всю родину, а так само по одній тарілці, виделці, ножу, ложці, шклянці або чашці та миски на кожного члена родини.

Загальні уваги до ч. II розд. «Б».

1. За випадків, зазначених в арт. арт. 321 і 322 ЦПК УСРР, справляння можна звертати не тільки на особисте майно засудженого, оштрафованого або запізваного, але й на все майно селянського двору, до якого він належить, а так само на спільне майно, належне засудженому оштрафованому або запізваному разом з іншими особами, у тому числі разом з його дружиною.

За цього, звернути справляння на все майно селянського двору або на спільне майно за випадків, передбачених в арт. 321 та в ч. I арт. 322 ЦПК УСРР, можна тільки тоді, коли про це є відповідна вказівка у вироці кримінального та цивільного суду.

За випадків, передбачених в ч. 2 арт. 322 ЦПК УСРР, звертати справляння на все майно селянського двору можна й тоді, коли у судовому вироці немає відповідної вказівки.

Звертаючи справляння за вищенаведених випадків на майно селянського двору або на спільне майно, застосовуються норми встановлені у списках «а» чи «б», залежно від характеру випадку.

2. Крім справляння штрафів, присуджених за арт. 57 і ч. I арт. 58 Крим. код. УСРР (З. з УСРР 1929 р., № 24 арт. 197) кількість і рід речей.

що не підлягають конфіскації, визначається в перелікові, передбаченому у спеціяльному законі, себто в арт. 322 ЦПК УСРР.

До цих випадків належать усі випадки конфіскації майна за арт. 57 і ч. 2 арт. 58 Крим. код. УСРР, а так само конфіскація майна за арт. 119 Крим. код. УСРР, якщо за судовим вироком конфісковано все майно засудженого і коли у судовому вироці застережено особливу зловмисність засудженого.

3. Застосовуючи списки «а» і «б» під час справлянь з куркульсько-заможницьких господарств, окремих членів цих господарств і з осіб, що їх оподатковується відприбутковим податком за списком № 3, треба мати на увазі, що за зазначені у вищезазначених списках харчові продукти, паливо, будівлі, сільськогосподарський живий та мертвий реманент і корми для худоби можна звертати справляння відповідно до правила п. 2 загальних уваг до част. I розд. «Б» цієї постанови, на всю без винятку кількість вищеперелічених речей, належних довжникові.

З виданням цієї постанови касується:

1) арт. 47 Наказу судовим виконавцям з 23 вересня 1927 р. (Бюлетень НКЮ УСРР 1927 р., № 52—54, арт. 151).

2) Постанову НКЮ УСРР з 11 травня 1929 р. «Перелік майнових предметів, що на них не можна звертати справляння сум, присуджених на відшкодування активних робітників села від осіб, що на ґрунті класової боротьби знищили їх майно підпалами (З. з. УСРР 1929 р., II відд. № 8, арт. 37).

3) Постанову НКТорґу, НКЮ і НКЗемсправ УСРР з 23 ж... «Список речей, на які не можна звертати стягнення штраф... див кримінальний суд за відмову здати хліб або за опір ...ному плянові» (З. з. УСРР 1929 р., II відд. № 24, арт. ...

4) Постанову НКЮ УСРР з 29 грудня 1929 року «... ...ртати справляння на стипендії» (З. з. УСРР 1930 р., II ві... ...2).

5) Постанову НКЮ УСРР з 26 липня 1931 р. «Пр... ...ськогосподарських колективів, що на нього не можна зверта... ...ння» (З. з. УСРР 1931 р., № 25, арт. 201).

Харків, 25 червня 1932 року.

Заст. НКЮ та ГПР **Приходько**

Член Колегії НКЮ—Кер. Кодсектору П...

Матеріял здано 27/VII; підписано до друку 8/VIII; 1 друк. арк. ... знак.; тираж 15.000; формат 1/16 4-почтов.

Техредактор ... Дамаренко

Видає НКЮ **Видавництво „Радянське будівництво та ... ВУЦВК**

Укрголовліт 95 жб. Зам. 2849

НКЛП—УСРР. УПО. Газетно-журнальна фабрика ім. В. Блакитного.

Київський державний університет ім. Т. Шевченка 8-22

34
3-41
8-41

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 20—21 **10 серпня 1932 р.** **№ 20—21**

ЗМІСТ:

Постанови ВУЦВК і РНК УСРР

131. Про зміну уваги 2 до арт. 28 і арт. 78 Кримінального кодексу УСРР та арт. арт. 72 і 280[4] Адміністративного кодексу УСРР.
132. Про доповнення арт. 5 постанови «Про реорганізацію управління республіканською й місцевою промисловістю УСРР».
133. Про встановлення плати за спускання відхідних стічних вод.

Постанова президії ВУЦВК і РНК УСРР

134. Про десятиріччя існування органів Державної Прокуратури.

Інструкція секретаріяту президії ВУЦВК

135. Як реєструвати статути товариств і спілок, що не мають на меті добувати зиск, та наглядати за їхньою діяльністю.

Постанова УЕН

136. Про обов'язкове окладне страхування в сільських місцевостях та в містах на 1933 рік.

ПОСТАНОВИ ВУЦВК І РНК УСРР

131. Про зміну уваги 2 до арт. 28 і арт. 78 Кримінального кодексу УСРР та арт. арт. 72 і 280[4] Адміністративного кодексу УСРР

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

1. Увагу 2 до арт. 28 Кримінального кодексу УСРР (Зб. узак. УСРР 1927 р. № 26-27, арт. 132) ухвалити в такій редакції:

«Увага 2. В разі повторного або впертого уникнення виконувати примусову роботу, її за постановою суду можна заміняти позбавленням волі на той самий речинець, на який призначено примусову роботу».

20595

2. Арт. 78 Кримінального кодексу УСРР (Зб. уз. УСРР 1928 р. № 11, арт. 104) ухвалити в такій редакції:

«78. За втечу арештованого з-під варти або з місця ув'язнення — позбавлення волі на реченець до двох років.

За той самий вчинок, заподіяний через підкоп, злом або пошкодження муру, замків тощо,—позбавлення волі на реченець до трьох років.

За втечу з місця обов'язкового оселення (заслання) або з дороги до нього, а рівно ж за ухилення від примусових робіт засуджених до заслання,—заміну заслання позбавленням волі на той самий реченець.

За самовільне прибуття висланих до місць, що в них заборонено їм перебувати,—заміну вислання позбавленням волі або заслання на той самий реченець, при чому засланням можна замінити тільки вислання, призначеним на реченець не менший як три роки.

Увага. Заходи, що їх передбачено в ч. ч. 3 і 4 цього артикулу, можна призначати за ухвалою суду порядком виконання вироку (арт. 389 Кримінально-процесуального кодексу УСРР)».

3. П. 5 арт. 72 Адміністративного кодексу УСРР (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 23, арт. 189) ухвалити в такій редакції:

(...вживати заходів адміністративного впливу за такі маловажні правопорушення:...)

«5) За те, що особи, вислані судовим або адміністративним порядком, не прибудуть на реєстрацію до органів міліції в обраному ними або призначеному їм місці осідку, за те, що вони не заявляють про перемінку місця свого осідку, а так само за самовільне залишення на реченець не більший від шости діб призначеного з розпорядження судових або адміністративних органів місця осідку, в разі добровільного повернення до нього перед тим, як вжито відповідних примусових заходів, і за неприбуття в реченець на визначене від тих самих органів місце осідку».

4. Арт. 280[4] Адміністративного кодексу УСРР (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 23, арт. 189 ухвалити в такій редакції:

«280[4]. Коли особи, вислані судовими та адміністративними органами, прибудуть в місцевості, де їм перебувати заборонено, їх притягається до кримінальної відповідальности».

Харків, 22 липня 1932 року.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський**

Заст. Голови РНК УСРР **Сухомлин**

Заст. Секретаря ВУЦВК **К. Горлинський**

---

132. Про доповнення арт. 5 постанови «Про реорганізацію управління республіканською й місцевою промисловістю УСРР»

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л и:

I.

Віднести до системи важкої промисловости республіканські й місцеві підприємства, енергетичної промисловости.

Відповідно до цього в арт. 5 постанови ВУЦВК і РНК УСРР в 4 травня 1932 р. «Про реорганізацію управління республіканською й місцевою промисловістю УСРР» (Зб. зак. 1932 р. № 10, арт. 82) після слова: «паливної» додати слово «енергетичної».

II.

Цю постанову видано відповідно до постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 27 травня 1932 р. «Про доповнення арт. 3 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 27 березня 1932 року» «Про організацію управління республіканською і місцевою промисловістю у зв'язку з реорганізацією ВРНГ Союзу РСР».

Харків, 22 липня 1932 року.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський**

Заст. Голови РНК УСРР **Сухомлин**

Заст. Секретаря ВУЦВК **К. Горлинський**

---

133. Про встановлення плати за спускання відхідних стічних вод

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л и:

1. Надати Раді народніх комісарів АМСРР і обласним виконавчим комітетам право встановлювати плату за спускання відхідних стічних вод у водостоки і природні водойми (річки, озера, ставки) або безпосередньо на поверхню землі з неприлучених до каналізаційної мережі промислових підприємств, незалежно від того, в чийому відданні вони є, а також з установ та будинків, розташованих на території цих підприємств.

Увага 1. Оплата за спускання стічних вод не увільнює підприємства, установи та будинки, розташовані на території цих підприємств, від встановленого законом обов'язку влаштувати потрібні споруди, щоб очищувати стічні води, що їх визнано за шкідливі.

Увага 2. Підприємства, прилучені до комунальної каналізаційної мережі, платять за спускання стічних вод до зазначеної мережі за тарифом, встановленим місцевою радою за користування каналізацією.

2. Розміри плати за спускання стічних вод визначають міські й се-

лищні ради на своїй території та районові виконавчі комітети на всій іншій території району в межах крайніх найвищих розмірів, що їх встановлюють в АМСРР—Рада народніх комісарів АМСРР і в областях—обласні виконавчі (організаційні) комітети.

3. Найвищі розміри плати за спускання належно очищених вод не можуть перевищувати 50% каналізаційного тарифу по містах, де є каналізація, а в місцевостях, де каналізації нема,—50% переєчного по АМСРР чи області тарифу за воду.

4. Для підприємств, установ та будинків, розташованих на території цих підприємств, що, ламаючи закон про санітарну охорону вод, спускають стічні води без належного очищення, відповідні районові виконавчі комітети, міські й селищні ради встановлюють штрафні тарифи на основі диференціяції, залежно від кількости стічних вод і ступеня забруднености їх. Ці штрафні тарифи не можуть перевищувати п'ятиразового розміру плати за спускання очищених стічних вод.

5. Районові виконавчі комітети, міські й селищні ради можуть увільнювати окремі підприємства від плати за спускання очищених стічних вод.

Не допускається брати плату за спускання стічних вод з підприємств, що спускають конденсаційні та холодильні води, які повертаються у природні водойми через спеціяльні водостоки без забруднення, а так само за спускання очищених лазневих вод.

6. Плата за спускання стічних вод надходить до відповідного місцевого бюджету. Її використовується виключно на санітарно-технічні заходи, зв'язані з оздоровленням природніх водоєм і водостоків.

7. Стягання не внесених своєчасно платежів за спускання стічних вод провадять безспірним порядком за правилами Адміністративного кодексу УСРР.

8. Доручити Народньому комісаріятові комунального господарства УСРР протягом місяця, порозумівшись з Народнім комісаріятом охорони здоров'я і Народнім комісаріятом фінансів УСРР, видати інструкцію, як застосовувати цю постанову.

9. Цій постанові надати чинности з 1 липня 1932 р.

Харків, 22 липня 1932 року.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський**

Заст. Голови РНК УСРР **К. Сухомлин.**

Заст. Секретаря ВУЦВК **К. Горлинський**

ПОСТАНОВА ПРЕЗИДІЇ ВУЦВК І РНК УСРР

134. Про десятиріччя існування органів Державної Прокуратури

1. Президія ВУЦВК і Рада народніх комісарів УСРР констатують: У здійсненні завдання всесвітньо історичного значення, що його поставила Жовтнева революція,—закріпити панівне становище пролетаріяту, як кляси-гегемона, забезпечити зміцнення його диктатури, щоб «керувати всією масою трудящих і експлуатованих в боротьбі за повалення кормиги капіталу, в ході самого повалення, в боротьбі за утримання й зміцнення перемоги, в справі творення нового, соціялістичного суспільного ладу, в усій боротьбі за цілковите знищення кляс» (Ленін), величезну ролю відограли органи державної прокуратури.

Працюючи на засадах Ленінових настанов, здійснюючи в повсякденній своїй роботі директиви партії та радянського уряду, органи державної прокуратури за десять років свого існування справді стали важливішим знаряддям диктатури пролетаріяту в боротьбі проти клясового ворога, проти його одвертих і замаскованих намагань чинити опір зміцненню радянського ладу й розгортанню соціялістичного будівництва.

Вони стійко боролися за неухильне запровадження генеральної лінії партії та радянської влади, за додержання революційної законности на всіх ділянках соціялістичного будівництва, провели чималу роботу над перевихованням засуджених, призвичаюючи їх до продуктивної, громадсько-корисної праці. Давали відсіч намаганням правоопортуністичних, «ліваць-ких» і збюрократілих чиновницьких елементів підмінити, всупереч радянським законам, більшовицькі методи залучення мільйонних мас трудящих до будування соціялізму на методи голого адміністрування, командування, ворожі всій істоті радянської держави.

2. Значення роботи органів НКЮ та державної прокуратури в зміцненні революційної законности збільшується в зв'язку з тим, що останнього часу в процесі величезних зрушень господарського й суспільного порядку, «які забезпечують утворення передумов для виконання першої п'ятирічки за чотири роки, розгром клясового ворога і перемогу соціялізму в СРСР», в окремих місцях урядові особи допустилися перекручувань генеральної лінії партії та радянської влади, брутально порушили революційну законність.

3. Деякі районові прокурори, послаблюючи свою непримиренність у боротьбі за суворе дотримання революційної законности, не завжди рішуче реаґували на незаконні вчинки, не сиґналізували центрові про факти перекручувань, не завжди забезпечували швидке і рішуче реаґування на злочинні факти та явища, не завжди доводили реаґування до кінця, наслідком чого в ряді сіл допущено факти доведення твердих завдань до окремих колгоспників та середняків-одноосібників, незаконні труси та арешти, конфіскацію та вилучення майна, а також порушення основних засад колгоспного будівництва.

У деяких районах органи юстиції, провадячи боротьбу з клясово-ворожим опіром, іноді надто застосовували судові репресії до середняків, бідняків, колгоспників і випадкових правопорушників трудящих, які не виконували своїх зобов'язань перед державою і проти яких краще і доцільніше було б ужити інших заходів впливу. Цим самим органи юстиції потурали шкідливим тенденціям підмінювати елементи виховання і громадського впливу на репресію.

Борючись за дотримання ревзаконности, органи юстиції не завжди виявляли ідейних надхненників і потуральників перекручування лінії партії та уряду.

4. Президія ВУЦВК і РНК УСРР підкреслюють, що забезпечення додержання революційної законности, неодмінної перебудови залучення широких верств трудящих до соціялістичного будівництва є справа всієї радянської громадськости, всіх радянських, господарських та громадських установ і організацій, які, самі твердо здійснюючи в повсякденній роботі революційну законність, мусять допомагати органам юстиції та державної прокуратури виявляти конкретних її порушників для притягнення до права.

5. Президія ВУЦВК і РНК УСРР зобов'язують НКЮ та ГПР, облоргкомітети, РВК та міськради:

а) негайно перевірити, як це запропонував ЦВК СРСР, всі заяви про факти порушення революційної законности і винних урядових осіб притягти до права. Про виконання цього НКЮ доповісти РНК;

б) забезпечити щонайшвидше й рішуче реагування на кожну заяву, скаргу робітників, колгоспників, бідняків та середняків-одноосібників і трудящих загалом, на дописи робселькорів та матеріяли преси про випадки ламання революційної законности, перекручування політики партії та уряду, нечуле, бюрократичне ставлення до трудящих, віддаючи винних у цьому до суду.

Борючись проти фактів перекручування лінії партії, нехтування революційної законности, органи юстиції повинні якнайширше використати матеріяли своєї роботи для аналізи виявлених хиб, для сигналізації про них відповідним органам і для мобілізації навколо виправлення хиб уваги широких верств трудящих, зокрема ширше висвітлюючи характеристичні факти перекручувань та ламання ревзаконности і вжиті заходи в пресі.

6. Не послаблюючи кримінальної політики, нехохитно зміцнюючи ревзаконність, рішуче приборкуючи всілякі вилазки клясового ворога, органи юстиції повинні ще більше посилити елементи виховання й громадського впливу в своїй роботі.

7. Щоб дальше зміцнити судово-прокурорські органи, піднести значення їх у боротьбі за ревзаконність, категорично заборонити місцевим органам влади знімати і переміщувати народніх суддів та слідчих без згоди обласних судів та прокуратур, а прокурорів—без згоди обласної прокуратури чи Прокуратури республіки.

8. Категорично заборонити місцевим органам влади втручатися до оперативної роботи прокуратури і судово-слідчих органів.

9. Підкреслюючи, що факти порушення засад колгоспного будівництва, адміністративного втручання в роботу колгоспів не тільки не сприяють організаційно-господарському зміцненню колгоспів, а навпаки—перешкоджають йому, Президія ВУЦВК і РНК УСРР зобов'язують НКЮ—ГПР, НК РСІ та місцеві їхні органи пильним наглядом забезпечити негайне усунення цих випадків.

Запропонувати облоргкомітетам домогтися налагодження здорових взаємин поміж колгоспами та місцевими органами влади, якісного поліпшення керівництва колгоспним будівництвом, допомоги колгоспам правильно організувати виробництво, не припускаючи адміністраторської опіки управами колгоспів, порушення чинних директив центральних органів і статутів колгоспів.

10. Забезпечуючи рішуче здійснення постанов партії й уряду про розгортання колгоспної торгівлі, НКЮ—ГПР, їхні місцеві органи та облоргкомітети мають негайно усунути байдуже ставлення місцевих органів влади до цієї справи, простежити за скасуванням усіх постанов місцевих органів влади, що суперечать директивам партії та уряду про колгоспну торгівлю, і попередити можливість будь-яких утисків та командування.

НКЮ—ГПР забезпечити пильний нагляд за точним виконанням останніх постанов про хлібо- та м'ясозаготівлі і сільсько-господарський податок.

11. Зобов'язати органи державної прокуратури підсилити увагу й нагляд за здійсненням місцевими органами влади, особливо радами та міліцією, адміністративної, зокрема штрафної політики, перевірити правильність накладання штрафів та інших адміністягань, скасувати й зняти незаконні.

12. Виробничо-товариські суди на підприємствах та сільські суди мають піднести свою ролю в гартуванні соціялістичної дисципліни, свідомого ставлення до державного й усуспільненого майна, до виконання обов'язків перед підприємством, колгоспом, суспільством в цілому. Органам державної прокуратури збільшити свою практичну допомогу судам опанувати функції й правильно налагодити роботу.

13. Щоб поліпшити обслуговування трудящих з національних меншостей УСРР, Народньому комісаріятові юстиції УСРР в місячний реченець поширити сітку національних судових та слідчих камер, забезпечивши ними передовсім місцевості з компактними масами нацменшостей.

14. Доручити НКЮ в місячний реченець опрацювати заходи, які б гарантували швидке обізнання широких мас трудящих з радянськими законами, подати на розгляд уряду.

15. НКЮ—ГПР опрацювали методи масової роботи органів державної прокуратури, які б забезпечували більші зв'язки їх з масами пролетарів та колгоспників.

Цю постанову оголосити в пресі.

16. Відзначити з нагоди десятої річниці існування органів Державної прокуратури роботу кращих робітників Державної прокуратури та інших органів юстиції УСРР персональними нагородами та матеріяльною допомогою.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський**

Заст. Голови РНК УСРР **Сухомлин**

Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський**

ІНСТРУКЦІЯ СЕКРЕТАРІЯТУ ПРЕЗИДІЇ ВУЦВК

135. Як реєструвати статути товариств і спілок, що не мають на меті добувати зиск, та наглядати за їхньою діяльністю.

(На розвиток розділу І поділу IX Адміністративного кодексу УСРР—Товариства і спілки, що не мають на меті добувати зиск.)

І. Засади

1. Кожне товариство, спілка й інше об'єднання, що не має на меті добувати зиск, щоби здійснювати свою діяльність на території УСРР, повинно мати статут, зареєстрований порядком, встановленим Адміністративним кодексом УСРР та цією інструкцією.

Увага. Під товариствами і спілками, зазначеними в цьому артикулі, вважається об'єднання, що мають на меті різні суспільно-корисні цілі, а не набуття матеріяльних цінностей, щоб розподіляти їх серед учасників або задовольняти їхні економічні потреби.

2. Справи про реєстрацію статутів товариств і спілок, що не мають на меті добувати зиск, розглядають Секретаріят Президії ВУЦВК, секретаріяти облвиконкомів, райвиконкомів та міських рад, підпорядкованих безпосередньо області, а в випадках, зазначених арт. 300 Адміністративного кодексу УСРР,—селищні та сільські ради.

3. Секретаріят Президії ВУЦВК реєструє статути товариств і спілок, що не мають на меті добувати зиск, якщо:

а) статути цих товариств затвердила Рада народніх комісарів Союзу РСР і вони відкривають свою діяльність на території УСРР;

б) вони поширюють свою діяльність на всю територію УСРР або на територію понад одну область;

в) їх засновують громадяни чужоземних держав, незалежно від району діяльности товариства чи спілки.

4. Секретаріяти облвиконкомів, райвиконкомів і міських рад реєструють статути лише тих товариств і спілок, що не мають на меті добувати зиск, діяльність яких обмежується територією даної області чи району.

Увага. Статути товариств, що поширюють свою діяльність понад один район, реєструють відповідні секретаріяти облвиконкомів.

5. Крім того, вищезазначені реєстраційні органи беруть на облік всесоюзні і всеукраїнські об'єднання, які засновуються на їхній території, що статути їх зареєстрував Секретаріят Президії ВУЦВК, а секретаріяти райвиконкомів і міських рад—так само тих товариств, що статути їхні зареєстрував відповідний облвиконком.

ІІ. Реєстрація товариств і спілок

6. Особи, які бажають заснувати товариство або спілку, що не має на меті добувати зиск, подають про це оплачену єдиною державною оплатою заяву до відповідного реєстраційного органу (арт. арт. 3 і 4), що має бути підписана найменш 10 фундаторами (для утворення релігійних громад заяву має підписати найменш 50 фундаторів), підписи яких засвідчено встановленим порядком, та додають до заяви 3 однакові примірники статуту і копії, потрібні на оголошення про зареєстрування статуту.

7. Заяву про реєстрацію товариства або спілки, що не має на меті добувати зиск, яка підлягає розглядові Секретаріяту Президії ВУЦВК, з місцем осідку управи поза м. Харковом, подається до відповідного секретаріяту облвиконкому. Подану заяву цей Секретаріят із своїм висновком надсилає до Секретаріяту Президії ВУЦВК.

8. Якщо статут товариства чи спілки відповідає вимогам, встановленим арт. арт. 291 і 293 Адміністративного кодексу УСРР та арт. 6 цієї інструкції і засноване товариство своєю метою чи методами діяльности не суперечить законам або інтересам держави, то реєстраційний орган, одержавши позитивний висновок заінтересованого урядництва (арт. 286 Адм. кодексу), ухвалює постанову про реєстрацію.

9. Коли ухвалено постанову про реєстрацію товариства або спілки, що не має на меті добувати зиск, то про це реєстраційний орган робить запис у реєстрі, що веде його за такою формою:

а) нумер у реєстрі;
б) час реєстрації (рік, місяць, число);
в) назва товариства чи спілки;
г) місце осідку управи (точна адреса);
ґ) склад управи;
д) нотатки про обслідування діяльности товариства;
е) час і причини обслідування діяльности товариства;
є) увага.

Увага. Нумерацію в реєстрі треба вести без перерви, не поновлюючи її наперед року.

10. Про зареєстрування статуту Секретаріят Президії ВУЦВК робить публікацію у «Вістях ВУЦВК», а інші реєстраційні органи у місцевих органах друку, такого змісту:

«Секретаріят . . . . . (назва реєстраційного органу) повідомляє, що він зареєстрував . . . . . (дата реєстрації) під № . . статут . . . . . (назва товариства або спілки). Управа товариства міститься . . . . . (там-то)».

11. Для кожного зареєстрованого товариства реєстраційний орган заводить окрему справу, зосереджуючи в ній увесь матеріял щодо даного товариства від часу подання заяви про реєстрацію статуту.

12. Після внесення до реєстру запису про реєстрацію статуту товариства фундаторам або уповноваженим на це особам видається під розписку один примірник статуту, скріплений печаткою реєстраційного органу, з написом про час реєстрації. Другий такий же примірник статуту реєстраційний орган залишає в справі, що заводить на дане товариство, а третій примірник надсилає до відома до реєстраційного органу вищого виконкому.

Увага. Одержуючи зареєстрований статут, фундатори дають зобов'язання регулярно подавати до реєстраційного органу протоколи товариства, відомості про зміни складу управи та зміни її осідку.

13. Жодних оплат за реєстрацію статутів товариств і спілок, що не мають на меті добувати зиск, не береться.

14. Заяви фундаторів про реєстрацію статуту товариства чи спілки, що не має на меті добувати зиск, не розглядається в тих випадках, коли:

а) не подано всіх потрібних матеріялів;

б) подано неоднакові примірники статуту;

в) заява не підписана встановленою кількістю фундаторів;

г) підписи фундаторів не засвідчено належним порядком, а реєстраційний орган не увільнив їх від такого засвідчення (увата 2 до арт. 292 Адм. код.).

В усіх цих випадках доводиться до відома фундаторів, з яких саме причин їхня справа не може бути розглянена, і разом з цим реєстраційний орган призначає реченець для відповідного доповнення поданих матеріялів. Коли у призначений реченець цього не виконають, заяву повертається фундаторам без розгляду.

15. Якщо реєстраційний орган відмовить в реєстрації статуту товариства або спілки, що не має на меті добувати зиск, то він надсилає фундаторам копію умотивованої постанови в даній справі.

16. Скарги на відмову зареєструвати статут товариства або спілки, що не має на меті добувати зиск, можна подавати протягом місяця від дня одержання копії постанови про відмовлення до Президії відповідного виконкому чи міської ради, через даний реєстраційний орган.

17. Облік товариств і спілок, що не мають на меті добувати зиск (арт. 5 інструкції), ведеться у тому ж реєстрі, який служить для реєстрації товариств і спілок, що їх реєструє відповідний реєстраційний орган.

18. Зміна зареєстрованих статутів, а також об'єднання декількох товариств і спілок, що не мають на меті добувати зиск, статути яких зареєстровано, підлягають реєстрації порядком, встановленим цією інструкцією, з тим, що в цих випадках заяву про реєстрацію підписують члени управи. Цих підписів засвідчувати не треба.

19. Реєструючи зміни статуту, на підставі якого товариство чи спілка існує, до нього реєстраційний орган додає ухвалений текст зміни. Аркуш з текстом змін прошнуровується зі статутом і його скріпляє реєстраційний орган належною печаткою.

III. Нагляд за діяльністю товариств і спілок

20. Нагляд за діяльністю товариств і спілок покладається на реєстраційні органи, що зареєстрували дані товариства і спілки. Ці реєстраційні органи мають право знайомитися зі всіма операціями зазначених товариств і спілок щодо відповідности діяльности товариств і спілок чинному законодавству і їхнім статутам.

21. Кожне товариство, що не має на меті добувати зиск, повинно подавати до реєстраційного органу, що зареєстрував його статут, крім матеріялів і відомостей, зазначених в увазі до арт. 12 цієї інструкції, щорічно звіт про його діяльність не пізніше двомісячного реченця по скінченні звітного року.

22. Щорічні звіти, що їх подає товариство чи спілка до реєстраційного органу, мають цілком висвітлювати науково-академічну, адміністративно-господарську діяльність товариства чи спілки та мати як додаток плян робіт на наступний рік і прибутково-вибутковий кошторис.

23. У разі невиконання товариством чи спілкою обов'язків, зазначених арт. арт. 21 і 22 цієї інструкції, реєстраційний орган дає певний реченець для подання звітних матеріялів. Коли упливе даний реченець і товариство чи спілка зазначених матеріялів не подасть, то реєстраційний орган ставить питання про закриття даного товариства чи спілки.

24. Реєстраційні органи, крім ознайомлення з діяльністю товариств і спілок з їхніх звітів, в міру потреби провадять обслідування на місці, притягаючи для цього заінтересовані урядництва і ради.

25. Якщо виявляться в діяльності товариств і спілок збочення від їхніх статутів, а так само бездіяльність, реєстраційні органи пропонують у призначені реченці подбати про усунення допущених зламань.

26. Коли товариство чи спілка не усуне виявлені недоліки, а так само при виявленні незакономірних вчинків або вчинків, супєречних інтересам держави, реєстраційний орган, порозумівшись з відповідними урядництвами, закриває таке товариство чи спілку.

27. Якщо обслідуванням виявиться ознаки кримінальних вчинків, реєстраційні органи, крім заходів, зазначених арт. 26 цієї інструкції, доводять про це до відома органів прокуратури, щоб притягти винних до права.

IV. Ліквідація товариств і спілок

28. Питання про ліквідацію товариства чи спілки, до ухвали з цього приводу постанови реєстраційного органу, погоджується з заінтересованими і компетентними урядництвами (арт. 304 Адм. код.).

29. Постанову про ліквідацію товариства посилається до його управи під розписку, і з моменту вручення постанови діяльність товариства зупиняється.

30. Товариство чи спілка, що одержала постанову про закриття, протягом місяця має право подати скаргу до належного виконкому чи міської ради.

31. Скарги на постанови про закриття товариства подається через ті реєстраційні органи, що постанову їх оскаржується. Зазначені органи влади протягом двох тижнів, як одержать скаргу, подають увесь матеріял із своїм поясненням до відповідного виконкому чи міської ради.

32. По упливі реченця на оскарження або після відмови скасувати постанову про ліквідацію утворюється ліквідаційну комісію із представників, заінтересованих установ і представників товариства чи спілки, що її ліквідується, під головуванням представника реєстраційного органу.

33. Про постанову щодо ліквідації від імени ліквідаційної комісії сповіщається в місцевому офіційному органі друку, зазначивши адресу ліквідкому і запрошуючи кредиторів подавати претенсії в установлений реченець.

34. По закінченні ліквідації, що її провадиться згідно з статутом товариства, ліквідаційна комісія подає до реєстраційного органу, що ухвалив постанову про ліквідацію, звіт про свою роботу разом із справами, за окремим описом.

35. Одержавши звіт від ліквідаційної комісії та перевіривши його, реєстраційний орган робить в реєстрі нотатку про проведену ліквідацію і всі матеріяли передає до архіву.

36. Якщо ліквідацію провадиться за постановою самого товариства, то воно повинно подати до реєстраційного органу пояснення про причини ліквідації й утворити ліквідаційну комісію, до складу якої входить представник реєстраційного органу.

Харків, 16 липня 1932 року.

Завідувач Секретаріяту Президії ВУЦВК **Бородавко**

ПОСТАНОВА УЕН

136. Про обов'язкове окладне страхування в сільських місцевостях та в містах на 1933 рік

На підставі та на розвиток постанови Ради праці й оборони з 10 червня 1932 року № 669 «Про обов'язкове окладне страхування в сільських місцевостях та в містах на 1933 рік» («Известия ЦИК СССР и ВЦИК» з 14 червня 1932 року, № 163/4730), Українська економічна нарада п о с т а н о в и л а:

1. Встановити такий перелік предметів складного сільсько-господарського реманенту та механізованого транспорту, що їх неодмінно залучається до обов'язкового окладного страхування в колективних господарствах: 1) трактори, 2) плуги, культиватори й екстирпатори всіх систем (тракторні, кінні), 3) борони тракторні й кружалки, 4) сівалки всіх систем, 5) граблі кінні, 6) зерноочистки (віялки, сортувалки, кукільниці, тріери тощо), 7) комбайни, 8) складні й прості молотарки, 9) жниварки й лобогрійки, 10) сінокосарки, 11) снопов'язки, 12) сінопресувальні машини, 13) льокомобілі й інші механічні рушії, 14) весь механізований транспорт, 15) шредери, 16) сильосорізки, 17) соломорізки.

Колгоспам надається право подавати до страхування обов'язковим окладним порядком також інший сільськогосподарський реманент, занесений до інвентарних списків колгоспів.

2. Щоб стимулювати поширення площі засівів льону і коноплі, збільшити на 25% встановлені для УСРР пересічні норми гарантованого врожаю цих культур за додатковим безплатним забезпеченням їх від посухи.

3. Встановити відповідальність державного страхування за зниження якости продукції культур тютюну та махорки через пошкодження їх градом. Відшкодування в такому разі сплачувати розміром дійсної втрати, проте—разом з відшкодованням за кількісний недобір продукції—в межах встановленої крайніми нормами суми забезпечення цих культур від неврожаю.

4. Встановлене для окремих видів спеціяльних сільськогосподарських культур страхування від неврожаю поширити також на культури лікарських рослин таких видів: белядони, ґанусу, коріяндру, наперсника, копріюй м'яти.

5. Встановити пересічні для АМСРР і для областей та диференційовані для підпорядкованих раніш безпосередньо центрові міськрад та районів Донбасу, що нині входять до складу Донецької области, норми страхового забезпечення і ставки страхових платежів у селах і містах, згідно з доданими до цієї постанови таблицями №№ 1—5.

6. Доручити Раді народніх комісарів АМСРР та обласним організаційним комітетам встановити по окремих районах терміни сплати належних з окладного страхування платежів для колгоспів, колгоспників і одноосібних трудових господарств.

20595
Від друк. вид.

Встановлюючи ці терміни, Рада народніх комісарів АМСРР та обласні організаційні комітети повинні забезпечити по АМСРР та в області в цілому надходження страхових платежів у реченці, визначені постановою РНО з 10-VI—32 р.

7. Для міських рад і районів Донбасу, що раніш були підпорядковані безпосередньо центрові, а нині входять до складу Донецької области, встановити такі реченці сплати належних з окладного страхування платежів:

а) для колгоспів: 30% — до 15-IX—32 р., 30% — до 1-XI—32 р. і 40% — до 15-XII—32 р.;

б) для колгоспників і для одноосібних трудових господарств: 40% — до 15-IX—32 р., 30% — до 1-XI—32 р. і 30% — до 1-XII—32 р.

8. Для господарств куркульських та для осіб, що сплачують відрибутковий податок за розписом № 3, встановити термін сплати 100% належних з окладного страхування платежів до 1-VIII—32 р. по всій території УСРР.

Харків, 10 липня 1932 року.

№ 14146/34

Голова УЕН **В. Чубар**

Заст. Керівничого справ РНК і УЕН **А. Зорін**

Оголош. в «Вістях ВУЦВК» з 16 липня 1932 р. № 160.

Таблиця № 3

Норми забезпечення страхування льону й конопель від посухи

	Льон						Конопель					
	Норми забезпечення в центнерах на 1 га											
	Довгунця				Кудряша		Солом'яна				Насінна	
	Солома		Насіння		Насіння		Солома					
	У колгоспах	У одноосіб. госп-х та у колгоспниках	У колгоспах	У одноосіб. госп-х та у колгоспниках	У колгоспах	У одноосіб. госп-х та у колгоспниках	У колгоспах	У одноосіб. госп-х та у колгоспниках	У колгоспах	У одноосіб. госп-х та у колгоспниках	У колгоспах	У одноосіб. госп-х та у колгоспниках
	центн.	центн.	центн.	центн.	центн.	центн.	центн.	центн.	центн.	центн.	центн.	центн.
1. АМСРР	11,0	9,0	2,0	1,6	3,0	2,5	31,0	24,0	3,4		2,7	
2. Харківськ. обл.	17,0	14,0	3,1	2,5	3,0	2,5	31,0	24,0	4,2		3,4	
3. Київська „	18,0	15,0	3,1	2,5	3,0	2,5	31,0	24,0	4,6		3,7	
4. Вінницька „	15,0	12,0	3,1	2,5	3,0	2,5	31,0	24,0	4,8		3,9	
5. Дніпропетр. „	11,0	9,0	2,0	1,6	3,0	2,5	31,0	24,0	3,4		2,7	
6. Одеська „	11,0	9,0	2,0	1,6	3,0	2,5	31,0	24,0	3,4		2,7	
7. Райони й міськради, раніш підпорядковані центрові, а нині належні до Донецької области	11,0	9,0	2,0	1,6	3,0	2,5	31,0	24,0	3,4		2,7	

*) З технічних причин табл. № 3 поставлено не в належному порядкові

Норми забезпечення й тарифні ставки

	Від градобою,	
	С.-г. культур зернових, бобових, олійних, у т. ч. засів льону виключно на насіння, однолітніх сіяних трав і засівів на сильос (крім с.-г. культур, що їх страхується від не врожаю та посухи)	
	У госп-х колгоспів	У госп-х одноосібн. та колгоспників
1. АМСРР		
а) Норми забезпечення в крб. з 1 га	50	40
б) Ставки тарифу в крб. за 100 крб. страх. суми	2,80	5,40
2. Харківська область		
а) Норми забезпечення	70	55
б) Ставки тарифу	3,50	6,40
3. Київська область		
а) Норми забезпечення	65	50
б) Ставки тарифу	3,00	6,00
4. Вінницька обл.		
а) Норми забезпечення	70	55
б) Ставки тарифу	3,00	6,00
5. Дніпропетр. область		
а) Норми забезпечення	50	40
б) Ставки тарифу	3,30	5,90
6. Одеська область		
а) Норми забезпечення	50	40
б) Ставки тарифу	3,30	5,90
7. Райони й міськради, раніш підпорядковані центрові, а нині належні до Донецької області.		
I. Горлівська, Макіївська, Маріупільська, Сталінська м-р., Гришинський, Краматорський, Чистяківський райони		
а) Норми забезпечення	53	50
б) Ставки тарифу	3,30	5,90
II. Риківська, Артемівська, Ворошилівська, Кадіївська, Костянтинівська, Луганська міськради та Краснолуцький, Лисичанський, Ровенський та Сорокинський райони		
а) Норми забезпечення	44	41
б) Ставки тарифу	3,30	5,90

Таблиця № 1

страхування сільсько-госп. культур

вимерзання, вимокання				Тільки від градобою			
С.-г. культур, картоплі, цукрового буряка, кормових коренеплодів, багатолітніх сіяних трав, лікрослин, конопель льону (крім засівів льону виключно на насіння)	Городини та ягідних культур		Баштанів	Городини та ягідних культур	Баштанів	Урожаю садків і виноградників	
У г-х колгоспів	Уг-х одноосібн. та колгоспників	У госп-х колгоспів		У госп-х одноосібників та колгоспників		У госп-х колгоспів	Уг-х одноосібн. та колгоспників
150	135	400	340	270	225	900	650
2,80	5,40	3,00	3,00	1,60	1,60	0,90	1,60
190	160	500	400	340	285	800	570
3,50	6,40	4,20	4,20	3,30	3,30	1,80	3,30
180	155	500	400	340	285	800	570
3,00	6,00	3,80	3,80	2,90	2,90	1,70	2,90
170	140	500	400	340	285	800	570
3,00	6,00	3,50	3,50	2,90	2,90	1,70	2,90
150	135	400	340	270	225	800	570
3,30	5,90	3,50	3,50	2,40	2,40	1,10	2,40
150	135	400	340	270	225	900	650
3,30	5,90	3,50	3,50	2,40	2,40	1,10	2,40
150	135	400	340	270	225	800	570
3,30	5,90	3,50	3,50	2,40	2,40	1,10	2,40
150	135	400	340	270	225	800	570
3,30	5,90	3,50	3,50	2,40	2,40	1,10	2,40

Норми забезпечення й тарифні став

№№	НАЗВА СПЕЦКУЛЬТУР	АМСРР				Харківська область	
		Колгоспи		Одноосібники та колгоспники		Колгоспи	
		Забезпечення в центн. на 1 га	Ставка тарифу в крб. за 100 крб. страх. суми	Забезпечення в центн. на 1 га	Ставка тарифу в крб. за 100 крб. страх. суми	Забезпечення в центн. на 1 га	Ставка тарифу в крб. за 100 крб. страх. суми
1	Бавовник	—	—	—	—	—	—
2	Кенаф	16	4,40	12	7,56	—	—
3	Соя	4,4	4,40	3,7	7,56	6,8	4,40
4	Рицина	3,2	4,40	2,5	7,56	—	—
5	Канатник	20	4,40	14	7.56	—	—
6	Півд. коноплі	16	—	12	—	—	—
7	Кунжут	—	—	—	—	—	—
8	Софлор	—	—	—	—	—	—
9	Арахіс	2,5	5,50	1,5	8,40	—	—
10	Хміль	—	—	—	—	—	—
11	Тютюни:						
	1) Жовті цигаркові	5	4,00	5	6,00	—	—
	2) Інші жовті тютюни:						
	а) Бакуни	—	—	—	—	—	—
	б) Жовті цигаркові	—	—	—	—	—	—
	3) Махорка	—	—	—	—	12	4,50
12	Белядона 1 року	—	—	—	—	2,5	5,5
	2 року	—	—	—	—	5,0	
13	М'ята 1 року	—	—	—	—	4.0	5,5
	2 року	—	—	—	—	5.0	
14	Наперсник 1 року	—	—	—	—	—	—
	2 року	—	—	—	—	—	—
15	Копрій 1 року	—	—	—	—	—	—
	2 року	—	—	—	—	—	—
16	Ганус	—	—	—	—	3,0	4,4
17	Коліяндр	—	—	—	—	5,0	4,4

ки з страхування від неврожаю

Таблиця № 2

область		Київська область				Вінницька область			
Одноосібники та колгоспники		Колгоспи		Одноосібники та колгоспники		Колгоспи		Одноосібники та колгоспники	
Забезпечення в центн. на 1 га	Ставка тарифу в крб. за 100 крб. страх. суми	Забезпечення в центн. на 1 га	Ставка тарифу в крб. за 100 крб. страх. суми	Забезпечення в центн. на 1 га	Ставка тарифу в крб. за 100 крб. страх. суми	Забезпечення в центн. на 1 га	Ставка тарифу в крб. за 100 крб. страх. суми	Забезпечення в центн. на 1 га	Ставка тарифу в крб. за 100 крб. страх. суми
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
5,5	7,56	4,4	4,40	3,7	7,56	4,4	4,40	3,7	7,56
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	6	5,50	5	8,40	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	5	4,50	5	6,90
—	—	10,5	4,5	10,5	6,90	—	—	—	—
—	—	10 5	4,5	10,5	6,90	—	—	—	—
12	6.90	12	4.5	12	6,90	—	—	—	—
1,5	8,4	2,5	5.5	1,5	8,4	—	—	—	—
4,0	—	5,0		4,0		—	—	—	—
3,0	8,4	4,0	5,5	3,0	8,4	—	—	—	—
4,0	—	5.0		4,0		—	—	—	—
—	—	3,0	5,5	2,5	8,4	—	—	—	—
—	—	6,0		5,0	—	3,0	4,4	2,0	7,56
—	—	—	—	—	—	4,0		3.0	
2,5	7,56	—	—	—	—	—	—	—	—
4,0	7,56	5,0	4,4	4,0	7,56	—	—	—	—

Норми забезпечення й тарифні ставки з страхування від неврожаю

№№	НАЗВА СПЕЦКУЛЬТУР	Дніпропетровська область				Одеська область				Райони й м/ради, раніш підпорядковані центрові, а нині належні до Донецької області			
		Колгоспи		Одноосібники та колгоспники		Колгоспи		Одноосібники та колгоспники		Колгоспи		Одноосібники та колгоспники	
		Забезпечення в центн. на 1 га	Ставки тарифу в крб. за 100 крб. страх. суми.	Забезпечення в центн. на 1 га	Ставки тарифу в крб. за 100 крб. страх. суми.	Забезпечення в центн. на 1 га	Ставки тарифу в крб. за 100 крб. страх. суми.	Забезпечення в центн. на 1 га	Ставки тарифу в крб. за 100 крб. страх. суми.	Забезпечення в центн. на 1 га	Ставки тарифу в крб. за 100 крб. страх. суми.	Забезпечення в центр. на 1 га	Ставки тарифу в крб. за 100 крб. страх. суми.
1	Бавовник	2,0	2,20	1,5	3,60	2,0	2,20	1,5	3,60	—	—	—	—
2	Кенаф	—	—	—	—	16	4,40	12	7,56	—	—	—	—
3	Соя	5,8	4,40	4,6	7,56	4,4	4,40	3,7	7,56	—	—	—	—
4	Рицина	3,2	4,40	2,5	7,56	3,2	4,40	2,5	7,56	3,2	4,40	2,5	7,56
5	Канатник	—	—	—	—	20	4,40	14	7,56	—	—	—	—
6	Півден. коноплі	—	—	—	—	16	—	12	—	—	—	—	—
7	Кунжут	1,8	5,50	1,4	8,40	1,8	5,50	1,4	8,40	1,8	5,50	1,4	8,40
8	Софлор	—	—	—	—	3	5,50	2	8,40	3	5,50	2	8,40
9	Арахіс	—	—	—	—	2,5	5,50	1,5	8,40	—	—	—	—
10	Хміль	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
11	Тютюни:	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	1) Жовті цигаркові	—	—	—	—	5	4,00	5	6,00	—	—	—	—
	2) Інші тютюни жовті:	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	а) Бакуни	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	б) Жовті цигарові	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	3) Махорка	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
12	Белядона 1 року	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	2 року	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
13	М'ята 1 року	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	2 року	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
14	Наперсник 1 року	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	2 року	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
15	Копрій 1 року	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	2 року	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
16	Ганус	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
17	Коліандр	—	—	—	—	5,0	4,4	4,0	7,56	—	—	—	—

Продовження таблиці № 2

Норми забезпечення й тарифні ставки

	КОНЕЙ, ВЕРБЛЮ	
	У селах	
	У колгоспах	У госп-х одноосіб. та колгоспників
1. АМСРР		
а) Норми забезпечення в карбованцях на одну голову	95	90
б) Ставки тарифу в крб. за 100 крб. страхсуми	3,0	7,0
2. Харківська область		
а) Норми забезпечення	95	90
б) Ставки тарифу	4,5	8,8
3. Київська область		
а) Норми забезпечення	80	75
б) Ставки тарифу	3,5	7,0
4. Вінницька область		
а) Норми забезпечення	90	80
б) Ставки тарифу	3,5	7,0
5. Дніпропетровська область		
а) Норми забезпечення	100	95
б) Ставки тарифу	4,5	8,8
6. Одеська область		
а) Норми забезпечення	95	90
б) Ставки тарифу	4,5	8,8
7. Райони й м-ради, раніш підпорядковані центрові, нині належні до Донецької області		
1. Маріупольська, Сталінська, Костянтинівська м-р. та Лисичанський р-ни		
а) Норми забезпечення	100	95
б) Ставки тарифу	4,5	8,8
2. Артемівська, Ворошилівська, Горлівська, Кадіївська, Луганська, Макіївська, Риківська м-р., Гришинський і Краматорський р-ни.		
а) Норми забезпечення	100	95
б) Ставки тарифу	4,5	8,8
3. Краснолуцький, Рівенківський, Сорокинський, Чистяківський р-ни.		
а) Норми забезпечення	100	95
б) Ставки тарифу	4,5	8,8

Таблиця № 4

страхування с.-г. тварин від загибелі

ДІВ І ОСЛІВ		ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ				Овець і кіз	Свиней
У містах		У селах та містах				У селах та містах	
		У колгоспах		У госп-х одноосібн. та колгоспників			
У колгоспах	У госп-х одноосіб. та колгоспників	1—2 роки	2 роки і більше	1—2 роки	2 роки і більше	У колгоспах	
95	90	50	120	35	95	20	50
3,0	9,0	2,0	2,0	3,3	3,3	4,4	4,0
95	90	50	120	35	95	20	50
4,5	9,0	2,8	2,8	4,6	4,6	6,5	6,0
80	75	40	100	30	85	20	50
3,5	9,0	2,2	2,2	3,9	3,9	5,0	5,0
90	80	45	115	35	95	20	50
3,5	9,0	2,2	2,2	3,9	3,9	5,0	5,0
100	95	50	125	40	100	20	50
4,5	9,0	2,8	2,8	4,6	4,6	6,5	6,5
95	90	50	125	40	100	20	50
4,5	9,0	2,8	2,8	4,6	4,6	6,5	6,5
100	95	50	130	45	105	20	50
4,5	9,0	2,8	2,8	4,6	4,6	6,5	6,5
100	95	45	125	40	100	20	50
4,5	9,0	2,8	2,8	4,6	4,6	6,5	6,5
100	95	40	120	35	95	20	50
4,5	9,0	2,8	2,8	4,6	4,6	6,5	6,5

Таблиця № 5

Тарифні ставки страхування, згідно з п. 3 постанови РПО з 10 червня 1932 р. будівель, сільсько-господарських і промислових підприємств, с.-г. ремаенту й механізовзного транспорту

	У сільських місцевостях		
	У господарствах		
	Колгоспів	Колгоспників	Одноосіби.
	Ставки страхових оплат (тариф) в крб. за 100 крб.		
1. АМСРР	0,30	0,60	0,70
2. Харківська область	0,60	1,10	1,25
3. Київська „	0,50	1,10	1,25
4. Вінницька „	0,50	1,10	1,25
5. Дніпропетровська область	0,45	0,95	1,10
6. Одеська область	0,45	0,95	1,10
7. Райони й м/ради, раніш підпорядковані центрові, а нині належні до Донецької області	0,45	0,95	1,10

Тарифну ставку на будівлі, с.-г. і промпідприємства, с.-г. ремонт і механізований транспорт колгоспів у містах для всієї території УСРР встановити в розмірі -0,30 крб.

Тариф на будівлі, с.-г. й промпідприємства господарств колгоспників та одноосібників у містах встановити в таких розмірах:

У містах I класи 0,60
„ II „ 0,75
„ III „ 1,00

У в а г а. Розподіл міст і селищ міського типу т[illegible] селищ на класи встановлюється в інструкції Народнього к[illegible]ансів УСРР.

ПОПРАВКИ

У „Зб. законів УСРР" № 19 треба читати:

1) на стор. 233, рядок 2 зверху в такій редакції:

„що вони видані йому як аванс на законтрактовану продукцію або придбану за вищезазначені грошові аванси для виробничих цілей".

2) стор. 235, рядок 17 знизу, в такій редакції:

„або авансом від державних органів, кооперативних і громадських організацій, а так само на майно, що його довжник купив від державних органів".

3) стор. 237, рядок 1 знизу, в такій редакції:

„Крим. Код. УСРР, список „б" прикладається також і у випадках конфіскації майна, коли за увагою до додатку до арт. 38 Крим. код. УСРР (З. з. УСРР 1929 р. № 24, арт. 197) кількість і рід речей",

Здано матеріял 20-VIII; підписано до друку 10/IX; 1½ друк. арк.; в 1 друк. арк. 54.896 знак. формат 1/16 4-х почтов.

Технічний редактор Г. Крамаренко

Видає НКЮ Видавництво ВУЦВК „Радянське будівництво і право"

Зам. 3112—15000

Головліт 95 жб.

НКЛП—УСРР. УПО. Газетно-журнальна фабрика ім. В. Блакитного.

34
3-41
3-41

ЗБІРНИК
ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ
РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 22-23 15 вересня 1932 р. № 22-23

ЗМІСТ:

Постанова РНК УСРР

137. Про обов'язкову загальну реєстрацію в органах управи народньогосподарського обліку УСРР усіх промислових підприємств державних, кооперативних і громадських установ та організацій.

Постанова ВУЦВК

138. Про утворення Донецької області.

Інструкція Секретаріяту Президії ВУЦВК

139. Про порядок організації, діяльности, звітности й ліквідації релігійних громад і про систему обліку адміпорганами складу релігійних громад та служників культу.

ПОСТАНОВА РНК УСРР

137. Про обов'язкову загальну реєстрацію в органах Управи народньогосподарського обліку УСРР всіх промислових підприємств державних, кооперативних і громадських установ та організацій.

Щоб забезпечити систематичний облік в УСРР всіх підприємств соціялістичної промисловости, Рада народніх комісарів УСРР постановила:

I.

1. Всі промислові підприємства на території УСРР державних, кооперативних і громадських організацій новинні щороку реєструватися в органах Управи народньогосподарського обліку УСРР (обласних, районних, міських) у місці перебування підприємств, у реченці, встановленні від Управи народньогосподарського обліку УСРР.

КОІА
Інв. № 20596

У місцевостях, де ще нема інспектур народньогосподарського обліку, промислові підприємства реєструються в місцевих органах Держпляну УСРР.

2. Усі новозбудовані й пущені промислові підприємства, а також усі підприємства нововиниклі, що перейшли до інших урядництв і організацій, новоорганізовані порядком розкрупнення або злиття, що ліквідуються та змінили свою назву, повинні протягом десяти день повідомити про пуск або зареєструвати зміни, що сталися у відповідних органах Управи народньогосподарського обліку у місці перебування підприємства.

3. Порядок і форми реєстрації встановлює Управа народньогосподарського обліку.

4. Запропонувати обласним виконавчим комітетам і Раді народніх комісарів АМСРР видати обов'язкові постанови про реєстрацію промислових підприємств відповідно до встановлених від Управи народньогосподарського обліку порядку, форм і реченців цієї реєстрації.

5. Зобов'язати народні комісаріяти та центральні організації, в системі яких є промислові підприємства, що підлягають реєстрації, дати підурядним органам інструктивні вказівки в справі реєстрації, погодивши їх з Управою народньогосподарського обліку УСРР.

II.

Цю постанову видано на виконання арт. 4 постанови РНК Союзу РСР, з 15-VII—32 р. «Про обов'язкову загальну реєстрацію всіх промислових підприємств державних, кооперативних і громадських організацій в органах Центральної управи народньогосподарського обліку Союзу РСР».

Харків, 19 серпня 1932 року.

Голова РНК УСРР **Чубар**

Керівничий справ РНК УСРР **Легкий**

ПОСТАНОВА ВУЦВК

138. Про утворення Донецької області.

Щоб наблизити та поліпшити якість оперативного керівництва розвитком промисловости та культурно-побутовими процесами Донбасу, удосконалити плановість, забезпечити сільськогосподарську базу для потреб виробництва та робітничого постачання і зважаючи на досвід роботи за обласною системою, яка дає позитивні результати,—Всеукраїнський центральний виконавчий комітет постановив:

1) утворити на території УСРР, на додаток до утворених постановою IV позачергової Сесії ВУЦВК XII скликання, 9 лютого 1932 року п'яти областей, нову Донецьку область з центром в місті Артемівському, у складі: 12 міських рад та 23 районів, а саме:

а) 17 адмін.-тер. одиниць Донбасу, що тепер безпосередньо підпорядковані центрові, міськрад—Артемівської, Ворошилівської, Горлівської, Дзержинської, Костянтинівської, Краматорської, Краснолуцької, Луганської, Макіївської, Маріюпільської, Риківської та Сталінської і районів—Гришинського, Лисичанського, Рівеньківського, Сорокинського та Чистяківського;

б) 13 районів Харківської области, а саме: Біловодського, Білолуцького, Верхнє-Теплівського (нац. рес.), Лиманського, Марківського, Міловського, Ново-Айдарського, Ново-Псковського, Рубіжанського, Сватівського, Слов'янського, Старобільського та Троїцького (Покровського);

в) 5 районів Дніпропетровської области, а саме: Велико-Янсольського (нац. грецьк.), Волноваського, Старо-Карансього, Старо-Кременчицького та Старо-Миколаївського (Володарського).

2) 17 адмін.-тер. одиниць Донбасу, що безпосередньо підпорядковані центрові, підпорядкувати Донецькому облвиконкомові.

3) Зазначені в п.п. б) і в) арт. 1 цієї постанови райони переписати із складу Харківської та Дніпропетровської областей до складу новоутвореної Донецької области.

4) Звернутися до ЦВК Союзу РСР про затвердження цієї постанови.

Харків, 2 липня 1932 року.

Голова ВУЦВК **Г. Петровський**

Секретар ВУЦВК **Ю. Войцехівський**

ІНСТРУКЦІЯ СЕКРЕТАРІЯТУ ПРЕЗИДІЇ ВУЦВК

139. Про порядок організації, діяльности, звітности і ліквідації релігійних громад і про систему обліку адміноргапами складу релгромад та служників культу.

(На розвиток поділу X Адміністративного кодексу УСРР—Правила про культи)

Розділ I.

ПОРЯДОК ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ДІЯЛЬНОСТИ РЕЛІГІЙНИХ ГРОМАД

I. ОРГАНІЗАЦІЯ РЕЛІГІЙНИХ ГРОМАД

1. Потрібною умовою початку діяльности кожної релгромади має бути реєстрація статуту громади. До реєстрації свого статуту в райвиконкомі або міській раді, виділеній в окрему адміністративно-господарську одиницю, жодна релгромада будь-якого релігійного культу не може почати своєї діяльности (арт. 359 Адмін. кодексу УСРР).

2. На оформлення реєстрації статуту релігійна громада повинна подати такі документи:

а) заяву до райвиконкому або міської ради про реєстрацію статуту даної релгромади з підписами 50 фундаторів. Підписи фундаторів мають бути засвідчені нотаріяльним порядком, тобто нотаріяльною конторою. У залюднених пунктах, де немає нотаріяльної контори, підписи фундаторів засвідчує народній суддя або райвиконком; у сільських місцевостях—сільрада;

б) протокол зборів фундаторів у двох примірниках. Протокол повинні підписати ті 50 фундаторів і ствердити своїми підписами голова та секретар зборів фундаторів;

в) статут громади за типовим зразком (додаток № 1) у трьох примірниках, підписаний головою і секретарем зборів фундаторів.

Увага. Бути фундаторами релгромади і підписувати належні документи при реєстрації статуту можуть усі громадяни УСРР, за винятком осіб, позбавлених виборчих прав;

г) заповнену облікову картку складу релігійної громади (форма № 2).

3. Подаючи вищезазначені документи на реєстрацію статуту, релгромада оплачує такі збори:

а) за посвідчення підпису кожного з фундаторів релгромади на заявах про реєстрацію статуту релігійної громади в усіх випадках стягається 2 крб. державної оплати. Розмір державної оплати не змінюється від того, де будуть засвідчені підписи: у нотаріяльній конторі, нарсуді, райвиконкомі чи сільраді;

б) заяву про реєстрацію статуту релгромади, що її подається до райвиконкому або міської ради, оплачується державною оплатою в сумі 3 крб.

4. Проекти статутів, що їх додається до заяв, та всі інші (крім вищезазначених) потрібні при реєстрації документи жодними зборами не оплачуються. Крім цих видатків, фундатори релігійної громади, подаючи заяви про реєстрацію, вносять гроші на оголошення в місцевому офіційному органі преси про реєстрацію даної релгромади. Якщо відмовлять у реєстрації, внесені гроші повертається.

5. Райвиконкоми й міські ради повинні протягом місяця від дня одержання заяви зареєструвати статут релгромади або повідомити подавців заяви, що їм в реєстрації статуту відмовлено.

II. РЕЄСТРАЦІЯ СТАТУТІВ МАЛОКІЛЬКІСНИХ РЕЛІГІЙНИХ ГРОМАД

6. Релігійні об'єднання, що мають у своєму складі менш ніж 50 членів, розглядаються як релігійні групи.

7. Малокількісні релігійні групи до початку діяльности повинні стати на облік у райвиконкомі або міськраді. Для запровадження обліку вони подають заповнену облікову картку складу релігійної групи (форма № 2).

8. Малокількісні групи вірян, що не мають у місцях свого осідку потрібної для заснування релігійної громади кількости членів, тобто 50 осіб, можуть об'єднуватися з вірянами інших залюднених пунктів, щоб заснувати релгромади, але не виходячи за межі даного району. У цих випадках у статуті релгромади треба зазначити місце та адресу молитовні, де будуть провадитись релігійні збори релігійної громади.

9. Як виняток, статут релігійної громади може бути зареєстрований і в тому разі, коли заяву про реєстрацію підписали менш ніж 50 фундаторів. Можливість реєстрації малокількісних груп установлює райвиконком або міська рада відповідно до місцевих умов, а скарги на відмову в реєстрації статуту остаточно вирішує облвиконком (облоргкомітет).

10. Райвиконкоми й міські ради не можуть припускати існування будь-якої громади або групи, яка б не була зареєстрована та не лічилась у них на обліку.

III. ПЕРЕРЕЄСТРАЦІЯ СТАТУТУ РЕЛІГІЙНИХ ГРОМАД

11. Зміна релігійною громадою своєї релігійної орієнтації розглядається як заснування нової релгромади.

12. Після постанови загальних зборів релгромади про зміну орієнтації зі складу релгромади повинна виділитися п'ятидесятка фундаторів, члени якої повинні негайно загальним порядком подати до райвиконкому або міської ради статут релгромади на реєстрацію і скласти нову угоду на користування молитовнею та культовим майном. З релгромадами, що, змінюючи орієнтацію, не оформляють зазначеним порядком переходу до іншої релігійної течії, треба розривати угоду на користування молитовнею як за зламання статуту і угоди.

Перереєструвати статути релгромад на території цілої області або окремих районів можна за постановою облвиконкомів (облоргкомітетів) або Секретаріяту Президії ВУЦВК.

IV. РЕЛГРОМАДИ НЕ МАЮТЬ ПРАВ ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ

13. Релгромади засновується виключно для задоволення своїх релігійних потреб, тому вони не користуються правом юридичної особи, тобто не мають права, як громада, набувати у власність майно, брати на себе чи давати зобов'язання, складати договори, позивати та відповідати на суді (арт. 360 Адмінкодексу УСРР).

14. Угоди на користування молитовним і культовим майном складають від свого імени, а не від імени релігійної громади, ті члени релігійних громад, що підписують угоди.

15. Згідно з увагою до арт. 360 Адмінкодексу, за всі зобов'язки, що беруть на себе члени п'ятидесятки, коли вони підписують угоду на користування молитовнею та культовим майном, вони відповідають особисто, а не ціла релгромада. Уповноважені релгромади також не мають права юридичної особи, і тому не можуть ані від свого імени, ані від імени релгромади складати будь-які угоди. Якщо такі угоди складено, вони жодну сторону ні до чого не зобов'язують.

20596
Від друк. вид.

V. ЗБОРИ РЕЛІГІЙНИХ ГРОМАД ТА РЕЛІГІЙНІ З'ЇЗДИ

16. Щоб вирішати свої справи, релігійні громади мають право скликати загальні збори членів релгромади і збори уповноважених, повідомляючи про це органи місцевої влади. Про скликання загальних зборів релігійної громади треба повідомити в районових центрах—райвиконком, в місцях, виділених в окремі адміністративно-господарські одиниці—міську раду, в інших містах і селищах міського типу—місцеву раду найпізніш за три дні до зборів, а в селах—сільську раду найпізніш за один день, додаючи порядок денний (арт. 361 Адмінкодексу УСРР). Повідомити органи місцевої влади про скликання зборів релгромади повинні обов'язково в листовній формі.

17. За арт. 362 Адмінкодексу УСРР релігійні громади можуть скликати з'їзди порядком правил, встановлених розділом 3 поділу IX Адмінкодексу.

18. Порушуючи клопотання про дозвіл на скликання районових, обласних та всеукраїнських з'їздів релігійних об'єднань, керівні органи цих об'єднань повинні подавати такі документи:

а) витяг з постанови керівного органу релігійного об'єднання про скликання з'їзду, зазначивши терміни початку та кінця з'їзду;

б) порядок денний з'їзду з переліком усіх питань, що їх має обговорити з'їзд;

в) вичерпні відомості про кількість учасників з'їзду, окремо служників культу та віряни, додавши список релоб'єднань, що їх ці учасники заступатимуть.

19. Заяви на дозвіл скликати районові з'їзди та наради подаються до райвиконкомів або міських рад. Якщо скликається з'їзд або нараду в масштабі декількох районів, то заяву подається до відповідного облвиконкому (облоргкомітету).

20. До одержання попереднього дозволу скликати з'їзди та наради забороняється.

21. Згідно з арт. 331 Адмінкодексу УСРР облвиконкоми (облоргкомітети), райвиконкоми та місцеві ради, а так само й інші організації, що на них покладено обов'язок охороняти революційний лад і безпеку, мають право відрядити свого представника на всякі збори, що на скликання їх треба одержати попередній дозвіл, наглядати лад і безпеку на зборах.

22. Обов'язки представників місцевої влади на цих зборах викладено в арт. 332—334 Адмінкодексу.

VI. РЕЛІГІЙНІ ГРОМАДИ І СЛУЖНИКИ КУЛЬТУ

23. Громадяни, що становлять дану релгромаду, щоб задовольнити свої релігійні потреби, мають право призначати або обирати служників культу.

24. Жоден служник культу не повинен приступати до виконання своїх релігійних обов'язків до реєстрації в райвиконкомі або міській раді, за належністю, порядком, встановленим для даної області обов'язковою постановою облвиконкому (облоргкомітету).

25. За служників культу треба вважати:

1) у православному культі — митрополитів, архиєпископів, єпископів, протоієресвітерів, протоієреїв, ієреїв, архидияконів, протодияконів, дияконів, дяків (псаломщиків);

2) у старовірному культі попівців—ті самі категорії, що і в православному культі;

3) у старовірному культі безпопівців—наставників та начетників;

4) у католицькому культі—архиєпископів, єпископів, прелатів, пробстів, ксьондзів та органістів;

5) у лютеранському культі—пасторів, пробстів, кістерів та органістів;

6) в іудейському культі—равинів, різників, кантерів, могелів та магідів;

7) у караїмському культі—хазанів;

8) у магометанському культі—муллів та муедзинів;

9) у релігійних сектах—пресвітерів, дяків, благовісників та осіб, що постійно виконують обов'язки проповідників на молитовних зборах;

10) у всіх культах—місіонерів.

У в а г а. За служників культу не вважається: голів релігійних громад, церковних старост, сторожів молитовних будинків та осіб, що виймають просфури та мацу.

26. Район діяльности служників культу, релігійних проповідників, наставників тощо обмежується домівкою членів релігійного об'єднання, що вони його обслуговують, і місцем находження відповідного молитовного будинку.

27. Діяльність служників культу, релігійних проповідників і наставників, що обслуговують два чи декілька релігійних об'єднань, обмежується територією, на якій постійно живуть віряни, що входять до зазначеного релігійного об'єднання.

28. Релгромада утримує служників культу на кошти, що їх добровільно вносять на цю мету члени даної релгромади. У сільських місцевостях дозволяється провадити добровільні збори, пожертви поза молитовнею, серед членів даної релгромади на утримання служників культу, з умовою, що ці збори провадитиме служник культу безпосередньо.

29. Служники культу, що вирішили відмовитись від релігійної діяльности, повинні подавати про це заяви до відповідного райвиконкому чи міської ради. У своїй заяві про зречення сану та виконання обов'язків служника релігійного культу—служник культу повинен дати такі відомості: 1) прізвище, ім'я та по-батькові, 2) рік народження, 3) в яких релігійних громадах служив та які обов'язки там виконував, 4) з яких причин відмовляється від виконання обов'язків служника культу, 5) чи має будь-яку власність, чи користується в даний час землею, 6) освіта, 7) в якому часописі (назва газети, № і дата) вміщено замітку про відмовлення від служіння в молитбудинкові, 8) заняття в сучасний момент та місце домівки; 9) підпис.

VII. ВИКОНАННЯ РЕЛІГІЙНИХ ОБРЯДІВ

30. Віряни можуть вільно виконувати релігійні обряди, що випливають з релігії, яку вони визнають, якщо виконання цих обрядів не ламає громадського ладу й не супроводжується замахами на права інших громадян або не підбурює віряни одної релігії проти вірян іншої тощо (арт. 352 Адміністративного кодексу УСРР).

31. Провадити молитовні збори для відправи культу й виголошення проповідей суто-релігійного змісту в молитовних будинках, а так само й виконувати релігійні обряди, що обслуговують дану сім'ю (молебні, панихиди, передсвяткові молитви служників культу тощо) як у молитовнях, так і в будинках вірян припускається безперешкодно, без окремого на те дозволу органів влади.

32. Малокількісні релігійні групи, що не мають молитбудинків спеціального типу, можуть улаштовувати свої молитовні збори в будинках вірян. У таких випадках керівники релігійної групи повинні раніш одержати дозвіл від органів місцевої влади про час і місце молитовних зборів. Як виняток, такі молитовні збори місцеві органи влади можуть заборонити в зв'язку з особливостями стану в цій місцевості або порушенням релігійною групою встановленого порядку її діяльності.

33. Релігійні обряди, що їх влаштовується поза межами молитовні з масовою участю вірян на вулицях, майданах, берегах рік (хресні ходи, ношення ікон та інше), а так само відправа обряду хрещення дорослих у сектанських релгромадах—в річках, ставках припускається безперешкодно, але, лише з дозволу кожного разу відповідної міської ради чи райвиконкому.

Особи, що влаштовують ці релігійні обряди, повинні звертатись за дозволом заздалегідь, найпізніш за два дні в селищах міського типу і найпізніш за п'ять днів у сільських місцевостях.

34. Не треба вимагати одержання дозволу місцевих органів влади на проведення хресних ходів у межах огорожі молитбудинку та звичайних похорон.

35. Заяви, що їх надсилають релгромади в релігійних справах до урядових установ, треба оплачувати державною оплатою в сумі 3 крб.

36. Служники культу мають право відправляти релігійні обряди, а саме: хрестини, шлюб, похорони, як після, так і до реєстрації відповідних актів громадянського стану в адміністративних органах.

VIII. УЧАСТЬ НЕДОЛІТКІВ У ВИКОНАННІ РЕЛІГІЙНИХ ОБРЯДІВ

37. Діти та неповнолітні до 18 років віку не можуть бути членами релігійних громад. А тому вони не можуть бути присутніми на загальних зборах релгромад та на всіх зібраннях, що мають на меті викладання релігії, як от: проповідницьких, біблейських та місіонерських. Як виняток, допускається підготову до конфірмації в лютеранських громадах неповнолітніх, групою не більш як три особи й у приватному помешканні. Також у жодному разі не можна припускати влаштування спеціальних релігійних зборів для дітей та неповнолітніх і проведення поміж ними релігійного навчання.

Щождо загальних молитовних зборів, на яких відбувається відправа культу, то присутність на них осіб, що не досягли 18 років віку, припускається безперешкодно.

38. Також безперешкодно дозволяється неповнолітнім брати участь у церковних хорах із свого власного бажання і лише під час молитовних зборів.

Розділ II.

ПЕРЕДАННЯ В КОРИСТУВАННЯ РЕЛГРОМАДИ МОЛИТБУДИНКІВ ТА КУЛЬТОВОГО МАЙНА.

IX. ПЕРЕДАННЯ МОЛИТБУДИНКІВ ТА КУЛЬТМАЙНА РЕЛГРОМАДАМ

39. Молитовні спеціяльного типу й культове майно, що є на обліковi органів радянської влади, є державне майно.

40. Молитовні спеціяльного типу й культове майно, призначене тільки на культові потреби, передається на підставі окремих постанов адміпорганів, за належністю, в безкоштовне користування вірян, що заклали ту чи іншу релгромаду.

41. Разом з молитовнями передається в безкоштовне користування вірян церковні сторожки та церковні підвали, що зв'язані з обслуговуванням цих молитовень. Так само залишається в користуванні вірян книги суто-релігійного змісту, що є в бібліотеках при молитовнях, після того, як перевірять їх місцеві органи народнього комісаріяту освіти (арт. 367 Адмін. кодексу УСРР).

42. Молитовні та культове майно в користування релгромади передається за постановою райвиконкомів і міських рад після реєстрації статуту й складення угоди на користування зазначеним будинком і культовим майном з релгромадою.

43. За церковну сторожку вважається будинок, не більш як з двох житлових кімнат, всередині церковної оторожі, призначений тільки для житла церковного сторожа, а не будь-якого із служників культу. Так само за церковну сторожку вважається будинок, що його прибудовано до церковної огорожі одною стіною, а інші стіни виходять за церковну огорожу, якщо він відповідає зазначеним вище умовам.

44. Будинки, що не відповідають цим умовам, незалежно від того, не вони є, не вважається за церковну сторожку. Передавати їх у користування релгромади можна лише в оренду за плату, на загальних підставах для всіх інших будинків, що належать державі.

45. Коли окремий громадянин, член тої чи іншої релгромади, бажає передати свій власний будинок під молитовню того культу, до якого він належить, то цей будинок передається державі, а не у власність релгромади. Після оформлення передання цього будинку державі його передається в користування вірянам.

46. Порядок передання державі будинку під молитовню такий:

а) власник будинку повинен подати заяву до міської або сільської ради або райвиконкому про бажання передати будинок державі для використання під молитовню відповідного культу;

б) будинок береться на облік молитбудинків, що є в розпорядженні райвиконкомів чи міських рад;

в) після цього будинок передається як молитовню на загальних підставах у безконтовне користування п'ятидесятці релігійної громади (чи групи), що її членом є вірянин, який передав державі свій будинок.

X. БУДУВАННЯ НОВИХ МОЛИТОВЕНЬ

47. Будувати нові молитовні можна з умовою додержання встановлених технічно-будівельних правил.

48. Якщо релгромада порушує клопотання про збудування нової молитовні,—райвиконкоми або міські ради повинні перед видачею дозволу на збудування молитовні вияснити, чи має релгромада досить коштів та будівельних матеріялів, щоб збудувати цю молитовню, і чи не було зловживань при зборах цих коштів, і після цього вимагати від релгромади проекта молитовні, затвердженого встановленим порядком.

XI. СПІЛЬНЕ КОРИСТУВАННЯ МОЛИТБУДИНКАМИ

49. Як правило, статут релгромади реєструє райвиконком або міська рада лише в тому разі, коли є окремий молитбудинок для користування даної релгромади. Але, коли в даній місцевості організується більша група вірян іншої релігійної течії, ніж релігійна громада, у користуванні якої є молитбудинок (а інших молитбудинків у цій місцевості немає), то райвиконком і міська рада мають право встановлювати спільне або чергове користування молитовним будинком, зареєструвавши статут новоорганізованої релгромади.

50. Якщо молитбудинок, на який претендує новоорганізована релігійна громада, має два або декілька престолів, райвиконком або міська рада можуть встановити одночасне користування релгромад молитбудинком, зобов'язуючи п'ятидесятки релгромад спорудити в молитовних будинках перетики, щоб уникнути непорозумінь між релгромадами.

51. Якщо молитбудинок має лише один престол, можна встановити чергове користування молитбудинком. Порядок чергового користування молитбудинком та культовим майном встановлює райвиконком або міська рада, залежно від кількісного складу релгромади та місцевих обставин. Скарга

на вирішення райвиконкомів або міських рад у справах спільного та чергового користування молитбудинками віряни можуть подавати до облвиконкому (облрелкомітету), вирішення якого є остаточне.

52. Спосіб чергового користування релігійних громад молитовними будинками слід встановлювати потижневий, тобто кожна громада користується молитовним будинком протягом одного тижня з тим, що початок тижня слід рахувати з вечора кожної суботи.

Коли ж між релігійними громадами, що по черзі користуються одним молитовним будинком, виникає незгода з приводу користування цим будинком у дні річних релігійних свят, як от: різдво, великдень, трійця, то щоб усунути непорозуміння між громадами, слід встановити такий спосіб користування, щоб громади чергувалися не по тижнях, а по днях, тобто: одна релігійна громада користувалась молитовним будинком перший день свята, друга—другий; перша знову третій, при чому першою буде та громада, що їй на цьому тижні випадає черга користуватись молитовним будинком; на друге свято у перший день його молитовним будинком користується та громада, що під час попереднього свята користувалась ним на другий день цього свята, і т. д. В інші, так звані дванадесяті свята (водохреща, благовіщення, вшестя, преображення і т. інш.), що святкуються один день, молитовним будинком користується та громада, що їй припадає черговий тиждень, при чому хресний хід на водосвяття в день водохреща та і в інші дні можуть улаштовувати обидві релігійні громади, користуючись для цього відповідною частиною культмайна; також кожна громада має право користуватись молитовним будинком та відповідною частиною культмайна для відправи так званих треб (похорон, вінчання, хрещення й інш.), коча б ці треби траплялись і на тижні, що протягом його користується молитовним будинком друга громада.

53. Відповідальність за виконання угоди при одночасному користуванні молитовним будинком покладається на кожну п'ятидесятку в частині, що відповідає площі молитбудинку та кількості культового майна, що передане в її користування. При черговому користуванні за виконання угоди відповідають однаково всі п'ятидесятки, що по черзі користуються молитбудинками. У разі пошкодження культмайна відповідає п'ятидесятка тієї релгромади, під час користування якої молитбудинком це пошкодження трапилось.

54. Церковною сторожкою всі релгромади користуються теж спільно й несуть однакову відповідальність за її стан.

XII. УГОДА НА КОРИСТУВАННЯ МОЛИТОВНИМ БУДИНКОМ ТА КУЛЬТОВИМ МАЙНОМ

55. Коли райвиконкоми або міські ради передають релгромадам молитовні будинки та культове майно в безконтовне користування, складається між райвиконкомом або міською радою і п'ятидесятною даної релгромади угоду.

56. Головні обов'язки, що повинні брати на себе члени п'ятидесятки, встановлені арт. 370 Адмін. кодексу УСРР.

57. Згідно з цим артикулом Адмін. кодексу рекомендується зміст угоди на безкоштовне користування релгромадою молитбудинком та культмайном (додаток № 2).

58. Складаючи угоду, роблять опис культового майна, що передається релгромаді в безкоштовне користування, за прикладеною формою (форма № 4).

59. Райвиконкоми та міські ради повинні стежити, щоб у разі вибуття того чи іншого члена п'ятидесятки склад негайно поповнювався до відповідного числа за встановленим порядком.

XIII. ПОРЯДОК ПЕРЕВІРКИ КУЛЬТОВОГО МАЙНА

60. Щоб перевірити культове майно, утворюється спеціяльну комісію в складі представників райвиконкому або місцевої ради, за належністю, та представника від відділу народньої освіти. До робіт вищезазначеної комісії треба обов'язково притягати представників релгромади при молитбудинку, де перевіряється культове майно. Представникам відділу освіти надається право вилучати культові речі, цінні з історичного, мистецького або археологічного боку, що їх не вживають у даний час для культових потреб, або що їх можна замінити іншими речами.

61. При перевірці складається акт про стан культового майна і всі речі, що є в наявності, записується до новоскладеного опису. Опис складається в двох примірниках, з яких один залишається в справах релгромади, а другий передається до райвиконкому чи міської ради.

62. Якщо при перевірці культового майна не буде в наявності речей, занесених до опису, за недостачу, згідно з угодою, відповідають особисто члени п'ятидесятки. Якщо буде встановлено, що недостача речей культмайна трапилася в наслідок злочинної діяльности п'ятидесятки або окремих її членів, то крім матеріяльної відповідальности райвиконкоми або міські ради, одержавши санкцію облвиконкому (облоргкомітету), мають право розірвати угоду з даною п'ятидесяткою на користування молитбудинком, а також притягти її членів до кримінальної відповідальности за арт. 177 Крим. кодексу УСРР.

63. При перевірці до опису культового майна не треба записувати:

а) ікон, що їх залишають на тимчасове користування в молитовні приватні особи, що має стверджуватись відповідними документами;

б) рушників, ряден та хусток, що надходять до молитбудинку як пожертви. Цими речами релгромада може розпоряджатися за своїм поглядом, але в разі продажу релгромада повинна одержані гроші заносити до прибутково-видаткової книги.

64. Крім цього, при перевірці культмайна не треба заносити до опису розбитих дзвонів, що ними в даний час користуватися неможливо. Ці дзвони треба записувати до окремого листа.

XIV. ОБОВ'ЯЗКИ РЕЛІГІЙНОЇ ГРОМАДИ ЩОДО ВИПЛАТИ ПОДАТКІВ, ОХОРОНИ ТА СТРАХУВАННЯ МОЛИТБУДИНКІВ ТА КУЛЬТМАЙНА

65. Релігійні громади, в безкоштовне користування яких передано молитовні будинки, повинні платити страхові премії, податок з будівель і земельну ренту.

66. Передані релігійним громадам молитовні будинки (церкви, костьоли, синагоги, мечеті, тощо) вважаються за застраховані автоматично, протягом усього часу перебування їх у користуванні релігійних громад, обов'язковим порядком, без будь-якого оформлення, на суму дійсної вартости, тобто за зниженою на амортизацію, на підставі оцінок, за якими ті ж таки будівлі були застраховані 1928-29 року.

Переоцінка молитовних будинків може бути лише в тих випадках, коли вартість їх змінилася через перебудову, часткове знищення тощо.

67. Кошти,: одержані як страхова премія від органів страхування, використовується за постановою райвиконкому чи міської ради на культосвітні або культурно-побутові потреби даного села чи міста, відповідно до висловленого бажання трудящої людности даної місцевости.

68. За постановою ЦВК і РНК Союзу з 23-XI 1930 р. про податок з будівель і земельну ренту, справляння ренти поширено також на сільські місцевості. Тому з 1 січня 1931 року ренту з земель під молитовними будинками в селах береться на загальних підставах.

69. На підставі цієї постанови ЦВК і РНК СРСР та постанови РНК УСРР з 15-II 1931 року райвиконкоми та міські ради можуть встановлювати податок з молитовних будинків в розмірі до 2% від страхової оцінки цих будинків 1928-29 року.

70. Порядок оподаткування молитовних будинків податком з будівель, вирахування ренти і страхової премії, а так само оподаткування служників культу сільськогосподарським податком і прибутковими податками, визначено обіжником Наркомфіну УСРР № 1000/34 з 2-III 1931 р. (додаток № 3).

XV. ФІНАНСОВА ДІЯЛЬНІСТЬ РЕЛІГІЙНОЇ ГРОМАДИ

71. Порядок придбання коштів на утримання молитовень та культового майна встановлено арт. 364 Адмін. кодексу УСРР. Релгромади мають право провадити збір на утримання молитовень та культового майна як в самій молитовні, так і поза нею, проте лише поміж членами даної релігійної громади.

72. Кошти релігійних громад можуть складатися з:

1) складчини на придбання тільки майна для релігійної мети і задоволення інших релігійних потреб;

2) збиранок, добровільних пожертв та покриття видатків, що зв'язані з утриманням молитовного будинку та культового майна як в самих молитовних будинках, так і поза ними, і лише в межах осідку членів даної релгромади і тільки з них.

При проведенні збиранки на потреби молитовного будинку та культового майна поміж членами громади поза молитовним будинком треба дотримувати такого порядку:

а) загальні збори членів релігійної промади ухвалюють постанови про потребу проведення збиранки і зазначають точно мету збиранки: на ремонт молитбудинку, виплату страхування і т. інш.;

б) уповноважені релігійною громадою збирачі надсилають до райвиконкому або міської ради протокол загальних зборів громади про проведення збиранки і повідомляють про день переведення збиранки. Райвиконком або міськрада повинні доглядати, щоб проведення збиранки не відбилося на поповненні державних або міських податків людністю, не дозволяючи провадити збиранки під час стягання цих податків;

в) неприпустимо, щоб збиранка мала характер обов'язкових членських внесків та щоб її провадили будь-якими примусовими заходами стягання. Збирачів, що їх зауважено у вимаганні грошей, притягається до відповідальности, а самий збір припиняється;

г) після закінчення збиранки збирачі повідомляють райвиконком або міськраду про розмір зібраної суми, при чому райвиконком чи міськрада стежать за витрачанням, згідно з оголошеною метою збору.

3) продажу свічок у молитовних будинках православного віровизнання під час молитовних зборів та виконання релігійних обрядів.

73. Так усі надходження коштів, як і витрати, що їх робить релгромада на утримання молитовного будинку, культового майна і служників культу, релгромада має заносити до прибутково-видаткової книги, яка повинна бути в кожній релгромаді за прикладеною формою (форма № 5). Крім того, в релгромадах православного віровизнання треба вести «свічкову книгу» (форма № 6), до якої заносять прибутки й витрати, зв'язані з продажем свічок.

74. Треба стежити, щоб у прибутково-видатковій книзі, записуючи окремі статті прибутків і витрат, точно додержувались номенклятури книг, тобто записували суми в статті прибутку й витрат відповідно до назви статті, і лише у випадках, коли надходять або витрачається гроші за статтею, що її не передбачено номенклятурою книги, дозволяється записувати ці суми до статті «різні надходження» або «різні видатки».

75. Через кожні 6 місяців до райвиконкому або міської ради надсилається піврічну матеріяльно-грошеву звітність за встановленою формою (форма № 7) у двох примірниках, з яких один вони посилають до облвиконкому (облоргкомітету).

Розділ III.

ПОРЯДОК ЗАКРИТТЯ МОЛИТБУДИНКІВ ТА ЛІКВІДАЦІЇ РЕЛІГІЙНИХ ГРОМАД

76. Закриття молитовних будинків може статися або на бажання значної більшости населення даного залюдненого пункту, або якщо не знайдеться в даній місцевості така релігійна громада, що взяла б цей молитовний будинок в своє користування. Порядок закриття молитбудинків установлено арт. 371—373 Адміп. кодексу.

77. Райвиконкоми і міські ради свої постанови про закриття молитовень, що функціонують, надсилають через облвиконкоми (облоргкомітети) до Всеукраїнського центрального виконавчого комітету з доданням відомостей і матеріялів:

а) скільки членів релгромади є при даній молитовні і якої течії;

б) скільки молитовень того самого культу є в даній місцевості, як вони розподілені між поодинокими течіями;

в) скільки всіх віряп того самого культу є в даній місцевості;

г) скільки дорослої людности, та з них виборців і скільки всієї людности є в даній місцевості (напр., при закритті церкви—скільки українців, при закритті синагоги—скільки євреїв та інш.);

ґ) в містах: витяги з протоколів загальних зборів робітників фабрик і заводів, а також зборів службовців і кустарів;

д) у селах: витяг з протоколу загальних зборів колгоспників або виборців села, а якщо в селі є заводи, то й копії протоколів загальних зборів робітників;

е) витяг з протоколу загальних зборів релгромади даної молитовні так на селі, як і в місті (незалежно від того, чи постанова буде позитивна, чи негативна);

є) зібрані підписи за закриття молитовні;

ж) всі скарги релгромади разом з підписами проти закриття, якщо вони надійшли, з висновком про них та про правдивість підписів;

з) витяг з протоколу засідання президії райвиконкому або міської ради в цій справі;

78. Надсилаючи справу до облвиконкомів (облоргкомітетів), райвиконкоми і міськради додають рівночасно і доповідну записку, зазначивши в ній всі потрібні відомості і з поясненням матеріялів, а також висвітлюють питання, як проведено роботу в справі закриття молитовні і як проходило оформлення цієї справи, та відомості про матеріяльну можливість після закриття молитовні пристосувати її до культосвітніх потреб.

Увага. У надісланих до облвиконкомів (облоргкомітетів) витягах з протоколів зборів трудящих у містах і селах у справі закриття молитовень обов'язково треба точно зазначити, скільки було присутніх на зборах, скільки голосувало за закриття молитовні, скільки проти і скільки утрималося.

79. Кожну справу про закриття кожної окремої молитовні райвиконкоми і міські ради надсилають до облвиконкомів (облоргкомітетів), зокрема не можна, наприклад, ні в якому разі надсилати одної спільної справи про закриття декількох церков та синагог.

80. Закриття молитовних будинків, що через свій непоказний технічний стан загрожують громадській безпеці, провадиться після огляду їх комісією, виділеною райвиконкомом або міською радою.

Огляд молитовні комісією треба провадити у присутності представника від релгромади, що користується цим молитбудинком. Якщо цей молитбудинок є на обліку відділу наросвіти, до участи в комісії притягається представника від зазначеного відділу або музею.

81. Про наслідки огляду комісія складає відповідний акт, зазначаючи в ньому, яку саме роботу треба виконати щодо ремонту молитовного будинку і в який термін.

82. Під актом повинен бути підпис представника релгромади. Про наслідки огляду повідомляється п'ятидесятку релгромади, що користується цим молитбудинком. Остаточно акт технічного огляду затверджує відповідний орган державного контролю та нагляду за будівництвом.

83. Коли в призначений комісією термін відповідного ремонту молитовного будинку не зроблять і інша п'ятидесятка не виявить бажання взяти цей молитбудинок у своє користування з умовою виконати визначений в акті технічного огляду ремонт, молитовний будинок закривається після ухвалення відповідної постанови президії облвиконкому (облоргкомітету). Про це останній повідомляє Секретаріят Президії ВУЦВК.

У матеріялах про закриття зазначених молитовень має бути підписка від уповноважених релігійної громади, що вона відмовляється виконати зазначений в акті ремонт.

84. За арт. 373 Адмін. кодексу УСРР молитовні будинки закриваються в тому разі, коли:

1) в даному залюдненому пункті в п'ятидесятці вірян, що вояла молитбудинок в своє користування, з будь-яких причин лишається менше належної кількости членів і не знайдеться серед вірян даного залюдненого пункту осіб, що бажали б поповнити п'ятидесятку;

2) якщо релгромада, що користується молитовним будинком, відмовляється провести ремонт у молитбудинку, що своїм станом загрожує громадській безпеці.

85. Крім зазначених випадків, питання про закриття молитовного будинку можуть порушити державні установи, якщо закриття того чи іншого молитбудинку потрібно з міркувань державної ваги, наприклад: молитбудинок перешкоджає нормальному рухові або виникає потреба знести молитбудинок для збудування на тому місці заводу, електростанції тощо.

у такому разі питання про закриття даної молитовні безпосередньо вирішує Секретаріят Президії ВУЦВК на подання облвиконкому (облоргкомітету).

86. Культове майно закритих молитовень використовується таким порядком:

1) речі культового майна з дорогоцінних металів передаються до державного сховища Наркомфіну через фінвідділи;

2) речі культового майна повсякденного характеру (меблі, люстри, килими та інш.) зараховується до державного фонду і реалізується згідно з арт. 11 постанови ЦВК і РНК СРСР з 11 червня 1926 р. «Про вивласнення державного майна» (Зб. зак. СРСР 1926 р. № 42, арт. 305);

3) усі інші речі культу, наприклад: ризи, хоругви, хрести, покривці тощо, передається в користування п'ятидесятки релігійної громади відповідного культу, що в її віданні є молитовня, в цьому ж або найближчому залюдненому пункті. Одержані в своє користування з закритого молитбудинку речі уповноважені релгромади повинні занести до загального списку культового майна.

Розділ IV.

ПОРЯДОК ВИЛУЧЕННЯ ДЗВОНІВ З МОЛИТОВНИХ БУДИНКІВ, ЩО ФУНКЦІОНУЮТЬ

87. У зв'язку з клопотанням трудящих про вилучення дзвонів із молитовних будинків і використання коштів від цього на культурно-соціяльні потреби даної місцевости встановлено такий порядок вилучення дзвонів:

1) вилучати дзвони з молитовних будинків можна лише за постановою облвиконкомів (облоргкомітетів) на подання райвиконкомів або міськрад;

2) райвиконкоми чи міськради входять з клопотанням про це перед облвиконкомами (облоргкомітетами) за випадків, коли цього вимагає більшість трудящої людности даного залюдненого пункту або дільниці даного залюдненого пункту, на терені якої є цей молитовний будинок;

3) постанови зборів трудящих про вилучення дзвонів із молитовних будинків подається на розгляд до відповідної місцевої ради, обговорюється на пленумах чи на президіях рад і через райвиконком чи міську раду надсилається на остаточне розв'язання до облвиконкому;

4) місцеві органи влади реалізують вилучені дзвони через «Металлом», а кошти від реалізації цих дзвонів повертають до прибутковой частини міського, селищного або сільського бюджету за належністю. Ці кошти йдуть безпосередньо на культурно-освітні потреби даної місцевости.

Розділ V.

ОБЛІК СКЛАДУ РЕЛГРОМАДИ ТА СЛУЖНИКІВ КУЛЬТУ

88. За членів релгромад треба вважати лише тих осіб, що висловили своє бажання бути членами релгромади за встановленим типовим статутом порядком, тобто, що заявили про це на загальних зборах релгромади або подали писану заяву. У справах релгромади повинні бути протоколи загальних зборів, де зазначено прізвища новоприйнятих членів релгромади. Приймання нових членів до релігійної громади, і вибуття їх із складу громади треба своєчасно зазначити в книзі «Обліку складу релгромади». Книгу «Обліку складу релгромад» треба обов'язково провадити у кожній релгромаді за прикладеною формою (форма № 1).

89. Релгромади повинні щороку до 1 січня надсилати до райвиконкомів або міськрад загальні цифрові відомості про склад релгромади за формою облікової картки (форма № 2) у двох примірниках та відомості про керівний орган релгромади (форма № 3) теж у двох примірниках. Треті примірники зазначених відомостей залишаються в справах релгромади.

90. Зазначені відомості про склад релгромади і її керівний орган треба складати на підставі спискового обліку складу релгромади за станом на той час, коли надсилається відомості до райвиконкому чи міськради (грудень).

91. Відповідальність за правдивість та своєчасність надсилання зазначених відомостей покладається на членів керівних органів релгромад. У разі спільного чи чергового користування декількох релгромад молитбудинком вищезазначені відомості має надсилати до райвиконкомів та міських рад кожна релігійна громада окремо.

Райвиконкоми і міські ради повинні стежити і перевіряти правдивість ведення книг обліку складу релгромад, застосовуючи в разі зловживань відповідні заходи впливу, аж до розірвання угоди з п'ятидесяткою, що користується зазначеним молитбудинком.

Одержавши від релгромади картки про їхній склад (форма № 2), райвиконкоми й міські ради перевіряють правильність їх складення і залишають один примірник облікової картки в себе, а другий посилають до облвиконкому (облоргкомітету).

У разі закриття молитбудинку облікову картку на релгромаду, що вона ним користувалась, здається до архіву, і, якщо зазначеній релгромаді буде наданий в користування інший молитбудинок, на релгромаду складається нову облікову картку після затвердження її статуту.

На підставі карткового обліку молитбудинків та складу релгромад облвиконкоми (облоргкомітети) складають загальні відомості про кількість релгромад в області, кількість вірян за віровизнаннями та течіями, кількість молитовень, кількість служників культу й надсилають їх один раз на рік до Секретаріяту Президії ВУЦВК (форма № 8), разом з річним звітом про роботу в справах культів.

92. Порядок і форма обліку служників культу залишається стара. Треба лише, щоб облік служників культу більш відповідав дійсності, для чого є потреба:

а) картки на служників культу (форма № 9) заповнювати у трьох примірниках, з яких один давати на руки служникові культу з відміткою про реєстрацію, другий залишати в райвиконкомі або міській раді, а третій пересилати до облвиконкому (облоргкомітету);

б) якщо служник культу реєструється раніш у облвиконкомі (облоргкомітеті), останній повинен повідомити про це райвиконком чи міську раду того ж району, куди йде служник культу, і надіслати його облікову картку. Коли служник культу вибуває в іншу область тимчасово, його картку посилати туди не треба;

в) встановити чіткість і своєчасність у повідомлянні райвиконкомами і міськими радами облвиконкомів (облоргкомітетів) про пересування, вибуття й прибуття служників культу по районах. Після прибуття або вибуття служників культу з тої чи іншої громади райвиконком або міська рада повинні негайно повідомити про це облвиконком (облоргкомітет).

Харків, 23 червня 1932 року.

Завідувач Секретаріяту Президії ВУЦВК **Бородавко**

Інспектор у справах релігійних культів **Катунін**

ПОПРАВКА

У «Збірнику Законів УСРР» № 17-18 арт. 120, на стор. 206, другий рядок знизу, треба читати:

«Увага. Адміністративне виселення із приміщень шкіл I і II концентру...» і т. д.

Матеріял здано 27/VIII; підписано до друку 10/IX; 1 1/4 друк. арк.; в друк. 1 арк. 54.896 знак.; тираж 16.300; формат 1/16 4-почтов.

Техредактор Г. Крамаренко

Видає НКЮ — Видавництво ВУЦВК „Радянське будівництво та право"

Головліт 95-жб. — Зам. 3188

НКЛП—УСРР. УПО. Газетно-журнальна фабрика ім. В. Блакитного.

34
3-41

ЗБІРНИК
ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ
РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 24 | 10 вересня 1932 р. | № 24

З М І С Т:

Постанови НКЮ:

140. Про застосування нової форми умовно
141. Як застосовувати постанову ВУЦВК'
„Про використання приміщень шкіл I і II ко
142. Про підсудність справ робітників мі

Інструкція Секретаріяту Президії В.

143. Як проводити зміну прізвищ, імен

Постанова УЕН

144. Як затверджувати плянові завдан ні про-
єкти промислового будівництва, що його Народній
комісаріят легкої промисловости УСРР, і ві органи
та підпорядковані йому установи і підприє.

Інструкція НКСЗ УСРР

145. Як забезпечувати родини військових службовців.

ПОСТАНОВИ НКЮ УСРР:

140. Про застосування нової форми умовного засуду

Щоб запровадити судову практику застосування умовного засуду відповідно до розгорненого соціялістичного будівництва, НКЮ УСРР п о я с н ю є:

За формою умовного засуду (арт. арт. 48, 49 та 50 КК УСРР), що тепер існує, виконання умовного вироку на позбавлення волі або на примусову роботу зв'язане з учиненням або невчиненням умовно-засудженим нового злочину протягом випробного реченця.

Щоб розширити заходи громадсько-виховного впливу, суд, якщо умовно-засуджений своєю ударною роботою, активною та

сумлінною участю в соціялістичному будівництві (ударництво, соцзмагання тощо) доведе, що до нього більш не треба застосовувати заходів кримінальної репресії, може до спливу призначеного випробного реченця винести постанову про анулювання умовного вироку.

Посвідчення про ударну роботу умовно-засудженого належить одержати від відповідних професійних та господарських організацій.

Питання про анулювання вироку, за випадку поправи умовно-засудженого, розв'язує суд порядком арт. 389 КПК УСРР.

Харків, 23 серпня 1932 року.

НКЮ та і ПР **В. Поляков**

Заст. Кер. Кодсектора **М. Петренко**

---

141. Як застосовувати постанову ВУЦВК і РНК УСРР „Про використання приміщень шкіл I і II концентру"

Підстава: а) арт. арт. 1, 3 і 7 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 20.VI 1932 р. „Про використання приміщень шкіл I і II концентру" (З. З. УСРР 1932 р. № 17—18, арт. 120);

б) п. 5 арт. 10 та арт. 12 „Устави про НКЮ УСРР" (З.З. УСРР 1931 р. № 22, арт. 173).

Беручи на увагу, що постанова ЦВК і РНК СРСР з 7 квітня 1932 р. „Про використання шкільних приміщень" (З. З. СРСР 1932 р. № 25, арт. 153), на підставі якої видано постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 20.VI 1932 р. „Про використання приміщень шкіл I і II концентру" (З. З. УСРР 1932 р. № 17—18, арт. 120), ставить мету цілковито звільнити приміщення шкіл I і II концентру, в яких провадилася шкільно-виховна робота з дітьми, Народній комісаріят юстиції УСРР постановив пояснити:

1. Постанову ВУЦВК'у і РНК УСРР з 20.VI 1932 р. „Про використання приміщень шкіл I і II концентру" (З. З. УСРР 1932 р. № 17—18, арт. 120) застосовується до виселення з усіх приміщень шкіл I і II концентру, і тих, що в них до видання цієї постанови були школи, і тих колишніх шкільних приміщень, що їх після видання цієї постанови передається до шкіл I і II концентру, якщо тільки вони мають виключно учбове призначення, пристосовані для учбового навчання, чи для всілякого роду шкільно-виховної роботи з дітьми, або для розміщення робітників школи, що через характер виконуваної ними роботи в даній школі зобов'язані мешкати в приміщенні школи.

Увага. На колишні поміщицькі садиби, сконфісковані куркульські будинки тощо, що підлягали передачі під школи загального навчання за постановою ВУЦВК і РНК УСРР з 23.VIII 1930 р. „Про завдання загального обов'язкового початкового навчання" (З. З. УСРР 1930 р. № 20, арт. 201),— так само поширюється постанова ВУЦВК і РНК УСРР з 20.VI 1932 р. „Про використання приміщень шкіл I і II концентру".

2. Із приміщень, зазначених в арт. 1 цієї постанови і в увазі до нього, підлягають звільненню адміністративним порядком без жодних обмежень, незалежно від часу, порядку й будь-яких підстав замешкування цих шкільних приміщень, усі сторонні організації та установи, в тому числі спеціяльні курси й технікуми, а так само всі сторонні особи і ті особи, які хоча мають трудовий зв'язок із школою, але через характер виконуваної ними роботи в даній школі не зобов'язані мешкати в приміщенні школи.

3. Адміністративне виселення із приміщень, зазначених в арт. 1 цієї постанови і в увазі до нього, проводиться незалежно від підстав, з яких приміщення було дане школі (закріплення, право забудови, оренда).

4. Організаціям, установам та особам, що їх виселюється за постановою ВУЦВК і РНК УСРР з 20.VI 1932 р. „Про використання приміщень шкіл I і II концентру", забороняється вивозити із шкільних приміщень будь-яке майно, що належить школі.

5. До кола урядових осіб органів освіти, що мають право ухвалювати постанови про адміністративне виселення із приміщень шкіл I і II концентру, належать:

а) завідателі міських і районових відділів народньої освіти щодо шкільних приміщень, які цілком зайнято іншими установами, організаціями або особами, і

б) завідателі цих шкіл щодо окремих кімнат, які є в приміщеннях шкіл.

6. Даючи виселюваним державним установам і організаціям відповідні приміщення, а трудящим придатну для житла площу за чинними в даній місцевості нормами, місцеві ради додержують переліку категорій трудящих, що для цього встановив Народній комісаріят праці УСРР своєю постановою з 13 липня 1932 р. № 46 „Про встановлення переліку категорій трудящих, виселюваних з приміщень шкіл I і II концентру, яким місцеві ради повинні давати іншу житлову площу" („Вісті НКПраці УСРР" 1932 р. № 15), а так само арт. 1 постанови НКЮ й Наркомгоспу УСРР з 27 IX 1931 р. „Про коло осіб, що їх не можна виселяти адміністративно без фактичного надання житлової площі" (З. З. УСРР 1932 р. № 30, арт. 236).

Увага. Місцеві ради не повинні надавати житлову площу тим виселюваним, що припинили працю в школі без згоди адміністрації, або звільнені за зламання трудової дисципліни, чи зробили злочин.

7. На передавані під школи I і II концентру приміщення, що їх не включено до переліку в арт. 1 і в уваві донього цієї постанови, не поширюється чинність постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 20 червня 1932 р. „Про використання приміщень шкіл I і II концентру“ (З. З. УСРР 1932 р. № 17—18, арт. 120), і до них у відповідних випадках, незалежно від часу й умов передання цих приміщень під школи, треба застосовувати правила постанови НКЮ і НКГоспу УСРР з 27.IX 1931 р. „Про коло осіб, що їх не можна виселяти адміністративно без фактичного надання житлової площі“ (З. З. УСРР 1931 р. № 30, арт. 236), зокрема арт. 4 цієї постанови.

8. Якщо на території, де містяться школи I і II концентру, розташовані будь-які інші будівлі або приміщення, які спеціяльно не призначені для безпосередньо шкільно-виховної роботи з дітьми, або для розміщення робітників школи, зобов'язані мешкати в приміщенні школи, то чинність постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 20.VI 1932 р. „Про використання приміщень шкіл I і II концентру“ на ці будівлі й приміщення не поширюється.

Харків, 31 серпня 1932 р.

НКЮ і ГПР **В. Поляков**

Заст. зав. Кодсектора **М. Петренко**

---

142. Про підсудність справ робітників міліції

За новою редакцією арт. 40 „Устави про робітничо-селянську міліцію“ (З. З. СРСР 1932 р. № 12, арт. 65) особи оперативно-муштрового й адміністративно-господарського складу міліції у справах:

а) про військові злочини;

б) про урядові злочини, передбачені арт. арт. 101, 103—108 Кримінального кодексу УСРР, і

в) про державні злочини (контрреволюційні і особливо для Союзу РСР небезпечні злочини проти порядку управління)— підсудні військовим трибуналам, а в справах про інші злочини— загальним судам.

На підставі цього НКЮ пояснює:

1. За частиною 2 арт. 206—1 Кримінального кодексу УСРР (З. З. УСРР 1931 р. № 25, арт. 196) за військові злочини вважається так само скеровані проти встановленого порядку відбування служби злочини робітників оперативно-муштрового та адміністративно-господарського складу робітничо-селянської міліції.

Тому за зламання порядку відбування служби в міліції, визначеного належними статутами, наказами відповідних осіб, робітники міліції підлягають відповідальності за розділом IX КК УСРР „Про військові злочини“, себто в цих випадках справи робітників міліції підсудні військовому трибуналові.

2. За вчинення урядових злочинів, передбачених арт. арт. 97, 98, 99, 99¹ та 100 КК УСРР, начсклад міліції, почавши з старшого міліціонера (через те, що статутом внутрішньої служби міліції за начальника визначається особу, що керує своїми підлеглими),—підлягає відповідальності за арт. 206—17 КК УСРР, себто справи про ці злочини начскладу міліції підсудні військовим трибуналам.

Так само справи про урядові злочини начскладу міліції, передбачені арт. арт. 101, 103—108 КК УСРР підсудні військовим трибуналам.

Справи про вчинення начскладом міліції інших урядових злочинів підсудні загальним судам. Справи про вчинення рядовим складом міліції (робітники оперативно-муштрового й адміністративно-господарського складу міліції) урядових злочинів, передбачених арт. арт. 101, 103—108 КК УСРР—підсудні військовим трибуналам, а справи про вчинення інших урядових злочинів, передбачених розділом III КК УСРР „Про урядові (службові) злочини“, підсудні загальним судам.

За вчинення злочину, передбаченого арт. 109—2 КК УСРР, особи муштрового складу міліції (рядовий склад і начсклад) підлягають відповідальності за арт. 206—15 КК УСРР і справи про цей злочин розглядає військовий трибунал.

Справи про вчинення рядовим складом і начскладом міліції державних злочинів (контрреволюційних і особливо для Союзу РСР небезпечних злочинів проти порядку управління) підсудні військовим трибуналам.

Справа про вчинення рядовим складом і начскладом міліції злочину за арт. 74-1 КК УСРР підсудні військовим трибуналам.

3. За змістом постанови РНК СРСР з 25 травня 1931 р. „Устава про робітничо-селянську міліцію“ (З. З. СРСР 1931 р. № 33 арт 247) промміліція (урядова міліція) існує на підставі загальних устав та статутів міліції (арт. арт. 3 і 9 постанови РНК СРСР з 25-V-31 р.), а тому й оперативно-муштровий та адміністративно господарський склад промміліції за злочини, перечислені в арт. арт. 1 та 2 цієї постанови, відповідає таким самим порядком, як і відповідний склад загальної міліції.

4 Дізнання про вчинені робітниками міліції злочини повинні провадити певним порядком відповідні органи міліції, надсилаючи їх безпосередньо до відповідного військового прокурора прикордонної охорони та війська ОДПУ, коли встановлено

ознаки складу злочинів, справи про вчинення яких розглядає військовий трибунал прикордонної охорони та військ ОДПУ.

5. У всіх випадках, коли слід провадити слідство про згадані злочини робітників міліції, відповідні матеріяли треба передавати до військової прокуратури прикордонної охорони та військ ОДПУ для провадження слідства військовим слідчим В. П. прикордонної охорони та війська ОДПУ.

6. Обіжник НКЮ з 29-II 1932 р. „Про підсудність справи робітників міліції" (Бюлетень НКЮ 1932 р. № 7—8, арт. 29)—касується.

Харків, 28 серпня 1932 року.

НКЮ та ГПР **В. Поляков**

Заст. кер. Кодсектора **М. Петренко**

ІНСТРУКЦІЯ СЕКРЕТАРІЯТУ ПРЕЗИДІЇ ВУЦВК

143. Як провадити зміни прізвищ, імен і по-батькові

(На розвиток арт. арт. 141—147 Кодексу зак. про родину, опіку, подружжя, та арт. арт. 48 і 49 Устави про реєстрацію актів громадянського стану (З. З. УСРР 1926 р. № 67—69, арт. 440, і 1929 р. № 22, арт. 181).

I.

1. Реєстрацію актів зміни прізвищ, імен і по-батькові провадять виключно районові виконавчі комітети та міські ради, підпорядковані безпосередньо облвиконкомові.

2. Заяви про зміну прізвищ, імен або по-батькові можна подавати або безпосередньо до відповідного районового виконавчого комітету чи міської ради або до цих органів через місцеві ради, в місці осідку заінтересованих осіб.

3. У заяві треба зазначити такі відомості: а) прізвище, ім'я, по-батькові; б) громадянство; в) коли народився і місце запису про народження; г) родинний, соціяльний стан та партійність; ґ) стосунок до військової служби; д) де жив і що робив до 1917 року, від 1917 р. до 1922 р. і решту років; е) чи має недоплати з державних та місцевих податків і оплат; ж) чи був під судом після 1917 року, де і за що; з) де живе (точна адреса), де працює та на якій посаді; и) причини зміни прізвища і нове прізвище, ім'я або по-батькові.

Увага. Якщо змінити прізвище бажає ціла сім'я (дружина та їх діти), заяву можна подати одну, але з зазначенням згоди кожного повнолітнього члена сім'ї. Блянки заяв можна одержувати у райвиконкомах, міських радах і місцевих радах.

4. До заяви мають бути додані такі документи або копії їх, засвідчені встановленим порядком:

а) посвідка про особовість заявника (особова посвідка, видана від міліції чи ради, службова посвідка, профспілковий квиток, випис із актів громадянського стану або зі старих метричних книг, довідка про проживання від житлокоопу, сільської ради тощо);

б) довідка про те, що нема недоплат з державних і місцевих податків та оплат, від місцевої ради або від фінорґану тієї місцевости, де заявник жив останні 6 місяців;

в) сума грошей, потрібна на публікацію в місцевій офіційній газеті та в бюлетені НКЮ УСРР.

5. Місцева рада, одержавши заяву про зміну прізвища, імени або по-батькові, перевіряє всі відомості і документи, зазначені арт. арт. 3 і 4 цієї інструкції, і після перевірки їх надсилає всю справу до відповідного районового виконавчого комітету чи міської ради.

6. Районовий виконавчий комітет чи міська рада з одержанням заяви про зміну прізвища, імени або по-батькові, перевіривши всі відомості та документи, зазначені арт. арт. 3 і 4 цієї інструкції, сповіщає про це Центральне довідкове бюро судимости НКЮ УСРР, місцеву управу міліції та місцевий орган ДПУ з проханням повідомити в 15-денний реченець, чи немає перешкоди до зміни прізвища, імени або по-батькові даної особи, зазначаючи, що неодержання відповіді в згаданий реченець вважатиметься за позитивну відповідь.

Зазначені сповіщення належить надсилати також до вищезазначених органів тих місцевостей, де дана особа жила останні 3 роки.

7. Про подану заяву районовий виконавчий комітет і міська рада рівночасно із сповіщенням Центрального довідкового бюра судимости НКЮ УСРР та місцевих органів міліції і ДПУ проводить публікацію в місцевій офіційній газеті та в бюлетені НКЮ УСРР, зазначаючи, що установи і громадяни, яким відомі перешкоди щодо зміни прізвища, імени або по-батькові, повідомити про такі перешкоди.

8. Причинами відмови змінити прізвище, ім'я або по-батькові можуть бути повідомлення органів, зазначених арт. 1 цієї інструкції, установ чи окремих громадян, або відомості, що є в самих районових виконавчих комітетах чи міських радах, про те, що зміна прізвища, імени або по-батькові суперечить державним інтересам.

Увага. В разі відмови зареєструвати зміну прізвища імени або по-батькові заявникові надсилається відповідне повідомлення з зазначенням порядку оскарження (арт. 9).

9. Заінтересовані особи, що їм відмовлено змінити прізвище, ім'я або по-батькові, мають право оскаржувати такі постанови до відповідного обласного виконавчого комітету.

10. За спливом 15-денного реченця від часу публікації в бюлетені НКЮ УСРР (арт. 7), якщо протягом цього часу не виявиться перешкод, заявника викликається для реєстрації зміни прізвища, імени або по-батькові у відповідній актовій книзі і після сплати єдиної державної оплати (арт. 19) органи реєстрації проводять реєстрацію відповідного акту.

11. Після реєстрації акту про зміни прізвища, імени або по-батькові записується в документах, що свідчать особовість заявника, за винятком обліково-військових документів.

12. Районові виконавчі комітети і міські ради повинні в 3-денний реченець від дня реєстрації акту сповістити місцеві ради у місці запису актів про народження, подружжя, розвід або про походження зачатих дітей, коли дана мати подавала відповідну заяву, або, коли на дану особу була заява як на батька дитини, про виправлення прізвища, імени або по-батькові у цих записах.

13. Записи про зроблену зміну прізвища, імени або по-баткові в обліково-військових документах роблять виключно відповідні комісаріяти, де дана особа є на обліку.

14. Після запису акту про зміну прізвища, імени або по-батькові у відповідній книзі райвиконкоми і міськради щодо осіб, які є на обліку військово-зобов'язаних, повідомляють належний військовий комісаріят про зроблену зміну, щоб записати в обліково-військових документах, які після того повертаються до зазначених органів для видання заінтересованим особам свідоцтв про реєстрацію зміни прізвища, імени або по-батькові.

15. Райвиконкоми і міські ради видають військово зобов'язаним громадянам свідоцтва про реєстрацію зміни прізвища, імени або по-батькові не раніш подання обліково-військового документу з записом, що його зроблено порядком арт. арт. 13 і 14 цієї інструкції.

16. Порядок, як встановлювати та реєструвати факти зміни прізвища, імени або по-батькові у випадках, коли таку зміну свого часу оформлено загальновстановленим порядком, а запис про це втрачено або його не можна дістати, і в випадках, коли громадянин через певні політичні чи побутові умови за часів царату, або силою інших будь-яких уважливих обставин фактично набув інше прізвище, ім'я або по-батькові, ніж ті, що записані до акту про його народження, передбачено інструкцією НКВСправ і НКЮ УСРР з 17 грудня 1930 р. „Про порядок, як органам ЗАГС'у встановлювати факти подій, що їх треба записувати до книг ЗАГС'у (З. З. УСРР 1930 р., II відд. № 21, арт. 129).

17. Райвиконкоми і міські ради повинні вести списки осіб, що змінили прізвища, імена або по-батькові і двічі на рік не пізніш ніж 15 липня і 15 січня подавати ці списки через облвиконкоми до Секретаріяту Президії ВУЦВК, такої форми:

Колишнє прізвище, ім'я та по-батькові	Рік, місяць, число народження	Соцстан	Нове прізвище, ім'я чи по-батькові	Рік, м-ць, число і № акту реєстрації

II.

18. Із заяв про зміну прізвища, імени або по-батькові єдиної державної оплати не береться.

19. За реєстрацію актів зміни прізвища, імени або по-батькові береться єдину державну оплату в такому розмірі:

а) 5 крб.—з робітників, службовців і прирівняних до них осіб (учні й державні пенсіонери), з селян, крім тих, що їх оподатковується єдиним с.-г. податком індивідуальним порядком, з кустарів та інших осіб, що їх не оподатковують прибутковим податком за розкладом № 3.

б) 25 крб.—з осіб, що їх оподатковують прибутковим податком за розкладом № 3 або єдиним с.-г. податком індивідуальним порядком.

20. Коли діти, що не дійшли 14 років, приймають нове прізвище разом з батьками, то державної оплати за реєстрацію такої зміни з тих дітей не береться. Так само не береться цієї оплати з дітей зазначеного віку, що приймають нове по-батькові, у разі коли батько змінює своє ім'я.

21. З осіб, що є на утриманні інших, державну оплату береться за ставками тих осіб (арт. 19), на утриманні яких вони є.

22. З заяв про видання перших свідоцтв про зміну прізвища, імени або по-батькові і за самі перші свідоцтва державної оплати не береться.

23. З заяв же про видання повторних свідоцтв державну оплату береться, якщо їх подають особи, зазначені п. „а" арт. 19—50 коп., а п. „б" цього арт.—3 крб., при чому самі свідоцтва оплаті не підлягають.

Харків, 31 серпня 1932 року.

Завідувач Секретаріяту
Президії ВУЦВК **Бородавко**

ПОСТАНОВА УЕН

144. Як затверджувати плянові завдання та технічні проєкти промислового будівництва, що його провадять Народній комісаріят легкої промисловости УСРР, його місцеві органи та підпорядковані йому установи й підприємства

І.

У зв'язку з реорганізацією Управління республіканською й місцевою промисловістю УСРР, та щоб встановити певний порядок розгляду та затвердження плянових завдань і технічних проєктів промислового будівництва, що його провадять Народній комісаріят легкої промисловости УСРР, його місцеві органи та підпорядковані йому установи й підприємства, а так само, щоб свої постанови в цій справі погодити з чинним законодавством, Українська економічна нарада постановила:

1. Встановити для окремих республіканських об'єднань і трестів та органів підприємств і установ місцевої легкої промисловости нижчезазначені ліміти вартости промислового будівництва, що в їхніх межах плянові завдання та технічні проєкти затверджують самі зазначені госпоб'єднання й організації, що й провадять будівництво:

а)	для	Укршклопорцеляноб'єднання	до 350	тис. крб.
б)	„	Укрпрядиводжуттресту	„ 350	„ „
в)	„	Укртекстильтресту	„ 300	„ „
г)	„	Укрполіграфоб'єднання	„ 250	„ „
д)	„	Укршвейоб'єднання	„ 250	„ „
е)	„	Укрутильоб'єднання	„ 250	„ „
ж)	„	Укржирпарфумкосмтресту	„ 250	„ „
з)	„	Взуттєвого тресту	„ 200	„ „
и)	„	Шкіряного тресту	„ 200	„ „
і)	„	Укртресту шкільного устаткування	„ 100	„ „
к)	„	Органів, підприємств та установ місцевої промисловости:		
		1) обласного значення	„ 200	„ „
		2) районового та міського значення . .	„ 100	„ „

2. Якщо вартість будівництва вище за згадані в арт. 1 ліміти або коли будівництво провадить безпосередньо НКЛП УСРР, плянові завдання та технічні проєкти затверджує в межах до 5 млн. крб. НКЛП УСРР.

Народньому комісаріятові легкої промисловости залежно від стану проєктування надається право в окремих випадках підвищувати розміри вказаних в арт. 1 лімітів.

Проєкти капітального ремонту відповідні об'єднання й трести та керівники підприємств і установ, що провадять будівельні роботи, затверджують на всяку суму незалежно від вартости ремонту.

3. До вищезазначених плянових завдань та технічних проєктів промислового будівництва належать:

а) завдання та проєкти будування нових промислових підприємств або нових цехів на підприємствах, що вже існують;

б) завдання та проєкти всіх нових житлобудівельних робіт, призначених задовольнити житлові потреби осіб, що їхнє перебування на терені підприємств є обов'язкове за умовами виробництва, або за вимогами охорони підприємства та його майна;

в) завдання та проєкти будівництва водогонів, каналізації і інших споруд та громадських будинків, якщо ці споруди та будинки обслуговують безпосередньо потреби підприємств;

г) завдання та проєкти будівництва тимчасових будівель і споруд, що їх будують на час провадження будівництва, поширення або будування підприємств.

4. Народній комісаріят легкої промисловости УСРР затверджує зазначені в арт. 2 цієї постанови завдання та проєкти, наперед погодивши їх в частині оздоровлення умов праці й загальної санітарної охорони з Народнім комісаріятом праці та Народнім комісаріятом охорони здоров'я УСРР. Для цього НКЛП УСРР спільно розглядає завдання та проєкти в науково-технічній раді відповідної галузі легкої промисловости за участю представників по одному від кожного із зазначених народніх комісаріятів з ухвальним голосом.

5. Затверджуючи плянові завдання й технічні проєкти, об'єднання й трести, керівники установ та підприємств зобов'язані погодити їх (крім проєктів капітального ремонту) з обласними або місцевими органами народніх комісаріятів: Праці та Охорони здоров'я УСРР.

6. Згадані в арт. 1 й 2 цієї постанови плянові завдання та технічні проєкти належить погоджувати з місцевими органами будівельного контролю в частині плянування залюднених пунктів та протипожежної безпеки відповідно до місцевих умов та обов'язкових постанов по будівництву.

7. Обласні, районові та міські органи легкої промисловости затверджують плянові завдання та технічні проєкти, погодивши їх на організованих при цих органах спеціяльних нарадах з представниками обласного або іншого місцевого органів будівельного контролю, народніх комісаріятів: Праці і Охорони здоров'я УСРР та відповідного зацікавленого підприємства.

8. Запропонувати Народньому комісаріятові легкої промисловости УСРР, порозумівшись з зацікавленими урядництвами, протягом декади видати інструкцію про порядок проходження завдань та проєктів промислового будівництва легкої промисловости УСРР.

НКЛП УСРР в цій інструкції забезпечити швидкий й всебічний розгляд та затвердження завдань та проєктів, а так само й типових проєктів житлового будівництва при промислових під-

приємствах, як необов'язкових, а тільки рекомендованих для тих чи інших видів житлового будівництва.

II.

Цю постанову видано на зміну постанов Української економічної наради з 15 серпня 1928 року „Як затверджувати проекти промислового будівництва, що його провадить Вища рада народнього господарства УСРР, її місцеві органи та підурядні її підприємства і установи та житлова кооперація щодо цивільного будівництва". (Зб. уз. УСРР 1928 р., від. II, № 17, арт. 99) та з 1 листопада 1930 року „Про підвищення крайньої вартости (ліміту) промислового будівництва, що його провадить Вища рада народнього господарства УСРР, її місцеві органи й підурядні їй підприємства та установи" (Зб. зак. УСРР 1930 р., від. II, № 19, арт. 123), а так само відповідно до постанов: ВУЦВК і РНК УСРР з 20 січня 1932 р. „Про перетворення Вищої ради народнього господарства УСРР та Народній комісаріят легкої промисловости УСРР" (Зб. зак. УСРР 1932 р № 3, арт. 16) та з 4 травня 1932 р. „Про реорганізацію Управління республіканською і місцевою промисловістю УСРР" (Зб. зак. УСРР 1932 р. № 10, арт. 82), РНК Союзу з 21 квітня 1930 р. „Про збільшення вартости промислового будівництва республіканського і місцевого значення, проєкти якого повинні затверджувати найвищі Ради народнього господарства союзних республік" (Зб. зак. Союзу РСР 1930 р., № 26, арт. 291), Ради праці й оборони з 26 листопада 1931 р. „Про заходи, щоб упорядкувати проєктування капітального будівництва промисловости" (Зб. зак. Союзу РСР 1931 р. № 69, арт. 465).

Харків, 27 серпня 1932 року.

Заст. Голови УЕН **Порайко**
Заст. Керівничого Справ
РНК і ЕН УСРР **Блеєр**

ІНСТРУКЦІЯ НКСЗ УСРР

145. Як забезпечувати родини військових службовців

Підстава: Постанова ЦВК і РНК Союзу РСР з 23 серпня 1931 р. „Про державне забезпечення родин військових службовців, що відбувають речечцеву службу в кадрах робітничо-селянської Червоної армії і службу в перемінному складі територіяльних частин робітничо-селянської Червоної армії (Зб. зак. СРСР 1931 р. № 55, арт. 354) та постанова ВУЦВК і РНК УСРР з 4 грудня 1931 р. „Як соціяльно забезпечувати родини військових службовців, призваних до кадрів і до перемінного складу територіяльних частин робітничо-селянської червоної армії" (Зб. зак. УСРР 1931 р., № 34, арт. 265 і 1932 р., № 8, арт. 62). Арт. арт. 9 і 11 погоджено з Штабом УВО. Арт. 9 погоджено з НКРСІ УСРР.

I.

1. Право на соціяльне забезпечення, за вищезазначеною постановою ЦВК і РНК Союзу РСР з 23 серпня 1931 р., мають родини військових службовців рядового та молодшого реченцевої служби старшинського складу, що відбувають реченцеву (безперервну) службу в кадровому складі РСЧА або що проходять навчання в першому році служби в перемінному складі територіяльних частин РСЧА, якщо ці родини за своїм родинно-майновим станом відповідають таким умовам:

а) коли в складі родини нема працездатних осіб, крім призваного, а є один або більше непрацездатних членів родини, що їх призваний утримував до призову своєю працею, або

б) коли в складі родини хоч і є, крім призваного, інший працездатний член родини, але працею цих обох членів родини утримувалися до призову три або більш непрацездатних членів родини.

Увага. Під військовими службовцями молодшого старшинського складу Червоної армії, зазначеними в цьому артикулі, розуміється військових службовців старшинського складу, що одержують заробітну платню за 9-розрядною сіткою єдиного військового тарифу.

2. Відповідно до арт. 99 Закону про обов'язкову військову службу (Зб. зак. СРСР 1930 р., № 40, арт. 424), визначаючи права родини військового службовця на соціяльне забезпечення залежно від її родинно-майнового стану, під словом „родина" треба розуміти споріднено-трудове об'єднання осіб різних ступенів спорідненості, що живуть разом і ведуть одне господарство або, що хоч і живуть окремо (в різних місцях), але на спільні кошти.

Вважається, що до складу родини належать також особи, що увійшли до родини через одруження або прийми.

Зі складу селянської родини не виключається тих осіб, що тимчасово відійшли на трудові заробітки, якщо їх за законом не вважається за вибулих зі складу господарства (двору).

3. Нарівні з родинами призваних військових службовців, зазначеними в арт. 1, соціяльно забезпечується:

а) родини курсантів військових шкіл;

б) родини осіб, що добровільно (не за призовом—арт. 201 „Закону про обов'язкову службу") вступили на реченцеву військову службу до лав Червоної армії, якщо зазначені курсанти і добровільці за своїм родинно-майновим станом відповідають умовам, зазначеним в арт. 1 цієї інструкції.

Родини військових службовців, зазначених в цьому артикулі та в арт. 1 цієї інструкції, що на день призову не мали за своїм

родинно-майновим станом права на забезпечення,—забезпечується тоді, коли за час служби їхнього годувальника—військового службовця сталися в складі родини зміни (вибули працездатні члени родини, з'явилися непрацездатні), що відповідають одній з умов, перелічених в арт. 1 цієї інструкції.

4. Не підлягають соціяльному забезпеченню порядком вищенаведеної постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 23 серпня 1931 р. і постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 4 грудня 1931 р. та цієї інструкції ті члени родин військових службовців, що мають право на забезпечення порядком соціяльного страхування або на підставі спеціяльних законів.

5. До складу членів родини військових службовців, що мають за арт. арт. 1 і 3 цієї інструкції право на забезпечення, належать непрацездатні діти, брати, сестри, дружина й батьки призваного:

За непрацездатних, згідно з цим артикулом, вважається:

а) особи—молодші за 18 років;

б) чоловіки—старші за 55 років і жінки—старші за 50 років;

в) інваліди перших трьох груп інвалідности;

г) жінки протягом останніх двох місяців до пологів;

ж) жінки, що доглядають недійшлих 8 років дітей, братів і сестер призваного.

6. Забезпечення членам родин військових службовців призначають у місці їхньою осілку місцеві ради, а саме:

а) в сільських місцевостях—сільські ради;

б) в селищах, де є селищні ради та в містах, безпосередньо підлеглих районовому виконавчому комітетові—секції соціяльного забезпечення селищних та міських рад, за належністю.

За тих випадків, коли секцію соціяльного забезпечення при даній селищній або міській раді не утворено,—забезпечення членам родин військових службовців призначає відповідна інша секція цих рад, що відає роботою ради в царині соціяльного забезпечення;

в) в містах, безпосередньо підлеглих області—інспектури соціяльного забезпечення міських рад.

7. Органи, зазначені в арт. 6 цієї інструкції, беруть на облік родини військових службовців, що підлягають соціяльному забезпеченню й призначають їм це забезпечення, не ждучи доки від них надійдуть про це заяви,—на підставі матеріялів, одержаних від призовних комісій про родинно-майновий стан призваних на військову службу.

Ці матеріяли призовні комісії подають порядком 1 в реченці, встановлені за обіжником Народнього комісаріяту військових і морських справ Союзу РСР № 38 з 3 жовтня 1931 р., а саме:

а) про призваних та про тих осіб, що вступили через призовні комісії на військову службу добровільним порядком (п. „б", арт. 3 цієї інструкції), якщо їх призначено до кадрів Червоної армії,—призовні комісії надсилають повідомлення до відповідної міської ради чи районового виконавчого комітету за місцем осілку родини призваного (або добровільця), відразу ж після того, як призваного (добровільця), спрямовано до кадрової частини Червоної армії, видаючи водночас призваному (добровільцеві) довідку про надіслання зазначеного повідомлення до належної міської ради чи районового виконавчого комітету;

б) про призваних, що їх призначено до перемінного складу територіяльних частин Червоної армії, призовні комісії надсилають повідомлення до відповідної територіяльної частини. Ця остання, коли прибуває до неї червоноармієць, щоб пройти навчання в першому році своєї служби, робить на зазначеному повідомленні призовної комісії помітку про час прибуття призваного на проходження навчання і посилає в 3-денний реченець це повідомлення до належної міської ради чи районового виконавчого комітету за місцем осілку родини червоноармійця, видаючи водночас довідку про це червоноармійцеві.

8. Коли в родині військового службовця, що на день призову військового службовця не мала за родинно-майновим станом права на забезпечення, сталися під час служби зміни (арт. 3 цієї інструкції), що дають родині право на соціяльне забезпечення,—члени цієї родини, що бажають одержати соціяльне забезпечення, подають заяву про зазначені зміни до належної призовної комісії, додаючи до заяви потрібні документи (витяги з актів громадського стану органів ЗАГС, документи про інвалідність тощо). Призовні комісії роблять на цих заявах помітку, що родинно-майновий стан родини військового службовця з певного часу відповідає умовам, що дають родині право на забезпечення (арт. 1 інструкції) і в 3-денний реченець надсилають зазначені заяви до належної міської ради або районового виконавчого комітету, щоб призначити родині забезпечення.

Увага. За всіх випадків, коли районові виконавчі комітети та міські ради, що безпосередньо підлеглі області, одержать передбачені в арт. арт. 7 і 8 цієї інструкції, повідомлення про родини військових службовців, які живуть у селах або селищах міського типу, безпосередньо підлеглих райвиконкомові або міськраді,—останні повинні в дводенний реченець ці повідомлення переслати до відповідної місцевої ради (сільської чи селищної) за місцем осілку родини військового службовця, щоб призначити цій родині забезпечення.

9. Якщо в реченці, зазначені в арт. арт. 7 і 8 та в увазі до арт. 8, місцеві ради не одержать від призовних комісій належних відомостей (облікових матеріялів) щодо призваних до Червоної армії, то відповідні ради призначають забезпечення на підставі заяв і документів, що їх подають у цих випадках безпосередньо до місцевих рад члени родин військових службовців.

За цих випадків члени родин військових службовців повинні подати до місцевої ради свідоцтво призовної комісії про родинно-майновий стан призваного та що його призначено до кадрів або до перемінного складу територіяльних частин Червоної армії. За останнього випадку,—ще й довідку територіяльної частини про явку призваного для проходження навчання в першому році служби.

10. На підставі зазначених вище матеріялів (повідомлень) від призовних комісій (арт. арт. 7 і 8), а так само на підставі заяв і документів, що їх подають члени родин військових службовців за випадків, передбачених у попередньому артикулі, сільські ради, інспектури соцзабезу та відповідні секції (арт. 6) міських і селищних рад, за належністю, не пізніш десятьох днів, відколи надійшли до них ці матеріяли або заяви з документами, розв'язують питання про соціяльне забезпечення родин військових службовців і призначають їм належне забезпечення.

11. Розглядаючи справи про соціяльне забезпечення членів родин військових службовців, місцеві ради призначають це забезпечення без окремого попереднього обслідування родинно-майнового стану цих родин, що були на утриманні призваного, якщо місцеві ради не мають даних, які свідчили б про те, що в родинно-майновому стані призваного сталися після призову його зміни, які не дають родині права на забезпечення порядком постанов ЦВК і РНК Союзу РСР з 23-го серпня 1931 р. (арт. 1 цієї інструкції).

За останнього випадку місцеві ради вживають заходів до виявлення загально-встановленим порядком родинно майнового стану родини військового службовця з тим, що в цих випадках слід мати на увазі таке:

а) коли в родинному стані призваного сталися після призову його зміни (поновлення працездатности непрацездатних членів родин, досягнення неповнолітніми—повноліття тощо), що не відповідають умовам для забезпечення, зазначеним в арт. 1 цієї інструкції, то родина призваного права на забезпечення порядком постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 23 серпня 1931 р. не має;

б) коли в майновому стані родини призваного сталися після призову його зміни, а саме члени родини набули самостійних засобів на прожиття, то в цьому випадку родину призваного забезпечується тоді, коли за даними податкових органів заробітки або трудові прибутки родини не перевищують: для родин, що провадять сільське господарство—420 крб. на рік, а для родин, що не провадять сільське господарство—150 крб. на місяць.

Членам колгоспів запомоги сплачується в цих випадках незалежно від розміру прибутку, що його вони мають у колгоспі.

Пересічний місячний прибуток від сільського господарства визначається діленням річного прибутку на 12.

12. Членів родин військових службовців, що за арт. арт. 1 і 3 цієї інструкції мають право на соціяльне забезпечення, забезпечується:

а) виданням щомісячної грошової запомоги;

б) кооперуванням, за належних випадків (Зб. уз. УСРР, від. II 1930 р. № 1, арт. 15), в артілях інвалідів, або

в) вміщенням до установ соціяльного забезпечення (будинки для інвалідів, старих тощо), охорони здоров'я або народньої освіти (дитячі будинки тощо), коли в них є вільні місця та коли на те забезпечуваний дає згоду.

13. Грошову запомогу членам родин військових службовців, що її надається за попереднім артикулом, видається з коштів державного бюджету УСРР або АМСРР за належністю, в розмірах, що їх щорічно встановлює за окремою постановою Рада народніх комісарів УСРР.

Зазначені норми запомог для членів родин військових службовців, установлені від РНК УСРР, є мінімальні й обов'язкові для всіх місцевих органів, що призначають соціяльне забезпечення та за постановою президій районових виконавчих комітетів і міських рад, безпосередньо підлеглих області, за належністю, ці норми запомог можна збільшувати з коштів місцевого бюджету й видавати більші запомоги родинам військових службовців, залежно від місцевих засобів.

14. Забезпечення родинам військових службовців, зокрема щомісячні запомоги, дається їм протягом такого часу:

а) родинам військових службовців, що перебувають в кадрах Червоної армії, — з дня призову на військову службу їхнього годувальника і протягом усього часу, коли він відбуває безперервну (реченцеву) службу в Червоній армії та, крім того, протягом 2 місяців після звільнення військового службовця в довгореченцеву відпустку;

б) родинамвійськових службовців перемінного складу територіяльних частин Червоної армії—з першого до останнього дня, коли їхній годувальник проходить навчання першого року служби;

в) родинам військових службовців, що набули право на соціяльне забезпечення через зміни в родинно-майновому стані, які сталися після призову їхнього годувальника на військову службу (арт. 3 цієї інструкції),—зі дня, коли сталися ці зміни і протягом реченців зазначених, відповідно, в п.п. „а" і „б" цього артикулу.

15. Членам родин військових службовців, що живуть на селі і яким призначено грошеву запомогу (п. „а" арт. 12 цієї інструкції), належні їм суми запомог сплачуються наперед за кожний квартал (обіжник НКФ УСРР № 481 з 8 лютого 1929 р.— Бюлетень НКФ УСРР 1929 р., № 36).

16. Крім загальних випадків позбавлення права на державне забезпечення, передбачених за законодавством Союзу РСР і

УСРР (Зб. зак. УСРР 1931 р., № 30, арт. 241), членів родин військових службовців позбавляється права на соціяльне забезпечення ще за таких випадків:

а) якщо їхній годувальник—військовий службовець дезертував або з інших причин вибув з лав Червоної армії (через хворість, смерть, безвісність тощо);

б) якщо їхнього годувальника—військового службовця залічено на посаду середнього старшинського складу РСЧА або коли його залишено на понадреченцевій службі в Червоній армії;

в) коли під час перебування їхнього годувальника—військового службовця в лавах Червоної армії сталися в складі його родини зміни, що не дають родині права на державне забезпечення (арт. 1 цієї інструкції);

г) за час ув'язнення військового службовця в загальних місцях позбавлення волі. У разі виправдання військового службовця або припинення порушеної проти нього кримінальної справи виплату запомоги поновлюється та її сплачується за ввесь час припинення видачі запомоги.

Увага 1. Про випадки, зазначені в п.п. „а", „б" і „г" цього артикулу, військові частини зобов'язані, згідно з обіжником Наркомвійськмор Союзу РСР № 38 з 3 жовтня 1931 р., вчасно повідомляти місцеву раду (місцевий орган соцзабезу) у місці осідку родини військового службовця.

Увага 2. Військові службовці, що вибули з лав Червоної армії через інвалідність, а так само родини померлих чибезвісних військових службовців, крім тих із них, що їх забезпечується на підставі „Устави про державне забезпечення осіб середнього, старшого й вищого старшинського складу, осіб молодшого старшинського й рядового складу понадреченцевої служби й курсантів шкіл військово-повітряних сил РСЧА, а також родин цих осіб" (Зб. зак. СРСР 1931 р., № 11, арт. 119),—підлягають соціяльному забезпеченню порядком постанови ВУЦВК з 13 вересня 1922 р. „Про соціяльне забезпечення військових інвалідів і родин військових службовців, у разі смерти останніх" (Зб. уз. УСРР 1922 р., № 42, арт. 599).

17. Родинам військових службовців, що не мають права на забезпечення порядком постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 23 серпня 1931 р. і постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 4 грудня 1931 р., тобто тим родинам військових службовців, що за своїм родинно-майновим станом не відповідають умовам, зазначеним в арт. 1 цієї інструкції,—в разі їх гострої нужденности й непрацездатности або малоліття їхніх членів, міські, селищні й сільські ради, міські товариства допомоги, комітети допомоги хорим і пораненим червоноармійцям, інвалідам війни, їхнім родинам та демобілізованим (комдопи), каси громадської взаємодопомоги колгоспів і селянські товариства взаємодопомоги, за належністю, повинні давати таку допомогу:

а) вміщувати непрацездатних і старих—до будинків для інвалідів та для старих;

б) видавати грошову та іншу допомогу;

в) давати трудову допомогу господарству;

г) давати роботу в артілях кооперації інвалідів, зокрема за рахунок 25% числа неінвалідів, що їх допускається до праці в артілях інвалідів порядком найму, а так само порядком трудової допомоги—в підприємствах комітетів допомоги хворим і пораненим червоноармійцям, інвалідам війни, їхнім родинам та демобілізованим і міських товариств допомоги.

Грошові запомоги, видаванні за цих випадків (п. „б" цього артикулу), можуть бути одноразові або постійні, залежно від коштів місцевих рад перелічених громадських організацій та в розмірі не більшому, ніж це встановлено від Ради народніх комісарів УСРР для родин військових службовців, що мають право на державне забезпечення (арт. 13 цієї інструкції).

Увага. Зазначені в цьому артикулі грошові запомоги місцеві ради видають з коштів асигнованих за місцевим бюджетом (лінією соціяльного забезпечення) на допомогу нужденним.

18. Скарги родин військових службовців на незаконну відмову їх забезпечувати і за випадків неналежного надання їм забезпечення подається таким порядком:

а) на постанови секцій соціяльного забезпечення селищних і міських рад (або інших секцій цих рад, що провадять работу в царині соціяльного забезпечення),—до президії цих рад, за належністю;

б) на постанови сільських і міських рад, підпорядкованих районовому виконавчому комітету або міській раді до президій районового виконавчого комітету та міської ради, за належністю;

в) на постанови інспектур соціяльного забезпечення районових виконавчих комітетів і міських рад, безпосередньо підпорядкованих області—до президії районового виконавчого комітету та міської ради, за належністю, або до відповідного обласного відділу соціяльного забезпечення;

г) на постанови президії районових виконавчих комітетів і міських рад, безпосередньо підпорядкованих області—до обласного виконавчого (організаційного) комітету через відділ соціяльного забезпечення цього комітету. До цього ж комітету подається також скарги на постанови й інші дії обласного відділу соціяльного забезпечення.

Вирішення в цих справах обласних виконавчих (організаційних) комітетів—є остаточні.

II.

19. Відповідно до директив Уряду Союзу РСР і УСРР запропонувати місцевим органам соцзабезу вжити негайно таких рішучих заходів:

а) остаточно усунути в справах забезпечення родин військових службовців тяганину, неправильні відмови в забезпеченні та будь-яке зламання чинних правил щодо видів забезпечення (арт 12 цієї інструкції), розміру встановлених грошових запомог та реченців виплати їх;

б) посилити керівництво й догляд за діяльністю підлеглих місцевих органів соцзабезу в справі забезпечення родин військових службовців, порушуючи, в належних випадках, справи про притягнення урядовців, винних у зламанні законів про соціяльне забезпечення родин військових службовців до суворої дисциплінарної або кримінальної відповідальности, залежно від обставин справи.

20. Доручити Народньому комісаріяту соціяльного забезпечення АМСРР подбати про здійснення в межах АМСРР заходів, передбачених в попередньому артикулі цієї інструкції.

21. п. „б" арт. 11 цієї інструкції надати чинности з 1 серпня 1932 р.

III.

22. Скасувати такі інструкції і обіжники Наркомсоцзабезу УСРР:

а) інструкцію з 17 березня 1931 р. „Як забезпечувати родини військовників (військових службовців)"—Зб. зак. УСРР 1931 р. № 11, арт. 108;

б) обіжник № 208 з 14 вересня 1931 р. „Про зміни в законодавстві щодо забезпечення родин військових службовців";

в) обіжник № 219 з 31 грудня 1931 р. „Щодо забезпечення родин військових службовців за новим законом".

Харків, 29 червня 1932 року.

Нарком соціяльного забезпечення УСРР **Покорний.**

Матер. здано 8/IX; підписано до друку 14/X; в 1 друк. арк. 54.896 знак.; тираж 17500 формат 1/16 4-почтов.
Техредактор Г. Крамаренко
Видає НКЮ Видавництво ВУЦВК „Радянське будівництво та право".
Зам. 3332
Головліт № 95-жб
НКЛП—УСРР. УПО. Газетно-журнальна фабрика ім. В. Блакитного.

34
3-41

ЗБІРНИК ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 25 20 вересня 1932 р. № 25

ЗМІСТ:

Постанови ВУЦВК і РНК УСРР:

146. Про поширення кола державних установ, що їм надається право адміністративно виселяти звільнених робітників адміністративно-управлінського апарату.
147. Про доповнення Кримінального кодексу УСРР арт. арт. 104^1 і 170^1.
148. Про зміну арт. 24^1 Цивільного процесуального кодексу УСРР.
149. Про зміну Устави про каси взаємного страхування та взаємодопомоги промислової кооперації.
150. Про зміну арт. 206^1 і скасування арт. 66 Кримінального кодексу УСРР.

Постанови Президії ВУЦВК:

151. Про увільнення тов. Кузьменка В. Д. від обов'язків наркомкомгоспу УСРР.
152. Про настановлення тов. Гаврилова І. А. на наркомкомгоспу УСРР.
153. Про увільнення тов. Мусульбаса І. А. від обов'язків заступника наркомземсправ УСРР.
154. Про настановлення тов. Макеєнка М. М. на заступника наркомземсправ УСРР.

Постанова РНК УСРР

155. Про організацію товариств сприяння міліції.

ПОСТАНОВИ ВУЦВК і РНК УСРР.

146. Про поширення кола державних установ, що їм надається право адміністративно виселяти звільнених робітників адміністративно-управлінського апарату

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

1. Поширити чинність постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 24 липня 1930 р. „Про надання державним установам і підприємствам та кооперативним організаціям, зв'язаним з основними галузями народнього господарства, права адміністративно виселяти робітників адміністративно-управлінського апарату з приміщень, що ними відають або орендують їх ці установи й організації" (З. З. УСРР 1930 р. № 16, арт. 160), на всі народні комісаріяти УСРР, уповноважених народніх комісаріятів Союзу РСР, дорівнені до них центральні установи.

2. Адміністративно виселяти за цією постановою можна так із службових, як і з призначених для заселення робітниками й службовцями приміщень, що ними відають або орендують їх зазначені в арт. 1 установи й госпорган.

3. Із зазначених приміщень можна адміністративно виселяти лише тих звільнених, незалежно від причин звільнення, робітників адміністративно-управлінського апарату, що їм ці приміщення дали зазначені в арт. 1 цієї постанови установи та госпорган у зв'язку з виконуваною роботою.

Харків, 20 серпня 1932 р.

Голова ВУЦВК Г. Петровський

Голова РНК УСРР Чубар

Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський

---

147. Про доповнення Кримінального кодексу УСРР арт. арт. 104[1] і 170[1]

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

Додати до Кримінального кодексу УСРР (З. З. УСРР 1927 р. № 26—27, арт. 132) арт. арт. 104[1] та 170[1] такої редакції:

„104[1]. За присвоєння або розтрату поштових надсилань, що їх учинив урядовець органів зв'язку,—

позбавлення волі на реченець до десятьох років.

За невжиття урядовцем органів зв'язку вчасних заходів до забезпечення зберігання поштових надсилань, від чого сталася пропажа цих надсилань,—

позбавлення волі на реченець до п'ятьох років".

„170[1]. За крадіж поштових надсилань, вчинений під час перебування їх у віданні органів зв'язку або сільської ради, коли вона виконує функції органів зв'язку,—

позбавлення волі на реченець до десятьох років".

II.

Цю постанову видано на підставі арт. 1 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 7 лютого 1932 року „Про підсилення боротьби із крадіжками й пропажею поштових надсилань" (З. З. СРСР 1932 р. № 9, арт. 49).

Харків, 20 серпня 1932 р.

Голова ВУЦВК Г. Петровський

Заст. Голови РНК УСРР В. Порайко

Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський

---

148. Про зміну арт. 24[1] Цивільного процесуального кодексу УСРР

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

Арт. 24[1] Цивільного процесуального кодексу УСРР (З. З. УСРР 1931 р. № 36, арт. 282) ухвалити в такій редакції:

„24[1]. Майнові спори між установами, підприємствами та організаціями усуспільненого сектора розв'язується порядком державного арбітражу, крім нижчезазначених, що їх треба розглядати в народньому суді:

1) спорів на суму меншу за одну тисячу карбованців;

2) спорів у справі договорів про користування комунальними послугами;

3) спорів, що виникають у справі договорів про перевіз залізницею або водним транспортом, крім спорів про перевози, що їх виконують на здійснення генеральних договорів про масові плянові перевози;

4) спорів, що виникають у справі операцій Державного банку.

II.

Цю постанову видано відповідно до постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 7 червня 1932 р. „Про зміну устави про державний арбітраж" (З. З. СРСР 1932 р. № 45, арт. 269).

Харків, 20 серпня 1932 р.

Голова ВУЦВК Г. Петровський

Голова РНК УСРР В. Чубар

Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський

---

149. Про зміну устави про каси взаємного страхування та взаємодопомоги промислової кооперації

У зв'язку з покладенням на каси взаємного страхування та взаємодопомоги промислової кооперації допомагати учасникам кас, покликаним відбувати військову службу або допризовну підготову, і з розширенням функцій цих кас щодо побутового обслуговування своїх учасників і їхніх родин, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

Зробити в Уставі про каси взаємного страхування та взаємодопомоги промислової кооперації (З. З. УСРР 1931 р. № 25, додаток до арт. 193) такі зміни й доповнення:

1. Початок та п.п. 7 і 8 арт. 2 зазначеної устави ухвалити в такій редакції:

„2. Щоби здійснити мету, зазначену в арт. 1, на промстрахкаси покладається:

7) обслідувати та наглядати здійснення на підприємствах промислових кооперативних товариств (артілей) заходів охорони праці, технічної безпеки та виробничої санітарії;

8) задовольняти побутові потреби учасників кас і членів їхніх родин, організуючи усуспільнене побутове обслуговування їх, поліпшуючи житлові умови й провадячи серед учасників кас і членів їхніх родин санітарно-освітню роботу і обслуговуючи їх юридичною допомогою".

2. Додати до арт. 2 зазначеної устави п. 9 такої редакції:

„9) допомагати учасникам кас, покликаним відбувати військову службу або допризовну підготову, утворюючи для цього спеціяльні фонди з обов'язкових для промислових кооперативних товариств (артілей) внесків до кас".

3. Арт. арт. 7, 10, 11 і 13 зазначеної устави ухвалити в такій редакції:

„7. Щоб об'єднати роботу кас, давати їм організаційну й господарську допомогу, регулювати кошти, а також щоб безпосередньо керувати їх діяльністю на території УСРР, каси об'єднуються у Всеукраїнській спілці кас взаємного страхування та взаємодопомоги промислової кооперації (Вукопромкасспілка).

Безпосередньо керує діяльністю Вукопромкасспілки і плянує її роботу Всесоюзна рада взаємного страхування і взаємодопомоги промислової кооперації".

„10. Статут Вукопромкасспілки затверджує Комітет промислової кооперації і кустарної промисловости при Українській економічній нараді.

11. Членами промстрахкас є промислові кооперативні товариства (артілі), промколгоспи та інші організації, що входять до системи промислової кооперації, що їхні управи є в районі діяльности кас. Зазначені організації є членами промстрахкас від часу їх виникнення і від того часу сплачують встановлені страхові внески з заробітку своїх членів.

За членів промстрахкас можуть бути й некооперовані кустарі-одинаки, що мають за чинним законодавством право бути за членів промислових кооперативів".

„13. Промстрахкасам надається право встановлювати медичний огляд некооперованих кустарів-одинаків, що вступають до членів каси, і, залежно від результатів огляду, приймати цих осіб тільки на особливих умовах, установлених правилами каси. Правила приймання кас залежно від стану здоров'я того, хто вступає, встановлює Вукопромкасспілка".

4. П. 1 арт. 14 згаданої Устави ухвалити в такій редакції:

(14. Кошти кас взаємного страхування й взаємодопомоги складаються:...)

„1. Із вступних внесків членів кас з числа некооперованих кустарів-одинаків".

5. Арт. 18 згаданої Устави ухвалити в такій редакції:

„18. Страхові тарифи, порядок сплати страхових внесків і розмір пені за несвоєчасне сплачування цих внесків встановлює Вукопромкасспілка з затвердженням Всесоюзної ради взаємного страхування і взаємодопомоги промислової кооперації".

6. До арт. 25 зазначеної Устави додати увагу такої редакції:

„Увага. Порядок, як утворювати, переховувати й витрачати спеціяльні фонди допомоги учасникам кас, покликаним відбувати військову службу або допризовну підготову, а так само види й розміри допомоги цим учасникам кас встановлюється за уставою, виданою від Всеукраїнської ради взаємодопомоги промислової кооперації.

II.

Цю постанову видано на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 7 квітня 1932 року „Про доповнення постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 26 червня 1929 року „Про взаємне страхування кустарів і ремісників" (З. З. СРСР 1932 р. № 26, арт. 160).

Харків, 20 серпня 1932 р.

Голова ВУЦВК Г. Петровський
Заст. Голови РНК УСРР В. Порайко
Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський

---

150. Про зміну арт. 206[1] і скасування арт. 66 Кримінального кодексу УСРР

Всеукраїнський Центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Другу частину арт. 206[1] Кримінального кодексу УСРР (З. З. УСРР 1931 р. № 25, арт. 196) ухвалити в такій редакції:

„За військові злочини вважаються так само скеровані проти встановленого порядку відбування служби злочини працівників муштрового й адміністративно-господарського складу воєнізованої охорони й воєнізованої пожежної охорони підприємств і споруд, що мають державне значення, злочини працівників оперативно-муштрового й адміністративно-господарського складу робітничо-селянської міліції, начальницького складу частин запільного рушення, а також працівників оперативного й адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ.

2. Арт. 66 Кримінального кодексу УСРР скасувати.

II.

Цю постанову видано на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 7 червня 1932 року „Про зміну устави про військові злочини" (З. З. СРСР 1932 року № 44, арт. 259).

Харків, 20 серпня 1932 р.

Голова ВУЦВК Г. Петровський
Заст. Голови РНК УСРР В. Порайко
Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський

ПОСТАНОВИ ПРЕЗИДІЇ ВУЦВК

151. Про увільнення тов. Кузьменка В. Д. від обов'язків наркомком госпу УСРР

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

У зв'язку з переходом на іншу роботу, увільнити тов. Кузьменка Василя Денисовича, від обов'язків народнього комісара комунального господарства УСРР.

Харків, 4 верес я 1932 р.

В. об. ВУЦВК Ю. Войцехівський
Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський

---

152. Про настановлення тов. Гаврилова І. А. на наркомкомгоспу УСРР

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

настановити тов. Гаврилова, Івана Андрійовича, на народнього комісара комунального господарства УСРР.

Харкі з, 4 вересня 1932 р.

В. об. голови ВУЦВК Ю. Войцехівський
Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський

---

153. Про увільнення тов. Мусульбаса І. А. від обов'язків заступника наркомземсправ УСРР

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

у зв'язку з переходом на іншу роботу, увільнити тов. Мусульбаса, Івана Андрійовича, від обов'язків заступника народнього комісара земельних справ УСРР.

Харків, 4 вересня 1932 р.

В. об. ВУЦВК Ю. Войцехівський.
Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський.

---

154. Про настановлення тов. Макеєнка М. М. на заступника наркомземсправ УСРР

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

настановити тов. Макеєнка, Михайла Микитовича, на заступника народнього комісара земельних справ УСРР.

Харків, 4 вересня 1932 р.

Вик. об. голови ВУЦВК Ю. Войцехівський
Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський

ПОСТАНОВА РНК УСРР

155. Про реорганізацію товариства сприяння міліції

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

I.

1. Перетворити товариства сприяння міліції на бригади сприяння при органах робітничо-селянської міліції.

2. Бригади сприяння утворюються при відповідних управах міліції як добровільні організації робітників і трудящих, щоб сприяти та давати активну громадську допомогу роботі робітничо-селянської міліції.

3. Провести реорганізацію товариств сприяння міліції згідно з цією постановою, а так само видати уставу про бригади сприяння міліції і керувати ними на території УСРР покласти на Головну управу робітничо-селянської міліції при РНК УСРР.

II.

У зв'язку з виданням цієї постанови п. 7 арт. 3 Устави про Головну управу робітничо-селянської міліції при Раді народніх комісарів УСРР (З. З. УСРР 1932 р. № 9, арт. 80) ухвалити в такій редакції:

[3. В царині організації міліції на Головну управу робітничо-селянської міліції покладається]...

„7) керувати, порозумівшись з відповідними громадськими організаціями, роботою щодо втягнення широких мас трудящих до безпосереднього виконання окремих функцій, покладених на органи міліції, утворювати для цього при органах міліції бригади сприяння і керувати їхньою діяльністю".

Харків, 10 вересня 1932 р.

Заст. голови РНК УСРР Сербиченко

Керівничий справ РНК УСРР Легкий

Матеріял здано 15/IX, підписано до друку 8/X; 1 друк. арк. 54896 знак.; тираж 17.000; формат 1/16 4-поштов.

Видає НКЮ

Техредактор Г. Крамаренко

Видавництво ВУЦВК „Радянське будівництво та право"

Головліт 95

Зам. 3431

НКЛП—УСРР. УПО. Газетно-журнальна фабрика ім. В. Блакитного.

34
3-41

ЗБІРНИК
ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 26-27 10 жовтня 1932 р. № 26-27

З М І С Т:

Постанови ВУЦВК та РНК УСРР:

156. Про самооподаткування людности в 1932 р. на задоволення її громадських потреб.
157. Про утворення Донецького обласного державного арбітражу.
158. Про встановлення платного видавання посадкового матеріялу людности, колгоспам і кооперативним організаціям для агролісо-меліоративних робіт і плати за технічне керування цими роботами.
159. Про зміну Цивільного процесуального кодексу УСРР у зв'язку з утворенням областей.
160. Про організацію органів юстиції Донецької области.
161. Про зміну устави про сільські суди, устави про районові з'їзди рад і районові виконавчі комітети і устави про міські ради робітничих, селянських та червоноармійських депутатів.
162. Про зміну постанови «Про фонди сприяння будівництву та устаткуванню культурно-побутових і політично-освітніх установ у колгоспах».
163. Про утворення земельних комісій.

Постанова НКЮ УСРР:

164. Про відповідальність працівників цивільної авіяції.

Постанова Управи народньо-господарського обліку УСРР:

165. Устава про методи і реченець інвентаризації майна обласних і районових виконавчих комітетів, місцевих рад, громадських, професійних і кооперативних організацій.

Постанова НКОЗ УСРР

166. Про оголошення частини м. Чернігова республіканським курортом.

ПОСТАНОВИ ВУЦВК і РНК УСРР:

156. Про самооподаткування людности в 1932 р. на задоволення її громадських потреб.

Всеукраїнський Центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

По всіх сільських залюднених пунктах і дачних селищах, а так само селищах міського типу УСРР за постановами громадян можна запроваджувати самооподаткування людности на засадах постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 27 серпня 1932 року «Про самооподаткування сільської людности».

У містах і робітничих селищах до самооподаткування притягається тільки ту частину людности, що провадить сільське господарство.

Увага. У містах і селищах, де провадиться самооподаткування, права та обов'язки сільських рад, передбачені в законі про самооподаткування людности, здійснюють міські й селищні ради. У містах, підпорядкованих безпосередньо облвиконкомам, постанови загальних зборів громадян про самооподаткування остаточно затверджують міські ради.

2. Збирати кошти через самооподаткування дозволяється тільки на задоволення культурних і господарських потреб даного залюдненого пункту, або загальних потреб декількох залюднених пунктів, а саме:

а) на організацію, будівництво, ремонтування, устаткування, утримання та обслуговування культурно-соціяльних установ, як от: шкіл усіх типів, хат-читалень, будинків колективіста, бібліотек, дитячих садків і майданчиків, лікарних установ;

б) на запровадження агрикультурних та інших заходів до піднесення сільського господарства;

в) на утворення і на збільшення фондів ліквідації неписьменности, допомоги матері-селянці тощо;

г) на заходи протипожежної охорони, санітарії та сільського впорядкування;

ґ) на шляхове будівництво й засоби зв'язку (проведення ремонту, утримання сільських шляхів і шляхових споруд, поліпшення поштового, телеграфного, телефонного й радіозв'язку).

Визначаючи черговість потреб, що їх належить задоволити за кошти самооподаткування, повинно в першу чергу брати на увагу потреби, зв'язані з проведенням загального обов'язкового навчання, а також шляхового будівництва.

3. Терміни внесків з самооподаткування встановлюють загальні збори громадян з таким розрахунком, щоб останній внесок самооподаткування був зроблений найпізніше 1 грудня 1932 р.

4. Контроль і перевірку вчасности й правильности витрачання коштів самооподаткування здійснюють сільські ревізійні комісії не менш ніж один

раз на квартал і про результати перевірки доводять до відома загальних зборів громадян разом із звітними доповідями на них сільських рад.

5. Сільські та селищні ради повинні найменше двічі на рік давати звіт загальним зборам громадян про витрачання коштів, зібраних порядком самооподаткування.

6. Зобов'язати Народній комісаріят фінансів УСРР, Раду народніх комісарів АМСРР, обласні та районові виконавчі комітети встановити суворий нагляд за правильним проведенням самооподаткування і за витрачанням сум, зібраних через самооподаткування, на їх цільове призначення.

7. На Раду народніх комісарів АМСРР, обласні та районові виконавчі комітети і на міські ради, підпорядковані безпосередньо облвиконкомам, покладається наглядати за будівництвом, що його провадять коштом самооподаткування, всебічно сприяти цьому будівництву, зокрема подавати технічну допомогу.

II.

8. Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 13 серпня 1931 року «Про самооподаткування людности в 1931 році на задоволення її громадських потреб» (З. З. УСРР 1931 р. № 27, арт. 212)—скасувати.

9. Цю постанову видано на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 27 серпня 1932 р. «Про самооподаткування сільської людности» («Известия ЦИК СССР» з 28 серпня 1932 р. № 238).

Харків, 8 вересня 1932 року.

В. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський.
Заст. Голови РНК УСРР В. Порайко.
Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський.

Цю постанову оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 9-IX 1932 р. № 206.

---

157. Про утворення Донецького обласного державного арбітражу

У зв'язку з утворенням Донецької області, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

1. Утворити державний арбітраж при Донецькому обласному виконавчому комітеті відповідно до постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 20 травня 1932 року «Про утворення обласних органів державного арбітражу» (З. З. УСРР 1932 р. № 11—12, арт. 96).

2. Міжрайоновий орган державного арбітражу ім. Сталіні зліквідувати.

Харків, 20 вересня 1932 року.

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський.
Заст. Голови РНК УСРР В. Порайко.
Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський.

---

158. Про встановлення платного видавання посадкового матеріялу людности, колгоспам і кооперативним організаціям для аґролісомеліоративних робіт і плати за технічне керування цими роботами.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Встановити, почавши з осінньої посадковой кампанії 1932 р., платне видавання посадкового матеріялу людности, колгоспам і кооперативним організаціям для аґролісомеліоративних робіт і плату за технічне керування цими роботами.

Зазначену плату береться за таксою й розцінкою, затвердженими від Народнього комісаріяту земельних справ Союзу РСР.

2. Посадковий матеріял для колгоспів і технічне керування їхніми аґромеліоративними роботами сплачується з фонду довгороченцевого кредитування сільського господарства і з власних коштів колгоспів, які беруть участь у заходах, що їх кредитується.

3. При укладанні договорів аґролісомеліоративним трестом з колгоспами на аґролісомеліоративні роботи передбачити вкладення колгоспів так працею, як і гріпшми, залежно від економічної міцности колгоспу.

II.

Цю постанову видано на зміну арт. 6 постанови РНК УСРР з 29 серпня 1925 року «Про пільги лісовій кооперації» (З. З. УСРР 1925 р. № 66, арт. 376), арт. 6 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 15 червня 1927 р. «Про способи допомоги людності провадити лісомеліоративні роботи на непридатних землях» (З. З. УСРР 1927 р. № 31, арт. 143) й арт. 1 постанови РНК УСРР з 30 жовтня 1928 р. «Про допомогу деревосадженню в межах УСРР» (З. З. УСРР 1928 р. № 29, арт. 259).

Харків, 20 вересня 1932 року.

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський.

Голова РНК УСРР В. Чубар.

Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський.

---

159. Про зміну Цивільного процесуального кодексу УСРР в зв'язку з утворенням областей.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

У зв'язку з переходом на обласну систему управління зробити в Цивільному процесуальному кодексі УСРР (З. З. УСРР 1931 р. № 36, арт. 282) такі зміни:

1. Арт. арт. 1, 16, 40, 282, 283, 288 і 340 ухвалити в такій редакції:

«1. Правила, як провадити цивільний процес, викладені в цьому кодексі, обов'язкові для всіх установ єдиної судової системи УСРР (народнього суду, обласних судів, головного суду АМСРР і Найвищого суду), а так само для установ, що їм надано судові функції на підставі спеціяльних про них устав, з тими винятками, які установлено у цих уставах і в спеціяльних правилах, що регулюють діяльність цих установ».

«16. Державні установи, що є на державному або місцезому бюджетах, є самостійні бюджетово-кошторисні одиниці (народні комісаріяти, управи й відділи обласних виконавчих комітетів, відділи та інспектури районових виконавчих ком'тетів і міських рад, лікарні, школи, досвідні станції тощо), вчиняють позови й відповідають за позовами від свого імени в особі своїх керівників.

Державні установи і підприємства, кооперативні і громадські організації, а так само й інші об'єднання, що мають право юридичної особи, вчиняють позови й відповідають за позовами через установлені законом або статутом органи».

«40. Народній комісар юстиції і генеральний прокурор республіки та його заступник мають право, на звертання сторін або з власної ініціятиви зажадати кожну цивільну справу, що є в судочинстві будьякої судової установи, і передати її на розгляд до іншої рівної або вищої судової установи.

Органи прокуратури АМСРР, обласні прокурори та їхні старші помічники, що є при обласному суді, прокурори обласних судів, так само мають право, на звертання сторін або з власної ініціятиви, зажадати кожну цивільну справу, що є в судочинстві народніх судів території, яку обслуговує даний прокурор, і передати її на розгляд до іншого народнього суду тої самої території або відповідно до головного суду АМСРР або обласного суду, як до суду першої інстанції.

Які саме органи прокуратури АМСРР мають вищенаведене право, визначає законодавство АМСРР».

«262. На судовий вирок особи, що беруть участь у справі, можуть подати касаційну скаргу, а органи прокуратури можуть подати касаційний протест:

1) на вироки народніх судів—до Головного суду АМСРР або відповідного обласного суду;

2) на вироки головного суду АМСРР та обласних судів—до Найвищого суду УСРР.

Скаргу (протеста) подається через суд, що ухвалив вирока. До касаційної скарги (протесту) додається копії скарги (протесту) відповідно до числа учасників супротивної сторони».

«283. Генеральному прокуророві республіки, його заступникові та прокуророві Найвищого суду УСРР належить право жадати на перегляд усі цивільні справи, розв'язані на території УСРР, в тому числі й АМСРР, що в них вироки набули правної сили, а прокуророві АМСРР та обласним прокурорам—всіх справ, розв'язаних у межах території, що їх обслуговують відповідні прокурори.

Голова Найвищого суду УСРР, в разі потреби перевірити справи з оперативних міркувань має право жадати на перегляд кожну справу, розв'язану в головному суді АМСРР, обласному або народньому суді».

«288. Генеральний прокурор республіки, його заступник і прокурор Найвищого суду УСРР мають право протестувати перед Найвищим судом УСРР у кожній справі, що в ній вирок набув правної сили, якщо цей вирок суперечить засадам радянського законодавства, або загальній політиці робітничо-селянського уряду, чи взагалі порушує інтереси держави і трудящих.

З тих самих мотивів прокурор АМСРР має право протесту у кожній справі, що в ній вирок набув правної сили, перед Головним судом АМСРР, у справах, розв'язаних народніми судами АМСРР, і перед Найвищим судом УСРР, через генерального прокурора республіки, у справах, що їх розв'язав головний суд АМСРР.

Обласні прокурори з вищенаведених мотивів мають право протесту перед відповідним обласним судом у кожній справі, розв'язаній народнім судом області, коли вироки в цих справах набули правної сили і до цього вони не були на розгляді касаційного відділу обласного суду.

Обласні прокурори з наведених у цьому артикулі мотивів, мають право протесту перед Найвищим судом УСРР через генерального прокурора республіки в усіх справах, що їх відповідний обласний суд розв'язав у першій інстанції або в касаційному відділі».

«340. Коли за довжника є державна установа або підприємство, що перебуває на державному або місцевому бюджеті, то на майно, що належить цим установам і підприємствам, справляння не звертається.

Присуджені з цих установ і підприємств суми справляється так: правіжник або на його заяву суд, що ухвалив вирока, надсилає виконавчого листа безпосередньо довжникові.

Коли довжник на день одержання виконавчого листа має за відповідним підподілом свого кошторису кредити, потрібні на задоволення справляння, то він повинен виконати вирока протягом 10 день від дня одержання виконавчого листа.

Коли у відповідному підподілі кошторису кредитів на задоволення справляння нема, то зазначена установа або підприємство повинні протягом десятьох день вишукати кошти на покриття довгу, пересуваючи кредити встановленим порядком.

Коли сплачення задовженості з кредитів поточного бюджетового року може істотно порушити оперативну роботу установи або підприємства, то вони повинні протягом того самого реченця подати заяву до НКФ УСРР або АМСРР, до президії обласного чи районового виконавчого комітету, або до президії міської ради, кому слід, про дозвіл сплатити задовженість з кредитів майбутнього бюджетового року.

На підставі постанови про сплачення задовженості з бюджету майбутнього року потрібні для цього кредити треба обов'язково вносити до кошторису довжника. При цьому на відповідну суму можна зменшувати асигнування на інші видатки.

Якщо довжник протягом реченця, установленого в цьому артикулі не виконує вироку суду, то правіжник має право прохати, щоб належну з довжника суму сплатив НКФ УСРР або АМСРР, за належністю якщо довжник є установа або підприємство на державному бюджеті, або обласний виконавчий комітет, районовий виконавчий комітет чи міську раду, за належністю якщо довжник є установа або підприємство на місцевому бюджеті. Зазначені органи повинні протягом десятьох день, від дня одержання заяви правіжника, виплатити належну йому суму, якщо тільки не відбулася постанова про сплату задовженості з бюджету майбутнього року, вивернувши для цього кошти з кошторису довжника.

Таке вивертання можна зробити не тільки з коштів, асигнованих за відповідними поділами й параграфами кошторису, але й за всіма іншими поділами й параграфами довжникового кошторису».

2. В арт. арт. 26, 31, 38, 57, 89, 243, 249, 253, 258, 260, 261, 269, 277 і 290 Цивільного процесуального кодексу УСРР слова: «міжрайоновий суд» замінити на слова «обласний суд».

Харків, 20 вересня 1932 р.

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський

Голова РНК УСРР В. Чубар

Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський

160. Про організацію органів юстиції Донецької області.

У зв'язку з утворенням Донецької області, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л и:

I.

1. Сталінський міжрайоновий суд зліквідувати.

2. Зорганізувати в Донецькій області Донецький обласний суд і Донецьку обласну прокуратуру на загальних підставах, встановлених для обласних судів і прокуратур постановою ВУЦВК і РНК УСРР з 20 травня 1932 року «Про зміни в організації органів юстиції УСРР у зв'язку з утворенням областей».

3. Сталінську міжрайонову колегію оборонців перетворити в Донецьку обласну колегію оборонців, підпорядкувавши її Донецькому обласному судові на загальних підставах, установлених для обласних колегій оборонців.

4. Усі спеціяльні правила, встановлені в постанові ВУЦВК і РНК УСРР з 20 травня 1932 року «Про зміни в організації органів юстиції УСРР у зв'язку з організацією областей» для органів юстиції міст і районів Донбасу, раніш підпорядкованих безпосередньо центрові—скасувати.

II.

5. Цю постанову видано на зміну та доповнення постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 20 травня 1932 року «Про зміни в організації органів юстиції УСРР у зв'язку з утворенням областей» (З. З. УСРР 1932 р. № 16, арт. 113).

Харків, 20 вересня 1932 року.

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. В о й ц е х і в с ь к и й

Заст. Голови РНК УСРР О. С е р б и ч е н к о

Заст. Секретаря ВУЦВК К. Г о р л и н с ь к и й

---

161. Про зміну устави про сільські суди, устави про районові з'їзди рад і районові виконавчі комітети і устави про міські ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів

Беручи на увагу зросту ролю громадських судів і активну участь в їхній роботі колгоспників, а також щоб далі розвивати самодіяльність широких колгоспних і бідняцько-середняцьких мас села і виховувати через громадський вплив трудову дисципліну, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх ком'сарів УСРР п о с т а н о в и л и:

I.

1. Пункти 1 і 4 арт. 13 затвердженої постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 25 січня 1931 року устави про сільські суди (З. З. УСРР 1931 р. № 2, арт. 22) ухвалити в такій редакції:

(13. Сільські суди розв'язують такі кримінальні справи...):

«1) справи, сполучені з невиконанням окремими бідняцько-середняцькими господарствами зобов'язань за державними й громадськими завданнями, коли на думку сільської ради до керівників цих господарств доцільніше застосовувати методи громадського впливу, ніж притягати їх до судової або адміністративної відповідальности»;

«4) справи, що їх направляють виборні органи колгоспів на свій розсуд, або за постановою загальних зборів колгоспників про крадіж і псування колгоспного майна або заподіяння шкоди колгоспові, коли ці вчинки заподіяли одноосібники або колгоспники і коли колгоспові завдано шкоди не більш як на 50 крб.».

2. Додати до арт. 13 зазначеної устави п. 11 в такій редакції:

«11) справи про дрібні, вчинені вперше,—крадіж, знищення або пошкодження майна, коли розмір заподіяної шкоди не перевищує 50 крб.».

3. Пункт 1 арт. 18 зазначеної устави ухвалити в такій редакції:

(18. Сільські суди розв'язують такі цивільні справи...):

«1) майнові скарги на суму найбільш 75 крб., за винятком позовів про аліменти».

4. Пункт 2, арт. 18 зазначеної устави скасувати.

5. Пункт «д» арт. 27 устави про районові з'їзди рад та районові виконавчі комітети (З. З. УСРР 1931 р. № 31, арт. 243) ухвалити в такій редакції:

(27. У галузі судоустрою та судочинства на районові виконавчі комітети покладається...):

«д) керувати організацією на території району виробничо-товариських судів і сільських судів, допомагати сільським судам зміцнитися, систематично працювати над поліпшенням кадрів, скликаючи наради працівників сільських судів, вислуховуючи їхні звітні доповіді, постачаючи їм відповідну літературу і стежачи, щоб їх своєчасно інструктували».

6. Пункт «г» арт. 25 Устави про міські ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів (З. З. УСРР 1931 р. № 31, арт. 244) ухвалити в такій редакції:

(25. В галузі судоустрою та судочинства міська рада...):

«г) керує організацією виробничо-товариських судів, а так само організацією сільських судів у прилучених до міста сільських місцевостях, допомагає сільським судам зміцнитися, систематично працюючи над поліпшенням кадрів, скликаючи наради працівників сільських судів, вислуховуючи їхні звітні доповіді, постачаючи їм відповідну літературу і стежачи, щоб їх своєчасно інструктували».

II.

Цю постанову видано на підставі постанов Президії ЦВК Союзу РСР з 17 квітня 1932 року «Про сільські громадські суди» (З. З. СРСР 1932 р. № 29, арт. 180) і з 27 липня 1932 р. «Про зміну і постанови Президії Центрального виконавчого комітету Союзу РСР «Про організацію сільських судів» (З. З. СРСР 1932 р. № 61, арт. 355) і на зміну п. 12 арт. 72 Адміністративного кодексу УСРР (в редакції постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 30 серпня 1929 року. З. З. УСРР 1929 р. № 23, арт. 189).

Харків, 20 вересня 1932 р.

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський.
Заст. Голови РНК УСРР О. Сербиченко.
Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський.

---

162. Про зміну постанови «Про фонди сприяння будівництву та устаткуванню культурно-побутових і політично-освітніх установ у колгоспах

У зв'язку з формуванням власних оборотних коштів організацій промислової кооперації та кооперації інвалідів з напромаджень цих організацій та їхніх пайових капіталів, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

Увільнити, почавши із звітного балянсу за 1931 р., організації промислової кооперації, а також виробничі організації кооперації інвалідів і їхні спілки від обов'язкових відрахувань з їхніх зисків до фондів сприяння будівництву та устаткуванню культурно-побутових і політично-освітніх установ у колгоспах.

II.

Цю постанову видано на зміну арт. арт. 2 і 3 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 22 вересня 1930 р. «Про фонди сприяння будівництву та устаткуванню культурно-побутових і політично-освітніх установ у колгоспах» (З. З. УСРР 1930 р. № 22, арт. 215) відповідно до постанов РНК Союзу РСР з 7 березня 1932 р. «Про обігові кошти організацій промислової кооперації» (З. З. СРСР 1932 р. № 18, арт. 102) і з 27 травня 1932 р. «Про оборотні кошти організацій кооперації інвалідів» (З. З. СРСР 1932 р. № 43, арт. 258).

Харків, 20 вересня 1932 р.

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський.
Заст. Голови РНК УСРР О. Сербиченко.
Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський.

---

163. Про утворення земельних комісій

На виконання постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 3 вересня 1932 р. «Про утворення сталого землекористування колгоспів» («Известия ЦИК СССР» з 4 вересня 1932 р. № 245), Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

1. Щоб розв'язувати земельні спори і всі справи, пов'язані з землекористуванням колгоспів в УСРР, утворити Центральну земельну комісію при Народньому комісаріяті земельних справ УСРР під головуванням народнього комісара земельних справ УСРР у складі, що його затверджує Президія ВУЦВК.

2. Запропонувати ЦВК АМСРР та обласним виконавчим комітетам утворити Земельну комісію АМСРР при Народньому комісаріяті земельних справ АМСРР, обласні та районові земельні комісії при обласних та районових земельних відділах і міські земельні комісії при земельних відділах міських рад, підпорядкованих безпосередньо обласним виконавчим комітетам.

Земельну комісію АМСРР утворити під головуванням народнього комісара земельних справ АМСРР у складі, що його затверджує, стосовно до цієї постанови, Президія ЦВК АМСРР.

Обласні земельні комісії утворити під головуванням завідателя обласного земельного відділу у складі представників: обласної колгоспспілки, облоргкомітету незаможних селян, обласної контори Трактороцентру й обласного земельного відділу.

Районові та міські земельні комісії утворити під головуванням завідателя районового або міського земельного відділу у складі: директора машино-тракторної станції, районового або міського аґронома і голів двох колгоспів.

Персональний склад обласних, районових та міських земельних комісій затверджують президії відповідних виконавчих комітетів та міських рад.

Харків, 20 вересня 1932 року.

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський
Заст. Голови РНК УСРР В. Порайко
Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський

ПОСТАНОВА НКЮ УСРР

164. Про відповідальність працівників цивільної авіяції.

У зв'язку з тим, що цивільна повітряна авіяція та повітроплавство є вельми важлива ділянка транспорту і через те боротьбу з аварійністю на цій ділянці транспорту треба підсилити, НКЮ УСРР пояснює:

1. За зламання працівниками цивільної повітряної авіації та цивільного повітроплавства трудової дисципліни (зламання правил руху цивільних повітряних суден та утримування траси повітряних ліній, недоброякісний ремонт літаків та моторів, недоброякісне утримання аєродромів та посадних майданчиків і т. інш.) в тих випадках, коли ці зламання спричинили, або можуть спричинити ушкодження або знищення цивільних повітряних суден та моторів, аєродромних споруд, нещасні випадки з людьми, невчасний виряд або простій цивільних повітряних суден, або інші вчинки, що спричиняють зрив (невиконання) накреслених планів повітряних перевозів або загрозу правильності та безпеці руху, винних треба притягти до кримінальної відповідальности, за частиною 1 арт. 56 [30]а КК УСРР.

2. У тих випадках, коли ті злочинні вчинки мають явно зловмисний характер, винних осіб притягати до відповідальности за частиною 2 арт. 56 [30]а КК УСРР.

3. Справи про аварії цивільних повітряних суден, через особливу важливість цих справ, треба розслідувати й розглядати обласним судам позачергово в найкоротший реченець.

Харків, 15 вересня 1932 року.

НКЮ та ГПР В. Поляков

Заст. Кер. Кодсектора М. Петренко

ПОСТАНОВА УПРАВИ НАРОДНЬО-ГОСПОДАРСЬКОГО ОБЛІКУ.

165. Устава про методи й реченці інвентаризації майна обласних і районових виконавчих комітетів, місцевих рад, громадських, професійних і кооперативних організацій

Підстава: Арт. 2 постанови ВУЦВК та РНК УСРР з 4 квітня 1932 р. «Про інвентаризацію майна місцевих рад, громадських, кооперативних організацій» (З. З. УСРР 1932 р. № 8, арт. 61).

І. ЗАСАДИ

1. Інвентаризацію майна, згідно з постановою ВУЦВК та РНК УСРР, провадиться порядком і в реченці, визначені цією уставою, і згідно з інструкціями, що їх видають народні комісаріяти, центральні установи та організації на підставі цієї устави.

2. Інвентаризацію провадить урядництво, установи чи організація, що їм майно підзарядне, незалежно від того, чи майно є в безпосередній їх експлуатації, чи його здано в оренду, або за будь-ким закріплено.

3. Основну та поточну інвентаризацію майна, зданого в оренду чи експлуатованого на інших засадах провадиться коштом установ, організацій і осіб, що користуються відповідним майном.

4. Щоб провадити інвентаризацію, наркомати, центральні установи й організації, що в їхній системі є майно, яке підлягає інвентаризації, утворюють інвентаризаційні бюра, видають для підлеглих їм органів на засадах, встановлених цією уставою, інструкції про порядок інвентаризації підзарядного майна, складають орґпляни, формуляри, інструкції до них тощо і безпосередньо керують проведенням інвентаризації.

Всі ці інструкції, орґпляни, формуляри тощо затверджує: Управа народньогосподарського обліку УСРР; без такого затвердження проводити їх в життя забороняється.

5. Обласні, районові виконавчі комітети та міськради для здійснення наведених вище покладених на них постановою ВУЦВК і РНК завдань утворюють спеціяльні інвентаризаційні комісії під головуванням Заступника голови виконавчого комітету чи міської ради і в складі представників від місцевих органів Управи народньогосподарського обліку УСРР, Народнього комісаріяту фінансів УСРР та Народнього комісаріяту господарства УСРР.

Для участи в роботі цих комісій останні мають право запрошувати представників від інших урядництв, установ і організацій.

Уставу про порядок та методи робіт цих комісій затверджує Управа народньогосподарського обліку УСРР.

6. Щоб розв'язувати питання методології інвентаризації, координувати роботи в справі інвентаризації майна окремих урядництв, установ та організацій і розв'язувати інші принципові питання, що виникатимуть у процесі робіт у справі інвентаризації, при Управі народньогосподарського обліку УСРР утворюється центральну інвентаризаційну комісію під головуванням заступника начальника Управи народньогосподарського обліку УСРР або одного з членів колегії Управи і в складі представників від інвентаризаційних бюр наркоматів, центральних установ та організацій.

7. Практичне проведення інвентаризації всіх будівель та споруд покладається на спеціяльну організацію, що її утворює НК Комгосподарства УСРР. Ця організація провадить роботу в справі інвентаризації на засадах господарського розрахунку за договорами з відповідними установами та організаціями.

Уставу про цю організацію затверджує Народній комісаріят комунального господарства УСРР, порозумівшись з Управою народньогосподарського обліку УСРР.

8. Роботу в справі основної інвентаризації майна наркомати, установи й організації повинні почати негайно після оголошення цієї устави і закінчити її не пізніше як через 18 місяців.

9. Одночасно з проведенням основної інвентаризації наркомати, установи й організації забезпечують організування поточної інвентаризації майна, з тим, щоб негайно по закінченні основної інвентаризації кожного об'єкта почати провадити поточну його інвентаризацію.

II. МАЙНО, ЩО ПІДЛЯГАЄ ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ

10. Інвентаризації підлягає все майно, підзарядне обласним і районовим виконавчим комітетам, місцевим радам, громадським, професійним і кооперативним організаціям, що належать до основного майнового фонду.

На подання центральних органів урядництв і організацій Управа народньогосподарського обліку УСРР може увільнити від провадження інвентаризації певні системи установ чи організацій, або окремі установи чи організації, якщо визнає методологію та стан матеріялів проведеної до цього часу інвентаризації за задовільні.

11. До основного майнового фонду належить усяке майно, що обслуговує виробничі, експлуатаційні та господарські процеси і не знищується цілкем в одному будь-якому циклі або акті виробництва.

Отже інвентаризації підлягає:

ВИРОБНИЧЕ МАЙНО.

А. Виробничі будівлі.

(Будівлі фабрично-заводських, комунальних підприємств та майстерень).

Б. Виробничі споруди.

(Водогінні вежі, каналізаційна, водогінна та електрична мережа, трамвайні колії і т. інш.).

В. Машини та устаткування.

1. Силові установи (рушії, генератори тощо).
2. Виробничі машини та устаткування.

Г. Механічний рухомий склад.

(Трамвайні вагони, автобуси, таксо-мотори та інш.).

Ґ) Возовий транспорт (живий та мертвий інвентар).

Д) Виробничий інвентар.

Е) Невиробниче майно.

1. Будівлі житлові, торговельні, складські, громадського призначення тощо.
2. Споруди (тротуари, мости, бруд, зелені насадження тощо).

3. Невиробниче устаткування.
4. Господарський інвентар.

12. Землю та надри не інвентаризується, але в містах і міських селищах землю реєструється на підставі чинних законоположень про реєстрацію міських земель.

Примітка: Реєстрацію земель треба провести разом з роботою в справі інвентаризації. Але непроведення реєстрації земель не припиняє роботи в справі інвентаризації.

13. Художнє та наукове майно музеїв, наукових та музейних бібліотек не інвентаризується.

Примітка: Будівлі музеїв і бібліотек та обладнання їх інвентаризується на загальних підставах.

III. МЕТА І МЕТОДОЛОГІЯ ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ:

14. Інвентаризацію майна провадиться, щоб добути відомості про його наявність, стан та вартість, потрібні для плянування й оперативного керування цим майном.

15. Інвентаризація майна полягає:

а) у виявленні наявности майна, місця, де воно є, та належности;
б) в описі майна за основними ознаками;
в) у визначенні його технічного стану й ступня зносу на момент інвентаризації;
г) у складанні пляну і рисунка будівель та споруд;
ґ) в оцінешні майна.

16. Основні показники описуваного майна є:

а) щодо будівель, призначення будівлі; характер використання матеріял стін та даху, поверховість, обсяг та площа, елементи благоустрою, рік збудування, технічний стан та ступінь зносу і т. д.;

б) щодо споруд: назва та призначення споруди, матеріяли, розміри, технічний стан, рік збудування і початку експлуатації, ступінь зносу тощо;

в) щодо устаткування: назва об'єкта, система, тип, фабрична марка, матеріял, вага, розміри, рік виготування і початку експлуатації, технічний стан, відсоток зносу тощо;

г) щодо живого інвентаря: порода, стать, вік.

ґ) щодо господарського інвентаря: назва, коротка характеристика і число окремих видів об'єкта.

Крім характеристики за вказаними основними показниками, при описуванні їх належить зазначати також форми та спосіб експлуатації цього майна (безпосередня експлуатація, оренда тощо).

17. Оцінювання майна полягає в установленні вартости його, визначеної в сучасній валюті. Оцінюючи майно, треба встановити:

а) відбудовну вартість його (початкову);
б) дійсну вартість, зважившн знос на момент інвентаризації.

18. Відбудовна вартість будівель й споруд визначається вартістю їх збудування на момент інвентаризації.

19. Визначаючи відбудовну вартість будівель та споруд, треба виходити з будівельної вартости вимірника для окремих типів будівель та споруд.

Окремі типові вимірники встановлюється залежно від:
а) типу будівель та споруд,
б) матеріялу окремих елементів будівель та споруд,
в) конструкції,
г) характеру оброблення,
ґ) наявности елементів благоустрою і т. інш.

20. Типові вимірники проробляє Народній комісаріят комунального господарства УСРР і затверджує їх Управа народньогосподарського обліку УСРР.

Типові вимірники встановлюється для окремих територіяльних районів залежно від фактичної вартости збудування будівель та споруд в окремих районах.

21. Щодо будівель та споруд, до яких не можна застосувати типові вимірники, то їхню відбудовну вартість встановлюється експертним порядком.

Примітка: Будівлі та споруди, збудовані протягом останніх років, теж оцінюється за типовими вимірниками, а не за їхньою фактичною вартістю.

Відбудовну вартість різного роду устаткування та інвентаря, що мають характер промислових виробів, а саме: машини, медичні та інші інструменти тощо, встановлюється за вартістю відповідного нового майна за сучасні ціни.

Ціни на устаткування та інвентар встановлюється за прайскурантами підприємств, що їхню марку вони мають, або інших підприємств, що виготовляють таке саме устаткування та інвентар.

Майно, що не має марки підприємств, в яких його придбано, оцінюється на підставі прайскурантів центральних або місцевих державних фірм.

Оцінюючи устаткування та інший інвентар, належить включити в їхню вартість видатки на приставу та уставлення цього майна, при чому ці вартості треба зазначати окремо від вартости самих предметів оцінювання.

22. Вартість живого інвентаря встановлюється на підставі цін державних та кооперативних організацій.

23. Відбудовну вартість різного роду господарського інвентаря (меблі, вози, упряж тощо) встановлюється на підставі цін, що є в центральних або місцевих державних підприємствах.

24. Імпортне майно оцінюється по сучасних цінах державних підприємств, що виробляють аналогічне імпортному майно.

25. Дійсну вартість майна в момент інвентаризації визначається зменшенням відбудовної вартости на суму знецінення майна, зумовленого технічним зносом, за час його експлуатації.

26. Знецінення майна вираховується залежно від речинців фактичної експлуатації і довговічности окремих типів будівель, споруд, та інших об'єктів і від умов експлуатації об'єктів (від зруйнованости й через непроведення вчасного ремонту та через інші причини, що знецінюють майно).

Якщо розміри зносу встановити на підставі зазначених чинників не можна, то ці розміри встановлюється експертним порядком.

27. Речинці довговічности устаткування та інвентаря промислового виробництва розробляють відповідні урядництва і затверджує їх Управа народньогосподарського обліку УСРР.

28. Поточна реєстрація має на меті зареєструвати зміни в складі, стані та вартості майна, що сталися після проведення основної інвентаризації.

Порядок, методи та інструкцію щодо провадження поточної реєстрації встановлює та видає по затвердженні від Управи народньогосподарського обліку УСРР кожний наркомат та організація, що їхнє підзарядне майно інвентаризується.

29. Одночасно з проведенням основної інвентаризації треба провести таком і паспортизацію устаткування підприємств (там, де паспортизацію ще не проведено).

30. Матеріяли проведеної інвентаризації затверджують місцеві інвентаризаційні комісії. Власники та користувачі мають право оглядати матеріяли інвентаризації і під час підписування їх заявляти листовно окрему думку і протягом одного місяця оскаржувати результати проведеної інвентаризації до вищепоставленої інвентаризаційної комісії.

Власник та користувачі мають право одержати копію матеріялів інвентаризації.

Харків, 19 липня 1932 р.

Заст. Нач. УНГО УСРР Гіллер

ПОСТАНОВА НКОЗ УСРР

166. Про оголошення частини м. Чернігова республіканським курортом

На підставі арт. 22 Уставу про Українську курортну управу в редакції постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 13-VIII 1930 р. (З. З. УСРР 1930 р. ч. 18, арт. 177) НКОЗ УСРР, порозумівшись з НКЗемом УСРР, Наркомхозом УСРР та Київським облвиконкомом, п о с т а н о в и в:

1) оголосити частину м. Чернігова Київської області в нинішніх межах курортом республіканського значення і передати його у відання Української курортної управи;

2) територію курорту частини м. Чернігова визначити в таких межах: а) з півночі: вулиця Ляссаля, вул. Стороженка та шлях на Бобровицю; б) із заходу: Червоноармійська вул.; в) із сходу: рівчак Бобровицького радгоспу Укрмолокотресту; г) з півдня: лука, що прилягає до правого берега р. Десни.

Харків, 15 серпня 1932 р.

Заст. Наркомздоров'я Хармандар'ян

Матеріял здано 8/X; підписано до друку 25/X; 1¼ друк. арк.; в друк. 1 арк. 54.896 знак.; тираж 17.000; формат 1/18 4-почтов.

Техредактор Г. Крамаренко

Видає НКЮ Видавництво ВУЦВК „Радянське будівництво та право"

Головліт 9-жб. Зам. 3691

НКЛП—УСРР. УПО. Газетно-журнальна фабрика ім. В. Блакитного.

34
З-41

ЗБІРНИК
ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 28 || 30 жовтня 1932 р. || № 28

ЗМІСТ:

Постанови ВУЦВК і РНК УСРР

167. Про права осіб, нагороджених орденом союзних республік при переїзді їх до УСРР.
168. Про зміни в законодавстві УСРР у зв'язку з виданням постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 27 травня 1932 року „Про майнову відповідальність працівників за матеріяли й вироби й за майно підприємства або установи, видане для користування працівникам".
169. Про доповнення постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 8 вересня 1932 року „Про самооподаткування людности 1932 року на задоволення її громадських потреб".

Постанова ВУЦВК

170. Про утворення Чернігівської области.

Постанови Президії ВУЦВК

171. Про увільнення тов. Триліського О. Л. від обов'язків народнього комісара земельних справ УСРР.
172. Про настановлення тов. Одинцова О. В. на наркома земельних справ УСРР.

Постанови РНК УСРР

173. Про занесення плянів трудового відбутку людности в шляховому будівництві в місцеві народньо-господарські пляни і про відповідальність за невиконання цих плянів.
174. Про централізацію в органах робітничо-селянської міліції обліку аварій та пригод на місцевому транспорті.
175. Про санітарне обслуговування переселенців і робітників, що переїздять на роботу до інших місцевостей.

КОГА
Інв. № 20600
Від дру...

Постанова НКЮ та НКІГ УСРР

176. Про відшкодування трудящих домовласників, що їхні будинки вилучено для державних або громадських потреб та про задоволення житлоплощею мешканців цих будинків.

Інструкція Наркомсоцзабезу УСРР

177. Про порядок ліквідації селянських товариств взаємодопомоги в селищах, де проведено суцільну колективізацію та про реорганізацію кас взаємодопомоги колективізованого селянства на каси громадської взаємодопомоги колгоспів.

ПОСТАНОВИ ВУЦВК і РНК УСРР

167. Про права осіб, нагороджених орденом союзних республік при переїзді їх до УСРР

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

Особам, нагородженим орденами одної з союзних республік, при переїзді їх на постійне місце осідку до УСРР надати права та переваги, встановлені законодавством УСРР для осіб, нагороджених відповідними орденами УСРР.

II.

Відповідно до цієї постанови додати до постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 5 серпня 1931 р. „Про орден „Трудовий червоний прапор УСРР" (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 26, арт. 208) арт. 18^1 у такій редакції:

„18^1. Передбачені в цій постанові права й переваги поширюється на осіб, нагороджених одною з союзних республік, орденом „Трудовий червоний прапор", при переїзді їх на постійне місце осідку до УСРР".

Харків, 4 жовтня 1932 року

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський

Заст. Голови РНК УСРР Сербиченко

За Секретаря ВУЦВК В. Поляков

---

168. Про зміни в законодавстві УСРР у зв'язку з виданням постанови ВУЦВК і РНК Союзу РСР з 27 травня 1932 року „Про майнову відповідальність працівників за матеріяли й вироби й за майно підприємства або установи, видане для користування працівникам"

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Арт. арт. 83, 83^1 і 83^3 Кодексу законів про працю (Зб. зак. УСРР 1922 р. № 52, арт. 751 і 1931 р. № 26, арт. 204) ухвалити в такій редакції:

„83. В установах і підприємствах усуспільненого сектора працівник матеріяльно відповідає:

а) за матеріяли й вироби та видане йому на користування майно підприємства або установи (спецодяг, інструменти, вимірні прилади тощо) і в тому разі, коли він украде або навмисно зіпсує матеріяли, вироби й майно, і тоді, коли загублення або псування сталися через недбайливість;

б) за псування, знищення або загублення знарядь виробництва (машин, устаткування);

в) за ушкодження або знищення коней, робочої, продуктивної або іншої худоби.

За п.п. „б" і „в" цього артикулу працівчики відповідають, коли псування, знищення або загублення засобів виробництва, а також ушкодження коней або худоби сталися через недбайливість працівника або недодержання правил внутрішнього розпорядку.

Крайні розміри відповідальности працівника за окремими видами майна встановлюється спеціяльним законом і інструкціями, виданими від Народніх комісаріятів праці Союзу РСР і УСРР, порозумівшись із Всесоюзною центральною або Всеукраїнською радою професійних спілок, за належністю.

Встановлюючи розміри відповідальности за майно, видане на користування працівникові, треба брати на увагу фактичну спрацьованість майна".

„83^1. Суми, що їх треба справити з працівника за зіпсоване, загублене або вкрадене майно (арт. 83) вивертають безпосередньо з розпорядження адміністрації з заробітної платні й усяких інших сум, що належать працівникові від підприємства або установи. Працівник може оскаржити це вивернення або його розмір до розціночно-конфліктної комісії.

Незалежно від матеріяльної відповідальности, адміністрація може притягнути працівника, коли він украде або навмисно зіпсує майно, до кримінальної відповідальности або покарати

його за розписом стягань, встановлених за зламання правил внутрішнього розпорядку".

„83³. При кожній виплаті вивертання, на підставі арт. 83¹ цього Кодексу, не може перевищувати 25 відсотків усіх сум, що належать працівникові. Коли з заробітної плати працівника провадиться також інші вивертання, то загальний розмір всіх вивертань не може перевищувати 50 відсотків усіх належних працівникові сум.

Вивертання провадять при кожній виплаті до повного покриття боргу. Коли при звільненні робітника вивертання в зазначених розмірах не покриває всього боргу, то решту адміністрація справляє за правилами Цивільного процесуального кодексу УСРР порядком судового наказу".

Увагу до арт. 83³ Кодексу законів про працю залишити в чинній редакції.

2. Увагу до арт. 347 Цивільного процесуального кодексу УСРР (Зб зак. УСРР 1931 р. № 36, арт. 282) ухвалити в такій редакції:

„Увага: Належні працівникові суми, передбачені в цьому артикулі, не можна зараховувати за зустрічними вимогами наймача, крім сум, зазначених у п.п. 4, 5, 8, 9, 10 і 11 цього артикулу. Ці суми можна зараховувати за зустрічними вимогами наймача-установи, підприємства або організації усуспільненого сектора, коли ці суми вивертають на підставі арт. арт. 83, 83³ Кодексу законів про працю за вкрадене, навмисно або через недбайливість зіпсоване чи загублене працівником наймачеве майно".

II.

Цю постанову видано на підставі постанов ЦВК і РНК Союзу РСР з 27 травня 1932 р. „Про майнову відповідальність працівника за матеріяли й вироби й за майно підприємства або установи, видане для користування працівникам" (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 40, арт. 242) і з 7 грудня 1931 р. „Про заборону різати коні і про відповідальність за незаконний заріз і хижацьку експлуатацію коней" (Зб. зак. СРСР 1931 р. № 71, арт. 474).

Харків, 4 жовтня 1932 року

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський

Заст. Голови РНК УСРР Сербиченко

За Секретаря ВУЦВК В. Поляков

---

169. Про доповнення постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 8 вересня 1932 р. „Про самооподаткування людности 1932 року на задоволення її громадських потреб"

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

Додати до постанови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету й Ради народніх комісарів УСРР з 8 вересня 1932 року „Про самооподаткування людности 1932 року на задоволення її громадських потреб" („Вісті ВУЦВК" з 9 вересня 1932 р. № 206) арт. 1¹ у такій редакції:

„1¹. В приміських селах колишніх округових центрів дозволити встановлювати самооподаткування в розмірі до 200% суми сільсько-господарського податку для одноосібних трудових господарств, що сплачують сільсько-господарський податок 1932 року за прогресивними ставками та в розмірі 250% суми сільсько-господарського податку для куркульських господарств, оподаткованих цим податком 1932 р. індивідуальним порядком".

Харків, 13 жовтня 1932 року

В. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський

Голова РНК УСРР В. Чубар

За Секретаря ВУЦВК В. Поляков

(Оголошено в „Вісті ВУЦВК" з 14 жовтня 1932 р., № 235)

ПОСТАНОВА ВУЦВК

170. Про утворення Чернігівської области

Щоб далі поліпшити якість оперативного керівництва від областей господарським та культурним будівництвом районів, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет, на додаток до постанови IV (позачергової) Сесії ВУЦВК XII скликання з 9-го лютого 1932 року, ухвалив:

1. Утворити на території УСРР нову—Чернігівську область з центром у м. Чернігові в складі 36 районів, а саме:

а) 29 районів Київської області: Бахмацького, Березнянського, Бобровицького, Борзнянського, Глухівського, Городнянського, Дмитрівського, Добрянського, Іваницького, Ічнянського, Козелецького, Конотіпського, Коропського, Корюківського, Кролевецького, Мало-Дівицького, Мінського, Ніжинського, Новгород-Сіверського, Носівського, Олишівського, Остерського, Покор-

ницького, Ріпкинського, Семенівського, Середино-Будського, Сновського, Чернігівського та Шостківського;

б) 7 районів Харківської області: Буринського, Варвинського, Велико-Бубнівського (Талалаївського), Недригайлівського, Прилуцького, Путивельського (нац. рос.) та Роменського.

2. Зазначені в п.п. „а" і „б" арт. 1 цієї постанови райони перечислити із складу Київської та Харківської областей до складу новоутвореної Чернігівської області.

3. Перечислити Бабанський, Монастирищенський, Оратівський, Плисківський, Погребищенський, Уманський та Христинівський райони Вінницької області до складу Київської області.

4. Перечислити Драбівський та Яготинський райони Київської області до складу Харківської області.

5. Для проведення всієї організаційної роботи, що зв'язана з утворенням Чернігівської області, аж до того, як відбудеться обласний з'їзд рад, утворити обласний організаційний комітет Чернігівської області.

6. Визначити такий склад Чернігівського обласного організаційного комітету:

1. Голуб'ятников, 2. Ідін, 3. Горбачевський, 4. Маркитан, 5. Рибніков, 6. Двинянинов, 7. Белий, 8. Карачунський, 9. Танков, 10. Пелех, 11. Дацій, 12. Аутман.

Харків, 15 жовтня 1932 року

Тим. вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський

За Секретаря ВУЦВК В. Поляков

---

171. Про увільнення тов. Триліського О. Л. від обов'язків Народнього комісара земельних справ УСРР

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

У зв'язку з переходом на керівну радянську роботу до Вінницької області увільнити тов. Триліського Олексу Лукича від обов'язків Народнього комісара земельних справ УСРР.

Харків, 16 жовтня 1932 року

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський

За Секретаря ВУЦВК В. Поляков

---

172. Про настановлення тов. Одинцова О. В. на наркома земельних справ УСРР

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

настановити тов. Одинцова Олександра Васильовича на народнього комісара земельних справ УСРР.

Харків, 16 жовтня 1932 року

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський

За Секретаря ВУЦВК В. Поляков

ПОСТАНОВИ РНК УСРР:

173. Про занесення плянів трудового відбутку людности в шляховому будівництві в місцеві народньогосподарські пляни і про відповідальність за виконання цих плянів

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

I.

1. Зобов'язати Раду народніх комісарів АМСРР, обласні виконавчі комітети, районові виконавчі комітети й міські ради заносити пляни трудового відбутку людности в шляховому будівництві в народньогосподарські пляни АМСРР, обласні, районові й міські, за належністю.

2. Зобов'язати господарські органи, що провадять шляхове будівництво, з одного боку, і районові виконавчі комітети, міські і сільські ради, з другого боку, складати договори про використовування трудового відбутку людности, в шляховому будівництві на основі інструкції й типових договорів, видаваних від Головної Управи шосових і грунтових шляхів і автомобільного транспорту УСРР, погоджуючи це з Державною пляновою комісією УСРР.

Ці договори обов'язково мають передбачати матеріяльну відповідальність за невиконання їх.

3. За невиконання плянів використовування трудового відбутку людности в шляховому будівництві урядовці, що на них покладено здійснювати ці пляни, відповідають як за службові злочини.

II.

Цю постанову видано на підставі постанови РНК Союзу РСР з 21 травня 1932 року „На доповідь Всесоюзної центральної

Інв. № 20600
Від друк. вид.

управи шосових і грунтових шляхів і автомобільного транспорту про підсумки роботи на 1931 рік і перспективи на 1932 р." (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 39, арт. 236).

Харків, 8 жовтня 1932 року

Голова РНК УСРР В. Чубар

Керівничий Справ РНК УСРР В. Легкий

---

174. Про централізацію в органах Робітничо-селянської міліції обліку аварій та пригод на місцевому транспорті

Щоб утворити сприятливі умови для підсилення запобіжних заходів проти аварій та пригод на місцевому транспорті через централізоване виявлення та вивчення причин, що викликають їх, Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Облік аварій та пригод на місцевому транспорті покласти на органи Робітничо-селянської міліції.

2. Зобов'язати державні й громадські установи, підприємства, організації та приватні осіби, що мають транспортові засоби, сповіщати місцеві органи Робітничо-селянської міліції про всі випадки аварій та пригод, що трапляються з їхнім транспортом.

Заклади органів охорони здоров'я та окремі лікарі зобов'язані сповіщати місцеві органи Робітничо-селянської міліції про всіх осіб, що звертаються до них за меддопомогою проти пошкоджень та поранень, заподіяних місцевим транспортом.

Морги та прийомні покої повинні сповіщати місцеві органи Робітничо-селянської міліції про всіх приставлених до них осіб, забитих під час аварій та пригод на місцевому транспорті.

Зазначені відомості подавати за формами, порядком та в реченці, встановлені Головною управою Робітничо-селянської міліції при РНК УСРР (арт. 3).

3. Запропонувати головній управи Робітничо-селянської міліції при РНК УСРР протягом місяця видати, порозумівшись з УНГО, Головшляхуправою, НККомгоспом, НКПраці та НКЗдоров'я інструкцію про проведення у життя цієї постанови.

Увага. Зобов'язати органи Робітничо-селянської міліції УСРР давати органам НККомгоспу, НКПраці та Головшляхуправі зведені статистичні дані про аварії та пригоди на місцевому транспорті.

Дозволити Головній управі Робітничо-селянської міліції УСРР при РНК УСРР та її місцевим органам накладати за зламання арт. 2 цієї постанови адміністративні стягнення в межах їх прав, встановлених Адміністративним кодексом УСРР.

Харків, 8 жовтня 1932 року

Голова РНК УСРР В. Чубар

Керівничий справ РНК УСРР В. Легкий

---

175. Про санітарне обслуговування переселенців і робітників, що переїздять на роботу до інших місцевостей

Щоб поліпшити санітарне обслуговування переселенців і робітників, відряджуваних на роботу до інших місцевостей та попередити поширення серед них пошесних захорувань, Рада народніх комісарів постановила:

1. Зобов'язати господарські органи, що провадять на території УСРР вербування робітників, а також організації, що відають справою промислового й сільськогосподарського переселення:

а) вимагати від завербованих робітників, що переїздять на роботу до інших місцевостей, від переселенців та членів їхніх родин, які їдуть разом з ними, довідки про віспощеплення та інші запобіжні щеплення, що є обов'язкові за чинним законодавством;

б) забезпечити за свій рахунок здійснення заходів для санітарної обробки (лазня, дезинфекція одягу, стриження волосся тощо) завербованих робітників, переселенців та членів їхніх родин;

в) заздалегідь подавати місцевим органам охорони здоров'я, а також транспортовим медично-санітарним органам потрібні відомості про кількість вербованих робітників і переселенців, щоб своєчасно забезпечити належну санітарну обробку їх до переїзду й санобслуговування на шляхах сполучення.

Запропонувати НКОЗ УСРР:

а) забезпечити своєчасне здійснення віспощеплення для осіб, що перелічені в арт. 1 цієї постанови;

б) встановити систематичний контроль за належним здійсненням щеплень та санітарної обробки робітників, переселенців та членів їхніх родин, що переїздять до інших місцевостей, і видавати посвідки про санітарну обробку їх;

в) встановити такий же систематичний контроль на місці прибуття на роботу й вживати заходів до проведення щеплень-

і санітарної обробки прибулих, коли цього не було зроблено на місці від'їзду.

3. Запропонувати Уповнаркомшляхів СРСР при Уряді УСРР:

а) організувати, порозумівшись з НКОЗ УСРР, потрібні додаткові санітарно-пропускні пункти по великих залізничих вузлах для санітарної обробки робітників і переселенців, що переїздять до інших місцевостей;

б) забезпечити медично-санітарний догляд на залізницях за робітниками й переселенцями, що організовано переїздять до інших місцевостей.

4. Запропонувати Генеральному прокуророві УСРР дати вказівки своїм місцевим органам негайно притягати до права осіб, що не виконують цієї постанови.

Харків, 16 жовтня 1932 року

Заст. Голови РНК УСРР Сербиченко

Заст. Керівничого справ РНК УСРР Зорін

ПОСТАНОВА НКЮ та НККГ УСРР

176. Про відшкодування трудящих домовласників, що їхні будинки вилучено для державних або громадських потреб, та про задоволення житлоплощею мешканців цих будинків

У зв'язку з численними запитаннями в справі відшкодування трудящих домовласників, що їхні будинки, вилучено для державних або громадських потреб, та про задоволення житлоплощею мешканців цих будинків,—Народній комісаріят юстиції та Народній комісаріят комунального господарства УСРР пропонують додержувати в цій справі нижченаведених правил:

1. За змістом арт. 11 постанови ВУЦВК і РНК УСРР „Про вилучення й відвод земель та про вивласнення будівель і споруд для державних і громадських потреб" в редакції з 25-II—1931 р. (Зб. зак. 1931 р. № 6 арт. 53), установи, підприємства та організації, що в їхніх інтересах вилучено землю й вивласнено будівлі та споруди, повинні відшкодувати трудящим домовласникам усі фактичні витрати, заподіяні їм через вилучення їхніх будинків.

2. Беручи до уваги, що одна із найважливіших за сучасних житлових умов втрат при вилученні будинків є втрата трудящими житлоплощі, що вони нею користувалися у вилучених будинках, треба визнати, що згідно з настановленням вищенаведеного арт. 11, установи, підприємства та організації, що на їхню користь вилучається будинки, повинні, як правило, поряд

зі сплатою вартости вилученого будинку дати його власникові, якщо він трудящий, інше відповідне житлове приміщення.

У згоді с арт. 11 вищезазначеної постанови ВУЦВК і РНК УСРР, установи, підприємства та організації, на користь яких вилучається будинки, повинні дати інше відповідне житло, так само й іншим, крім домовласника, трудящим-мешканцям вилученого будинку.

3. У тих випадках, коли установи, підприємства чи організації, на користь яких вилучається будинки, не мають змоги задоволити житлоплощею трудящих мешканців цих будинків (так домовласників, як і квартирантів) ні наданням їм відповідної площі в існуючих будинках, ні збудуванням нових будинків, то обов'язок дати належну житлоплощу може взяти на себе відповідна міська рада чи райвиконком.

В усякому разі в постанові міської ради чи райвиконкому про вилучення будинку треба обов'язково зазначити, на кого саме покладається обов'язок забезпечити мешканців вилученого будинку відповідною житловою площею, коли їх виселяють з цього будинку.

4. Відступати від правила арт. 2 і 3 цієї постанови і не давати іншої житлової площі мешканцям вилученого будинку можливо тільки в тих випадках, коли буде встановлено, що трудящі мешканці як домовласники, як і квартиранти, фактично забезпечили себе відповідною житлоплощею, діставши її в будинках установ, організацій і підприємств, де вони працюють, або в житлобудівельних чи орендних кооперативах тощо.

5. У тих випадках, коли домовласникові дається порядком цієї постанови іншу житлову площу, дозволяється зменшувати належну йому за вилучений будинок компенсацію відповідно до характеру даної йому житлоплощі, але в усякому разі не більш як 25% вартости вилученого будинку та належних до нього споруд, посадок тощо.

Вартість вилучених будинків вираховується в межах 7.500 крб., додержуючи норм і правил оцінки, що їх вживають органи Державного страхування за цінування будинків, прийнятих на страх, але не більш тої норми оцінки, за якою будинок був денаціоналізований.

6. За згодою з особами, що в них відбирають їхні приміщення наслідком вилучення будинку, їм можна сплатити за вилучені приміщення грошову компенсацію замість житлової площі в натурі.

Якщо таку компенсацію сплачується колишньому власникові вилученого будинку, її береться на увагу, визначаючи остаточну суму відшкодування за самий вилучений будинок за правилами арт. 5 цієї постанови.

7. Усі спори про розмір відшкодувань, передбачених у цій постанові, розв'язує суд.

8. Правила цієї постанови ширяться так само на випадки вилучення будинків за постановами ВУЦВК і РНК з 15-VIII—28 р. „Про порядок вилучення земель під забудову у м. Харкові" (З. уз. УСРР 1928 р. № 23, арт. 197 і 1930 р. № 6, арт. 76 і з 13-VIII—30 р.) „Про заходи до плянового розширення житлового будівництва у містах і селищах міського типу" (З. з. УСРР 1930 р. № 20, арт. 198).

9. Застосовувати до трудящих-мешканців (так домовласників, як і квартирантів) вивласнених для державних і громадських потреб будинків адміністративне виселення за силою арт. 17 згаданого вище закону „Про вилучення і відвод земель та про вивласнення будівель і споруд для державних і громадських потреб" припускається тільки тоді, коли мешканці вивласненого будинку не залишать його, діставши відповідну житлову площу або грошову компенсацію замість неї.

У такому разі розпочатий судовий спір про розмір компенсації не зупиняє виселення.

Харків, 15 жовтня 1932 року

Тво Народній Комісар Юстиції та Генеральний прокурор республіки Пригов

Народній Комісар комунального господарства Гаврилов

ІНСТРУКЦІЯ НАРКОМСОЦЗАБЕЗУ УСРР

177. Про порядок ліквідації селянських товариств взаємодопомоги в селищах, де проведено суцільну колективізацію та про реорганізацію кас взаємодопомоги колективізованого селянства на каси громадської взаємодопомоги колгоспів

Підстава: Постанова ВУЦВК і РНК УСРР з 18 червня 1932 р. „Про каси громадської взаємодопомоги колгоспів" (Зб. зак. УСРР 1932 р., № 20, арт. 128). Погоджено з Укрколгоспцентром.

I.

1. У селищах, де в основному вивершено суцільну колективізацію, цебто в тих селищах, де число колективізованих селянських господарств перевищує 68% загального числа бідняцько-середняцьких господарств, селянські товариства взаємодопомоги ліквідуються, додержуючи порядку, визначеного цією інструкцією.

2. Ліквідацію селянських товариств взаємодопомоги в селищах суцільної колективізації, з тим, щоб у наслідок цього зміцнити каси громадської взаємодопомоги колгоспів, в інтересах найбільшої популяризації цього заходу, провести за активної участи колгоспників, а так само одноосібників з бідняцько-середняцьких шарів села, для чого комітетам СТВ і управам колгоспів:

а) у селищах, де колективізовано більш як 68% бідняцько-середняцьких господарств, провести загальні збори колгоспників та одноосібників—членів СТВ для ліквідації селянського товариства взаємодопомоги (СТВ);

б) до дня цих загальних зборів комітети СТВ повинні цілком упорядкувати свої справи і зробити по змозі розрахунки з кредиторами та довжниками СТВ, а ревізійні комісії СТВ до того таки часу повинні провести всебічну ревізію справ і майна СТВ, виявляючи фактичний фінансово-господарський стан СТВ.

3. На цих загальних зборах для ліквідації СТВ обговорити і ухвалити постанови з таких цитань:

а) про загальний звіт комітету СТВ і доповідь ревізійної комісії СТВ про фінансово-господарський стан СТВ;

б) про ліквідацію СТВ;

в) вибори ліквідаційної комісії для ліквідації справ СТВ.

У в а г а. Копію постанови загальних зборів про ліквідацію СТВ комітет СТВ надсилає протягом трьох день до відповідного районового комітету кас громадської взаємодопомоги колгоспів.

4. Ліквідаційну комісію обирається зі складу членів СТВ числом чотирьох осіб. До складу цієї комісії обов'язково входить представник відповідної сільської (селищної) ради (голова комісії), голова комітету СТВ та представник від каси взаємодопомоги колгоспу (коли каси нема, то до складу комісії ввіходить представник колгоспу).

5. Ліквідаційна комісія, прийнявши справи від комітету СТВ, робить облік усього майна СТВ, складає опис майна і цінностей СТВ, перевіряє наявність його натуральних і грошових засобів, його кредиторських і дебіторських рахунків, що теж заноситься до опису, та робить оцінку майна СТВ, а так само викликає кредиторів СТВ та оголошує про ліквідацію товариства в місцевому органі преси, вживає заходів до цілковитого задоволення кредиторів та до стягнення залеглостей товариству.

6. Ліквідацію провадиться протягом місця з дня постанови про те на загальних зборах СТВ.

Після закінчення цього реченця, лишок майна, грошових і натуральних засобів зліквідованого товариства, ліквідаційна комісія розподіляє так:

а) земельні дільниці, приділені СТВ, а так само сільськогосподарський реманент, прокатні пункти й різні підприємства СТВ—передається відповідному колгоспові, що при ньому організується або є каса громадської взаємодопомоги колгоспів;

б) всі грошеві й натуральні засоби та цінності СТВ, крім майна, визначеного в п „а" цього артикулу, передається касі громадської взаємодопомоги колгоспу.

Цій касі передається також й фонд допомоги матері-селянці під час вагітности і пологів, що належить зліквідованому СТВ як рівно й право вимагати видані товариством позики та інші борги, що їх різні установи й особи винні товариству. Суми, що їх стягають каси взаємодопомоги з цих позик і довгів, йдуть на користь відповідної каси взаємодопомоги.

Увага: Якщо на території району діяльности зліквідованого СТВ є два або більш колгоспів, що мають або вирішили утворити касу взаємодопомоги при кожному колгоспі окремо, то всі засоби й цінності СТВ (арт. 6) розподіляється по цих касах і колгоспах, відповідно до кількости об'єднуваних ними осіб.

Якщо в даному селищі каси громадської взаємодопомоги колгоспу ще не утворено, то одночасно з ліквідацією СТВ треба утворити таку касу й передати її належне майно зліквідованого СТВ.

7. Колгоспи, що одержали земельні дільниці та інше майно зліквідованого СТВ (п. „а" арт. 6), повинні передати касі взаємодопомоги врожай з цих земельних дільниць, що їх засіяло СТВ, відрахувавши з врожаю витрати колгоспу на збирання цього врожаю, а так само сплатити касі вартість майна (крім землі), що його одержав колгосп від СТВ.

Колгоспи сплачують касам взаємодопомоги вартість майна, що його колгоспи одержали від зліквідованого СТВ, за оцінкою встановленою за арт. 5 цієї інструкції та в реченці, що їх визначає ліквідаційна комісія (арт. 4), залежно від фінансового стану колгоспу та каси взаємодопомоги, інших місцевих умов і характеру переданого майна.

8. Каси громадської взаємодопомоги колгоспів відповідають за довги зліквідованого СТВ тільки в межах вартости, одержаного від СТВ майна, а так само в межах вартости врожаю та суми грошей, одержаних від колгоспу за арт. 7 цієї інструкції.

9. На все передане колгоспам і касам взаємодопомоги майно зліквідованого СТВ складається відповідні акти з повним переліком всього переданого майна (в тому числі—документів на право правити довги, належні зліквідованому СТВ) й точною оцінкою всього майна.

Акти ці складаються в трьох примірниках, з яких одного примірника передається управі колгоспу, другого—комітетові каси, а третій—залишається в сільській (селищній) раді.

10. Передачу майна зліквідованого СТВ до колгоспу та до каси взаємодопомоги ліквідаційна комісія повинна закінчити протягом найпізніш двох тижнів з дня закінчення місячного реченця для ліквідації СТВ (арт. 6 інструкції).

11. Звіти про ліквідацію СТВ, про діяльність ліквідаційної комісії та акти про передачу колгоспам і касам взаємодопомоги майна зліквідованого СТВ розглядають і затверджують, відповідно, сільські та селищні ради та копію цих звітів надсилається до відповідного районового комітету кас взаємодопомоги колгоспів.

12. Всі справи зліквідованого СТВ щодо діловодства, рахівництва тощо та справи самої ліквідаційної комісії, остання передає за описом до архіву сільської (селищної) ради.

13. Всеукраїнський комітет кас громадської взаємодопомоги колгоспів щоквартально подає до Наркомсоцзабезу УСРР звіт про перебіг ліквідації СТВ в селищах суцільної колективізації УСРР.

II.

14. Реорганізувати існуючі каси взаємодопомоги колективізованого селянства на каси громадської взаємодопомоги колгоспів. У зв'язку з цим в нормальному статуті каси взаємодопомоги колективізованого селянства, що його затвердили Наркомсоцзабез УСРР і Укрколгоспцентр 1 грудня 1930 р. (Зб. Зак. УСРР від II, 1930 р., № 22, арт. 135), в інструкції Наркомсоцзабезу УСРР і Укрколгоспцентру з 1 грудня 1930 р. „Про порядок реєстрації статутів кас взаємодопомоги колективізованого селянства" та в додатку до цієї інструкції (Зб. зак. УСРР від II, 1930 р., № 22, арт. 136) слова „каси взаємодопомоги колективізованого селянства"—замінити скрізь на „каси громадської взаємодопомоги колгоспів".

Зобов'язати каси взаємодопомоги колективізованого селянства, що їх реорганізовано на каси громадської взаємодопомоги колгоспів, внести відповідні зміни до свого статуту й зареєструвати ці зміни в сільській раді.

III.

15. Доручити Народньому комісаріятові соціяльного забезпечення АМСРР забезпечити на території АМСРР здійснення порядку ліквідації СТВ в селищах суцільної колективізації, передбаченого за цією інструкцією.

16. Інструкцію Наркомсоцзабезу УСРР і Укрколгоспцентру з 1 грудня 1930 р. „Про порядок реорганізації селянських товариств взаємодопомоги на каси взаємодопомоги колективізованого селянства в селах, де проведено суцільну колективізацію" (Зб. Зак. УСРР відд. II, 1930 р., № 22, арт. 137)—скасувати.

Харків, 29 вересня 1932 року

Нарком соціяльного забезпечення УСРР
Покорний

Матер. здано 27/X; підписано до друку 4/XI; в 1 друк. арк. 63.124 знак.; тираж 17500; формат 1/16 4-почтов.

Техредактор Г. Крамаренко

Видає НКЮ Видавництво ВУЦВК „Радянське будівництво та право".

Головліт № 95-жб Зам. 3922

НКЛП—УСРР. УПО. Газетно-журнальна фабрика ім. В. Блакитного.

34
3-41
В-4

ЗБІРНИК
ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ
РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 29-30 15 листопада 1932 р. № 29-3

З М І С Т:

Постанови ВУЦВК і РНК УСРР

178. Про зміну п.п. „г" та „е" арт. 170 Кримінального кодексу УСРР.
179. Про зміну й доповнення устави про житлову кооперацію.
180. Про зміну арт. арт. 5 і 6 постанови „Про порядок притягнення людности до боротьби з масовими шкідниками сільського господарства".
181. Про затвердження устави про Головну управу шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту УСРР.

Постанова Президії ВУЦВК

182. Про настановлення тов. Петровського Д. І. на уповноваженого НКВажпрому Союзу РСР при уряді УСРР.

Постанови РНК УСРР:

183. Устава про Всеукраїнський і місцевий комітети кас громадської взаємодопомоги колгоспів і селянських товариств взаємодопомоги.
184. Про пільги здавцям тютюну та махорки та про боротьбу зі спекуляцією тютюново-махорковою продукцією.
185. Про зміну типових статутів сільського споживчого товариства (ССТ) та закритого робітничого кооперативу (ЗРК) в частині про запасний капітал.
186. Про заборону оплати коштом колгоспів робітників та витрат, не зв'язаних безпосередньо з колгоспним господарством.
187. Про порядок приймання новозбудованих підприємств республіканського значення й дачі дозволу на пуск їх в експлуатацію.

20601

ПОСТАНОВИ ВУЦВК І РНК УСРР:

178. Про зміну п.п. „г" та „е" арт. 170 Кримінального кодексу УСРР

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

Пункти „г" та „е" арт. 170 Кримінального кодексу УСРР (Зб. зак. УСРР 1927 р. № 26-27, арт. 132) ухвалити в такій редакції:

[170. За таємне загарбання чужого майна (крадіж)...]

„г) вчинене приватною особою з державних і громадських складів, приватних складів громадського користування, вагонів, суден і інших сховищ загального користування, або із зазначених у попередньому пункті місць громадського користування з ужиттям технічних засобів, або змовою з іншими особами, або кількоразово, а також учинене хоч і без зазначених умов особою, що має спеціяльний доступ до цих складів або їх охороняла—

— позбавлення волі на реченець до вісьмох років".

„е) вчинене з державних і громадських складів і сховищ особою, що має особливий доступ до них або що охороняє їх, з ужиттям технічних засобів, або кількоразово, або за змовою з іншими особами, а також за всякий крадіж з державних і громадських установ, складів, сховищ тощо, коли вкрадено дуже велику кількість—

— позбавлення волі на реченець до десятьох років".

м. Харків, 2 листопада 1932 року.

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський
Заст. Голови РНК УСРР Сербиченко
За Секретаря ВУЦВК О. Пілацька

---

179. Про зміну й доповнення устави про житлову кооперацію

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

Зробити в затвердженій 25 грудня 1929 року Уставі про житлову кооперацію (Зб. зак. УСРР 1930 р. № 3, арт. 36) такі зміни й доповнення:

1. До арт. 3 зазначеної устави додати увагу 1 такої редакції:

„Увага 1. Житлові кооперативи робітників залізничного транспорту можуть об'єднуватися в шляхові спілки житлової кооперації. Ці спілки увіходять до Центральної секції залізничної житлової кооперації при Всеукраїнській раді житлової кооперації".

Чинну увагу до цього артикулу вважати за увагу 2.

2. Арт. 37 зазначеної устави викласти в такій редакції:

„37. Кожен член житлово-орендного кооперативу повинен внести вступний внесок розміром один карбованець і пайовий внесок розміром від 20 до 60 крб. На внесення пайового внеску дається розстрочку до двох років. Розміри й реченці внесення пайових внесків диференціюється за правилами, що їх встановлює Народній комісаріят комунального господарства УСРР, порозумівшись із Всеукраїнською спілкою житлової кооперації і Всеукраїнською радою професійних спілок.

Передавати паї не дозволяється".

Увагу до арт. 37 залишити в чинній редакції.

3. До арт. 46 зазначеної устави додати частину третю такої редакції:

„Крім вступного внеску та основного паю, кожний член робітничого житлово-будівельного кооперативу повинен внести додатковий поворотний пайовий внесок розміром від 20 до 60 карбованців з розстроченням сплати цього внеску на реченець до двох років. Розміри і реченці внесення додаткових пайових внесків диференціюється за правилами, що їх встановлює Народній комісаріят комунального господарства УСРР, порозумівшись із Всеукраїнською спілкою житлової кооперації і Всеукраїнською радою професійних спілок".

4. Додати до зазначеної устави арт. 71^1 такої редакції:

„71^1. Обігові кошти спілок житлових кооперативів утворюється з:

1) відрахувань від пайових внесків членів житлово-орендних кооперативів розміром 45% цих внесків;

2) всіх сум додаткових пайових внесків членів робітничих житлово-будівельних кооперативів;

3) відрахувань від зиску житлових кооперативів розміром найменш 40% цього зиску.

Розподіл надходжень від зазначених джерел між окремими ланками спілок житлових кооперативів на утворення їх обігових коштів, а так само порядок повернення пайових внесків вибулим членам житлових кооперативів встановлює Всеукраїнська спілка житлових кооперативів".

5. Увагу I до арт. 6 зазначеної устави—скасувати.

II.

6. З виданням цієї постанови скасувати постанову РНК УСРР з 21 квітня 1930 р. „Про порядок зберігання запасних капіталів житлової кооперації" (Зб. зак. УСРР 1930 р. № 11, арт. 110).

7. Цю постанову видано на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 27 травня 1932 року „Про організаційне виділен-

ня житлової кооперації робітників залізничного транспорту" (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 40, арт. 245) та „Про розміри пайових внесків і про скасування відрахувань до запасних капіталів у системі житлової кооперації" (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 40 арт. 246) і відповідно до постанови РНО з 16 травня 1932 р. „Про обігові кошти спілок житлової кооперації" (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 40, арт. 247).

м. Харків, 20 жовтня 1932 року

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський

Заст. Голови РНК УСРР В. Порайко

За Секретаря ВУЦВК О. Пілацька

---

180. Про зміну арт. арт. 5 і 6 постанови „Про порядок притягнення людности до боротьби з масовими шкідниками сільського господарства"

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

Арт. арт. 5 і 6 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 17 червня 1925 р. „Про порядок притягнення людности до боротьби з масовими шкідниками сільського господарства" (Зб. уз. УСРР 1925 р., № 37, арт. 272) ухвалити в такій редакції:

„5. За невиконання обов'язкових постанов про трудовий відбуток для боротьби з шкідниками сільського господарства накладають штрафи в розмірах і порядком, встановленим Адміністративним кодексом УСРР і постановою ВУЦВК і РНК УСРР з 25 квітня 1931 р. „Про розмір штрафів, що їх встановлюють місцеві органи влади за зламання обов'язкових постанов" (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 15, арт. 131)".

„6. Штрафи, стягнені на підставі цієї постанови, зараховують до спеціяльних районових фондів на боротьбу з шкідниками.

Порядок утворення, переховування й витрачання цього фонду та звітности щодо цього встановлює Народній комісаріят земельних справ УСРР, порозумівшись з Народнім Комісаріятом фінансів УСРР та Народнім комісаріятом юстиції УСРР".

м. Харків, 20 жовтня 1932 року

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський

Заст. Голови РНК УСРР Сербиченко

За Секретаря ВУЦВК О. Пілацька

---

181. Про затвердження Устави про Головну управу шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту УСРР

У зв'язку з виданням Устави про Всесоюзну центральну управу шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту при Раді народніх комісарів Союзу РСР і з запровадженням в УСРР обласної системи управління,—Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

Затвердити нижченаведену

УСТАВУ

про Головну управу шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту УСРР:

1. Головна управа шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту УСРР є при Раді народніх комісарів УСРР і підлягає Всеукраїнському центральному виконавчому комітетові та Раді народніх комісарів УСРР, здійснюючи їх директиви та завдання, а так само директиви та завдання Всесоюзної центральної управи шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту при Раді народніх комісарів Союзу РСР.

2. Головна управа шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту УСРР має завданням керувати, плянувати й регулювати шляхове господарство та автомобільний і тягловий транспорт.

3. Здійснюючи покладені на неї завдання, Головна управа шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту УСРР, виконує такі функції:

1) Керує, інструктує, інспектує роботу органів, що відають шосовими й ґрунтовими шляхами та місцевим транспортом в АМСРР і областях;

2) інструктує та інспектує безрейкове шляхове будівництво, здійснюване іншими урядництвами й організаціями УСРР;

3) інспектує та інструктує автотранспортні господарства і великі господарства тяглового транспорту урядництв та організацій союзного й республіканського значення;

4) погоджує пляни шляхового й автомобільного господарства АМСРР, областей, урядництв і організацій союзного та республіканського значення і на підставі цих плянів та плянів шляхового й автомобільного господарства, що є в її віданні, складає загальні пляни по УСРР, подає їх на затвердження встановленим порядком та керує їх здійсненням;

5) складає, подає на затвердження та здійснює пляни розподілу автомашин між АМСРР, областями, урядництвами УСРР та організаціями республіканського значення УСРР;

6) встановлює порядок подання заявок для складання загально-республіканських планів шляхового господарства й місцевого транспорту;

7) складає пляни постачання шляховому господарству та автомобільному транспортові УСРР, виготовлюваних в Союзі РСР і закордоном машин, запасних частин, обладнання й матеріялів, а так само пляни використання та капітального ремонту цих машин та обладнання;

8) складає загально-республіканські пляни будівництва гаражів, автобаз та ремонтних майстерень;

9) складає зведені пляни постачання фондованих та планованих (у республіканському масштабі) матеріялів для АМСРР, областей та для підпорядкованих їй організацій, установ і підприємств, а так само розподіляє між ними надані фонди цих матеріялів;

10) плянує й керує підготовою, обліком і використанням кадрів для безрейкового шляхового господарства та автомобільного транспорту;

11) плянує та керує виробництвом шляхо-будівельних матеріялів, здійснюваним підпорядкованими їй організаціями й підприємствами та підприємствами й організаціями місцевих органів, що відають шляховими справами, а так само подає висновки на складені від інших урядництв пляни виробництва цих матеріялів;

12) безпосередньо відає шляхами Союзного й республіканського значення, крім шляхів спеціяльного значення, що ними відає Всесоюзна центральна управа шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту, та оперативно керує експлуатацією цих шляхів;

13) здійснює будівництво шляхів спеціяльного значення, оперативно керує будівництвом інших шляхів союзного й республіканського значення та здійснює загальне керівництво капітальним будівництвом, ремонтом та утриманням інших безрейкових шляхів УСРР;

14) розподіляє кошти республіканського шляхового фонду та керує його використанням, а так само доглядає за правильним використанням місцевих шляхових фондів;

15) доглядає й керує притягненням сил і коштів людности до шляхового будівництва;

16) провадить досвідно-показове шляхове будівництво;

17) розробляє питання про поділ шляхів УСРР на кляси, затверджує мережу цих шляхів, відносячи їх до певної кляси,

як це передбачено в спеціяльному законі, а так само складає мапи шляхів УСРР;

18) організує охорону шляхів та пожежну охорону шляхових споруд;

19) провадить інвентаризацію шляхового майна, що є в її віданні, та керує роботою інвентаризації іншого безрейкового шляхового господарства та автомобільного транспорту;

20) розробляє й здійснює заходи щодо реконструкції та раціоналізації шляхового господарства й автомобільного транспорту, утворює науково-дослідні установи та керує їх діяльністю, організує вивчення та застосування досягнень закордонної техніки в галузі споруд, обладнання, управління та експлуатації безрейкових шляхів та автомобільного транспорту, сприяє винахідництву в галузі безрейкового шляхового господарства та автомобільного транспорту й запроваджує до життя корисні винаходи;

21) опрацьовує питання, зв'язані з шляховими й транспортними відбутками і з спеціяльною підготовкою всього шляхового господарства УСРР;

22) розробляє правила технічного нормування праці в шляховій і автомобільній справі на засадах, встановлених Всесоюзною центральною управою шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту;

23) розглядає й затверджує в межах, установлених лімітів проєкти капітального будівництва безрейкових шляхів, гаражів і авторемонтних майстерень, наглядає за додержанням порядку затвердження цих проєктів та установлених технічно-економічних норм, вимірників і правил щодо дослідження, проєктування, спорудження, утримання, ремонту, охорони й використання безрейкових шляхів та штучних і цивільних споруд на них, а так само встановлює зазначені норми, вимірники, правила й порядок у межах, передбачених постановами Всесоюзної центральної управи шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту;

24) наглядає за застосуванням установлених Всесоюзною центральною управою шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту типових проєктів, норм і стандартів будівництва безрейкових шляхів, штучних і цивільних споруд на них, шляхо-будівельних механізмів, гаражів і ремонтних баз та затверджених схем організацій їх, а так само розроблює ці проєкти, норми, стандарти й схеми в межах, встановлених Всесоюзною центральною управою;

25) здійснює заходи в справі регулювання автотранспортного господарства, зокрема доглядає за виконанням і додержанням усіма урядництвами, організаціями, підприємствами та

особами встановлених від Всесоюзної центральної управи шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту технічно-економічних норм і вимірників експлуатації гаражів і автобаз, а так само встановлює ці норми й вимірники в межах, визначуваних цією Управою;

26) порозумівшись із заінтересованими урядництвами, розроблює тарифи для автомобільного й тяглового транспорту;

27) опрацьовує пляни будівництва гаражів і автобаз та питання експлуатації автомобільного й тяглового транспорту;

28) подає висновки на проекти й кошториси новоутворюваних підприємств республіканського значення, що експлуатують автомобільний транспорт, а так само на проекти гаражів, автомобільних складів і майстерень, що своїми розмірами відповідають лімітам, затвердженим від Української економічної наради;

29) керує й доглядає за обліком автомототранспорту та тяглового транспорту;

30) опрацьовує питання, пов'язані із складанням і виконанням міжнародніх конвенцій про автомобільні сполучення;

31) утворює учбові заклади готувати кадри для безрейкового шляхового господарства та автомобільного транспорту й дає вказівки підпорядкованим підприємствам і організаціям та органам, що відають шосовими й ґрунтовими шляхами й місцевим транспортом в АМСРР і областях, у справі підготови й використання кадрів і в справі організації та керівництва підлеглими їм учбовими закладами (технікумами, курсами, будучами тощо);

32) керує роботою комісій, що кваліфікують шоферів та встановлює умови, що їм мають відповідати керманичі автомобілів;

33) утворює, згідно з установленим порядком об'єднання й підприємства, що чинять на засадах господарського розрахунку, затверджує їхні статути й здійснює директивно-плянове керівництво, інструктування й контроль їхньої діяльности;

34) організує й керує обліково-статистичною роботою в галузі безрейкового шляхового господарства й автомобільного транспорту та складає кон'юнктурні огляди й зведені звіти в справах безрейкового шляхового господарства та автомобільного транспорту, а так само встановлює, порозумівшись з Управою народньо-господарського обліку УСРР, форми, порядок і реченець подання звітности органами, що відають шляховим господарством та автомобільним і тягловим транспортом УСРР.

4. Головній управі шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту УСРР надається право:

1) видавати обов'язкові постанови в питаннях:

а) користування, утримання та охорони шляхів і шляхових споруд,

б) утримання, використання й обліку авто-мото-транспорту та тяглового транспорту;

в) руху місцевого транспорту й автомашин;

2) вимагати від усіх установ, підприємств і організацій, що мають у своєму віданні автогосподарства, автомашини, або тягловий транспорт, подання в певні реченці відомостей про стан автомашин, автогосподарств і засобів тяглового транспорту, експлуатаційної технічної звітности, а також плянів будівництва авторемонтних майстерень, гаражів, шосових і ґрунтових шляхів та виробничих транспортно-технічних плянів;

3) перевіряти на місці стан шляхового господарства й місцевого транспорту та стан виконання відповідних постанов, правил, інструкцій тощо.

5. Головна управа шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту УСРР порядкує всіма кошгами, асигнованими на шляхове господарство УСРР з загальносоюзного й республіканського бюджетів та наглядає за раціональним використанням місцевих шляхових фондів.

6. Головна управа шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту УСРР має права наркомату. На чолі управи шосових й ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту є начальник, що його призначається порядком, передбаченим загальною уставою про народні комісаріяти УСРР. Таким же порядком призначається його заступників.

7. Структуру Головної управи шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту УСРР, а так само функції її окремих частин встановлює вона сама, порозумівшись з Народнім комісаріятом робітничо-селянської інспекції УСРР.

8. При Головній управі шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту УСРР утворюється технічну раду для затвердження проектів гаражів і авторемонтних майстерень та заводів, що чинить на підставі устави, затвердженої Начальником Головної управи шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту УСРР.

II.

9. З виданням цієї Устави касується „Уставу про Головну управу шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту УСРР" з 15 квітня 1931 р. (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 13, арт. 124).

Харків, 20 жовтня 1932 р.

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський

Голова РНК УСРР Сербиченко

За Секретаря ВУЦВК О. Пілацька

ПОСТАНОВА ПРЕЗИДІЇ ВУЦВК

182. Про настановлення Петровського Д. І. на уповноваженого НКВажпрому Союзу РСР при уряді УСРР

Президія Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету постановила:

настановити тов. Петровського Д. І. на уповноваженого НКВажпрому Союзу РСР при Уряді УСРР.

Харків, 31 жовтня 1932 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський

Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський

ПОСТАНОВИ РНК УСРР

183. Устава про Всеукраїнський і місцеві комітети кас громадської взаємодопомоги колгоспів і селянських товариств взаємодопомоги

1. Комітети кас громадської взаємодопомоги колгоспів і селянських товариств взаємодопомоги мають допомагати цим касам і товариствам найуспішніше виконувати поставлені перед ними завдання, керуючи й наглядаючи за діяльністю, встановлюючи зв'язок між ними та обмін досвідом роботи, складаючи загальні пляни роботи цих кас і товариств та проводячи інші заходи, що сприяють розширенню й поглибленню їх діяльности.

2. Комітети кас громадської взаємодопомоги колгоспів і селянських товариств взаємодопомоги є: Всеукраїнський—при Народньому комісаріяті соціяльного забезпечення УСРР і місцеві—при відділах соціяльного забезпечення обласних виконавчих комітетів, інспектурах соціяльного забезпечення міських рад, підпорядкованих безпосередньо області та при інспектурах праці й соціяльного забезпечення (або інспектурах соціяльного забезпечення) районних виконавчих комітетів.

Ці комітети утворюються на основах виборности й чинять на засадах господарського розрахунку.

3. Всеукраїнський комітет здійснює загальне керівництво й контроль за діяльністю кас громадської взаємодопомоги колгоспів, селянських товариств взаємодопомоги й місцевих комітетів цих кас і товариств, так само провадить у межах УСРР інші заходи до здійснення зазначених в арт. 1 завдань.

Обласні комітети виконують ці функції в межах області.

Районові й міські комітети безпосередньо керують діяльністю кас громадської взаємодопомоги колгоспів і селянських товариств взаємодопомоги на території району або міської ради.

4. Відповідно до зазначених в арт. 1 завдань до відання Всеукраїнського й місцевих комітетів кас громадської взаємодопомоги колгоспів і селянських товариств взаємодопомоги, в межах їхньої компетенції належить:

1) розробляти й затверджувати пляни діяльности й фінансові пляни кас і товариств взаємодопомоги та підлеглих місцевих комітетів та контролювати, як вони виконують затверджені пляни;

2) допомагати організації та діяльності кас і товариств взаємодопомоги та підлеглих місцевих комітетів, вживати заходів до розвитку й поширення їхньої діяльности, спрямовуючи діяльність селянських товариств взаємодопомоги на вивершення суцільної колективізації;

3) розробляти й затверджувати, в межах своєї компетенції, постанови, правила та інструкції в питаннях діяльности кас і товариств взаємодопомоги та підлеглих місцевих комітетів;

4) вивчати роботу кас і товариств взаємодопомоги та підлеглих місцевих комітетів, уживати заходів до усунення спостережених хиб в їхній роботі, припиняти й касувати неправильні їхні дії та постанови й застосовувати кращі зразки роботи організацій колгоспної й селянської взаємодопомоги в інших організаціях цієї системи;

5) розробляти в межах загального пляну, що його складає Народній комісаріят соціяльного забезпечення УСРР, мережу установ соціяльного забезпечення (будинків для інвалідів і престарілих тощо), що їх організується та утримується на кошти кас взаємодопомоги колгоспів;

6) розробляти разом з відповідними органами охорони здоров'я пляни організації медично-профілактичної допомоги членам кас і товариств взаємодопомоги, а так само контролювати використання за прямим призначенням коштів, виділених на цю мету з засобів організацій колгоспної й селянської взаємодопомоги;

7) брати участь в організації, разом з іншими установами, а так само безпосередньо організовувати, порозумівшись з відповідними урядництвами, і утримувати своїм коштом установи соціяльного забезпечення, лікувально-профілактичні заклади (лікарні, санаторії, будинки відпочинку тощо), протезні майстерні, учбово-виробничі підприємства для навчання інвалідів-колгоспників і пристосування їх до праці та інші заклади районового, обласного й всеукраїнського значення для обслуговування соціяльно-побутових потреб членів кас громадської взаємодопомоги колгоспів і селянських товариств взаємодопомоги;

8) допомагати трудовому влаштуванню інвалідів-колгоспників і інвалідів—членів селянських товариств взаємодопомоги;

9) складати пляни й заявки на матеріял й товари для потреб установ і учбово-виробничих підприємств кас і товариств взаємодопомоги та місцевих комітетів і розподіляти поміж цих організацій відпущені для них товарові фонди;

20601

10) брати участь у розподілі коштів і кредитів, що їх дають державні, громадські й кооперативні установи та організації на підсилення діяльности кас і товариств взаємодопомоги;

11) репрезентувати та обороняти інтереси кас і товариств взаємодопомоги й нижчих місцевих комітетів в державних, громадських і кооперативних установах і організаціях, а також виступати за уповноваженням кас і товариств взаємодопомоги й нижчих місцевих комітетів в судових і адміністративних установах;

12) порушувати перед Народнім комісаріятом соціяльного забезпечення УСРР і його місцевими органами та перед іншими державними органами, кооперативними й громадськими організаціями питання про ті чи інші заходи до розвитку діяльности кас і товариств взаємодопомоги та підлеглих місцевих комітетів цих кас і товариств;

13) уживати заходів до популяризації справи колгоспної й селянської взаємодопомоги й встановлювати зв'язок з відповідними державними, громадськими й кооперативними установами та організаціями, зокрема з органами колгоспної й селянської взаємодопомоги інших союзних республік;

14) запроваджувати в системі органів колгоспної й селянської взаємодопомоги єдину систему обліку й звітности;

15) подавати до відповідних органів, зокрема, до органів соціяльного забезпечення звіти й доповіді про свою роботу та про діяльність кас і товариств взяємодопомоги і підлеглих місцевих комітетів цих кас і товариств;

16) скликати встановленим порядком з'їзди, конференції та пленуми органів колгоспної й селянської взаємодопомоги, щоб опрацьовувати загальні питання колгоспної й селянської взаємодопомоги;

17) розглядати скарги на дії нижчих органів колгоспної й селянської взаємодопомоги та розв'язувати в межах своєї компетенції питання, пов'язані з цими скаргами;

18) обговорювати й розв'язувати, в межах своєї компетенції, інші питання, що виникають у зв'язку з діяльністю органів колгоспної й селянської взаємодопомоги.

5. Всеукраїнський комітет кас громадської взаємодопомоги колгоспів і селянських товариств взаємодопомоги може утворити центральний фонд цих кас і товариств взаємодопомоги для капітального будівництва соціяльно-побутових установ у системі колгоспної й селянської взаємодопомоги.

Цей фонд утворюється з відрахувань кас громадської взаємодопомоги колгоспів і селянських товариств взаємодопомоги розміром, що його встановлює Всеукраїнський комітет і затверджує Народній комісаріят соціяльного забезпечення УСРР, порозумівшись з Укрколгоспцентром.

6. Всеукраїнський і місцеві комітети кас громадської взаємодопомоги колгоспів і селянських товариств взаємодопомоги мають права юридичної особи й можуть набувати, вивласнювати й заставляти майно, складати договори, позивати й відповідати на суді.

7. Кошти комітетів кас громадської взаємодопомоги колгоспів і селянських товариств взаємодопомоги утворюється з відрахувань нижчих органів колгоспної й селянської взаємодопомоги та з прибутків від господарсько-оперативної роботи комітетів.

Розмір зазначених відрахувань встановлює Всеукраїнський комітет і затверджує Народній комісаріят соціяльного забезпечення УСРР, порозумівшись з Укрколгоспцентром.

8. Всеукраїнський і місцеві комітети кас громадської взаємодопомоги колгоспів і селянських товариств взаємодопомоги мають печатку із своєю назвою.

9. Склад Всеукраїнського й місцевих комітетів кас громадської взаємодопомоги колгоспів і селянських товариств взаємодопомоги визначають та обирають на відповідних з'їздах або конференціях кас і товариств взаємодопомоги порядком, що його встановлює Всеукраїнський комітет кас громадської взаємодопомоги колгоспів і селянських товариств взаємодопомоги, порозумівшись з Народнім комісаріятом соціяльного забезпечення УСРР.

10. Для постійної роботи із складу пленуму відповідного комітету обирають президію комітету. До складу пленуму входять обов'язково представники (по одному) від відповідного органу соціяльного забезпечення й колгоспспілки.

11. Президія комітету обирає з-поміж себе голову, заступника голови й відповідального секретаря та розподіляє обов'язки між іншими членами президії.

12. Всеукраїнський і місцеві комітети кас громадської взаємодопомоги колгоспів і селянських товариств взаємодопомоги мають свій технічний апарат, що його утримується за кошторисом відповідного комітету.

Структуру й штати цього апарату встановлює Всеукраїнський комітет, порозумівшись з Народнім комісаріятом соціяльного забезпечення УСРР і Народнім комісаріятом робітничо-селянської інспекції УСРР.

II.

13. Інструкцію про порядок роботи комітетів кас громадської взаємодопомоги колгоспів і селянських товариств взаємодопомоги видає Народній комісаріят соціяльного забезпечення УСРР, порозумівшись з Укрколгоспцентром.

14. Комітети кас господарської взаємодопомоги колгоспів і

селянських товариств взаємодопомоги АМСРР чинять на підставі устави, що її видає Уряд АМСРР відповідно до цієї Устави.

15. Цю Уставу видано на підставі арт. 17 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 18 червня 1932 року „Про каси громадської взаємодопомоги колгоспів" (Зб. зак. УСРР 1932 р., № 19, арт. 128).

м. Харків, 26 жовтня 1932 року

Заст. Голови РНК УСРР Сербиченко

Заст. керівничого справ РНК УСРР Зорін

---

184. Про пільги здавцям тютюну та махорки та про боротьбу зі спекуляцією тютюново-махорковою продукцією.

1. На виконання постанови РПО з 7 IX 32 р. № 1118 надати право тютюново-махорковим господарствам, що своєчасно та повнотою виконали плян здачі державі своєї продукції за контрактаційними договорами—реалізувати на колгоспних базарах 5% їх гуртової продукції тютюнів і махорки, виходячи з площ засівів та врожайности, встановлених за постановою НКЗС і НКПостачання СРСР з 16-I 1932 року № 32.

2. Відповідно до пункту першого цієї постанови зобов'язати Наркомпостачання УСРР протягом 5-ти день розробити докладну інструкцію про порядок продажу господарствами лишків тютюнової сировини, забезпечивши право продажу лише за спеціяльними документами, що вони мають одержувати після виконання своїх зобов'язань щодо здачі продукції державі.

3. Пояснити, що пільги, які встановлено Урядом для тютюно-махороробів у хлібоздачі, поширюються лише на тютюницькі та махорківничі колгоспи та бідняцько-середняцькі господарства, що виконують державні пляни здачі тютюнів та махорки, відповідно до фактично засіяної площі та розмірів врожаю та установлені календарні терміни.

В тих випадках, коли ці господарства не виконують своєчасно пляну здачі тютюну та махорки, сільради повинні визначити для них пляни хлібозаготівлі.

4. Зобов'язати органи Наркомюсту та Міліції вжити суворих заходів до боротьби зі спекуляцією та з незаконним продажем тютюну та махорки.

5. Заборонити перевіз листового тютюну та махорки так залізницею, як і водним транспортом, крім перевезення на адресу тютюнової промисловости, науково-дослідчих установ, пунктів, станцій і лябораторій, що підлеглі єдиному заготовачу Союзтютюнсировині та перевезення тютюново-махоркової продукції тих здавців, які мають посвідчення про цілковиту здачу належної з них державі кількості цієї продукції.

6. Заборонити здавцям, що не мають посвідчення про цілковите виконання пляну пересилати поштою листовий тютюн та махорку, а також і товчений тютюн та махорку.

7. За незаконний продаж і купівлю, перевезення і пересилання поштою тютюну та махорки—органи ДПУ і міліції повинні притягати продавців і скупників тютюну та махорки до кримінальної відповідальности, а незаконно заготовлений та скуплений тютюн або махорку конфіскувати, передаючи до найближчої філії Союзтабаксировини, або найближчій державній тютюновій або махорковій фабриці.

8. До всіх осіб, винних в спекулятивній купівлі так листового, як і товченого тютюну та махорки, пристосувати репресії, що передбачені в постанові ЦВК та РНК СРСР з 22 VIII—32 р. про боротьбу зі спекуляцією, а до розкрадачів колгоспного та радгоспного врожаю тютюну та махорки репресії, передбачені в постанові ЦВК та РНК СРСР з 7-VIII—1932 року про охорону майна державних підприємств, колгоспів та кооперації і зміцнення громадської (соціялістичної) власности.

9. НКФ, НКЮ та Наркомпостачання видати на розвиток цієї постанови спеціяльну інструкцію про заходи боротьби з незаконним продажем тютюну та махорки та про боротьбу зі спекуляцією цією продукцією.

Харків, 1 листопада 1932 року

Заст. Голови РНК УСРР Сербиченко

Заст. Керівничого Справ РНК УСРР А. Зорін.

Оголошено в „Вістях ВУЦВК" з 17 листопада 1932 р. № 262

---

185. Про зміну типових статутів сільського споживчого товариства (ССТ) та закритого робітничого кооперативу (ЗРК) в частині про запасний капітал

Рада Народніх Комісарів УСРР постановляє:

I.

1. Арт. 10 типового статуту сільського споживчого товариства викласти в такій редакції:

„Кошти ССТ складаються: з майна, що він одержав у власність при утворенні ССТ, їхніх вступних і пайових внесків, відрахувань з прибутків, позичкових коштів (вклади, аванси, цільові внески, кошти, що надходять від державних, професійних та інших установ, організацій і підприємств) та різних безповоротних надходжень.

Кошти ці поділяються на капітали: а) основний, б) пайовий, в) запасний і г) спеціяльний.

Запасний капітал призначається виключно на покриття збитків, що їх вираховано за річним балянсом за минулий оперативний рік. Запасний капітал утворюється шляхом відрахувань при затвердженні річного балянсу в розмірі, що його встановлюють вищі ланки споживсистеми, але не менш 10% від чистого зиску. Відрахування ці можуть бути припинені, якщо запасний капітал досягне 20% всіх власних капіталів ССТ, за винятком пайового.

Порядок зберігання та витрачення цього капіталу встановлюється чинним законодавством та виданими на підставі його правилами.

Порядок утворення та використання інших капіталів (основного, пайового, спеціяльного) визначається чинним законодавством і інструкціями, що їх видає Вукопспілка".

2. Арт. 11 закритого робітничого кооперативу (ЗРК) викласти в такій редакції:

„Кошти ЗРК складаються з коштів, що надійшли в його власність при утворенні ЗРК, із вступних та пайових внесків, відрахувань від прибутків, позичкових коштів (вклади, аванси, цільові внески, кошти, що надходять від державних, професійних та інших установ, організацій та підприємств) та різних безповоротних надходжень.

Кошти ці поділяються на капітали: а) основний, б) пайовий, в) запасний і г) спеціяльний.

Запасний капітал призначається виключно на покриття збитків, що їх вираховано за річним балянсом за минулий оперативний рік. Запасний капітал утворюється шляхом відрахувань при затвердженні річного балянсу в розмірі, що його встановлюють вищі ланки споживсистеми, але не менш 10% від чистого зиску. Відрахування ці можуть бути припинені, якщо запасний капітал досягне 20% всіх власних капіталів ЗРК, за винятком пайового.

Порядок зберігання та витрачання цього капіталу встановлюється чинним законодавством та виданими на підставі його правилами.

Порядок утворення та виконання інших капіталів (основного, пайового, спеціяльного) визначається чинним законодавством і інструкціями, що їх видає Вукопспілка".

II.

Цю постанову видано на підставі арт. 2 постанови ЦВК та РНК СРСР з 27 серпня 1932 р. „Про зміну деяких законів Союзу РСР про кооперативні організації" (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 65, арт. 379) та на зміну типових статутів сільського споживчого товариства (ССТ) та закритого робітничого кооперативу (ЗРК) (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 33, арт. арт. 260, 261).

Харків, 1 листопада 1932 року

Голова РНК УСРР В. Чубар

Керівничий Справ РНК УСРР Легкий

---

186. Про заборону оплати коштом колгоспів робітників та витрат, не зв'язаних безпосередньо з колгоспним господарством

Відзначаючи, що ряд місцевих організацій, не зважаючи на неодноразові вказівки партії та Уряду, до цього часу припускають передачу на кошт колгоспів утримання робітників та оплати витрат, які не мають безпосереднього стосунку до колгоспів (записування трудоднів робітникам сільрад та кооперації, сільвиконавцям, а також колгоспникам за їхню участь у громадській роботі, в політично-господарських кампаніях тощо), що зменшує вартість трудодня та заробіток колгоспників, Рада народніх комісарів УСРР постановляє:

1. Категорично заборонити радянським, колгоспним та іншим організаціям передавати на кошт колгоспів утримання робітників та оплату витрат, що не мають безпосереднього стосунку до колгоспного господарства.

2. Запропонувати обласним виконавчим комітетам негайно скасувати розпорядження райвиконкомів, сільрад та інших місцевих органів про записування трудоднів особам, які не беруть участи у колгоспному господарстві, притягаючи винних в адмініструванні колгоспами до найсуворішої відповідальности.

Харків, 2 листопада 1932 року.

Заст. Голови РНК УСРР Сербиченко

Тво керівничого справ РНК УСРР Блеєр

---

187. Про порядок приймання новозбудованих підприємств республіканського значення й дачі дозволу на пуск їх в експлуатацію

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Новозбудовані промислові й сільсько-господарські підприємства республіканського значення УСРР можна пускати в експлуатацію тільки після того, як їх приймуть спеціяльні приймальні комісії.

2. Приймають зазначені в арт. 1 підприємства й дають дозвіл на пуск їх в експлуатацію спеціяльні комісії, призначувані Українською економічною нарадою, за випадків:

а) коли кошторисна вартість підприємства більша, як 1,5 млн. крб., але менша як 50 млн. крб. для підприємств важкої промисловости і 25 млн. крб.—для інших підприємств;

б) коли запроєктована річна продукція має бути більша як 2,5 млн. крб., але менша як 35 млн. крб.;

в) на підставі спеціяльних постанов Уряду.

Коли кошторисна вартість або запроєктована річна продукція підприємства менша, від зазначеної в цьому артикулі, то приймальну комісію призначає відповідний Народній комісаріят УСРР або уповноважений загальносоюзного наркомату при РНК УСРР, залучаючи до складу комісії представників відповідного облвиконкому або Уряду АМСРР, відповідного банку капітального будівництва та органу державного контролю за будівництвом.

Увага: Промислові підприємства, що вступають в експлуатацію, вартістю понад 50 млн. карб. (підприємства важкої промисловости) і 25 млн. карб. (інші підприємства), або коли запроєктована річна продукція має бути більша як 35 млн. крб. (п.п. „а" і „б" арт. 2) приймається порядком, установленим постановою РНК Союзу РСР з 17 серпня 1932 р. „Про порядок приймання новозбудованих підприємств та споруд і дозволу на їх пуск в експлуатацію" (Зб. зак. СРСР 1932 р., № 63, арт. 370).

3. Урядові комісії, призначені від Української економічної наради, розпочинають приймати новозбудовані підприємства тільки після того, як відповідний наркомат УСРР або уповноважений загальносоюзного наркомату при РНК УСРР подасть заяву до УЕН про готовість до експлуатації підприємства в цілому, або в частині окремих закінчених черг.

4. Свій висновок про готовість підприємства комісії подають на підставі аналізи ступеня закінченості будівних і монтажних робіт, внутрішньо-заводського транспорту, а також достатности обслуговування допоміжними цехами і транспортом загального користування.

За готове до пуску підприемство (або окремі його черги) комісії повинні вважати тоді, коли на поставленому устаткованні можна виробляти в закінченому вигляді всю продукцію, передбачену виробничими завданнями підприємства або окремих черг.

5. У приймальному акті комісія повинна точно зазначити, чи готове підприємство і чи вважає комісія за можливе його прийняти.

6. Коли на підприємстві є невелика недоробленість, але комісія вважає за можливе прийняти підприємство, то вона повинна в приймальному акті зазначити, що саме недороблено, і встановити точні реченці, протягом яких урядництво має закінчити недороблене.

7. Коли комісія дійде висновку, що підприємство ще не готове й не можна прийняти його в експлуатацію, комісія складає мотивований висновок.

8. Коли урядництво заперечує проти зазначеного комісією недороблення і призначених від комісії реченців на закінчення недоробленого, а так само проти висновку комісії про неготовість підприємства, то ці заперечення урядництво має подати до УЕН найпізніш протягом декади від дня підписання акта комісією.

9. В акті комісії треба відзначити якість виконаних будівельних робіт і монтажу, реченці виконання їх, а також окремі хиби й вади, припущені в будівництві.

10. Голові Урядової комісії надається право, якщо потрібно з'ясувати спеціяльні питання, запрошувати відповідних спеціялістів для консультації.

11. Всі видатки урядової комісії у зв'язку з прийманням підприємств покриваються з резервного фонду УСРР.

Харків, 4 листопада 1932 року.

Заст. Голови РНК УСРР Сербиченко

Керівничий справ РНК УСРР Легкий

Матеріял здано 17/XI; підписано до друку 22/XI; в 1 арк. 48.128 знак; тираж 17.100; формат 1/16 поштов.

Техредактор Г. Крамаренко

Видає НКЮ Видавництво ВУЦВК „Радянське будівництво та право"

Головліт 94 жо. Зам

НКЛП—УСРР. УПО. Газетно-журнальна фабрика ім. В. Блакитного.

34
3-41

КИЇВ
Колективна № 57
Обл. Орг. Комітет
Для бібліотеки
ЦДАРК. Ф. 1 оп. 1 спр. 33

ЗБІРНИК
ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 31-32 29 листопада 1932 р. № 31-32

ЗМІСТ:

Постанови ВУЦВК і РНК УСРР

188. Про зміну й доповнення Кодексу законів про працю в зв'язку з постановою ЦВК і РНК Союзу РСР з 15 листопада 1932 року «Про звільнення за прогул без поважних причин».

189. Про зміни в законодавстві УСРР у зв'язку з виданням постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 7 липня 1932 року «Про стипендії для учнів вищих шкіл і технікумів».

190. Про порядок, як дотерміново відкликати (знімати) та переводити (переміщувати) народніх суддів.

191. Про умови праці працівників цивільної авіяції й цивільного повітроплавства.

192. Про місцеві органи шляхового господарства.

193. Про зміни арт. арт. 1 і 8 постанови ВУЦВК і РНК УСРР «Про заходи до поліпшення санітарного обслуговування робітників».

194. Про скасування постанови «Про центральну й округові комісії селянської взаємодопомоги».

Постанови Президії ВУЦВК

195. Про настановлення на заступників Народнього комісара земельних справ УСРР т. т. Конотопа, Лісовика, Макеєнка, Підгайця, Яблонського.

196. Про настановлення т. Маслова О. М. на першого заступника уповноваженого НКВажпрому СРСР при РНК УСРР.

197. Про реорганізацію органів влади в Чернігівському районі Чернігівської області.

Постанови РНК УСРР

198. Про зміни та доповнення постанови «Про порядок проведення сільсько-господарського податку 1932 року на території УСРР» у зв'язку з постановою ЦВК і РНК Союзу РСР з 27 жовтня 1932 року «Про полегшення оподаткування кустарів і ремісників».

199. Про пільги щодо найму приміщень для промислово-кооперативних артілей (товариств), кустарів та ремісників.

200. Про затвердження устави про Головну управу Народнього Комісаріяту освіти УСРР в справах літератури та видавництва і його місцеві органи.

Постанови НКЮ УСРР.

201. Про кримінальну відповідальність осіб, що їм вироком суду або постановою адміпорганів призначено вислання і які не виїхали добровільно в визначений реченець.

202. Як прикладати арт. 20 Статут служби в поправно-трудових установах НКЮ УСРР «про поширення на робітників цих установ пільг, що їх дається військовикам РСЧА та членам їхніх родин.

Постанова НКЮ та уповноваженого Наркомзаксправ при РНК УСРР

203. Про порядок зносин між собою органів НКЮ УСРР та уповноваженого НКЗаксправ СРСР при РНК УСРР.

Постанова Наркомгоспу та Укржитлоспілки

204. Про проведення в життя нового дифпаю у житлових кооперативах.

ПОСТАНОВИ ВУЦВК І РНК УСРР

188. Про зміну й доповнення Кодексу законів про працю в зв'язку з постановою ЦВК і РНК Союзу РСР з 15 листопада 1932 р. «Про звільнення за прогул без поважних причин».

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л и:

I.

1. Додати до Кодексу законів про працю (Зб. зак. УСРР 1922 р. № 52, арт. 751), арт. 47^1 в такій редакції:

«47^1. Якщо працівник хоча б один день не прийде без поважних причин на роботу, він підлягає звільненню з підприємства або з установи з позбавленням його права користати з виданих йому, як працівникові даного підприємства або установи, продовольчих та промкрамових карток, а також з позбавленням права користати з квартири, наданої йому в будинках дачого підприємства чи установи».

2. Пункт «е» арт. 47 Кодексу законів про працю (Зб. зак. УСРР 1928 р. № 15, арт. 133)—скасувати.

3. Арт. 90 Кодексу законів про працю (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 29, арт. 229) ухвалити в такій редакції:

«90. В разі розірвання трудового договору з причин, передбачених у п. п. «г», «д», «ж», «з» та «к» арт. 47, в арт. арт. 47^1 і 49, а так само розірвання договору з власного бажання найманця, порядком арт. 46,— вибувної допомоги не видається.

II.

Цю постанову видано на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 15 листопада 1932 р. «Про звільнення за прогул без поважних причин» («Известия ЦИК СССР» з 16 листопада 1932 р., № 316).

Харків, 22 листопада 1932 року.

Голова ВУЦВК—Г. П е т р о в с ь к и й

Заст. Голови РНК УСРР—С е р б и ч е н к о

Секретар ВУЦВК—Ю. В о й ц е х і в с ь к и й

---

189. Про зміни в законодавстві УСРР у зв'язку з виданням постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 7 липня 1932 р. «Про стипендії для учнів вищих шкіл і технікумів»

На підставі арт. 10 постанови Центрального виконавчого Комітету і Ради народніх комісарів Союзу РСР з 7 липня 1932 року «Про стипендії для слухачів вищих шкіл і технікумів» (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 54, арт. 325), Всеукраїнський центральний виконавчий Комітет і Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л и:

1. Арт. 118 Кодексу законів про народню освіту (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 6, арт. 49) ухвалити в такій редакції:

«118. В усіх школах, технікумах і робітничих факультетах встановлюється стипендії для студентів з робітників, колгоспників і інших трудящих. Призначають стипендії і визначають їх розмір для поодиноких студентів на підставі даних про якість їх навчання.

Порядок встановлення стипендії регулюють спеціяльні закони Союзу РСР і УСРР».

2. Постанову ВУЦВК і РНК УСРР з 23 січня 1929 р. «Про стипендії для студентів вищих шкіл і робітничих факультетів» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 6, арт. 49) та арт. 1 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 24 липня 1929 р. «Про пільги для робітників і службовців, відряджуваних на робітничі факультети й до вищих шкіл» (Зб. зак. УСРР 1929 р. № 20, арт. 169),—скасувати.

Харків, 20 листопада 1932 року

Голова ВУЦВК—Г. П е т р о в с ь к и й

Заст. Голови РНК УСРР—С е р б и ч е н к о

За Секретаря ВУЦВК—О. П і л а ц ь к а

190. Про порядок, як дотерміново відкликати (знімати) та переводити (переміщувати) народніх суддів.

Щоб ще більше зміцнити революційну законність та піднести вагу судових органів, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л и:

I.

1. Категорично заборонити дотерміново відкликати (знімати) й переводити (переміщувати) народніх суддів інакше, як тільки за постановами відповідних обласних виконавчих комітетів або їх президій.

2. Порядок, як дотерміново відкликати й переводити народніх суддів в АМСРР, установлює уряд АМСРР відповідно до цієї постанови.

II.

3. Відповідно до цієї постанови зробити такі зміни в постанові ВУЦВК і РНК УСРР з 20 травня 1932 року «Про зміни в організації органів юстиції УСРР у зв'язку з утворенням областей» (Зб. зак. УСРР 1932 р. № 16, арт. 113):

а) п.п. 5 і 6 арт. 10 ухвалити в такій редакції:

[10. До відання президії обласних судів віднести:]

«5) підносити перед обласним виконавчим комітетом питання про дотермінове відкликання й переміщення народніх суддів, а так само обговорювати питання про дотермінове відкликання й переміщення народніх суддів, що їх робиться з ініціятиви обласного виконавчого комітету й подавати в цих справах свої міркування до Народнього комісаріяту юстиції УСРР;

«6) розв'язувати питання про тимчасове відстановлення народніх суддів від виконання судових функцій у разі порушення проти них кримінальної справи, подаючи постанови про тимчасове відстановлення народніх суддів на затвердження президії обласного виконавчого комітету»;

б) п. 7 арт. 10 скасувати;

в) арт. 18 ухвалити в такій редакції:

«18. Дотерміново відкликати (знімати) народніх суддів, а так само переводити (переміщувати) їх з одної дільниці народнього суду до іншої в межах области, можна не інакше, як за постановою відповідного обласного виконавчого комітету або його президії, так з власної ініціятиви, як і на подання Народнього комісаріяту юстиції УСРР або обласного суду.

Дотермінове відкликання й перевід народніх судів з ініціятиви обласного виконавчого комітету або його президії треба обов'язково погоджувати з Народнім комісаріятом юстиції УСРР.

У разі порушення проти народніх суддів, підпорядкованих обласним судам кримінальної справи, обласним судам надається право тимчасово відстановляти їх від виконання судових функцій, подаючи постанову про тимчасове відстановлення народніх суддів на затвердження президії обласного виконавчого комітету.

У всьому іншому до народніх суддів, підпорядкованих обласним судам, застосовується загальні правила, встановлені в «Уставі про судоустрій УСРР».

4. Цю постанову видано на зміну Устави про судоустрій УСРР з 25 вересня 1931 року (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 35, арт. 281), п.п. «б» і «в» арт. 27 Устави про районові з'їзди рад та районові виконавчі комітети УСРР (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 31, арт. 243) і п.п. «б» і «в» арт. 25 Устави про міські ради робітничих, селянських та червоноармійських депутатів УСРР (Зб. зак. 1931 р. № 31, арт. 244) на підставі арт. 6 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 25 червня 1932 року «Про революційну законність» (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 50, арт. 298).

Харків, 20 листопада 1932 року.

Голова ВУЦВК — Г. П е т р о в с ь к и й
Заст. Голови РНК УСРР — С е р б и ч е н к о
За Секретаря ВУЦВК — О. П і л а ц ь к а

---

191. Про умови праці працівників цивільної авіяції й цивільного повітроплавства.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л и:

I.

1. Доповнити арт. 1 «Кодексу Законів про працю» (Зб. зак. УСРР 1932 року № 52, арт. 751) увагою 6 в такій редакції:

«У в а г а 6. Відхилення від загального законодавства про працю для осіб екіпажу цивільних повітряних суден і осіб, що обслуговують земне устаткування для льотів, можуть встановлювати Народній комісаріят праці Союзу РСР, спільно з Головною управою цивільної повітряної фльоти й Всесоюзною центральною радою професійних спілок».

2. Додати до арт. 18 постанови ВУЦВК і РНК з 5 квітня 1930 року «Устава про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглости» (Зб. зак. УСРР 1930 р. № 10, арт. 104 і 1934 р. № 3, арт. 35) пункт 8 в такій редакції:

[18. Цю уставу не ширить ся:]

«8. На працівників цивільної авіяції й цивільного повітроплавства».

II.

3. Цю постанову видано на підставі арт. 3 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 27 квітня 1932 р. «Про затвердження повітряного Кодексу Союзу РСР (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 32, арт. 194-а).

Харків, 20 листопада 1932 року.

Голова ВУЦВК — Г. П е т р о в с ь к и й
Заст. Голови РНК УСРР — С е р б и ч е н к о
За Секретаря ВУЦВК — О. П і л а ц ь к а

192. Про місцеві органи шляхового господарства

Щоб впорядкувати безрейкове шляхове господарство УСРР, зокрема будівництво та експлуатацію шосових і ґрунтових шляхів, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. При обласних виконавчих комітетах утворити відділи шляхового господарства.

2. При районових виконавчих комітетах і підпорядкованих безпосередньо областям міських радах за списком, що його затверджує Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, утворити відділи шляхового господарства, а при всіх інших районних виконавчих комітетах і підпорядкованих безпосередньо областям міських радах утворити інспектури шляхового господарства.

3. Завідування шляховою справою в сільських радах покласти на спеціяльно виділених від цих рад членів.

Члени сільських рад, що на них покладається відати шляховою справою, чинять на підставі інструкції, що її видає Головна управа шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту УСРР, порозумівшись з Орґінстром ВУЦВК.

II.

4. Цю постанову видано на зміну й доповнення арт. 39 Устави про районові з'їзди рад і районові виконавчі комітети УСРР (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 31, арт. 243), арт. 40 «Устави про міські ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів УСРР» (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 31, арт. 244) та «Устави про сільські ради робітничих, селянських і червоноармійських депутатів УСРР» (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 31, арт. 31, арт. 242) на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 23 вересня 1931 р. «Про зміну засад про районові з'їзди рад і районові виконавчі комітети» (Зб. зак. СРСР 1931 р. № 61, арт 396) і відповідно постанови РНК Союзу РСР з 21 травня 1932 р. «На доповідь Всесоюзної центральної Управи шосових і ґрунтових шляхів та автомобільного транспорту про підсумки роботи за 1931 рік і перспективи на 1932 рік» (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 39, арт. 236).

Харків, 20 листопада 1932 року.

Голова ВУЦВК — Г. Петровський

Заст. Голови РНК УСРР — Сербиченко

За Секретаря ВУЦВК — О. Пілацька

---

193. Про зміни арт. арт. 1 і 8 постанови ВУЦВК і РНК УСРР «Про заходи до поліпшення санітарного обслуговування робітників»

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

Арт. арт. 1 і 8 своєї постанови з 20 червня 1932 року «Про заходи до поліпшення санітарного обслуговування робітників» (Зб. зак. УСРР 1932 р. № 16, арт. 114) ухвалити в такій редакції:

«1. Утворити в складі органів охорони здоров'я обласних виконавчих комітетів, а так само органів охорони здоров'я міських рад і районових виконавчих комітетів промислових міст і районів, зокрема Донбасу й Криворіжжя, спеціяльну інспектуру санітарного нагляду.

У складі Народнього комісаріяту охорони здоров'я УСРР виділити спеціяльну державну санітарну інспекцію.

На інспектуру санітарного нагляду покладається обов'язок здійснювати повсякденний нагляд за санітарним станом робітничих селищ, гуртожитків і установ громадського харчування».

«8. Надати санітарним інспекторам, санітарним лікарям і помічникам санітарних лікарів право безпосередньо накладати адміністративним порядком штрафи за виявлені ними випадки зламання правил охорони здоров'я, що їх встановлено законом або обов'язковими постановами центральних і місцевих органів влади, коли за зламання цих правил не встановлено кримінальної відповідальности. Усі санітарні інспектори, передбачені в арт. 1 цієї постанови, а також санітарні лікарі в містах, підпорядкованих безпосередньо області, мають право накладати штрафи розміром до ста карбованців, санітарні лікарі в інших місцевостях—розміром до 50 крб., а помічники санітарних лікарів—розміром до 25 карбованців».

Харків, 20 листопада 1932 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський

Заст. Голови РНК УСРР Сербиченко

За Секретаря ВУЦВК О. Пілацька

---

194. Про скасування постанови «Про центральну й округові комісії селянської взаємодопомоги»

У зв'язку з реорганізацією Центральної комісії селянської взаємодопомоги при Народньому комісаріяті соціяльного забезпечення УСРР на Всеукраїнський комітет кас громадської взаємодопомоги колгоспів і селянських товариств взаємодопомоги й виданням устави про Всеукраїнський і місцеві комітети кас взаємодопомоги, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

— скасувати постанову ВУЦВК і РНК УСРР в 4 січня 1928 року «Про центральну й округові комісії селянської взаємодопомоги» (Зб. уз. УСРР 1928 р. № 3, арт. 22).

Харків, 20 листопада 1932 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський

Заст. Голови РНК УСРР Сербиченко

За Секретаря ВУЦВК О. Пілацька

ПОСТАНОВИ ПРЕЗИДІЇ ВУЦВК

195. Про настановлення на заступників Народнього комісара земельних справ УСРР т. т. Конотопа, Лісовика, Макеєнка, Підгайця, Яблонського.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету ухвалила:

настановити на заступників Народнього комісара земельних справ УСРР т.т. Конотопа Віктора Яковлевича, Лісовика, Олександра Григоровича, Макеєнка, Михайла Микитовича, Підгайця, Ісака Абрамовича, Яблонського, Василя Тихоновича.

Харків, 16 листопада 1932 року.

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський

За Секретаря ВУЦВК О. Пілацька

(Оголош. в «Вістях» з 17-XI, № 262).

---

196. Про настановлення тов. Маслова О. М. на першого заступника уповноваженого НКВажпрому СРСР при РНК УСРР

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету ухвалила:

настановити тов. Маслова, Олексія Матвійовича на першого заступника Уповноваженого Народнього комісаріяту важкої промисловости СРСР при РНК УСРР.

Харків, 16 листопада 1932 року.

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський.

За Секретаря ВУЦВК О. Пілацька.

(Оголош. в «Вістях» з 17-XI, № 262).

---

197. Про реорганізацію органів влади в Чернігівському районі Чернігівської області.

Зважаючи на економічні умови Чернігівського району та на перспективи розвитку м. Чернігова, як обласного центру, Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

1. Чернігівський район та Чернігівський РВК—розформувати.

2. Перетворити Чернігівську міську раду на міську раду, підпорядковану безпосередньо області, приєднавши до неї територію зліквідованого Чернігівського району, через приєднання сільських місцевостей до міста Чернігова.

3. До проведення загальних перевиборів рад поповнити склад Чернігівської міської ради делегатами від приєднаних до неї сільських рад, яких ці ради обирають за модусом, встановленим виборчим законодавством для виборів депутатів міських рад.

4. Пленум Чернігівської міської ради, що його поповнено делегатами від сільських рад ліквідованого Чернігівського району, обирає президію, організує секції та виконавчі органи порядком, що його встановлено за уставою про міські ради для міських рад, підпорядкованих безпосередньо області.

5. НК РСІ встановити штати для Чернігівської міської ради.

Харків, 20 листопада 1932 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський

Секретар ВУЦВК. Ю. Войцехівський.

---

198. Про зміни та доповнення постанови «Про порядок проведення сільськогосподарського податку 1932 року на території УСРР» у зв'язку з постановою ЦВК і РНК Союзу РСР з 27 жовтня 1932 р. «Про полегшення оподаткування кустарів і ремісників».

Рада народніх комісарів УСРР постановила:

I.

1. Арт. 18 постанови РНК УСРР з 16 травня 1932 р. «Про порядок проведення сільсько-господарського податку 1932 року на території УСРР» (Зб. зак. УСРР 1932 р. № 11—12, арт. 101), ухвалити в такій редакції:

«18. Розмір притягнення до оподаткування кустарних і ремісничих заробітків без найманих робітників визначають Рада народніх комісарів АМСРР та обласні виконавчі комітети, але цей розмір не може бути менший за 20% та вищий за 30% визначеного прибутку від цих заробітків».

2. Додати до арт. 21 згаданої постанови РНК УСРР увагу в такій редакції:

«Увага. Для господарств кустарів та ремісників, що провадять свої промисли, не застосовуючи найманої праці, з числа підприємств, перелічених в п. 2 арт. 21, за ознаку для оподаткування індивідуальним порядком править наявність в господарстві тільки таких підприємств: млина, олійні, круподерні, шеретовки, вовночесальні та шапувальні».

3. Запропонувати Раді народніх комісарів АМСРР і місцевим органам влади внести до всіх постанов про порядок проведення сільсько-господарського податку 1932 року зміни відповідно до цієї постанови.

4. Запропонувати Раді народніх комісарів АМСРР, обласним і районовим виконавчим комітетам та міським радам провести, протягом декади, з дня оголошення цієї постанови, відповідне перерахування сільгосподатку 1932 року з господарств кустарів та ремісників.

II.

Цю постанову видано на підставі постанови ЦВК та РНК Союзу РСР з 27 жовтня 1932 року «Про полегшення оподаткування кустарів та ремісників»(«Известия ЦИК СССР» з 29 жовтня 1932. р № 300).

Харків. 9 листопада 1932 року.

Заст. Голови РНК УСРР Сербиченко.

Тво Керівничий справ РНК УСРР Блеєр.

---

199. Про пільги щодо найму приміщень для промислово-кооперативних артілів (товариств), кустарів та ремісників.

Рада Народніх комісарів УСРР постановляє:

1. Запропонувати обласним та районовим виконавчим комітетам і місцевим радам:

а) забезпечити промислово-кооперативні артілі (товариства) приміщеннями для їхньої роботи;

б) зменшити на 20% існуючий на час видання цієї постанови розмір оплати приміщень, що їх здають промислово-кооперативним артілям (товариствам).

2. Зобов'язати обласні та районові виконавчі комітети і місцеві ради закріпити за кооперованими та некооперованими кустарями й ремісниками на термін, не менший як один рік приміщення, що здано їм під майстерні, і не припускати протягом цього терміну збільшення орендної плати за них проти існуючого розміру.

Харків, 4 листопада 1932 року.

Заст. Голови РНК УСРР Сербиченко.

Керівничий справ РНК УСРР Блеєр.

---

200. Про затвердження устави про Головну управу Народнього комісаріяту освіти УСРР в справах літератури та видавництва і його місцеві органи.

Щоб забезпечити політично-ідеологічний, військовий та економічний контроль за видавничою продукцією, радіомовленням тощо як в центрі, так і на місцях, Рада Народніх комісарів УСРР постановила затвердити нижченаведену уставу:

УСТАВА

про Головну управу Народнього комісаріяту освіти УСРР в справах літератури та видавництва й його місцеві органи.

1. Щоб здійснити всі види політично-ідеологічного, військового та економічного контролю над призначеними до оголошення або поширення творами друку, рукописами, знімками, плякатами, картинами тощо, а так само над текстовим матеріялом радіомовленням, лекціями, виставками,—організується Головну управу Народнього комісаріяту освіти УСРР в справах літератури та видавництва («Головліт»).

2. На Головну управу в справах літератури та видавництва покладається:

а) загально керувати обласними Управами в справах літератури та видавництва, районовими й міськими органами літконтролю та всіма уповноваженими Головліту;

б) попередньо й наступно контролювати з політично-ідеологічного, військового та економічного погляду всю літературу, що її призначається для поширення, радіомовлення, лекцій, виставок тощо;

в) конфіскувати видання, що не підлягають поширенню;

г) складати списки заборонених до видання та поширення творів;

ґ) ставити в відповідних органах питання про закриття видавництв і видань;

д) ставити перед НКОсвітою питання про заборону та дозвіл ввозити з-за кордону й вивозити за кордон літературу, картини тощо, відповідно до чинних законів;

е) розробляти спільно з відповідними урядництвами і затверджувати перелік відомостей, що їхній зміст спеціяльно охороняється, як державну таємницю і не підлягають оголошенню чи поширенню;

є) видавати в межах свого відання правила, розпорядження та інструкції, обов'язкові для всіх установ, організацій і приватних осіб;

ж) розглядати постанови місцевих органів і уповноважених Головліту за окремими скаргами, з ініціятиви самого Головліту та за дорученням Народнього комісара освіти УСРР;

з) притягати до відповідальности осіб, що ламають встановлені від Головліту та його місцевих органів правила розмноження й випуску в світ творів друку і інших творів, зазначених в арт. 1.

3. Головлітові для здійснення його завдань надається право забороняти видавати, оголошувати та поширювати твори, що:

а) містять аґітацію та пропаґанду проти радянської влади й диктатури пролетаріяту;

б) розголошують державні таємниці;

в) викликають національну ворожнечу, релігійний фанатизм тощо.

4. Видання Комуністичного інтернаціоналу, центральних комітетів Всесоюзної комуністичної партії і Комуністичної партії України, обласних комітетів КП(б)У та облкомітету АМСРР, районових і міських комітетів КП(б)У, «Вісті ВУЦВК», орган ЦК КП(б)У—«Комуніст», праці Всеукраїнської академії наук, а так само інші видання—за спеціяльними постановами Уряду—увільняється від політично-ідеологічного контролю Головліту. На Головліт покладається обов'язок через попередній перегляд згаданих видань забезпечити повністю збереження державних таємниць.

5. Попередній контроль Головліт здійснює через своїх уповноважених при видавництвах, редакціях періодичних видань, друкарнях, радіомовних організаціях, телеграфних аґентствах, головних поштамтах, митницях тощо, а так само через місцеві органи Головліту.

Уповноважених призначає й звільняє Головліт. Утримувати їх покладається на рахунок установ та організацій, що при них вони працюють.

Попередній контроль продукції державних і громадських видавництв здійснюють завідувачі цих видавництв, що їх Головліт настановлює за уповноважених і що чинять на підставі спеціяльних інструкцій, затверджених від Народнього комісара освіти на подання Головліту.

Для оперативної роботи в справі контролю завідувачі державних і громадських видавництв призначають відповідальних політредакторів, що їх затверджує Головліт.

Головлітові надається право за потрібних випадків здійснювати контроль так над цілою продукцією, як і над окремими видами літератури, що їх видають видавництва, через окреме призначених від Головліту уповноважених.

6. Кількість уповноважених при кожній установі та організації встановлює Головліт, порозумівшись з НК РСІ.

7. Попередній і наступний контроль над всіма виданнями військовими й військово-політичними здійснюють штаб УВО і відповідні штаби військових сполучень та військових частин, які діють на підставі інструкцій, що їх затверджує Народній комісаріят освіти УСРР, на подання Головліту.

Контроль над додержанням державних таємниць військового чи економічного змісту в усіх літературних виданнях, крім військових та військово-політичних, що прямо чи посередньо стосуються питань оборони чи стосунків Союзу РСР з капіталістичним оточенням, покладається безпосередньо на Головліт і здійснюється через спеціяльних уповноважених при відповідних видавництвах, редакціях, друкарнях, поштамтах, митницях тощо.

8. На чолі Головної управи Народнього комісаріяту освіти УСРР у справах літератури та видавництва є начальник, що його настановлює Народній комісар освіти.

9. Політично-ідеологічний, військовий та економічний контроль над літературною продукцією та видавничою діяльністю в межах областей здійснюють обласні управи в справах літератури та видавництва («Облліти»), що є обласні органи Головліту в складі обласних відділів народньої освіти й чинять на підставі устави про обласні відділи народньої освіти.

На чолі Облліту є начальник, що його призначає Народній комісар освіти, порозумівшись з Президією обласного виконавчого комітету.

10. В окремих промислових містах і районах з більш розвиненою видавничою діяльністю, поліграфічною базою та мережою багатотиражних фабрично-заводських газет, організується коштом відповідних міських рад і райвиконкомів, міські й районові управи в справах літератури та видавництва, що провадять свою роботу за директивами та завданнями Головліту або облліту.

Списки зазначених міст й районів на терені області встановлює облліт.

Начальників і уповноважених міських та районових управ в справах літератури та видавництва настановлює, порозумівшись з президією міських рад та районових виконавчих комітетів, —начальник обласної управи в справах літератури та видавництв.

11. По всіх районах і містах, крім вищенаведених районів і міст, де утворено районові та міські управи в справах літератури та видавництва, справою літератури та видавництва безпосередньо керують завідувачі районових і міських відділів народньої освіти, що є водночас уповноважені облліту.

12. На обласні, районові та міські управи в справах літератури та видавництва й на уповноважених Головліту чи облліту покладається, на підставі інструкції і вказівок Головліту, виконувати функції, зазначені в п.п. «б», «в» і арт. 2 і арт. 3 цієї устави з тим, що районові та міські управи літератури та видавництва і районові та міські уповноважені Головліту або облліту, дозволять друкувати видання виключно місцевого значення, що призначені до розповсюдження в межах району або міста.

Обласні управи в справах літератури та видавництва та його уповноважені при видавництвах, друкарнях тощо, видають дозволи на видання всіх інших творів, що їх друкується в межах області.

Дозвіл на видання творів видавництвами, при яких є уповноважені Головліту (арт. 5), видають ці уповноважені.

Облліти здійснюють також функції, зазначені в п. «е» арт. 2 цієї постанови.

13. На всіх творах друку, що їх видається в УСРР, мусить бути віза—дозвіл Головліту, або його місцевих органів чи уповноважених Головліту та облліту.

14. На НКОсвіти покладається встановити реченці і порядок розгляду в Головліті та його місцевих органах творів, призначених до друку та інших творів, зазначених в арт. 1 цієї постанови, та стежити за точним додержанням цих реченців і порядку.

15. Завідувачі друкарень зобов'язані надсилати до органів Головліту по 5 примірників всякого роду друкованих творів негайно після їх надрукування до виходу в світ.

16. Здійснення постанов Головліту та його органів про вилучення заборонених творів друку та інших творів, зазначених в арт. 1, за пропозицією Головліту або його органів, покладається на поліграфічні видавничі, книготорговельні й розподільницькі організації та на установи й організацій, що мають в своєму віданні бібліотеки громадського користування.

Харків, 19 листопада 1932 року.

Заст. Голови РНК УСРР Сербиченко

Т. в. о. Керівничого справ РНК УСРР Блеєер

ПОСТАНОВИ НКЮ УСРР

201. Про кримінальну відповідальність осіб, що їм вироком суду або постановою адміноргапів призначено висилання і які не виїхали добровільно в визначений реченець.

На запитання з місць НКЮ УСРР, на підставі п. 5 арт. 10 та арт. 12 устави про НКЮ УСРР (З. З. УСРР—1932 р. № 22, арт. 173), пояснює:

1. За невиїзд добровільно в визначений реченець відповідні особи, що їм вироком суду призначено висилання, підлягають адміністративній відповідальності за п. 5 арт. 72 Адміністративного кодексу УСРР (З. з. УСРР 1932 р. № 20—21, арт. 131) або кримінальної відповідальности за арт. 7 та част. 4 арт. 78 Кримінального кодексу УСРР (З. з. УСРР 1932 р. № 20—21, арт. 131) залежно від конкретних обставин справи.

2. За випадків притягнення до кримінальної відповідальности справу передається до суду, за місцем затримання даної особи, який чинить порядком, що передбачений увагою до арт. 78 КК УСРР (редакція 1932 р.).

Харків, 15 листопада 1932 року.

Заст. НКЮ та ГПР Приходько.

Член Колегії НКЮ—Керкодсектора Прігов.

202. Інструкція НКЮ УСРР «Як провадити арт. 20 Статуту служби в поправно-трудових установах НКЮ УСРР»—про поширення на робітників цих установ пільг, що їх дається військовикам РСЧА та членам їхніх родин.

Погоджено: з НКОсвіти, НКЗемсправ, НКЗдоров'я, НКомгосп і НКФ УСРР.

Арт. 1. Пільги, передбачені цією інструкцією ширяться на штатних робітників поправно-трудових установ, відділів поправних робіт при обласних судах та Управи поправно-трудових установ НКЮ УСРР, що належать до оперативно-мунтрового та адміністративно-господарського складу.

Арт. 2. Пільги, що їх визначено в цій інструкції для осіб оперативно-мунтрового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ, відділів поправних робіт і Управи поправно-трудових установ, не застосовується до тих осіб, що їх звільнено від служби в поправно-трудових установах судовим або дисциплінарним чи то атестаційним порядком, або що залишили службу раніш встановленого реченця, ламаючи правила арт. арт. 10-14 Статуту служби в поправно-трудових установах.

Арт. 3. За цією інструкцією надається такі пільги:

1. Пільги в царині освіти:

Арт. 4. Неповнолітніх членів родин осіб оперативно-мунтрового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ і Управи поправно-трудових установ поміщається на безплатні місця в дитячі будинки, колонії, інтернати та інші відповідні до них установи на однакових підставах з дітьми робітників.

Арт. 5. Дітей осіб рядового та молодшого начальницького оперативно-мунтрового складу та осіб господарського складу поправно-трудових установ і Управи поправно-трудових установ НКЮ, що втратили матір, а також безрідних сиріт—неповнолітніх братів й сестер зазначених осіб, якщо немає інших членів родини, що могли б піклуватись про них, уміщається в дитячі будинки, колонії, інтернати та в інші відповідні до них установи за всіх випадків у першу чергу.

Арт. 6. Дітей осіб, зазначених в арт. 1 цієї інструкції, приймається до вищих шкіл, на місця, що їх заповнюється порядком загального приймання на однакових підставах з дітьми робітників.

Арт. 7 Осіб оперативно-мунтрового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ і Управи поправно-трудових установ приймається до вищих учбових закладів, до шкіл і на курси для дорослих та на робітничі факультети на однакових підставах з робітниками. Під час приймання на робітничі факультети період перебування в оперативно-мунтровому та адміністративно-господарському складі поправно-трудових установ і Управи поправно-трудових установ НКЮ дорівнюється до стажу фізичної праці.

Цю пільгу можна використовувати до спливу одного року,—з часу звільнення зовсім від служби.

Арт. 8. Особи рядового та начальницького складу оперативно-мунтрового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ та Управи поправно-трудових установ НКЮ, а також дітей та інших неповнолітніх членів їхніх родин, звільняється від плати за навчання в школах.

Арт. 9. Повнолітні члени родини (крім дітей) осіб, зазначених в арт. 8 цієї інструкції, що є на їхньому утриманні, звільняється від плати за навчання в школах тоді, коли основний склад утримання цих осіб не перебільшує 120 карб. на місяць.

Арт. 10. Дітей, а також інших неповнолітніх членів родин осіб оперативно-мустрового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ і Управи поправно-трудових установ НКЮ, що є на їхньому утриманні, приймається до трудових шкіл, до технікумів, до професійно-технічних шкіл та до інших відповідних до них шкіл і забезпечується підручниками та іншими посібниками на однакових підставах з дітьми робітників.

Ту ж саму пільгу дається дітям та іншим неповнолітнім членам родин осіб рядового та молодшого старшинського складу оперативно-мустрового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ і Управи поправно-трудових установ НКЮ, що є на утриманні цих осіб.

II. У царині сільського господарства.

Арт. 11. Кредитові пільгові позики з фонду довгороченцевого виробничого кредитування видається, нарівні з господарствами, що до їх складу належать військові службовці кадрового та командного складу, в першу чергу перед іншими індивідуальними господарствами з таким самим майновим станом, індивідуальним господарствам, до складу яких належать особи оперативно-мустрового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ і Управи поправно-трудових установ НКЮ.

Арт. 12. Поза районами суцільної колективізації, малоземельні й без земельні господарства, до складу яких належать особи оперативно-мустрового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ і Управи поправно-трудових установ мають право переважно перед усіма іншими індивідуальними господарствами одержати в трудове користування землю з державного земельного запасу.

Арт. 13. За господарствами, до яких належать особи оперативно-мустрового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ та Управи поправно-трудових установ НКЮ зберігається протягом усього часу перебування їх в зазначених установах земля, що припадає на цих відсутніх осіб.

Арт. 14. Індивідуальні господарства, що потрібують насінньової позики, до складу яких належать особи оперативно-мустрового та адміністративно-господарського складу оперативно-трудових установ і Управи поправно-трудових установ НКЮ, мають право одержати, нарівні з господарствами, до складу яких належать військові службовці кадрового рядового та командного складу, насінньову позику в першу чергу перед іншими індивідуальними господарствами з таким самим майновим станом й до того на найвигідніших умовах.

Арт. 15. З індивідуальних господарств, до складу яких належать особи оперативно-мустрового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ і Управи поправно-трудових установ НКЮ, беруть зменшену плату за користування спускними пунктами.

Арт. 16. Індивідуальним господарствам, до складу яких належать особи оперативно-мустрового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ і Управи поправно-трудових установ НКЮ, дають для потреб господарства ліс і лісові матеріяли нарівні з господарствами, що до їхнього складу належать військові службовці кадрового рядового та командного складу, в першу чергу на пільгових умовах, навіть безплатно.

Тим самим господарствам дають на пільгових умовах, навіть безплатно, лісові побічні користування (лісові сіножаті, збирання хмизу тощо).

Арт. 17. Пільги, зазначені в арт. арт. 9, 10,11, 12 і 13 цієї інструкції, зберігаються за господарствами протягом шести місяців з дня звільнення осіб оперативно-мустрового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ і Управи поправно-трудових установ НКЮ.

III. В галузі охорони здоров'я.

Арт. 18. Робітники оперативно-мустрового начальницького складу, у тому числі й ті, що є в резерві, хоч їх і не страхується порядком соціяльного страхування, мають право безкоштовно на однакових засадах із застрахованими робітниками, на такі види допомоги, включаючи ліки, а саме:

а) ліквідопомоги вдома та швидкої допомоги;

б) амбулятарного лікування з усіх фахів (єдиних диспансерних, поліклініках, амбулаторіях) так самостійного, як і при лікарнях;

в) зублікарної, зуботехнічної та зубопротезної допомоги;

г) стаціонарного лікування в лікарнях та в інших лікустановах;

ґ) акушерської та гінекологічної допомоги;

д) допомоги в установах охматдиту;

е) допомоги в установах боротьби з соціяльними захоруваннями (туберкульозні, венерологічні та інші диспансери);

є) консультаційної допомоги та дослідження стану здоров'я (лікарсько-експертної комісії тощо);

ж) допомоги від санітарно-гігієнічних та дезинфекційних установ (лябораторій, інститутів дезкамер тощо).

Арт. 19. Меддопомогу, зазначену в арт. 18, надають оперативно-мустровому начальницькому складу в усіх установах органів охорони здоров'я, що їх повністю або частково утримується коштом держбюджету, місцевого бюджету або бюджету фонду меддопомоги застрахованим.

Арт. 20. Оперативно-мустровий начальницький склад, звертаючись по меддопомогу до медустанов, повинен мати санквиток встановленого зразку. Оперативно-мустровий начальницький склад, що є в тарифній відпустці або в службовому відрядженні, користується меддопомогою по поданні відповідних документів.

Арт. 21. Члени родини кадрового та резервного начальницького оперативно-мустрового складу користуються з усіх видів меддопомоги, що зазначені в арт. 19 цієї інструкції, а також з допомоги установ охорони материнства та дитинства (консультації, дитячі профілактерні амбулаторії тощо) безкоштовно, на однакових засадах з членами родин застрахованих робітників.

Звертаючись по меддопомогу до відповідних медустанов, члени родин оперативно-муштрового складу повинні мати документи, що свідчать про їхнє право на пільги.

Арт. 22. Оперативно-муштровий начальницький склад, що його цілком звільнено від служби та одержує забезпечення з пенсійного фонду УПТУ і члени їхніх родин, користуються з усіх видів меддопомоги, згідно з арт. 18 та 19 безкоштовно, на однакових підставах з застрахованими робітниками та членами їхніх родин.

Арт. 23. Оперативно-муштровий начальницький склад, що його цілком звільнено від служби через хворобу і що не одержує пенсії порядком забезпечення з пенсійного фонду УПТУ, користується з усіх видів меддопомоги згідно з арт. 20 аж до видужання від хвороби, через яку їх звільнено від служби, а в належних випадках, коли мине потреба в протезах.

Увага. Особи, що зазначені в арт. арт. 19 та 22, звертаючись по меддопомогу до медустанов, повинні мати документи, які доводять їхнє право на ці пільги.

Арт. 24. Оперативно-муштровий начальницький склад користується курортно-санаторним лікуванням по відповідних установах Наркомздоров'я (Укркурортра), за цінами, що їх встановлено для застрахованих робітників фізичної праці.

Арт. 25. Оплата за курортно-санаторне лікування оперативно-муштрового начальницького складу та їхніх родин по санаторіях або курортах, провадиться з коштів УПТУ, за постановою санаторно-курортної комісії або з власних коштів робітників за інших випадків.

Арт. 26. Особи оперативно-муштрового начальницького складу, що потребують курортно-санаторного лікування та бажають його дістати по відповідних установах Наркомздоров'я коштом УПТУ, підлягають оглядові на загальних підставах у найближчій курортно-санаторній добірній комісії.

Арт. 27. Робітники рядового оперативно-муштрового складу, а так само адміністративно-господарського складу мають право одержувати всі види меддопомоги, встановлені для осіб, застрахованих порядком соціального страхування нарівні з робітниками фізичної праці.

На таких самих засадах вищезазначені робітники мають право одержувати курортно-санаторну допомогу.

IV. В галузі житловій.

Арт. 28. Робітники оперативно-муштрового начальницького складу всіх груп (вищої, старшої, середньої та молодшої), а так само робітники адміністративного складу, мають право одержати для себе і для членів своєї родини, що живуть разом з ними, житлову площу із загального житлового фонду місцевих рад нарівні з робітниками промисловости.

Крім того, робітники начальницького складу (опріч молодшої групи) оперативно-муштрового складу мають право одержати для себе і для членів родини, що живуть спільно з ними, житлову площу із окремого жит-

лового фонду, що його місцеві ради бронюють спеціяльно для заселення військовиками.

Із цього фонду для заселення його поправно-трудовими робітниками виділяється певний відсоток розміром, що його встановлюють місцеві ради у згоді з відповідними місцевими органами НКЮ УСРР.

Арт. 29. За поправно-трудовими робітниками оперативно-муштрового рядового складу, протягом перших трьох місяців служби зберігається житлова площа, що її вони займали до вступу на службу до поправно-трудової установи.

По скінченні згаданих трьох місяців ця житлова площа переходить у розпорядження місцевої ради для заселення її загально-встановленим порядком, але з тою умовою, що її знову має право зайняти поправно-трудовий робітник по скінченні ним служби в поправно-трудовій установі.

З цієї пільги можна скористатись тільки протягом 6 місяців з дня, відколи залишено службу в поправно-трудовій установі.

Арт. 30. Робітники оперативно-муштрового та адміністративно-господарського складу, якщо вони оселились на житловій площі своєї родини, що до того часу мешкала окремо від них, мають право одержати для себе житлову площу за існуючою у даному заселеному пункті нормою в першу чергу перед усіма іншими жильцями того самого будинку, за випадку, коли в ньому звільняється площа.

Таку саму пільгу надається також тим із згаданих робітників, що увільнилися від служби в поправно-трудових установах, якщо вони оселилися на житлоплощі своєї родини до скінчення 6 місяців з дня їх увільнення.

Арт. 31. Увільнені від служби поправно-трудові робітники оперативно-муштрового начальницького і рядового складу, а так само без винятку робітники адміністративно-господарського складу, мають право одержати для себе і для членів своєї родини, що живуть спільно з ними, житлову площу із загального житлового фонду місцевих рад нарівні з робітниками промисловости.

З цієї пільги можна користуватися тільки протягом шости місяців з дня увільнення.

Арт. 32. За робітниками оперативно-муштрового складу, направленими на навчання і підвищення кваліфікації до поправно-трудових шкіл і на курси, зберігається житлова площа на увесь час їхньої тимчасової відсутности.

На такий саме час зберігається житлова площа і за тими з поправно-трудових робітників усіх складів і груп, що перебувають у довготерміновому відрядженні.

Ця пільга не шириться на тих посланих до шкіл або на курси робітників, які не зберігають за нього своїх старих штатних посад.

Арт. 33. Поправно-трудові робітники всіх складів і груп, а так само члени їхньої родини, якщо їх виселюється адміністративним порядком із будинків, що з них таке виселення припущено законом, мають такі пільги:

а) установа або підприємство, що в його інтересах робиться виселення повинно дати виселюваним приміщення, що задовольняє санітарним вимогам і відповідає своїм розміром колишньому приміщенню виселюваних, але не вище норм, встановлених у даній місцевості;

б) зазначена установа або підприємство має безплатно дати виселюваним потрібні для переїзду транспортові засоби;

в) виселювати можна тільки протягом часу з 1 квітня до 1 листопада.

Арт. 34. З поправно-трудових робітників оперативно-муштрового складу всіх груп робітників адміністративного складу, а так само з членів родин усіх цих робітників, що є на їхньому утриманні, комірне береться тільки з основного окладу зарплати згаданих робітників.

Застосовуючи це правило до робітників, що перебувають у резерві, комірне береться з основного окладу тої зарплати, що її робітник діставав до зарахування до резерву.

Дворці поправно-трудових установ, а так само родини робітників оперативно-муштрового рядового і молодшого начальницького складу, якщо у складі цих родин немає осіб, що мають самостійний постійний заробіток, платять комірне за тим самим розміром, що й робітники, які мають найменший заробіток, тобто 5,5 крб. за 1 кв. метр. (25 коп. за 1 кв. саж.).

Міські ради і відповідні виконавчі комітети можуть зовсім увільнити від комірного членів родин робітників оперативно-муштрового рядового і молодшого старшинського складу.

Поправно-трудові робітники, послані до поправно-трудових шкіл або на курси, а так само ті, що перебувають у довгореченцевому відрядженні, якщо вони проживають у будинках, де комірне беруть за ставками місцевих рад, платять комірне у половинному розмірі і за ту площу, що вони її займають у місці своєї постійної домівки і за ту, що вони з неї користуються у місці свого тимчасового перебування.

Цю пільгу дається тільки тоді, коли поправно-трудовому робітникові не дають безплатного житла у місці тимчасового перебування.

Арт. 35. Нижченаведені поправно-трудові робітники мають право на додаткову кімнату або на додаткову житлову площу, з оплатою її в одинарному розмірі, а саме:

а) Начальник УПТУ—НКЮ.
б) Заступник Начальника УПТУ—НКЮ.
в) Начальники відділів УПТУ—НКЮ.
г) Начальник Всеукраїнської школи робітників ПТУ та його помічник.
ґ) Ст. інспектор УПТУ—НКЮ.
д) Інспектори УПТУ—НКЮ.
е) Інспектор-консультант УПТУ—НКЮ.
є) Начальник промколонії.
ж) Начальники обласних відділів поправно-трудових робіт.
з) Начальники трудбудинків.
и) Начальники будколоній.
і) Начальники Харківської, Херсонської, Полтавської, Мелітопільської,

Одеської, Криворізької, Запорізької, Миколаївської, Сталінської с.-г. колоній.

ї) Заст. начальників: Київської, Харківської, Одеської, Дніпропетровської та Вінницької промколоній.

й) Начальники відділів Всеукраїнської школи робітників ПТУ.

к) Перший інспектор обласних відділів поправно-труд. робіт.

л) Начальник будинку відпочинку, технічні керівники і завідувачі окремих підприємств, начальники робіт, інженера, агрономи, старші економісти, старші бухгальтери, комерційні директори.

м) Медичні лікарі.

н) Організатори політосвітньої роботи, штатні викладачі поправно-трудових шкіл і курсів, редактори газет.

Арт. 36. Житлові приміщення звільнені через перехід на службу до інших місцевостей робітників оперативно-муштрового та адміністративно-господарського складу, можуть бути з розпорядження начальника відповідної поправно-трудової установи заселені поправно-трудовими робітниками тих самих категорій за правилами постанов ВУЦВК і РНК УСРР з 3 квітня і 11 вересня 1929 р. (З. з. УСРР 1929 р. № 11, арт. 8 і № 22, арт. 185).

V. У галузі податків та оплат.

Пільги з єдиного сільсько-господарського податку.

Арт. 37. Пільги з єдиного сільсько-господарського податку, зазначені в нижченаведеній таблиці, надається господарствам, до складу яких увіходять особи: рядового і начальницького складу оперативно-муштрового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ і Управи поправно-трудових установ, не виключаючи і тих, що є в резерві.

ТАБЛИЦЯ ПІЛЬГ

Коли сума врахованого по господарству податку	Коли в господ. є інші працездатні чоловіки	Коли в господарства немає інших працездатн. чолов.
До 10 крб	100%	100%
Понад 10 крб. до 15 крб. . .	75%	90%
„ 15 „ „ 20 „ . .	50%	75%
„ 20 „ „ 30 „ . .	35%	50%
„ 30 крб. до 50 „ . .	25%	35%
„ 50 „ „ 75 „ . .	15%	25%
„ 75 „ „ 100 „ . .	5%	10%
„ 100 „ „ „ . .	5%	5%

Примітка: Господарства, до складу яких належать вищезгадані особи, звільнені зовсім від служби користуються пільгами в тому окладному році, коли відбулось звільнення.

Арт. 38. Зазначених в арт. 37 осіб, зараховується до числа їдців господарства.

Арт. 39. У колгоспах, до складу яких увіходять особи, зазначені в

арт. 37, з загальної суми оподатковуваного прибутку вираховується суму прибутку, що припадає на цих осіб.

Арт. 40. Не оподатковується податком усі види постачання, що їх одержують особи оперативно-мушторового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ і Управи поправно-трудових установ НКЮ.

VI. Пільги з інших податків та оплат.

Арт. 41. Не оподатковується державним прибутковим податком усі види постачання, що його одержують особи в тому числі й резерв оперативно-мушторового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ і Управи поправно-трудових установ НКЮ.

Арт. 42. Звільняється від єдиної державної оплати:

а) писані звертання осіб оперативно-мушторового складу та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ та Управи поправно-трудових установ НКЮ і членів їхніх родин до урядових установ та осіб;

б) скарги, що їх подають ті самі особи та члени їхніх родин на оподаткування та на вирахування внесків на соціяльне страхування, а також заяви про відкладення та розклад термінів;

в) довіреності, що їх видають ті ж особи на провадження судових справ, а також на провадження справ в адміністративних установах;

г) нотаріяльне посвідчення, виданих тими ж особами довіреностей на провадження справ у судових та адміністративних установах, а також довіреностей на одержання заробітньої платні й на одержання грошової поштової та пакункової кореспонденції;

ґ) нотаріяльне засвідчення тотожности копій та виписок, що подають ті ж особи до державних установ та громадських організацій;

д) прописування документів, що свідчать про особу тих же осіб та членів їхніх родин;

е) позовні заяви рядового та молодшого оперативно-мушторового складу та господарського складу, що їх подано до судових установ;

є) дозволи на право полювати оперативно-мушторового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ та Управи поправно-трудових установ НКЮ.

Ця пільга залишається до кінця того окладного року, якого зазначені особи були звільнені зовсім від служби.

Арт. 44. Осіб оперативно-мушторового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ і управи поправно-трудових установ та родини цих службовців звільняється від податку з транспортових засобів за одного коня, коли його використовується лише для обслуговування хатнього господарства і за один велосипед.

Арт. 45. Осіб оперативно-мушторового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ і управи поправно-трудових установ та родин цих службовців звільняється від податку з худоби за одну голову великої й три голови дрібної худоби.

Арт. 46. Звільняється від справляння ренти земельні ділянки під житлими будовами, коли цих будов не здається в найми цілком, що ними користуються згадані вище особи оперативно-мушторового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ і управи поправно-трудових установ та їхні родини.

Ці пільги залишаються до кінця того окладного року, якого зазначені особи звільнені від служби.

VII. Пільги з державного страхування.

Арт. 47. Індивідуальні господарства, до складу яких належать особи рядового і молодшого начальницького складу оперативно-мушторового та особи господарського складу поправно-трудових установ і Управи поправно-трудових установ НКЮ, звільняється цілком від внесення платежів з обов'язкового окладного страхування, або одержують знижку окладу не менш як одну третину.

Ця пільга залишається до кінця того окладного року, коли зазначені особи звільнені від служби.

Арт. 48. З колгоспів, до складу яких належать особи рядового та молодшого начальницького складу оперативно-мушторового та господарського складу поправно-трудових установ і Управи поправно-трудових установ, знімається ту частину страхових платежів, що припадає на цих осіб.

Цю пільгу залишається до спливу одного року з дня звільнення вищезазначеної особи зовсім від служби.

Харків, 2 листопада 1932 року.

Заст. Народнього Комісара юстиції та Генеральнього прокурора Республіки Приходько.

ПОСТАНОВА НКЮ УСРР ТА УПОВНОВАЖЕНОГО НАРКОМЗАКСПРАВ СРСР ПРИ РНК УСРР

203. Про порядок зносин між собою органів НКЮ УСРР та Уповноваженого НКЗаксправ СРСР при РНК УСРР.

НКЮ УСРР та уповноважений НКЗаксправ СРСР при РНК УСРР постановили:

Встановити, що всілякі зносини (запитання, доручення тощо) судових, прокурорських та інших органів юстиції УСРР з органами уповноваженого НКЗаксправ СРСР, а так само зносини цих органів з вищезазначеними органами юстиції, провадиться за всіх випадків виключно через Народній комісаріят юстиції УСРР.

Харків, 13 листопада 1932 року.

Уповноважений НКЗаксправ СРСР при РНК УСРР Бродовський.

Заст. Наркомюстиції та Генерального Прокурора УСРР Приходько.

ПОСТАНОВА НАРКОМГОСПУ УСРР ТА УКРЖИТЛОСПІЛКИ.

204. Про проведення в життя нового дифпаю у житлових кооперативах.

Підстава: Постанова ЦВК і РНК з 27 травня 1932 року «Про розміри пайових внесків і про скасування відрахувань у запасні капітали в системі житлової кооперації» (Зб. зак. СРСР 1932 р. № 40, арт. 246).

Щоб утворити власні обігові кошти в системі житлової кооперації встановлено диференційовані пайові внески членів житлоорендних кооперативів і додаткові диференційовані пайові внески членів робітничих житло-будівельних кооперативів у розмірах від 20 до 60 карбованців.

Вважаючи на це, Народній комісаріят комунального господарства УСРР і Укржитлоспілка постановили:

Встановити нижченаведений порядок вирахування і сплати згаданого дифпаю:

I. Для членів житлово-орендних кооперативів

Для робітників, службовців й осіб, що дорівнені до них за законом про комірне, встановлюється такі ставки дифпаю, залежно від їхнього місячного заробітку:

Група	Місячний заробіток	Ставка дифпаю
I	До 75 крб. включно	20 крб.
II	Понад 75 „ і до 100 включно	30 „
III	„ 100 „ „ 200 „	40 „
IV	„ 200 „ „ 300 „	50 „
V	„ 300 „ „ „	60 „

2. Для кустарів й осіб вільних професій встановлюється такі ставки дифпаю, залежно від їхнього місячного заробітку:

Група	Місячний заробіток	Ставка дифпаю
I	До 200 крб. включно	45 крб.
II	Понад 200 кр. і до 300 включно . . .	55 “
III	„ 300 „	60 „

3. Члени родини основного пайовика, що мають самостійний заробіток, але ведуть спільне господарство з основним пайовиком, якщо вони також є пайовиками житлового кооперативу, сплачують дифпай розміром 50% тої ставки дифпаю, що її вони повинні були б платити відповідно до розміру свого місячного заробітку.

Увага. За основного пайовика вважається того з пайовиків, що на його ім'я управа кооперативу відкрила рахунок для сплати комірного.

4. Члени родини основного пайовика, які не тільки мають самостійний заробіток, але й ведуть окремо від основного пайовика господарство, а рівно чужі для родини основного пайовика піднаймачі, якщо ці особи є також пайовиками житлового кооперативу, сплачують дифпай у повному розмірі ставок, встановлених в арт. арт. 1—2 цієї постанови.

5. Утриманців пайовика, якщо вони не мають самостійних джерел до існування, від сплати дифпаю звільняється, проте вступаючи до складу членів кооперативу вони сплачують вступний внесок в розмірі 1 карбованця.

II. Для членів робітничих житлово-будівельних кооперативів.

6. Для усіх пайовиків, крім паїв, сплачуваних ними відповідно, до будівельної вартости передаваної їм житлоплощі, встановлюється такі ставки додаткового дифпаю, що диференціюється залежно від сум місячного заробітку пайщика й 50% заробітку членів його родини, що мешкають разом з ним:

Група	Сума місячного заробітку родини (100% заробітку пайовика плюс 50% заробітку членів родини)	Ставка дифпаю
I	До 75 крб. включно	20 крб.
II . . .	Понад 75 крб. до 100 крб. включно	30 „
III . .	„ 100 „ „ 200 „ „	40 „
IV . . .	„ 200 „ „ 300 „ „	50 „
V	„ 300 „ „	60 „

Увага: Дифпай сплачують і пайовики, що вже одержали житлоплощу від РЖБК, і ті, що її ще не одержали, але сплачують поточні пайнагромадження.

III. Порядок і термін сплати дифпаїв.

7. Особи, що знову вступають у члени житлово-орендних кооперативів а також усі члени робітничих житло-будівельних кооперативів сплачують передбачені цією постановою дифпаї щомісячними рівними частинами з по

кладом на термін від 24 місяців для нижчих і до 8 місяців—для вищих за робітком груп, а саме:

Група	Місячний заробіток	Ставки дифпаю		Кількість щомісячних внеск.		Розмір місячного внеску	
		Для робітн., служб. і дорівнених до них	Для кустарів і осіб вільних професій	Для робітн., служб. і дорівнених до них	Для кустарів і осіб вільних професій	Для робітн., служб. і дорівнених до них	Для кустарів і осіб вільних професій
I	До 75 крб. включно .	20	45	24	16	84	2—81
II	Понад 75 крб. і до 100	30	45	20	16	1—50	2—81
III	„ 100 „ „ „ 200	40	45	16	16	2—50	2—81
IV	„ 200 „ „ „ 300	50	55	12	12	4—17	4—58
V	„ 300 крб. . . .	60	60	8	8	7—50	7—50

8. Особи, які вступили в члени житлово-орендних кооперативів до запровадження в життя цієї постанови, сплачують різницю між ставкою дифпаю, що належить з них за арт. арт. 1—2 і раніш сплаченою ними сумою дифпаю щомісячними внесками в розмірах, визначених в арт. 7 аж до повної сплати належного з них дифпаю.

Приклад: Член ЖОК із заробітком в 300 крб. сплатив до запровадження в життя цієї постанови 45 крб. дифпаю, за цією постановою дифпай встановлюється для нього в розмірі 60 крб. Отже, різницю в розмірі до 15 крб. пайовик повинен сплатити протягом (15:7.50)=2 мс.

9. Якщо розмір заробітку або прибутку пайовика змінюється, то відповідно змінюється і розмір належного з нього дифпаю.

При цьому, коли раніш сплачена у покриття дифпаю сума не досягає знову встановленої ставки дифпаю, то дальшу сплату пайовик провадить щомісячними внесками в розмірах, визначених в арт. 7 відповідно до його зміненого заробітку.

За випадків, коли фактично сплачена сума пайових внесків перебільшує ставку дифпаю, що належить з будь-якого пайовика за цією постановою, то дальшу сплату щомісячних внесків зупиняється, але внесені суми за таких випадків пайовикові не повертається.

10. Щомісячні внески дифпаю сплачують пайовики в терміни, встановлені законом для сплати комірного.

11. Визначаючи суми заробітку й прибутку пайовиків застосовується правила вирахування тих самих сум для справляння комірного.

12. З часу, відколи видано постанову ЦВК і РНК з 27 травня 1932 року «Про розміри пайових внесків і про скасування відрахувань у

запасні капітали в системі житлової кооперації» (З. з. СРСР 1932 року № 40, арт. 246), вважається за почину постанову Народнього комісаріяту внутрішніх справ УСРР з 23 листопада 1930 року. «Про диференційовані паї у житлово-орендних кооперативах» (З. з. УСРР 1930 р. відд. II, № 20, арт. 127).

Харків, 22 серпня 1932 року.

Заст. Народнього комісара комунального господарства Косило.

Голова Упр. Укржитлоспілки Сибіряк.

Матеріял здано 11/XII; підписано до друку 25/XII; в 1 арк. 54.896 знак; тираж 17.100; формат 1/6 4-почтов.

Техредактор Г. Крамаренко

Видає НКЮ

Видавництво ВУЦВК „Радянське будівництво та право"

Зам. 4468

Головліт 94-ж6.

НКЛП—УСРР. УПО. Газетно-журнальна фабрика ім. В. Блакитного

34
3-41

34
3-41

ЗБІРНИК
ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 33 | 25 грудня 1932 р. | № 33

ЗМІСТ:

Постанови ВУЦВК і РНК УСРР

205. Про реорганізацію системи роботи в справі допомоги дітям.
206. Про запровадження до життя постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 17 листопада 1932 року „Про навчальний рік, про канікули та години навчання у початковій, середній і вищій школі".
207. Про утворення обласних рад культурного будівництва.
208. Про доповнення ст. 8 постанови „Про мисливство та про рибальство у водах, що їх не залічено до категорії рибопромислових".

Постанови Президії ВУЦВК

209. Про увільнення т. Заривайка П. А. від обов'язків заступника НКЗемсправ УСРР та директора Укртрактороцентру.
210. Про настановлення т. Граніка А. М. на заступника НКЗемсправ УСРР.

Постанови РНК УСРР

211. Про охорону чистоти вод.
212. Про запровадження устави про обласні управи Робітничо-селянської міліції УСРР.
213. Устава про обласні управи Робітничо-селянської міліції.

Постанова Наркомюсту та Наркомгоспу УСРР

214. Про забезпечення революційної законности в галузі охорони житлових прав трудящих.

Інструкція Укрводгоспу

215. Про порядок реєстрації проектів водогосподарських заходів та гідро-технічних споруд.

КОІА
Інв. № 20603
Від друк. вид.

ПОСТАНОВА ВУЦВК і РНК УСРР.

205. Про реорганізацію системи роботи у справі допомоги дітям.

Успішне здійснення соціялістичного будівництва, цілковита ліквідація безробіття, залучення дедалі більшої кількости безпритульних до процесів виробництва дали змогу передати справу допомоги дітям громадськості в особі товариства „Друзі дітей", у зв'язку з чим Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і рада народніх комісарів УСРР постановили зробити такі зміни в законодавстві УСРР:

1. Арт. арт. 9, 10, 11 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 23 листопада 1927 року „Про заходи до боротьби з дитячою безпритульністю в УСРР" (З. у. УСРР 1927 р. № 66, арт. 247 і 1929 р. № 1, арт. 7) викласти в такій редакції:

„9. Вишукувати кошти на допомогу дітям та на боротьбу з безпритульністю, провадити загальний облік коштів, що надходять на цю мету від різних установ і організацій, а так само субсидувати і фінансувати різні установи й організації, що провадять боротьбу з дитячою безпритульністю, покладається на центральне правління товариства „Друзі дітей" і на місцеві філії цього товариства.

Загально керувати справою боротьби з дитячою безпритульністю, кореґувати пляни діяльности товариства „Друзів дітей" та наглядати за здійсненням зазначених планів покладається на Народній комісаріят освіти УСРР і його місцеві органи".

„10. На боротьбу з дитячою безпритульністю призначається кошти з асиґнувань державного й місцевого бюджетів з республіканського й місцевих фондів допомоги безпритульним дітям імені В. І. Леніна, спеціяльні кошти підприємств (майстерні, радянські господарства) при дитячих установах на утримання й розширення цих підприємств, кошти спеціяльних асиґнувань Уряду на цю мету, а також кошти громадських організацій, що мають за мету боротися з дитячою безпритульністю".

„11. Коштами, виданими на боротьбу з дитячою безпритульністю з державного й місцевого бюджетів, порядкують Народні комісаріяти освіти й охорони здоров'я та їхні місцеві органи, кому належить; кошти витрачається загальним бюджетовим порядком.

Кошти фонду В. І. Леніна і громадських організацій витрачається на боротьбу з дитячою безпритульністю порядком, установленим у чинних законах і положеннях за планами, що їх розробляють відповідні організації, порозумівшись з органами, що ведуть боротьбу з дитячою безпритульністю".

2. Додати до арт. 6 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 15 березня 1930 року „Устава про комісію організації й розпорядження при Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету" (Зб. зак. УСРР 1930 р. № 8, арт. 90) п. 5 у такій редакції:

[6. Для здійснення своїх завдань Комісія має право:..]

„5) Вимагати від центральних і місцевих громадських організацій, що ведуть справу допомоги дітям, звіти про витрачення сум, одержаних ними на боротьбу з безпритульністю та на інші заходи допомоги дітям".

3. Додати до арт. 9 зазначеної постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 15 березня 1930 року пункт „5" в такій редакції:

[9. Для здійснення покладених на неї завдань Комісія використовує такі кошти:...].

„5. Суми, що надходять від асиґнувань за загально-союзним бюджетом відповідно до пляну реалізації пива, портеру та елю, від надходжень на боротьбу з дитячою безпритульністю від державного податку на понадприбуток і надвишок на вартість гральних карт на фінансування заходів у боротьбі з безпритульністю та інші заходи допомоги дітям".

4. До арт. 6 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 15 вересня 1931 року „Про фонд ім. В. І. Леніна для боротьби з дитячою безпритульністю" (З. з. УСРР 1931 року № 28, арт. 221) додати частину другу в такій редакції:

„Суми, що надходять на потребу боротьби з дитячою безпритульністю від асиґнувань за загальносоюзним бюджетом відповідно до пляну реалізації пива, портеру та елю, від надвишок на вартість гральних карт, витрачається на фінансування заходів Центрального правління товариства „Друзі дітей" й боротьбі з безпритульністю та на інші заходи допомоги дітям".

5. До арт. 10 зазначеної постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 15 вересня 1931 року додати частину другу в такій редакції:

„Суми, призначені на фінансування заходів Центрального правління товариства „Друзі дітей" на боротьбу з безпритульністю та на інші заходи допомоги дітям, витрачається за пляном і кошторисом, поданими Центральним правлінням товариства „Друзі дітей" і затвердженими Президією Всеукраїнського центрального виконавчого комітету".

6. Надати товариству „Друзі дітей" виключне право виготовляти на продаж установлених зразків прапори для вивішування в зазначені законом революційні дні, причому продажну ціну прапорів, згідно з категоріями володінь, торговельних помешкань тощо, встановлює товариство „Друзі дітей" у згоді з Народнім комісаріятом фінансів УСРР і Головною управою Робітничо селянської міліції.

Увага 1. Продажну ціну прапорів для робітничих і селянських будинків установлюється на найпільговіших умовах.

Увага 2. Особи, що виготовляють на продаж прапори для вивішування, порушивши цю постанову, відповідають за арт. 126 Кримінального кодексу УСРР.

7. Усі вистави, концерти, вечірки, базари, що їх влаштовують своїми силами без участи підприємців-антрепренерів центральне правління товариства „Друзі дітей“ і його місцеві органи, щоб добути кошти на боротьбу з дитячою безпритульністю, звільнити від податків і оплати, що їх встановлюють місцеві ради, а також не брати в цих випадках податку, що його встановлено з відвідувачів платних прилюдних видовищ і розваг.

8. Скасувати постанови ВУЦВК з 10 серпня 1923 року „Положення про Центральну комісію допомоги дітям при ВУЦВК (З. з. УСРР 1923 р. № 30, арт. 443); з 29 серпня 1923 року „На доповідь перевірочно-ревізійної комісії ЦКДГ і Ліквідком ЦКДГ про наслідки переведеної праці“ (З. з. УСРР 1923 р. № 32, арт. 474, п. 5); з 4 листопада 1925 р. „Про маєткові права Центральної комісії допомоги дітям при Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету й округових комісій допомоги дітям при Президіях округових виконавчих комітетів“ (З. у. УСРР 1925 р. № 81, арт. 478), ВУЦВК і РНК УСРР 7 серпня 1924 року „Про надання ЦК допомоги дітям при ВУЦВК виключного права виготовляти на продаж прапори для вивішування їх у встановлені законом революційні свята“. (Зб. зак. УСРР 1924 р. № 20, арт. 175), з 23 березня 1927 року „Про порядок як витрачати кошти, що надходять на потреби боротьби з дитячою безпритульністю від надвишок до акцизу з пива, портеру та елю і на вартість гральних карт“ (З. з. УСРР 1927 р. № 9—10, арт. 61 і 1931 р. № 12, арт. 111, п. 32).

Харків, 20 листопада 1932 року.

Голова ВУЦВК—Г. Петровський
Заст. Голови РНК УСРР—Сербиченко
За Секретаря ВУЦВК—О. Пілацька

---

206. Про запровадження до життя постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 17 листопада 1932 р. „Про навчальний рік, про канікули та години навчання в початковій, середній і вищій школі“.

Щоб негайно запровадити до життя на території УСРР постанову ЦВК і РНК Союзу РСР з 17 листопада 1932 р. „Про навчальний рік, про канікули та години навчання в початковій, середній та вищій школі“, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР—п о с т а н о в и л и:

I.

1. Зобов'язати Народній комісаріят освіти УСРР та всі урядництва, що мають у своєму віданні учбові заклади, перебудувати навчальні пляни й розклад роботи в школах, щоб з 15 грудня 1932 року всі школи в містах і фабрично-заводських селищах перейшли на шестиденний тиждень з п'ятьма навчальними днями та одним загальним вихідним днем (6, 12, 18, 24, 30), а в сільських місцевостях сьомиденний тиждень з шістьма навчальними днями та із загальним у даному районі вихідним днем.

2. Запропонувати Народньому комісаріятові освіти, усім урядництвам, установам, підприємствам та організаціям, що мають у своєму віддані учбові заклади неухильно додержуватись нижчезазначених основ побудови учбового року.

3. Початок навчання в початковій і середній школі, а так само в технікумах, робітничих факультетах і вищих школах, встановити з 1 вересня. Кінець навчального року встановити: у початковій школі в містах і фабрично-заводських селищах —20 травня, в сільських місцевостях—1 червня; в середній школі в містах і фабрично-заводських селищах—1 червня, в сільських місцевостях—10 червня; в технікумах, робітничих факультетах і вищих школах—1 липня.

4. Встановити для шкіл усіх типів (початкової і середньої школи, технікумів, робітничих факультетів і вищих шкіл) зимові канікули з 1 січня по 15 січня включно. Встановити весняні канікули для початкової та середньої школи в містах і фабрично-заводських селищах з 20 березня до 31 березня. Весняні канікули для початкової та середньої школи в сільських місцевостях встановити на дві семиденки з 20 березня до 2 квітня включно.

5. Починати навчання в усіх школах (початковій, середній, вищій) не раніш як о 8 год. 30 хв. ранку. Кінець навчання за двозмінної роботи в школах встановити: для учнів початкових шкіл не пізніш як о 19 год., для учнів середніх шкіл—о 21 годині, для учнів технікумів, робітничих факультетів і вищих шкіл о 22 год., включаючи праці в кабінетах, лабораторіях, бібліотеках і інших навчально-допоміжних установах.

6. Провадити будь-які праці в школах у третю зміну забороняється.

II.

7. Цю постанову видано на скасування арт. 23 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 28 серпня 1930 р. „Про заведення загального початкового обов'язкового навчання“ (Зб. зак. УСРР 1930 р. № 20, арт. 201), арт. 21 Устави про робітничі факультети (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 4, арт. 44), на зміну частини 2 арт. 485 Кодексу законів про народню освіту УСРР (Зб. зак. УСРР 1930 р., № 11, арт. 113) та на додаток до постанов ВУЦВК і РНК УСРР з 5 лютого 1931 р. „Устава про технікуми УСРР“ (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 4, арт. 43) і „Устава про

вищі школи (інститути) УСРР" (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 4, арт. 45), на підставі арт. 6 постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 17 листопада 1932 р. „Про навчальний рік, про канікули й години навчання в початковій, середній та вищій школі" („Известия ЦИК СССР" з 18 листопада 1932 р. № 318).

Харків, 28 листопада 1932 року.

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський
Заст. Голови РНК УСРР О. Сербиченко
За Секретаря ВУЦВК О. Пілацьк

(Оголошено „Вісті ВУЦВК" з 2 грудня 1932 р. № 274).

---

207. Про утворення обласних рад культурного будівництва

Щоб сприяти опрацюванню та здійсненню єдиного пляну культурно-освітньої роботи різних державних і громадських організацій, встановити міцний зв'язок цієї роботи з завданнями народнього господарства та змобілізувати широку суспільність навколо культурного будівництва в межах кожної області, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет й Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л и:

I.

Утворити при всіх обласних виконавчих комітетах обласні ради культурного будівництва.

II.

Відповідно до цього поробити такі зміни в постанові ВУЦВК і РНК УСРР з 5 травня 1931 року „Про утворення рад культурного будівництва" (З з. УСРР 1931 р. № 16, арт. 140):

Арт. 1 згаданої постанови ухвалити в такій редакції:

„1. Поруч з організацією Ради культурного будівництва при Народньому комісаріяті освіти УСРР за постановою ВУЦВК і РНК УСРР „Про реорганізацію Народнього комісаріяту освіти УСРР" (З. з. УСРР 1930 р. № 19, арт. 183), утворити при всіх обласних та районових виконавчих комітетах і міських радах, підпорядкованих безпосередньо області, ради культурного будівництва".

2. Арт. 2 згаданої постанови ухвалити в такій редакції:

„2. „На чолі рад культурного будівництва є голова або заступник голови відповідного обласного чи районового виконавчого комітету або міської ради, за заступника голови ради є завідатель відповідного відділу народньої освіти, а за членів є виділені від обласного, районового виконавчого комітету чи міської ради члени цього виконавчого комітету чи міської ради та представники від партійних і комсомольських організацій,

професійних спілок, всіх громадських, кооперативних, колгоспних та інших організацій, які провадять культурно-освітню роботу, а так само представники від робітників підприємств, радгоспів і колгоспів, окремі наукові робітники та робітники освіти, літератури й мистецтва".

3. В арт. 3 і 5 згаданої постанови перед словом „районових" додати слова „обласних та".

Харків, 20 листопада 1932 року

Голова ВУЦВК Г. Петровський
Заст. Голови РНК УСРР Сербиченко
За Секретаря ВУЦВК Пілацька

---

208. Про доповнення арт. 8 постанови „Про мисливство та про рибальство у водах, що їх не залічено до категорії рибопромислових".

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л и:

Додати до арт. 8 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 15 травня 1931 року „Про мисливство та про рибальство в водах, що їх не залічено до категорії рибопромислових" (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 18, арт., 153) увагу в такій редакції:

„У в а г а. Чинність цього артикулу не поширюється на закриті водоймища в межах землекористування радгоспів та лісгоспів, де провадити рибальство іншими способами, крім зазначених в арт. 9 цієї постанови найпростіших способів лову можна тільки за угодою з відповідним радгоспом та лісгоспом".

Харків, 20 листопада 1932 року

Голова ВУЦВК Г. Петровський
Заступник Голови РНК УСРР Порайко
За Секретаря ВУЦВК О. Пілацька

---

209. Про увільнення тов. Заривайка П. А. від обов'язків заступника НКЗемсправ УСРР та директора Укртрактороцентру.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету п о с т а н о в и л а:

У зв'язку з переходом на іншу роботу, увільнити тов. Заривайка П. А. від обов'язків Заступника Народнього комісара земельних справ УСРР та директора Укртрактороцентру.

Харків, 27 листопада 1932 року

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський
За Секретаря ВУЦВК О. Пілацька

---

210. Про настановлення тов. Граника А. М. на заступника НКЗемсправ УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

настановити тов. Граніка А. М. на Заступника Народнього комісара земельних справ УСРР (в справах постачання).

Харків, 27 листопада 1932 року

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський.

За Секретаря ВУЦВК О. Пілацька.

ПОСТАНОВИ РНК УСРР

211. Про охорону чистоти вод

Для охорони чистоти вод, що їх вживається для питного, господарного й технічного водопостачання, а також щоб впорядкувати користування водними ресурсами України, Рада народніх комісарів УСРР постановила:

I.

1. Для охорони поверхневих відкритих водойомищ—річок, озер, природніх та штучно-споруджених ставків заборонити:

а) скидати в них сміття, гній, трупи тварин та інші речі й речовини, що можуть забруднити води;

б) звалювати речі, перелічені в п. „а" на беріг або льод відкритих водойомищ, а також в яри, звідки атмосферні води можуть їх знести до водойомищ;

в) спускати в відкриті водойомища без попередньої очистки й дозволу санітарного догляду стокові води промислових підприємств, залюднених пунктів, окремих садиб і будівель або груп будівель;

г) мочити льон, коноплю та інші волокнисті рослинні речовини у водойомищах, що служать для питного водопостачання, а також в інших, де це може заподіяти шкоду технічному й господарському використанню вод або тваринним та рослинним організмам; точний перелік водойомищ, що в них забороняється мочити волокнисті рослини, встановлюють райвиконкоми або міськради за належністю;

д) споруджувати на водяних протоках без дозвілу на це санітарного догляду загороди, що можуть спричинити засмічування та загнивання води.

Зобов'язати місцеві ради встановлювати на відкритих водойомищах, що перебувають у межах залюднених пунктів, або протікають через них, певні місця для господарського й культурно-побутового використовування (забір води, купання, водопій тощо).

2. Для охорони ґрунтових вод, що їх використовують для колодязного водопостачання:

а) заборонити споруджувати втяжні ями для помиїв, бруду й спадних вод (коли вони можуть загрожувати просякнути до шарів ґрунтових вод) без дозволу органів місцевого санагляду;

б) колодязі споруджувати й устатковувати, а також експлуатувати так, щоб запобігти забрудненню ґрунтових вод безпосередньо через колодязь, керуючись у цій справі окремими правилами Центральної санітарно-технічної ради НКЗдоров'я УСРР.

3. Для охорони артезіянських вод:

а) заборонити користуватися свердловинами для спуску в артезіянські водяні шари будь-яких стоків і речовин, що можуть їх забруднити;

б) зобов'язати володільців свердловин тампонувати під доглядом місцевих санітарних органів всі щілини, що їх уже не експлуатують.

4. Для охорони джерел центрального питного постачання установи, що експлуатують ці джерела, повинні встановлювати зони санітарної охорони, подаючи проекти на розгляд і затвердження санітарних органів Наркомздоров'я, за належністю.

Увага. При будівництві нових питних водогонів проекти зон санітарної охорони подається на розгляд і затвердження за належністю, одночасно з проектами самих водогонів.

5. У межах зон санітарної охорони питних джерел, не можна провадити без дозволу санітарного догляду ніякого житлового й промислового будівництва.

6. Промислові підприємства і об'єднання при виборі ділянок під промислове будівництво повинні заздалегідь погоджувати з санітарними органами НКЗдоров'я місце площадки з погляду можливости спуску промислових і господарських спадних вод. При проектуванні промислових підприємств одночасно треба складати й загальну схему каналізації та очистки спадних вод підприємств і подавати на затвердження центральної санітарно-технічної ради НКЗдоров'я УСРР, або відповідних обласних санітарно-технічних рад.

7. Заборонити установам, на яких покладено розгляд та затвердження проектів будівництва нових селищ та промислових і комунальних підприємств, затверджувати проекти, коли одночасно з проектом основних споруджень не подається проекта очистки спадних вод.

8. Наявні підприємства, якщо не мають зовсім очисних споруджень або мають такі, що проектів їхніх не затвердила са-

нітарна технічна рада, повинні протягом двох місяців з дня видання цієї постанови подати такі проєкти на затвердження центральної санітарно-технічної ради УСРР або відповідних обласних санітарно- технічних рад.

Центральна санітарно-технічна рада й обласні санітарно-технічні ради встановлюють реченці, коли наявні підприємства мають здійснити затверджені проєкти, а також перелік і реченці тих часткових заходів, що їх треба вжити для поліпшення очистки до здійснення основного проєкту.

9. Складаючи проєкти каналізації залюднених місць, враховувати потребу приєднання до загально-міської мережі і промислових підприємств.

10. За спуск відхідних спадних вод, передбачених в п. „в" арт. 1 цієї постанови, у водостоки й природні водоймища (річки, озера, ставки) береться плату порядком і в розмірах встановлених постановою ВУЦВК і РНК УСРР з 22 липня 1932 року „Про встановлення плати за спуск відхідних спадних вод".

11. Міським радам, райвиконкомам, селищам й сільським радам вживати заходів до розвитку зелених насаджень по берегах відкритих водоймищ.

12. В межах міських селищ по берегу водоймищ встановлюється охоронна зона шириною не менш за 20 метрів від урізу води, що її забороняється займати під смітники, пасовиська, падлища тощо.

Будувати в межах цієї охоронної зони дозволяється лише порядком, визначеним арт. 45 постанови РНК Союза РСР з 24 жовтня 1930 року про „Уставу внутрішнього водного транспорту" (Зб. зак. Союзу РСР 1930 р. № 55, арт. 582).

13. По ставках, що правлять за джерела безпосереднього постачання питною водою, споруджувати, як мінімум заходів охорони чистоти води—колодязі фільтри, з яких лише й дозволяти брати питну воду в ставках для нересту, вирощування, зимування і нагулу риби заборонити купання людей і худоби, прати білизну, водопій худоби, в'їзжати возами у воду, а зимою їздити по льоду, а також спускати спадні забруднені води.

14. Догляд за виконанням цієї постанови покладається на НКЗдоров'я й органи санітарного догляду на місцях.

15. Запропонувати НКЗдоров'я протягом місяця, порозумівшись з НККГ, НКЗемсправ та Укрводогоном, видати інструкцію про застосування цієї постанови, а також про норми спуску спадних вод.

II.

16. З виданням цієї постанови касується постанову РНК УСРР з 29 червня 1925 року „Про санітарну охорону вод" (Зб. уз. УСРР 1925 р. ч. 42, арт. 286) й з 5 серпня 1931 р. „Доповнення постанови „Про санітарну охорону вод" (Зб. з. УСРР 1931 р., ч. 26, арт. 209).

Харків, 25 листопада 1932 року

Заст. Голови РНК УСРР Сербиченко

Т.в.о Керівничого справ РНК УСРР Блеер

---

212. Про затвердження устави про обласні управи Робітничо-селянської міліції УСРР

Відповідно до арт. 8 постанови РНК Союзу РСР з 25 травня 1931 року „Устава про Робітничо-селянську міліцію" (Зб. зак. СРСР 1931 р. № 33, арт. 247), Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Затвердити й надати чинности „Уставі про обласні управи Робітничо-селянської міліції УСРР".

2. Робітничо-селянська міліція АМСРР чинить на засадах зазначеної Устави.

Харків, 20 листопада 1932 року

Голова РНК УСРР—Чубар

Т.в.о. Керівничого справ РНК УСРР—Блеер

---

213. Устава про обласні управи робітничо-селянської міліції.

I. ЗАСАДИ

1. Обласна управа РС міліції здійснює безпосереднє та оперативне керівництво діяльністю органів міліції в справі охорони революційного ладу та громадської безпеки, боротьби зі злочинністю, охорони державного та громадського майна, а також охорони особистої безпеки громадян, їхніх прав та їхнього майна в межах області.

2. На обласну управу РС міліції покладається також безпосередньо обслуговувати місто, що є центр області, де не утворено самостійної міської управи РС міліції.

Обласна управа РС міліції підлягає безпосередньо Головній управі РС міліції при РНК УСРР, чинить під її керівництвом та повнотою відповідає перед нею за стан та роботу органів міліції області.

Одночасно обласна управа РС міліції в своїй роботі керується вказівками облвиконкому, при якому вона є.

КОІА Інв. № 2060 Від друк. вид.

3. Обласна управа РС міліції чинить на підставі однієї для всіх органів міліції „Устави про РС міліцію“ (З. з. СРСР 1931 р., № 33, арт. 247), інших відповідних законів СРСР і УСРР, цієї устави, а також статутів, наказів, інструкцій та інш. розпоряджень, що їх видає Головна управа РС міліції при РНК УСРР.

II. ЗАВДАННЯ ОБЛАСНОЇ УПРАВИ РС МІЛІЦІЇ

4. У царині організації міліції на обласну управу РС міліції покладається:

а) керувати підлеглими органами РС міліції на підставі безпосереднього вивчення стану їхнього апарату та умов роботи, а також вживати заходів до їх зміцнення;

б) формувати за вказівками Головної управи територіяльні органи РС міліції в межах области, встановлювати дислокацію цих органів;

в) формувати урядницьку міліцію та складати з зацікавленими органами угоди на організацію охорони майна державних, кооперативних та громадських установ і підприємств, що є на території области, а також керувати цією роботою, що її ведуть підлеглі органи РС міліції;

г) організувати та керувати, порозумівшись з відповідними організаціями, роботою щодо втягнення широких мас трудящих до безпосереднього виконання окремих функцій, покладених на органи міліції, організувати з цією метою бригади сприяння міліції, керувати їхньою діяльністю, а також керувати роботою в справі оперативного використовування членів цих бригад підлеглими органами;

ґ) здійснювати заходи щодо українізації органів РС міліції, а також щодо коренізації РС міліції у національних адміністративно-територіяльних одиницях, що входять до складу области;

д) керувати організацією інституту сільських виконавців, а також розроблювати та здійснювати заходи в справі зміцнення їхньої роботи та поліпшення керівництва ними з боку підлеглих органів РС міліції;

е) організувати та провадити підготову й перепідготову запасу РС міліції, що його приписано до підлеглих органів РС міліції;

є) здійснювати заходи в справі поліпшення умов праці та матеріяльно-побутового стану робітників Робітничо-селянської міліції области;

ж) організувати та керувати муштровою, бойовою та спеціяльною підготовою Робітничо-селянської міліції области.

5. В царині охорони революційного ладу та громадської безпеки на обласні управи Робітничо-селянської міліції покладається в межах области керувати діяльністю місцевих органів міліції щодо виконання функцій, зазначених в арт. арт. 17, 18 і 20 „Устави про Робітничо-селянську міліцію“ (З. з. СРСР 1931 року, № 33, арт. 247).

6. В царині проведення окремих заходів на управу РС міліції покладається:

а) розроблювати практичні заходи в справі забезпечення нормальних умов для проведення в межах области політичних та господарчих кампаній та оперативне керівництво роботою підлеглих органів в цій галузі;

б) організувати та керувати роботою підлеглих органів у справі боротьби зі стихійним лихом, а також спеціяльною охороною громадського ладу та майна під час стихійного лиха;

в) допомагати відповідним органам при проведенні трудового та тяглового відбутку, а також у випадках, встановлених законом, провадити мобілізацію інших засобів;

г) розробляти та здійснювати надзвичайні заходи охорони революційного ладу під час заведення на території области виключного стану;

ґ) допомагати державним установам, громадським організаціям та їхнім представникам за наявности опору їхнім законним вимогам та потреби примусового впливу на окремих громадян та групи громадян;

д) допомагати органам Наркомвійськмору в справі застосування закону про обов‘язкову військову службу.

7. У царині загального догляду та роботи щодо обслуговування людности на обласні управи РС міліції покладається:

а) розроблювати у потрібних випадках проєкти обов‘язкових постанов у справі забезпечення революційного ладу та громадської безпеки та вносити їх до президії обласного виконавчого комітету чи міськради;

б) керувати роботою підпорядкованих органів міліції в справі застосування адміністративних стягнень та допомагати й іншим органам, що мають право накладати адміністративні стягнення, виконувати їхні постанови;

в) організувати та здійснювати нагляд за торгівлею мисливською та спортивною зброєю, боєприпасами, вибуховими та детонуючими речовинами (а також іншими спеціяльними речовинами у тих випадках, коли цей обов‘язок покладається на міліцію), видавати дозволи на зазначені види торгівлі у місті, що є центр области, та керувати цією роботою підлеглих органів під час її здійснення;

г) організувати та здійснювати нагляд за виконанням правил про релігійні об‘єднання, а також правил про збори вірян;

ґ) організувати та здійснювати нагляд за додержанням правил про товариства, що не мають на меті добувати зиск;

е) організувати та здійснювати нагляд за додержанням правил про влаштування нових видовищ (гри та розваги), а також нагляд за діяльністю громадських тирів та видавати дозволи на відкриття їх у місті, що є центр області;

є) наглядати, щоб домоуправи та громадяни додержували правил про приписку й виписку та провадити облік населення за окремими правилами для адресових бюр;

ж) керувати виданням особових посвідок радянським громадянам;

з) організувати зберігання речей, документів та цінностей, що їх знайдено, а також приймання приблудної худоби та розшук її власників.

8. У царині нагляду за впорядкуванням та громадською санітарією, на обласну управу Робітничо-селянської міліції покладається:

а) організувати та провадити нагляд за впорядкуванням та громадською санітарією у містах, робітничих селищах та інших залюднених пунктах;

б) організувати безпосередній нагляд за виконанням постанов центральних та місцевих органів щодо впорядкування міст та громадської санітарії та притягати до відповідальности осіб, що ламають ці постанови;

в) розроблювати відповідно до директив Головної управи Робітничо-селянської міліції при РНК УСРР заходи щодо регулювання вуличного руху, формувати для цієї мети спеціяльні команди, а також організувати нагляд за виконанням правил користування всіма видами міського транспорту;

г) організувати й провадити облік аварій та пригод на місцевому транспорті та брати участь у проведенні заходів щодо ліквідації причин, що їх викликають;

д) організувати та здійснювати нагляд за додержанням правил громадської безпеки під час проведення будівельних, шляхових та інших робіт.

9. У царині боротьби з кримінальною злочинністю на обласну управу РС міліції покладається:

а) керувати в межах области роботою підпорядкованих органів щодо розслідування злочинів та безпосередньо здійснювати заходи щодо попередження та розслідування злочинів у відповідному обласному центрі;

б) вивчати рух злочинности в межах области, організувати й керувати обліком злочинців та злочинів, об'єднувати реєстраційні матеріяли та видавати з них довідки встановленим порядком;

в) організувати та керувати здійсненням науково-технічних метод у роботі розслідування злочинів;

г) розшукувати вкрадене майно осіб, що ховаються від розсліду, суду й виконання вироку, а також на вимогу зацікавлених установ чи осіб,—неповнолітніх, що зникли.

10. У галузі політичної роботи на обласну управу Робітничо-селянської міліції покладається, в межах области: організувати й керувати політичною роботою, спеціяльним вихованням і підвищенням загально-культурного рівня особового складу міліції; готувати кадри політробітників і керувати політичним вихованням у школах міліції.

11. У царині забезпечення кадрами на обласну управу РС міліції покладається:

а) вивчати та вести облік кадрів РС міліції области за номенклятурою, що її встановила Головна управа РС міліції при РНК УСРР;

б) добирати, розподіляти та призначати відповідальних робітників обласної управи РС міліції і робітників керівничого начальницького складу підлеглих органів та муштрових частин за порядком, що його встановила Головна управа РС міліції УСРР;

в) керувати школами, що є у віданні управи РС міліції области, добирати кадри, викладачів для них, а також керувати підготовою та перепідготовою кадрів підлеглих органів та муштрових частин РС міліції.

12. У цариці фінансово-матеріяльного забезпечення міліції на обласну управу РС міліції покладається:

а) складати кошторис на утримання органів та муштрових частин РС міліції области, керувати фінансово-господарською роботою підлеглих органів і частин та наглядати за здійсненням у них фінансової дисципліни;

б) складати пляни на належні види постачання підлеглих органів та частин міліції та наглядати за своєчасним їх виконанням та за правильним використанням постачання;

в) керувати житловим будівництвом для підлеглих органів та муштрових частин Робітничо-селянської міліції;

г) здійснювати заходи до укомплектування підлеглих органів та муштрових частин Робітничо селянської міліції кінським складом та постачанням харчо-фуражу;

г) наглядати за здійсненням пільг та переваг, що їх встановлено для робітників Робітничо-селянської міліції та членів їхніх родин;

д) керувати медично-санітарним обслуговуванням та лікувально-профілактичними установами, що їх організовано для робітників РС міліції области та вживати заходів до забезпечення потрібних санітарних умов у підлеглих органах та муштрових частинах.

13. Щоб здійснювати покладені обов'язки обласній управі РС міліції надається право:

а) пророблювати та вносити до президії обласного виконавчого комітету та міської ради проєкти постанов про діяльність органів міліції або в справах, що стосуються інтересів робітників міліції;

б) видавати накази та інструкції у справах своєї діяльности;

в) касувати, змінювати та припиняти розпорядження підлеглих органів РС міліції;

г) розглядати скарги на дії та розпорядження підлеглих органів та урядових осіб РС міліції;

ґ) здійснювати всі права, що їх надано міліції за арт. 23 Устави про РС міліцію (З. з. СРСР 1931 року, № 33, арт. 247).

14. Структуру обласної управи РС міліції встановлює начальник Головної управи РС міліції при РНК УСРР.

Харків, 20 листопада 1932 року.

Голова РНК УСРР—Чубар

Т.в.о. Керівничого справ РНК УСРР—Блеєр

ПОСТАНОВА НАРКОМЮСТУ ТА НАРКОМГОСПУ УСРР

214. Про забезпечення революційної законности в галузі охорони житлових прав трудящих.

У житлових справах ще до цього часу спостерігається значна кількість зламань прав трудящих.

НКЮ і НКомгосп УСРР вважають боротьбу з цими зламаннями за одне з головних завдань місцевих комунальних органів, прокуратури та суду.

Зважаючи на це, а так само, щоб встановити одноманітну практику в житлових справах в комунальних органах, прокуратурі та суді,—НКЮ і НКомгосп постановляють:

1. Категорично заборонити вилучати житлову площу так в усуспільненому, як і в приватно-власницькому житловому фонді за винятком випадків, коли таке вилучення прямо передбачене законом. Органи прокуратури повинні негайно припиняти всілякі спроби незаконного вилучення житлоплощі, притягаючи винних до права та беручи участь у розгляді таких справ в судових органах.

2. Заборонити всіляке вилучення лишків житлової площі адміністративним порядком.

Встановити, що вилучення лишків житлової площі у трудящих та пов'язане з таким вилученням потіснення і переселення можна провадити лише в таких випадках, коли вилучувана

житлоплоща становить окрему кімнату і разом з тим тільки судовим порядком. До того ж у тих випадках, коли право на окрему кімнату встановлено для певних осіб спеціяльними правилами, це право зберігається за ними в повній мірі.

3. Заборонити судовим органам приймати до розгляду справи про вилучення лишків житлової площі, незалежно від їхнього розміру, коли ці лишки не становлять окремої кімнати.

Такі справи, якщо вони є в справуванні суду—закрити.

4. Встановити, що судові органи можуть приймати до свого розгляду справи про вилучення прохідних або зв'язаних з прохідними кімнат тільки при тій умові, що позивач подасть акти органів будівельного контролю, пожежної охорони і санітарного нагляду про технічну можливість та господарську доцільність перетворити прохідні кімнати у непрохідні.

В жодному разі не припускати, щоб витрати, пов'язані з переустаткуванням вилученої кімнати покладалося, хоча б в будь якій частині, на осіб, у яких кімнату вилучається.

5. Встановити, що розв'язуючи справу про вилучення лишків житлової площі, що становлять окрему кімнату, судові органи не можуть припускати примусового потіснення в одну кімнату дорослих осіб різної статі (крім подружжя).

6. Встановити, що всілякі перегородки в житлових приміщеннях можна влаштовувати лише з дозволу органів будівельного, санітарного та пожежного нагляду і при тому тільки в тих випадках, коли інакше не можна врегулювати побутові конфлікти, зв'язані з потребою розселити по окремих кімнатах осіб, що раніш мешкали сумісно, а так само за випадків, коли на це є згода всіх заінтересованих сторін.

7. Зобов'язати органи комунального господарства та житлову кооперацію при розподілі звільнюваної у будинках усуспільненого сектора житлової площі зважати на вимогу чинного закону про задоволення житловою площею в першу чергу тих житців даного будинку, що не забезпечені пересічною для даної місцевости нормою житлової площі.

8. Зобов'язати органи прокуратури встановити нагляд за тим, як виконується постанову НКЮ УСРР з 6—VI—1931 року „Про встановлення одноманітної практики в справах про вилучення приватних домобудівель" (З. з. УСРР 1931 р. № 21, арт. 172) та не припускати вилучення будівель, крім випадків, передбачених цією постановою.

9. Зобов'язати установи, підприємства та організації, що надбудовують та добудовують будинки, організувати будівельні роботи так, щоб була забезпечена максимальна охорона інтересів мешканців будинку, що його надбудовується чи добудовується.

Зобов'язати вищезазначені установи, підприємства та організації відшкодовувати мешканцям згаданих будинків фактичні пошкодження майна та втрати спричинені їм будівельними роботами.

Комунальні органи зобов'язані передбачати вищезазначені обов'язки установ, підприємства та організацій, що їм здано будинки для надбудови чи добудови, в договорах, складених з ними на надбудову чи добудову.

10. Не припускати зламання пільг, наданих чинним законодавством забудівникам.

11. Зобов'язати органи прокуратури протягом 10 днів перевірити чи відповідають законові чинні у даній місцевості обов'язкові постанови місцевих рад про комірне та в належних випадках поставити питання про зміну чи доповнення цих постанов.

12. Зобов'язати органи комгоспу та прокуратури розв'язувати подавані до них скарги в житлових справах протягом трьох днів, суворо додержуючи встановлених законом житлових прав трудящих і пільг для окремих категорій їх (родин військовиків, пенсіонерів, героїв праці тощо).

Встановити, що скарги на неправильні чинності органів комгоспу повинен розглядати завідувач Комгоспу або його заступник, вживаючи заходів до усунення виявлених зламань та до притягнення винних до права, обов'язково повідомляючи скаржника про наслідки розгляду його скарги.

13. Зобов'язати органи комгоспу та житлоспілки негайно скасувати та не припускати надалі всіляких незаконних самообкладань мешканців та перевищення встановлених законом норм пайнагромаджень. Встановлення будь-яких передбачених законом додаткових зборів, зв'язаних з користуванням житлом, можна провадити лише виключно добровільним порядком та обов'язково тільки для тих мешканців, що прийняли на себе такі зобов'язання.

14. Пам'ятаючи, що належний нагляд над використанням трудящими наданих їм прав на житло можна здійснити тільки за активної участи самих трудящих, запропонувати органам комгоспу втягнути до роботи охорони житлових прав трудящих широку громадськість, членів міських рад й громадські організації тощо.

Зокрема, як одну з форм такого втягнення, запровадити прикріплення робітничих колективів окремих великих підприємств до житлового фонду певних районів міста.

15. Зобов'язати органи комгоспу і прокуратури встановити в своїй роботі в галузі охорони житлових прав трудящих постійний щільний зв'язок з пресою, забезпечити негайний та вичерпний розгляд та розслідування усіх скарг та заяв, що

надходять від трудящих до газет, притягати винних до права та систематично висвітлювати в пресі наслідки роботи в цій галузі.

16. Зобов'язати органи комунального господарства та прокуратури й житлокооперацію пильно наглядати, щоб своєчасно вживалося передбачених законом заходів про всіх тих житців, що ламають правила користування житлом (як от недбайливе ставлення до помешкання, несвоєчасна оплата комірного, утворення неможливости спільного проживання тощо).

Харків, 15 грудня 1932 року.

НКЮ та ГПР В. Поляков

НККГ УСРР Гаврилов

(Оголошено в „Вістях ВУЦВК" з 2 січня 1933 р. № 2).

ІНСТРУКЦІЯ УКРВОДГОСПУ

Згідно з постановою РНК УСРР з 5/VI—1932 р. (Зб. Зак. 1932 року № 14—15, арт. 112).

215. Про порядок реєстрації проєктів водогосподарських заходів та гідротехнічних споруд

I. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ

1. Реєстрації в Укрводгоспі підлягають:

а) всі проєкти водогосподарських заходів та гідротехнічних споруд, що їх здійснюють на терені УСРР ріжні урядництва та організації, коли їх не має затверджувати Укрводгосп і загальна вартість їхнього будівництва (всієї системи споруд) перевищує 50 тис. крб.;

б) проєкти споруд зв'язаних з іншим будівництвом, якщо ці споруди мають перетинати річки або інші водойми або можуть впливати на водний режим річок та водоймищ (мости, трубопроводи, лінії електропередачі тощо);

в) проєкти реконструкції та капітального ремонту, зазначених в п. „б" споруд.

Увага: Від зазначеної в цьому артикулі реєстрації звільняються проєкти, що для реєстрації їх встановлено спеціяльний порядок.

II. ПОРЯДОК РЕЄСТРАЦІЇ ПРОЄКТІВ ВОДОГОСПОДАРСЬКИХ ЗАХОДІВ ТА ГІДРОТЕХНІЧНИХ СПОРУД

2. Всі установи й організації так місцевого і республіканського, як і союзного значіння, що провадять на терені УСРР водогосподарські заходи або будівництво гідротехнічних споруд,

повинні перед розпочаттям роботи подати до Укрводгоспу в випадках, наведених в п. 1 цієї інструкції проєкти відповідних споруд.

3. Всі проєкти водогосподарських заходів та гідротехнічних споруд, подається до Укрводгоспу після затвердження їх належним порядком за підписом керівників установ або організацій, у двох примірниках, з повідомленням, хто затвердив.

4. Якщо водогосподарські заходи або гідротехнічні споруди здійснюється не водночас, а частинами, то крім проєктів окремих заходів і споруд або частини їх, до Укрводгоспу посилається також загальну схему всіх водогосподарських заходів або гідротехнічного спорудження;

5. До проєктів що їх надсилається до Укрводгоспу на реєстрацію, обов'язково додається:

а) пояснювальні до проєктів записки;

б) висновки експертів та постанови окремих науково-технічних нарад, де розглядалося проєкти;

в) документи про погодження даного проєкту з відповідними організаціями, коли таке погодження передбачається встановленими правилами.

Надіслані до Укрводгоспу проєкти він має розглянути та зареєструвати або відмовити зареєструвати не пізніш дводекадного реченця.

6. До моменту реєстрації проєкту в Укрводгоспі установа або організація не має права починати відповідних робіт.

7. Укрводгосп має право відмовити зареєструвати проєкти або матеріяли до них:

а) якщо подані проєкти не відповідають формальним вимогам;

б) якщо вони явно неправильні або мають явні технічні помилки;

в якщо вони не відповідають народньо-господарським інтересам або порушують інтереси інших галузів народнього господарства.

8. В зазначених в п. 7 випадках Укрводгосп передає поданий проєкт на розгляд до науково-технічної ради Укрводгоспу і висновок наради затверджений від Начальника Укрводгоспу повертається установі чи організації для внесення до проєкту відповідних змін та поправок

9. До розгляду проєкту в НТР Укрводгоспу на нараду викликається з дорадчим голосом представників установ або організацій, що подали проєкти на реєстрацію, а також представники зацікавлених урядництв.

10. Якщо установа чи організація відмовиться виправити проєкти з вказівками Укрводгоспу, вони повинні спірне питання перенести на розгляд УЕН, яка відносно місцевих та республіканських організацій розглядає даний спір остаточно, а відносно загальносоюзних, якщо вона погодиться з висновками Укрводгоспу, передає спір на розв'язання відповідних загальносоюзних організацій.

11. Після затвердження та реєстрації один примірник проєктних матеріялів (рисунки, пояснювальні записки, кошториси тощо) з зазначенням на них відповідних штампів про затвердження на них відповідних штампів про затвердження та видачу дозволу на розпочаття будівництва повертається назад організації, що надіслала їх, а другий залишається в технічному архіві Укрводгоспу.

Увага: Проєкти, що їх з тих чи інших мотивів не затверджено та незареєстровано, також в одному примірникові повертається організації, що надіслала їх, а другий примірник залишається в технічному архіві Укрводгоспу.

Харків, 15 листопада 1932 р.

Заст. нач. Укрводгоспу Нечай.

Здано матеріял 7-I; підписано до друку 21/I; 1¼ друк. арк.; в 1 друк. арк. 48.128 знак.; формат 1/16 4-х почтов.

Технічний редактор Г. Крамаренко

Видає НКЮ Видавництво ВУЦВК „Радянське будівництво і право"

Голов[illegible] ж.б. Зам. 49—16500

НКЛП—УСРР. УПО Газетно-журнальна фабрика ім. В. Блакитного.

34
3-41

ЗБІРНИК
ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 34-35 | 30 грудня 1932 р. | № 34-35

ЗМІСТ:

Постанови ВУЦВК і РНК УСРР

216. Про зміну арт. 127 Кримінального кодексу УСРР.
217. Про зміну Кримінально-процесуального кодексу УСРР у зв'язку з утворенням обласних судових органів.
218. Про зміну й доповнення Цивільного кодексу УСРР.
219. Про зміну й доповнення Цивільно-процесуального кодексу УСРР.
220. Про зміну розділу 2 поділу VI Адміністративного кодексу УСРР.
221. Про доповнення арт. 23 постанови ВУЦВК і РНК УСРР „Про комірне" (квартирну плату) й заходи до врегулювання користування житлом у містах і селищах міського типу" увагою третьою про комірне у будинках транспорту поза містами та селищами міського типу.
222. Про скасування податкових пільг, наданих державним циркам. 1 грудня

Постанови президії ВУЦВК

223. Про настановлення т. Матрозова І. І. на Заступника Постпреда УСРР при уряді СРСР.
224. Про настановлення т. Розіта А. Р. на Наркома постачання УСРР.
225. Про увільнення т. Сапова І. А. від обов'язків Наркома Постачання УСРР.
226. Про настановлення т. Николаївського Д. С. на Заступника Голови Укрдержпляну.
227. Про настановлення т. Львова, І. П. на Заступника Уп. НКЗовнішторгу СРСР при уряді УСРР.

Постанова РНК УСРР 21 листопада

228. Про робітниче винахідництво.

ПОСТАНОВИ ВУЦВК і РНК УСРР

216. Про зміну арт. 127 Кримінального кодексу УСРР

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

Арт. 127 Кримінального кодексу УСРР (З. з. УСРР 1927 р. № 26-27, арт. 131) ухвалити в такій редакції:

„127. За скуповування та перепродаж приватними особами, щоб нажитися (спекуляція), продуктів сільського господарства та предметів масового вжитку,—

позбавлення волі на реченець не менший як на п'ять років з конфіскацією всього або частини майна".

II.

Цю постанову видано на підставі постанови ЦВК і РНК Союзу РСР з 22 серпня 1932 р. „Про боротьбу із спекуляцією (З. з. СРСР 1932 р. № 65, арт. 375).

Харків, 25 грудня 1932 року.

Вик. об. Голови ВУЦВК — Ю. Войцехівський

Голова РНК УСРР — В. Чубар

За Секретаря ВУЦВК — В. Поляков

(Оголошено в „Вістях ВУЦВК" з 27-XII—1932 р. № 294)

---

217. Про зміну Кримінально-процесуального кодексу УСРР у зв'язку з утворенням обласних судових органів

У зв'язку з утворенням обласних судових органів Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили запровадити нижченаведені зміни й доповнення Кримінально-процесуального кодексу УСРР (З. у. УСРР 1927 р. № 36-38, арт. 158; 1929 р. № 7, арт. 57 і 1931 р. № 17, арт. 148):

1. Арт. 5 Кримінально-процесуального кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

„5. Прокурор, суд і слідчий мають право відмовити завести справу або закрити справу, коли вчинок особи, що її позивають, хоч і має в собі ознаки злочину, передбаченого в Кримінальному кодексі, але його не можна визнати за суспільно-небезпечний, через його крайню маловажність і незначність наслідків, або коли заводити справу або вести її далі явно недоцільно, бо з огляду на зміну умов, вчинок явно втратив суспільну небезпеку. Зазначене право належить слідчому тільки в справах, в яких провадження попереднього слідства не є обов'язкове".

2. Арт. 24 Кримінально-процесуального кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

„24. Терміни, що є в цьому Кодексі, коли нема окремих вказівок, мають таке значення:

1) „суд"—народній суд, обласний суд, Головний суд АМСРР, Найвищий суд УСРР і військовий трибунал;

2) „суддя"—народній суддя, голова, заступник голови і член обласного суду, Головного суду АМСРР, Найвищого суду УСРР і військового трибуналу;

3) „прокурор"—генеральний прокурор Республіки, заступник генерального прокурора Республіки, помічник генерального прокурора Республіки, прокурор при народньому комісаріяті юстиції, прокурор Найвищого суду, прокурор Колегії Найвищого суду і його помічник. Прокурор АМСРР й його помічник, обласний, міський і дільничий прокурори та їхні помічники, військовий прокурор округи, фльоти, армії, корпусу і дивізії та його помічники;

4) „слідчий"—народній слідчий, старший слідчий, слідчий у важливіших справах та військовий слідчий військового трибуналу;

5) „сторони"—прокурор або слідчий, що підтримує винувачення в процесі, цивільний позивач, представники його інтересів, винувачений, його законні представники та оборонці, пошкодований—за тих випадків, коли йому дано право винуватити, і представники його інтересів, особи, що відповідають за шкоду, зроблену винуваченим, коли на них закладено позов та інші особи, зазначені в арт. 48 цього Кодексу;

6) „законні представники"—батьки, опікуни й представники установ та організацій, що піклуються даною особою;

7) „близькі родичі"—чоловік, жінка, батько, мати, сини й дочки, брати й сестри;

8) „вирок" — вирішення суду першої інстанції виправдати підсудного, призначити йому заходи соціяльної оборони або звільнити від цих заходів;

9) „ухвала"—всі інші вирішення, що їх виніс суд першої інстанції на судових засіданнях та вирішення, що їх виніс суд другої інстанції;

10) „постанови" — вирішення, що їх постановив народній суддя сам, крім вирішень виправдати підсудного, призначити йому заходи соціяльної оборони або звільнити від них; вирішення заступника голови Головного суду АМСРР по кримі-

нально касаційній колегії, заступника голови обласного суду по кримінально-касаційному відділу, вирішення слідчого вчинити попереднє слідство, в справах нагляду за дізнанням, припинити й закрити справу та віддати під суд, а так само вирішення прокурора наглядати за дізнанням і попереднім слідством, припинити й закрити справу та віддати під суд.

11) „Суд першої інстанції — народній суддя, народній суд, кримінальний відділ обласного суду, спеціяльний склад Головного суду АМСРР для розгляду кримінальних справ, спеціяльний склад Найвищого суду УСРР для розгляду кримінальних справ, військовий трибунал і залізничий колійний суд;

12) „Суд другої інстанції" — кримінально-касаційний відділ обласного суду, кримінально-касаційна колегія Головного суду АМСРР і кримінально-касаційна колегія Найвищого суду УСРР.

3. Частину 2 арт. 26 Кримінально-процесуального кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

„Народньому судові в складі: народнього судді і двох народніх засідателів підсудні всі інші справи про злочини, крім справ, належних до підсудности обласного суду, Головного суду АМСРР, Найвищого суду, військового трибуналу і залізничого колійного суду".

4. Арт. 27 Кримінально-процесуального кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

„27. Обласному судові, а в АМСРР — Головному судові підсудні:

1) справи про злочини, що за них на підставі чинного Кримінального кодексу УСРР або законів Союзу РСР може бути застосований винятковий захід соціяльної оборони (розстріл), а саме:

Про злочини контрреволюційні, передбачені в арт. арт. 54^{2}, 54^{11}, 54^{13}, 54^{14} Кримінального кодексу УСРР про злочини проти порядку управління, передбачені в ч. 1 арт. 56^{16}, ч. 2 арт. 56^{17}, ч. 2 арт. 56^{20}, ч. 2 і 3 арт. 56^{21}, ч. 1 арт. 56^{22}, ч. 2 арт. 56^{24}, ч. 2 арт. 56^{30} Кримінального кодексу УСРР; про збройний розбій, передбачений в ч. 3 арт. 174 Кримінального кодексу УСРР, та про розкрадання вантажів на залізничому та водному транспорті, колгоспного і кооперативного майна, передбачено в законі Союзу РСР „Про охорону майна державних підприємств, колгоспів і кооперації та зміцнення громадської (соціялістичної) власности", крім справ, залучених спеціяльними законами Союзу РСР і УСРР до підсудности військових трибуналів і залізничо-колійних судів;

2) усі кримінальні справи про службові злочини членів президії районових виконавчих комітетів і міських рад, безпосередньо підпорядкованих обласним виконавчим комітетам".

5. Увагу 1 до арт. 27 Кримінально-процесуального кодексу УСРР скасувати.

6. Увагу 2 до арт. 27 Кримінально-процесуального кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

„Увага 2. Справи про злочини, передбачені в арт. 56^{28} Кримінального кодексу УСРР, підсудні народньому судові, або обласному судові чи головному судові АМСРР, залежно від того, якому судові підсудна справа про основний злочин".

7. Додати до Кримінально-процесуального кодексу УСРР арт. 27^{1} та увагу до нього в такій редакції:

„27^{1}. Найвищому судові УСРР, як судові першої інстанції підсудні:

1) справи виняткової ваги, передані на розгляд Найвищого суду за постановою Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету або Генерального прокурора республіки;

2) справи винувачення за службові злочини членів Всеукраїнського центрального виконавчого комітету і членів Президії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету; членів ради народніх комісарів УСРР; урядовців, що їх затверджує на посадах Всеукраїнський центральний виконавчий комітет або Рада народніх Комісарів УСРР; голів та членів Президії обласних виконавчих комітетів, членів колегії Найвищого суду УСРР, голів обласних судів, Голови головного суду АМСРР, помічників Генерального прокурора Республіки, прокурора АМСРР, прокурорів при Народньому комісаріяті юстиції УСРР, обласних прокурорів, голови і членів Колегії Державної політичної управи;

3) справи винувачення за службові злочини членів Молдавського центрального виконавчого комітету і Ради народніх комісарів АМСРР; членів обласних виконавчих комітетів; голів районових виконавчих комітетів; голів міськрад, безпосередньо підпорядкованих обласним виконавчим комітетам; членів обласних судів і Головного суду АМСРР, міських та дільничих прокурорів і їхніх помічників. Усі зазначені в цьому пункті справи залежно від їхньої ваги,—Найвищий суд УСРР може прийняти до свого розгляду або передати до обласних судів чи до Головного суду АМСРР.

Увага:—Справи винувачення за злочини, що їх вчинили на території УСРР члени Центрального виконавчого комітету або Ради народніх комісарів іншої союзної республіки підсудні Найвищому судові УСРР, якщо буде на це згода центрального виконавчого комітету даної союзної республіки".

8. Арт. 29 Кримінально-процесуального кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

„29. Генеральному прокурові Республіки, його заступникові, прокуророві найвищого суду УСРР та обласному прокуророві належить право вилучати окремі кримінальні справи з підсудності народнього суду та передавати їх на розгляд обласного суду.

Питання про передання за ч. 2 арт. 28 цього Кодексу справ, підсудних народньому судові, до іншого народнього суду розв'язує народній суд, у районі діяльности якого справу заведено.

Питання про передання за ч. 2 арт. 28 цього Кодексу справи, підсудної обласному судові, до іншого обласного суду розв'язує народній комісар юстиції або його заступник".

9. В арт. арт. 32 і 33 Кримінально-процесуального кодексу УСРР слова „міжрайонний" „міжрайонного" тощо відповідно замінити на слова „обласний", „обласного" тощо.

10. Арт. арт. 34, 36 і уваги до нього та арт. 106 Кримінально-процесуального кодексу ухвалити в такій редакції:

„34. Коли в справі винуватиться за кілька злочинів і з них один чи кілька злочинів підсудні народньому або обласному судові, а інші військовому трибуналові, то справу про ці злочини сполучені між собою одністю дій або наміру, розглядає військовий трибунал. В противному разі справи про ці злочини мають окремо розглядати народній або обласний суд і військовий трибунал, кому належить".

„36. Кожний суд, встановивши, що справа, яка є в його судочинстві, підсудна іншому такому самому судові, має право лишити справу в своєму судочинстві тільки тоді, коли він вже розпочав перевіряти докази за судового розгляду справи й коли проти цього не перечать сторони. За всіх інших випадків справу належить направляти за підсудністю.

Увага 1. Коли за розгляду справи обласний суд установить, що вона підсудна народньому судові, то обласний суд, не передаючи справи за підсудністю, закінчує її розглядати.

Народній суд, встановивши під час розгляду справи, що вона підсудна обласному судові, передає справу за підсудністю.

Увага 2. Обласному судові під час розгляду справи касаційним порядком, за випадків, коли він винесе ухвалу передати справу на пересуд, належиться право вилучати з підсудности народнього суду та передавати її на розгляд обласного суду, як суду першої інстанції".

106. Попереднє слідство обов'язкове:

1) в усіх справах, підсудних обласному судові;

2) в усіх справах про злочини, передбачені в арт. арт. 54^{13}, ч. 2 арт. 56^{16}, ч. I арт. 56^{17}, ч. I арт. 56^{20}, ч. I арт. 56^{21}, ч. 2 арт. 56^{22}, ч. I арт. 56^{24}, арт. арт. 56^{25}, 56^{26}, 56^{27}, 56^{28}, ч. I арт. 56^{30}, арт. 56^{30}а, арт. 57, ч. 2 арт. 67, ч. 3 арт. 69, ч. 3 арт. 70, ч. 3 арт. 75, 75^{1}, ч. 2 і 3 арт. 75^{3}, ч. 3 арт. 77, арт. 81, ч. 2 арт. 98, ч. I арт. 100, арт. 102, ч. 2 арт. 104, ч. 2 арт. 105, арт. арт. 116, 117, 120, 138, 162,—166, п. „е" арт. 170, ч. 1 і 2 арт. 174, арт. 181, ч. 2 і 3 арт. 189 Кримінального кодексу УСРР, підсудних народньому судові.

В інших справах попереднє слідство можна призначити за ухвалою суду, за постановою прокурорів або слідчого.

11. Увагу до арт. 122 Кримінально-процесуального кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

„Увага. Генеральний прокурор республіки, його заступник, прокурор Найвищого суду та його заступник мають право передавати слідчі справи від народніх слідчих і старших слідчих тому з слідчих, кому визнають це за потрібне. Обласний прокурор має право передавати слідчі справи від народніх слідчих старшим слідчим".

12. Арт. 125 Кримінально-процесуального кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

„125. Спір про підслідність між слідчими в межах одної дільниці або міста розв'язує дільничий або міський прокурор. Спір про підслідність між слідчими різних дільниць або міст розв'язує відповідний прокурор, в районі діяльности якого справу заведено.

Коли справу заведено в районі кількох міст або дільниць одної області, то спір про підслідність розв'язує обласний прокурор.

Коли справу заведено в районі кількох міст або дільниць різних областей, то спір про підслідність розв'язує Генеральний прокурор Республіки, або його заступник, або прокурор Найвищого суду УСРР".

13. Арт. арт. 198, 213, 214, 222 і 231 Кримінально-процесуального кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

„198. Про закриття попереднього слідства за п. п. „а", „б" „в", „г", „д" та „е" арт. 5 цього Кодексу слідчий, не складаючи спеціяльної постанови, пише тільки резолюцію, зазначивши на підставі якого артикулу закону справу закрито.

Про закриття попереднього слідства за арт. 5 цього Кодексу в справах, в яких попереднє слідство не є обов'язкове, слідчий складає спеціяльну мотивовану постанову. Про закриття справи за всіх інших випадків, слідчий складає мотивований висновок, точно описавши обставини справи та мотиви потреби закрити справу і надсилає всю справу зі своїм висновком прокуророві".

„213. Слідчий, відібравши матеріял дізнання, встановлює чи справу досить з'ясовано та:

1) закриває справу порядком, зазначеним в арт. 198, коли є підстави, зазначені в п. п. „а"—„е" арт. 4, п. п. 1 і 2 арт. 197, а справи, що в них попереднє слідство не є обов'язкове, також і в разі, коли є підстави, зазначені в арт. 5 цього Кодексу;

2) надсилає справу на додаткове дізнання, коли визнає матеріяли за неповні;

3) приймає справу на вчинення попереднього слідства, коли визнає це за потрібне;

4) постановляє віддати підозрюваного або винуваченого під суд, коли при справі є достатні для цього підстави.

Закриття справи від слідчого сторони мають право оскаржити до прокурора протягом трьох діб, коли їм оголошено постанову закрити справу".

Увагу до цього артикулу залишити в чинній редакції.

„214. Коли в справі, в якій попереднє слідство не обов'язкове, що надійшла до слідчого від органа дізнання, є підстави закрити справу за арт. 5 цього Кодексу, то слідчий закриває її своєю мотивованою постановою (арт. 198)".

„222. Закриття за арт. 5 цього Кодексу справи від прокурора сторони мають право оскаржити до відповідного вищого прокурора протягом трьох діб від дня, коли їм оголошено постанову закрити справу".

„231. Генеральному прокуророві республіки, його заступникові і прокуророві Найвищого суду належить право зажадати кожну справу, що є в справуванні органів дізнання і попереднього слідства і дати їй відповідний напрямок.

Зазначене право належить обласному, міському або дільничому прокуророві щодо справ, які є в справуванні підпорядкованих їм органів дізнання і попереднього слідства.

Слідчому таке саме право належить щодо справ, які є в справуванні органів дізнання в межах його району".

14. Відділові III Кримінально-процесуального кодексу УСРР дати назву: „Відділ III. Судочинство в судах першої інстанції" і зробити в ньому такі зміни:

а) в арт. 233 після слів: „народній суддя" додати: „або голова обласного суду, чи голова Головного суду АМСРР, чи голова Найвищого суду УСРР, кому належить";

б) в ч. 3 арт. 234 слова: „народній суддя або народній суд" замінити на слова „Народній суддя або голова обласного суду, чи голова обласного суду УСРР, кому належить, або відповідний суд";

в) в арт. 235 і увазі до нього та в арт. 236 після слів „народній суддя" додати: „або голова обласного суду, чи голова

Головного суду АМСРР, чи Голова Найвищого суду УСРР, кому належить";

г) в арт. 238 замість слів: „народній суддя головує на судовому засіданні", написати: „голова судового засідання";

д) в арт. 237 і в ч. 2 уваги 1 арт. 302 відповідно викреслити слово „народнього", „народній";

е) в арт. 307 замість слів: „народній суддя" написати голови судового засідання";

ж) додати до цього відділу арт. 253^1 у такій редакції:

„253^1. Свідки, експерти, перекладачі та поняті, що до них на підставі ухвали суду застосовано захід впливу за нестання на суд, мають право звернутись до того самого суду з проханням не застосовувати до них заходу впливу, подавши причини нестання.

Прохання ці розглядає голова суду і має право задоволити їх або відмовити. Постанова голови суду про відмову на прохання є остаточна й не можна її ні оскаржити, ні опротестувати".

з) розділ 24 (арт. арт. 218-324)—скасувати.

15. Відділові IV Кримінально-процесуального кодексу УСРР дати назву: „Відділ IV. Опротестування й оскарження судових вироків, ухвал і постанов, а також перегляд справ" і викласти цей відділ у такій редакції:

„Розділ 26. Опротестування й оскарження судових вироків ухвал і постанов:

335. На судовий вирок прокурор може додати касаційного протеста, а інші сторони можуть подати касаційні скарги, за винятком справ, в яких вироками призначено захід соціяльної оборони в формі примусової праці на реченець до трьох місяців включно, штрафу або конфіскації майна на суму 100 крб. включно, заборони тої чи іншої діяльности або промислу; громадської догани або перестороги.

Увага: Касаційними протестами звуться ті, що їх додає у встановлений реченець прокурор на судові вироки в даній справі. Скарги, що їх подають у встановлений реченець усі інші сторони на судові вироки звуться касаційними скаргами.

Усі інші протести, що їх у встановлений реченець подає прокурор на судові ухвали й постанови, звуться окремими протестами, а всі інші скарги, що їх у встановлений реченець подають інші сторони на судові ухвали й постанови, звуться окремими скаргами.

336. Право подавати касаційні протести належить: міському і дільничому прокуророві щодо вироків народнього суду і на-

роднього судді; обласному прокуророві щодо вироків народнього суду і народнього судді, а також обласного суду; прокуророві АМСРР—щодо вироків народнього суду; народнього судді і Головного суду АМСРР, Генеральному прокуророві республіки, його заступникові й прокуророві Найвищого суду, УСРР, а також помічникам Генерального прокурора республіки в межах їхньої компетенції,—щодо вироків народнього суду і народнього судді, обласного суду, Головного суду АМСРР і Найвищого суду УСРР.

337. Право подавати касаційний протест належить відповідному прокуророрі незалежно від того, чи брав представник прокурорського нагляду участь в судовому засіданні. В разі вищий прокурор або його представник не погодиться з протестом, він має право його зняти або змінити.

338. Касаційні протести і скарги можна подавати протягом декади з дня оголошення вироку.

Для підсудних в Головному суді АМСРР або обласному суді цей реченець на подання скарги встановлюється з дня вручення йому копії вироку, яку обов'язково зручається засудженому протягом 48 годин від моменту винесення вироку.

Реченець не вважається за пропущений, коли до його закінчення подано протеста або скаргу на пошту.

Коли реченець пропущено через поважні причини, народній суддя або голова обласного суду чи голова Головного суду АМСРР, кому належить, зобов'язаний відновити його.

Додаткові касаційні протести й скарги мають право подавати сторони не пізніш як за 24 години до слухання справи в другій інстанції.

Увага. У місцевостях, оголошених на воєнному стані, реченець подавати касаційні скарги і касаційні протести встановлюється—48 годин.

339. Касаційні протести й скарги подають до того суду, на вирок якого подається протест або скаргу.

Суд зобов'язаний надіслати протеста і скаргу разом із справою протягом трьох діб до суду другої інстанції. Касаційний протест й скаргу можна подавати також й безпосередньо до суду другої інстанції.

Подання касаційного протеста або скарги припиняє виконання вирока в тій його частині, в якій його опротестовано чи оскаржено. В інших частинах вирок вважається за такий, що набув законної чинности і його виконується.

340. У місцевостях, оголошених на воєнному стані, Головному судові АМСРР і обласному судові надається право в разі ухвалення вироку, що засуджує до виняткового заходу соціяльної оборони (розстрілу), звернутись до військового революційного комітету протягом 48 годин після винесення вироку, якщо засуджений подав касаційну скаргу, з поданням не пропустити її та негайно виконати вирока.

Подання про непропуск касаційної скарги не увільнює від обов'язку негайно повідомити Генерального прокурора республіки про винесений вирок (арт. 384 цього Кодексу).

Розпорядження Генерального прокурора припинити виконання вироку й надіслати справу порядком нагляду є обов'язкове, незалежно від розв'язання справи про непропуск скарги.

Питання про пропуск або непропуск касаційної скарги розв'язує військово-революційний комітет даної місцевости протягом 24 годин, відколи одержано подання суду.

Право не пропускати скарги надається військово-революційному комітетові за особливою постановою Всеукраїнського центрального виконавчого комітету, в якій точно визначається на який реченець це право надано.

341. Касаційні протести й скарги на вироки народнього суду чи народнього судді розглядає кримінально-касаційна колегія Головного суду АМСРР або кримінально-касаційний відділ обласного суду АМСРР або кримінально-касаційний відділ обласного суду, кому належить касаційні протести і скарги на вироки головного суду АМСРР та обласного суду розглядає кримінально-касаційна колегія Найвищого суду УСРР.

Протести на вироки Найвищого суду УСРР, як суду першої інстанції, розглядає Пленум Найвищого суду порядком наглядного справування.

Подавати касаційні скарги на вироки Найвищого суду, як суду першої інстанції, не можна.

342. Касаційні протести й скарги розглядає суд другої інстанції в судовому засіданні. Сторін не викликається, але список справ, що їх призначено слухати, слід оголошувати не пізніш як за п'ять діб до засідання.

Якщо сторони або їхні представники з'являться на суд, то суд обов'язково допускає їх давати пояснення. Якщо сторони не з'явились, то суд може за своїм розсудом викликати їх.

Увага. Справи, що в них оголошено вирок, який засуджує до виняткового заходу соціяльної оборони (розстріл), належить розглядати не пізніш, як через десять діб, відколи надійшла справа.

Наглядати за відповідним розподілом і підготуванням справ до розгляду в Найвищому суді УСРР покладається на прокурора касаційної колегії Найвищого суду УСРР в кримінальних справах.

343. Слухання справи за касаційним протестом або скаргою починається доповіддю одного з суддів, який викладає зміст

справи, протесту й скарги, після чого сторони, якщо вони з'явились, дають свої пояснення; підсудному, якщо він присутній, слід дати останнє слово. Після пояснень сторін і останнього слова підсудного прокурор, якщо він бере участь у судовому засіданні, подає свій висновок.

344. Суд другої інстанції може зажадати, а також прийняти до свого розгляду нові документи, яких раніше не було в справуванні, коли ці документи можуть мати значіння для розв'язання питання про зміну або скасування вироку.

345. Суд другої інстанції під час розгляду касаційного протесту й скарги зобов'язаний кожного разу розглядати справу всю в повному обсязі. Змінити вирок, скасувати його, припинити справу можна щодо кожного підсудного, незалежно від того, чи вирок щодо цього підсудного опротестовано чи оскаржено.

346. Суд другої інстанції за касаційним протестом і касаційною скаргою виносить ухвалу, якою може:

1) скасувати вирока й закрити справу, або

2) скасувати вирока й надіслати справу до суду першої інстанції на пересуд, або

3) змінити вирок, або

4) не касуючи вирока, надіслати його до суду першої інстанції для виправлення, або

5) незалежне від скасування, зміни чи залишення в силі вироку включити в свою ухвалу вказівки про порушення, які допустив суд, або

6) залишити касаційного протеста чи касаційну скаргу без наслідків.

347. Суд другої інстанції касує вирока й закриває справу за випадків, зазначених в арт. арт. 4, 5 і п. 3 арт. 299 цього кодексу, а також, коли визнає, що висновок, який зробив суд першої інстанції, не стверджується матеріялами справи й при цьому новий розгляд справи не може дати достатніх даних для винесення вироку.

348. Вирок слід скасувати й надіслати справу на новий розгляд або змінити вирока за таких випадків:

1) якщо вирок не відповідає вимогам судової політики пролетарської держави,

2) якщо захід соціяльної оборони, що його визначив суд, не відповідає соціяльній небезпеці засудженого й скоєного від нього злочину,

3) якщо залишились невияснені такі обставини, що вияснення їх могло б внести посутню зміну у висновки, що їх зробив суд у вироці,

4) якщо вирок суттєво суперечить даним, що їх встановлено в справі, або коли він містить посутню неясність або неповноту,

5) якщо під час розгляду справи зроблено таке зламання або таке неправильне застосування закону і, зокрема правил судочинства, що мало посутній вплив на вирок.

349. За випадків, перелічених в арт. 348 цього Кодексу, треба вирок скасувати тільки тоді, коли суд другої інстанції не зможе його виправити на підставі даних, що є в справі.

Коли визнано за неправильний вирок, що виправдує підсудного, цей вирок треба скасувати й справу надіслати на новий розгляд по суті.

В разі скасування вироку й надіслання справи на пересуд, суд визначає в ухвалі, з якої стадії судочинства чи із стадії попереднього розсліду (дізнання, слідство), чи із стадії судового засіданая, треба розглядати справу.

Вказівки, що їх дав суд другої інстанції, обов'язкові для всіх судово-слідчих органів, що знову розслідують або розглядають справу.

Під час нового розгляду справи суд може збільшити захід соціяльної оборони, вибраний за першого розгляду справи.

На вирок, що його знову винесено, можна подати касаційного протеста й касаційну скаргу загальним порядком.

350. За достатніх даних для виправлення вироку суд другої інстанції, відповідно його виправляє, з тим, що він має право пом'якшити заходи соціяльної оборони, що їх призначено у вироці.

За тих випадків, коли суд другої інстанції визнає за потрібне посилити заходи соціяльної оборони, слід скасувати вирока й надіслати справу до суду першої інстанції на пересуд.

351. Суд другої інстанції, розглядаючи справу, може сам виправити вирока або, не касуючи його, надіслати на виправлення до суду першої інстанції в таких випадках:

1) коли суд першої інстанції не призначив додаткового заходу соціяльної оборони в формі конфіскації майна або штрафу, якщо ці додаткові заходи передбачені в санкції відповідного артикулу Кримінального кодексу;

2) коли суд, не зважаючи на вимогу закону, не обміркував питання про обмеження прав (ч. 2 арт. 32 Кримінального кодекса), про призначення іспитового реченця (арт. 48 Крим. кодексу) про тримання засудженого в загальних місцях ув'язнення (арт. 27 Крим. код). і про стягнення з засудженого вартости його утримання в місці позбавлення волі (п. 10 арт. 207 Крим. процес. кодексу).

352. Касуючи або змінюючи вирока в складних справах, суд має право розглянути справу, обмежитись оголошенням короткої резолюції, де належить подати, які артикули закону зламано і ухвалу про зміну або скасування вироку та на який ре-

ченець відкладено винесення ухвали в остаточній формі, цей реченець не має бути більш за 5 діб.

353. Голова на судовому засіданні касаційної колегії Найвищого суду УСРР і прокурор, що дає висновки в справі, мають право протягом доби від дня винесення ухвали заявити окрему думку або подати протеста.

Член касаційної колегії Найвищого суду УСРР, що бере участь у розгляді справи, має право протягом того ж реченця заявити окрему думку, яка надходить до Голови Найвищого суду УСРР і від нього залежить або подати окрему думку на розгляд Пленуму Найвищого суду або залишити без наслідків.

Генеральний прокурор Республіки, його заступник і прокурор Найвищого суду УСРР мають право відкликати протест, поданий від прокурора, що давав висновок у справі, або змінити його. Таке ж саме право відкликати або змінити окрему думку голови на судовому засіданні касаційної колегії Найвищого суду УСРР належить голові Найвищого суду УСРР.

354. Ухвали суду другої інстанції є остаточні і на них не можна подавати касаційного протеста і касаційні скарги. На ці ухвали можна подавати протест порядком нагляду.

Опротестування ухвали касаційної колегії Найвищого суду УСРР припиняє її виконання.

355. На постанови судді та на ухвали суду першої інстанції можна подавати окремі протести і скарги протягом п'ятьох діб від дня винесення постанови чи ухвали.

Подання окремого протесту або скарги, припиняє виконання постанови судді або ухвали суду, лише за тих випадків, коли суддя або суд, що виніс постанову чи ухвалу, визнає це за потрібне.

356. Окремі протести і скарги на постанови народнього судді розв'язує завідатель кримінально-касаційної колегії Головного суду АМСРР або завідатель кримінально-касаційного відділу обласного суду, кому належить.

Окремі протести і скарги та ухвали Головного суду АМСРР, обласного суду та народнього суду, як судів першої інстанції, а також на постанову Заст. голови Головного суду АМСРР у кримінально-касаційній колегії і обласного суду у кримінально-касаційному відділі, розв'язує кримінально-касаційна колегія Головного суду АМСРР чи кримінально-касаційний відділ обласного суду, кому належить.

До розгляду окремих протестів і скарг сторін не викликається, але, коли вони з'являються, то можна припустити їх дати пояснення.

Розділ 27. Наглядне справування

357. Право порядком нагляду зажадати від суду справи у кожній стадії судочинства мають:

1) Генеральний прокурор Республіки, його заступник, прокурор Найвищого суду УСРР, а також помічники Генерального прокурора, в межах їхньої компентенції, від усіх судів УСРР;

2) Голова Найвищого суду УСРР, в разі справа є потрібна з оперативних міркувань, а не за скаргами сторін—від народніх судів, обласних судів і Головного суду АМСРР;

3) Прокурор АМСРР—від усіх судів АМСРР;

4) Обласний прокурор—від обласного суду і всіх народніх судів району його діяльности;

5) Дільничий та міський прокурор—від народіх судів, що діють на території відповідної дільниці чи міста. Право зажадати справи не обмежене реченцем.

358. Генеральний прокурор Республіки, його заступник, прокурор Найвищого суду, Голова Найвищого суду УСРР, прокурор АМСРР, помічники Генерального прокурора Республіки, в межах своєї компетенції, та обласний прокурор, мають право припиняти виконання вироку кожного суду, від якого вони за арт. 357 цього Кодексу можуть зажадати справу та змінювати запобіжні заходи.

359. Суд, одержавши вимогу надіслати справу, надсилає її особі, що справу зажадала, припинивши судочинство.

Коли в даній справі вже відбудеться судове засідання надсилати зажадану справу можна тільки після винесення вироку.

360. Прокурор, а також Голова Найвищого суду УСРР, що зажадали справу, коли в ній нема будь-яких порушень закону, негайно закривають наглядне справування і вертають справу із своєю постановою.

361. Прокурор, що зажадав справу народнього судді або народнього суду, коли в справі є суттєві зламання закону надсилає її до кримінально-касаційної колегії Головного суду АМСРР або кримінально-касаційного відділу обласного суду, кому належить, якщо в справі ще не винесено вироку або ухвали закрити справу, або коли цей вирок та ухвала набули правної сили, але їх не розглянув суд другої інстанції.

Кримінально-касаційна колегія Головного суду АМСРР чи кримінально-касаційний відділ обласного суду розглядає справу за правилами арт. арт. 343—354 цього Кодексу.

Кримінально-касаційний відділ обласного і кримінально-касаційна колегія Головного суду АМСРР розглядають справу, не викликаючи сторін, після заслухання доповіді членів суду та висновку прокурора.

Якщо сторони, або їхні представники з'являються, то суд може їх допустити давати пояснення.

362. Якщо зажадано справу Головного суду АМСРР або обласного суду порядком наглядного справування, то її надсилається до кримінально-касаційної колегії Найвищого суду УСРР, коли є суттєві зламання закону в справі, якщо ще не винесено вирока або ухвали закрити справу або, коли цей вирок чи ухвала набули правної сили, проте, їх не розглянув суд другої інстанції. Кримінально-касаційна колегія Найвищого суду УСРР розглядає надіслану справу за правилами арт. арт. 343—354 цього Кодексу.

363. За тих випадків, коли вирок або ухвала закрити справу набули правної сили й справу розглянено вже судом другої інстанції, зажадану справу, що в ній є суттєві зламання закону, направляє особа, що її зажадала, до Генерального прокурора Республіки, від якого й залежить дати їй належний напрямок.

364. Вироки Найвищого суду УСРР, як суду першої інстанції, може опротестувати порядком наглядного справування Генеральний прокурор Республіки, його заступник, прокурор Найвищого суду УСРР і голова Найвищого суду УСРР до пленуму Найвищого суду УСРР.

Розділ 28. Відновлення справ за нововиявлених обставин

365. Відновляти справу, що в ній вирок набув правної сили, та справу, що в ній набула правної сили ухвала суду або постанова народнього судді закрити справу, можна тільки коли виявлено нові обставини, за які вважається:

1) встановлення, що докази, на яких основано вирок, сфальшовані;

2) встановлення злочинних зловживань у даній справі суддів, що постановили вирока;

3) усі інші обставини, що були невідомі судові під час постановлення вироку, які самі собою або разом з обставинами, раніш встановленими, доводять неправильність засудження або виправдання підсудного.

366. Переглядати вироки про виправдання можна тільки протягом року від дня виявлення нових обставин і не пізніш як через 5 років від дня, коли вирок набув правної сили, проте, в кожному разі переглядати виправдані вироки не можна, коли пройде давність або буде надана амнестія в справах даної категорії злочинців.

367. Зловживання суддів та кривосвідчення і дання кривого висновку експертом або сфальшованість інших доказів правлять за підставу відновити справу тільки тоді, коли ці обставини встановлено правосильним судовим вироком або іншим законним порядком.

368. Смерть засудженого не є перешкода до відновлення його справи, що в ній винесено засудного вирока.

369. Заяви про відновлення справи заінтересовані особи, установи та організації надсилають до прокурора.

370. Прокурор, одержавши зазначену заяву та з власної ініціятиви, коли визнає за потрібне підняти питання про відновлення справи, чинить потрібне розслідування особисто, або через органи дізнання, або через органи попереднього слідства.

По закінченні розслідування, прокурор, коли визнає за потрібне піднести питання про відновлення справи надсилає матеріяли з своїм висновком до касаційної колегії Найвищого суду УСРР в кримінальних справах, яка чинить порядком арт. 346 цього Кодексу.

Увага. Дії прокурора за цим артикулом можна оскаржити загальним порядком.

371. Справи, що їх закрив слідчий чи прокурор, можна відновляти за постановою органу, що закрив справу.

16. Пункт „б" арт. 387 Кримінально-процесуального кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

[387. Умовно-дореченцеве звільнення засуджених учиняється за постановою дозорчої комісії, крім умовно-дореченцевого звільнення:]

„б) осіб, що їх засудила надзвичайна сесія Найвищого суду УСРР, Головного суду АМСРР, обласного суду; умовно-дореченцево звільняється цих осіб за постановою надзвичайної сесії, що в її районі вирок виконується або надзвичайної сесії Найвищого суду УСРР".

17. В арт. арт 397,399,400,401,402 і 403 Кримінально-процесуального кодексу УСРР слово „міжрайонові", „міжрайонового" тощо відповідно змінити на слова: Головний суд АМСРР чи обласні, Головного суду АМСРР чи обласного тощо.

II

18. Цю постанову видано на зміну постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 5 травня 1931 р. „Про зміну й доповнення Кримінально-процесуального кодексу УСРР" (З. З. УСРР 1931 р. № 17, арт. 148) та на скасуваняя уваги до арт. 221 та відділу V у складі розділів 29,30, 31 Кримінально-процесуального кодексу УСРР З. З. УСРР 1927 р. № 36-37, арт. 168 і З. З. УСРР 1931 р. № 17, арт. 148).

Харків, 4 грудня 1932 року

Вик. Об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський

Заст. Голови РНК Сербиченко

За Секретаря ВУЦВК В. Поляков

218. Про зміну й доповнення Цивільного кодексу УСРР

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

1. Додати до арт. 22 Цивільного кодексу УСРР (З. У. УСРР 1927 р. № 11, арт. 70) увагу 4 в такій редакції:

„Увага 4. Набувати цивільні повітряні судна, мотори до них та інше авіяційне та повітроплавне майно, що до них стосується, можуть лише установи, підприємства, громадські організації та особи, які можуть володіти цивільними повітряними суднами та експлуатувати їх на підставі арт. 7 Повітряного кодексу Союзу РСР (З. З. СРСР 1932 р. № 32, арт. 194-б)".

Арт. арт. 153 і 267 Цивільного кодексу УСРР (З. З. УСРР 1929 р. № 8, арт. 64) ухвалити в такій редакції:

„153. Договори про найом державних і комунальних підприємств і будівель незалежного від реченця й суми договору, треба, під загрозою нечинности договору, укладати на письмі.

До договору про найом державного або комунального підприємства або будівель належить, під загрозою нечинности договору, додавати докладний опис найманого майна. Описа цього мають підписати сторони й він складає невід'ємну частину договору.

Договори про найом всілякого іншого майна на реченець понад один рік, незалежно від суми договору, треба укладати на письмі. Недодержання цього правила позбавляє сторони права, в разі спору, посилатися на свідків (увага до арт. 136 цього Кодексу)".

„267. Довіренности від імени державних установ і підприємств, партійних, професійних, кооперативних в тому числі колгоспів та інших громадських організацій видають за підписом відповідального керівника та за печаткою установи, підприємства або організації. Ці довіренности засвідчувати нотаріяльно не обов'язково.

Харків, 4 грудня 1932 року.

Вик. Об. Голови ВУЦВК — Ю. Войцехівський

Заст. Голови РНК УСРР — О. Сербиченко

За Секретаря ВУЦВК — В. Поляков

---

219. Про зміну й доповнення Цивільного процесуального кодексу УСРР.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

1. Арт. арт. 24^1 і 34 Цивільного процесуального кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

„24^1. Майнові спори між установами, підприємствами та організаціями усуспільненого сектора розв'язується порядком державного арбітражу.

Виняток становлять нижчезазначені спори, що їх треба розглядати в народньому суді:

а) спори на суму не менше за 1.000 карб.;

б) спори, що виникають із банкових операцій Державного банку, коли одною із сторін у спорі є Державний банк;

в) спори, що виникають із договору про перевіз залізницею або водним транспортом, коли перевіз виконують не на підставі генеральних договорів про масові плянові перевози;

г) всі спори, що виникають із договору повітряного перевозу;

ґ) спори, що виникають із договорів про користування комунальними послугами".

„34. Позови на державні установи, підприємства та на всілякі об'єднання, що мають право юридичної особи, належить закладати в місці осідку центрального органу або ж у місці осідку місцевого органу, коли позов випливає з правочину, вчиненого з цим місцевим органом.

Позови на залізниці належить закладати проти Дирекції залізниць у місцях їхнього осідку. За згодою Народнього комісара юстиції УСРР з Народнім комісаром шляхів Союзу РСР, можна визначати підсудність позовів, подаваних до залізниць не тільки судові того міста, де перебуває дирекція залізниць, що має відповідати, але й іншим відповідним судам. Перелік цих судів оголошується до загального відому.

Позови на Всеукраїнську та області контори Державного банку належить вчиняти в місці осідку цих контор, а позови на філії Держбанку — у місці осідку обласних контор, що їм відповідні філії підзвітні".

2. Частину 3 арт. 100 Цивільного процесуального кодексу УСРР ухвалити в нижченаведеній редакції та додати до цього самого артикулу частину 4 нижченаведеного змісту:

„Такого самого порядку треба додержувати в позовах, що їх вчиняють автори та їхні спадкоємці на справляння винагороди за винаходи, на які видано авторські свідоцтва, або за тех

нічні й організаційні вдосконалення, прийняті до здійснення в усуспільненому секторі.

У позовах, що їх вчиняють автори та їхні спадкоємці на справляння винагороди за винаходи, на які видано патенти, або за зареєстровані промислові зразки, суд повинен з власної ініціативи ставити й розв'язувати питання про забезпечення позову тільки в частині справлюваної винагороди, що не перевищує 6.000 карбованців".

3. Арт. 208 Цивільного процесуального кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

„208. Пояснювати й тлумачити вироки має суд, що розв'язав справу. Подання прохання про тлумачення вироку жодним реченцем не обмежене, коли вирок ще не виконано або він не втратив сили через скінчення реченців, зазначених в арт. 290[1] цього Кодексу".

4. Пункт 2 арт. 211 Цивільного процесуального кодексу УСРР ухвалити в нижченаведеній редакції:

[211. Попереднє виконання є обов'язкове]...

„2) у справах про справлення винагороди, що його провадять автори та їхні спадкоємці:

а) за повне або часткове перевласнення авторського права,

б) за винаходи, на які видано авторські свідоцтва, або за технічні й організаційні вдосконалення, прийняті для здійснення в усуспільненому секторі і

в) за винаходи, на які видано патенти й за зареєстровані промислові зразки в частині справляння, що не перевищує 6.000 крб.".

5. Арт. арт. 244 і 297 Цивільного процесуального кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

„244. Публікацію, передбачену в п. 1 арт. 242, робиться коштом заявника один раз або в обласному офіційному органі друку, або на бажання заявника у газеті „Вісті ВУЦВК".

В публікації про втрату цінного паперу треба подавати:

1) Ім'я та по-батькові, прізвище й місце осідку заявника;

2) назву й відмінні ознаки паперу, що про втрату його подано до суду заяву;

3) протягом якого реченця держці паперу, про втрату якого заявлено, повинні подати до суду заяву про свої права на нього (п. 1 арт. 242);

4) заборону, передбачену в п. 2 арт. 242.

Увага. Зазначені в цьому арт. органи друку повинні вміщати подавані від трудящих публікації про втрату цінних паперів за найпільговішим тарифом".

„297. Справляння на суму до 75 крб. включно за виконавчими листами судових установ провадять у межах своєї території сільські ради.

На прохання позивача суд може доручити сільській раді провадити справляння і на суму понад 75 карбованців.

За особливо складних справлянь Народній суддя може провадження справляння у межах території села на суму до 75 крб. передати судовому виконавцеві".

6. Літ. „д", п. 1 арт. 310 і літ. „г" п. 1 арт. 311 Цивільного процесуального кодексу УСРР ухвалити в такій редакції:

[До першого розряду належать]...

„Претенсії авторів та їхніх спадкоємців на винагороду за винаходи, на які видано авторські й за технічні і організаційні вдосконалення, прийняті для здійснення в усуспільненому секторі, а так само претенсії авторів та їхніх спадкоємців на винагороду в частині, що не перевищує 6.000 карбованців, за винаходи, на які видано патенти, і за зареєстровані промислові зразки".

7. Додати до Цивільного процесуального кодексу УСРР арт. арт. 32^2, 34^2, 90^2, 90^3 і 209^1 в такій редакції:

„32^2. Позови, що виникають з правочинів по зовнішній торгівлі, коли сторони погоджуються розв'язати ці спори порядком арбітражу, розв'язує зовнішньо-торговельна арбітражна комісія при Всесоюзній торговельній палаті".

„34^2. Позови, що випливають з договору повітряного перевозу, подається до Управи тої повітряної лінії, що нею провадиться перевіз, а коли перевіз провадилося декількома лініями, то до управи тої лінії, якої вимогу попередньо подано претенсійним порядком".

90^2. Повози, що випливають з договору повітряного перевозу можна подати не раніш, як управа відповідної повітряної лінії відхилить подану до неї претенсію або як мине два місяці з дня подання цієї претенсії, коли відповідна управа протягом цього реченця не дасть на подану претенсію остаточної відповіді".

„90^3. Позови, що виникають з договору про перевіз залізницею можна подати не раніш, як дирекція відповідної залізниці відхилить подану до неї претенсію повнотою, або в певній частині, або коли минуть з дня подання претенсії реченці, зазначені в арт. 119 Статуту залізниці (З. З. СРСР 1932 р. № 20 арт. 121)".

„209^1. Вирок суду треба подати до виконання протягом одного року з дня відколи його ухвалено, а в усіх справах установ, підприємств та організацій усуспільненого сектора між собою—протягом шости місяців.

По скінченні зазначених реченців виконавчого листа видавати не можна.

II

8. Арт. 209[1] Цивільного процесуального кодексу УСРР стосовно справ між установами, підприємствами та організаціями усуспільненого сектора надати чинности з 29 липня 1932 року.

До вироків у справах між установами, підприємствами та організаціями усуспільненого сектора, ухвалених до 29 липня 1932 року, застосовується реченці давности, чинні на час ухвалення вироку, але не більше шости місяців, рахуючи з 29 липня 1932 року.

III

Цю постанову видано на зміну й доповнення Цивільного процесуального кодексу УСРР (З. з. УСРР 1929 р. № 25. арт. 201 і 1931 р. № 36, арт. 282) та на скасування постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 26 серпня 1932 р. „Про зміну арт. 24[1] Цивільного процесуального кодексу УСРР (З. з. УСРР 1932 р. № 25, арт. 148) на підставі постанов ЦВК і РНК Союзу РСР з 27 квітня 1932 р. „Про затвердження Повітряного кодексу УСРР“ (З. з. СРСР 1932 р. № 32, арт. 194 а) з 7 червня 1932 р. „Про зміну устави про державний арбітраж“ (З. з. СРСР 1932 р. № 45, арт. 269), з 17 червня 1932 р. „Про зовнішньо-торговельну арбітражну комісію при Всеукраїнській торговельній палаті“ (З. з. СРСР 1932 р. № 48, арт. 281) з 17 липня 1932 р. „Про доповнення постанови ЦВК і РНК Союзу з 7 квітня 1932 р. „Про реченці повної давности в суперечках між установами, підприємствами та організаціями усуспільненого сектора народнього господарства“ (З. з. СРСР 1932 р. № 57, арт. 341), постанови Президії ЦВК Союзу РСР з 27 липня 1932 р. „Про зміну постанови Президії ЦВК Союзу РСР про організацію сільських судів“ (З. з. СРСР 1932 р. № 61, арт. 355) та відповідно до постанов РНК Союзу РСР з 19 березня 1932 р. „Про зміну статуту залізниць і статуту внутрішнього водяного транспорту“ (З. з. СРСР 1932 р. № 20, арт. 121) і з 28 березня 1932 року „Про зміни в законодавстві Союзу РСР у зв'язку з виданням Устави з 9 квітня 1931 року „Про винаходи й технічні вдосконалення“ (З. з. СРСР 1932 р. № 24, арт. 148).

Харків, 4 грудня 1932 року.

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцеховський

Заст. голови РНК УСРР О. Сербиченко

За Секретаря ВУЦВК В. Поляков

220. Про зміну розділу 2 поділу VI Адміністративного кодексу УСРР.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет та Рада народніх комісарів УСРР постановили:

Розділ 2 поділу VI Адміністративного кодексу УСРР (Зб. уз. 1927 р. № 63-65, арт. 240) ухвалити в такій редакції:

ПОДІЛ VI

Обов'язки людности в справі охорони громадського ладу.

РОЗДІЛ 2

Сільські виконавці

213. При сільських радах є сільські виконавці, що мають своїм завданням допомагати сільраді в справі забезпечення революційного ладу, громадської безпеки, охорони державного, суспільного і приватного майна, санітарного стану та добровпорядження на території сільської ради та в справі здійснення практичних заходів щодо застосування законів та постанов сільської ради та вищих органів.

214. Сільські виконавці підлягають безпосередньо сільській раді й несуть перед нею відповідальність за свою діяльність. При виконанні роботи щодо забезпечення революційного ладу, громадської безпеки та охорони державного та суспільного майна, сільські виконавці керуються вказівками органів міліції та виконують розпорядження цих органів. Інструктування сільських виконавців здійснюють у відповідних частинах сільські ради та органи міліції.

215. Сільські виконавці спираються в своїй діяльності на колгоспників, групи бідноти, бригади сприяння міліції й інші громадські організації та притягають до своєї роботи широкі маси трудящих.

216. Загальну кількість сільських виконавців на території сільської ради визначає остання, проте, ця кількість не мусить перевищувати у тих місцевостях, де проведено суцільну колективізацію, одного сільського виконавця на 75 господарств, а в місцевостях, де суцільну колективізацію не проведено, одного сільського виконавця на 50 господарств.

217. До виконання обов'язків сільських виконавців притягають чоловіків віком з 18 років до 50 років та жінох віком з 18 до 45 років, що мешкають на території сільської ради.

218. Сільськими виконавцями не можуть бути особи, позбавлені виборчих прав, обмежені судом у праві обіймати посади в державних установах, заслані й вислані судом та адміністра-

тивним порядком, ті, що, є під судом та слідством або мають судимість, що її не знято встановленим порядком.

Головна Управа робітничо-селянської міліції при РНК УСРР за згодою з НКПраці, НКЗемсправ, встановлює категорію громадян, що їх звільняється від обов'язків сільських виконавців за умовами їхньої роботи, стану здоров'я, родинного стану тощо.

219. Сільських виконавців призначає сільська рада з числа осіб, зазначених в арт. 217 та 218.

Сільських виконавців-колгоспників призначає сільська рада почергово з числа кандидатів, що їх висовують Правління колгоспів.

При призначенні сільськими виконавцями членів колгоспів, сільські ради повинні врахувати інтереси колгоспів, зокрема не покладати зазначених обов'язків на членів правлінь колгоспів, завідателів галузів господарства, завідателів товарових ферм та бригадирів.

220. Сільські ради призначають окремих осіб на виконання обов'язків сільських виконавців за чергою на реченець не більше трьох місяців протягом року, залежно від місцевих умов, з тим, проте, щоб чергування поряд не перевищувало 5 днів.

220[1]. Особи, що їх призначається на сільських виконавців виконують свої обов'язки безплатно, порядком громадського навантаження.

220[2]. Осіб, позбавлених права бути сільськими виконавцями, як позбавлених виборчих прав, обкладається спеціяльною оплатою відповідно до арт. 80 устави про місцеві фінанси УСРР (З. з. УСРР 1932 р. № 4, арт. 23).

220[3]. На сільських виконавців покладається такі обов'язки:

а) брати участь у проведенні виборчої кампанії рад, зокрема обирати відомості, потрібні для складання списків осіб, позбавлених виборчого права, повідомляти виборців про час скликання звітних і виборчих зборів та ознайомлювати населення з розпорядженнями виборчих комісій;

б) оголошувати громадянам розпорядження органів влади;

в) наглядати за порядком на відповідній території та вживати заходів до встановлення зламаного порядка;

г) наглядати за чистотою та санітарним станом у селах, добрим станом шляхів та меліоративних споруд;

д) наглядати за виконанням установлених протипожежних правил;

е) наглядати за охороною державного та суспільного майна;

ж) супроводжувати до сільради осіб, затриманих органами міліції та іншими урядовими особами;

з) наглядати за порядком у громадських місцях та інших місцях масового скупчення громадян;

і) охороняти цінності, що їх надсилають державним та громадським організаціям;

к) повідомляти сільську раду або міліцію про всі зроблені злочини та пригоди й вживати заходів до затримання злочинців, а також до охорони слідів злочину;

л) наглядати за проведенням у життя обов'язкових постанов та повідомляти сільраду про їх зламання;

м) повідомляти сільську раду про виникнення епідемії чи епізоотії;

н) повідомляти сільську раду або органи міліції про виготовлення та схов самогону, про торгівлю ним, а також про незаконну торгівлю спиртовими напоями (шинкарство);

о) брати участь у виконанні вироків, постанов та судових ухвал.

Покладати на сільських виконавців інші функції, крім перелічених у цьому артикулі, можна тільки з дозволу райвиконкомів і міських рад підпорядкованих облвиконкомам.

221. Сільські виконавці, виконуючи покладені на них обов'язки мають право урядових осіб та несуть відповідальність як урядові особи.

222. При виконанні своїх службових обов'язків, сільські виконавці зобов'язані мати при собі посвідки встановленого зразку, що їх видають сільські ради.

223. Інструкцію про застосування цієї постанови видає Головна управа робітничо-селянської міліції при РНК УСРР за згодою з НКЮ УСРР та НКЗС УСРР і оргвідділом ВУЦВК.

Харків, 4 грудня 1932 року.

Вик. Об. Голови ВУЦВК — Ю. Войцехівський.

Заст. Голови РНК УСРР Сербиченко

За Секретаря ВУЦВК В. Поляков

---

221. Про доповнення арт. 23 постанови ВУЦВК і РНК УСРР „Про комірне (квартирну плату) і заходи до врегулювання користування житлом у містах і селищах міського типу" увагою третьою про комірне у будинках транспорту поза містами та селищами міського типу.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет та Рада народніх комісарів УСРР постановили:

I.

Доповнити арт. 23 постанови своєї з 29 лютого 1928 р. „Про комірне (квартирову плату) й заходи до врегулювання користування житлом у містах і селищах міського типу" (З. У. УСРР 1928 р. № 4, арт. 54) увагою третьою такого змісту:

Увага 3. У будинках транспорту, що є поза містами й селищами міського типу, комірне не має перевищувати розмірів встановлених місцевими радами для міст і селищ міського типу того самого району, що на його території є відповідні будинки транспорту.

Точні розміри комірного в цих будинках встановлюється за правилами арт. 2 постанови ЦВК і РНК СРСР „Про плату за жилі приміщення в будинках, що належать органам транспорту“ (З. з. СРСР 1932 р. № 65, арт. 378).

II.

Цю постанову на підставі арт. 3 постанови ЦВК і РНК СРСР в 27 серпня 1932 р. „Про зміну постанови ЦВК і РНК СРСР в 6 III—29 р. „Про плату за жилі приміщення в будинках, що належать органам транспорту“ (З з. СРСР 1932 р. № 65, арт. 378).

Харків, 4 грудня 1932 року.

Вик. Об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський

Заст. Голови РНК УСРР О. Сербиченко

За Секретаря ВУЦВК В. Поляков

---

222. Про скасування податкових пільг, наданих державним цирнам

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет і Рада народніх комісарів УСРР постановляють:

I.

Скасувати податкові пільги, надані законодавством УСРР Харківському, Київському та Одеському державним циркам.

II.

У зв'язку з вищезазначеним скасувати арт. арт. 35, 41 та 45 постанови ВУЦВК і РНК УСРР з 5 квітня 1931 р. „Про зміну законодавства УСРР у зв'язку з податковою реформою“ (Зб. зак. УСРР 1931 р. № 12 арт. 111).

Харків, 4 грудня 1932 року.

Вик. Об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський

Заст. Голови РНК УСРР О. Сербиченко

За Секретаря ВУЦВК В. Поляков

ПОСТАНОВИ ПРЕЗИДІЇ ВУЦВК

223. Про настановлення т. Матрозова І. І. на Заступника Постпреда УСРР при Уряді СРСР

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

настановити тов. Матрозова, Івана Івановича, на Заступника Постпреда УСРР при Уряді Союзу РСР.

Харків, 4 грудня 1932 року.

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський

За Сектаря ВУЦВК В. Поляков

---

224. Про настановлення тов. Розіта А. Р. на Наркома постачання УСРР

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

настановити тов. Розіта, Альфреда Рихардовича, на Народнього комісара постачання УСРР.

Харків, 15 грудня 1932 року.

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський

За Секретаря ВУЦВК В. Поляков

---

225. Про увільнення тов. Сапова І. А. від обов'язків Наркома постачання УСРР

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

у зв'язку з переходом на іншу роботу увільнити тов. Сапова, Івана Андрійовича, від обов'язків Народнього комісара постачання УСРР.

Харків, 15 грудня 1932 року.

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський

За Секретаря ВУЦВК В. Поляков

---

226. Про настановлення тов. Николаївського Л. С. на заступника голови Укрдержпляну

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

настановити тов. Николаївського Л. С. на заступника голови Укрдержпляну.

Харків, 15 грудня 1932 року

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський

За Секретаря ВУЦВК В. Поляков

---

227. Про настановлення тов. Львова І. П. на заступника Уп. НКЗовнішторгу СРСР при Уряді УСРР

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

настановити тов. Львова І. П. на Заступника Уповноваженого Народнього комісаріяту зовнішньої торгівлі СРСР при Уряді УСРР.

Харків, 25 грудня 1932 року.

Вик. Об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський.

За Секретаря ВУЦВК В. Поляков.

ПОСТАНОВА РНК УСРР

228. Про робітниче винахідництво

Щоб забезпечити розгортання робітничого винахідництва як одної з важливіших форм безпосередньої участи робітників у соціялістичній раціоналізації виробництва та запровадження нової техніки і щоб створити умови повного й своєчасного використання робітничих пропозицій, удосконалень і винаходів, Рада народніх комісарів УСРР постановляє:

1. Посилити ролю органів винахідництва при господарських наркоматах та кооперативних центрах як в справі організаційно-масової роботи серед робітництва, так і в справі практичної реалізації винаходів та технічних удосконалень з тим, щоб ці органи цілком відповідали за організацію справи винахідництва в даному урядництві чи організації.

2. Виходячи з цього:

а) зосередити в органах винахідництва при наркоматах, ВУКС, Вукопромраді: плянування, керівництво та контроль всією справою винахідництва в галузях господарства, підпорядкованих даному урядництву;

б) зміцнити оперативну ролю винахідництва при галузевих об'єднаннях і управах та окремих підприємствах, посиливши їх відповідальність за справу своєчасного відбору корисних винаходів, розробку та реалізацію їх;

в) відповідно до обсягу завдань органів винахідництва при урядництвах, кооперативних центрах, галузевих об'єднаннях і окремих підприємствах до 1 січня 1933 року повністю укомплектувати ці органи потрібними кадрами.

3. Зобов'язати УкрДПК приділити належну увагу справі загального плянування винахідництва, щоб найщільніше поєднати його з плянами раціоналізації реконструкції окремих галузів соціялістичного господарства УСРР.

4. Зобов'язати УНГО протягом місяця запровадити по окремих галузях господарства систему обліку витрат у справі реалізації винаходів і удосконалень та їхню ефективність.

5. Щоб забезпечити створення належної експериментально-технічної бази для виготовлення промзразків, розробку та експериментування винаходів:

а) зобов'язати Укрдержплян, порозумівшись з окремими наркоматами, передбачити в контрольних числах 1933 року організацію експериментальних майстерень, забезпечивши утворення їх відповідними фондами;

б) зобов'язати господарські наркомати та кооперативні центри розгорнути мережу експериментальних баз з тим, щоб не пізніш першого півріччя 1933 року забезпечити кожне галузеве об'єднання зразково устаткованою експериментальною майстернею та відповідно до потреби, майстернями на окремих підприємствах.

Організувати експериментальні бригади по всіх підприємствах республіканської та союзної промисловости, залучивши до них відповідні технічні та конструкторські кадри;

в) зобов'язати УпНКВажпром на великих металлообробних підприємствах організувати плянове використання вільних чоловіко-верстато годин для виконання робіт у справі винахідництва;

г) зобов'язати наркомати в межах існуючої мережі протягом місяця визначити науково-дослідні інститути, лабораторії, дослідні станції, майстерні учбових закладів та організувати в них плянове дослідження над реалізацією робітничих винаходів.

6. Зобов'язати наркомати та госпорганізації розгорнути плянову роботу над сприянням технічній допомозі й організацією

культурних заходів для винахідників (консультації, курси експертизи, екскурсії, видання темників, літератури й т. інш.), використавши зокрема для цього науково-дослідчі інститути, а також розвинути обмін досвідом, для чого якнайбільше розгорнути використання системи картотеки соціялістичного досвіду.

7. Зобов'язати наркомати та господарські організації їх протягом двох місяців виявити недосліджені робітничі пропозиції, удосконалення й винаходи та розмістити їх для науково-технічного експериментування по відповідних експериментальних майстернях, досвідних заводах, науково-дослідних інститутах, лабораторіях тощо.

8. Запропонувати Всеукраїнському трестові реалізації винаходів (ВУТРВИН) протягом першого півріччя 1933 року забезпечити поступовий перехід виключно на експериментування робітничих пропозицій та виробництва зразків винаходів для трестів та об'єднань.

9. Відзначаючи затримку будівництва Харківського експериментального заводу, зобов'язати УпНКважпром вжити рішучих заходів, щоб закінчити цього року будівництво й здачу в експлуатацію механічного та ковальсько-штампувального цехів, з тим щоб забезпечити закінчення будівництва всього заводу протягом першого півріччя 1933 року.

Зобов язати УкрДПК відповідно до цих термінів, забезпечити це будівництво потрібними будматеріялами.

10. Зобов'язати УпНКважпром та трест „ВУТРВИН" протягом двох декад опрацювати та подати на розгляд УЕН питання про передачу до тресту „ВУТРВИН" експериментальних майстерень промсекцій міськрад м. Харкова, Києва, Одеси та Луганського.

11. Просити ВУРПС вжити належних заходів до посилення профспілковими органами на місцях безпосереднього керівництва осередками т-ва робітників-винахідників та до забезпечення на підприємствах, особливо в Донбасі, сприятливих умов для роботи цих осередків.

12. Зобов'язати НК-РСІ і генпрокуратуру посилити увагу до боротьби з бюрократизмом і тяганиною в проведенні й реалізації винаходів, зокрема складних конструкцій, а також з порушенням встановлених пільг для винахідників.

13. Доручити УкрДПК разом з товариством винахідників та зацікавленими наркоматами й організаціями протягом місяця опрацювати питання про утворення республіканського централізованого фонду стимулювання й розвитку винахідництва та питання про будівництво будинку й бібліотеки техніки та креслення й звернутися з відповідними пропозиціями до Уряду УСРР.

14. В зв'язку з посиленням керівництва та контролю справою

винахідництва наркоматів, центральних управ та кооперативних центрів та зростанням і зміцненням керівної ролі Всеукраїнського товариства винахідників зліквідувати Комітет винахідництва при Українській економічній нараді.

15. Зобов'язати НК РСІ, виходячи з цієї постанови, протягом місячного терміну розробити та подати на затвердження Української економічній нараді типову установу про органи винахідництва при наркоматах та кооперативних центрах.

II.

З виданням цієї постанови скасувати постанову Ради народніх комісарів УСРР з 11 грудня 1931 року „Устава про Комітет винахідництва при Українській економічній нараді" (Зб. зак. УСРР 1931 року. № 33, арт. 259).

Харків, 21 листопада 1932 року.

Заст. Голови РНК УСРР О. Сербиченко.

Керівничий справ РНК УСРР В. Легкий.

Матер. здано 7-I; підписано до друку 31-; в 1 папер. арк. 96.256 знак.; тираж 16.500; формат 1/16 4-почтов.

Техредактор Г. Крамаренко

Видає НКЮ Видавництво ВУЦВК „Радянське будівництво та право"

Головліт 95-жб Зам. 50—тир. 16.500.

НКЛП—УСРР. УПО. Газетно-журнальна фабрика ім. В. Блакитного.

14 N

34
3-41

ЗБІРНИК

ЗАКОНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕНЬ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОГО УРЯДУ УКРАЇНИ

№ 36-40 | 31 грудня 1932 року | № 36-40

ЗМІСТ:

ПОСТАНОВИ РАДИ НАРОДНІХ КОМІСАРІВ УСРР І ЦК КП(б)У.

229. Про підсумки заготівлі с.-г. продуктів за перше півріччя 1932 року.
230. Про стан кінського поголів'я та про заходи до його розвитку.
231. Про плян підняття чистих парів на 1933 рік.
232. Про проведення ремонту тракторного парку до весни 1933 року.
233. Про відновлення завозу промкраму на село.
234. Про заходи до посилення збору мірчука.
235. Про директорів радгоспів.

ПОСТАНОВИ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ.

236. Про розформування Біляївського району Одеської області й утворення в складі цієї області Братського та Велико-Врадіївського районів.
237. Про визначення м. Сталіного за адміністративний центр Донецької області.

ПОСТАНОВИ ПРЕЗИДІЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ.

238. Про скликання позачергових обласних з'їздів рад.
239. Про настановлення тов. Порайка В. І. на заступника Голови Ради народніх комісарів УСРР.
240. Про увільнення тов. Ковала К. Ф. від обов'язків Народнього комісара фінансів УСРР.
241. Про настановлення тов. Рекіса О. О. на Народнього комісара фінансів УСРР.
242. Про заходи до реалізації постанови президії ЦВК СРСР з 7 липня 1932 р. «Про посилення контролю за виконанням законів про пільги та забезпечення родин військових службовців і військовозобов'язаних Робітничо-селянської Червоної армії».
243. Про організацію при ВУЦВК інститутів червоної професури.
244. Про настановлення тов. Неструсва Ф. А. на заступника Наркомфіна УСРР.

Інв. № 20602

245. Про настановлення тов. Бикова Н. А. на заступника Упов. НКВаж-прому СРСР при уряді УСРР.
246. Про настановлення тов. Сидорова О. А. на заступника НКПостачання УСРР.
247. Про позбавлення Хорешка С. С. звання члена ВУЦВК.
248. Про позбавлення Паламарчука М. С. звання члена ВУЦВК.
249. Про позбавлення Балюкевича О. А. звання члена ВУЦВК.

ПОСТАНОВИ РАДИ НАРОДНІХ КОМІСАРІВ УСРР.

250. Про стан та перспективи запровадження жіночої праці в народньому господарстві УСРР. 1 червня
251. Про стан розвитку виробничо-технічної пропаганди в промисловості.
252. Про стан шкільного будівництва 1932 року. 1 серпня
253. Про протипожежні заходи в лісах та на торфових болотах УСРР.
254. Про забезпечення матеріально-побутових умов наукових працівників України. 20 серпня
255. Про заходи до охорони вантажів та до боротьби з крадіжками на залізничому транспорті.
256. Про заходи до забезпечення набору робітної сили для вугільного Донбасу.
257. Про м'ясозаготівлі на період від 1 жовтня 1932 року до 1 січня 1934 року.
258. Про розвиток нових культур на Україні.
259. Про підсилення боротьби з неправильним використанням автотранспорту МТС та радгоспів.
260. Про ясельну справу.
261. Про роботу Робітничо-селянської міліції УСРР.
262. Про революційну законність.
263. Про боротьбу з шкідниками сільського господарства.
264. Про норми здавання м'яса на виконання зобов'язань з м'ясозаготівель на 15 місяців (за час від 1 жовтня 1932 р. до 1 січня 1934 р.).
265. Про заборону торгівлі м'ясом та худобою.
266. Про боротьбу з мишами.
267. Про відповідальність за перевитрачання фондів заробітної плати в установах та підприємствах УСРР.
268. Про доповнення арт. 6 пост. РНК УСРР та ЦК КП(б)У з 16 грудня 1932 р. «Про заходи до посилення збору мірчука».
269. Про порядок відрядження до Москви та до областей УСРР і про порядок відрядження керівних робітників областей до Харкова.
270. Про заготівлю масла, молока та сиру.

ПОСТАНОВА СЕКРЕТАРІЯТУ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ.

271. Про перебіг роботи навколо виявлення кращих голів сільрад для премінування.

ПОСТАНОВИ ЕКОНОМІЧНОЇ НАРАДИ УСРР.

272. Про проведення в життя постанови РНК СРСР та ЦК ВКП(б) «Про розширення прав заводоуправ у справі постачання робітникам і поліпшенні карткової системи».
273. Про ліквідацію заборгованости колгоспної системи.
274. Про довіз краму на село.
275. Про понадплянову закупівлю хліба в колгоспів, колгоспників та одноосібників.
276. Про реорганізацію управління радгоспами.
277. Про перебіг будівництва магістралі Москва — Донбас.
278. Підсумки виконання пляну м'ясозаготівель IV кварталу 1932 року та плян I кварталу 1933 року.

ПОСТАНОВА НАРКОМЗЕМУ УСРР.

279. Про заходи до запровадження сівозмін у колгоспах.

ПОСТАНОВИ РАДИ НАРОДНІХ КОМІСАРІВ УСРР і ЦК КП(б)У.

229. Про підсумки заготівлі с.-г. продуктів за перше півріччя 1932 року.

Виконання централізованих заготівель с.-г. продуктів та сировини за перше півріччя 1932 р. особливо в другому кварталі, не зважаючи на значне зменшення планів—зірвано. Так, з худобозаготівель виконано 53,2% пляну, масла коров'ячого—36,8%, яєць—6.5%, плодоовочів—3,1%. Ще гірше виконано плян заготівель с.-г. сировини—льону та конопель.

Таке ганебне виконання пляну сталося в наслідок зовсім незадовільної роботи заготівних організацій, недостатнього оперативного керування від відповідних наркоматів і, передусім, через розгубленість місцевих радянських органів та партійних організацій, що замість широко розгорнути масово-політичну роботу навколо виконання зменшених від уряду централізованих планів заготівель, у багатьох місцях зовсім втратили керівництво заготівлями, поклалися на самоплив, не змогли ефективно використати тих значних ресурсів промтоварів, що їх виділив уряд на стимулювання цих заготівель.

За потреби організованого розвитку колгоспної торгівлі та керівництва нею, на місцях і досі спостерігається випадки протиставлення колгоспної торгівлі виконанню централізованих планів.

1. Відзначаючи, що зрив заготівель с.-г. продуктів першого півріччя утворює загрозливий стан у постачанні харчових продуктів провідним групам робітництва, зриває експортовий плян і підриває сировинну базу нашої промисловости, Рада народніх комісарів УСРР і ЦК КП(б)У рішуче вимагають від обласних та районних установ і організацій та від кожного члена партії покласти край такому неприпустимому ставленню до виконання найважливіших політично-господарських завдань—заготівель с.-г. продукції,

зосередити максимальну увагу навколо здійснення цих планів і забезпечити безпосереднім оперативним керуванням цілковите виконання плану 3-го кварталу й перекрити недобір с.-г. продукції першого півріччя.

2. Надаючи виключного значіння розвитку колгоспної торгівлі, як додатковому джерелу в справі поліпшення харчового постачання пролетаріятові та всій трудящій людності, та утворення нормального товарообігу між містом і селом, РНК УСРР і ЦК КП(б)У рішуче застерігають радянські установи й партійні організації проти протиставлення колгоспної торгівлі виконанню централізованих планів і вимагають від обласних та районних установ і організацій негайно розгорнути масово-політичну роботу навколо виконання цих планів і піднести на належну височінь значіння зобов'язань, що їх дали колгоспники за контрактаційними угодами, забезпечивши цим самим цілковите виконання цих угод.

3. Рада народніх комісарів УСРР і ЦК КП(б)У зобов'язують НКПостачання, НКЛегпром, УповНКЗовнішторгу, НКЗемсправ і ВУКС збільшити оперативне керування та контроль за роботою підлеглих їм об'єднань та організацій, що провадять заготівлю с.-г. продуктів та сировини, поклавши персональну відповідальність на керівників заготівного апарату за виконання централізованих планів заготівель.

4. Враховуючи виключну ролю, що її повинен відіграти в справі заготівель апарат заготівних організацій, запропонувати обласним і районовим установам та організаціям приділити виключну увагу справі комплектування заготапарату відповідними робітниками й суворо заборонити використовувати робітників заготапарату, зокрема низової його ланки, на будь-якій іншій кампанії.

5. Щоб стимулювати кращі наслідки роботи заготапарату, побудувати його на засадах справжнього госпрозрахунку та оплати за наслідками роботи (відрядно-преміяльна й акордова система оплати).

6. Відзначаючи систематичне невиконання від радгоспів, колгоспів та товарових ферм планів здавання с.-г. продукції, Рада народніх комісарів УСРР і ЦК КП(б)У пропонують обласним та районовим виконавчим комітетам, партійним організаціям і, зокрема, НКЗемсправ забезпечити керівництва радгоспами й товаровими фармами в напрямі вчасного та повного виконання визначених їм планів, поклавши персональну відповідальність за це на керівників радгоспів та товарових ферм.

7. Відзначаючи, що в справі виконання планів заготівлі с.-г. продуктів, як от м'яса, масла, молокопродуктів, яєць, плодоовочів тощо, виключну ролю відограє боротьба з втратами та псуванням цих продуктів, Рада народніх комісарів і ЦК КП(б)У зобов'язують обласні та районові установи й партійні організації, насамперед заготівні й Держінспекцію в справі якости продукції, організувати нещадну боротьбу з втратами та псуванням продуктів, для чого посилити відповідальність осіб за пакування, перевезення та збереження цих продуктів.

Зокрема, подбати за належне устаткування приймальних пунктів, складів, овочесховищ, забезпечення тарою, максимально використовуючи місцеві ресурси й організовуючи переробні пункти на місцях найбільшого скупчення овочів.

8. Щоб забезпечити на місцях організаційне керування всіма видами заготівель с.-г. продукції, утворити при РВК та міськрадах відділи заготівель, що повинні працювати під керівництвом РВК та міськрад за директивами Уповноваженого Комітету заготівель РНО.

9. Враховуючи значні хиби в побудові заготівної системи (нерентабельність Заготскота, Заготтитиці, централізованість Укрплодоовочі й інш.), запропонувати НК-РСІ протягом двох декад пильно вивчити стан заготівних об'єднань і подати на затвердження уряду свої пропозиції про потрібні зміни.

Разом з цим запропонувати всім заготівним організаціям максимально використати на договірних засадах наявну мережу споживкооперації для проведення заготівель.

10. Зобов'язати центральну й місцеву пресу розгорнути широку організаційно-масову роботу навколо заготівель с.-г. продукції, систематично висвітлюючи перебіг їх, сигналізуючи про слабі місця роботи й мобілізуючи широкі маси на боротьбу з втратами.

11. Рада народніх комісарів УСРР і ЦК КП(б)У, звертаючи увагу наркоматів, облоргкомітетів, облнаркомів та низових організацій, що виконують заготівні завдання, на те, що успішне проведення заготівель залежить виключно від їхнього вміння по-більшовицькому організувати боротьбу за план і правильно сполучити виконання цього плану з завданням розвитку колгоспної торгівлі, вимагають приділити максимальну увагу справі заготівлі с.-г. продукції і в найкоротший час домогтися рішучого перелому в її реалізації.

Харків, 24 липня 1932 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар.

Секретар ЦК КП(б)У В. Строганов.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 24 липня 1932 р. № 167.

---

230. Про стан кінського поголів'я та про заходи до його розвитку.

РНК УСРР і ЦК КП(б)У констатують, що навколо постанов партії про збереження й розвиток кінського поголів'я (постанови ЦК КП(б)У з 9 грудня 1931 р., ЦК ВКП(б) з 27 травня 1932 р.) обласні і районові партійні та радянські організації України не розгорнули по-більшовицькому належної пояснювальної і організаторської роботи в масах колгоспників і не забезпечили належного зламу в сторону посилення боротьби з безгос-

подарно-злочинним та хижацьким ставленням до коня. У наслідок цього зменшення кінського поголів'я й далі є значне.

Невиконання директив про встановлення суворої відповідальности за стан коня в кожному радгоспі, колгоспі, МТС, підприємстві, про ліквідацію знеосібки, про поліпшення догляду й годівлі коня, про відновлення стада—утворило загрозу не тільки дальшому розвиткові, але й збереженню поголів'я. До того ж спостерігається надмірне перевантаження найпрацездатніших, кращих коней, через що найбільший падіж є у цій найцінніші частині кінського поголів'я, що особливо сильно б'є по інтересах сільського господарства.

Особливо незадовільне виконання постанов партії про збереження й розвиток кінського поголів'я РНК УСРР і ЦК КП(б)У відзначають по Одеській області та АМСРР, а також у районах: Нижнє-Сірогозькому, Білозерському, В.-Лепетихському, Бердянському, Царекостянтинівському, Олександрійському, П'ятихатському, Павлоградському (Дніпропетровська область), Володарському, Луганській м/р., Білолуцькому, Н.-Псковському, Троїцькому, Артемівській м/р. (Донецька область), Зінківському, Харківській м/р., Карлівському, Н.-Сенжарському, Вовчанському, Миропільському (Харківська область), Калинівському, Любарському (Вінницька область), Пулинському, Шполянському, Ставищанському (Київська область), Недригайлівському (Чернігівська область), що принустили до особливо великого зменшення й виснаження поголів'я.

Вважаючи за цілком нестерпне подібне ставлення до виконання директив партії про збереження кінського поголів'я, РНК УСРР і ЦК КП(б)У зобов'язують всі облвиконкоми, обкоми, райвиконкоми і райпарткоми забезпечити на ділі виконання цих постанов, максимально посиливши увагу до цієї надзвичайно важливої ділянки народнього господарства, а всіх винних у злочинно-безгосподарному та хижацькому ставленню до коня—притягати до кримінальної відповідальности, як ворогів і шкідників у справі соціялістичного будівництва.

РНК УСРР і ЦК КП(б)У зобов'язують Наркомзем УСРР та його органи на місцях забезпечити на ділі в кожній області, в кожному районі та колгоспі контроль за станом кінського поголів'я, за проведенням у життя директив про ліквідацію знеосібки, за правильним доглядом і ставленням до коня, вчасно виявляючи винних у злісному порушенні цих директив для вжиття до них суворих заходів впливу.

РНК УСРР і ЦК КП(б)У п о с т а н о в и л и:

1. Тому, що знеосібка в догляді й використанні кінського поголів'я, в роботі далі широко поширена у великій кількості колгоспів, радгоспів та інших підприємств, РНК УСРР і ЦК КП(б)У зобов'язують партійні та радянські організації на місцях вжити настійних і твердих заходів до цілковитого викорінення знеосібки в цій справі, до дійсно постійного прикріплення коня, збруї й воза до колгоспної бригади, а в середині бригади—до прикріплення певних коней до певних працівників, домагаючись того, щоб

ці працівники не тільки працювали конем, але й доглядали його, відповідали за догляд і годівлю коня під час відпочинку (способом встановлення чергувань на кінних дворах і т. д.).

Встановити, що в кожному колгоспі, радгоспі й підприємстві, поруч спеціяльних конюхів, має персонально кримінально й матеріяльно відповідати за стан коня працівник, до якого коня прикріплено, і завідатель кінного двору.

2. Вважати за потрібне провести широкий досвід (у 100—150 кращих колгоспах по кожній області) передання всієї справи догляду коней (в тому числі й нічні чергування) їздовим з ліквідацією спеціяльної посади конюхів і виділенням зав. кінних дворів та їхніх помічників.

Наркомзем і облвиконкоми мають забезпечити належне керування проведенням цього заходу.

3. Треба звернути особливу увагу на організацію та забезпечення кращого порядку й правильного провадження справи на колгоспних кінних дворах.

У тих колгоспах, де зберігається посаду конюхів, одного з них виділяється на старшого—завідателя кінного двору. Завідателів колгоспного кінцого двору треба виділяти з числа найперевіреніших і найпідготованіших колгоспників, які повинні на ділі відповідати за стан коней. У більших кінних дворах на допомогу завідателеві виділяється один-два (залежно від кількости коней) помічників. У тих колгоспах, де ліквідується спеціяльні посади конюхів, за постійні нічні чергування й догляд коня відповідають по черзі працівники, що працюють цими кіньми, при чому зав. кінного двору й помічник зобов'язані вночі перевіряти стан коней, видавання корму й т. інш.

Зобов'язати НКЗем провести протягом двох місяців по областях суцільну перевірку всього складу осіб, що обслуговують коней, усунувши від обслуговування коней куркульські та несумлінні елементи, а також не припускаючи до цього обслуговування дітей до 15-тирічного віку та непрацездатних.

Доручити НКЗемові, разом з обласними керівними радянськими органами, через два місяці провести в 40 районах України, з охопленням кількох сот колгоспів і радгоспів, вибірне обслідування фактичного стану справи ліквідації знеосібки в роботі конем і виконання цієї директиви.

4. Як правило, не припускати зміни раніше, ніж через рік їздових (у тих колгоспах, де вони є) і зав. кінних дворів. Установити колгоспникам, прикріпленим до коней, у тих колгоспах, де спеціяльні посади конюхів ліквідується—оплату за трудоднями, не тільки залежно від наслідків роботи цим конем, але й від стану коня, а також від приплоду та стану молодняка, широко практикуючи збільшення оплати трудоднями від 15 до 40% залежно від стану коня, приплоду та якости молодняка. В цих колгоспах до кожного їздового прикріпляється, залежно від умов роботи на

виробництві, від одного до 4 коней і тільки цей працівник з своїми помічниками (коли за умовами роботи вони потрібні) виконує роботу даними кіньми.

Доручити НКЗемові УСРР опрацювати з цих питань докладну інструкцію та розіслати на місця.

5. У радгоспах і в усіх інших державних, кооперативних та інших установах, де ті, що працюють конем, є наймані працівники й одержують встановлену заробітну плату—поставити цю плату у сувору залежність від стану коня, приплоду та стану молодняка, практикуючи підвищення зарплати, систему заохочування, преміяльних за добрий стан коня, а також стягнень і грошових штрафів за поганий стан коня й поганий догляд його.

Доручити НКЗемові разом з НКПраці УСРР опрацювати з цього питання точні вказівки.

6. Встановити не менше, як один день на тиждень для відпочинку коней. Обмежити робітний день коня 10—12 годинами (не включаючи сюди обов'язкову двогодинну перерву в середині робітного дня), залежно від стану кінського поголів'я.

7. Зобов'язати облвиконкоми й райвиконкоми після виконання плану хлібозаготівель і перед розподілом натуральних фондів, забезпечити обов'язкове виділення в усіх колгоспах, поруч насінньових—зернофуражних фондів, забронювавши не менш, як 60% всього фонду на час весняної с.-г. кампанії 1933 року.

Треба звернути особливу увагу на повне використання відходів, полови—як додаткових до зернофуражу кормових ресурсів. З наявними фактами безгосподарного використання відходів треба повести рішучу боротьбу.

8. Зобов'язати НКЗем УСРР налагодити повніший облік стану кінського поголів'я, негайно встановити одержання місячних зведень з областей та районів про рух кінського поголів'я.

9. Щоб докорінно поліпшити постачання збруї, ковочного матеріялу та інших предметів кіндогляду, а також транспортових засобів, доручити НКЗемові протягом місяця опрацювати точну заявку—потребу по всій Україні на ці предмети й подати до РНК УСРР для дання відповідних твердих замовлень промисловості.

10. Вважаючи за особливо небезпечне становище з станом кінського молодняка й з відновленням коней, здійснити такі заходи:

а) неприпускати до роботи жеребних маток—2 місяці перед і один —після вижеребки;

б) категорично заборонити усяку експлуатацію молодняка до двох років, припускаючи після цього до трьох років використання на легких роботах—боронування, недалекі поїздки легкими возами, довіз води;

в) племінних маток і продуцентів використовувати виключно на неважких роботах і поблизу місця їхнього постійного перебування;

г) Наркомзем УСРР має встановити широку систему премійования окремих колгоспів, колгоспних бригад і одноосібників за гарні наслідки в справі збільшення кінського поголів'я та вирощування молодняка.

11. Наркомзем УСРР має протягом місяця опрацювати заходи, що забезпечували б розвиток племінного конярства у радгоспах та колгоспах, а також у районах, що продукують ремонтного коня й подати на затвердження Раднаркому УСРР.

12. Щоб якнайшвидше відновити живу тяглову силу й зменшити напруженість у навантаженні різною роботою кінського поголів'я, вважати за потрібне, у можливо коротший час, забезпечити значно ширше, ніж досі, використання на роботі в колгоспах та радгоспах волів, для чого рішуче скоротити заріз бичків нового приплоду як всередині господарства, так і на здавання для м'ясозаготівлі, з тим, щоб на м'ясозаготівлі здавати інші роди дрібної худоби.

Поставити завдання коштом проведення всіх цих заходів дістати по УСРР протягом трьох років не менше як 500—600 тисяч робочих биків.

Доручити НКЗемові й НКПостачанню УСРР протягом двох декад опрацювати погоджені заходи в даному питанні та подати на затвердження РНК УСРР.

13. НКЗем УСРР протягом місяця має опрацювати конкретний план боротьби з масовим захворюванням—епідеміями серед кінського складу, що передбачав би значне зміцнення ветеринарної мережі, поліпшення постачання медикаментів, розгортання мережі ветамбулаторій, ветлікарень та подати цей план на затвердження РНК УСРР.

14. Через гостру нестачу кваліфікованого ветперсоналу на Україні, вважати за потрібне підготувати прискореним порядком, з числа найкращих, що добре знають коней, колгоспників-ветфельдшерів і ветсанітарів, пропускаючи перших через річні курси, а других—через чотиримісячні. Підготувати таким порядком на Україні не менше як 800 практиків ветфельдшерів з числа колгоспників і не менше, як 2000 ветсанітарів.

Доручити НКЗемові УСРР разом з Агітмасвідділом та Відділом кадрів ЦК КП(б)У опрацювати мережу й порядок організації курсів та подати на затвердження Секретаріяту ЦК КП(б)У та РНК УСРР.

15. Відзначаючи неприпустиму бездіяльність органів НКЮсту УСРР та міліції в справі боротьби з фактами злочинно-хижацького ставлення до коня й наявні численні факти безкарности за злочинне ставлення до коня, зобов'язати Наркома юстиції УСРР тов. Полякова протягом декади опрацювати та подати на затвердження уряду проект закону, що забезпечував би виконання ухвалених постанов про охорону кінського поголів'я.

16. Утворити в системі органів Наркомзему УСРР постійну державну інспекцію конярства. Найближчих двох місяців виділити в 150—200 районах з найгіршим станом кінського поголів'я і з можливостями широкого розвитку конярства, постійних районових інспекторів конярства, висунувши

виробництві, від одного до 4 коней і тільки цей працівник з своїми помічниками (коли за умовами роботи вони потрібні) виконує роботу даними кіньми.

Доручити НКЗемові УСРР опрацювати з цих питань докладну інструкцію та розіслати на місця.

5. У радгоспах і в усіх інших державних, кооперативних та інших установах, де ті, що працюють конем, є наймані працівники й одержують встановлену заробітну плату—поставити цю плату у сувору залежність від стану коня, приплоду та стану молодняка, практикуючи підвищення зарплати, систему заохочування, преміяльних за добрий стан коня, а також стягнень і грошових штрафів за поганий стан коня й поганий догляд його.

Доручити НКЗемові разом з НКПраці УСРР опрацювати з цього питання точні вказівки.

6. Встановити не менше, як один день на тиждень для відпочинку коней. Обмежити робітний день коня 10—12 годинами (не включаючи сюди обов'язкову двогодинну перерву в середині робітного дня), залежно від стану кінського поголів'я.

7. Зобов'язати облвиконкоми й райвиконкоми після виконання плану хлібозаготівель і перед розподілом натуральних фондів, забезпечити обов'язкове виділення в усіх колгоспах, поруч насінньових—зернофуражних фондів, забронювання не менш, як 60% всього фонду на час весняної с.-г. кампанії 1933 року.

Треба звернути особливу увагу на повне використання відходів, полови—як додаткових до зернофуражу кормових ресурсів. З наявними фактами безгосподарного використання відходів треба повести рішучу боротьбу.

8. Зобов'язати НКЗем УСРР налагодити повніший облік стану кінського поголів'я, негайно встановити одержання місячних зведень з областей та районів про рух кінського поголів'я.

9. Щоб докорінно поліпшити постачання вбруї, ковочного матеріялу та інших предметів кіндогляду, а також транспортових засобів, доручити НКЗемові протягом місяця опрацювати точну заявку—потребу по всій Україні на ці предмети й подати до РНК УСРР для дання відповідних твердих замовлень промисловості.

10. Вважаючи за особливо небезпечне становище з станом кінського молодняка й з відновленням коней, здійснити такі заходи:

а) неприпускатя до роботи жеребних маток—2 місяці перед і один —після вижеребки;

б) категорично заборонити усяку експлуатацію молодняка до двох років, припускаючи після цього до трьох років використання на легких роботах—боронування, недалекі поїздки легкими возами, довіз води;

в) племінчих маток і продуцентів використовувати виключно на неважких роботах і поблизу місця їхнього постійного перебування;

г) Наркомзем УСРР має встановити широку систему преміювання окремих колгоспів, колгоспних бригад і одноосібників за гарні наслідки в справі збільшення кінського поголів'я та вирощування молодняка.

11. Наркомзем УСРР має протягом місяця опрацювати заходи, що забезпечували б розвиток племінного конярства у радгоспах та колгоспах, а також у районах, що продукують ремонтного коня й подати на затвердження Раднаркому УСРР.

12. Щоб якнайшвидше відновити живу тяглову силу й зменшити напруженість у навантаженні різною роботою кінського поголів'я, вважати за потрібне, у можливо коротший час, забезпечити значно ширше, ніж досі, використання на роботі в колгоспах та радгоспах волів, для чого рішуче скоротити заріз бичків нового приплоду як всередині господарства, так і на здавання для м'ясозаготівлі, з тим, щоб на м'ясозаготівлі здавати інші роди дрібної худоби.

Поставити завдання коштом проведення всіх цих заходів дістати по УСРР протягом трьох років не менше як 500—600 тисяч робочих биків.

Доручити НКЗемові й НКПостачанню УСРР протягом двох декад опрацювати погоджені заходи в даному питанні та подати на затвердження РНК УСРР.

13. НКЗем УСРР протягом місяця має опрацювати конкретний план боротьби з масовим захворюванням—епідеміями серед кінського складу, що передбачав би значне зміцнення ветеринарної мережі, поліпшення постачання медикаментів, розгортання мережі ветамбулаторій, ветлікарень та подати цей план на затвердження РНК УСРР.

14. Через гостру нестачу кваліфікованого ветперсоналу на Україні, вважати за потрібне підготувати прискореним порядком, з числа найкращих, що добре знають коней, колгоспників-ветфельдшерів і ветсанітарів, пропускаючи перших через річні курси, а других—через чотиримісячні. Підготувати таким порядком на Україні не менше як 800 практиків ветфельдшерів з числа колгоспників і не менше, як 2000 ветсанітарів.

Доручити НКЗемові УСРР разом з Агітмасвідділом та Відділом кадрів ЦК КП(б)У опрацювати мережу й порядок організації курсів та подати на затвердження Секретаріяту ЦК КП(б)У та РНК УСРР.

15. Відзначаючи неприпустиму бездіяльність органів НКЮсту УСРР та міліції в справі боротьби з фактами злочинно-хижацького ставлення до коня й наявні численні факти безкарности за злочинне ставлення до коня, зобов'язати Наркома юстиції УСРР тов. Полякова протягом декади опрацювати та подати на затвердження уряду проект закону, що забезпечував би виконання ухвалених постанов про охорону кінського поголів'я.

16. Утворити в системі органів Наркомзему УСРР постійну державну інспекцію конярства. Найближчих двох місяців виділити в 150—200 районах з найгіршим станом кінського поголів'я і з можливостями широкого розвитку конярства, постійних районових інспекторів конярства, висунувши

їх з наявного в межах України ветперсоналу, а також з числа кращих колгоспників та інших працівників.

17. Щоб забезпечити належну й систематичну увагу всіх радянських, партійних та інших громадських організацій до справи боротьби за збереження кінського поголів'я, забезпечити повсякденний широкий нагляд за станом кінського поголів'я, узагальнити і використати досвід кращого догляду коней, широко заглибити систему заохочувальних заходів за кращу роботу над збереженням і розвитком кінського поголів'я (преміювання, організація виставок і т.інш.) — утворити при РНК УСРР постійний комітет охорони коня, на чолі з Наркомом земельних справ УСРР.

Харків, 4 грудня 1932 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар.

Секретар ЦК КП(б)У С. Косіор.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 5 грудня 1932 р. № 277.

---

231. Про план підняття чистих парів на 1933 рік.

1. Затвердити план підняття чистих парів на 1933 рік розміром 2.000 тис. га, в тому числі, по радгоспному сектору—600 тис. га і по селянському сектору—1.400 тис га.

2. Розподілити завдання щодо чистих парів у селянському секторі між областями так:

1)	Київська	200 тис. га
2)	Чернігівська	100 « «
3)	Вінницька	20 « «
4)	Харківська	180 « «
5)	Дніпропетровська	430 « «
6)	Одеська	285 « «
7)	Донецька	135 « «
8)	АМСРР	50 « «

3. РНК УСРР і ЦК КП(б)У зобов'язують облвиконкоми й обкоми, РВК і РНК до 20 грудня 1932 р. довести план підняття чистих парів до МТС і колгоспів.

Завдання визначити, враховуючи план ярового засіву, запроваджувану сівозміну, тяглові ресурси й організаційні можливості з тим, щоб забезпечити вчасне підняття парів і належний догляд їх.

Визначити не пізніш як 15 березня—для Степу і 1 квітня 1933 р.—для Лісостепу по кожній МТС, колгоспу й бригадах початкові, проміжні й кінцеві строки підняття й дальшого обробітку парів.

У межах встановлених строків визначити потрібну для цього кількість тяглових одиниць, яку треба виділити виключно для підняття парів.

4. Доручити ЕН УСРР протягом декади визначити в межах плану радгоспного сектора завдання щодо чистих парів для трестів, розподіливши це завдання по областях.

5. Щоб одержати потрібний ефект від підняття парів, РНК УСРР і ЦК КП(б)У п о с т а н о в и л и:

а) закінчити підняття чистих парів у районах Степу не пізніш як 15—20 червня, а в районах Лісостепу—не пізніш як 20—25 червня 1933 р. з тим, щоб основну площу під пари підняти раніших строків;

б) провадити культивізацію парів не менш, як двічі від моменту підняття парів до засіву озимих, щоб не припустити їхнього заростання бур'янами й тримати в чорному вигляді;

в) покласти відповідальність за вчасне підняття й належний догляд парів: у радгоспах і МТС—на директорів і старших агрономів; у колгоспах—на голів правлінь і рільників; у бригадах—на бригадирів і дільничих агрономів.

6. РНК УСРР і ЦК КП(б)У зобов'язують РВК, РНК, комсомол, земоргани, МТС, радгоспи організувати громадський контроль перебігу парової кампанії з тим, щоб не менш, як один раз за 10 днів, починаючи від 1-го травня 1933 р через спеціяльні громадські бригади перевіряти стан парових ланів і в пресі висвітлювати парову кампанію по конкретних колгоспах, радгоспах, МТС, селах.

7. Наркомзем УСРР має виділити преміяльний фонд розміром 100 тис. карб. для преміювання кращих ударників, бригадирів і агрономів тих колгоспів, МТС і радгоспів, які виконають план підняття парів і дадуть найкращу якість їхнього обробітку.

8. Зобов'язати Наркомзем УСРР, аналогічно до зведень про сівбу, запровадити зведення про перебіг якісного й кількісного виконання плану чистих парів.

РНК УСРР і ЦК КП(б)У зобов'язують облвиконкоми, обкоми, РНК, РВК, НКЗем. земоргани, с.-г. трести, радгоспи, Укртракторцентр і МТС віддати особливу увагу виконанню кількісних і особливо якісних завдань щодо підняття чистих парів, як одному з найважливіших заходів у справі збільшення врожайности, забезпечити якнайраніші строки підняття й цільний обробіток чистих парів, мобілізуючи навколо цих завдань широкі маси колгоспників, колгоспний актив, робітників радгоспів, земельних і агрономічних працівників, партійні, комсомольські й профспілкові організації.

Харків, 7 грудня 1932 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар.

Секретар ЦК КП(б)У С. Косіор.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 9 грудня 1932 р. № 280.

---

232. Про проведення ремонту тракторного парку до весни 1933 року.

Незадовільний стан тракторного парку в період проведення осінніх робіт, перестої великої кількости тракторів (по Трактороцентру з 22.815 тракторів не працювало 4.500; по Зернотресту з 3.335 тракторів не працювало 913 тракторів), були наслідком надто поганої організації використання тракторів, зневсібки в догляді за тракторами, зрівнялівки в оплаті праці, неуважности до потреб трактористів, плинности та низької кваліфікації трактористів, незабезпечености запчастинами та низької їхньої якости, а також наслідком поганої постави ремонту за цілковитої відсутности запобіжного ремонту.

Проведення ремонту всіх тракторів протягом зими є центральним і вирішним завданням партійних, радянських і господарських організацій в справі готування до весняної засівкампанії.

У виконанні цього завдання є неприпустимою недооцінка від місцевих організацій всього значіння ремонту наявних старих тракторів, які, не зважаючи на довіз значної кількости нових тракторів, все ж будуть вирішати успіх весняної засівної кампанії. Тому ввесь тракторний парк треба вчасно й доброякісно відремонтувати до початку весняних робіт і вивести в поле в цілковитій готовності.

Рада народніх комісарів УСРР і ЦК КП(б)У п о с т а н о в и л и:

1. Затвердити плян ремонту тракторів по областях і господарчих органах України на весну 1933 року кількістю 32.557 шт. з таким розподілом (див. додаток).

2. Встановити такі крайні реченці закінчення ремонту тракторів:

а) для Дніпропетровської, Одеської, Донецької областей і АМСРР—10 березня 1933 року;

б) для Харківської, Київської, Чернігівської і Вінницької областей—25 березня 1933 року.

Зобов'язати НКЗем УСРР, Трактороцентр, союзні й республіканські с.-г. трести, обкоми, облвиконкоми, райкоми, райвиконкоми, МТС і радгоспи організувати ремонт тракторів так, щоб відремонтувати приблизно до 1 січня 1933 року 20%, до 1 лютого 1933 року—60% і до 10 березня 1933 року—100% тракторів по Степу, і відповідно до 1 січня 1933 року—20%, до 1 лютого 1933 р.—40%, до 1 березня 1933 р.—75% і до 25 березня 1933 р.—100% тракторів по Лісостепу.

Зобов'язати НКЗем УСРР, облЗУ та райземвідділи від 20 грудня 1932 р. встановити п'ятиденні телеграфні зведення про перебіг ремонту тракторів, оголошуючи ці зведення в республіканській, обласних і районових газетах.

3. Зобов'язати обкоми й облвиконкоми забезпечити подання до НКЗему УСРР до 20 грудня 1932 р. планів ремонту тракторів по районах, МТС і радгоспах, із списком прикріплення тракторів кожної МТС і кожного радгоспу для ремонту до певної майстерні або заводу.

Звернути особливу увагу на готування до ремонту тих радгоспів, що не мають майстерень капітального ремонту, подавши їм максимальну допомогу способом проведення ремонту тракторів у майстернях Трактороцентру та в інших організаціях.

Зобов'язати обкоми і облвиконкоми встановити систематичну оперативну перевірку перебігу ремонту тракторів по облтракторах, с.-г. трестах, райспах, МТС, радгоспах з тим, щоб питання ремонту розглядати щодекади на спеціяльних нарадах з участю секретаря обкому і голови облвиконкому та щоб негайно вживати потрібних оперативних заходів.

4. Крім наявної та новоорганізованої мережі спеціяльних ремонтних майстерень Трактороцентру та радгоспів, для ремонту тракторів використати на договірних і шефських засадах майстерні промисловости, залізниць, промкооперації, технікумів, шкіл і інш., а так само можливості заводів (без шкоди основному їхньому виробництву).

Ремонт тракторів повинно провадити на основі договорів між трактороволодільцями та майстернями. Всі договори укласти до 25 грудня 1932 року. НКЗем, спільно з НК-РСІ, мають установити повсякденний оперативний нагляд за перебігом укладання договорів.

5. Відзначаючи наявність у низці місць тенденції до неправильної надто великої вибраковки тракторів, зазначити МТС, радгоспам та їхнім об'єднанням, що до вибраковки належать тільки ті трактори, яких дійсно не можна відновити ремонтом.

Вибраковку повинно робити тільки після розбору трактора, пильного огляду його та визначення технічного стану окремих частин.

Вибраковку провадить спеціяльна комісія в складі: зав. майстерні (голова), директора та механіка МТС, або радгоспу, зав. райЗУ і представника робіткому майстерні.

На кожний забракований трактор комісія складає докладного акта і несе кримінальну відповідальність за неправильно проведену вибраковку.

6. Щоб забезпечити дійсно доброякісний ремонт тракторів, установити обов'язкове приймання кожного відремонтованого трактора спеціяльною приймальною комісією в складі:

а) інженера, або механіка МТС, чи радгоспу (голова);
б) тракториста, до якого прикріплено трактор;
в) технічного контролера майстерні;
г) представника робіткому майстерні.

Крім того, до участи в роботі приймальної комісії, районова РСІ повинна виділити постійного представника.

Комісія приймає ремонт не тільки трактора в цілому, але й окремих його вузлів.

На кожний відремонтований і прийнятий комісією трактор, складається приймально-здавальний акт, якого підписує зав. майстерні та приймальна комісія. Комісія несе кримінальну відповідальність за прийняття недоброякісно відремонтованого трактора.

додаток до постанови РНК УСРР та ЦК КП(б)У в 9 грудня 1932 року

ПЛЯН РЕМОНТУ ТРАКТОРІВ

ПО ОБЛАСТЯХ ТА ГОСПОРГАНІЗАЦІЯХ УКРАЇНИ ДО ВЕСНИ 1933 РОКУ

С.-Г. ТРЕСТИ ТА ОБ'ЄДНАННЯ	О Б Л А С Т І								Разом по Україні
	Одеська	Дніпропетровська	Харківська	Донецька	Київська	Вінницька	Чернігівська	АМСРР	
1. Трактороцентр	5233	4098	2648	2241	3112	2929	868	782	21911
2. Сортонасіньтрест	131	251	164	21	109	67	—	—	743
3. Тмек	117	79	124	—	—	5	—	—	325
4. Коноплеводтрест	—	—	—	—	—	—	180	—	180
5. Коневодтрест	—	13	6	105	—	1	—	—	125
6. Укрбазовком	72	—	—	—	—	—	—	—	72
7. Шовкотрест	7	4	12	—	2	3	—	4	32
Разом по НКЗС СРСР	5560	4445	2954	2367	3223	3005	1048	786	23388
1. Укргородтрест	72	29	13	57	15	—	18	—	204
2. Садовинтрест	60	56	34	3	13	17	—	—	183
3. Меліотрест	4	2	7	6	9		—	—	28
Разом по НКЗС УСРР	136	87	54	66	37	17	18	—	415
1. Зернотрест	1287	707	125	680	—	—	—	—	2799
2. Свиноводтрест	163	141	269	149	150	54	—	—	926
3. Донецький Молокотрест	—	—	—	470	—	—	—	—	470

С.-Г. ТРЕСТИ ТА ОБ'ЄДНАННЯ	О Б Л А С Т І								Разом по Україні
	Одеська	Дніпропетровська	Харківська	Донецька	Київська	Вінницька	Чернігівська	АМСРР	
4. Скотоводоб'єднання	39	146	124	55	6	—	—	—	370
5. Харківський Молокотрест	—	—	199	—	10	—	—	—	209
6. Овцеводтрест	64	40	—	33	—	—	—	—	137
7. Птахотрест	—	52	15	3	—	6	—	—	76
8. Дніпромолокотрест	—	86	—	—	—	—	—	—	86
Разом по НКРадгоспів СРСР	1553	1172	732	1390	166	60	—	—	5073
1. Харківський Бурякотрест	120	95	846	—	—	—	—	—	1061
2. Київський "	—	—	65	—	418	—	165	—	648
3. Вінницький "	30	—	—	—	—	475	—	20	525
Разом по НКПостачання	150	95	911	—	418	475	165	20	2234
1. Вукооптваринництво	40	102	84	191	27	1	—	11	456
2. Вукоовогородництво	24	83	37	173	26	—	—	4	347
Разом по ВУКС	64	185	121	364	53	1	—	15	803
1. Інші	133	87	226	52	67	16	1	62	644
Разом інших	133	87	226	52	67	16	1	62	644
Разом по Україні	7596	6071	4998	4239	3964	3574	1232	883	32557

7. Обкомам та облвиконкомам звернути особливу увагу на виконання заводами плянів виробництва запчастин до тракторів.

Зобов'язати УпНКВажпром до 15 грудня 1932 р. подати Раднаркому УСРР та ЦК КП(б)У список заводів, зазначивши реченці постачання та кількість запчастин, вироблюваних заводами як на централізоване, так і децентралізоване замовлення.

8. Доручити ЕН УСРР до 15 грудня 1932 р. розглянути заявку НКЗему УСРР на потрібну кількість металу (кольорові, якісні сталі, чорні метали), матеріялів та палива для ремонту тракторів і с.-г. машин та визначити джерела покриття потреби як за рахунок централізованого постачання, так і вишукуючи на місцях невиявлені ресурси, звернувши особливу увагу на використання ресурсів метальобрухту, внутрішніх ресурсів підприємств, відходів металюргії та мобілізацію власних ресурсів МТС і радгоспів.

9. Доручити НКЗему УСРР протягом декади опрацювати план заходів щодо проведення ремонту с.-г. машин до весняної засівної кампанії і подати на затвердження Раднаркому УСРР.

Харків, 9 грудня 1932 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар.

Секретар ЦК КП(б)У С. Косіор.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 11 грудня 1932 р. № 281.

(Додаток до постанови РНК УСРР та ЦК КП(б)У з 9 грудня 1932 р. див. на стор. 14 *і* 15)

---

233. Про відновлення завозу промтоваропостачання на село.

Раднарком УСРР і ЦК КП(б)У постановили:

1. Відновити від 15 грудня 1932 р. завіз і продаж промтоварів на селі, з винятком таких районів, де хлібозаготівлі й далі лишаються явно незадовільні,—аж доки вони досягнуть рішучого зрушення у виконанні хлібозаготівельного пляну (список районів додано).

2. Зобов'язати облвиконкоми, обкоми, РВК та РПК забезпечити в районах, де відновлюється нормальний завіз і продаж товарів,—додержання товарових репресій щодо колгоспників і колгоспів, які злісно ухиляються від виконання пляну хлібозаготівель і щодо одноосібників, які не виконують контрактаційних зобов'язань.

Харків, 15 грудня 1932 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар.

Секретар ЦК КП(б)У С. Косіор.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 20 грудня 1932 р. № 288.

Додаток до арт. 1 постанови РНК УСРР і ЦК КП(б)У з 15 грудня 1932 р.

СПИСОК РАЙОНІВ, ВІДСТАЛИХ У ХЛІБОЗАГОТІВЛЯХ, ДО ЯКИХ НЕ ДОВОЗИТЬСЯ ПРОМКРАМ, АЖ ПОКИ ВОНИ ДОСЯГНУТЬ РІШУЧОГО ЗРУШЕННЯ У ВИКОНАННІ ХЛІБОЗАГОТІВЕЛЬНОГО ПЛЯНУ.

I. Дніпропетровська область.

1. Апостолівський
2. Божедарівський
3. Бердянський
4. Верхнє-Дніпровський
5. Васильківський
6. Високопільський
7. Василівський
8. В.-Лепетихський
9. В.-Білозерський
10. В.-Токмацький
11. Кам'янський
12. Коларівський
13. Лихівський
14. Магдалинівський
15. Межівський
16. Михайлівський
17. Молочанський
18. Мелітопільський
19. Ніконільський
20. Н.-Василівський
21. Н.-Сірогозький
22. Павлоградський
23. Покровський
24. Солонянський
25. Терпінянський
26. Царекостянтинівський
27. Якимівський

II. Чернігівська область.

1. Бобровицький
2. В.-Бубнівський
3. Недригайлівський
4. Носівський
5. Прилуцький
6. Путивельський
7. Роменський
8. Варвинський.

III. Одеська область.

1. Баштанський
2. В.-Виськівський
3. В.-Врадіївський
4. В.-Олександрівський
5. Добровеличківський
6. Доманівський
7. Жовтневий
8. Криво-Озерський
9. К.-Либкнехтівський
10. Любашівський
11. Н.-Бузький
12. Н.-Одеський
13. Снігурівський
14. Троїцький
15. Фрунзівський

IV. Харківська область.

1. Балаклійський
2. Бригадирівський
3. В.-Писарівський
4. В.-Багачанський
5. Валківський
6. Гадяцький
7. Краснопільський
8. Кобиляцький
9. Кишеньківський
10. Лохвицький
11. Липово-Долинський
12. Н.-Водолазький

0576
КОІА Інв. № 20605 Від друк. вид.

13. П.-Сенжарський
14. Нехворощанський
15. Н.-Георгіївський
16. Оболонський
17. Олексіївський
18. Опошнівський
19. Петрівський
20. Решетилівський
21. Сахнівщанський
22. Тростянецький.

V. Донецька область.

1. Артемівська м/р
2. Ворошиловська м/р
3. Краматорська м/р
4. Краснолуцька м/р
5. Н.-Айдарський
6. Рівеньківський
7. Ст.-Каранський
8. Ст.-Микольський
9. Троїцький
10. Чистяківський.

---

234. Про заходи до посилення збору мірчука.

Виключно незадовільне виконання пляну збору мірчука свідчить про цілковиту неуважність до справи боротьби за хліб на цій важливій ділянці від обласних та районових партійних і радянських організацій. Зрив завдань з мірчука поставив під загрозу виконання пляну робітничого постачання, для якого мірчук нині є основне джерело. Щоб посилити збір мірчука та боротьбу з розтратами і таємним перемелюванням, Рада народніх комісарів УСРР і ЦК КП(б)У пропонують провести такі заходи:

1. В зв'язку з численними випадками відсутности потрібного обліку фактично перемелюваного зерна на с.-г. млинах та розвиненими на цьому ґрунті зловживаннями, крадіжками, затаюванням та розкраданням мірчука, встановити замість наявного порядку здавання мірчука від фактично перемеленого зерна, порядок сталого обкладання с.-г. млинів, включених від обласних та районових організацій до мережі, що працює на обслуговуванні колгоспів та одноосібників.

2. Стале завдання с.-г. млинам з мірчука треба провести з розрахунку виконання річного завдання від 1 липня 1932 р. до 1 липня 1933 р. з тим, щоб на період від 1 січня до 1 липня 1933 р визначити стале завдання, відрахувавши фактично зданий від кожного млина мірчук до 1 січня 1933 р.

В основу визначення розміру сталого обкладання кожного млина покласти так продуктивність даного млина, як і ставки мірчука, встановлені на поточний рік.

3. Зобов'язати обкоми й облвиконкоми забезпечити оформлення в кожному районі, видавши обов'язкові постанови, мережі дієвих млинів, встановивши стале завдання на кожний млин, реченці його виконання, систему контроля та відповідні стягнення в разі невиконання цього завдання.

4. Річне завдання щодо здавання мірчука по кожному млину розбивається поквартально та помісячно. Для забезпечення цілковитого і вчасного

виконання,—завдання з мірчука та завдання щодо вивозу його треба давати кожному млину щоп'ятиденки.

Встановлюючи розмір здавання мірчука на друге півріччя, недобрану частину за перше півріччя треба повністю покрити протягом січня місяця 1933 року.

5. Встановлюючи сталу кількість здавання мірчука по культурах, треба забезпечити в районовому завданні здавання пшениці й жита розміром найменш 70% від загального пляна мірчука.

6. Щоби стимулювати довіз зерна на млини Укрмлина, для колгоспів, що організовано перемелюють зерно, встановити знижені норми одержання мірчука на цих млинах—на 10% проти наявних на інших млинах.

7. Для боротьби з таємним перемелюванням, перемелюванням на недозволених млинах та з іншими порушеннями чинних правил щодо збору мірчука, встановити поруч притягнення винних до кримінальної відповідальности—застосування замість грошевих, натуральних штрафів хлібом.

Натуральні штрафи затверджують райвиконкоми на подання Заготзерна.

8. Зобов'язати обкоми й облвиконкоми забезпечити в кожному селі додатково до апарату Заготзерна, спеціяльний повсякденний контроль способом призначення від райвикомкому для догляду за виконанням завдань з мірчука спеціяльних уповноважених.

9. Запропонувати обкомам прикріпити окремі райони міста та окремих великих споживачів (заводи) до певних млинів (в межах пляну постачання), для встановлення найсуворішого контролю за вчасним надходженням і вивозом мірчука та для розвитку організаційної роботи навколо боротьби за мірчук.

10. Покласти відповідальність на органи міліції за рішуче викорінення таємного перемелювання, розглядаючи таємне перемелювання, як хижацькі розтрати хлібних ресурсів.

Харків, 16 грудня 1932 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар.

Секретар ЦК КП(б)У С. Косіор.

---

235. Про директорів радгоспів.

За злочинний зрив завдання партії й уряду з хлібоздавання, не зважаючи на неодноразові попередження, виключити з партії, заарештувати й віддати до суду таких директорів радгоспів:

1. Одесько-Миколаївського зернорадгоспу—Балюкевича О. А.
2. Близнюківського зернорадгоспу—Лаврова Л. І.
3. Гарбузинського зернорадгоспу—Лещенка М. П.
4. П'ятихатського зернорадгоспу—Новікова К.

5. Чапаївського радгоспу Харківського бурякотресту — Михайлика Л. Я.

Харків. 21 грудня 1932 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар.

Секретар ЦК КП(б)У С. Косіор.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 23 грудня 1932 р. № 290.

ПОСТАНОВИ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ.

236. Про розформування Біляївського району Одеської області й утворення в складі цієї області Братського та Велико-Врадіївського районів.

З метою дальшого удосконалення адміністративно-територіяльного поділу УСРР, Всеукраїнський центральний виконавчий комітет постановив:

1. Біляївський район Одеської області розформувати, приєднавши його територію повністю до території Одеської міськради.

2. На території Одеської області утворити 2 нових райони:

а) Братський район з центром у селі Братському, в складі таких сільрад Бобринецького району: Антівської, Братської, Вікторівської, Кам'яно-Костоватської, Костоватської, Криво-Пустошської, Михайло-Жуківської, Микольської, Надеждівської, Ново-Костянтинівської, Ново-Мар'ївської, Ново-Олександрівської та Сергіївської,—вилучивши територію цих сільських рад із складу Бобринецького району;

б) Велико-Врадіївський район з центром у селі Велико-Врадіївці в складі таких сільрад Любашівського району: Агафіївської, Врадіївської, В.-Веселівської, Граціянівської, Доброжанівської, Іванівської II, Кумарівської, Любо-Олександрівської, Мало-Врадіївської, Мар'янівської, Новосилівської, Ново-Павлівської, Сирівської та Филимонівської,—вилучивши територію цих сільрад із складу Любашівського району.

3. Проведення роботи, зв'язаної з виконанням цієї постанови покласти на Одеський обласний організаційний комітет.

Харків, 27 лютого 1932 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський.

Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 29 лютого 1932 р. № 50.

237. Про визначення м. Сталіного за адміністративний центр Донецької області.

Всеукраїнський центральний виконавчий комітет, на зміну постанови з 2 липня 1932 р., постановив:

визначити за адміністративний центр Донецької області м. Сталіне.

Харків, 16 липня 1932 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський.

Заст Секретаря ВУЦВК К. Горлинський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 17 липня 1932 р. № 161.

ПОСТАНОВИ ПРЕЗИДІЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ

238. Про скликання позачергових обласних з'їздів рад.

На виконання постанови IV (позачергової) сесії Всеукраїнського центрального виконавчого комітету XII скликання про утворення областей, Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

1. Скликати в другій половині липня 1932 р. позачергові обласні з'їзди рад для обрання обласних виконавчих комітетів.

2. Вибори делегатів на обласні з'їзди рад провести:

а) від міських рад, підлеглих безпосередньо обласним виконавчим комітетам,—на пленумах міських рад з розрахунку 1 делегат на 5.000 виборців;

б) від сільських місцевостей—на поширених пленумах районових виконавчих комітетів з розрахунку 1 делегат на 25.000 людности.

3. Склад обласних виконавчих комітетів визначити кількістю від 100 до 150 чол., залежно від кількости людности та економічного значення області.

Харків, 14 липня 1932 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський.

Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 15 липня 1932 р. № 159.

239. Про настановлення тов. Порайка В. І. на заступника Голови Ради народніх комісарів УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

настановити тов. Порайка Василя Івановича, на заступника Голови Ради народніх комісарів УСРР.

Харків. 16 липня 1932 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський.

Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 17 липня 1932 р. № 161.

240. Про увільнення тов. Коваля К. Ф. від обов'язків Народнього комісара фінансів УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

в зв'язку з переходом на іншу роботу, увільнити тов. Коваля, Ксенофонта Федоровича, від обов'язків Народнього комісара фінансів УСРР.

Харків, 16 липня 1932 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський.
Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 17 липня 1932 р. № 161.

---

241. Про настановлення тов. Реніса О. О. на Народнього комісара фінансів УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

настановити т. Реніса, Олександра Олександровича, на Народнього комісара фінансів УСРР.

Харків, 16 липня 1932 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський.
Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 17 липня 1932 р. № 161.

---

242. Про заходи до реалізації постанови Президії ЦВК СРСР з 7 липня 1932 р. «Про посилення контролю за виконанням законів про пільги та забезпечення родин військових службовців і військовозобов'язаних Робітничо-селянської червоної армії».

Щоб посилити роботу центральних та місцевих органів влади над здійсненням чинного законодавства про пільги й забезпечення родин військових службовців та військовозобов'язаних, визнати за потрібне, на розвиток зазначеної постанови Президії ЦВК СРСР в 7 липня 1932 р. (З. З. СРСР 1932 р. № 54 арт. 327) вжити таких заходів:

1. Зобов'язати Облоргкомітети, міськради та РВК в декадний реченець виділити членів своїх президій, на яких покласти безпосереднє керівництво і контроль над здійсненням законів про пільги, перевази та запомоги родинам червоноармійців та військових службовців; виділені товариші несуть персональну відповідальність за стан цієї справи.

2. В сільських та селищних радах, а так само в міськрадах, підпорядкованих РВК, ці обов'язки покласти на заступників голів рад, а де їх немає—на одного з активних членів ради.

РВК та міськрадам в двадекадних реченець провести інструктивні наради цих товаришів, на яких докладно опрацювати чинне законодавство щодо забезпечення родин червоноармійців та військових службовців і заходи до повної реалізації постанови Секретаріату ВУЦВК з 30 листопада 1931 року.

3. Запропонувати Облоргкомітетам, міськрадам та РВК встановити систематичну звітність (раз на квартал) виділених для зазначеної роботи т.т. на президіях виконкомів, практикуючи перед звітами масові перевірки стану роботи на місцях з участю органів РСІ та прокуратури.

4. Облоргкомітетам, міськрадам та РВК до 10 серпня 1932 р. перевірити, як здійснюється на місцях законодавство щодо забезпечення родин червоноармійців та військових службовців і як виконується постанова Секретаріату ВУЦВК з 30 листопада 31 р. Доповідні записки про наслідки перевірки подати Секретаріятові ВУЦВК до 15 серпня 1932 р.

5. Доручити НК РСІ УСРР:

а) в місячний реченець перевірити, як укомплектовано обласні й районові органи соціяльного забезпечення відповідними кадрами;

б) налагодити контроль над вчасним і правильним наданням пільг родинам червоноармійців та військових службовців з сільсько-господарського та інших видів податків;

в) посилити участь місцевих органів РСІ в нагляді за вчасним і повним здійсненням чинного законодавства про пільги, перевази й запомоги родинам червоноармійців та військових службовців, звернувши особливу увагу на боротьбу з фактами тяганини й бюрократизма в цій справі.

6. Доручити НКЮ УСРР повести рішучу боротьбу проти ігнорування урядовими особами здійснення законодавства щодо забезпечення родин червоноармійців та військових службовців, про пільги й перевази для них, притягаючи винних у їх порушенні, в бюрократичному ставленні до законних вимог, в тяганині—до права.

7. Поставити на обговорення Президії ВУЦВК у вересні 1932 р. доповіді НКЗС, НК РСІ та НКЮ УСРР про здійснення на місцях чинного законодавства про пільги й забезпечення родин червоноармійців та військових службовців.

В другій половині серпня 1932 р. вислухати на Секретаріяті ВУЦВК аналогічні доповіді двох облоргкомітетів та кількох РВК.

Здійснення керівництва й контролю над діяльністю центральних установ та місцевих органів влади щодо проведення в життя чинного законодавства про пільги, перевази й забезпечення родин червоноармійців і військових службовців покласти на заступника Секретаря ВУЦВК тов. Горлинського К. І.

Харків, 22 липня 1932 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський
Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 2 серпня 1932 р. № 174.

---

243. Про організацію при ВУЦВК інститутів червоної професури.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

1. З метою дальшого розгортання підготови наукових робітників, викладачів та теоретично підготовлених практичних робітників, утворити при ВУЦВК, на основі навчальних частин інститутів ВУАМЛІН, окремі самостійні навчальні інститути червоної професури (ІЧП)

2. Організувати такі ІЧП:

а) інститут економіки,
б) інститут філософії,
в) аграрний інститут,
г) інститут історії партії й партбудівництва,
ґ) інститут літератури, мистецтва й мови,
д) інститут історії,
е) інститут радянського будівництва та права.

3. Для підготування до вступу в ІЧП залишити підготовний інститут.

4. Затвердити на директорів ІЧП:

1) інституту економіки—тов. Пейсаховича М. С.
2) інституту філософії—тов. Блудова Я. С.
3) інституту радянського будівництва та права—тов. Цареградського.
4) інститут літератури, мистецтва й мови—тов. Щупака.
5. ДорученитиСекретаріятові ВУЦВК скласти й подати належним порядк
6) аграрного інституту—тов. Коцар М. Я.
7) інституту готування до ІЧП—тов. Чеботарьова Ю. П.

5. Доручити Секретаріятові ВУЦВК скласти й подати належним порядком на затвердження уставу про інститути червоної професури.

Харків, 4 вересня 1932 року.

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський.
Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 5 вересня 1932 р. № 203.

---

244. Про настановлення тов. Неструєва Ф. А. на заступника Наркомфіна УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

настановити тов. Неструєва, Федора Абрамовича, на заступника Народнього комісара фінансів УСРР.

Харків, 4 серпня 1932 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський.
Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 5 серпня 1932 р. № 177.

---

245. Про настановлення тов. Бикова Н. А. на заступника Упов. НКВажпрому СРСР при уряді УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

настановити тов. Бикова Н. А. на заступника Уповноваженого Народнього комісаріяту важкої промисловости СРСР при уряді УСРР.

Харків, 4 серпня 1932 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський.
Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 5 серпня 1932 р. № 177.

---

246. Про настановлення тов. Сидорова О. А. на заступника НКПостачання УСРР.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

настановить тов. Сидорова,Олександра Андрійовича, на заступника Чароднього комісара постачання УСРР.

Харків, 4 серпня 1932 року.

Голова ВУЦВК Г. Петровський.
Заст. Секретаря ВУЦВК К. Горлинський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 5 серпня 1932 р. № 177.

---

247. Про позбавлення Хорешка С. С. звання члена ВУЦВК.

Беручи до уваги:

що Хорешко С., колишній голова Балаклійського РВК і член ВУЦВК, замість бути справжнім організатором колгоспницьких та одноосібницьких мас трудящого селянства на боротьбу за хліб, підпав під вплив куркуля, пішов на куркульському поводі, брав участь у складанні применшених куркульських хлібних балянсів, зберігав за куркулями розпродані за судовим та адміністративним стягненням будинки, не тільки не боровся проти розбазарювання та розкрадання хліба й інших харчових продуктів та державного майна по колгоспах та радгоспах, а навпаки, потурав цьому розкраданню та розбазарюванню, що призвело Балаклійський район до глибокого прориву у хлібозаготівлях;

що в своїй роботі Хорешко допустився зв'язку із злочинним елементом, намагався замазати злочини різних осіб, причетних до розкрадання та розбазарювання державного і колгоспного майна, вперто клопочучи про звільнення їх та пом'якшення кари;

що все це здискредитувало Хорешка С. С., як члена уряду,

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

позбавити Хоренка, Семена Сергійовича, звання члена ВУЦВК.

Цю постанову внести на затвердження V сесії ВУЦВК.

Харків, 11 грудня 1932 року.

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський.

За Секретаря ВУЦВК В. Поляков.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» в 12 грудня 1932 р. № 282.

248. Про позбавлення Паламарчука М. С. звання члена ВУЦВК.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

за те, що Паламарчук М. С., бувши головою Оріхівського райвиконкому, зрадив інтереси соціялістичного будівництва, обдурював партію та пролетарську державу, став на прямий куркульський шлях, на шлях шкідництва, організованого розкладу колгоспів та саботування хлібозаготівель,—

позбавити його звання члена ВУЦВК.

Цю постанову внести на затвердження V сесії ВУЦВК.

Харків, 16 грудня 1932 року.

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський.

За Секретаря ВУЦВК В. Поляков.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» в 18 грудня 1932 р. № 287.

249. Про позбавлення Балюкевича О. А. звання члена ВУЦВК.

Президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановила:

Балюкевича О. А., що, бувши директором Одесько-миколаївського зернорадгоспу, злочинно зірвав виконання завдань партії й уряду з хлібозаготівель,—

позбавити звання члена ВУЦВК.

Цю постанову внести на затвердження V сесії ВУЦВК.

Харків, 22 грудня 1932 року.

Вик. об. Голови ВУЦВК Ю. Войцехівський.

За Секретаря ВУЦВК В. Поляков.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 23 грудня 1932 р. № 290.

ПОСТАНОВИ РАДИ НАРОДНІХ КОМІСАРІВ УСРР.

250. Про стан та перспективи запровадження жіночої праці в народньому господарстві УСРР.

Широке розгортання соціялістичного будівництва—велетенський розвиток промисловости й транспорту, зміцнення та поширення соціялістичного сектора сільського господарства та успішне виконання плянів першої п'ятирічки утворили передумови для значного зростання пролетаріяту, зокрема, для залучення до самодіяльної праці в усіх галузях народнього господарства нових сотк тисяч трудящих жінок.

Рада народніх комісарів УСРР констатує, що завдання уряду залучити 1931 року до народнього господарства України 190 тис. жінок виконано з перебільшенням: жіночі трудові кадри зросли з 660 тис. на 1-I-31 р. до 1 млн.—на 1-I-32 р. Наслідком цього питома вага жінок серед усіх трудящих України зросла за рік від 23,8% до 27,5%.

В окремих галузях промисловости питома вага жінок помітно збільшилась: протягом 1931 року число жінок серед робітників української металюргії зросло від 10,9% до 21%; у вугільній промисловості—від 13,6% до 14,9%; у коксовій промисловості—від 15% до 20%; у рудній промисловості—від 9% до 18%; у хемічній—від 5% до 11%.

В справі висування жінок на кваліфіковану роботу також є певні зрушення: так, в металюргії серед жінок-робітниць на 1-I—1931 р. було 5% вищої та середньої кваліфікації, а на 1-I—1932 р.—13%. Проте, Рада народніх комісарів вважає темпи висування жінок на кваліфіковану роботу за недостатні.

Поруч залучення нових жіночих кадрів до активної участи в соціялістичному будівництві поширюється мережа соціяльно-побутових закладів, закликаних створити сприятливі умови для активізації робітничої родини. Рада народніх комісарів підкреслює, що матеріяльно-побутова база (дитячі садки, ясла, пральні, громадські їдальні тощо) ще недостатня й відстає від темпів зростання жіночих трудових кадрів.

Недостатність заходів щодо поширення цієї бази є наслідок недооцінювання від окремих наркоматів і господарських органів ваги соціяльно-побутової роботи, як чинника залучення та закріплення жінок на виробництві.

Рада народніх комісарів відзначає, що громадські організації також не надали достатньої уваги мобілізації своїх ресурсів та організації громадськости навколо здійснення директив партії та уряду про залучення жіноцтва до виробництва й утворення належної матеріяльно-побутової бази для цієї роботи.

Констатувати, що Наркомздоров'я, Наркомосвіти, Наркомкомгосп УСРР та Укржитлоспілка недостатньо забезпечили утворення матеріяльно-побутової бази для ширшого залучення нових жіночих кадрів до самодіяльної праці й не пов'язували плянів поширення мережи соціяльно-побутових закладів з темпами зростання жіночої праці на виробництві.

Відзначити незадовільне виконання директив уряду про розгортання соціяльно-побутових, зокрема, дитячих закладів від об'єднань «Сталь», «Вугілля», «Кокс» і УповНаркомшляхів.

Констатувати також, що Наркомпостачання УСРР зовсім не провадив 1931 року планової роботи в справі залучення жінок до праці лінією підпорядкованих йому галузей промисловости.

Доручити НК РСІ УСРР виявити причини невиконання директив уряду в цій справі та притягти винних до відповідальности.

Щоб забезпечити дальше залучення трудящого жіноцтва до активної участи в соціялістичному будівництві й тим поліпшити матеріяльний рівень робітничої родини, Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л а:

1. Взяти до відому, що Наркомпраці УСРР опрацював погоджений з відповідними наркоматами, господарськими об'єднаннями та підприємствами план залучення нових жіночих кадрів до виробництва на 1932 рік, за яким число жінок у промисловості, кооперації й транспорті має орієнтовно зрости ще на 230 тисяч.

2. Запропонувати всім наркоматам і господарським об'єднанням скласти пляни запровадження жіночої праці в окремих підприємствах, передбачивши в них збільшення питомої ваги жінок у групах вищої та середньої кваліфікації, а також опрацювати конкретні пляни готування та перепідготування жінок у кожному підприємстві, цеху тощо, встановивши певні строки навчання та забезпечивши рівномірне виконання цих планів протягом року.

3. Зобов'язати всі трести та господарські об'єднання опрацювати конкретні пляни охоплення жінок-робітниць різними учбовими закладами, передбачивши в цих планах відповідні асиґнування на цю справу, відведення приміщень, придбання учбових приладь, струментів і т. інш.

4. Запропонувати Держпланові УСРР, спільно з Наркомздоров'я, Наркомосвітою, Наркомкомгоспом та Наркомпраці УСРР, удосконалити не пізніше 25 березня 1932 р. план поширення соціяльно-побутових закладів на 1932 рік, пов'язавши його з планом залучення жіночої праці до виробництва.

5. Зобов'язати Укржитлоспілку розгорнути по всій системі житлової кооперації конкретну роботу щодо утворення по житлокоопах соціяльно-побутових закладів (ясел, дитмайданчиків, самодіяльних їдалень і пралень), щоб тим утворити сприятливі умови для переходу трудящого жіноцтва до самодіяльної праці.

6. Запропонувати НК РСІ і Наркомпраці УСРР, облпрофкомітетам та міським радам взяти під свій постійний нагляд виконання планів залучення жіночої праці до виробництва, звернувши особливу увагу на цілковите здійснення планів поширення мережі соціяльно-побутових закладів та поліпшення їхньої роботи.

7. Зобов'язати наркомати та господарські органи, на які покладено утворення в промисловості та інших галузях народнього господарства соціяльно-побутових закладів, забезпечити кошторисами, матеріялами та устаткованням виконання планів будування соціяльно-побутових закладів, максимально використовуючи на це місцеві будматеріяли.

8. Просити ВУРПС вжити заходів, щоб місцеві профспілкові організації встановили постійний нагляд за виконанням накресленого на 1932 рік плану залучення жінок до виробництва, підвищення їхньої кваліфікації та поширення мережі соціяльно-побутових закладів.

Харків, 5 березня 1932 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар.

Керівничий справ РНК УСРР В. Легкий.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 8 березня 1932 р. № 56.

---

251. Про стан розвитку виробничо-технічної пропаґанди в промисловості.

Рада народніх комісарів УСРР констатує, що на ґрунті величезного піднесення виробничо-технічної активности робітників та інженерно-технічних кадрів навколо опанування новітньої техніки, нових технолоґічних процесів, досягнуто певних успіхів в справі розгортання масової технічної пропаґанди.

Відмічаючи певне зрушення техпропаґанди в важкій промисловості (ХТЗ, ХЕМЗ, зав. ім. Петровського—Дніпропетровське, зав. ім. Томського—Макіївка, Комунар—Запоріжжя тощо), Рада народніх комісарів визнає стан виробничо-технічної пропаґанди в промисловості в цілому за незадовільний, особливо у вирішальній ланці, на підприємствах, де до цього часу не забезпечено потрібної уваги від господарсько-технічного керівництва та профспілок.

Разом з тим, РНК відзначає, незадовільність матеріяльної бази техпропаґанди (будинки техніки, технічні станції, виставки, радіо-авдиторії, наочні приладдя, бібліотеки тощо), що є наслідком недостатнього фінансування заходів щодо техпропаґанди від господарників.

Щоб зліквідувати відставання виробничо-технічної пропаґанди від активности широких мас робітників і темпів технічної реконструкції промисловости, Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л а:

1. Зобов'язати УповНКВажпром, НКЛегпром і НКПостачання УСРР та керівників союзних і республіканських об'єднань широко розгорнути технічну пропаґанду поміж робітників, майстрів та інженерно-технічного персоналу навколо вирішних техніко-економічних завдань 1932 року та другої п'ятирічки і, зокрема, навколо боротьби за звільнення від імпортної залежности, за економію металів та палива, механізації трудомістких процесів, вкорінення нових будматеріялів, використання нових видів сировини та сурогатів, поліпшення технічного планування і т. інш.

2. Зобов'язати УповНКВажпром, НКЛегпром і НКПостачання УСРР та керівників союзних і республіканських об'єднань зміцнити органи техпропу кваліфікованими інженерно-технічними кадрами.

Директорам підприємств за участю профспілок переглянути склад пом. директорів по виробничих нарадах та техпропаганді з тим, щоб забезпечити належне керівництво справою техпропаганди на підприємствах та організоване залучення до кадрів пропагандистів всього складу інженерів, техніків та майстрів.

УповНКВажпрому, НКЛегпрому та НКПостачання УСРР провести галузеві та районові наради робітників підприємств для інструктажу та обміну досвідом в справі техпропаганди.

3. Зобов'язати директорів науково-дослідних інститутів забезпечити систематичне вкорінення в виробництво досягнень науки та утворити постійний інструктаж кадрів промисловости щодо реалізації цих досягнень.

4. Зобов'язати директорів втишів організувати систематичну участь катедр та наукових працівників у техпропаганді, особливо в справі методичного керівництва пропагандою на підприємствах.

5. УповНКВажпром, НКЛП і НКПостач УСРР забезпечити в 1932 р. повне охоплення техпропагандою робітників провідних професій, бригадирів, майстрів, а також нових робітників.

6. Широко розгорнути на підприємствах такі форми техпропаганди, як обмін досвідом, технічні наради, виробничо-технічні суди, використання досвіду закордонних відряджень, досвіду закордонних фахівців, вивчення чужоземних мов, семінари тощо, здійснюючи всі заходи, спираючись на організацію технічної громадськости.

7. Визнати за потрібне від 1 серпня 1932 р. почати видання єдиної технічної газети для обслуговування всієї промисловости УСРР. Комітетові в справах друку при РНК УСРР забезпечити видання цієї газети, УповНКВП, НКЛП і НКПостачання УСРР сприяти регулярному виходу техсторінок в багатотиражках підприємств.

8. Зобов'язати УповНКВажпром, НКЛегпром і НКПостачання УСРР забезпечити участь цілої господарської системи всіх наркоматів у визначенні тематичних планів технічних видавництв, у доборі автури та редактури й організувати критику технічних видань, притягаючи до цього широкі кола науково-технічної громадськости та періодичну пресу. Держплянові УСРР в декадний термін розв'язати питання про технічне видавництво, щоб задовольнити вимоги УповНКВажпрому, НКЛегпрому і НКПостачання УСРР та інших наркоматів.

9. УповНКВП терміново закінчити організацію центральної науково-технічної бібліотеки та організувати центральний бібліотечний колектор технічної літератури.

УповНКВП, НКЛП та НКПостачання УСРР накреслити низку заходів, щоб наситити бібліотеки відповідною спеціяльною та масовою технічною літературою, особливо бібліотеки на підприємствах.

10. УповНКВП закінчити організацію Всеукраїнського Інституту техніко-економічної інформації (філіялу центрального інституту), забезпечивши

нормальні умови для його роботи НКЛП та НКПостачання УСРР утворити бюро технічної інформації.

11. Підкреслюючи величезне значення кіна для технічної пропаганди, запропонувати Укрфільмові опрацювати конкретний план виробу технічних виробничих фільмів і, зокрема, вжити заходів до розповсюдження технічних фільмів, що вже виготовлені.

Водночас НКЛП УСРР організувати виробництво наочних приладь для техпропаганди.

12. В зв'язку з тим, що кошти, які виділяється на техпропаганду, у згоді з інструкцією НКФ СРСР з 27 квітня 1932 року, не забезпечують потрібного обсягу роботи, запропонувати УповНКВПрому поставити питання перед НКВажпромом СРСР про визначення додаткових джерел фінансування техпропаганди. Зобов'язати НКЛегпром і НКПостачання УСРР використати на техпропаганду кошти, визначені у згоді з інструкцією НКФ Союзу РСР з 27 квітня 1932 року.

13. Зобов'язати всі наркомати скласти плани техпропаганди по галузях промисловости разом з н.-д. інститутами, вишами, профспілками та ЛКСМУ, забезпечивши систематичний облік роботи і, зокрема, її економічну ефективність.

14. Визнати за потрібне в 1933 р. почати будівництво «Українського технічного музею»; УповНКВПрому забезпечити підготову будівництва, про що через місяць доповісти Раді народніх комісарів УСРР.

Харків, 1 червня 1932 року.

Заст. Голови РНК УСРР О. Сербиченко.

Тимч. вик. об. керівничого справ РНК УСРР А. Блеєр.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 5 червня 1932 р. № 128.

---

252. Про стан шкільного будівництва 1932 року.

Констатувати, що не зважаючи на директиви партії та уряду: «Про зміцнення шкільного будівництва і поширення шкільної площі коштом перебудування й пристосування наявних шкільних приміщень, щоб використати їх з найбільшою ефективністю»; «Про обов'язкове закінчення будівництва нових шкіл протягом найбільше двох будівельних сезонів» і «Про пристосування колишніх куркульських і попівських будинків насамперед під школи»—на місцях райвиконкоми, міськради та сільради не приділяють цій справі достатньої уваги, наслідком чого:

а) незадовільно виконано будівельний програм шкільного будівництва 1932 року, який реалізовано тільки на 53,5% з перехідного будівництва та 15%—нового;

б) нове шкільне будівництво провадять неприпустимо довго, розтягуючи його часто на два—три роки;

в) шкільне будівництво не забезпечують будівними матеріялами, які можна вишукати на місці способом організації, видобутку та мобілізації місцевих ресурсів;

г) місцеві організації не працюють над оперативними питаннями якости шкільного будівництва і не залучають до цієї справи широкої робітничої та колгоспної громадськости;

нема будь-якої участи та уваги до цієї справи від професійних організацій, зокрема, щодо громадського контролю над виконанням планів шкільного будівництва і шефства над будівництвом;

ґ) немає відповідальности та контролю за перебігом і якістю шкільного будівництва накреслених термінів і незадовільно плянується самі об'єкти;

д) значно спізнюються з організацією підготівних робіт будівництва по окремих об'єктах, розпорушується сили й матеріяльні ресурси, асигнования часто-густо витрачають не за призначенням.

Зважаючи на це, Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л а:

1. Відзначити, що затверджена на 1932 рік програма шкільного будівництва, хоч обсягом своїм і перебільшує плян 1931 року на 26%, проте, все ще не забезпечує охоплення повнотою приросту шкільних контингентів, а тому визнати, що водночас з цілковитим виконанням пляну нового будівництва, за актуальне завдання цього року повинна стати реконструкція наявної шкільної площі (пристосування під школи нешкільних приміщень, перебудування наявних шкіл і добудування окремих класних кімнат), звільнення колишніх шкільних приміщень, які використовується не за призначенням та повне, рівномірне й раціональне використання всієї наявної шкільної площі.

2. Доручити облоргкомітетам, міськрадам і райвиконкомам забезпечити потребу органів НКОсвіти УСРР на колишні куркульські будинки для пристосування їх під школи.

Запропонувати НКО УСРР лінією обласних, міських та районових відділів наросвіти забезпечити протягом місяця подання до відповідних облоргкомітетів, міськрад та райвиконкомів відомостей про розмір цієї потреби.

3. Відзначаючи, що господарські союзні об'єднання систематично ігнорують справу фінансування шкільного будівництва на новобудовах: за 1931 р. виконано тільки 17% пляну, а цього року УповнНКВПром, УповнНКШляхів і НКЛегпром УСРР досі не встановили остаточних лімітів капіталовкладань на нове шкільне будівництво та не затвердили титульних списків цього будівництва на новобудовах лінією союзних об'єднань, «Вугілля», «Сталь», «Дніпросталь», ВЕО», що ставить під загрозу охоплення школою дітей робітників новозбудованих підприємств у найважливіших ділянках народнього господарства,—просити РНК Союзу РСР категорично запропонувати всім наркоматам терміново встановити ліміти й титульні списки шкільного будівництва та подати їх на затвердження РНК Союзу РСР.

Доручити НКО УСРР протягом п'яти день подати на підпис Голові РНК УСРР проекта доповідної записки до РНК Союзу РСР у цій справі.

4. Зобов'язати міськради та райвиконкоми зосередити належну увагу на справі вчасного закінчення шкільного будівництва, насамперед закінчення до початку навчального року всього перехідного будівництва, для чого:

опрацювати щомісячні та щодекадні графіки й календарні пляни розгортання цього будівництва та організувати систематичний нагляд за ним;

протягом першої половини червня обговорити на пленумах міськрад і РВК ці питання, як завдання першочергового значіння;

вчасно реалізувати всі асигнования, призначені на шкільне будівництво.

Персональну відповідальність за перебіг шкільного будівництва на місцях, Рада народніх комісарів УСРР покладає на голів РВК та міськрад.

5. Відзначаючи успіхи Артемівської м/р, Градизького, Краснопільського, Сталінської м/р та Покровського районів, що розгорнули боротьбу за плян забезпечення шкільного будівництва матеріялами з місцевих ресурсів, констатувати, що більшість районів, не зважаючи на низку постанов Союзного та Українського урядів і вказівок НКО УСРР, ще не віддали належної уваги цій вирішальній справі для успішного виконання пляну шкільного будівництва 1932 року.

Підкреслюючи, що виконання будівельної програми шкільного будівництва 1932 року, має базуватись в основному на місцевих будівних ресурсах, зобов'язати РНК АМСРР, облоргкомітети, міськради та РВК Донбасу негайно розгорнути широку мобілізацію внутрішніх ресурсів, залучивши до справи виявлення та використання місцевих будівних матеріялів науково-технічні сили, широку громадськість і місцеву пресу для організації видобутку на місцях будівних матеріялів (розроблення кар'єрів, випалювання цегли, вапна, лісосіки тощо).

6. Зобов'язати НККГ УСРР та його місцеві органи, опрацьовуючи пляни виробництва місцевих будівних матеріялів, повнотою зважити потреби шкільного будівництва.

7. Запропонувати Держпланові УСРР цілком забезпечити все будівництво прикордонної смуги дефіцитними будівними матеріялами, також розподіляючи фонди будматеріялів на третій квартал 1932 року, урахувати потребу решти районів на дефіцитні матеріяли: скло, цвяхи, етерніт, лісоматеріяли, цемент.

Зобов'язати НКОсвіти УСРР, розподіляючи дефіцитні фонди, спрямувати їх на забезпечення найважливіших ділянок, зокрема, на шкільне будівництво Донбасу.

Зобов'язати Держплян УСРР забезпечити шкільне будівництво простішими матеріялами (вапно, алябастер), а Укрпостачання—крейдою, в тих районах, що не мають справжньої бази для виробництва згаданих матеріялів.

8. Визнаючи за неприпустимий стан обліку перебігу шкільного будівництва на районах, зобов'язати НКОсвіти УСРР забезпечити лінією обласних, міських та районових відділів наросвіти безперебійне одержання щомісячних зведень про перебіг шкільного будівництва на місцях.

9. Запропонувати НККомгоспові УСРР протягом двох декад виконати постанову РНК УСРР з 11 квітня 1932 р. про організацію при Укрцивільбуді спеціальної групи соціяльно-культурного будівництва.

10. Доручити облорткомітетам, міськрадам та райвиконкомам широко сприяти проведенню оголошеного від НКОсвіти УСРР, ЦК ЛКСМУ та ВУК Робос місячника перевірки шкільного будівництва, залучивши до перевірки широку робітничу та колгоспівську громадськість.

Зокрема, вважати за потрібне, щоб до цієї роботи неодмінно ввімкнулися комітети сприяння загальному обов'язковому навчанню.

11. Просити ВУРПС дати директиву лінією профспілок про організацію контролю та шефства над шкільним будівництвом по окремих конкретних об'єктах, та про допомогу від профспілок у справі мобілізації місцевих ресурсів, видобутку будматеріялів та організації робітничої громадськости навколо шкільного будівництва.

12. Запропонувати РНК АМСРР та облорткомітетам організувати через профспілки й облкомітети сприяння загальному обов'язковому навчанню систематичний нагляд за перебігом шкільного будівництва і протягом липня 1932 р. обговорити питання про стан розгортання шкільного будівництва в області.

13. Доручити РНК АМСРР, облорткомітетам, райвиконкомам та міськрадам Донбасу 1 липня 1932 р. повідомити РНК УСРР спеціяльними листами про заходи, що їх вони вжили, та про наслідки цих заходів, зокрема, щодо пристосування колишніх куркульських будинків під школи, виявлення й використання місцевих будівних ресурсів, перебігу нового будівництва, організації контролю за шкільним будівництвом, участи робітничо-колгоспівської громадськости в ній справі тощо і надалі протягом кожних двох декад. інформувати РНК УСРР про перебіг цих робіт.

14. Доручити НКФ УСРР забезпечити вчасне фінансування всього шкільного будівництва з таким розрахунком, щоб школи збудувати до початку нового навчального року.

15. Цю постанову оголосити в пресі.

Харків, 1 червня 1932 року.

Заст. Голови РНК УСРР О. Сербиченко.

Тимч. вик. об. керівничого справ РНК УСРР А. Блеєр.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 6 червня 1932 р. № 129.

---

253. Про протипожежні заходи в лісах та на торфових болотах УСРР.

Щоб забезпечити виконання на території УСРР постанови РНК Союзу РСР з 9 серпня 1932 р. «Про протипожежні заходи» («Известия» ЦВК СРСР з 11 серпня 1932 р. № 221), Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л а:

1. Зобов'язати всі установи та організації, що мають у своїому віданні на території УСРР лісові площі та торфові болота, зокрема, Народній комісаріят земельних справ УСРР, уповноважених Народніх комісаріятів лісової промисловости, важкої промисловости та шляхів сполучення СРСР при уряді УСРР і Укрколгоспцентр негайно перевірити стан пожежної охорони лісів і торфовиків, що є в їхньому віданні та протягом декади запровадити в життя протипожежні заходи, визначені в постанові РНК Союзу РСР з 9 серпня 1932 р. «Про протипожежні заходи».

2. Зобов'язати облвиконкоми, райвиконкоми, міські, селищні й сільські ради встановити нагляд за запровадженням протипожежних заходів в лісах і на торфових болотах, зокрема, в лісах місцевого значення.

3. Заборонити розпалювати вогонь на лісових ділянках, де густо насаджені дерева.

4. Запропонувати обласним виконавчим комітетам видати обов'язкові постанови, що передбачали б, відповідно до місцевих умов, запобіжні заходи проти пожеж у лісах і на торфовиках.

5. Надати облвиконкомам право, в разі потреби, для боротьби з пожежами в лісах і на торфовиках запроваджувати трудовий відбуток.

6. Запропонувати НКЮ й Генеральному прокуророві республіки дати директиви судовим органам і прокуратурі посилити репресивні заходи проти винних в пожежі, так само проти осіб, що через свою бездіяльність не вжили відповідних запобіжних заходів.

Харків, 17 серпня 1932 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар.

Керівничий справ РНК УСРР В. Легкий.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 18 серпня 1932 р. № 188.

---

254. Про забезпечення матеріяльно-побутових умов наукових працівників України.

1. Рада народніх комісарів УСРР в і д з н а ч а є:

а) незадовільну роботу в справі постачання науковим працівникам продуктів харчування й промкраму, яке сталося в наслідок того, що ВУКС, в особі т. Маннинка, так само Комітет торгів та обласні, особливо постачальницькі організації, не приділяли належної уваги справі забезпечення нормальних культурно-побутових умов наукових працівників, не дбали за

реалізацію виданих для цього фондів та нарядів і систематично не виконували й перекручували директиви відповідних органів і Раднаркому УСРР в цій справі;

б) по Київський області ігнорування від облпостачання справи постачання продуктів харчування для вчених та знеособлення виділеного фонду постачання вченим призвели до незадовільного стану справи постачання та зриву громадського харчування, причому Київський облоргкомітет, не зважаючи на дані вказівки, не виправив припущених від постачальницьких організацій хиб;

в) Дніпропетровський облоргкомітет адміністративним порядком без попередження виселив з приміщення «будинок вчених» та професекцію наукових працівників, що дуже позначилося на роботі та на матеріально-побутовому стані наукових працівників;

г) профорганізації, що обслуговують наукових працівників і наукові сили, безпосередньо не виявили достатньої активности та організованости в справі боротьби за поліпшення матеріально-побутових умов наукових працівників.

2. Визнаючи за потрібне негайно досягти рішучого зламу в справі організації кращого забезпечення матеріяльних і культурно-побутових умов наукових працівників, зобов'язати:

а) НКПостачання УСРР, в особі т. Сапова, та ВУКС—особі т. Бляхера протягом двох декад, рішуче налагодити порядок виділення з централізованих фондів планованих продуктів—окремого фонду індивідуального постачання та громадського харчування наукових працівників, категорично забороняючи будь-яке знеособлення у видачі зазначених фондів.

Зобов'язати НКПостачання УСРР в особі т. Берліна та т. Венгерова, в системі державної торгівлі організувати постачання окремої групи наукових працівників, що мають великі наукові заслуги.

Про вжиті заходи повідомити Голову РНК УСРР не пізніш 1 вересня цього року;

б) ВУКС негайно заходитися коло організації закритих кооперативів для наукових працівників в м. м.: Харкові, Києві, Дніпропетровському, Одесі та Сталіному. На ці кооперативи покласти зобов'язання, крім реалізації продукції з централізованих фондів, організувати децентралізовані заготівлі, щоб забезпечити краще постачання науковим працівникам;

в) Вукоопхарчу, в особі т. Кальницького, протягом двох декад поліпшити якість харчування в їдальнях, що обслуговують наукових працівників, рішуче зліквідувати перебої в постачанні цим їдальням з централізованих ресурсів та налагодити постачання їм способом децентралізованих заготівель.

3. Організувати при облвиконкомах та міських радах великих міст обласні та міські комітети сприяння вченим. На ці комітети покласти сприяння науковій роботі та організацію кращих матеріяльних і культурно-побутових умов учених.

Запропонувати облвиконкомам та міськрадам, на чолі обласних та міських комітетів сприяння вченим, настановити першого заступника голови облвиконкому та міськради.

4. Покласти на Всеукраїнський комітет сприяння вченим обов'язок стежити за реалізацією виділених від НКПостачання фондів планованих продуктів та за розподілом цих фондів по областях і окремих містах. Виходячи з цього, реорганізувати секретаріят Комітету сприяння вченим, надавши йому більшої оперативної гнучкости.

5. Звернути увагу профорганізацій, що обслуговують наукових працівників, на потребу активізувати роботу як свою, так і наукових сил у справі боротьби за їхній матеріяльний та культурно-побутовий стан способом самодіяльности, контролювання та допомоги організаціям, через які можна поліпшити матеріально-побутові умови наукових працівників.

6. Зобов'язати НК РСІ УСРР через місяць перевірити виконання цієї постанови.

7. Цю постанову оголосити в пресі.

Харків, 20 серпня 1932 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар.

Керівничий справ РНК УСРР В. Легкий.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 22 серпня 1932 р. № 191.

---

255. Про заходи до охорони вантажів та до боротьби з крадіжками на залізничому транспорті.

Щоб забезпечити проведення на залізницях України директив Союзного уряду про охорону вантажів та посилити боротьбу з крадіжками на залізничому транспорті, Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Зобов'язати УповНКШляхів і директорів залізниць, відповідно до директив НКШляхів СРСР негайно вжити конкретних заходів до забезпечення охорони товарних поїздів і вантажів, особливо в пунктах розвантажених товарових операцій, також встановити правильну організацію приймання, відсилання та приставлення вантажів за призначенням, зокрема вжити таких заходів:

а) протягом декади переглянути й перерозподілити пункти залізничної охорони, посиливши її на станційній території, особливо на великих станціях;

б) встановити певний порядок передачі та переховування вантажних документів, забезпечивши вчасне надходження їх на станцію призначення вантажу;

в) встановити на станціях, особливо з великим вантажообігом, розподіл складських приміщень за напрямками вантажів; зліквідувати знеособку в обслуговуванні вантажів та інших місць вантаження, вивантаження й сор-

тування вантажів, персонально прикріпивши до кожного з цих місць робітників (вагарів, наглядачів пакгавзів, вантажників тощо);

г) домогтися старанного й справного вантаження й вивантаження всіх вантажів, встановивши систематичний контроль за цим та нагляд за роботою вагарів і вантажників;

ґ) поліпшити роботу ревізорів, звернувши особливу увагу на якісний добір працівників;

д) вимагати від клієнтури й стежити, щоб вона виконувала:

1) новий порядок маркування вантажів;

2) здавання вантажів до перевозу, особливо речей широкого вжитку, в належній упаковці;

е) вивозу вантажів зі станцій, відкритих цілу добу, протягом всього часу роботи станцій, не зменшуючи вивозу вночі;

є) твердо додержувати порядку ліквідації вантажів відповідно до правил ліквідації незажаданих вантажів;

ж) вжити заходів до поліпшення матеріально-побутових умов комерційних працівників та до вкомплектування штатів цих працівників особами належно підготованими, а також до підвищення кваліфікації наявних кадрів працівників через організацію курсів тощо.

2. Дирекції залізниць повинні організувати контроль за виконанням інструкції УповНКШляхів в справі охорони вантажів і боротьби з крадіжками на залізничному транспорті.

3. Запропонувати Прокуратурі республіки, разом з органами ДПУ та міліції, відповідно до постанови ЦВК й РНК СРСР з 7 серпня 1932 р., посилити нагляд за охороною вантажів на транспорті й притягати до суворої відповідальности за крадіжки та недбайливу організацію справи відсилання й приставлення вантажів, розглядаючи окремі справи порядком показових процесів.

4. Прохати ВУРПС забезпечити розгорнення масової роботи серед профспілкових організацій за охорону й вчасне приставлення вантажів на транспорті.

Харків, 1 вересня 1932 року.

Заст. Голови РНК УСРР О. Сербиченко.

Керівничий справ РНК УСРР В. Легкий.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 2 вересня 1932 р. № 200.

---

256. Про заходи до забезпечення набору робітничої сили для вугільного Донбасу.

Щоб забезпечити вчасний набір і відправлення з ресурсів України до вугільних районів Донбасу 11.865 робітників, відповідно до рішень ЦК ВКП(б) з 25 серпня 1932 р., директиви РНК СРСР та рознарядки НКПраці СРСР, Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Запропонувати Харківському, Київському, Вінницькому та Донецькому облвиконкомам забезпечити цілковите виконання виданих від НКПраці УСРР нарядів, а саме:

по Харківській області на 2550 чол.
» Київській » » 4800 »
» Вінницькій » » 1600 »
» Донецькій » » 2959 »

Виділити спеціяльного уповноваженого в справі організації набору робсили для Донбасу, також відрядити відповідальних робітників безпосередньо на місця набору.

Зобов'язати РВК виділених районів контролювати перебіг реалізації нарядів, поклавши на голів РВК відповідальність за те, щоб місцеві організації не затримували робітну силу.

Вжити негайних заходів, щоб в районах, де провадитимуть набір робітничої сили для вугільного Донбасу, райінспекторів праці було звільнено від проведення інших кампаній і повернуто на їхню безпосередню роботу.

2. Запропонувати Укрколгоспцентрові забезпечити максимальну участь колгоспної системи в проведенні набору, зокрема через відрядження на місця набору представників Укрколгоспцентру й облколгоспспілок.

3. Зобов'язати вугільні трести вчасно фінансувати відправлення навербованих, а УповНаркомзв'язку та Всеукр. конторі Держбанку забезпечити вчасний і безперебійний переказ та видання на місцях коштів.

4. Зобов'язати УповНКШляхів забезпечити безперебійне відправлення навербованих на місця призначення.

5. Запропонувати Вукоопспілці, разом з НКПостачання УСРР, негайно організувати в місцях відправлення навербованих харчувальні пункти.

6. Контроль за організацією набору й закінченням його до 15 жовтня 1932 р. покласти на НКПраці УСРР

Харків, 22 вересня 1932 року.

Заст. Голови РНК УСРР О. Сербиченко.

Вик. об. Секретаря РНК УСРР В. Сосновський.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 27 вересня 1932 р. № 221.

---

257. Про м'ясозаготівлі на період від 1 жовтня 1932 року до 1 січня 1934 року.

На виконання постанови РНК СРСР та ЦК ВКП(б) з 23 вересня 1932 р. «Про м'ясозаготівлі» на 15 місяців з 1 жовтня 1932 р. до 1 січня 1934 р. (З. З. СРСР 1932 р. № 70 арт. 418) Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Затвердити норми одержання м'яса від господарств одноосібників, дворів колгоспників у колгоспах, що не мають товарових ферм, та дворів колгоспників у колгоспах, що мають товарові ферми в таких розмірах.

(в кілограмах живої ваги на 15 місяців).

Назва областей	Господарства одноосібників	Господарства колгоспників у колгоспах, що не мають товаров. ферм	Господарства колгоспників у колгоспах, що мають товарові ферми
Харківська	45	30	20
Київська	45	30	20
Вінницька	37	27	18
Дніпропетровська	37	27	18
Одеська	37	27	18
Донецька	35	30	20
АМСРР	30	15	10

Норми одержання м'яса від усуспільненого поголів'я товарових ферм встановити ті, що їх затверджено згаданою постановою РНК Союзу РСР та ЦК ВКП(б).

2. Щоб забезпечити поширення виробництва смушкової та вовняної вівці, звільнити вівчарські товарові ферми від здання м'яса смушкових овець повністю та по решті овець встановити норму здання в 5 кг., замість 10 кг. від вівцематки.

Запропонувати облвиконкомам при розміщенні плану врахувати полегшення завдання районам, які мають більшине поголів'я молочної худоби.

3. Розподіл плана заготівель по кварталах затвердити відповідно до постанови РНК СРСР та ЦК ВКП(б) в таких відсотках:

IV квартал 1932 р. — 32%
I » 1933 р. — 15%
II » 1933 р. — 13%
III » 1933 р. — 19%
IV » 1933 р. — 21%

4. Розмір загального плану на 15 місяців по селянському сектору затвердити в кількості 175 тис. тонн з розподілом по областях згідно з таблицею, що її до цього додано (додаток № 1).

5. Плани м'ясозаготівель на четвертий квартал 1932 р. по селянському сектору затвердити в розмірі 54.600 тонн з розподілом по областях та секторах, згідно з таблицею, що її додано до цієї постанови (додаток № 2).

6. Запропонувати УповКомзагРПО протягом 24 годин спустити на місця затверджені за цією постановою плани м'ясозаготівель.

7. Запропонувати облвиконкомам забезпечити доведення планів до районів, сіл та господарств-одноосібників, дворів колгоспників і товарових ферм не пізніш 20 жовтня 1932 р. та повести широку масову роботу щодо популяризації закону під кутом зору поширення скотарства та всіляко сприяти організації групового здання від окремих господарств.

8. Зобов'язати УповКомзагРПО на підставі лімітів, що будуть одержані по радгоспних об'єднаннях, опрацювати 15 місячний план для радгоспів так

союзних, як і республіканських трестів, та подати на затвердження РНК УСРР.

9. Доручити УповКомзагРПО, у погодженні з зацікавленими організаціями, опрацювати в п'ятиденний термін технічну інструкцію в справі організації заготівель і приймання м'яса.

Харків, 11 жовтня 1932 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар.
Керівничий справ РНК УСРР В. Легкий.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 12 жовтня 1932 р. № 234.

Додатки №№ 1 і 2 до постанови РНК УСРР з 11 жовтня 1932 р. див. на стор. 42 і 43

---

258. Про розвиток нових культур на Україні.

1. Соціалістичне сільське господарство України, розвинуте на наукових основах, збагатилося новими досягненнями в галузі впровадження та розвитку нових культур, які мають особливе значіння в поліпшенні продовольчо-харчового стану країни, збільшенні її торгових ресурсів та утворенні нової сировинної бази для промисловости.

2. Рада народніх комісарів УСРР, на виконання постанови XVII партконференції про поліпшення та поширення робітничого постачання, відзначає позитивну роботу, що її проробили науково-дослідні інститути (Всеукраїнський інститут сої та спецтехкультур—УІР) та значні досягнення радгоспський інститут сої та спецтехкультур—УІР) та значні досягнення радгоспу ім. Полякова й інших виробничих організацій щодо вивчення виробництва на Україні цілого ряда високоцінних нових культур, як-от:

рижу, маньчжурського канатнику,
арахісу, італійської конюшні,
батату, топінамбуру (земляна груша),
чуфи, мексиканського канатнику
кунжуту, та інш.

3. Ураховуючи зробутий досвід у розвиткові нових культур та виходячи з потреби заміни малоцінних культур вищими, і щоб забезпечити країну збільшеним постачанням найголовніших харчових культур та кормових ресурсів, та разом з тим утворити нову базу сировини для промисловости, Рада народніх комісарів УСРР вважає за одне з першочергових завдань радянських земельних органів, колгоспів, радгоспів, науково-дослідних інститутів, всебічно сприяти масовому розвиткові нових культур у сільському господарстві України.

4. Наркомземправ УСРР організувати спеціяльну МТС в Херсоні з цільовим призначенням обробки та наукових дослідів щодо нових культур, одночасно забезпечивши радгосп ім. Полякова будівництвом теплиць та ангарів для вирощування батату на майбутній рік.

Держплянові УСРР забезпечити зазначене будівництво будматеріялами.

5. Держпляновi та НКЗемправ УСРР передбачити найкращий розвиток нових культур у другу п'ятирічку та опрацювати заходи, які повинно

Додаток № 1 до арт. 4
постанова РНК УСРР з 11 жовтня 1932 р.

ПЛЯН ХУДОБОЗАГОТІВЕЛЬ НА 15 МІСЯЦІВ (1-X 1932 р. по 1-I 1934 р.) ПО СЕЛЯНСЬКОМУ СЕКТОРУ

(На тонни живої ваги)

Області	Господарства одноосібників	Господарства колгоспників у колгоспах, що не мають товарових ферм	Господарства колгоспників у колгоспах, що мають товарові ферми	Разом колгоспники та одноосібники	Колгоспи, що мають усуспільнену худобу поза фермами	Колгоспні товарові ферми: Молочарські	Свинарські	Вівчарські	Разом	Разом плян по області	Питома вага пляну	Норми здавання: Господарства одноосібників	Господарства колгоспників у колгоспах, що не мають товарових ферм	Господарства колгоспників у колгоспах, що мають товарові ферми
Харківська . . .	13413	11283	4922	29618	2020	876	6214	58	7148	38786	22,2	45	30	20
Київська	22748	6387	9440	38575	1731	1362	5223	164	6749	47055	27,0	45	30	20
Вінницька	15458	6774	5786	28018	747	684	3942	61	4687	33452	19,1	37	27	18
Дніпропетровськ.	3294	8351	2473	14118	2085	1287	4731	182	6200	22403	12,8	37	27	18
Одеська	3386	7494	2061	12941	1230	855	2917	164	3936	18107	10,3	37	27	18
Донецька	1955	2777	2814	7546	1398	1183	3132	320	4635	13579	7,7	35	30	20
АМСРР	350	150	80	580	320	134	584	—	718	1618	0,9	30	15	10
Разом по Україні .	60604	43216	27576	131396	9531	6381	26743	949	34075	175000	100,0	—	—	—

Додаток № 2 до арт. 5
постанови РНК УСРР з 11 жовтня 1932 року.

П Л Я Н
ХУДОБОЗАГОТІВЕЛЬ НА IV КВАРТАЛ 1932 РОКУ ПО СЕЛЯНСЬКОМУ СЕКТОРУ

Області	Господарства одноосібників	Господарства колгоспників у колгоспах, що не мають товар. ферм	Господарства колгоспників у колгоспах, що мають товарові фарми	Разом одноосібники та колгоспники	Колгоспи, що мають усуспільнену худобу поза фермами	Колгоспні товарові фарми: Свинарські	Молочарські	Вівчарські	Разом	Разом плян по області	Питома вага дворів	Питома вага пляну	Норми здавання: Господарства одноосібників	Господарства колгоспників у колгоспах, що не мають товарових фарм	Господарства колгоспників у колгоспах, що мають товарові фарми
Харківська . . .	4245	3670	1570	9485	590	1760	250	30	2040	12115	20,7	22,2	45	30	20
Київська	7250	1925	3160	12335	400	1480	385	50	1915	14650	28,7	26,9	45	30	20
Вінницька	4915	2170	1870	8955	230	1110	200	20	1330	10515	21,9	19,2	37	27	18
Дніпропетровська	1080	2670	790	4540	600	1335	365	80	1780	6920	11,0	12,7	37	27	18
Одеська	1165	2400	660	4225	380	825	240	75	1140	5745	9,8	10,6	37	27	18
Донецька	595	885	900	2380	350	890	335	146	1365	4095	5,8	7,0	35	30	20
АМСРР	125	90	50	265	95	165	3	—	200	560	2,3	1,0	30	15	10
Разом по Україні .	19375	13810	9000	42185	2645	7765	1810	395	9770	54600	100,0	100,0	—	—	—

декретувати для стимулювання розвитку нових культур у радгоспах та колгоспах України.

Проект в цій справі подати до Ради народніх комісарів УСРР найпізніше 10 листопаду 1932 року.

6. Ураховуючи, що виконання плану засіву рижу на 1933 р. залежить від вчасного проведення іригаційних та будівельних робіт, доручити НКЗемсправ УСРР визначити остаточну площу під рис на 1933 рік і вжити заходів до підготовки цієї площі на весну 1933 року.

Остаточний план подати не пізніш 10 листопада 1932 р. Підготовчі роботи закінчити не пізніше грудня місяця.

7. Зважаючи на те, що досвід культивування нових культур на Україні (в радгоспі ім. Полякова) цілком себе виправдав, що науково-дослідними роботами Всесоюзного інституту сої та спецкультур та УІР цілком доведена можливість широко застосовувати нові культури шляхом переходу від досвідних засівів до запровадження господарських засівів—реорганізувати радгосп ім. Полякова на одну з науково-виробничих баз нових культур на Україні.

8. Визнаючи роботу щодо організації господарських науково-дослідних центрів, а також вишукувальних робіт щодо нових культур за справу державного значіння, доручити НКЗемсправ та Держплановій УСРР в місячний термін проробити питання організації податкових науково-виробничих баз з відповідною мережою опірних пунктів, з охопленням основних природньо-історичних зон на Україні, забезпечивши цю організацію та будівництво такими темпами, щоб науково-виробничу роботу було широко розгорнуто з весни 1933 року.

9. Відповідно до рішень РНК УСРР про підготову кадрів, доручити НКЗемсправ забезпечити кваліфікованими кадрами різних кваліфікацій розвиток нових культур, організувавши цю підготову в наявних наукових сільсько-господарських закладах та утворивши мережі відповідних курсів.

10. Ураховуючи систему, що її покладено в основу виховання та підготови кадрів по лінії ПТУ НКЮ УСРР, визнати за потрібне пов'язати цю роботу з використанням підготовлених кадрів на впровадження нових с.-г. культур.

11. Зобов'язати НКЗемсправ УСРР з наявного вже насіння утворити насіннєві фонди нових культур з тим, щоб, не складаючи загальних планів розповсюдження цих культур, можна було б у районах, де ці культури привилися, забезпечувати заявки колгоспів та районів потрібною кількістю насіння.

Доручити НКЗемсправ УСРР протягом найближчих місяців забезпечити видання популярної літератури щодо нових культур.

12. Визнати за можливе 15% насіння продукції 1932 року пустити в переробку науково-дослідним інститутам та на окремі вироби.

Доручити НКПостачання УСРР через харчову та переробну с.-г. промисловість широко розгорнути переробку продукції на споживання зазначених нових культур.

13. Доручити НКЗдоров'я УСРР через в/д. інститут харчування проробити питання щодо застосування продукції нових культур для народнього харчування в свіжому виді.

14. Щоб забезпечити краще керівництво, допомогу та мобілізацію громадської думки й контроль за виконанням намічених заходів, утворити Комітет сприяння новим культурам при Раді народніх комісарів УСРР в складі т.т.: Затонський—Голова комітету, Дуник, Оніщов, Поляков, Сапов, Соколовський (Президент Всеукраїнської Академії с.-г. наук), Підгаєць, Братін (Москва), Діденко, Ротмистров (академік), Майдалих (професор), Богомолець (Всеукраїнська Академія наук), Лисенко (агроном), Сердюк (Інститут кукурудзи), Аясківський (УІР), Вінник (УІР), Шутько (УІР), Опинько (Харчовий інститут), представник Укрконсервтресту, Манько (Інститут механізації), Векслер (Росмасло), Власов (ТИЕК), Могачев (Кондоб'єднання).

Комітетові, в разі потреби, залучати до роботи зацікавлених осіб та представників преси.

15. Зобов'язати Одеський, Київський та Дніпропетровський облвиконкоми утворити аналогічні комітети сприяння новим культурам під головуванням голів облвиконкомів.

16. Рада народніх комісарів УСРР визнає за конче потрібне, щоб дотбутий досвід у розвитку нових культур було якнайкраще популяризовано серед робітників, колгоспних та радгоспних мас селянства, через спеціяльні доповіді, конференції, пресу та літературу та щоб всебічно було подано підтримку передовим колгоспам, радгоспам, агрономам-новаторам, винахідникам в галузі розвитку нових культур, а тому доручає Комітетові сприяння новим культурам при РНК УСРР опрацювати справу щодо скликання спеціяльної всеукраїнської конференції з представників науково-дослідних інститутів, колгоспів, радгоспів та агрономів з питань розвитку нових культур.

17. Встановити спеціяльні преміяльні фонди уряду та перехідний Червоний Прапор уряду України передовим науково-дослідним інститутам, радгоспам колгоспам за успішне здійснення розвитку нових культур.

Наркомземсправ УСРР протягом місячного терміну опрацювати це питання та увійти з конкретними пропозиціями до Раднаркому УСРР.

Харків, 19 жовтня 1932 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар

Керівничий справ РНК УСРР В. Легкий

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 23 жовтня 1932 р. № 243.

---

259. Про відкликання боротьби з неправильним використанням автотранспорту МТС та радгоспів.

Відзначити неправильне й незадовільне використання вантажних автомашин по МТС та радгоспах, що позначається:

а) у великих перестоях через невміле регулювання вантажообігу;

б) в непродуктивних розгонах, коли вантажні автомашини використовується від окремих осіб замість легкових для поїздок як у службових, так і в особистих справах;

в) в наявності знеосібки та дорученнях керувати машиною зовсім некваліфікованими особами, в наслідок чого збільшується аварійність машин;

г) у зовсім недостатній боротьбі проти безгосподарного ставлення до машини, псування її тощо.

Щоб запобігти цим негативним явищам та налагодити раціональне використання вантажного автотранспорту в МТС та радгоспах, Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Зобов'язати під персональну відповідальність директорів МТС та радгоспів протягом трьох днів:

а) налагодити справу вантажообігу так, щоб цілком зліквідувати використання автомашин не за прямим призначенням, рішуче знизити перестої автомашин, добившись максимального їхнього завантаження;

б) зліквідувати знеосібку в автотранспорті, прикріпивши до кожної машини шоферів, що повинні відповідати за стан та роботоздатність машин;

в) побудувати умови роботи шоферів на засадах зацікавленности в максимальному та раціональному використанні автотранспорту, запровадивши преміяльно-відрядну систему зарплати шоферів та поліпшуючи їхні матеріяльно-побутові умови.

2. Зобов'язати Головшляхуправу, порозумівшись з Укртрактором, протягом 5 день видати інструкцію про порядок та правила користування автотранспортом в МТС та радгоспах.

3. Зобов'язати облвиконкоми та райвиконкоми запровадити постійний та суворий контроль за правильним використанням автотранспорту.

4. Зобов'язати Прокуратуру республіки та Державну політичну управу УСРР у випадках порушення правил раціонального використання автотранспорту та псування його, винних негайно притягати до кримінальної відповідальности.

Харків, 26 жовтня 1932 року.

Заст. Голови РНК УСРР О. Сербиченко

Керівничий справ РНК УСРР В. Легкий.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 28 жовтня 1932 р. № 247.

---

260. Про ясельну справу.

Розвиток соціялістичного будівництва в УСРР призводить до все більшого втягнення трудящого жіноцтва до виробництва, до активної участи його в громадсько-політичній роботі. За таких умов великої політично-громадської ваги набуває розвиток ясельної справи.

Протягом останніх років органи охорони здоров'я набагато поширили мережу ясел в УСРР і збільшили число ясельних ліжок по промпідприємствах в містах з 11.000 в 1929 р. до 62.000 ліжок в 1932 році, а на селі—з 62.000 ліжок в 1929 році до 1.509.100 ліжок в 1932 році.

Проте, Рада народніх комісарів УСРР констатує, що НКЛегпром і НККГ УСРР, УповНКШляхів, Укржитлоспілка, Південсоюзбуд і трести — «Вугілля», «Сталь» та «Дніпросталь» не виконали пляну ясельного будівництва 1932 року.

Стан ясел ще надто незадовільний. НКЗдоров'я УСРР не забезпечив сільської ясельної мережі постійним сандоглядом, належним медобслуговуванням та кваліфікованими ясельними кадрами.

Міські ради та РВК не приділяють ще належної уваги та регулярно не працюють над ясельною справою.

Виходячи з цього, Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Щоб покращити керівництво ясельною справою, організувати в апараті Наркомздоров'я УСРР окрему управу під безпосереднім керівництвом члена колегії НКЗдоров'я, в якій сконцентрувати справу ясель, консультацій, молочних кухонь та підготування й перепідготування ясельних робітників.

Про обласних відділах охорони здоров'я утворити аналогічні управи, а по всіх міськрадах і РВК завести спеціяльних інспекторів охматдиту.

2. Утворити при НКЗдоров'я УСРР міжурядничу раду сприяння ясельній справі під головуванням наркома, в складі представників УповНКВажпрому, НКЛегпрому, НКФ, НКОсвіти, Наркомземсправ, Наркомпраці, НКПостачання, НККомгоспу УСРР, Укрколгоспцентру, Укржитлоспілки, споживчої кооперації, УЧХ, товариства ДД, ВУРПС, промкооперації і кас соцстраху.

Такі самі ради сприяння ясельній справі утворити при обласних і міських відділах охорони здоров'я та районових інспектурах в складі представників відповідно до складу ради при НКЗдоров'я УСРР.

Доручити НКЗдоров'я УСРР видати устави про компетенцію і права зазначених рад сприяння ясельній справі.

3. Зобов'язати облвиконкоми, міськради та РВК, разом з органами НКЗдоров'я та НК РСІ УСРР, протягом місяця перевірити стан ясельних приміщень, рішуче домагаючись поліпшення роботи ясел, зокрема санітарного їхнього стану. До кінця року провести потрібний ремонт ясельних приміщень.

4. Зобов'язати будівельні та господарські організації, що провадять ясельне будівництво, забезпечити це будівництво потрібними будівельними матеріялами та встановити систематичний догляд за перебігом його з тим, щоб вчасно й повнотою виконати плян ясельного будівництва лінією господарських організацій, що його затверджено на 1932 рік в кількості 121 ясельних об'єктів на 10441 ліжко, загальною вартістю в 10.546 тис. крб.

Держплянові УСРР, надалі встановлюючи фонди будматеріялів, виділити фонди будматеріялів цільового призначення на будівництво ясель.

5. НКЗдоров'я УСРР, порозумівшись з ВУРПС, опрацювати протягом місяця пляни ясельного будівництва на 1933 рік з тим, щоб максимально

забезпечити яслами дітей робітництва провідних галузей важкої промисловости (металлоргійної, вугільної, машинобудівельної тощо) та найважливіших галузей легкої промисловости, де переважає жіноча праця.

Укржитлоспілці, разом з НКЗдоров'я УСРР, цілком забезпечити виконання протягом 1932 і 1933 р.р. плану розгортання дитячих ясель при ЖК, ЖБК та будівництва дитячих комбінатів по промислових містах в кількості 112 одиниць, на 5610 дітей.

6. Зобов'язати НКПраці УСРР, разом з НКЗдоров'я УСРР, порозумівшись в ВУРПС, забезпечити в бюджеті органів соцстрахування 1933 року збільшення асигнувань на ясла.

7. НКЗдоров'я УСРР звернути особливу увагу на забезпечення яслами дітей комскладу та червоноармійців РСЧА.

Зобов'язати облвиконкоми, міськради та РВК забезпечити ці ясла потрібними приміщеннями.

8. Зобов'язати НКЛегпром УСРР розгорнути, порозумівшись з НКЗдоров'я УСРР, виробництво ясельного устаткування та спеціальних речей дитячого побуту (меблі, ваги, посуд, готовий одяг та взуття, іграшки тощо).

9. Зобов'язати НКПостачання УСРР, порозумівшись з НКЗдоров'я УСРР, протягом місяця поліпшити та вдосконалити норми постачання дитячим яслам, виділити, виходячи з цих норм, брокльовані фонди харчових продуктів для постачання яслам і молочним кухням у великих промислових містах та промислових центрах і розкласти ці фонди по областях.

10. Запропонувати РНК АМСРР та облвиконкомам організувати децентралізовані заготівлі молочних продуктів, овочів та фруктів для ясельної мережі.

11. Доручити НКЗдоров'я УСРР подати протягом п'яти день до Комітету товарових фондів заявку на фонди для устаткування ясел і постачання їм харчових продуктів на 1933 рік.

12. Зобов'язати всі організації та урядництва, що беруть участь в ясельній справі, виділити в їхніх апаратах спеціальних робітників, які відповідають за проведення заходів щодо обслуговування ясельної мережі, а місцевим органам НК РСІ УСРР виділити спеціальних членів президій для догляду за виконанням цієї постанови.

13. Постанову цю оголосити в пресі.

Харків, 9 листопада 1932 року.

Заст. Голови РНК УСРР О. Сербиченко

Т. в. о. Керівництого справ РНК УСРР А. Блеер

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 12 листопада 1932 р. № 258.

---

261. Про роботу Робітничо-селянської міліції УСРР.

Відзначаючи п'ятнадцятиріччя організації Робітничо-селянської міліції, Рада народніх комісарів УСРР підкреслює, що протягом цього періоду Робітничо-селянська міліція УСРР у боротьбі за зміцнення диктатури пролетаріяту досягла певних успіхів як у справі охорони революційного ладу, громадської безпеки, так і в боротьбі за революційну законність, що є один з найважливіших засобів зміцнення диктатури пролетаріяту та оборони інтересів трудящих мас у їхній боротьбі з клясовими ворогами.

Зокрема, покращала оперативна робота Робітничо-селянської міліції у боротьбі за виконання господарсько-політичних кампаній як у місті, так і на селі, за охорону соціялістичної громадської власности, у боротьбі з кримінально-злочинним елементом.

Проте, слід відзначити випадки, коли в окремих місцях органи Робітничо-селянської міліції ще не розгорнули достатньої активности за реалізацію постанов партії та уряду про революційну законність, охорону соціялістичної власности та боротьбу проти спекуляції.

Виходячи з наведеного та щоб зміцнити дальшу роботу Робітничо-селянської міліції, Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л а:

1. Зобов'язати органи Р.-С. міліції УСРР посилити й активізувати свою роботу в галузі забезпечення революційної законности, виконання постанов уряду про недоторканність соціялістичної власности та утворення потрібних умов для ширшого розвитку колгоспної торгівлі, зміцнивши боротьбу з спекуляцією та клясово-ворожими елементами.

2. Активізувати роботу органів Р.-С. міліції УСРР щодо виконання поставленого від партії та уряду завдання про впорядкування міст і робітничих селищ. Якнайрішучіше вдарити по контроль за поліпшенням санітарного стану, посилити охоплення стійковою службою новобудівель та міст, а також технічно вдосконалити регулювання вуличного руху.

3. Головній управі Р.-С. міліції УСРР якнайпильніше заходжуватися коло дальшого зміцнення бойової підготови, підвищення дисципліни та підвищення на належну височінь політико-морального стану особового складу.

4. Щоб поліпшити житлово-побутові умови працівників Р.-С. міліції УСРР, передбачити в 1933 році за бюджетом відповідних облвиконкомів будівництво будинків для начскладу в кількості 125 квартир і гуртожитків—касарень для рядового складу на 1500 осіб.

Головній управі Р.-С. міліції УСРР, порозумівшись з НККГ, НКФ і Держпляном УСРР протягом декади розписати зазначене будівництво, маючи на увазі в першу чергу задоволення потреб Харкова, Києва, Дніпропетровського та Вінниці.

НКФінансів УСРР забезпечити це будівництво потрібними асигнуваннями за місцевим бюджетом 1933 року, а Держпляновi УСРР передбачити при розподілі фондів будівельних матеріялів на 1933 рік задоволення потреб зазначеного будівництва.

5. Зобов'язати промислові підприємства, складаючи пляни будівництва, передбачити виділення потрібного житлового фонду, щоб задовольнити потреби працівників міліції, які обслуговують ці підприємства.

6. В справі обслуговування будинками відпочинку, санаторіями й курортами прирівняти працівників міліції до робітників промислових підприємств.

7. Констатуючи недостатній розвиток допоміжних та самодіяльних господарств при органах і частинах міліції, запропонувати Головній управі Р.-С. міліції УСРР та її місцевим органам звернути належну увагу на організацію й розвиток цих господарств та підприємств (кролівництво, свинарство, городництво та інш.), а облвиконкомам, міськрадам та райвиконкомам подавати органам міліції у цій справі потрібну організаційну і фінансову допомогу. Наркомземові УСРР дати своєю лінією директиву про виділення потрібних земельних ділянщь та про надання належної технічної допомоги, щоб засвоїти виділені ділянщі.

8. Вукоопспілці слщує поліпшити обслуговування працівників міліції та їхніх утриманців споживчою кооперацією, особливо в сільських районах. Вукоопхарчеві поширити свою мережу так, щоб повністю забезпечити громадське харчування в органах і в частинах Р.-С. міліції УСРР.

9. Запропонувати НКЗдоров'я й НКОсвіти УСРР передбачити за планом 1933 року організацію дитячих ясел, садків та майданчиків для дітей працівників міліції, а НКФінансів УСРР забезпечити відповідні асигнування.

Харків, 9 листопада 1932 року.

Заст. Голови РНК УСРР О. Сербиченко

Т. в. о. Керівничого справ РНК УСРР А. Блеєр

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 10 листопада 1932 р. № 256.

---

262. Про революційну законність.

Відзначаючи певний злам у виконанні постанов урядів Союзу РСР та УСРР про здійснення революційної законности, що є найважливішим засобом захисту інтересів трудящих в їхній боротьбі з клясовими ворогами, Рада народніх комісарів УСРР в той же час констатує наявність численних випадків ігнорування згаданих постанов як від місцевих органів влади, так і окремих підприємств та організацій соціялістичного сектора, зокрема:

1) незаконне вилучення та розбазарювання будівельних фондів, як от: примусове вилучення місцевими радами стандартних деталів житлобудівництва Донбасу та використання їх господарчими організаціями не за призначенням; вилучення місцевими органами влади будівельних матеріялів новобудівель тощо;

2) незаконне примусове вилучення майна, а в окремих випадках і цілих підприємств, що належать господарським організаціям (Одеський обласний відділ легкої промисловости вилучив для обласних трестів підприємства централізованої промисловости; Бирзульський райвиконком вилучив майно та устаткування Укросмасла тощо);

3) примусове вилучення та незаконна мобілізація авто й гужтранспорту, належного господарським організаціям та МТС (Одеський облвиконком, Артемівська міська рада, Харківська міська рада, Черкаська міська рада та інш.);

4) незаконне вилучення і розбазарювання місцевими органами влади централізованих харчових та фуражних фондів (Київський облвиконком, Павлоградський райвиконком, Першомайський райвиконком та інш.);

5) учерте невиконання постанов уряду щодо мобілізації внутрішніх ресурсів, що виявилось, наприклад, у невиданні заактованого Реммаштрестом й Металоломом устаткування й брухту (Криворіжбуд, заводи Донсоди, Вінницький суперфосфатний, Рубіжанський, Костянтинівський, Слов'янський, тощо) та місцевими органами влади заактованого устаткування (Харківська міська рада);

6) незаконне вивласнення місцевими органами влади будівель, що належать господарським організаціям та грубо-адміністративне примусове виселення господарських організацій з приміщень з порушенням умов, що їх складено законним порядком (виселення філії Укрпостача без надання іншого приміщення, опечатання магазину Вукоопспілки від Харківської міської ради під час проведення торгівлі, вчинки Одеської, Дніпропетровської, Київської міськрад та інш.);

7) грубе ламання майнових прав та втручання в оперативну діяльність кооперації, зокрема промислової, споживчої та інвалідної, закриття підприємств, вилучення їх, ліквідація артілів, розпорядження майном кооперації (Заславський, Ровеньківський, Ямпільський райвиконкоми, Тираспільська міська рада тощо);

8) визнаючи, що ці порушення та перекручування революційної законности призводять до ламання планової й бюджетово-фінансової дисципліни, порушують принцип единоначальности та перешкоджають виконанню важливіших господарських завдань і тим самим спричиняють велику шкоду соціялістичному будівництву,—

Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л а:

I. Зобов'язати всі облвиконкоми та місцеві ради невідхильно додержуватися всіх директив уряду щодо революційної законности, пам'ятаючи, що суворе виконання вимог революційної законности є особливо важливим в умовах розгорнутого соціялістичного будівництва та потреби твердого додержання планової дисципліни й господарського розрахунку.

II. Запропонувати Прокуратурі Республіки підсилити нагляд за виконанням і забезпеченням революційної законности, притягаючи до суворої відповідальности всіх порушників, не зважаючи на їхній службовий стан.

III. Встановити кримінальну відповідальність осіб, що не припиняють чинности постанов та розпоряджень після опротестування їх від Генерального прокурора Республіки.

IV. Цю постанову оголосити в пресі.

Харків, 9 листопада 1932 року.

Заст. Голови РНК УСРР О. Сербиченко

Т. в. о. Керівничого справ РНК УСРР А. Блеєр

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 11 листопада 1932 р. № 257.

---

263. Про боротьбу з шкідниками сільського господарства.

Відзначаючи недостатню боротьбу з шкідниками сільського господарства, особливо з мишами, що їхнє розповсюдження загрожує знищенням значних продуктових запасів та насіннєвих фондів, Рада народніх комісарів УСРР, на розвиток постанови своєї з 11 листопада 1932 р. «Про недоліки в організації обмолоту та боротьбі з втратами врожаю зернових культур» п о с т а н о в и л а:

Затвердити такі додаткові заходи боротьби з шкідниками сільського господарства:

1. Негайно застосувати ріжні бактеріологічні культури, що викликають епізоотії серед мишей, для чого доручити комісії за головуванням представника НКЗемсправ УСРР, у складі представників від Тресту боротьби з шкідниками, ТСО-Авіяхему, НКЗдоров'я УСРР та Українського н.-д. інституту захисту рослин протягом 48 годин опрацювати та спустити на місця інструкцію щодо практичного застосування цього засобу боротьби з мишами так в скиртах, як і зерносховищах, подавши цю інструкцію до Раднаркому УСРР.

2. Доручити НКЗемсправ УСРР в особі т. Гончаренка, та НКПостачання УСРР, в особі т. Берліна, за заявою Тресту боротьби з шкідниками сільського господарства, протягом 48 годин вирішити справу щодо виділення потрібної кількости продуктів—борошна, патоки тощо для виготовлення відповідної кількости принади.

Доручити Українському н.-д. інституту захисту рослин протягом цього ж терміну опрацювати та подати до НКЗемсправ УСРР свої пропозиції щодо заміни хліба іншими продуктами, а саме: картоплею, буряком тощо.

3. Для боротьби з мишами в зерносховищах так герметичного, як і простого типу, а саме: в елеваторах, спеціяльно побудованих зерносховищах, пакгавзах, коморах тощо застосовувати:

а) окурювання зерна сірчаним вуглецем у разі, коли зерно не передбачено використовувати як засівний матеріял;

б) механічні засоби знищення шкідників за допомогою капканів, а там де є можливість—електрикою;

в) вживання отруєних принад—вуглекислим барієм, гіпсом, вапном тощо;

г) цементування та забивання нор тощо.

Доручити Трестові боротьби з шкідниками сільського господарства, з притягненням Українського н.-д. інституту захисту рослин, НКЗдоров'я УСРР та ТСО-Авіяхему протягом п'яти день провести досліди застосування хлоро-пікрину, сірчаного вуглецю та інших хемічних засобів боротьби з шкідниками так в скиртах, як і в зерносховищах, подавши свої конкретні пропозиції на затвердження РНК УСРР.

Зобов'язати Харківську міську раду взяти участь у цих дослідах, визначивши належні об'єкти для застосування цих дослідів.

4. УповНКВажпрому СРСР при уряді УСРР протягом 48 годин забезпечити за заявкою Тресту боротьби з шкідниками сільського господарства потрібну кількість хемічних та отруйних речовин для боротьби з мишами.

Доручити НКЗемсправ УСРР, з притягненням зацікавлених установ, протягом місячного терміну опрацювати оперативний план боротьби з мишами навесну 1933 року й подати цей план на затвердження РНК УСРР.

5. Облвиконкомам, РВК та міськрадам на підставі цієї постанови та інструкції щодо застосування боротьби з мишами, негайно видати обов'язкову постанову про практичне застосування всіх передбачених у цій постанові та інструкції заходів боротьби з мишами, притягши до цієї роботи спеціялістів, ТСО-Авіяхем та інші громадські організації, виділивши зі свого складу осіб, що цілком відповідатимуть за поставу цієї роботи.

6. Покласти персональну відповідальність за вчасне здійснення визначених у цій постанові заходів на тов. Гончаренка (НКЗем) та тов. Келя (ТБШ).

7. Доручити тов. Стегнію (Сектор перевірки виконання Управління справ РНК УСРР) взяти під щоденний контроль виконання від урядництв цієї постанови.

Харків, 21 листопада 1932 року.

Заст. Голови РНК УСРР О. С е р б и н е н к о

Керівничий Справ РНК УСРР В. Л е т к и й

264. Про норми здавання м'яса на виконання зобов'язань з м'ясозаготівель на 15 місяців (за час від 1 жовтня 1932 р. до 1 січня 1934 р.).

Зважаючи на те, що області порушили норми здавання м'яса, визначені за постановою РНК УСРР з 11 жовтня 1932 р. «Про м'ясозаготівлі на період від 1 жовтня 1932 року до 1 січня 1934 року» (З. З. УСРР 1932 р. № 36—40 арт. 257), в бік зменшення й цим самим не забезпечують виконання встановленого на 15 місяців плану м'ясозаготівель та в зв'язку з виданням інструкції РНК СРСР «Про порядок проведення м'ясозаготівель», що передбачає зміни в обкладанні громадської худоби колгоспів, які не мають товарових ферм,—Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л а:

1. Затвердити такі обов'язкові норми здавання м'яса для окремих господарств одноосібників і колгоспників: (в кг. живої ваги)

Області	Для господарств одноосібників	Для дворів колгоспників у колгоспах, що не мають товарових ферм	Для дворів колгоспників у колгоспах, що мають товарові фарми
Харківська	47	32	21
Київська	48	32	21
Вінницька	41	29	20
Чернігівська	49	32	21
Дніпропетровська	43	29	18
Одеська	43	30	18
Донецька	40	30	20
АМСРР	30	15	10
По УСРР	45	30	20

Ці норми є обов'язкові для кожної області, як пересічні, при чому кожна область, виходячи з цих норм, встановлює для всіх груп здавців порайонові норми здавання з деяким коливанням вище або нижче за норму з тим, щоб не порушувалося пересічної норми, встановленої для області.

2. Худобу, що її оформлено за станом на 1 жовтня 1932 р. в товарові фарми, обкладається на підставі інструкції РНК Союзу РСР з 27 жовтня 1932 р.

3. Зобов'язати облвиконкоми та РНК АМСРР негайно переглянути та диференціювати ці норми по районах і провести відповідне вирахування пляна здавання по окремих групах, по районах і в цілому по області.

4. Виходячи з установлених норм здавання (продажу) м'яса для одноосібних господарств, дворів колгоспників у колгоспах без товарових фарм і дворів колгоспників у колгоспах з товаровими фармами, негайно провести вирахування розміру здавання для кожного господарства з тим, щоб зобов'язання було вручено не пізніш 10 грудня 1932 р.

5. Зобов'язати облвиконкоми та РНК АМСРР надіслати до РНК УСРР встановлені для окремих груп здавців порайонові норми та вираховані на підставі цих норм уточнені пляни здавання м'яса по районах та області в цілому—не пізніш 10 грудня 1932 р.

Харків, 3 грудня 1932 року.

Заст. Голови РНК УСРР О. Сербиченко

Керівничий справ РНК УСРР В. Легкий

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 4 грудня 1932 р. № 276.

---

265. Про заборону торгівлі м'ясом та худобою.

Щоб припинити спекуляцію м'ясом, що провадиться в переважній більшості районів і областей, дати рішучу відсіч куркульським елементам, що своєю агітацією та злісним опором підривають виконання пляна м'ясозаготівель, щоб повністю знищити діяльність спекулянтів і перекупників та забезпечити неухильне й вчасне виконання пляну м'ясозаготівель—Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Заборонити в Чернігівській, Київській та Вінницькій областях торгівлю м'ясом та худобою всіх видів по всіх районах цих областей.

2. Зобов'язати Дніпропетровський, Одеський, Харківський та Донецький облвиконкоми та РНК АМСРР в районах, що злісно ухиляються від виконання квартального пляна та в яких недостатньо розгорнуто боротьбу зі спекулянцією м'ясом і перекупниками, — заборонити будь-яку торгівлю м'ясом, худобою та м'ясними продуктами.

Списки цих районів надіслати до РНК УСРР найпізніш 8 грудня 1932 року.

Харків, 3 грудня 1932 року.

Заст. Голови РНК УСРР О. Сербиченко

Керівничий справ РНК УСРР В. Легкий

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 4 грудня 1932 р. № 276.

---

266. Про боротьбу з мишами.

У ряді районів України і особливо в районах Дніпропетровської області — Н. Василівському, Павлоградському, Генічеському, Н.-Троїцькому, Н.-Сіротозькому, Якимівському, Мелітопільському, Солонянському, Н.-Московському, Бердянському; Донецької області—Сталінському, Н.-Айдарському, Маріупільському, Волноваському, Ст.-Карапському; Одеської області—Кахівському, Вознесенському, Зінов'ївському, Роздільнянському, Цебриківському; Харківської області — Сахнівщанському, Нехворощанському, Красноградському, Оболонському; Київської області—Попільнянському, Київському, Ораївському, Сквирському, та Вінницької області—Бердичівському, Затонському,—є багато мишей у скиртах необмолоченого хліба, в соломі, в полові та зерносховищах. Такий стан загрожує знищенням мишами великої кількости зерна та кормів, тому потрібна організована масова боротьба з мишами.

Проте, не зважаючи на постанови РНК УСРР з 12 листопада і 21 листопада 1932 р. та постанову НКЗемсправ УСРР з 21 листопада 1932 р. в цій справі, обласні й районові виконавчі комітети та міськради, а також обласні й районові земуправи, до цього часу в багатьох випадках не розгорнули належної боротьби з мишами.

Стверджуючи вищенаведені постанови, Рада народніх комісарів УСРР постановила:

1. Зобов'язати облвиконкоми і РНК АМСРР протягом п'яти днів опрацювати оперативні пляни боротьби з мишами в районовому розрізі, особливо виділивши райони найбільш ушкоджені на минулі з тим, щоб пляни боротьби з мишами на зимовий період було доведено до МТС, колгоспів, радгоспів та одноосібних господарств до 1 січня 1933 року.

Згадані пляни надіслати через НКЗемсправ до РНК УСРР до 20 грудня 1932 року.

2. Зобов'язати облвиконкоми і РНК АМСРР організувати перевірку виконання постанов про боротьбу з мишами в районах, МТС, колгоспах, радгоспах та одноосібних господарствах, для чого відрядити спеціяльних уповноважених та розгорнути висвітлення стану боротьби з мишами в районовій і обласній пресі.

3. Зобов'язати облвиконкоми і РНК АМСРР щомісячно подавати через НКЗемсправ до РНК УСРР звіти про проведену роботу у боротьбі з мишами.

4. Зобов'язати НКЗемсправ УСРР до 27 грудня 1932 р. скласти й подати до РНК УСРР план боротьби з шкідниками сільського господарства на 1933 рік, виділивши окремо план боротьби з мишами на весняний період 1933 року.

5. Для об'єднання оперативного керівництва різних організацій у справі боротьби з мишами, організувати при Раднаркомі УСРР постійну комісію за головуванням заст. НКЗемсправ тов. Макієнка у складі: тов. Гончаренко (член колегії НКЗС), заст. голови комісії тов. Приходько (ТБШ), тов. Вензель (УНІЗР), тов. Мартин (Ін-т прикладної ветеринарії), тов.

Богданов (ТСО-Авіяхем), тов. Хармадар'ян (НКЗдоров'я), тов. Гапеєв (ЦК ЛКСМУ), тов. Луценко (газ. «За соцперебудову»).

При облвиконкомах, РНК АМСРР та райвиконкомах і міськрадах організувати відповідні постійні комісії.

Харків, 15 грудня 1932 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар
Керівничий справ РНК УСРР В. Легкий.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 16 грудня 1932 р. № 285.

---

267. Про відповідальність за перевитрачання фондів заробітної плати в установах та підприємствах УСРР.

Щоб забезпечити найсуворіше заощадження грошових коштів по установах та підприємствах УСРР, згідно з постановою РНК Союзу РСР з 3 грудня 1932 року «Про відповідальність за перевитрату фондів заробітної платні» (З. З. СРСР 1932 р. № 81 арт. 493) та з постановою РНК УСРР з 11 грудня 1932 р. «Про скорочення адміністративно-господарських видатків», Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л а:

1. Наркоматам, установам та організаціям протягом двох день дати підпорядкованим їм підприємствам і установам конкретні розпорядження в справі боротьби з незаконним збільшенням зарплати та перевитрачанням фондів її, зокрема:

а) не припускати свавільного збільшення ставок зарплати окремим працівникам як безпосередньо в грошовій формі, так і в формі додаткових натуральних видач;

б) скасувати незаконні постанови про збільшення зарплати проти встановлених ставок за держнормуванням;

в) привести кількість робітної сили до відповідности з установленими у виробничих програмах лімітами;

г) виділити з керівного складу наркоматів, установ і організацій осіб, на яких покласти персональну відповідальність за правильне витрачання фондів зарплати.

2. Заборонити керівникам установ, підприємств і організацій УСРР під загрозою кримінальної відповідальности підвищувати зарплату як по групах міських робітників і службовців, так і лінією сільського господарства без санкції РНК УСРР.

3. Зобов'язати наркомати, установи та організації до 25 грудня 1932 р. встановити на наступні місяці 1933 року для кожного підпорядкованого їм підприємства та установи сталий фонд заробітної плати.

За перевитрачання цього фонду винних притягати до кримінальної відповідальности.

4. Зобов'язати обласні виконавчі комітети й Раду народніх комісарів АМСРР протягом двох день запровадити відповідно до цієї постанови заходи щодо найсуворішого заощадження коштів на зарплату від місцевих установ та організацій та встановити контроль за додержанням установлених правил, притягаючи до кримінальної відповідальности осіб, що незаконно підвищують зарплату, або перевитрачають визначені фонди зарплати.

5. Запропонувати НКФінансів УСРР періодично перевіряти правильність витрачання фондів зарплати, застосовуючи фінансові репресії до тих установ і організацій, що припускають порушення конторисно-бюджетової дисципліни.

6. НК РСІ УСРР опрацювати пляна та встановити порядок перевірки, як наркомати, підприємства та організації виконують цю постанову.

Харків, 19 грудня 1932 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар
Керівничий справ РНК УСРР В. Легкий.

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» з 20 грудня 1932 р. № 288.

---

268. Про доповнення арт. 6 постанови РНК УСРР та ЦК КП(б)У з 16 грудня 1932 р. «Про заходи до посилення збору мірчука».

На додаток до постанови РНК УСРР та ЦК КП(б)У з 16 грудня 1932 року «Про заходи до посилення збору мірчука» (З. З. УСРР 1932 р. № 36—40 арт. 234), Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л а:

Встановлені в арт. 6 вищезазначеної постанови РНК УСРР та ЦК КП(б)У з 16 грудня 1932 року знижені норми одержання мірчука на 10% на млинах «Укрмлина» для колгоспів, що організовано перемелюють зерно,—в районах Донецької области не застосувати.

Харків, 25 грудня 1932 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар
Вик. об. Секретаря РНК УСРР І. Сема

---

269. Про порядок відрядження до Москви та до областей УСРР і про порядок відрядження керівних робітників областей до Харкова

Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л а:

1. Встановити, що:

а) народні комісари та їхні заступники об'єднаних і необ'єднаних наркоматів можуть їздити в справах до Москви та до областей УСРР лише з дозволу голови РНК УСРР;

б) члени колегій наркоматів можуть виїздити лише за дозволом наркома, з наступним повідомленням Голови РНК УСРР.

2. Народні комісари, уповноважені союзних наркоматів, їхні заступники—по одержанні дозволу від Голови РНК УСРР, відповідно до постанови РНК СРСР з 16 грудня 1932 р., мають одержувати дозвіл від свого Союзного наркомату.

3. Голови та заступники голів облвиконкомів та РНК АМСРР можуть їздити до м. Харкова лише з дозволу Голови РНК УСРР, а завідателі обласних відділів ОВК—за дозволом відповідних наркоматів.

4. Зобов'язати облвиконкоми та РНК АМСРР установити аналогічний порядок відрядження керівників районових організацій до обласного центру.

Харків, 25 грудня 1932 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар

Керівничий справ РНК УСРР В. Легкий

---

270. Про заготівлі масла, молока та сиру.

На розвиток постанови РНК СРСР та ЦК ВКП(б) в 19 грудня 1932 року «Про заготівлі масла, молока та сиру» (З. З. СРСР 1932 р. № 82 арт. 500), Рада народніх комісарів УСРР п о с т а н о в и л а:

1. Скасувати на терені УСРР чинну договірну (контрактаційну) систему заготівель молока, масла й сиру та встановити порядком податку для всіх одноосібних господарств і колгоспних дворів, що мають корів, обов'язкове здавання (продаж) молока державі за встановленими державними цінами.

2. Затвердити на 1933 рік такі обласні норми здавання молока окремо для одноосібних господарств, окремо для колгоспних дворів у колгоспах, що не мають молочарсько-товарових фарм та в колгоспах, що мають молочарсько-товарові фарми:

(В літрах на одну корову на рік)

Області	Для одноосібних селянських господарств	Для колгоспників у колгоспах, що не мають МТФ	Для колгоспників у колгоспах, що мають МТФ
Харківська	200	115	85
Чернігівська	160	90	60
Київська	160	95	60
Вінницька	160	95	60
Дніпропетровська	225	155	110
Одеська	210	135	100
Донецька	190	110	80
АМСРР	145	80	55

3. Встановити такі календарні строки виконання річного пляну здавання молока від одноосібників і колгоспників у відсотках від річних норм зазначених в арт. 2 цієї постанови, а саме: I квартал 1933 р.—15%; II квартал 1933 р.—40%; III квартал 1933 р.—35%; IV квартал 1933 р.—10%.

4. Встановити для молочарсько-товарових фарм і усуспільненого стада

колгоспів окремий плян здавання молока державі за такими нормами на 1933 рік (в літрах на кожну корову на рік):

Харківська область	480	літрів,
Чернігівська „	440	„
Київська „	440	„
Вінницька „	440	„
Дніпропетровська „	525	„
Одеська „	510	„
Донецька „	470	„
АМСРР	370	

5. Запропонувати облвиконкомам і РНК АМСРР відповідно до арт. арт. 2 та 4 цієї постанови не пізніше 1 січня 1933 року визначити та оголосити порайонні норми здавання, припускаючи в окремих районах деякі відхилення від обласної норми вище або нижче з тим, щоб виконання встановлених по областях плянів та пересічних норм було забезпечено цілком.

6. Зобов'язати сільради під відповідальність облвиконкомів, РНК АМСРР та райвиконкомів не пізніше 10 січня 1933 р. вручити кожному одноосібникові та колгоспникові, що має корову, зобов'язання на здавання молока, де було б визначено пункт здавання та розподіл річної норми здавання за місяцями відповідно до встановлених для районів квартальних плянів заготівель.

Зобов'язати сільради провадити облік виконання від кожного здавця його зобов'язань.

7. Річний, квартальний і місячний пляни здавання молока державі від МТФ, колгоспів та усуспільненої худоби затверджують облвиконкоми та РНК АМСРР в районовому розрізі, а райвиконкоми розподіляють їх по окремих колгоспах.

8. З тих, хто ухиляється виконувати зобов'язання щодо здавання молока або масла державі, на вимогу заготівельних організацій, стягають через сільради троповий штраф розміром ринкової вартости невиконаної частини зобов'язання, при чому невиконану частину зобов'язання треба стягти безспірним порядком натурою наступного місяця понад норми здавання цього місяця.

9. В районах, де немає маслороб но-сироварних заводів, за винятком суцільно-молочарських районів, одноосібники, колгоспники й колгоспи виконують свої зобов'язання, здаючи селянське масло в топленому виді в розрахунку: один кілограм масла за 25 літрів молока.

10. Зобов'язати маслозаводи повертати здавцям молока посліди від перероблення молока на масло (перероб) кількістю: МТФ і колгоспам з усуспільненим стадом—50% від ваги зданого молока, іншим господарствам—35% від ваги зданого молока.

11. Заготівлю молока порядком цієї постанови покласти на НКПостачання УСРР та Вукоопспілку, які організують приймання молока і масла від здавців:

НКПостачання УСРР—через маслозаводи, консерварні, заготівельні та приймальні пункти незбираного молока;

Вукоопспілка—через свої заводи та через сільські споживчі товариства.

12. Зобов'язати директорів маслоробних заводів, сироварень і консерварень, а також голів сільських споживчих товариств притягати до кримінальної відповідальности осіб за спроби здавати збиране або фальсифіковане (з домішками) молоко на виконання зобов'язань, установлених за цією постановою.

13. Заготівлю незбираного молока та кисло-молочної продукції для робітничого постачання покласти на трести НКПостачання УСРР, а також на споживкооперацію. Список районів на заготівлі незбираного молока та кисло-молочної продукції затвердити НКПостачанню УСРР за погодженням з Вукоопспілкою не пізніше 28 грудня 1932 року.

14. Встановити від 1 січня 1933 року заготівельні ціни на молоко, що його здають колгоспи, колгоспники та одноосібники на маслосирзаводи та інші підприємства, розміром 15 коп. за літр.

15. Заборонити місцевим органам влади, а також заготівельним організаціям накладати на колгоспників, одноосібників і МТФ зобов'язання на здавання молока розмірами, що перевищують оголошені, на підставі цієї постанови, порайонові норми здавання, лишаючи всі зайвини молока, за акуратного виконання плану його здавання, у розпорядженні самих господарств так для продажу, як і для власних потреб.

Харків, 25 грудня 1932 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар

Керівничий справ РНК УСРР В. Легкий

Оголошено в «Вістях ВУЦВК» 26 грудня 1932 року № 293.

ПОСТАНОВА СЕКРЕТАРІЯТУ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ.

271. Про перебіг роботи навколо виявлення кращих голів сільрад для премію вання.

Відзначити, що роботу навколо виявлення кращих голів сільських рад для премію вання від ЦВК СРСР та ВУЦВК на місцях розгорнуто зовсім недостатньо, темпи її не забезпечують вчасного виконання постанов Союзного ЦВК. Облвиконкоми ніякої уваги не приділили цьому огляду, надто ж залученню до участи в огляді мас колгоспників. Місцева і центральна преса, передусім «Вісті», роботи сільрад в зв'язку з оглядом майже не висвітлюють.

У поданих від областей матеріялах, завдяки відсутности керівництва облвиконкомів, не висвітлено основних практичних заходів, форм і методів роботи сільських рад, на основі яких досягнено організаційно-господарського зміцнення колгоспів і виконання планів господарсько-політичних кампаній. Бракує висвітлення конкретних фактів і тих основних ланок масової роботи, які забезпечили успішність у роботі сільрад.

Недостатньо висвітлюється роля голів сільрад і ті дані, що мають характеризувати їхню діяльність.

Секретаріят Всеукраїнського центрального виконавчого комітету постановив:

1. Запропонувати облвиконкомам терміново провести роботу по виявленню кращих голів сільських рад.

2. Попередити облвиконкоми, що невчасне подання або неповне висвітлення роботи сільрад та їхніх голів поставить ВУЦВК перед фактом неможливости премію вати голів сільських рад даної области, чи висунуті їхні кандидатури на премію вання від Союзного ЦВК.

3. Зобов'язати облвиконкоми забезпечити широке висвітлювання роботи кращих сільських рад в обласній та районовій пресі.

Редакції газети «Вісті» організувати висвітлення роботи кращих сільських рад своєю лінією.

4. Орпвідділові ВУЦВК до 27 грудня 1932 року подати на розгляд Президії ВУЦВК кандидатури голів сільських рад, що заслуговують на премію, зокрема 7 кандидатур, що заслуговують на відрядження для участи в роботі III сесії ЦВК Союзу РСР.

5. Запропонувати облвиконкомам виділити місцеві фонди на премію вання передових сільрад.

Харків, 16 грудня 1932 року.

Секретар ВУЦВК Ю. Войцехівський.

Оголошено у «Вістях ВУЦВК» з 17 грудня 1932 р. № 286.

ПОСТАНОВИ ЕКОНОМІЧНОЇ НАРАДИ УСРР

272. Про проведення в життя постанови РНК СРСР та ЦК ВКП(б) «Про розширення прав заводоуправ у справі постачання робітникам і поліпшенні карткової системи».

Для проведення в життя постанови РНК СРСР та ЦК ВКП(б) з 4 грудня 1932 року «Про розширення заводоуправ у справі постачання робітникам і поліпшенні карткові системи» (З. З. СРСР 1932 р. № 80 арт. 489), Економічна нарада УСРР постановила:

1. Зобов'язати ВУКС повідомити ЕН УСРР про наслідки передачі ЗРК по підприємствах чорної металюргії й інших галузях промисловости, а по вугільній промисловості закінчити передачу найпізніше 25 грудня 1932 р.

2. Запропонувати ВУКС, Наркомпостачання УСРР, Всеукраїнській конторі Держбанку СРСР, УпромНКВажпромові та НКЛегпромові УСРР повідо-

мити ЕН УСРР про виконання від них доручення про слущення директиви заводоуправам щодо порядку передач ЗРК заводоуправам, де мали провести ліквідацію ЗРК.

3. Увесь апарат ЗРК, включених до списку першої категорії, повнотою передати відділам робітничого постачання заводоуправ.

Зобов'язати заводоуправи протягом грудня місяця переглянути склад табельників, касирів та роздатників і зміцнити ці апарати за рахунок перекинення до них підготовлених і перевірених робітників.

4. У вугільній промисловості відділи робітничого постачання утворити при заводоуправах, за виключенням великих шахт, де існують самостійні ЗРК. При шахтах, як правило, існує госпрозрахункова торговельна мережа та невеликі допоміжні підприємства, підпорядковані відділам робітничого постачання рудоуправ.

5. Визнати за потрібне організувати постачання співробітникам, що обслуговують дане підприємство або установу (школи, лікарні, міліція, ясла тощо), як правило, через відповідні міські споживчі товариства, дозволивши в окремих випадках, якщо ці установи обслуговують виключно дане підприємство та перебувають на значному віддаленні від міського споживчого товариства, постачання зазначених співробітників через заводські крамниці та заводські ЗРК за нормами, установленими для службовців.

НКПостачання повідомити ЕН УСРР про виконання від нього директиви про дачу місцям вказівок щодо порядку обслуговування тих категорій робітників та службовців, що їх постачалося через ЗРК та яких з організацією відділів робітничого постачання знімається з постачання підприємств.

6. Забірні книжки (талони) видавати щомісяця, а щодо нових робітників—дозволити видання талонів по низці продуктів щодекади протягом першого місяця перебування їх на підприємстві. Нумер забірної книжки має збігатися з нумером даного робітника.

Кожне підприємство, ЗРК повинні мати забірні книжки, що відрізняються від забірних книжок інших підприємств, ЗРК з тим, щоб по зазначеній забірній книжці (талону) робітник міг одержувати продукти та промкрам тільки зі своєї заводської крамниці або крамниці свого заводського ЗРК.

Скасувати, що нині існують, всесоюзні знеособлені забірні книжки.

Доручити НК РСІ УСРР, з метою боротьби проти зловживань забірними книжками (талонами), провадити систематичну (раз на місяць) вибіркову перевірку утриманців з тим, щоб при встановленні злочинів (перебільшення кількости утриманців) суворо карати винних.

7. Заборонити ВУКС ліквідувати та скорочувати свої торговельні бази, що обслуговували ЗРК, які тепер ліквідується.

Зазначені бази повинні продовжувати постачати ці підприємства крамом, що відпускається порядком централізованого постачання.

8. Не припускати будь-якого скорочення державної торговельної мережі, що є тепер на підприємствах (Союзмолоко, УКО тощо). Державна торгівля повинна поліпшити обслуговування як окремих споживачів, що працюють на підприємствах, так і заводоуправ на договірних засадах з останніми.

9. Запропонувати НКПостачання УСРР протягом декади перебудувати свій апарат відповідно до нових умов роботи, зв'язаної з ліквідацією ЗРК першої черги провідних підприємств.

УповНКВажпромові та НКЛегпромові УСРР організувати в себе групи робітничого постачання.

10. Доручити ВУКС, УповНКВажпромові та НКЛегпромові УСРР до 20 грудня 1932 року опрацювати положення про порядок керівництва ЗРК, що залишаються, в зв'язку з підпорядкуванням заводоуправам та системі споживчої кооперації.

11. Запропонувати ВУКС, УповНКВажпромові та НКЛегпромові УСРР спільно з ВУРПС[illegible] протягом місяця опрацювати, на розвиток постанови про утворення при відділах робітничого постачання постачальницьких нарад, положення про робітничий контроль над організацією робітничого постачання на підприємствах, де ліквідується ЗРК.

12. Категорично заборонити місцевим організаціям провадити будь-яке поширення оголошеного в постанові РНК СРСР та ЦК ВКП(б) з 4 грудня 1932 року списку підприємств, де ліквідується ЗРК.

13. Доручити НКПостачання, НКЛегпромові УСРР та ВУКС, спільно з профспілками, протягом двох місяців опрацювати питання про організацію робітничого постачання на інших підприємствах промисловости, сільського господарства та транспорту, що не мають ЗРК, і доповісти про це ЕН УСРР.

14. Зобов'язати заводоуправи домогтися швидкого, конкретного та помітного покращення справи робітничого постачання (безперебійне постачання робітників, ліквідація черг, поліпшення обслуговування покупців), всіляко поліпшуючи та зміцнюючи керівництво справою робітничого постачання, притягаючи до участи в цій справі кращий робітничий актив та всіляко заохочуючи його господарську ініціятиву в справі поліпшення робітничого постачання.

15. Облвиконкомам, РВК та міськрадам обговорити в себе стан і реорганізацію робітничого постачання.

Харків, 16 грудня 1932 року.

Голова ЕН УСРР В. Чубар.

Заст. Секретаря ЕН УСРР М. Йошпе.

---

273. Про ліквідацію заборгованости колгоспної системи.

Економічна нарада УСРР постановила:

1. Для ліквідації фінансових розрахунків системи Укрколгоспцентру з різними організаціями та особами, а також поміж окремими ланками самої системи, утворити Урядову ліквідаційну комісію в складі представників:

Наркомзему УСРР (голова), Наркомфіну УСРР, ВУК Держбанку СРСР, Соцзембанку та ліквідованого Укрколгоспцентру.

2. На Урядову ліквідаційну комісію покласти:

а) закінчення розрахунків в частині заборгованости та всіх фінансових зобов'язань системи;

б) ліквідацію майна та інших цінностей системи.

3. Утворити при обласних та районових виконавчих комітетах ліквідаційні комісії в складі представників: земвідділів (голова), фінвідділів та ліквідованих колгоспспілок, на які покласти ліквідацію майна, кредиторської та дебіторської заборгованости колишніх колгоспспілок та стягнення всієї суми, встановлених від колишніх колгоспспілок відсоткових відрахувань колгоспів за реалізовану від них продукцію.

4. Всі надходження, що мають надійти до організацій кол. системи Укрколгоспцентру від 1 грудня 1932 року, зараховуються на рахунок ліквідкомів.

5. Решту вільних коштів, що залишатиметься після ліквідації колгоспспілок в окремих районах і областях, повернути на покриття фінансових розривів в інших районах та областях.

Розподіл цих вільних коштів між областями провадить Урядова ліквідаційна комісія, а між районами—обласні ліквідаційні комісії.

6. Утримання апарату в областях та районах, разом з адмінгоспвитратами (в частині, переданій земорганам) на грудень місяць, забезпечити за рахунок коштів ліквідкомів, приєднавши ці витрати до загальної суми заборгованости.

7. Зобов'язати центральні та обласні ланки заготівельних організацій протягом декади внести до Держбанку СРСР та окремий рахунок Урядової ліквідаційної комісії належні з них суми відраховань від заготовленої в колгоспах продукції за час до 15 грудня 1932 року, установлених за постановою РНК СРСР з 1 вересня 1932 року № 759 та РНО з 15 липня 1932 року № 824.

Обласним комісіям простежити за тим, щоб розташовані на території області заготувачі повністю та вчасно внесли до Держбанку СРСР належні в них відраховання.

8. Із зазначених в арт. 7 надходжень від заготувачів—25% перерахувати в розпорядження обласних комісій, а 75% перерахувати на спеціяльний рахунок Урядової ліквідаційної комісії до Всеукраїнської контори Держбанку СРСР, про що Всеукр. контора Держбанку СРСР повинна дати відповідні вказівки своїй периферії.

Запропонувати УповКомзагРНО, НКПостачання УСРР, УповНКЗовнішторгу, НКЛегпрому УСРР протягом 24 годин дати своєю лінією вказівки заготівельним організаціям про внесення в декадний термін до відповідних контор Держбанку СРСР всієї заборгованости по відраховannях колгоспній системі.

9. Облвиконкомам забезпечити вчасне закінчення роботи районних та

обласних ліквідкомів і заслухати остаточний ліквідаційний звіт по області не пізніше 1 лютого 1933 року.

Доручити НКЗемсправ УСРР затвердити звіт Урядової ліквідаційної комісії й доповісти ЕН УСРР про наслідки ліквідації найпізніш 1 березня 1933 року.

Харків, 17 грудня 1932 року.

Заст. Голови ЕН УСРР Я. Дудник.

Заст. Секретаря ЕН УСРР М. Йошпе.

---

274. Про довіз краму на село.

Економічна нарада УСРР постановила:

1. Відновити від 15 грудня 1932 року довіз і продаж промкраму на селі за винятком таких районів, де хлібозаготівля залишається явно незадовільною (список районів до цього додано).

Зобов'язати облвиконкоми й РВК забезпечити в районах, де поновлюється нормальний довіз і продаж краму,—додержувати крамових репресій відносно тих колгоспників і колгоспів, що злісно ухиляються від виконання пляна хлібозаготівель та тих одноосібників, що не виконують контрактаційних зобов'язань.

2. В районах, де хлібозаготівлі залишаються незадовільними, і до яких довіз краму не поновлюється та чинність крамової репресії продовжується,—встановити спеціяльний цільовий довіз краму для окремих колгоспів і сіл, які виконали пляни заготівель за списками, що їх мають подавати РВК й затверджувати облвиконкоми.

Зобов'язати облвиконкоми й РВК забезпечити відповідний контроль за тим, щоб відпущений для цієї мети крам використовувалося б виключно для відпуску колгоспникам цих колгоспів.

3. Зобов'язати збутові об'єднання НКЛегпрому та НКПостачання УСРР негайно заходитися біля відвантаження краму на село, згідно з планом на грудень місяць.

Зобов'язати ВУКС, державні торговельні об'єднання, НКЛегпром і НКПостачання УСРР, УповНКВажпром та відповідні промислові об'єднання посилити відвантаження позапланового краму на село, причому в райони, відносно яких крамові репресії не скасовано,—цього краму не завозити.

Харків, 19 грудня 1932 року.

Голова ЕН УСРР В. Чубар.

Заст. Секретаря ЕП УСРР М. Йошпе.

Додаток до арт. 1 постанови ЕН УСРР в 19 грудня 1932 р.

СПИСОК РАЙОНІВ, ДО ЯКИХ НЕ ЗАВОЗИТЬСЯ ПРОМКРАМ.

I. Дніпропетровська область.

1. Апостолівський
2. Божедарівський
3. Бердянський
4. Верхнє-Дніпровський
5. Васильківський
6. Високопільський
7. Василівський
8. В.-Лепетихський
9. В.-Білозерський
10. В.-Токмацький
11. Кам'янський
12. Коларівський
13. Лихівський
14. Магдалинівський
15. Межівський
16. Михайлівський
17. Молочанський
18. Мелітопільський
19. Нікопільський
20. Н.-Василівський
21. Н.-Сірогозький
22. Павлоградський
23. Покровський
24. Солонянський
25. Терпінянський
26. Царекостянтинівський
27. Якимівський

II. Чернігівська область.

1. Бобровицький
2. В.-Бубнівський
3. Недригайлівський
4. Носівський
5. Прилуцький
6. Путивельський
7. Роменський
8. Варвинський

III. Одеська області

1. Баштанський
2. В.-Виськівський
3. В.-Врадіївський
4. В.-Олександрівський
5. Добровеличківський
6. Доманівський
7. Жовтневий
8. Криво-Озерський
9. К.-Лібкнехтівський
10. Любашівський
11. Н.-Бузький
12. Н.-Одеський
13. Спітурівський
14. Троїцький
15. Фрунзівський

IV. Харківська область.

1. Балаклійський
2. Бригадирівський
3. В.-Писарівський
4. В.-Багачанський
5. Валківський
6. Гадяцький
7. Краснопільський
8. Кобиляцький
9. Кишеньківський
10. Лохвицький
11. Липово-Долинський
12. Н.-Водолазький
13. Н.-Сенжарський
14. Нехворощанський
15. Н.-Георгіївський
16. Оболонський
17. Олексіївський
18. Опопрійвський
19. Петрівський
20. Решетилівський
21. Сахнівщанський
22. Тростянецький

V. Донецька область.

1. Артемівська м/р
2. Ворошиловська м/р
3. Краматорська м/р
4. Краснолуцька м/р
5. К.-Айдарський
6. Рівеньківський
7. Ст.-Каранський
8. Ст.-Нікольський
9. Троїцький
10. Чистяківський.

---

275. Про понадплянову закупівлю хліба в колгоспів, колгоспників та одноосібників.

Економічна нарада УСРР постановила:

1. В районах, що виконали плян хлібозаготівель по секторах та культурах і що закінчили засипку насіннєвих фондів, організувати понадпланову закупівлю хліба у колгоспів, колгоспників та одноосібників.

2. Затвердити такий список районів, доданий до цього, що в них в першу чергу має бути організовано цю понадпланову закупівлю хліба (додаток).

3. Закупівлю хліба у колгоспів, колгоспників та одноосібників понад пляном в цих районах провадить Заготзерно на добровільних засадах, на підставі договорености, через спеціяльно відряджених для того осіб, з колгоспниками, управами колгоспів та одноосібниками про додатковий продаж хліба державі понад плян заготівель (без давання будь-яких нових твердих завдань, зустрічних планів тощо).

Облвиконкоми повинні виділити додатково до робітників Заготзерна групу робітників для допомоги в проведенні цієї роботи.

4. Закупівлю хліба провадиться в цих районах у колгоспів, колгоспників та одноосібників за державними заготівельними цінами на таких засадах:

а) на кожний один карбованець проданих від колгоспу, колгоспника та одноосібника продовольчих культур (пшениці, жита) надати право купити товарів вселякого асортименту—на 3 крб.;

б) на кожний один карбованець проданих фуражних культур—товарів вселякого асортименту на 1 крб. 50 коп.

5. Товари відпускається колгоспам, колгоспникам та одноосібникам із сільських споживчих товариств та з баз райспоживспілки, або міжрайонових баз ВУКС негайно після вивозу хліба на зсипища.

6. Зобов'язати обласні та районові виконавчі комітети забезпечити кон-

троль за тим, щоб ці товари використовувалося за прямим призначенням, попередивши, що за невикористання цих товарів за призначенням, винних буде притягнено до суворої відповідальности.

7. Запропонувати Всеукраїнській конторі Держбанку СРСР спеціяльно профінансувати операції щодо завозу промтоварів в райони, де провадитиметься закупівлю хліба понад державний плян.

8. Доручити Заготзерну встановити окремий облік по районах всього зерна, що надходить порядком цих понадплянових закупівель.

Харків, 19 грудня 1932 року.

Голова ЕН УСРР В. Чубар.

Заст. Секретаря ЕН УСРР М. Йошпе.

Додаток до арт. 2 постанови ЕН УСРР з 19 грудня 1932 р.

I. ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ.

1. Ляховецький
2. Шепетівський
3. Калинівський
4. Ямпільський
5. Джулинський
6. Заславський
7. Городоцький
8. Ярмолинецький

II. КИЇВСЬКА ОБЛАСТЬ.

9. Бабанський
10. Жашківський
11. Уманський
12. Буцький.

III. ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ.

13. Лозовський

IV. ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

14. Н.-Празький

V. ОДЕСЬКА ОБЛАСТЬ

15. Спартаківський
16. Хмільовський

VI. АМСРР.

17. Слободзейський.

---

276. Про реорганізацію управління радгоспами.

Економічна нарада УСРР постановила:

1. Щоб поліпшити роботу зернорадгоспів, наблизити до них конкретне керівництво від обласних організацій і тресту, вважати за потрібне замість єдиного центру—Україно-Кримського Союззернотресту, утворити обласні зернотрести: Донецький, Одеський та Дніпропетровський.

2. Склад обласних зернотрестів установити з таких зернорадгоспів:

а) Донецький обласний зернотрест:

1) «Гірняк»
2) «Металіст»
3) «Сартана»
4) «Шахтар»
5) «Луганський»
6) «Сватівський»
7) «Тополі»
8) «Старобільський»

разом по області 8 зернорадгоспів.

б) Одеський обласний зернотрест:

1) «Гарбузинський»
2) «Бериславський»
3) «Бузький»
4) «Горностайпський»
5) «Інгульський»
6) «ім. Косіора»
7) «Червоний Перекоп»
8) «Одесько-Миколаївський»
9) «Мартинівський»
10) «Реконструкція»
11) «Шляховий»

разом по області 11 зернорадгоспів.

в) Дніпропетровський обласний зернотрест:

1) «Озів»
2) «Дніпропетровський»
3) «Доренбурзький»
4) «Криворізький»
5) «Оріхівський»
6) «Переможець»
7) «П'ятихатський»
8) «Токмацький»
9) «Чубарівський»

разом по області 9 зернорадгоспів

Зважаючи на те, що на терені Харківської області є тільки два зернорадгоспи (Барвінківський та Близнюківський) вважати за доцільне передати ці два зернорадгоспи до Харківського обласного скотоводтресту, не міняючи напрямку цих радгоспів.

3. Місце перебування обласних зернорадгоспів: Одеського—м. Одеса, Дніпропетровського—м. Дніпропетровське, Донецького—м. Артемівське.

4. Всю роботу щодо оформлення нових трестів перевести протягом декади з тим, щоб з 1 січня 1933 р. трести працювали вже як самостійні одиниці.

5. Ураховуючи, що по низці радгоспів є окремі філії, надто віддалені від центральної бази, у наслідок чого спостерігається майже цілковита відсутність керівництва від радгоспу своєю філією та розпорошення матеріально-виробничих ресурсів радгоспу, ураховуючи також, що в більшості обсяг роботи цих філій надто мізерний та з господарського боку не виправдує витрат на їхнє утримання, вважати за потрібне стати на шлях консервації низки цих філій.

Доручити УповНКрадгоспів СРСР при уряді УСРР опрацювати це питання з новоорганізованими трестами, погодивши його з обласними організаціями, з тим, щоб прийняти остаточні рішення щодо кількости підлеглих консервації філій зернорадгоспів не пізніш 1 січня 1933 р.

6. Відзначаючи надто збільшені штати в більшости зернорадгоспів, а також маючи на увазі, що в зв'язку з недостатністю харчових ресурсів,

питання про скорочення штатів радгоспів та про доведення кількости адміністративно-обслуговного персоналу радгоспів відповідно до дійсних потреб виробництва, є надто вчасне, вважати за доцільне терміново заходитися біля такого скорочення.

Зокрема, визнати за потрібне скоротити кількість заступників директорів радгоспів до 2 чоловіка, замість наявних тепер 7—8.

Доручити НК РСІ УСРР до 1 січня 1933 року подати свої пропозиції щодо скорочення штату адміністративно-канцелярського персоналу в радгоспах.

7. Погодитись з пропозицією заступника Наркомрадгоспів СРСР т. Островського про утворення самостійного Донецького скотоводтресту в складі 15 радгоспів (12 радгоспів, що виходять до складу Харківського обласного скотоводтресту, й 3, що виходять до складу Дніпропетровського обласного тресту).

Склад Донецького обласного скотоводтресту встановити з таких м'ясорадгоспів:

1) «Старобільського»
2) «ім. Ворошилова»
3) «ім. Артема»
4) «Ново-Айдарського»
5) «Марківського»
6) «Луганського»
7) Сорокинського»
8) «Гірняк»
9) «Червоний Партизан»
10) «Попаснянського
11) «ім. Постишева»
12) «Тополі»
13) «Сартани»
14) «Шахтар»
15) «Пролетар»

8. Доручити УповНаркомрадгоспів СРСР при уряді УСРР визначити місце перебування Донецького обласного скотоводтресту, попередньо погодивши це з Донецьким облвиконкомом.

9. Запропонувати Донецькому облвиконкому вжити потрібних заходів до нормального розгортання роботи цього тресту та термінового вкомплектування його робітниками.

10. Погодитись з постановою колегії Народнього комісаріяту зернових та тваринницьких радгоспів СРСР з 13 листопада 1932 року про організацію в м. Чернігові обласного союзного свиноводтресту для керівництва розташованими на території Чернігівської області 15 свинорадгоспами, а саме:

1) «Раутенці»—Кролевецького району;
2) «Сахни»—Конотопського району;
3) «Іваново-Шабалино»—Борзнянського району;
4) «Максаковський»—Мінського району;
5) «Рубіж»—Городнянського району;
6) «Червоний хутір»—Березнянського району;
7) «Промінь»—Чернігівського району;
8) «10-ти річчя Жовтня»—Олишевського району;

9) «Майновський»—Бобровицького району;
10) «Спаський»—Понорницького району;
11) «Вознесенський»—Путивельського району;
12) «Новосілля»—Велико-Бубнівського району;
13) «Барсуківщина»—Велико-Бубнівського району;
14) «Піонер»—Недригайлівського району;
15) «Овече»—Недригайлівського району.

11. Вважати за потрібне, щоб кожний обласний трест охоплював лише радгоспи, розташовані в адміністративних межах даної області, в зв'язку з чим:

а) Остерський м'ясорадгосп на Чернігівщині Харківського скотоводтресту—передати Чернігівському свиноводтрестові;

б) м'ясорадгоспи «Поліський більшовик» та «Полісський комсомолець» на Київщині, що входять до складу Харківського облскотоводтресту,—передати Київському свиноводтрестові.

12. В наслідок цієї реорганізації склад Харківського обласного скотоводтресту встановити з таких 8 радгоспів:

1) «Комуніст»
2) «Комсомолець»
3) «Сватівський»
4) «Самійлівський»
5) «Барвінківський» (М'ясорадгосп)
6) «Дубовський»
7) «Близнюківський»
8) «Барвінківський» (зернорадгосп).

13. Вважати за потрібне управу Харківського свиноводтресту перевести до Полтави.

14. У зв'язку зі змінами в складі радгоспів усіх систем, при організації УповНаркомрадгоспу СРСР при уряді УСРР та обласних трестів, зазначені радгоспи, розташовані в адміністративних межах даної області, в зв'язку подати до ЕН УСРР перелік усіх радгоспів системи обласних скотоводтрестів, свиноводтрестів, овцеводтрестів та зернорадгоспів в розрізі окремих областей, з зазначенням земельної площі по кожному радгоспу та виробничого програму 1933 року.

Харків, 22 грудня 1932 року.

Голова РНК УСРР В. Чубар.

Заст. Секретаря ЕН УСРР М. Йошше.

---

277. Про перебіг будівництва магістралі Москва—Донбас.

Економічна нарада УСРР постановила:

1. Відзначити, що закінчений літній будівельний сезон було використано від будівництва в недостатній мірі, в наслідок чого плян земельних робіт виконано на 20 листопада 1932 р. лише на 74% штучних споруд —на 42%, тимчасових житлових приміщень—67% (по зменшеного пля-

ну),—це недовиконання пляну робіт утворює велике напруження щодо виконання пляну зимових робіт та робіт 1933 року.

2. Відзначити, що основною причиною недовиконання пляну від управи будівництва було:

а) кепська організація набору та використання робітної сили й грабарів;

б) незадовільне використання наявного механічного устаткування;

в) незабезпечення побутових умов робітників та грабарів і невчасні розрахунки з робітниками та грабарями, що утворило велику плинність робітної сили.

3. Відзначити, що НКПраці УСРР, Укрграбарспілка не виконали попередніх постанов уряду про тиссмплектування будівництва робітною силою та грабарями.

4. Відзначити, що Уповноважений уряду УСРР в справі будівництва магістралі Москва—Донбас не забезпечив у достатній мірі контроля за виконанням постанов уряду в справі надання допомоги в будівництві магістралі Москва—Донбас.

5. Щоб забезпечити виконання пляну зимових робіт та робіт 1933 року, вважати за потрібне запропонувати Мосдонбудові:

а) прискорити затвердження пляну зимових робіт та робіт 1933 року, а також домогтися забезпечення будівництва потрібними матеріялами—рейками, транспортовими засобами та коштами;

б) встановити календарний план та забезпечити використання санного пляху для перевозів будматеріялів до окремих ділянок траси;

в) план робіт 1933 року довести до ділянок не пізніш 25 грудня 1932 року;

г) до 25 грудня 1932 року ліквідувати всю заборгованість робітникам та грабарям;

д) забезпечити робітників та грабарів житловими приміщеннями відповідно до потреб зимового періоду, а також устаткувати бараки та привести їх до санітарного стану;

е) посилити санітарну обробку робітників та домогтися збільшення завозу дезинфекційних засобів і проведення санітарних заходів.

6. Запропонувати НКПраці УСРР та Вукоопграбартрансоюзу, спільно з Мосдонбудом, протягом декади удосконалити та встановити календарні терміни задоволення заявленої потреби магістралі в кількості 10.000 грабарів з кіньми, 12.000 некваліфікованих робітників та 8.000 гужа й забезпечити дійсні потреби будівництва в робітній силі та гужі.

В той же термін НКПраці УСРР та Мосдонбуду удосконалити потреби магістралі в кваліфікованих робітниках та фахівцях і забезпечити ними будівництво.

7. Запропонувати УповКомзагРПО забезпечити безперебійне постачання магістралі невкладистим фуражем, концкормами на зимовий період 1932-33 року та 1933 року в межах відпущених магістралі нарядів.

8. Запропонувати НКПостачання УСРР перевірити стан постачання на будівництві та забезпечити повну реалізацію нарядів на постачання, виходячи з фактичної кількости робітної сили, виконання пляну робіт, з урахуванням утворення потрібних перехідних запасів.

9. Запропонувати НКПраці та НКЗдоров'я УСРР посилити догляд за переведенням всіх заходів щодо санітарного мінімуму.

10. Запропонувати облвиконкомам та райвиконкомам, на терені яких проходить будівництво магістралі, подавати максимальну допомогу будівництву у вишуканні та відпуску місцевих будівельних матеріялів, а також повнотою забезпечити реалізацію нарядів на робітню силу та грабарів.

11. Доручити Держпляновi УСРР, спільно з зайнтересованими ОВК, опрацювати питання про прикріплення до Мосдонбуду окремих заводів місцевих будматеріялів у районі будівництва магістралі, для забезпечення ними потреб будівництва.

12. Зобов'язати всі заводи та збутові організації, розташовані на території УСРР, забезпечити вчасне виконання всіх замовлень магістралі Москва—Донбас за централізованими фондами.

13. Запропонувати Уповноваженому уряду УСРР в справі будівництва магістралі встановити систематичний догляд за перебігом будівництва та перевіряти виконання від українських організацій своїх зобов'язань щодо цього будівництва, ставлячи вчасно перед урядом питання про всі заходи, які мають забезпечити успішне виконання робіт цього будівництва.

Харків, 23 грудня 1932 року.

Заст. Голови ЕН УСРР О. Сербиченко.

Заст. Секретаря ЕН УСРР М. Йошпе.

---

278. Підсумки виконання пляну м'ясозаготівель IV кварталу 1932 року та плян I кварталу 1933 року.

Економічна нарада УСРР постановила:

1. Констатувати, що, поруч з кількісним виконанням пляму м'ясозаготівель IV кварталу 1932 р. по Україні (на 25 грудня—107,3% з птахами), якісні показники виконання пляну цілком незадовільні. М'ясозаготівлі виконано переважно молодняком та худобою недостатньої вгодованости.

2. Відзначити, що виконання зобов'язань з м'ясоздавання по окремих районах та секторах проходило нерівномірно, і, в наслідок цього, по всіх областях, поряд з районами, що перевиконали квартального пляна, є значна частина районів, по яких квартального пляна досі не виконано. Так Глобинський район Харківської області виконав пляна на 40,4%, Шосткинський район—36,8%, Путивельський—32,2%, Лихівський—37% (Чернігівська область); Чигиринський район—8,7%, Радомишельський—21,4%, Ружинський—20,2%, Потребищенський—21,4%, Бабанський —

23,9%, Іванківський—24,8%, В.-Дубечнянський—27,8% (Київська область); Терпінянський район (Дніпропетровської області)—41,7%; Грушківський район — 16,6%, Зельцський — 13,7%, Любашівський — 28,3% (Одеська область).

3. По радгоспному сектору окремі трести перевиконали пляна: Скотовод — 104,5%, бурякотрести — 110,5%, Овцевод — 104%; Городтрест — 104%, а окремі трести в значній мірі недовиконали пляна IV кварталу: Свиновод—68,8%, молокотрести—65,3%, Насіньотрест—68,5%.

4. М'ясомолочарські та вівчарські колгоспні товарові фарми виконали пляна IV кварталу зі значним перевищенням: МТФ—134%, ВТФ—145%, а свинарські товарові фарми свого пляну виконали лише на 78,4% з тим, що на м'ясозаготівлі від товарових фарм у переважній частині здавалося молодняк.

5. Відзначити особливо незадовільне виконання зобов'язань з м'ясозаготівлі по колгоспницьких дворах і одноосібних господарствах. Пересічне виконання пляну IV кварталу від цих господарств по Україні—102,5% з тим, що сюди включається виконання пляна по усуспільненому стаду колгоспників, що підкреслює незадовільне виконання пляну по колгоспницьких дворах і одноосібних господарствах.

Облік виконання зобов'язань від цих господарств по сільрадах зовсім відсутній, що в свою чергу сприяє утворенню нерівномірного виконання пляна від окремих господарств.

6. Зобов'язати облвиконкоми протягом 5 день перевірити причини недовиконання планів м'ясоздання від радгоспів трестів «Свиновод», Насіньотресту, молокотрестів і від радгоспів-трестів інших систем, що не виконали пляну IV кварталу, та свої висновки з конкретними пропозиціями в цій справі подати до ЕН УСРР.

7. Квартальний план м'ясоздавання, встановлений для областей, району та залюдненого пункту, вважати за виконаний лише тоді, коли всі господарства, що їх притягнено до м'ясоздавання, виконають свої зобов'язання у визначених для них на кожний квартал розмірах.

Зобов'язати РВК та заготівельні організації до 1 січня 1933 року перевірити через сільради виконання зобов'язань з м'ясоздавання від окремих колгоспницьких дворів та одноосібних господарств і стягти з несправних м'ясоздавців безспірним порядком належну з них кількість за зобов'язаннями і штрафи.

8. Щоб запобігти повторенню ненормальностей, що їх було припущено під час перебігу виконання пляну м'ясозаготівель IV кварталу, зобов'язати НКПостачання УСРР та облвиконкоми пляна м'ясоздання першого кварталу в розрізі окремих секторів та районів побудувати в такий спосіб, щоб при врахуванні перевиконаної та недовиконаної кількости м'яса за пляном IV кварталу 1932 року, обов'язково забезпечити цілковите виконання пляну першого кварталу 1933 року.

9. Для забезпечення нормального виконання планів м'ясоздавання першого кварталу 1933 року та за 15 місяців в цілому, а також для підвищення якости худоби, здаваної в м'ясозаготівлі, запропонувати НКЗему і НКПостачання УСРР, Заготхудобі та облвиконкомам звернути особливу увагу на організацію групового вирощування худоби для групового здавання м'яса на рахунок м'ясних зобов'язань, з обов'язковим притягненням до участи в цьому безхудібних господарств.

Зважаючи на те, що групове вирощування й здавання худоби не має ще досвіду, зобов'язати по НКЗемсправ УСРР—т. Саулевича, НКПостачання УСРР—тов. Фоміна, Укрзаготхудоби—т. Гуревича,—відрядити до 10—15 січня 1933 року до різних районів 20 відповідальних співробітників для організації по 20 селах групового вирощування та здавання худоби з тим, щоб цей досвід розповсюдити по Україні в цілому.

Відзначити, що групове вирощування худоби для здавання в м'ясозаготівлі має бути застосовано на суто-добровільних засадах з максимальним зосередженням навколо цієї справи масово-роз'яснювальної роботи.

10. Заборонити радгоспам усіх систем та колгоспним товаровим фармам, в інтересах розвитку тваринництва, здавати в м'ясозаготівлі молодняк, придатний до вирощування.

Зобов'язати облвиконкоми, райвиконкоми, радянські та інші організації на місцях широко роз'яснити колгоспникам та одноосібникам недоцільність здавати в м'ясозаготівлі молодняк усіх видів тварин, племінної худоби, тільних корів та котних вівцематок і потребу в таких випадках провести заміну цієї худоби поміж окремими господарствами та колгоспами на худобу, цілком придатну на м'ясо.

Зобов'язати керівників Заготхудоби та Укрм'ясопрому у випадках приймання в м'ясозаготівлі племінної худоби, тільних корів, котних вівцематок та молодняку, придатного на вирощування, провадити заміну такого на худобу, придатну на м'ясо, затримавши її для того на заготпунктах протягом 5—10 день.

РВК встановити контроль за здійсненням цієї справи та організувати заміну зазначеної худоби через радгоспи, товарові фарми колгоспів, окремих колгоспників та одноосібних бідняцько-середняцьких господарств.

11. Зважючи на те, що на базах Заготхудоби та м'ясокомбінатах скупчилось тепер понад 200.000 голів тварин усіх видів, щоб запобігти масовій їхній загибелі та втратам живої ваги,—запропонувати по НКПостачання УСРР—т. Макаренкові, протягом 5 день, опрацювати й подати оперативного пляна перетримки цієї худоби на базах, організації догляду та перероблення її по всіх м'ясокомбінатах, хоронення м'яса по холодниках та складських приміщеннях, а також заморожування м'яса, використовуючи натуральні особливості зимового хоронення.

Передбачити за пляном потрібне збільшення лінією Заготхудоби пунктів затримки худоби, забезпечення їх приміщенням та грубими кормами.

В місцях, де умови для затримки худоби на заготпунктах Заготхудоби несприятливі, дозволити перетримувати худобу на договірних засадах по колгоспах.

12. Відзначаючи загрозливий стан щодо забезпечення кормами пунктів Заготхудоби та м'ясокомбінатів, зобов'язати заготівельні організації й Укрм'ясопром ужити найрішучіших заходів до підвозу на ці пункти власного невкладистого фуражу та зернофуражу.

Зобов'язати УповКомзагРПО т. Степанського, спільно з НКПостачання УСРР (т. Макаренко), установити, до яких пунктів та яку кількість невкладистого фуража має бути доставлено, а також опрацювати календарного пляну поповнення запасів невкладистого фуражу цих пунктів відповідно до кількости худоби. Водночас, повністю реалізувати наряди на концкорми, видані Заготхудобі та Укрм'ясопрому.

13. Облвиконкомам та РВК встановити безпосередній контроль та догляд за роботою всіх м'ясокомбінатів і пунктів Заготхудоби, по яких є значна кількість худоби, особливо по Полтавському та Київському м'ясокомбінатах, забезпечити їх потрібним приміщенням, стежити за постачанням їх кормами та організацією догляду коло худоби і вчасно вживати рішучих заходів до того, щоб попередити та запобігти загибелі худоби й втраті її живої ваги.

14. Відзначити, що Укрзаготхудоба не сплатила м'ясоздавцям понад 1 млн. крб., що трапилось, головне, через затримку розрахунків з ним Укрм'ясопрому та за відсутністю власних обігових коштів.

Запропонувати т. Певзнеру (Всеукр. контора Держбанку СРСР), т. Гуревичу (Укрзаготхудоба) та тов. Багатирьову (Укрм'ясопром) протягом 5 день ліквідувати взаємні розрахунки Укрм'ясопрому та Заготхудоби з тим щоб найпізніше 10 січня 1933 року розплатитися з м'ясоздавцями.

Доручити т. Макаренкові протягом 24 годин подати на затвердження Голові ЕН УСРР проекта телеграми до РНК СРСР у справі фінансового стану Заготхудоби.

15. Дозволити районам, що виконали пляна м'ясозаготівель IV кварталу 1932 р. провадити торгівлю м'ясом на колгоспних базарах.

Запропонувати ОВК протягом 3 день виявити райони, по яких за невиконанням пляну м'ясоздавання IV кварталу 1932 року, залишається в силі заборона торгівлі м'ясом і список цих районів подати до ЕН УСРР.

16. Доручити комісії за головуванням т. Дудника, в складі т.т.: Легкого, Макаренка, Банника та Саулевича, протягом 48 годин установити пляна м'ясозаготівель першого кварталу 1933 року, врахувавши вищенаведені настановлення, а НКПостачання УСРР та УповКомзагРПО, після встановлення цього пляну, спустити на місця в розрізі секторів та областей.

Харків, 27 грудня 1932 року.

Заст. Голови ЕН УСРР Я. Дудник.

Заст. Секретаря ЕН УСРР М. Йошпе.

ПОСТАНОВА НАРКОМЗЕМУ УСРР.

279. Про заходи до запровадження сівозмін у колгоспах.

Запровадження правильних сівозмін у колгоспах є один з вирішальних заходів у боротьбі за високі та сталі врожаї, за впровадження досконалої техніки, за організаційно-господарське зміцнення колгоспів.

Сівозміни, що їх буде заведено по колгоспах, повинні цілком відповідати пляново-виробничим завданням, які одержують колгоспи, зокрема, засівним завданням по культурах на весну 1933 року.

Будь-які спроби протиставити вимоги раціональної сівозміни виконанню плянових завдань треба рішуче відкинути.

Практичний перехід до сівозмін треба здійснити з весни 1933 року, сполучивши опрацювання та заведення сівозмін з готуванням до весняної засівної кампанії.

Сівозміни, які будуть заведені по колгоспах, повинні відповідати таким головним вимогам:

а) забезпечити виконання засівних завдань по культурах на весну 1933 року та створити умови до поширення, де це можливо, найближчими роками засівних площ під зернові культури, зокрема під озимину;

б) забезпечити належне місце в сівозміні як зерновим, так і технічним культурам, що сприяло б значному підвищенню врожайности, зокрема, уможливило б належний передзасівний обробіток та уможливило б дати угноєння;

в) забезпечити потрібними кормами наявну худобу, зважаючи також на подальше збільшення поголів'я. До того ж треба взяти до уваги теть усі джерела кормів, в тому числі всякі відходи харчових та технічних культур;

г) сівозміни, як і засівні завдання, що їх дається колгоспам, повинні бути пов'язані з наявністю робочої сили для обробітку, та збирання трудомістких технічних культур, як буряки, бавовник та інші, до того ж треба зважити щонайбільше на широке впровадження с.-г. машин для механізованого обробітку та збирання цих культур;

д) сівозміни мають цілком відповідати умовам та особливостям виробництва кожного колгоспу та досвідові колгоспників, щоб вдало сполучити виконання плянових завдань на товарові культури (зерно, основні технічні культури) з власними потребами колгоспу та вимогами агротехніки.

Виходячи з виробничих завдань на 1933 рік, зокрема, щодо площі ярих засівів по окремих культурах і областях та зважаючи на основні показники сільського господарства, що їх накреслюють на другу п'ятирічку та відмічаючи, що типові сівозміни, розроблені від Бюра сівозмін НКЗС УСРР разом з Всеукр. Академією с.-г. наук та Українським інститутом рослинництва, відповідають зазначеним завданням, сполученим з вимогами агротехніки;

колегія НКЗС УСРР постановила:

1. Типові схеми сівозмін, розроблені від Бюра сівозмін НКЗС УСРР, прийняти й надіслати обземуправам для проробки та подати на остаточне затвердження Наркомзему Союзу РСР.

2. Запропонувати облЗУ, виходячи з розподілу виробничих завдань, зокрема ярого засіву по культурах, визначити для кожного району типові схеми, зважаючи на різноманітність напрямків господарства колгоспів в кожному районі.

3. Запропонувати райземвідділам завести по колгоспах конкретні сівозміни, виходячи з основного напрямку господарства та умов виробництва кожного колгоспу, зокрема, з визначеного йому засівного завдання.

4. Для практичного заведення в колгоспах сівозмін:

а) облЗУ провести до 5 січня 1933 р., обласні або міжрайонові наради в справах запровадження сівозмін, на яких обговорити рекомендовані районам типові схеми сівозмін, пов'язавши їх із завданнями весняного засіву, а також опрацювати порядок заведення сівозмін по окремих колгоспах; наради скликати в складі: зав. райземвідділів, райагрономів, райземлевпорядників, директорів та старших агрономів МТС, голів кращих колгоспників, агрономів по окремих культурах (буряки, бавовник, коноплі тощо), представників с.-т. наукових та учбових закладів і редакторів районових газет;

б) райземвідділам на підставі матеріялів обласних або міжрайонових нарад, за участю агрономічного й землевпорядницького персоналу всіх установ району, директорів МТС та голів кращих колгоспів, попередньо визначити для кожного колгоспу схеми сівозмін відповідно до його напрямку господарства та засівних завдань;

не пізніш 15 січня 1933 року скликати районові або кущові наради колгоспів, на яких обговорити попередньо накреслені для кожного окремого колгоспу схеми сівозмін, порядок опрацювання та заведення їх по колгоспах;

наради скликати в складі голів колгоспів, рільників, кращих бригадирів, голів сільрад, за участю агрономічного та землевпорядницького персоналу;

в) по колгоспах остаточно опрацювати рекомендовані їм сівозміни чайпізніше до 15 лютого 1933 року;

опрацювати сівозміни треба:

на виробничій нараді колгоспу,

по бригадах,

на управі колгоспу разом з активом,

на загальних зборах колгоспу;

для безпосередньої участи в опрацюванні та прийнятті по колгоспах сівозмін, райземвідділи повинні прикріпити до кожного колгоспу агронома;

г) сівозміни, що їх прийме кожний колгосп, повинний розглянути та затвердити райземвідділ найпізніше 1 березня 1933 року;

сівозміни по кожному колгоспу перед їх затвердженням від райземвідділу, розглядає парада за головуванням зав. райземвідділу в складі районового агронома, директора або старшого агронома МТС, райземлевпорядника та голови відповідного колгоспу;

райземвідділи найпізніше 10 березня 1933 р. надсилають до облЗУ конкретні сівозміни, затверджені по кожному колгоспу, зазначивши також по кожному колгоспу площу, на якій сівозміну заведено;

облЗУ протягом березня 1933 р. мають перевірити по кожному району затверджені для окремих колгоспів сівозміни щодо відповідности їх плянovим завданням, визначеним для районів в цілому, зокрема засівним завданням 1933 року та вимогам аґротехніки;

перевірені від облЗУ, затверджені від райземвідділів сівозміни по окремих колгоспах у порайонових зведеннях, надсилається до Бюра сівозмін НКЗС УСРР для перевірки їхньої відповідности плянovим завданням, визначеним для областей. Форму зведення даних про затвердження сівозміни визначити секторові обліку разом з Бюром сівозміни НКЗС УСРР;

д) управи колгоспів повинні здійснити нарізання полів в натурі в Одеській, Дніпропетровській, Донецькій областях та АМСРР до 15 березня 1933 р., а в решті областей до 25 березня 1933 року, визначивши на полях установлених сівозмін розміщення засівів та парів на 1933 рік;

нарізання полів провадять мірники колгоспу за технічним керівництвом землевпорядницького персоналу;

управа кожного колгоспу повинна забезпечити занесення на плян встановлених в натурі полів сівозмін та завести спеціяльну книгу полів сівозмін, що в ній записується під якими культурами була кожне поле, починаючи від 1931 р. (хоч в чиєму користуванні земля раніш перебувала) та надалі щороку записувати склад культур кожного поля, техніку його обробітку та одержаний врожай;

зобов'язати управу обліку разом з Бюром сівозмін НКЗС УСРР встановити форму книги полів сівозмін та дати її місцям.

5. При нарізанні полів сівозмін в натурі виходити з таких постановлень:

а) заборонити встановлювати спільні поля сівозмін для груп колгоспів («сівозмінні масиви» по дільницях МТС та селах, що мають кілька колгоспів);

б) не ламати раніш установлених сівозмін при умові їхнього фактичного додержування;

в) при нарізанні полів сівозмін звести до конче потрібного мінімума всякі пересування меж фактичного землекористування колгоспів;

засіви озимих та площі, підготовлені до ярого засіву, за всяких умов мусять лишатися в користуванні колгоспів, які перевели засів чи підготовку, аж до збирання врожаю;

г) при нарізанні полів нових сівозмін треба цілком використати наявний наріз полів, гонів та кліток, лише за крайньої потреби вдаючись до нових технічних дій;

д) при нарізанні полів сівозмін, треба зважити на якість ґрунту й ум ви розташування полів (рельєф, шляхи сполучення, водопостачання і інш.). В районах, де вже переведено інвентаризацію ґрунтів, її матеріял належить повністю використати при визначенні полів сівозмін;

е) нарізані в натурі поля сівозмін повинні давати змогу зручно розт шувати в них ділянки окремих виробничих бригад (можливість проїзду кожної ділянки, забезпечення ділянок водою, зручність обробітку, зокрем складними машинами і т. інш.).

6. Для допомоги колгоспам у заведенні сівозмін, а також в справі г тування до весняного сіву, прохати уряд видати постанову про відрядже ня в розпорядження райземвідділів терміном від 18 грудня 1932 р. 1 квітня 1933 р. агрономів, що працюють в різних установах.

7. Запропонувати техпрошу Наркомзему УСРР забезпечити видання пі ручної, довідкової та популярної літератури в справах сівозмін та розгор нути масову кампанію в пресі.

Всі видання, які буде накреслено в цьому пляні, можна друкувати ли ше після попереднього перегляду та візи Бюра сівозмін НКЗС УСРР.

8. Для заохочування спеціялістів до активної роботи в справі сіво змін, утворити спеціяльний преміяльний фонд для нагородя спеціялістів які виявляють себе кращими ударниками практичного застосування сів змін по колгоспах.

9. Щоб забезпечити відповідне керівництво роботою на місцях у спра ві запровадження сівозмін, Бюрові сівозмін Наркомзему УСРР щомісячн скликати наради керівників бюр сівозмін облЗУ.

10. Управі обліку разом з Бюром сівозмін НКЗС УСРР розробити та п дати на затвердження форму та порядок обліку перебігу робіт щодо розро ки та застосування сівозмін, а також остаточної звітности про сівозмін які буде заведено по колгоспах.

Харків, 13 грудня 1932 року.

Народній комісар земельних справ УСРР Одинцов.

Оголошено у «Вістях ВУЦВК» з 16 грудня 1932 р. № 285.

ДРУКАРСЬКІ ПОМИЛКИ В З. З. УСРР 1932 РОКУ

	Надруковано:	Треба:
№ 28 стор. 4, рядок 15 знизу	арт. арт. 83, 833	арт. арт. 83—833
№ 31—32 стор. 5, рядок 12 знизу	арт. 104 і 1934 р. № 3	арт. 104 і 1931 р. № 3
стор. 22, рядок 12—11 знизу	установ НКЮ Ця пільга	установ НКЮ Арт. 43. Будівлі, що належать особам та їхнім родинам, оперативно муштрового та адміністративно-господарського складу поправно-трудових установ і Управи поправно - трудових установ НКЮ, звільняється від податку з будівель, якщо будівлі займають ті самі особи та їхні родини без здавання в найми квартир чи кімнат Ця пільга
№ 33 стор. 2, рядок 1—2 знизу	розпорядження при Президії Всеукраїнського	розпорядженя фондом ім. В. І. Леніна допомоги безпритульним дітям при Президії Всеукраїнського
№ 34—35 стор. 7, рядок 10 знизу	арт. 5 цього Кодексу	арт. 4 цього Кодексу
стор. 19, рядок 13, вгорі	на суму не менше за 1.000 карб.	на суму менше за 1.000 карб.

Видання офіційне НКЮ УСРР
Відповідальний редактор М. Петренко

Здано до складу 23-IV; підписано до друку 17-V; формат паперу 1/16 4-поштов. (62 х 96), вага м. ст. 37 кг.; папер. 2 9/16 арк.; на папер. арк. 109.792 знак.

Техредактор Г. Крамаренке

Видавництво ВУЦВК „Радянське будівництво та право"

Головліт 3243 зам. 1253—20.000

НКЛП—УСРР—УПГ. Газетно-журнальна ф-ка ім. В. Блакитного.